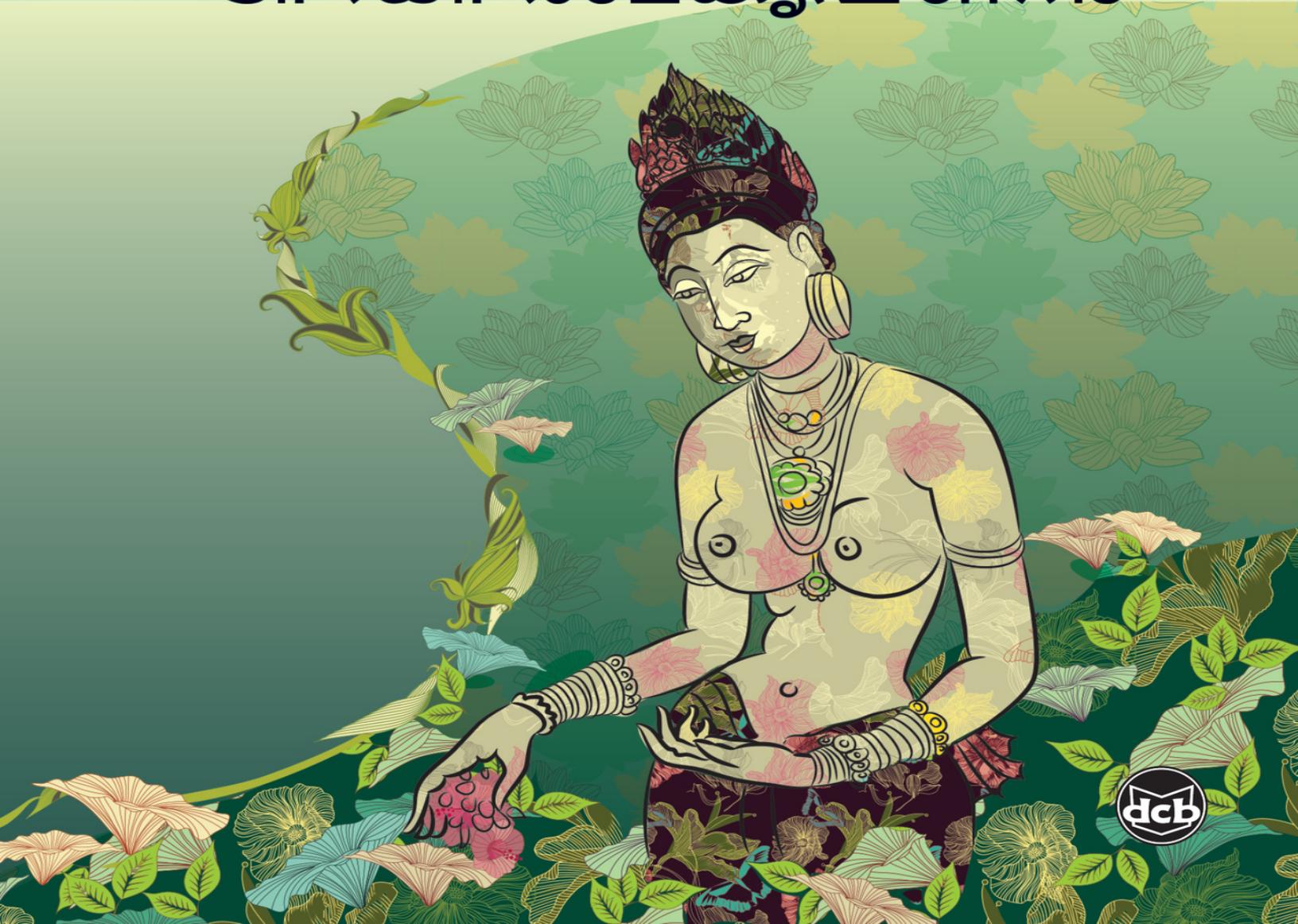

ക്രിയാ ഫോറം സിംഗാരാമ സ്റ്റേറ്റ്യക്സി

ഡി. ഡി. രാമകൃഷ്ണൻ

സുഗന്ധി എന്ന ആണ്ഡാൾ ദേവനായകി

ടി. ഡി. രാമകൃഷ്ണൻ

1961-ൽ തത്തമംഗലത്ത് ഭാമോദരൻഇള്ളയതിന്റെയും ശ്രീദേവി അന്തർജനത്തിന്റെയും മകനായി തൃശൂർ ജില്ലയിലെ എഴുവലിൽ ജനിച്ചു. ആലുവ യു. സി. കോളജ്, മദ്ദീരാശി സർവ്വകലാശാല എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. ഇപ്പോൾ സതേൺ റെയിൽവേ പാലക്കാട് ഡിവിഷൻിൽ ചീഫ് കൺട്രോളർ. 2003-ൽ പ്രശസ്ത സേവനത്തിനുള്ള റെയിൽവേ മന്ത്രാലയത്തിന്റെ ദേശീയ അവാർഡിനും 2007-ൽ മികച്ച തമിഴ്-മലയാള വിവർത്തകനുള്ള ഇ.കെ. ദിവാകരൻപോറ്റി അവാർഡിനും ‘നല്ലിടിശൈ എടും’ അവാർഡിനും നേടി. ഫ്രാൻസിന് ഇട്ടിക്കോര എന്ന നോവലിന് 2010-ൽ ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ബഹീർ അവാർഡിൽപ്പെട നിരവധി പുരസ്കാരങ്ങൾ ലഭിച്ചു.

ടി. ഡി. രാമകൃഷ്ണൻ തങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച കൃതികൾ

സോവത്ര

ആൽഫ

ഫ്രാൻസിന് ഇട്ടിക്കോര

സുഗന്ധി എന്ന ആണ്ടാൾ ദേവനായകി

സംഭാഷണം

സി. വി. ശ്രീരാമനും കാലവും

ടി. ഡി. രാമകൃഷ്ണൻ
സുഗന്ധി എൻ ആബാൾ
ദേവനായകി

ഡി സി ബി ബംഗ്ലാ

MALAYALAM LANGUAGE
Sugandhi Enna Āndāl Devanāyaki

LITERATURE /NOVEL
by T D Ramakrishnan

First Published November 2014
3rd impression April 2015
Rights Reserved

ILLUSTRATIONS
Bhagyanath C.

PUBLISHERS
D C Books, Kottayam 686 001
Kerala State, India
Literature News Portal: www.dcbooks.com
Online Bookstore: www.onlinestore.dcbooks.com
e-bookstore: ebooks.dcbooks.com
Customercare: customercare@dcbooks.com, 9846133336

DISTRIBUTORS
D C Books-Current Books

Export Sales D C Press (P) Ltd., Kottayam, Kerala

D C BOOKS LIBRARY CATALOGUING IN PUBLICATION DATA
Ramakrishnan, T. D.
Sugandhi enna andal Devanayaki/T. D. Ramakrishnan.
296 p., 21cm.
ISBN 978-81-264-5232-3.
1. Malayalam novel. I. Title.
8M3*-dc22.
*(This is local variation of DDC Number for Malayalam literature: Sugandhi enna andal Devanayaki).

No part of this publication may be reproduced, or transmitted in any form or by any means, without prior written permission of the publisher.

ISBN 978-81-264-5232-3

D C BOOKS : THE FIRST INDIAN BOOK PUBLISHING HOUSE TO GET ISO CERTIFICATION

No more tears sister

ബോ. രജൻ തിരഞ്ഞാമയ്‌ക്ക്

ശ്രീലക്ഷ എന്ന രാജ്യം കേരളീയർക്ക് ഇന്ത്യയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട പല സ്ഥലങ്ങളും വളരെ അടുത്താണ്. ദില്ലി, മുംബൈ, ചെന്നെ എന്നീ നഗരങ്ങളും നമുക്ക് ശ്രീലക്ഷയെക്കാൾ എത്രയോ ദുരേയാണ്. എന്തിന് തിരുവനന്തപുരത്തുനിന്നു കാസറഗോഡേക്കുള്ളതിന്റെ പകുതി ദുരുമേ ജാഹ്നവിലേക്കുള്ളു. ഭാഷ, സംസ്കാരം, വിദ്യാഭ്യാസം, ആഹാരരീതി എന്നിവയിലേല്ലോ തമിഴരെക്കാൾ നമുക്ക് അടുപ്പം ശ്രീലക്ഷക്കാരോടാണ്. ഗർഹം എന്ന സ്പഷ്ടലോകം തുടക്കുന്നതിനു മുമ്പ് മലയാളികളുടെ അഭ്യക്രമങ്ങമായിരുന്നു ഈ കൊച്ചുരാജ്യം. എന്നിട്ടും മലയാളികളെ, ശ്രീലക്ഷയിൽ കാർന്നുറ്റാണ്ടാളം നീംഭുനിന്ന് ആഭ്യന്തരയുദ്ധവും കൂടുക്കൊലയും തീരെ ബാധിച്ചില്ല. കാരണം നമുക്കിടയിലൊരു കടലുണ്ട്. ശ്രീലക്ഷ മറ്റാരു രാജ്യമാണ്. അവിടെ എന്തു നടന്നാലും നമുക്കൊന്നുമില്ല. ഈ നിണ്ണംഗത എന്ന വല്ലാതെ വേദനിഷ്ഠിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ വേദനയാണ് ഈ നോവലേഴുതാനുള്ള പേരണ. എന്നുവെച്ച് ഈ നോവൽ ശ്രീലക്ഷയിലെ തമിഴ് വിമോചനപ്പോരാട്ടത്തിന്റെ ചരിത്രമാനുമല്ല. എനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ട ആണ്ടാൾ വേദനയകിയുടെ കമയാണ്. ശ്രീലക്ഷയിലെ തമിഴ് വിമോചനപ്പോരാട്ടം അതിന്റെ പശ്വാത്തലം മാത്രം.

സുഗന്ധി എന്ന ആണ്ഡാൾ ദേവനായകി

ഉള്ളടക്കം

ധിവെവൻ പോൾ

കരുപ്പ്

ദേവനായകിയിൻ കത്തെ - 1

ദേവനായകിയിൻ കത്തെ - 2

ദേവനായകിയിൻ കത്തെ - 3

I Am Sad Sad Sad I am Mad Mad Mad

ആരായിരുന്നു രജനി തിരഞ്ഞാമ?

അവസാനത്തെ കൂടിക്കൊഴുക്ക്

No More Tears Sister

പുമ്മി സെൽവനായകം

സ്റ്റാങ്കൗട്ട് ശുശ്രാന്ത്

സുസാന സുപ്പിന്

കാന്ത മാദേവിയാർ

കായൽപ്പട്ടണം

അമനുരാധപുര

കുവോൺി

ജനാന സരസ്വതി

സിഗിരിയ

കെണി

സ്റ്റഫർത്തിന്റെ റാണി

നിശാക്കവജനി

ജനാനോദയം

രൂപവതി

Enemies are Your Best Teachers

ജൂലിയർ്

ഗായത്രി പരേര

Save SriLanka from Fascism

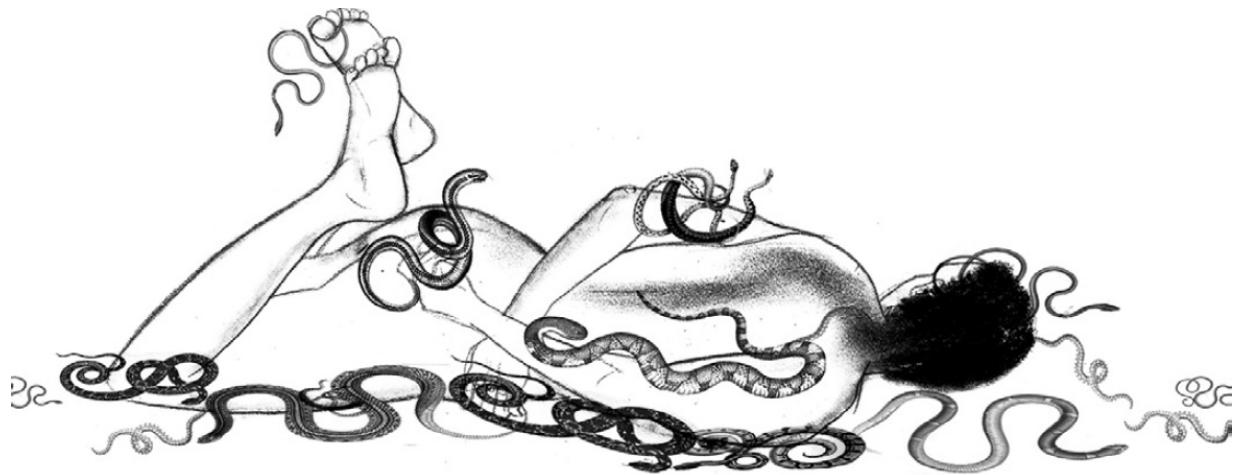
മീനാക്ഷി രാജരത്നിനം

സുഗന്ധി ഫൈ അംഗഭാഷി ദേവനായകി

ഓസ്റ്റ്രോഫിൾ നാനോ

സമാധി

ഡിവൈൻ പേശ്

കൊള്ളംബോയിൽ നിന്ന് 95 കിലോമീറ്റർ ദൂരെ ശ്രീലങ്കൻ പട്ടാളത്തിന്റെ ഡി.പി. എന്ന രഹസ്യ കേന്ദ്രത്തിലെത്തുമ്പോൾ സമയം സന്ധ്യാ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ഡി.പി. എന്നാൽ ഡിവൈൻ പേശ്. ബിട്ടീഷുകാരുടെ ഭരണകാലത്ത് കൊടുംകുറവാളികളെ പാർപ്പിക്കാനായി പണികഴിപ്പിച്ചു രഹസ്യ ബംഗ്ലാവാണിത്. പുരത്തുനിന്നു നോക്കുമ്പോൾ ഒരു ഫ്ലൂഡ് പ്രേഭുവിന്റെ കൊട്ടാരമാണെന്നേ തോന്നു. എന്നാൽ അകത്ത് അതീവ സുരക്ഷയോടെ തടവുകാരെ പാർപ്പിക്കാനും കുരമായ പീഡനങ്ങൾക്ക് വിധേയമാക്കാനും സൗകര്യങ്ങളുള്ള ജയിലാണ്. മുന്നു നിലകളിലും ഭൂഗർഭ അറയിലുമായി ഇരുപത്തിരഞ്ഞെ സെല്ലുകളും പ്രാർത്ഥനാമുറികൾ എന്നു പേരുള്ള വളരെ വൃത്ത്യമായ മുന്ന് ഇന്ത്രോഗേഷൻ ചേന്നവുകളും ചേർന്നതാണ് ഡി.പി. യുടെ പ്രധാന പ്രധാന കെട്ടിടം. അതിനോടു ചേർന്ന മറ്റാരു ചെറിയ

കെട്ടിടത്തിലാണ് ഓഫീസും ജീവനക്കാരുടെ മുറികളും. ഒരു ചെറിയെത്തു കുന്നിൻമുകളിൽ സുമാർ നുറേക്കരോളം വരുന്ന തേയിലത്തോട്ടത്തിനു നടുവിലാണ് ഡി.പി. പ്രസിഡന്റിന്റെ പ്രത്യേക അനുവാദമുണ്ടായിട്ടുപോലും കടുത്ത സുരക്ഷാ പരിശോധനകൾക്കു ശേഷമാണ് തെങ്ങെല്ല ഡിവെൻ പേളിനകത്തെക്കു കടത്തിവിട്ട്.

ശ്രീലക്ഷ്മി സർക്കാരിന്റെ സഹായത്തോടെ ടാൻസ്റ്റാഷണൽ പിക്ചേഴ്സ് നിർമ്മിക്കുന്ന Woman behind The Fall of Tigers എന്ന സിനിമയുടെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി എത്തിയതായിരുന്നു തെങ്ങൾ. ഈ സിനിമയ്ക്കായി സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കുന്ന പീറ്റർ ജീവാന്നമെന്ന തോൻ, സ്കോട്ട്‌ലണ്ടുകാരനായ സംവിധായകൻ കീസ്റ്റി ആൽബർട്ടോ, സിനിമാട്ടോഗ്രാഫറും കീസ്റ്റിയുടെ കാമുകിയുമായ മേരി ആൻ, പ്രോഡ്യൂസർമാരിലൊരാളായ ടോറി ബർണാഡ്, ശ്രീലക്ഷ്മി സാംസ്കാരിക വകുപ്പിലെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനും പ്രസിഡന്റിന്റെ വിശ്വസ്നുമായ ചാർജ്ജ് സമരവീര എന്നിവരടങ്ങിയ തെങ്ങളുടെ സംഘത്തോട് വളരെ താൽപര്യത്തോടെയാണ് കൂടാന് ഈ ചാർജ്ജ് കേണൽ ഡിസ്ട്രിബ്യൂട്ടർ മറ്റു മിലിട്ടറി ഉദ്യോഗസ്ഥരും പെരുമാറിയത്. പാശ്വാത്യസിനിമാക്കാരോടുള്ള മുന്നാം ലോകരാജ്യങ്ങളിലെ ജനങ്ങളുടെ ആരാധനയും തെങ്ങളോട് സർക്കാരിനുള്ള പ്രത്യേക താൽപര്യവും അതിന് കാരണമായിരിക്കാം. ശ്രീലക്ഷ്മി ആദ്യത്തെയുദ്ധത്തിലെ മനുഷ്യാവകാശധ്യാസനങ്ങളെ വെള്ളപ്പുശാനുള്ള ഗവൺമെന്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് ഈ ചലച്ചിത്ര നിർമ്മാണം. എന്നാൽ ഈ അവസരമുപയോഗപ്പെടുത്തി വിജ്ഞവ്വപ്രസ്ഥാനങ്ങളിലെ ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമായ പ്രവണതകൾ എങ്ങനെ ആ പ്രസ്ഥാനങ്ങളെ ശ്രീമിലീകരിക്കുമെന്നും സ്ട്രീ എങ്ങനെയാണ് അതിനു കാരണമായിത്തീരുന്നത് എന്നുമുള്ള പ്രമേയം അവതരിപ്പിക്കാനാണ് തെങ്ങൾ ഷാൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് കീസ്റ്റി ഈ സിനിമയുടെ സ്ക്രിപ്റ്റ് തയ്യാറാക്കാനുള്ള ചുമതല പ്രഭാകരന്റെ പ്രതാപകാലത്ത് ഒരു സിനിമാ പദ്ധതിയുമായി പുലികളുടെക്കുടെ കുറേക്കാലം നടന്ന്

ടുവിൽ അവിടെനിന്ന് ജീവനുംകൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ട
എന്ന് ഫോറ്റോചുത്ത്.

ലഹ്. കേണൽ ഡിസൽവ തങ്ങൾക്ക് കൂദാശിലെ
കാരുങ്ഗങ്ങളിലും വളരെ വിശദമായിത്തന്നെ
പറത്തുതന്നു. “പുലിക്കളിലെ ഫററവും
അപകടകാരികളായവരെയാണ് ഇവിടെ
പാർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഒരു തരത്തിലും
പുനരധ്യവസ്ഥിക്കാനോ പൊതുസമൂഹത്തിലേക്കു
തിരിച്ച് കൊണ്ടുവരാനോ കഴിയാത്തവരാണിവർ.
പ്രലോഭനംകൊണ്ടോ പീഡനംകൊണ്ടോ ഇവരെ മാറ്റാൻ
കഴിയില്ല. ഇവർിൽ പലരും ഇപ്പോഴും തമിച്ച് ഇളംമെന്നു
തങ്ങളുടെ സ്വഭാവം യാമാർത്ഥ്യമാക്കുമെന്നു
വിശ്വസിക്കുന്നവരാണ്. പലരുടെയും മനോനിലതന്നെ
തകരാറിലായിരിക്കുന്നു. പ്രഭാകരൻ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നും തിരിച്ചുവന്ന് തങ്ങളെ
മോചിപ്പിക്കുമെന്നുമൊക്കെ സ്വഭാവംവരുണ്ട്.
ചിലപ്പോൾ അവർ പെട്ടെന്ന് അക്രമാസക്തരാകും.
അല്ലെങ്കിൽ ആത്മഹത്യയ്ക്കു ശ്രമിക്കും. ഇവർക്ക്
ഓരോരുത്തർക്കുമെതിരെ രാജുദോഹരവും
കൂടക്കൊലയും ഭീകരപ്രവർത്തനവുമുൾപ്പെടെ
നുറുക്കണക്കിന് കേസുകളുണ്ട്. ആ കേസുകളുടെയെല്ലാം
അനോഷ്ഠണങ്ങളും വിചാരണകളും അനന്തമായി
നീണ്ടുപോവുകയാണ്.”

“അതുവരെ?” കുറ്റി ആകാംക്ഷയോടെ ചോദിച്ചു.

“അതുവരെ അവർ പ്രശ്നങ്ങളൊന്നും ഉണ്ടാക്കാതെ
നോക്കുക എന്നതാണ് തങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തം.
പക്ഷേ, അതുകൂടി ഒരുപ്പമല്ല.” “ടോർച്ചർ?”

‘അതെ, പലപ്പോഴുമത് വേണ്ടിവരും. തടവുകാർ
ചില്ലറക്കാരല്ലാത്തതിനാൽ കുറച്ചു വ്യത്യസ്തമായ
പീഡനമുറകളാണ് ഇവിടെ പ്രയോഗിക്കുന്നത്.
ആയുധങ്ങളൊന്നും ഉപയോഗിക്കാതെ ശാരീരികമായി
അധികം പരിക്കേൽക്കാതെയുള്ള ടോർച്ചർ.”

“അതെന്നു തരത്തിലുള്ള ടോർച്ചറാണ്?”

“പറയാം. ഫിസിക്കൽ ടോർച്ചറും മെറ്റൽ
ടോർച്ചറുമുണ്ട്. ബയോവൈപ്പൺസാം ഫിസിക്കൽ
ടോർച്ചറിനു പ്രധാനമായും ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ശവഭൂട്ടിപോലെ വലിയൊരു സ്തീൽഭൂട്ടിയിൽ
 തടവുകാരനെ നശനാക്കിക്കിടത്തും. പിന്ന കുറെ
 എടുക്കാലികളെ അതിലേക്കു തുറന്നു വിടും.
 എടുക്കാലികൾ നശമായ ശരീരത്തിൽ
 അരിച്ചുനടക്കുവോൾ തടവുകാരൻ അസഹൃതയോടെ
 പിടയും. അടുത്ത പെട്ടിയിൽ തേരടകളാണ്.
 അതുപോലെ ഉറുന്പും തേള്ളും തണ്ടും
 പാസ്യമൊക്കെയുള്ള പെട്ടികളുണ്ട്. തടവുകാർ
 മരിക്കരുതെന്നു നിർബ്ബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ട്
 വിഷമില്ലാത്ത പാസ്യകളെ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കു.
 എന്നും ഇതിലേതെങ്കിലുമൊരു പെട്ടിയിൽ എല്ലാ
 തടവുകാരും കിടക്കണം. ആ കിടപ്പ് മണിക്കൂറുകളോളം
 നീഞ്ഞുനിൽക്കും. ഇതോടൊപ്പമാണ് ചോദ്യംചെയ്യൽ.
 ഇവരെയെല്ലാം നുറുക്കണക്കിനു തവണ ചോദ്യം ചെയ്യു
 കഴിഞ്ഞത്താണ്. എങ്കിലും പുതിയ എന്തെങ്കിലും വിവരം
 കിടുമെന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ എന്നും ചോദ്യം ചെയ്യും.
 പുലികളിലും, ഇവർ എളുപ്പത്തിലെണ്ണും പുരത്തുപറയില്ല.
 രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലാണ്
 ഇത്തരം പീഡനങ്ങളും നടക്കുക.”

“ശാരീരിക പീഡനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോൽ പിന്ന
 മാനസിക പീഡനമാണ്. അത് ഓന്നാമത്തെ നിലയിലെ
 പ്രാർത്ഥനാമുറിയിലാണ്. ശ്രീലക്ഷ്മി പട്ടാളം പുലികളെ
 തോൽപ്പിക്കുന്ന നിരവധി പോരാട്ടങ്ങളുടെയും
 വിജയാശേഷങ്ങളുടെയും വീഡിയോ ചിത്രങ്ങൾ
 പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു മിനി തിയറ്ററാണത്. അതോടൊപ്പം
 തടവുകാരെ കുറ്റബോധംകൊണ്ട് മാനസികമായി
 തകർക്കാനായി പുലികളുടെ കാലത്ത് തമിഴ്
 അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകളുടെയും
 പീഡനങ്ങളുടെയും വീഡിയോകളും കാണിക്കും.
 തടവുകാരുടെ ബന്ധുകൾ അവരെ ശപിക്കുന്നതും
 കീഴടങ്ങിയ ദയാമാസ്ത്രപ്പോലെയുള്ള നേതാക്കൾ
 നടത്തുന്ന കുറ്റസമ്മതവും കരുണയെപ്പോലെ
 കുറുമാറിയവരുടെ ഉപദേശങ്ങളുമെല്ലാം വീഡിയോ
 പ്രദർശനത്തിലുണ്ട്. അതാരാഷ്ട്രരംഗത്ത് പുലികളുടെ
 കൂരതയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടു പുരത്തുവന്ന നിരവധി
 വീഡിയോ കൂപ്പിങ്ങുകളും അതോടൊപ്പം കാണിക്കും.

പ്രദർശനമില്ലാത്തപ്പോൾ പ്രദാകരനെയും
 പ്രസ്ഥാനത്തെയും പരിഹരിക്കുന്ന പൊങ്ക് തമിഴ് റൂഫ്
 ദേശീയഗാനങ്ങളുടെ പാരഡിക്കൾ ഉറക്കവെയ്ക്കും.”
 “താഴെത്തെ നിലയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനാമുറി ഒരു
 അതുന്താധുനികപീഡനക്കേന്മാണ്. അന്താരാഷ്ട്ര
 നിലവാരമുള്ള പീഡനോപകരണങ്ങളുടെ
 പ്രദർശനശാലയാണിത്. നവം പറിച്ചെടുക്കാനും എല്ലുകൾ
 അടിച്ചുടയ്ക്കാനുമൊക്കെയുള്ള യന്ത്രോപകരണങ്ങൾ,
 കിടത്തിപ്പോക്കടിപ്പിക്കാനുള്ള കട്ടിൽ, വെള്ളത്തിൽ
 മുങ്ങിത്താഴുന്ന അവസ്ഥ കുതിമമായി സ്വഷ്ടിക്കാനുള്ള
 ഉപകരണം, ഗുഡത്തിലും യോനിയിലും കടത്തി
 പീഡിപ്പിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക ദണ്ഡുകളും
 വെച്ചുതോപകരണങ്ങളും, നിർത്താതെ
 ചിരിപ്പിക്കാനും കരയിപ്പിക്കാനും തളർത്താനുമൊക്കെ
 കഴിയുന്ന വിവിധതരം വിഷവാതകങ്ങൾ നിരച്ച ഗൃഖൻ
 ചേന്തുകൾ, മുള്ളുകവികൊണ്ടുള്ള ചാട്ടവാറുകൾ,
 മുൾക്കണ്ണൻ, ശരീരത്തിന്റെ ഗുഹ്യഭാഗങ്ങളിൽ
 പ്പോക്കടിപ്പിക്കാനുള്ള സുക്ഷ്മായ ഉപകരണങ്ങൾ
 എന്നിങ്ങനെ അസംഖ്യം പീഡനോപകരണങ്ങൾ
 പ്രദർശിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണിവിട. ഇവയോന്നും
 സാധാരണ പ്രയോഗിക്കാറില്ല. എന്നാൽ എപ്പോൾ
 വേണമെങ്കിലും ഉപയോഗിക്കപ്പെടാമെന്ന ഭീതി
 തടവുകാരിൽ സ്വഷ്ടിക്കും. എല്ലാ ദിവസവും കാലത്ത്
 എടുമണിക്കുള്ള രോൾ കോളിനുശേഷം ഓരോ
 തടവുകാരനെയും ഈ പീഡനോപകരണങ്ങൾ കാണിച്ച്
 അവ എങ്ങനെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന്
 വിശദീകരിച്ചതിനുശേഷമാണ് രണ്ടാം നിലയിലേക്കു
 കൊണ്ടുപോവുക. പുലികളുണ്ട് അവർക്കിതാനും
 കേട്ടിട്ട് യാതൊരു പേടിയുമില്ല. ഇവയോന്നും
 ഉപയോഗിക്കാൻ തുങ്ങശ്രക്കിനിയും പ്രസിഡന്റിന്റെ
 അനുവാദം കിട്ടിയിട്ടുമില്ല. ഇപ്പോൾ
 അന്താരാഷ്ട്രമനുഷ്യാവകാശസംഘങ്ങളുടെ
 കണക്കടുപ്പിന്റെ കാലമല്ലെങ്കിൽ അതുകൊണ്ടായിരിക്കും.”
 കേണൽ ഇത്രയും വിശദീകരിച്ചപ്പോഴേക്കും ക്രിസ്തീ
 അക്ഷാമനായി, “തുങ്ങശ്രക്ക് എല്ലാം വിശദമായി
 കാണണമായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം തുങ്ങശ്രേ

സന്തോഷത്താട പ്രധാന കെട്ടിടത്തിലേക്കാനയിച്ചു. കേണലിഞ്ജീകൂടെ നാലഞ്ചു പട്ടാള ഓഫീസർമാരും തെങ്ങെല്ല അനുഗമിച്ചു. ഷുട്ടിങ്ക് എന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്? പ്രഭാകരനായി ആരാൻ അഭിനയിക്കുന്നത്? മേരി അഭിനയിക്കുന്നുണ്ടോ? ഷുട്ടിങ്ക് ഇവിടെ വച്ചുണ്ടാകുമോ? എന്നിങ്ങനെ ധാരാളം ചോദ്യങ്ങൾ അവർ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിനൊന്നും വ്യക്തമായ ഉത്തരം നൽകാതെ ഓരോ പ്രാർത്ഥനാമുറിയും സുക്ഷ്മായി പരിശോധിക്കുകയായിരുന്നു ക്രിസ്റ്റിയും മേരിയും. എന്നാൽ തമിഴാലിയെ എത്രയും പെട്ടെന്നു കാണണമെന്ന ചിത്ര മാത്രമേ എഞ്ചു മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. നിർഭാഗ്യവശാൽ അതിനു കഴിത്തെത്തുമില്ല. തമിഴാലിയെ മാത്രമല്ല, ഒരു തടവുകാരനെയും തെങ്ങൾ കണ്ടില്ല. “സുരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങളാൽ നാലെ നമുക്കു തടവുകാരെ കാണുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യാം” എന്നു പറത്തു കേണൽ തെങ്ങെല്ല യാത്രയാക്കി. സുമാർ ഓരോ മണിക്കൂർ നീണ്ടുനിന്ന ആ ജയിൽ സന്ദർശനം കഴിത്തു മടങ്ങുന്നോൾ എഞ്ചു മനസ്സ് ആകക്കൂടി കുഴിത്തുമരിത്ത അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ക്രിസ്റ്റിക്കും മേരിക്കുമുള്ളത് തിഛ്ലാനും എനിക്കില്ലായിരുന്നു. അവർ ആദ്യമായിട്ടാണ് ഇത്തരമൊരു സ്ഥലം നേരിട്ടു കാണുന്നത്. എന്നാൽ കിളളിനോച്ചിയിലും വന്നിയിലുമുണ്ടായിരുന്ന പുലികളുടെ പീഡനക്കുന്നതുമായി താരതമ്യം ചെയ്യുന്നോൾ ഇതാനുമല്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്തിയത്.

കൊളംബോയിലെ ഹോട്ടൽ താജ്മുദ്ദയിലാണ് സർക്കാർ തെങ്ങൾക്ക് താമസം ഒരുക്കിയിരുന്നത്. ക്രിസ്റ്റിക്കും മേരിക്കുംകൂടി ഒരു എക്കിക്കൂട്ടീവ് സുട്ട്. സ്കീപ്പർ എഴുതുന്ന എനിക്ക് ഒറ്റയെങ്കാരു മുറി. പ്രാധ്യാസർ ബർബാധിന് ചീല ബിസിനസ് ഡീലിംഗ്സുടിയുള്ളതിനാൽ മറ്റാരു രൂം.

“ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെന്ത് തോന്നുന്നു?” സ്കോച്ചിഞ്ജ് നേരിത്തലഹരിയിൽ ഒരു ചർച്ചയക്ക് തുടക്കം കുറിക്കാനായി സമരവീര ചോദിച്ചു.

“ഹുശ്ര ഓഫ് കോൺഫിഡൻസ്. പീറേഴ്സ് സ്റ്റോറി ഇന്ന് സോ ഷോക്കിങ്ങ്. തെങ്ങേൾ അതുകൊണ്ട് അതഭൂതം സ്വീച്ചിക്കും. വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യു തന്നാൽ മതി.”

“നീങ്ങൾക്ക് എന്തും ആവശ്യപ്പെടാം. ഈത് പ്രസിഡന്റിന്റെ പ്രോജക്റ്റ് ആണ്. പുലികളുടെ ധമാർത്ഥ നിന്റെ ലോകത്തിന് ഇതിൽനിന്നും മനസ്സിലാക്കണം. കൂടുക്കൊലയെന്നും മനുഷ്യാവകാശധ്യപംസനമെന്നും പറത്തു സർക്കാരിനെതിരെ മുറവിളി കൂടുന്നവരുടെ വായ്തപ്പിക്കാൻ കഴിയണം.”

“പക്ഷേ, മിസ്റ്റർ സമരവീര, ഈ സിനിമയാണ്.”

“എനിക്കരിയാം. സിനിമയോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു കാര്യത്തിലും തെങ്ങളിടപെടില്ല. നീങ്ങൾക്ക് പുരണ്ണസ്വാത്രത്യുമുണ്ട്. പീറൂട്ടേ കമ്പ തെങ്ങളും വായിച്ചതാണ്. പ്രസിഡന്റ് വരെ. അതു സിനിമയാക്കിയാൽ ലോകം സത്യം അറിയുമെന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല.”

“താങ്ക് യു സമരവീര, നീങ്ങളുടെ പ്രസിഡന്റ് ഇതു വിശ്രാലമന്നുനാണെന്നു താൻ കരുതിയില്ല.”

“അതുകൊണ്ടാണല്ലോ അദ്ദേഹം നീങ്ങളുടെ പ്രതിഫലമുണ്ടപ്പെടുന്ന ഈ സിനിമയുടെ ചെലവുകൾ മുഴുവനും സാമ്പൂര്ണിക വകുപ്പിനോട് വഹിക്കാൻ പറത്തത്ത്.”

“He is Great ... പക്ഷേ, തെങ്ങൾക്കത് സിനിമയിൽ പറയാൻ പറ്റില്ല. പറത്താൽ കെഡിബിലിറ്റി പോകും.”

“ബുദ്ധിമാന്മാരായ കലാകാരമാർക്ക് അതോക്കെ പറയാതെ പറയാൻ കഴിയും.”

“നീങ്ങൾ അതിബുദ്ധിമാനാണ്.”

രാത്രിയിൽ സമൃദ്ധമായ ഒരു ഡിനറാണ് സാമ്പൂര്ണിക വകുപ്പ് തെങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയത്. 2005-ലെ കാൻ ഫിലിം ഹെള്ളിവലിൽ കാമറ ഡി ഓർ നേടിയ വിമുക്തി ജയസുന്ദർ, The Road From Elephant Pass ന്റെ സംവിധായകനും ഹോളിവുഡിലെ സജീവ ശ്രീലങ്കൻ സാന്നിദ്ധ്യവുമായ ചന്ദ്രൻ രത്നനം, ആകാശകുസുമത്തിലെ നായിക മാലിനി ഹോസ്റ്റിനുകൂടാണ് സിംഹാളസിനിമയിലെ പല പ്രമുഖരും അതിൽ പങ്കെടുത്തു. ശ്രീലങ്കൻ ഖാമർ താരമായ അനുഷ്ഠാന രാജപക്ഷൈണ്ട് തെങ്ങളുടെ

നായ്ക്ക ഫീന ഗോസിഡ്വിന് ബലം നൽകിക്കൊണ്ട് വളരെ എക്സ്പോസ്യായ വസ്ത്രധാരണത്തോടെ അവർ കുറ്റിയുടെ കുടെത്തനെ നിന്നു. ഒപചാരികമായ പരിചയപ്പെടലിനുശേഷം കുറ്റി എല്ലാവരോടുമായി തന്റെ പ്രോജക്ടിനെക്കുറിച്ചു വിശദീകരിച്ചു.

“തീരെ അപേതീക്ഷിതമായാണ് കഴിഞ്ഞ വർഷം ബർലിനിൽവെച്ച് തോൻ പീറ്റർ ജീവാനന്തര പരിചയപ്പെടുന്നത്. പ്രഭാകരന്റെ കാലത്ത് വിടുതലെ പോരാട്ടത്തെക്കുറിച്ച് സിനിമ ചെയ്യാൻ പോയ പീറ്റർ ഈ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ കൃപകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. പീറ്ററിന്റെ കമയാണ് ഈ സിനിമ. പീറ്റർ എഴുതിയ കമയും പീറ്റർ ജീവിച്ച ജീവിതവും ചേർന്നത്. പീറ്റർ ഈ കമ പരിഞ്ഞപ്പോൾ എൻ്റെ മനസ്സിൽ തോന്തിയ ആദ്യത്തെ വെല്ലുവിളി The Road From Elephant Pass തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ, തൈഞ്ചർ മറ്റാരു കോൺിൽനിന്നാണ് ഈ വിഷയത്തെ സമീപിക്കുന്നത്. ഒരു പ്രസ്ഥാനത്തിനകത്തെ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധതയും ഹീംസാത്മകതയും എങ്ങനെ ആ പ്രസ്ഥാനത്തയും അതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു എന്നവകാശപ്പെടുന്ന ജനതയെയും നാശത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു എന്നതാണ് എൻ്റെ വിഷയം. തോൻ പുറത്തുനിന്നാണ് ഈ വിഷയത്തെ കാണുന്നത്. പീറ്റർ അകത്തുനിന്നും. തൈഞ്ചലുടെ വീക്ഷണങ്ങൾ തമിലുള്ള സംഘർഷത്തിൽനിന്നാണ് ഈ സിനിമയുണ്ടാകുന്നത്. മേരി ആൻ എൻ്റെ കുടുകാരിയാണ് കൂടാമറ കൈകകാരും ചെയ്യുന്നത്. നീരവധി ഹോളിവുഡ് ചിത്രങ്ങൾ ചെയ്ത മേരിയുടെ പരിചയം ഈ സിനിമയെക്കാരു മുതൽക്കൂട്ടകുമെന്നാണ് തൈഞ്ചലുടെ പ്രതീക്ഷ. ബാക്കി കാര്യങ്ങളാക്കേ പീറ്ററിന്റെ സ്കീപ്പർ പൂർത്തിയാക്കുന്നതോടെ തീരുമാനിക്കും. ഈ സംരംഭത്തിന് ശ്രീലങ്കയിലെ നിങ്ങളെല്ലാ സുഹൃത്തുകളുടെയും സഹായസഹകരണങ്ങളുമുണ്ടാകണം.

എല്ലാവരും തൈഞ്ചർക്ക് ശുഭാശംസകൾ നേർന്നു. ചാന്ദൻ രത്നനം എന്താവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും വിളിക്കാൻ പ്രത്യേകം

പറത്തു. I am eagerly waiting for your call എന്നു കീസിയോടു പറത്താൻ അനുഷ്ട മടങ്ങിയത്.

ലാവിഷായ ആ ഡിനറിനു ശേഷം നാളെ ഉച്ചയ്ക്ക് ഏതെങ്കിലും തടവുകാരെ കാണാനുള്ള അവസരം ഒരുക്കാമെന്നു പറത്തു സമരവീര പിരിയുന്നോൾ താൻ ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിച്ചിച്ചു: “എതെങ്കിലും തടവുകാരെയല്ല, തമിഴാലിയെ. എന്നിക്കേ അവരെയാണ് കാണേണ്ടത്.”

“എന്നാൽ അവരെത്തന്നെ കാണാം.”

“പെട്ടുനാണ് വയലറ്റാക്കുക, സുക്ഷിക്കണം. കൂടുതൽ ചോദ്യങ്ങളൊന്നും ചോദിക്കരുത്. പറയുന്നത് കേട്ടാൽ മാത്രം മതി” എന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെയാണ് കേണൽ ഡിസ്റ്റ്രിക്യൂട്ട് എന്ന തമിഴാലിയുടെ സെല്ലിനു മുന്നിലേക്കു കൊണ്ടുപോയത്. തമിഴാലി, വിടുതലെ പുലികളുടെ വനിതാ വിഭാഗത്തിന്റെ കമാൻഡറായിരുന്നു. മുഖ്യമായി അന്തിമപോരാട്ടത്തിൽ ശ്രീലങ്കൻ പട്ടാളം ജീവനോടെ പിടികൂടിയ പുലി നേതാക്കളിൽ ഒരാൾ. ആയുധംവെച്ച് കീഴടങ്ങിയെന്നാണ് ഒന്നേറ്റാഗിക ഭാഷ്യം. ഇയക്കത്തെയും തമിഴാലിയെയുംപറ്റി അറിയാവുന്ന ആർക്കും അതു വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ല. തമിഴാലിക്കെതിരെയുള്ള അന്തേഷ്ടണങ്ങളും വിചാരണയും അനന്തമായി നീണ്ടുപോവുകയാണ്. ശ്രീലങ്കൻ പട്ടാളത്തിന്റെ ഇന്ന രഹസ്യക്രൈത്തിലെ പീഡനകാലം തമിഴാലിയെ ശാരീരികമായും മാനസ്ത്വികമായും ആകെ തകർത്തിരുന്നു. ഒരു പട്ടാളക്കാരിയുടെ സഹായത്തോടെയാണ് അവർ സെല്ലിൽ എഴുന്നേറ്റ് നിന്നതുതന്നെ. എങ്കിലും മുവത്തെ നിശ്ചയദാർശ്യത്തിനും തീപാറുന്ന നോട്ടത്തിനും ഒരു മാറ്റവുമില്ല. മുഗശാലയിലെ ഇരുസ്ത്രികൾക്കുള്ളിൽ അടയക്കബ്ദ്ധ പെൺപുലിയെപ്പോലെ കടുത്ത അവജ്ഞയോടെയും പുള്ളതോടെയും അവളെന്നു

നോക്കി. സത്യം പറയാമല്ലോ അതു നോട്ടത്തിന്റെ മുൻ്നുചൂയിൽ താനൊന്നു പക്കച്ചുപോയി.

അവർഷ്ക്ക് എന്ന മനസ്സിലായിട്ടില്ല. മനസ്സിലാക്കാൻ സാധ്യതയുമില്ല. ഒന്നതു വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് ഒരിക്കൽ മാത്രമേ തൈങ്കൾ കണ്ടിട്ടുള്ളു. വെടിനിർത്തൽ കാലത്ത് കിള്ളിനോച്ചിയിൽ ഇയക്കത്തിന്റെ മീഡിയാ മേഡാവിയായിരുന്ന ദയാമാസ്സറുടെ മുറിയിൽവെച്ച്. വിടുതലെപോരിനെക്കുറിച്ചുള്ള, കലാപരമായ ഒരു സിനിമ എന്ന ആശയവുമായി അണ്ണനെ കാണാനെന്നത്തിയതായിരുന്നു താൻ. 1983-ലെ വംശീയ കലാപത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ Battle of Algiers പോലെയൊരു സിനിമയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. എന്നാൽ സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള എൻ്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കാൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. മറ്റൊരുത്തരം കലാപവർത്തനങ്ങളുംപോലെ സിനിമയെയും പൊച്ചഗാണ്ട് മാത്രമായിട്ടേ ഇയക്കം കണ്ടിരുന്നുള്ളു. മനിരത്തിന്ത്തിന്റെ കനത്തിൽ മുത്തമീട്ടാൽ പോലെയുള്ള സിനിമകൾ വിടുതലെപോരിനെക്കുറിച്ചു സ്വജ്ഞിച്ചു വ്യാജവോധത്തിൽനിന്നൊരു പൊളിച്ചുമുത്താണ് താനുദ്ദേശിച്ചത്. എന്നാൽ അതിനു തക്ക ഒരു സിനിമാവോധം ദയാമാസ്സർക്കോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമുള്ളവർക്കോ അവർ അണ്ണനെ കാണാനുള്ള അവസരംപോലും എന്നിക്കു തന്നില്ല.

ആകെ ഓരാൾപാസം തമിഴാലിയോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന സുഗന്ധിയെന്ന പെൺപോരാളിയായിരുന്നു. അവർഷ്ക്കാണ് എന്ന അൽപ്പമെങ്കിലും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്.

“താൻ പീറ്റർ ജീവാനറം. ഒരു ഇന്ത്യൻ ഫിലിം മേക്കൾ. ഒന്നതുവർഷം മുമ്പ് നമ്മളോരു തവണ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. കിള്ളിനോച്ചിയിലെ ദയാമാസ്സറിന്റെ ഓഫീസിൽവെച്ച്.”

അവളെനെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കി....

“ദയാമാസ്സറാ. അവനെയെല്ലാം മാസ്സറെന്ന് വിളിച്ചതേ തപ്പ്. ശിക്കളപീ തിങ്കര പെറുക്കി റാസ്സൽ... ശരി എന്ന

എന്തിനാണ് കാണാൻ വന്നത്... അ പൊറുക്കി പറത്തെയച്ചതാണോ?"

"തെറിബാരിക്കരുത്. എനിക്കും ദയാമാസ്തർക്കും തമിൽ ഒരു ബന്ധവുമില്ല. അന്ന് എടുക്കാൻ കഴിയാതെപോയ സിനിമയെടുക്കാൻ ഇപ്പോൾ ഒരു ഹോളിവുഡ് പ്രൊഡക്ഷൻ കമ്പനി തയ്യാറായിട്ടുണ്ട്. ശീലക്കൻ സർക്കാരും അനുവാദം തന്നു. അതിന് എനിക്കു നിങ്ങളുടെ സഹായം വേണം."

"എന്തേ സഹായമോ.. ?"

"അതെ, എനിക്ക് സുഗന്ധി എവിടെയാണെന്നറിയണം."

"സുഗന്ധിയാ?"

"അതെ"

"അറിയില്ല. എനിക്കെങ്ങെനെ അറിയാനാണ്. ഇയക്കം വിട്ട് പുറത്തുപോയ പെൺപോരാളിയാണെവർ. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് ആർക്കിയാം?"

"അത് നിങ്ങൾക്കല്ലാതെ ആർക്കാണറിയാൻ കഴിയുക?"

"ഇയക്കത്തില് ആരും തന്നോട് എതിർത്ത സംസാരിക്കുന്നത് അണ്ണന് ഇഷ്ടമല്ല. അണ്ണനോട് എതിർത്തു സംസാരിച്ച ആരും പീനീട് ജീവനോടെ ഇരുന്നിടില്ല. പക്ഷേ, സുഗന്ധിയെ വെറുതെവിട്ടു. എന്തുകൊണ്ടോ അങ്ങെനെ ചെയ്യു. പിന്നെ അവർക്കുന്നതാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എനിക്കിരിയില്ല."

"അറിയാനെന്താണ് വഴി?"

തമിശാലി കുറച്ചു സമയം ഓന്നും സംസാരിക്കാതെ നിന്നു. പിന്നെ എന്തോ ഓർമ്മ വനിടുന്നപോലെ സ്വകാര്യമായി ശബ്ദം താഴ്ത്തി പറത്തു:

"നിങ്ങളോരു കാര്യം ചെയ്യു. പാരീസിലെ ശീലക്കൻ തമിഴ് അഭയാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ കുപ്പ് എന്നാരു രഹസ്യസംഘടനയുണ്ട്. അവർ അതേ പേരിൽ ഒരു മാസികയും നടത്തിയിരുന്നു. യുദ്ധകാലത്ത് ഇയക്കത്തെയും സർക്കാരിനെയും ഒരുപോലെ വിമർശിച്ചിരുന്നവരാണെവർ. കുപ്പിൽ ഇഴുത്തച്ചിയെന്ന തുലികാനാമത്തിൽ സുഗന്ധി എഴുതിയിരുന്നു. കൊലചെയ്യപ്പെട്ട സഞ്ചയേ ലീഡിംഗ് എഡിറ്റർ

ലസാതേവിക്കമസിംഗയോക്കെ
പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നുവെന്നാണ്
അവരുമായി ബന്ധപ്പെട്ട അതു
നിങ്ങൾക്ക് സുഗന്ധിയെപ്പറ്റി
കഴിയേതെങ്കിലും.”

അവർക്കു
തോന്തുന്ത.

കരുപ്പ്

തമിഴാലി പറഞ്ഞ കരുപ്പ് എന്ന മാസികയെപ്പറ്റി തൊൻ
മുന്നേ കേട്ടിരുന്നു. ഓന്നു രണ്ട് ലക്കങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുമുണ്ട്.
പാരീസിലെ സെൻ്റ് ദേനിയിൽ നിന്ന് ശ്രീലങ്കൻ
അദയാർത്ഥികളുടെ നേതാവായ നല്ലുർ
ശിവചിദംബരമാൻ ആ വെബ്ബ് മാസിക
പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നത്. സെൻ്റ് ദേനിയിലെ ശ്രീലങ്കൻ
തമിഴ് വംശജർ തീങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന ലിറ്റിൽ ജാഫ്രയിലാണ്
ശിവയും താമസിച്ചിരുന്നത്. എൻ്റെ സുഹൃത്തും
നോവലിസ്റ്റുമായ ആൻഡണി(ഫോഡാഷക്തി)യുടെ

കൂടുകാരനായിരുന്നു ശിവ. ഹോട്ടലിൽ തിരിച്ചെത്തിയ ഉടൻ ആള്ളണിയെ വിളിച്ച് ശിവചിദംബരത്തെപ്പറ്റി അനേപഷിച്ചു. “പീറർ, ദയവുശ്രേണി നീ അവനെപ്പറ്റി കേൾക്കാതെ... അവൻ കാലത്തക്ക് മുന്നേ പറന്ത പോയവൻ” എന്നായിരുന്നു ആള്ളണിയുടെ ആദ്യത്തെ പ്രതികരണം. പിന്നെ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി പറത്തപ്പോൾ ആള്ളണി അവൻ അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഉടൻതന്നെ മെയിൽ ചെയ്യുതന്നു. മുല്ലേത്തീവിൽ 2009 മേയ് 18-ന് പ്രഭാകരൻ കൊല്ലപ്പേട്ട അന്തേ ദിവസം പാരീസിൽ പുലികൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള മാണിക്യവിനായകൾ കോവിലിന് അടുത്തുവെച്ച് അജ്ഞാതരായ ചിലർ ശിവചിദംബരത്തെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. അതോടെ കുപ്പ് മാണിക്യുടെ പ്രസിദ്ധീകരണവും നിലച്ചു. കുപ്പിന്റെ അവസാനത്തെ ലക്ഷ്യത്തിൽ ലസാനേ വിക്രമതുംഗേയുടെ ഭാര്യയും പ്രശ്ന പത്രപ്രവർത്തകയുമായ സോനാലി വിക്രമതുംഗേയുമായുള്ള ഇള്ളർവ്വു ഉണ്ഡായിരുന്നതാണ് അതിനു കാരണമെന്ന് എല്ലാവരും വിശദസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ധമാർത്ഥ കാരണം അതല്ല. ഇഴഞ്ഞത്തച്ചിയെന്ന പേരിൽ കുറെക്കാലം മുന്ന് കുപ്പിൽ കമകളും കവിതകളും എഴുതാറുള്ള സുഗന്ധിയുടെ ആത്മകമായ ഒരു പെൺപോരാളിയിൽ വാഴേഴ്ക്കു കുറിപ്പുകൾ എന്ന പേരിൽ ഉടൻ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നു എന്ന പരസ്യം ആ ലക്ഷ്യത്തിലുണ്ഡായിരുന്നു. അതോരിക്കലും പുറത്തുവരാതിരിക്കാനാണ് ശിവചിദംബരത്തെ വധിച്ചത്. ഈ സുഗന്ധി ഇയക്കത്തിലെ നിഞ്ഞു കൂടുകാരിതന്നെന്നയാണ്. അവളിപ്പോൾ എവിടെയാണെന്ന് ആരക്കും അറിയില്ല. ആത്മകമയുടെ ഒന്നാമത്തെ അധ്യായം മാത്രമാണ് അയച്ചു തന്നിരുന്നത്. അത് സമർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത് നിന്നക്കാണ്.

ഒരു പെൺപോരാളിയിൽ വാഴേഴ്ക്കു കുറിപ്പുകൾ

ഇഴഞ്ഞത്തച്ചി

അവൻ പേര് ആനന്ദ് പീറർ ജീവാനൻ. എൻ കാതലൻ. അവനെ പാർക്കുന്നവരെ നാൻ വാഴ്യിൽ കാതലെപ്പുറ്റി നിന്നെന്തത്തെ തുല്ലെല്ലാം ആനാൽ അവനെ പാർത്ത നീമിടം കാതക്കടലിൽ തുക്കിയെറിയപ്പേട്ടേൻ... (ഇനി നോവലിസ്റ്റിന്റെ വിവർത്തനം). അന്ത് അവനെ കണ്ടിരുന്നില്ലെങ്കിൽ എൻ്റെ ജീവിതം ഇങ്ങനെയാകുമായിരുന്നില്ല. ഇയക്കത്തിന്റെ പെണ്ണപോരാളിയായി ഇന്ത്യപ്പോരിൽ വീരചുരുമം പ്രാപിച്ചിരിക്കും. അവനെ നമിച്ചു കൊണ്ടെ എനിക്ക് ഒരു പെണ്ണപോരാളിയിൽ വാഴേഴ്ക്കു കുറിപ്പുകൾ തുടങ്ങാൻ പറ്റി...

ഞാൻ സുഗന്ധി. ഇതെന്തെ ഇയക്കത്തിലെ പേര്. അപ്പു അമ്മാ ഇടപേര് ആംകാൾ ദേവനായകി. ജനിച്ചതും മുന്ന് വയസ്സുവരെ വളർന്നതും കൊളംബോവിലാണ്. അപ്പ രത്തിന് സദാപതി കൊളംബോ യുണിവേഴ്സിറ്റിയിലെ തമിഴ് പ്രൊഫസർ. അമ്മ കനകവള്ളി കാസിൽ സ്ടേറ്റ് ഹോസ്പിറ്റലിലെ ശൈനക്കോളജിസ്റ്റ്. രണ്ടുപേരും ജാഹ്നവിലെ നല്ലുരിൽ ജനിച്ചു വളർന്നവർ. അണ്ണൻ സുരൂജ്ജോതി. അവരുടെ അരുടെയും മുഖം ഇന്നന്നീക്കോർമ്മയില്ല. എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓർമ്മകളാരംഭിക്കുന്നത് അവരുടെ കൂടുക്കാലയിൽനിന്നാണ്.

1983 ജൂലൈ 24, ഞായറാഴ്ച രാത്രി. അന്നനിക്ക് കഷ്ടിച്ച് മുന്ന് വയസ്സേയുള്ളൂ. അപ്പായുടെ കുടെ കാറിൽ തെങ്ങങ്ങളാവരും എവിടെ നിന്നോ വരികയാണ്. കാർ നഗരത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുമ്പോൾതന്നെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയല്ല എന്നു തോന്തിയിരുന്നു. എല്ലായിടത്തും തീയും പുകയും. കടകളാക്കെ കത്തിയെരിയുകയാണ്. തെങ്ങൾ ബൊനോല്ലെ ബസ്സിന്റെയിന് സമീപത്തെത്തിയപ്പോഴേക്കും വലിയോരാൾക്കുടും കയ്യിൽ വാളുകളുമായി കാറിനു നേരേ പാതയുവന്നു. അവർ കാർ തടങ്ങുന്നിർത്തി അപ്പാവെ ബലമായി പിടിച്ച് പുറത്തിക്കും. അദ്ദേഹം പറയുന്നതോന്നും കേൾക്കാൻ അവർ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. ‘കൊടിയം... കൊടിയം...’ എന്നാർത്ഥു വിളിച്ച് അവർ അപ്പാവുടെ തലയിലും ദേഹത്തും ആഞ്ഞ് വെട്ടി. ഉരക്കു

കരണ്ടുകൊണ്ട് തട്ടുക്കാനായി ഓടിച്ചേരുന്ന അമ്മയെയും അണ്ണനെയും അവർ ബെട്ടിവീഴ്ത്തി. രക്തം ചീറിയെഴുകി. അകത്ത് മുന്ന് വയസ്സുകാരിയായ ഞാനുള്ളത് അറിഞ്ഞോ അറിയാതെയോ അവർ കാറിന് പേടോളോഴിച്ച് തീകൊള്ളുത്തി.

മുന്നിൽ ചോരപ്പുഴയിൽ കിടന്ന പിടയുന്ന അപ്പാവും അമ്മാവും അണ്ണനും. കുടനിലവിളി. ചുറ്റും തീയും പുകയും. ഭയൻ വിറച്ച് ഉരക്കെ അലവിക്കരണതെ എന്ന കൊലയാളികളിലെ അൽപ്പം മനുഷ്യത്രമുള്ള ഏതോ ദോഷ കാറിന്റെ ബോർ തുറന്ന് എടുത്ത് വെളിയിലേക്കരിഞ്ഞു. ശവങ്ങൾക്കും ജീവനുവേണ്ടി പിടയുന്ന കുറെ മനുഷ്യർക്കുമിടയിലേക്കു ചെന്നുവീണ ഞാൻ ബോധിക്കുന്നതു അതിനു മുഴുവൻ അവിടെ കിടന്നു. പിറ്റേന് ഏതോ സ്ഥാളിലെ അദയാർത്ഥി ക്യാമ്പിൽവെച്ചാണ് ബോധിവന്നത്. പിന്നീട് കുറെക്കാലം കൊള്ളബോവിലും പരിസരങ്ങളിലുമുള്ള വിവിധ അദയാർത്ഥി ക്യാമ്പുകളിലായി വളർന്നു. ക്യാമ്പുകളിലെ ദുരിതമയമായ ആ ജീവിതകാലത്താണ് ഞാൻ ഏറ്റവുമധികം കരണ്ടിട്ടുള്ളത്. ദിവസവും രണ്ടുനേരം അലുമിനിയപ്പാത്തതിലേക്കൊഴിച്ചുതരുന്ന കത്തിയാണ് ആകെ കിട്ടുന്ന ഭക്ഷണം. ഒന്നും വിരിക്കാതെ വെറും സിമർത്തായിൽ കിടന്ന് ഉണ്ടാണെന്നും. എപ്പോഴും സിംഹള ക്യാമ്പാടികളുടെ തല്ലിം തെറിയും ചീതവിളികളും. ഒന്നു മയങ്ങിയാൽ അപ്പാവും അമ്മാവും അണ്ണനും ചോരയിൽ പിടിച്ചു കിടക്കുന്നതു കണ്ട് തെട്ടിയുണ്ടും. ഇംഗ്ലീഷിലെ ലഭ്യമായ സൂശ്ര ഓഫ് ഇക്കണ്ണോമിക്കിൽ റിസർച്ച് ചെയ്തിരുന്ന അമ്മയുടെ ഇളയ സഹോദരൻ കുമരവേൽ അക്കിൾ ഏറെനാളത്തെ അനേപാശണങ്ങൾക്കുശേഷം എന്ന കണ്ടത്തി കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നോൾ എനിക്ക് ആറു വയസ്സുകഴിഞ്ഞിരുന്നു.

നീർഭാഗ്യകരമായ വലുതായപ്പോൾ വിടുതലെലപ്പോരാളിയാക്കിയത്. പെണ്ണപോരാളികളെയുംപോലെ ദീഷണിപ്പട്ടുത്തിയോ തട്ടിക്കൊണ്ടുവന്നോ	അ കുടിക്കാലമാണ് എന്നെയാരു മറ്റ് പല വീടുകാരെ എന്ന
--	---

നിർദ്ദേശിച്ച് ഇയക്കത്തിൽ ചേർത്തതല്ല. ഞാൻ ഈ
 ജീവിതം തീരണ്ടുത്തതാണ്. പക്ഷേ, എനിക്ക് പിഴച്ചത്
 ഈ പ്രസ്ഥാനത്തക്കുറിച്ചുള്ള എൻ്റെ
 ധാരണകളിലായിരുന്നു. ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ
 ആൻഡ് ബാലശിക്കത്തിന്റെ ലഭ്യനിലെ വീടിൽവെച്ച്
 കുമാരവേൽമാമയുടെ അരസമത്തേതാട
 ഇയക്കത്തിൽ ചേരുവോൾ ഇതാരു
 വിജുവപ്രസ്ഥാനമാണൊന്നാണ് ഞാൻ കരുതിയത.
 സാധ്യപോരാട്ടത്തിലൂടെ തമിച്ച് ഈഫമൻ സപ്ളം
 നേടിയെടുക്കാൻ ശമിക്കുന്ന
 ഇടതുപക്ഷവിജുവപ്രസ്ഥാനം. ആൻഡ്
 ബാലശിക്കത്തിന്റെ ഭാര്യ അധികലെ എന്ന അങ്ങനെയാണ്
 പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചത്. ലഭ്യൻ ഹിലിം സുളിൽ
 ഉപരിപഠനത്തിനു ചേർന്നിരുന്ന ഞാൻ അതുപേക്ഷിച്ച്
 ഇയക്കത്തിലേക്കുവന്നത് ആ വിശ്വാസത്തിലാണ്.

പട്ടിയെത്താറേ ലഭ്യനിലെ ഹോളിക്ക് പാർക്കിലായിരുന്നു
 അങ്കിളിന്റെ വില്ല. സമൂഹത്തിലെ ഉന്നതർ താമസിക്കുന്ന
 ഏരിയ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബംഗ്ലാദേശുകാരി ഭാര്യ
 നീലാംബരി ചാറുരജി ബി.ബി.സി.യിലെ വാർത്ത
 വായനക്കാരിയായിരുന്നു. സ്വന്തമായി മകളില്ലാത്തതു
 കൊണ്ടോ എന്നോ അവരെനെ സ്വന്തം മകളെപ്പോലെ
 വളർത്തി. കുഞ്ഞുമാളിലേ മനസ്സിനും ശരീരത്തിനുമേറ്റ്
 മുറിവുകൾ അവരുടെ സ്വന്തത്തിലും
 കാരൂണ്യത്തിലും അൽപ്പാർപ്പമായി ഉണ്ടെങ്കി. ഏതാണ്ക്
 പത്ത് വയസ്സായപ്പോഴേക്കും ഞാനും മറ്റ്
 കുട്ടികളെപ്പോലെ കളിക്കാനും ചിരിക്കാനും
 പാട്ടുപാടാനുമൊക്കെ തുടങ്ങി. ആൻഡിയുടെ പഴയ
 കൊഡാക് ക്യാമറക്കാണ്ക് ഫോട്ടോയെടുക്കാൻ
 പറിക്കുന്നത് അക്കാലത്താണ്. പിന്നീട് അതെന്റെ പ്രധാന
 ഹോബിയായി.

അങ്കിളും ആൻഡിയും ജീവിതത്തക്കുറിച്ച് വളരെ
 വിശദമായ കാഴ്ചപാടുള്ളവരായിരുന്നു. പറന്തതിലും
 ജീവിതത്തിലും അവരെന്നിക്ക് പുർണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യം
 തന്നു. സിനിമയോടുള്ള എൻ്റെ താൽപര്യം
 മനസ്സിലായപ്പോൾ അതിനു വേണ്ട എല്ലാ
 പ്രോത്സാഹനവും നൽകി. അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ലഭ്യൻ

ഫിലിപ്പിലെത്തുന്നത്. സൗഖ്യം വളരെ
 യാമാർത്ഥ്യവോധതേഠയാണ് അവരുന്നോട്
 പെരുമാറിയത്. പ്രായപൂർത്തിയാധിപ്പാർ താനാരാണ്,
 എന്നാണ്, എന്ന സത്യം ഒന്നും മറച്ചുവെയ്ക്കാതെ
 എന്നോടു പറത്തു. എന്നാൽ വിടുതലെല
 പോരാട്ടത്തക്കുറിച്ച് അക്കിളിന് ചില
 അദ്ദീപ്രാധിവ്യവസ്ഥാങ്ങളായിരുന്നു. താനതിൽ
 നേരിട്ട് പക്ഷക്കേണ്ട എന്നായിരുന്നു അദ്ദോഹത്തിന്റെ
 വ്യക്തിപരമായ അദ്ദീപ്രാധി. പക്ഷം, അധിലേ
 ബാലിശിക്കത്താൽ ബൈൻസ്വാഷ് ചെയ്യപ്പെട്ട് താൻ
 ഇയക്കത്തിൽ ചേരാനുള്ള തീരുമാനത്തിലെത്തിയപ്പോൾ
 അതിനു തടസ്സം നിന്നില്ല. തുപ്പാക്കിയെടുക്കേണ്ട
 കൈകളിലും നിന്നേത് എന്ന സ്ഥാപനമായി ഓർമ്മിപ്പിക്കുക
 മാത്രം ചെയ്യു. ഒടുവിൽ താൻ ഇയക്കത്തിൽ ചേരുന്ന
 ദിവസം, ‘എന്നക്കിലുമൊരിക്കൽ നീ ഇവരോടൊപ്പം
 ചേരുമെന്ന് എനിക്കറിയാമായിരുന്നു. തടയുന്നില്ല’ എന്നു
 പറത്ത് യാത്രയാക്കി. അപ്പോൾ അക്കിളിന്റെ കണ്ണുകൾ
 നിന്നെത്തു. അക്കിൾ കരയുന്നത് താൻ ആദ്യമായിട്ട്
 കാണുകയായിരുന്നു. ‘എവിടെയായാലും
 എന്നാവശ്യമുണ്ടക്കിലും വിളിക്കും, മനസ്സാക്ഷിക്ക്
 ശരിയെന്നു തോന്നാത്തതോന്നും ചെയ്യരുത്’
 എന്നായിരുന്നു അക്കിളുന്നോട് അവസാനമായി പറത്ത
 വാക്കുകൾ. ഇയക്കത്തിൽ ചേരുന്നേഷം
 ഒരിക്കൽപ്പോലും താൻ അക്കിളിനെ വിളിച്ചില്ല.
 വിളിക്കാവുന്ന കാര്യങ്ങളായിരുന്നില്ല എന്ന്
 ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചത്. പിന്നീടോരിക്കലും താൻ
 അക്കിളിനെ കണ്ടിടില്ല.

ചിറ്റഗോഡിലെ കമ്മ്യൂണിറ്റ് പാരസ്യമുള്ള
 കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച നീലാംബരി ആൺക്ക് ബീട്ടിഷ്
 കമ്മ്യൂണിറ്റ് പാർട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്
 അടുത്തവസ്ഥമുണ്ടായിരുന്നു. പാർട്ടിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്
 പലരും വീടിൽ വരികയും ആൺയുമായി ദീർഘമായി
 സംസാരിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അക്കിൾ
 എന്തുകൊണ്ടും അത്തരം സംബന്ധങ്ങൾിൽനിന്ന് അൽപ്പം
 അകലം പാലിച്ചിരുന്നു. തന്റെ
 ധനത്തപ്രശ്നാസ്ത്രസംബന്ധമായ

ഗവേഷണങ്ങളിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിനു കൂടുതൽ താൽപര്യം. എക്കിലും അവർ രണ്ടുപേരും ലോകത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ നടക്കുന്ന വിമോചനപ്പോരാട്ടങ്ങളെ കൃത്യമായി പിന്തുടർന്നിരുന്നു. അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളോടു ബന്ധപ്പെട്ട നിരവധി പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ വീടിൽ വന്നിരുന്നു. അവയെയാക്കാ വായിച്ച് ആദ്ദേശംകൊണ്ടാണ് താൻ വളർന്നത്. ആ ചെറുപ്പകാലത്ത് എൻ്റെ റോൾ മോധൽ റോസാ ലക്ഷംബർഗായിരുന്നു. അവരുടെ ദൈർഘ്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവോധവും എൻഡിയോളജിക്കൽ കൂറിറ്റിയും എന്ന വല്ലാതെ പ്രചോദിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ദേശീയതയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട റോസാ ലക്ഷംബർഗിന്റെ നിലപാടുകളെക്കുറിച്ച് അനേന്നിക്ക് വ്യക്തമായ ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ഈഴ്ചപ്പോരാട്ടം ബുർഷാസിക്കതിരായ പ്രോലഭ്രാഡിയൻ വർഗ്ഗസമരമല്ല എന്ന തിരിച്ചറിയും പിന്നീടാണല്ലോ ഉണ്ടാകുന്നത്. തമിഴ് വിമോചനപ്രസ്ഥാനത്തോടൊപ്പം പ്രവർത്തിച്ച് എൻ്റെ കൂടുംബത്തെ കൂടക്കാലെ ചെയ്ത സ്വിംഗ് വംശീയവാദികളോടുള്ള പ്രതികാരം നിന്റെവേറുക ഇന്ന് ലക്ഷ്യംമാത്രമായിരുന്നു അന്ന് എന്ന നയിച്ചിരുന്നത്.

ലഭനിലെ മറ്റ് ഇടതുപക്ഷ ശ്രീലങ്കൻ തമിഴ് ബുദ്ധിജീവികളെപ്പോലെ കുമരവേൽ അക്കിളിന് ബാലകുമരനും അരുൾപ്പക്കാശവുമെല്ലാം ചേർന്ന് സ്ഥാപിച്ച Elam Revolutionary Organisation of Students (EROS) മായി അടുപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതിലെ അംഗമായിരുന്നില്ല. ഇഴചപ്പോരാട്ടത്തിൽ ശ്രീലങ്കൻ മുസ്ലിങ്ങളെയുംകൂടി ഉൾച്ചെടുത്തണമെന്ന നിർദ്ദേശിച്ചത് അദ്ദേഹമായിരുന്നു. പലസ്തീൻ ലിബരേഷൻ ഓർഗനൈസേഷൻിലെ സാമ്പത്തിക വിഭാഗവുമായുള്ള തന്റെ ബന്ധം EROS നുംവേണ്ടി ഉപയോഗപ്പെടുത്താനും അദ്ദേഹം തയ്യാറായി. ഇഴചപ്പോരാട്ടത്തിന് ഒരു അംതാരാഷ്ട്രമാനം ലഭിക്കുന്നത് അതോടുകൂടിയാണ്. വിടുതലെല്ല പുലികളുശ്രേഷ്ഠദുർഘട്ട പല തമിഴ് വിമോചനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും പ്രധാനപ്പെട്ട നേതാക്കൾ PLO കേന്ദ്രങ്ങളിൽ പരിശീലനം നേടിയത് ആ ബന്ധങ്ങളുടെ ഭാഗമായിട്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ

ഇന്ത്യപോരാട്ടം കമേണ മാർക്കിയൻ
ഹിലോസഫിയിൽനിന്ന് അകന്ന് തമിഴ് ഹൈവ്
ദേശീയതയിലേക്കു ചുരുങ്ങിയപ്പോൾ അക്കിൾ
അവരിൽനിന്ന് അകന്നു. EROSൽ എറിയിയോളജിക്കൽ
ടിന്റകളുണ്ടായപ്പോൾ പുലിക്കളോടൊപ്പം ചേർന്ന
ബാലകുമാരനെപ്പോലെയുള്ളവരോട് തുടർന്നും
സൗഹാർദ്ദമുണ്ടായിരുന്നുകൂടിലും അവർ പോകുന്ന വഴി
മരിയല്ല എന്നായിരുന്നു അക്കിളിന്റെ അഭിപ്രായം.

ഹോളിംഗ് പാർക്ക് സ്കൂളിലെ ഏറ്റവും ബീലുള്ളായ
കൂട്ടികളിലോരാളായിരുന്നു ഞാൻ. പഠനത്തിലും
സപോർട്ടിലും സംഗീതത്തിലുംമെല്ലാം. സൗഖ്യത്തിലും
അത്ര മോശമായിരുന്നില്ല. അൽപ്പൊക്കുത്തിട്ടാണെങ്കിലും
ജാഗ്ര രാജകൂട്ടുംബത്തിലെ അംഗമായിരുന്ന അമ്മയുടെ
റോയൽ ഗ്രേസ് എനിക്കും കിട്ടിയിരുന്നു. ധാരാളം
കൂട്ടുകാർ, കളിതമാർക്കൾ, കൊച്ചു പ്രണയങ്ങൾ,
പിണകങ്ങൾ, ബീട്ടപോപ്പ്, മാർട്ടീനി, ഹിലിംസ്കൂൾ
അങ്ങനെ ജീവിതത്തിലെ വേദനിപ്പിക്കുന്ന ഓർമ്മകൾ
മറക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് അധികൾ ബാലശിക്കം
എന്നതേടി വരുന്നത്. അവർ എന്നിൽ അണ്ണയാൻ
തുടങ്ങിയിരുന്ന പ്രതികാരത്തിന്റെ കന്തൽ
ഉത്തിജ്ജലിപ്പിച്ചു. പിന്നീടെല്ലാം കൈവിട്ടുപോയി.

ആൺണിയുടെ മെയിൽ വായിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
എനിക്കൊരുപിടിയും കിട്ടിയില്ല. നാല് വർഷം മുമ്പ്
സുഗന്ധി അയച്ച കുറിപ്പാണ്. അതിൽ അവർ
എവിടെയാണെന്ന് ഒരു സുചനയുമില്ല. അവർ
ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് ഏക ആശപ്പോസം. ഈ
സിനിമയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അവളുടെ സഹായം
പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നതു വരുത്തിയാണ്. നിരാഗനായ എന്തെങ്കിലും
കുറിപ്പുകൾക്കില്ലാണ് ഒരു പെട്ട് വിസ്തി പകർന്നു തന്നു.

“ഡോണ്ട് വരി പീറ്റർ. സുഗന്ധി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു
എന്നറിഞ്ഞതോളോ, അതുതനെ ഭാഗ്യം. ഈ നമുക്കി
അനേപ്പശിക്കാം.”

“എവിടെയാണ് അനേപ്പശിക്കുക?”

“എവിടെ വേണമെങ്കിലും... പകേഷ്, നമ്മുടെ പ്രാജക്ക്
അതുവരെ നീട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റില്ല.
നാളേക്കാലത്ത് നമ്മൾ ജാഗ്രയിലേക്കു പോകുന്നു.”

“പോകാം. സുഗന്ധിയെ കാണുന്നതും ഈ പൊജക്കുമായി ബന്ധമൊന്നുമില്ല. പക്ഷേ, സുഗന്ധിയെക്കാണാൻ കഴിത്താൽ ഈതുനമുകൾ കൂടുതൽ നല്ല രീതിയിൽ ചെയ്യാൻ കഴിയും.”

“എങ്ങനെ?”

“നമ്മൾ വായിച്ചും കണ്ടും കേടും അറിത്തു കാരുങ്ങേള്ളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. ഒരു പ്രധിവരെ ഞാൻ പോലും. സുഗന്ധി അത് അനുഭവിച്ച് അറിത്തതാണ്. അതാണ് വ്യത്യാസം.”

“നമുകൾ ശ്രമിക്കാം. ശ്രീലങ്കയിലോ ബൈട്ടൻിലോ എവിടെയുണ്ടെങ്കിലും കണ്ടത്താൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാൻ സമരവീരയോടു പറയാം.”

“അതുകൊണ്ട് വലിയ പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. സമരവീരയുടെ പട്ടാളക്കാർക്കു കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ സുഗന്ധി ഉണ്ടാവാൻ സാധ്യതയില്ല. ശിവചിദംബരത്തിന് വന്ന ഈ-മെയ്ലിന്റെ ഉറവിടം കണ്ടത്താൻ പറ്റുമോയെന്നു നോക്കാം.”

ദേവനായകിയിൽ കത്തെ - 1

കരുപ്പിൻ്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ സുഗന്ധിയുടെ
മറ്റേതെങ്കിലും രചനകളുണ്ടോ എന്ന് സെർച്ച്
ചെയ്യുന്നതിനിടയിൽ തികച്ചും അപേതീക്ഷ്മിതമായിട്ടാണ്
മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനും എഴുതിയ ദേവനായകിയിൽ
കത്തെ കണ്ടത്. അതൊരു കമ്മയാണോ അതോ
ലേവനമാണോ എന്നൊന്നും വ്യക്തമാക്കിയിരുന്നില്ല.
എന്നാൽ അതോടൊപ്പം കൊടുത്തിരുന്ന പുരാതനമായ
ചുമർച്ചിത്രം എനിക്കു വളരെ പരിചിതമായി തോന്തി.
അത് സിഗിരിയയിലേതുതന്നെയല്ലോ എന്നൊരു
സംശയവും.

ദേവനായകിയിൽ കത്തെ
മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനു

..

ഒന്ന്

നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഒരു സഹസ്രാബ്ദം പുറകിലാണ്. എ.ഡി. 992-ൽ. കുലശ്വരൻ സാമാജ്യത്തിന്റെ തൈക്കേ അറ്റവെത്തകാന്തള്ളുർ ശാലയിൽ. ഒപ്പതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ആയ രാജവംശത്തിലെ പ്രധാന രാജാവായ കരുനന്തടക്കൻ സ്ഥാപിച്ചതും പിനീട് വിക്രമാദിത്യ വരഗുണന്റെ കാലത്ത് ലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചതുമായ വൈജ്ഞാനിക കേന്ദ്രമാണിത്. ആയ രാജവംശം ക്ഷയിച്ച കുലശ്വരൻ രാജാക്കരാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിലായപ്പോൾ കാന്തള്ളുർ ശാലയുടെ പ്രശസ്തി വർദ്ധിക്കുകയാണ് ചെയ്ത.

രാജ്യത്തിന്റെ തൈക്കേ അതിർത്തിയിലായതുകൊണ്ടുള്ള തന്തപരമായ പ്രാധാന്യം കണക്കിലെടുത്ത ചേരമാർ കാന്തള്ളുർ ശാലയെ പ്രധാനപ്പെട്ടാരു സെന്റികകേന്ദ്രങ്ങളിലെ കുടിയാക്കി മാറ്റിയതായിരുന്നു അതിനു കാരണം. പടയാളികളെ പരിശീലിപ്പിക്കാനും ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിക്കാനുമുള്ള പ്രത്യേക കേന്ദ്രങ്ങൾതന്നെ അതിന്റെ ഭാഗമായി പണികഴിപ്പിക്കേണ്ടു. എന്നാൽ കാന്തള്ളുർ ശാലയുടെ പേരിന്റെയും പ്രശസ്തിയുടെയും കാരണമായി പറയപ്പെടുന്നത് അശാസ്ത്രകൂടത്തിൽ മാത്രം കാണപ്പെടുന്ന കാന്തയെന്നു പേരുള്ള ബൈഹിപ്പോലെയൊരു ചെടിയുടെ നീരും ഇളംനെല്ലും മുളനെല്ലും ചേർത്ത് വാറ്റിയെടുക്കുന്ന കാന്തയെന്ന വിശിഷ്ട മദ്യമായിരുന്നു. സെന്റിക പരിശീലനകേന്ദ്രം കുടിയായതോടെ ഈ മദ്യത്തിന്റെ ഉത്പാദനവും ഉപദോഷവും വളരെ വർദ്ധിച്ചു. കാന്തള്ളുർ ശാലയിൽ ‘കാന്തയെ പാനം ചെയ്ത് കാന്തയെ മറന്നുകാന്തയെ പുണ്ണരുന്ന കാന്തമാരായ’ യോദ്യാക്കളെപ്പറ്റി വിക്രമാദിത്യ വരഗുണന്റെ ചെറുമകനും മഹേന്ദ്ര വർമ്മൻ ഭരണകാലത്തെ അസ്ഥാനകവിയുമായ പൊന്മണി പാണനാർ തന്റെ കാന്തള്ളുർ പാട്ടുകളിൽ പാടിയിട്ടുണ്ട്.

പത്താം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ദശകമായപ്പോഴേക്കും നളന്തയോലപോലെ പ്രശസ്തമായൊരു സർവ്വകലാശാല എന്നതിനോടൊപ്പം മറ്റു രാജ്യങ്ങൾക്കായി ആയുധങ്ങൾ നിർമ്മിച്ച വിൽക്കുകയും അവരുടെ സെന്റികരെ

പരിശീലിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രമുഖ
 കേന്ദ്രകൂടിയായിമാറി കാന്തളളുർ.
 മഹോദയപുരത്തെയും മറ്റ് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേയും
 കളരിഗുരുക്കമൊർ അതിനായി അവിടേക്ക്
 നിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. കളരിപ്പയറ്റുന്ന സവിശേഷമായ
 ആയോധനമുറ അഭ്യസിക്കാനായി ലോകത്തിന്റെ
 നാനാഭാഗത്തുനിന്നും യോദ്ധാക്കൾ കാന്തളളുരിലേക്ക്
 എത്തിച്ചേരുന്നു. പല രാജ്യങ്ങളിലും സെന്റിക്
 മേധാവികളോ ഭരണാധികാരികളോ ആക്കണമെങ്കിൽ
 കാന്തളളുർ ശാലയിൽനിന്ന് ആയോധനമുറകളും
 യുദ്ധത്തെങ്ങളും അഭ്യസിച്ചിരിക്കണമെന്നാരു
 അലിവിത നിയമംതന്നെ അക്കാദമത്തുണ്ടായിരുന്നു.
 അതുകൊണ്ടാണ് കലിംഗത്തിലേയും
 സിംഹാളത്തിലേയും ശ്രീവിജയയിലേയും
 കംബുജത്തിലേയും യുവരാജാക്കമൊർവരെ അവിടേക്ക്
 ആയുധപരിശീലനത്തിനെത്തിയത്. ഇവിടേക്കു വരാൻ
 കഴിയാത്തവർ കാന്തളളുരിലെ ഗുരുക്കമൊരു സ്വന്തം
 രാജ്യത്തെക്ക് വരുത്തി കൊട്ടാരത്തിൽ താമസിപ്പിച്ച്
 പയറ്റുഭ്യസിച്ചു. പിൽക്കാലത്ത് കാന്തളളുരിലെ
 ആയോധനമുറകൾ പല രാജ്യങ്ങളിലും പല പേരുകളിൽ
 വളർന്നുവരാനിടയായത് അങ്ങനെയാണ്.
 കംബുജത്തിലെ ബോക്കാതോറിലും ശ്രീവിജയയിലെ
 പെൻചാക് സിലാറ്റിലുമെല്ലാം ആ സ്വാധീനം വ്യക്തമായി
 കാണും. കാന്തളളുരിലെ കൊല്ലുമൊർ സവിശേഷ
 ശ്രദ്ധയോടെ നിർമ്മിക്കുന്ന വാളുകളും ഉറുമികളും
 ചുരികകളും ഇരുസ്യകോണ്ടുള്ള മറ്റ് ആയുധങ്ങളും
 വൻതോതിൽ വിദേശത്തെക്ക് കയറ്റി അയയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതിനും പുറമേ അവിടെ പരിശീലനംനേടിയ നായർ
 പടയാളികൾ മറ്റു പല രാജ്യങ്ങളുടെയും സെന്റുങ്ങളിൽ
 സേവനമനുഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. പടയാളികളെയും
 ചാരനാരെയും പരിശീലിപ്പിക്കാനും യുദ്ധത്തെങ്ങളിൽ
 വിശദമായി പറിപ്പിക്കാനുമുള്ള സ്വകര്യങ്ങളും
 വൻതോതിലുള്ള ആയുധവ്യാപാരവും കാന്തളളുരിനെ
 മറ്റ് നാട്ടു രാജ്യങ്ങളിൽനിന്ന് ഏറെ വ്യത്യസ്തമാക്കി.
 ഇന്നത്തെ കേരളത്തിലെ വിഴിത്തും തുറമുഖവംമുതൽ

തിരുവന്നപുരമുർഖൈദയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലായിട്ടാണ്
ഈ വൈജ്ഞാനിക സൈനികക്കേന്ദ്രം നിലനിന്നിരുന്നത്.

കാന്തള്ളൂർ അതിമനോഹരമായ ഒരു തുറമുഖ
സംഗ്രഹായിരുന്നു. യവനമാരുടെയും ചീനക്കാരുടെയും
അറബികളുടെയും പായക്ക്ലൈക്കൾ എഴുപ്പൊഴു
നകുരമിട്ടുകിടക്കുന്ന കുലശേഖര സാമാജ്യത്തിലെ
രണ്ടാമത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട വാൺിജ്യക്കേന്ദ്രം. ചീനപ്പട്ടം
രത്നങ്ങളും സ്പർണ്ണവും വിൽക്കാനും കുറുമുളക്കും
കറുവപ്പട്ടയും ചന്ദനവും ആനക്കാനും
ഇരുന്നായുധങ്ങളും വാങ്ങാനുമെത്തുന്ന അറബികളും
ചീനക്കാരും നിരഞ്ഞ തെരുവുകൾ. അവരോടു
വിലപേശുന്ന ആറും ഏഴും ഭാഷകൾ സംസാരിക്കാൻ
കഴിവുള്ള കച്ചവടക്കാർ. സൈനികപരിശീലനത്തിനായി
വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നെത്തുന്ന ആയിരക്കണക്കിന്
യോദ്ധാക്കൾ. മനോഹരമായ അതിമിമീന്തങ്ങളിൽ
വിദേശികൾക്ക് താമസിക്കാനുള്ള എല്ലാ
സൗകര്യവുമൊരുക്കി മാനിരച്ചിയും കാന്തയും വിളന്തി
സന്തോഷത്തോടെ ആതിമൃമരുളുന്ന ചന്ദനനിറമുള്ള
സുന്ദരികളായ ഗണികകൾ. കച്ചവടക്കാരിൽ നിന്ന്
നൂറ്റുക്കാരുപണമെന്ന വളരെ കുറഞ്ഞ നികുതി
പിരിക്കാനും ക്രമസമാധാനം ഉറപ്പുവരുത്താനും സദാ
ജാഗരുഗരായി നിൽക്കുന്ന രാജസേവകന്മാർ.
തെരുവീമികളിലുടെ അലങ്കരിച്ച കാളവണ്ടികളിലും
കുതിരവണ്ടികളിലും പോകുന്ന പ്രദുക്കന്മാരും
പരിവാരങ്ങളും. ജനങ്ങൾക്ക് ആദ്യാഹിക്കാനും
ഉല്ലസിക്കാനുമായി മദ്യശാലകളും നാടകശാലകളും
നൃത്തപമണ്ഡപങ്ങളും. മദ്യവും മദിരാക്ഷിയും
സുലഭമായ കാന്തള്ളൂരിൽ കപ്പൽ നകുരമിട്ടാൽ വിദേശ
കച്ചവടക്കാർക്ക് പെട്ടെന്നാനും തിരിച്ച് പോകാൻ
മനസ്സുവരാറില്ല. അക്കാലത്ത് ലോകത്തിലെ ഏതൊരു
പ്രധാന സംഗ്രഹാലയം കിടപിടിക്കുന്ന സൗകര്യങ്ങളും
സമ്പത്തും കാന്തള്ളൂരിലാലയിരുന്നു.

തുറമുഖത്തുനിന്ന് അധികം ദൂരെയല്ലാതെ കടലിന്
അടിമുഖമായി ഒരു ചെറിയ കുന്നിൻ മുകളിലാണ്
ചേരച്ചക്കവർത്തി ഭാസ്ത്ര രവിവർമ്മൻ ഓന്നാമൻ
സാമന്നനും കാന്തള്ളൂർ .. മഹാരാജാവുമായ

മഹേന്ദവർമ്മൻ കോട്. കോട്ടയ്ക്കകത്ത പ്രധാന കൊട്ടാരത്തിന് ഇടതുവശത്തായിട്ടാണ് നൂറ്റിയിരുപതു കോൽ ഉയരമുള്ള വിളക്കുമാടവും തുറമുഖത്തിലേക്കു വരുന്ന കഷ്ടലുകളെ നീരീക്ഷിക്കാനുള്ള പ്രത്യേക ശോപുരവും. കൊട്ടാരത്തിനു മുന്നിലെ കൊടിമരത്തിൽ കാത്തള്ളുർ മനൻ പുള്ളിമാൻ അടയാളമുള്ള വെള്ളക്കണാടി പാറിപ്പുന്നിരുന്നു. ഇരുപത്തിയേഴ്സ് കിടപ്പുമുറികളും അതിനുവേണ്ട അനുബന്ധ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള മുന്നു നീല പതിനാറ് കെട്ടാണ് പ്രധാന കൊട്ടാരം. പട്ടമഹിഷിയായ പാർവതി തസ്വരാട്ടിയുശ്രേഷ്ഠദേവ ഏഴു ഭാരുമാരും വെപ്പാട്ടിമാരും അവരുടെ മകളും ബന്ധുക്കളുമെല്ലാമടങ്ങിയ വലിയോരു കുടുംബമാണ് അവിടെ താമസിച്ചിരുന്നത്. അതിന് ചുറ്റുമായി മന്ത്രിമാരുടെയും പ്രധാന സെസനികമേധാവിയുടെയും മന്ത്രിരങ്ങളും സേവകരുടെ താമസസൗകര്യങ്ങളുമായിരുന്നു. ഐശ്വര്യത്തിന്തേയും യുദ്ധത്തിന്തേയും ദേവതകളായ ലക്ഷ്മിയെയും ദുർഭ്യയെയും പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള കോവിലും മനോഹരമായോരു താമരക്കുളവും കോട്ടക്കെത്ത തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുവശവും ആനക്കൊന്പുകൊണ്ടലക്ഷരിച്ച സ്വർണ്ണത്തിൽ പൊതിഞ്ഞു സിംഹാസനവും മറ്റ് ആധിക്യംബുരങ്ങളുമായി മനോഹരമായി സജ്ജീകരിച്ച രാജസഭ എല്ലാ ദിവസവും സമേളിച്ചിരുന്നു. കാത്തള്ളുർ മനൻ വിദേശ വ്യാപാരത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം കൊടുത്തിരുന്നതിനാൽ രാജസദസ്സിൽ വിദേശക്കച്ചവടക്കാർക്കായി പ്രത്യേക ഇരിപ്പിടങ്ങൾനെ ഒരുക്കിയിരുന്നു. കൃഷ്ണ വളരെ അഭിവ്യക്തി പ്രാപിച്ചിരുന്നെങ്കിലും വിദേശ വ്യാപാരമായിരുന്നു കാത്തള്ളുരിന്തേ പ്രധാന സാമ്പത്തിക ഭേദാതല്ല. മഹോദയപുരത്തിന് കഷ്ടം കൊടുക്കുന്ന സാമന്തനാബന്ധങ്ങിലും എല്ലാ അധികാരവുമുള്ള മഹാരാജാവിനേപ്പോലെതന്നെയാണ് മഹേന്ദവർമ്മൻ കാത്തള്ളുർ ഭരിച്ചിരുന്നത്.

കോട്ടയും പ്രധാന തെരുവുകളും പാണ്ഡിക്കശാലകളും കഴിഞ്ഞ ഇടതുരന്ന കാടുകളിലും സുമാർ നാല് നാഴിക

വടക്കു കിഫക്കോട് പോയാൽ ചേരസാമാജ്യത്തിലെ
 ഏറ്റവും വലിയ സൈനികപരിശീലനക്കേന്നമായ
 കാന്തള്ളുർ കളരികളാണ്. തുറമുഖത്തു വന്നിരങ്ങുന്ന
 കച്ചവടക്കാർക്കോ വിദേശികൾക്കോ അത്തരത്തിലോരു
 സൈനികക്കേന്നും തൊട്ടട്ടുത്തുതന്നെയുണ്ടാണു
 മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതരത്തിലാണ് അതിന്റെ
 നിർമ്മാണം. ഒരേസമയം നാൽപത് പ്രേരവീതം
 അഭ്യസിപ്പിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളോടുകൂടിയ
 ഇരുപത്തിനാല് കളരികളും നൂറിലേറെ കൊല്ലമാർ
 ജോലിചെയ്യുന്ന ആയുധനിർമ്മാണശാലയും
 അനക്കോട്ടിലും കുതിരലായവും പലയിടങ്ങളിലായി
 ചിതറിക്കിടക്കുന്ന രീതിയിലാണ് പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.
 കളരികൾക്ക് നടുവിൽ ആയുധപ്പുരയോടു ചേർന്നാണ്
 സൈനികക്കേന്നത്തിന്റെ തലവനായ കാന്തള്ളുർ
 പെരിയകോയിക്കുന്നു വസതി. നിരവധി
 വിദേശരാജ്യങ്ങളിൽ പരിക്കാനും
 പഠിപ്പിക്കാനുമൊക്കെയായി
 യുദ്ധങ്ങളിലും നേരിട്ട്
 യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളുടെക്കുറിച്ച്
 പരിജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നു
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാലാമതെത്ത മകളാണ് ഈ കമ്മയിലെ
 നായികയായ ദേവനായകി. ആ കളരികൾക്കുപുറത്തായി
 ഒരു വലിയ മെതാനമുണ്ട്. അവിടെയാണ്
 കളരികളിൽനിന്ന് അഭ്യസിച്ച യുദ്ധമുറകൾ
 പ്രായോഗികമായി പരിശീലിക്കാനുള്ള പ്രസിദ്ധമായ
 കാന്തള്ളുർ കളം. യമാർത്ഥ യുദ്ധരംഗത്തുണ്ടാകാവുന്ന
 ഫലാ സാഹചര്യങ്ങളും അവിടെ കൂത്രിമമായി
 ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. പടയാളികൾക്ക് യുദ്ധമുറകളുടെക്കുറിച്ച്
 ഇത്തും വിപുലമായ പ്രയാഗിക പരിശീലനത്തിനുള്ള
 സൗകര്യങ്ങൾ അക്കാലത്ത് മറ്റേതെങ്കിലും
 രാജ്യത്തുണ്ടായിരുന്നോ എന്ന് സംശയമാണ്. കാന്തള്ളുർ
 കളത്തിന്പുറത്ത് ഇടത്തുറന്ന കാടാണ്.

കോട്ടയുടെയും കളരികളുടെയും വടക്കുവശത്ത്
 കാന്തള്ളുർ ശാലയുടെ നെടുകേ ഒഴുകുന്ന
 തിരുവെവഗെ എന്ന സുന്ദരിയായ കൊച്ചുപുഴയുണ്ട്.
 അതിനകരെ ഗുരുകുലസ്വന്ദായമനുസരിച്ച് വേദങ്ങളും

മറു പല വ്യത്യസ്തമായ വിഷയങ്ങളും പരിപ്പിക്കുന്ന
ആചാര്യമാരുടെ അഗ്രഹാരങ്ങളുടെ നീംഭനിരയാണ്.
പെരിയശാലെ എന്നു വിളിക്കുന്ന ഇവിടമാണ്
കാത്തള്ളുരിലെ വൈജ്ഞാനികക്കേന്മാം. ഓരോ
അഗ്രഹാരത്തിനോടും ചേർന്നുള്ള വലിയ
മണ്ഡപങ്ങളിൽ എന്നും വിദ്യാലിപ്പസ്ഥാകളുണ്ട്. വിവിധ
രാജുങ്ങളിൽനിന്നുള്ള ധാരാളം വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇവിട
താമസിച്ചു വേദം, വൈദ്യം, ജ്യോതിശാസ്ത്രം,
രാഷ്ട്രതന്ത്രം, അർത്ഥശാസ്ത്രം, സംഗീതം, സാഹിത്യം,
സൃത്തം, ചിത്രകല എന്നിങ്ങനെ വൈവിധ്യമാർന്ന
വിഷയങ്ങൾ പരിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇംഗ്ലീഷ് വിശ്വാസമായ
അഗ്രഹാരങ്ങൾക്കുറത്താണ് വിശ്വാസമായ
പാഠത്തിൽത്തുവും ശ്രീപാഠനാഭസ്വാമി കേഷത്തുവും
കാത്തള്ളുർ മഹാരാജാവിന്റെ ധർമ്മദൈവമാണ്
പാഠനാഭസ്വാമി. എല്ലാ ദിവസവും കൊട്ടാരത്തിലെ
താമരപ്പാഴയിൽ നീരാടി ലക്ഷ്മിയേയും ഭൂർഭൂയേയും
വണങ്ങി പള്ളിയോടത്തിൽ തിരുവെവഗ കടന്
ശ്രീപാഠനാഭസ്വാമിയെ തൊഴുതു നമസ്കരിച്ചതിന് ശ്രേഷ്ഠമേ
മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ രാജസദസ്സിലെത്തി സിംഹാസനത്തിൽ
ഉപവിഷ്ടനാക്കു. മഹാരാജാവ് ദർശനത്തിന്
എഴുന്നള്ളുമ്പോൾ ആരും നടയ്ക്കൽ നിൽക്കാൻ പാടില്ല
എന്നാണ് നിയമം. എന്നാൽ ദരിക്കൽ
അതുലംജീക്കപ്പെട്ടു. പാഠനാഭസ്വാമിയുടെ മുന്പിൽ രണ്ട്
കണ്ണുമടച്ച് ആണ്ഡാളിന്റെ തിരുപ്പാവെ പാടി
ക്കതിനിർഭരയായിനിന് ദേവനായകി, മഹാരാജാവ്
ദർശനത്തിനു വന്നതറിയാതെ നടയ്ക്കൽ തന്നെ നിന്നു.
അനുചരമാർ കോപിച്ച് അവളെ പിടിച്ചു മാറ്റാൻ
തുനിബേശക്കിലും മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ തടങ്കു. അദ്ദേഹം
നും പറയാതെ ദേവനായകിയോടൊപ്പം നിന്ന് തൊഴുത്
കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. പാഠനാഭസ്വാമിയെ
ധ്യാനിക്കുന്ന ഏകാഗ്രതയിൽ അവളുടെ മുവമോ
സന്ദര്ഭമോ ശ്രദ്ധിച്ചില്ലെങ്കിലും ആ മധുരമായ ശബ്ദം
മാത്രം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിൽനിന്ന് മാത്രതുപോയില്ല.
നാടകശാലയിലോ സൃതത്തമണ്ഡപത്തിലോ ആ ശബ്ദം
ദരിക്കലും കേട്ടിരുന്നില്ല. കുടുതൽ അനേപഷ്ടിച്ചപ്പോൾ
ആ കുട്ടി പാഠനാഭസ്വാമിയുടെ മുന്നിലല്ലാതെ

മറ്റൊരിടയും പാട് പാടുകയോ നൃത്തം ചെയ്യുകയോ പതിവില്ല എന്നാണെന്നെത്തത്. അതു കേടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് അവളോടു വലിയ ബഹുമാനം തോന്നുകയും ചെയ്യു.

ദേവനായകിയുടെ ജ്യലിക്കുന്ന സൗന്ദര്യം കണ്ണ് അത്ഭുതപ്പെട്ട നോക്കിനിൽക്കാത്ത ആരും അന്ന് കാന്തള്ളുരിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഒതുങ്ങിയ അരക്കെട്ടും തുള്ളുന്നുന്ന മാറിടവും നീം മനോഹരമായ കണ്ണുകളും എണ്ണക്കുറുപ്പുള്ള അശകാർന്ന മുടിയുമെല്ലാം അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിനു മാറ്റുകൂട്ടാനായി മത്സരിക്കുകയാണെന്നേ തോന്നു. എന്നാൽ ചേരസാമാജ്യത്തിലെ സാധാരണ യുവതീകളെപ്പോലെയായിരുന്നില്ല അവളുടെ ഉടലഫക. ഇളം ഗോത്രവിശ്വേഷണിൽ നിന്തത്തിൽ അധികം തടിയില്ലാതെ അൽപ്പം നീംണ്ടാതുങ്ങിയ കംബുജത്തിലെ അള്ളർ നർത്തകിമാരെപ്പോലെയായിരുന്നു ദേവനായകി. എന്നാൽ അവരെക്കാൾ കരുത്തും ലാവണ്യവുമുണ്ടായിരുന്നു. പെരിയകോയിക്കെണ്ണേ കംബുജരാജ്യകാരിയായ മുന്നാമത്തെ ഭാര്യ ചന്ദ്രപുര മകളായിരുന്നു അവൾ. ജയവർമ്മൻ അത്രോമനന കംബുജ രാജാവ് പെരിയകോയിക്കെന യുവരാജാക്കന്മാർക്ക് ആയുധ പരിശീലനം നൽകാനായി രാജധാനിയിൽ താമസിപ്പിച്ചിരുന്ന കാലത്താണ് അദ്ദേഹം കൊട്ടാര നർത്തകിയായ ചന്ദ്രയെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ കാന്തള്ളുരിലെത്തി മുന്നാമത്തെ മാസം എത്തോ അജ്ഞാതമായ രോഗം വന്ന് ചന്ദ്ര മരിക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് ദേവനായകിയെ വളർത്തിയതെല്ലാം കോയിക്കെണ്ണേ ആദ്യഭാര്യയായ, വിജ്ഞാദക്തകൂട്ടിയായ, മാധവിയെന പെരിയമയായിരുന്നു. അവരാണ് അവളെ ആണ്ഡാളിക്കെണ്ണേ പാസരങ്ങളും കാന്തള്ളുരിലെ പരമ്പരാഗത നൃത്തമായ ഭാസിയാടവും പടിപ്പിക്കുന്നത്.

ദേവനായകിയുടെ പുത്രിരിക്കും നോട്ടത്തിനും അവളുറിയാതെത്തന്നെ വല്ലാതെതാരു വശ്യതയുണ്ടായിരുന്നു. ഇരുപതു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞിട്ടും അവിവാഹിതയായി തുടരുന്ന അവളെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ കൊതിക്കാത്ത യോദ്ധാക്കളും പ്രദേശങ്ങളാരും

കാന്തള്ളുരില്ലായിരുന്നു. എന്നിട്ടും അവരെയൊന്നും
 ശ്രദ്ധിക്കാതെ തന്റെ പ്രായത്തിലുള്ള മറ്റു
 പെൺകുട്ടികളെപ്പോലെ സംഗീതത്തിലും നൃത്യത്തിലും
 ദത്യങ്ങിനിൽക്കാതെ അർത്ഥശാസ്ത്രവും
 രാഷ്ട്രത്തന്റവുമൊക്കെ പറിക്കുന്ന തിരക്കിലായിരുന്നു
 അവൾ. കംബുജത്തിലെ ചക്രവർത്തിയുടെ
 രാജസദസ്സിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന നിരവധി
 സ്ത്രീകളെക്കുറിച്ച് പിതാവ് പറഞ്ഞുകേടു കൂടുളാൻ
 അവളെ അങ്ങനെയാക്കിമാറ്റിയത്. പെണ്ണിന് വെറുതെ
 ആടാനും പാടാനും മാത്രമല്ല പുരുഷരാഭപ്പോലെ
 രാജഭരണത്തിലും പ്രധാനപങ്ക് വഹിക്കാനും
 കഴിയണമെന്ന് അവൾ ആഗ്രഹിച്ചു. അതിനായി
 അർത്ഥശാസ്ത്രപഠനത്തോടൊപ്പം പിതാവിന്റെ
 അടുക്കൽനിന്ന് രഹസ്യമായി ആയോധനമുറകൾ
 അദ്ദുസ്സിക്കുകയും ചെയ്യു. ശ്രീപദ്മാഭസപാമീയുടെ
 നടയിൽ ആംഭാളിന്റെ മാർഗ്ഗി തിക്കൾ
 മധുരമനോഹരമായി പാടുന്നതും അജുരസ്സിനെപ്പോലെ
 നൃത്യം ചെയ്യുന്നതും അവർക്ക് ഭക്തിനിർഭരമായ
 ആരാധന മാത്രമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ്
 നാടകശാലകളിലോ രാജസദസ്സിലോ പാടാനും
 ആടാനുമൊന്നും അവൾ പോകാതിരുന്നത്. ഒടുവിൽ
 കാന്തള്ളുർ ശാലയിലെ പ്രമുഖപണ്ഡിതനും രാജാവിന്റെ
 ധനകാര്യ ഉപദേശകനുമായിരുന്ന
 ശ്രീനിവാസശാസ്ത്രികളുടെ ശ്രീഷ്ടയായി
 അർത്ഥശാസ്ത്രപഠനം പുർത്തിയാക്കിയശേഷം
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായി ആയിട്ടാണ് അവൾ ആദ്യമായി
 രാജസദസ്സിലെത്തിയത്. എന്നാൽ നേരിട്ടുകണ്ട
 ആദ്യദിവസംതന്നെ അവളുടെ അത്ഭുതപ്രഭുത്വത്തുന്ന
 സൗന്ദര്യത്തിൽ മതിമറന്നുപോയ മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ സദ
 നിർത്തിവെച്ച് അമൃതത്തിനുശേഷം ദേവനായകിയോട്
 കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കേത്താൻ ഉത്തരവിട്ടുകയാണ്
 ചെയ്ത.

ശാസ്ത്രികൾ ഉടനെ അഭിമാനവും സന്തോഷവും
 കാരണം രജുകെകയും അവളുടെ നേരുകയിൽവെച്ച്
 അനുഗ്രഹിച്ചു. എന്നാൽ അവർക്ക് അതിലാദ്യം അത്ര
 സന്തോഷം തോന്തിയില്ല. തന്റെ അറിവോ കഴിവോ ഒന്നും

തിരിച്ചറിയാതെ വെറും ശാരീരികസ്ഫൗട്ടത്തിൽ മാത്രം മഹാരാജാവ് മയങ്ങിപ്പോയതിലൊരു ജാള്യതയാണ് തോന്നിയത്. താൻ വെറും ഉടൽ മാത്രമായി ചുരുങ്ങിപ്പോയപോലെ. എന്നാൽ ഉടൽ മാത്രം യാമാർത്ഥ്യവും മറുള്ളതെല്ലാം വെറും മിമ്യയുമാണെങ്കിലോ? ഇന്നലെ രാത്രി പതിവുപോലെ സപ്ലാറ്റത്തിൽ വന്ന് തന്നെ അന്നനടക്കാലിലാറാടിച്ച പഴ്ഞാഭസ്പാമിയോടു ചോദിക്കാമായിരുന്നു. ചോദിക്കാതെതന്നെന്ന നിന്നേ ഉള്ളതനിന്റെത്തിലുള്ള മുലക്കല്ലോകൾ കറുക്കാനുള്ള കാലമായെന്ന് കല്ലൻ കുറുന്പു പറഞ്ഞത് ഇതൊക്കെ മുൻപേ കണ്ടിട്ടാകുമോ? എന്തോ.. എന്തരോ...?

“മഹാരാജാവാണ് എതിർത്തെത്താനും പറയരുത്... ശ്രീപഴ്ഞാഭനാണെന്ന് സകൽപ്പിച്ച കല്ലടച്ച സപീകരിപ്പോളു. മഹാരാജാവിന് ദൈവത്തിനു തുല്യമായു സ്ഥാനമാണ് കുറേത്. രാജസഭ നിർത്തിവെച്ച് ഇങ്ങനെയോരു ഉത്തരവിട്ടുന്നത് ഞാനാദ്യമായിട്ടാണ് കാണുന്നതും കേൾക്കുന്നതും. കുഞ്ഞിന്റെ മഹാഭാഗ്യമാണെന്നുതന്നെ കരുതിക്കോളു...”

“ എന്നാലും... എന്നോടൊരു പാക്കുപോലും ചോദിക്കാതെ...”

“അങ്ങനെയോന്നും പറയരുത്... ആണ്ടവൻ പുണ്യം എന്നല്ലാതെ ഒന്നും മനസ്സിൽ തോന്നാതിരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥിക്കു. അവിടുന്ന് വാരിക്കോരി തരുന്നതും തട്ടിപ്പറിച്ചടുക്കുന്നതും ആത്രോടെക്കിലും അനുവാദം ചോദിച്ചിട്ടാണോ. മനനാണ് മണിലെ ദേവൻ. എപ്പോൾ ഓതു നിലം ഉഴവണമെന്നും വിത്തു വിതയ്ക്കണമെന്നും തീരുമാനിക്കാനുള്ള അധികാരവും അവകാശവും അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട്.” നിലം ഉഴവാനും വിത്ത് വിതയ്ക്കാനുമുള്ള അധികാരമെന്ന ശാസ്ത്രികളുടെ പ്രയോഗത്തിന്റെ സാരസ്യം വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിലും അവളുടെ ഗുരുവിന്റെ മുന്നിൽ ഭാവിച്ചില്ല. എതിർത്താൽ ജയിക്കാൻ കഴിയാത്ത യുദ്ധത്തിന് ഇനങ്ങരുതെന്നും നയത്തിൽനിന്ന് മാനുമായ സ്ഥാനം ഉറപ്പാക്കുകയുമാണ് വേണ്ടതെന്നും രാഷ്ട്രതന്ത്രത്തിൽ ശാസ്ത്രികൾ പഠിപ്പിച്ചത് അവളോർത്തു. രാജ്യം ഭരിക്കുന്ന

മഹാരാജാവാൻ. എതിർത്തിട്ടും പ്രയോജനമൊന്നുമില്ല. മറിച്ച് ഇതൊരുവസരമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിയെന്ന് അവർക്കു തോന്തി. എന്നാലും ഒരു ചോദ്യചിഹ്നംപോലെ അവർ ശാസ്ത്രികളെ നോക്കി.

“ഇതുവരെ വിതച്ച് വിതെതാനും വേണ്ടപോലെ മുളച്ചില്ലെന്നാരു നിരാഗ തിരുമനസ്സിനുണ്ട്. ഭാഗ്യത്തിന് നിന്നക്കൊരു ആൺകുഞ്ഞ് ജനിച്ചാൽ അവൻ നാളത്തെ കാന്തള്ളുർ മഹാരാജാവാ...”

അദ്ദേഹം പറഞ്ഞെങ്കും പാർവതി തന്യുരാട്ടിയും തോഴിമാരും വേവനായകിയെ അന്തള്ളുരത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു കൊണ്ടുപോകാനായി എത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. നെയ് വിളക്കും അഷ്ടമംഗലപുംബുമായി വാദ്യഹോഷങ്ങളോടെ എത്തിയ തന്യുരാട്ടിക്കു പിന്നിൽ താലമെടുത്ത തോഴിമാർ വരിവരീയായിനിന്നു. തന്യുരാട്ടി വേവനായകിയെ കുങ്കുമവും ചട്ടമവും തോടുവിച്ച് തലയിൽ മുള്ളയും ചെമ്പകവും ചുടിച്ച് രണ്ടു കയ്യുംപീടിച്ച് അന്തള്ളുരത്തിലേക്കാനയിച്ചു. എന്തു ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ വേവനായകി ഓ മടിച്ചുനിന്നു.

“ശക്കിക്കാനൊന്നും ഇല്ല കുഞ്ഞെന്തെ... തങ്ങളോക്കെ ഇങ്ങനെന്തെന്ന വന്നവരല്ലോ...”

“എന്നാലും അച്ചന്മമമാരോടൊന്നും പറയാതെ...”

“അവരോടൊക്കെ മുന്നേ പറഞ്ഞതിരുന്നു. ഇപ്പോൾ വിവരം അറിയിക്കാനായി സേവകരെ അയച്ചിട്ടുമുണ്ട്. പെരിയകോയിക്കുന്നും മാധവിക്കും ഇതിലേരെ സന്തോഷിക്കാനെന്താ ഉള്ളത്. ഈനി കുഞ്ഞെന്ന് നടക്കണ്ണാ മഞ്ഞലിലേക്ക് കയറിക്കോളു. ഒരു പോരലും പറ്റാതെ മാളികയിലേക്കെത്തിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്തം തങ്ങൾക്കാ...”

“പോരലോക്കെ ഇനി തിരുമനസ്സിന്റെ വകയായിക്കോട്ടേ, അല്ലോ...” എന്നുപറഞ്ഞെങ്കും ഒരു കളളച്ചിരിയോടെ അന്തള്ളുരത്തിലെ രണ്ടാം സ്ഥാനക്കാരിയെപ്പോലെ തോന്തിച്ച മറ്റാരു തന്യുരാട്ടി വേവനായകിയെ മഞ്ഞലിലേക്കു കയറാൻ സഹായിച്ചു. തന്യുരാട്ടിമാരും തോഴിമാരും അവർക്കൊപ്പം പതുക്കെ നടന്നു.

മനുലിൻ്റെ അക്കം കണ്ടപ്പോൾ അവർ
അതഭുതപ്പട്ടപോയി. ചലിക്കുന്ന ഒരു കൊച്ചു കൊട്ടാരം.
വളരെ സുവമായി ഇരിക്കാവുന്ന പുള്ളിമാനിന്റെ
തോലുകൊണ്ടു പോതിന്ത, അലങ്കരിച്ച മൃദുലമായ
ഇരിപ്പിടം. കൈകാലുകൾ ഇഷ്ടംപോലെ വയ്ക്കാനും
വേണമെങ്കിലുണ്ട് തലചായ്ക്കാനുമെല്ലാം
അതിനകത്ത് സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. പോരെങ്കിൽ
പനിനീരിന്റേയും കൈതപ്പുവിന്റേയും മനംമയക്കുന്ന
സുഗന്ധവും. മുഖം നോക്കാനുള്ള മനോഹരമായെങ്കിൽ
വാൽക്കണ്ണാടി ഇരിപ്പിടത്തിൽതന്നെ വെച്ചിരുന്നു.
ഇരുവശത്തുമായി ഒപ്പം നടന്ന് രാമചുവിശറിക്കൊണ്ടു
വീഴുന്ന തോഴിമാർ. അവർ വാൽക്കണ്ണാടിയെടുത്ത
മുഖം നോക്കി. എന്നാണ് തന്റെ മുഖത്തെ ഭാവം —
സന്തോഷമോ പരിഭ്രമമോ അതോ അജ്ഞതാതമായെങ്കിൽ
യേമോ? അതോ അതെല്ലാം ചേർന്നതോ?
നൂൺകുഴികളിലെ കുടിത്തത്തിന്റെ കുസൃതിയിപ്പോഴും
വിട്ടുമാറിയിട്ടില്ലല്ലോ? ഇരുപതു കഴിത്തെന്നാനും
ആർക്കുംതോന്തില്ല. തിരുമനസ്സിനെ അക്കലെ നിന്നും
മാത്രമേ ഇതുവരെ കണ്ടിട്ടുള്ളു... ഇന്നാണ് ആദ്യമായി
കുറച്ചുത്തു കാണുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് പ്രായം
നാൽപതേതോ അവതോ, ആവോ? അതെ ചെറുപ്പമൊന്നുമല്ല.
എന്നായാലും തന്നെക്കാൾ ഇടടിയിലേരെ. ഇതിനാണോ
ഇതയുംനാൾ പഴനാട്ടണമിയിയിൽ തിരുപ്പാവെവ
പാടിയത്? തലപ്പാവും തിരുവുടയാടയുമായി
സിംഹാസനത്തിലിരിക്കുന്നതിനാൽ ഒന്നും
വ്യക്തമായില്ല. ഇനിയിപ്പോൾ എല്ലാം വ്യക്തമായി
കാണാമല്ലോ. എന്നായാലും തീരെ ക്ഷമയില്ലാത്ത
ആളാണെന്നും തോന്നുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ സദി
പിരിയുന്നോൾ സപകാര്യമായി വിളിച്ച് ആജ്ഞാപിച്ചാൽ
പോരേ. രാത്രിയിലോ മറ്റോ. അങ്ങനെയെങ്കയൊന്നല്ലോ
ഇതിനെപ്പറ്റി കേട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇത് അമൃതേത്തിന്
പിരിയുന്നതിനു മുമ്പേ സദി നിർത്തിവെച്ച്,
എല്ലാവരുടെയും മുന്പിൽവെച്ച് കൽപ്പിക്കുക. താനെന്തോ
വിശ്വാമിത്തന്റെ തപസ്സിളക്കാനെത്തിയ അപ്പരണ്ണാ മറ്റോ
ആണോ? കണ്ട് ഉടനെയങ്ങ് മയങ്ങിപ്പോകാൻ.

മനുലിൽനിന്ന് അനപുരത്തിന്റെ പുമുഖത്തേക്ക് ഇങ്ങെങ്കിയ അവലെ തന്യുരാട്ടി വിശാലമായൊരു തള്ളത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ ചുവരുകളിൽ കരുനന്തടക്കണ്ണേയും വിക്രമാദിത്യവരഗുണങ്ങളേയും ഭാസ്മരവവിവർമ്മങ്ങളേയും ചരായാചിത്രങ്ങൾ അലങ്കരിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. തന്യുരാട്ടി അവരെപ്പറ്റിയെല്ലാം വിശദമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്ത ദേവനായകിയെക്കാണ്ക് ഓരോ ചിത്രത്തിന്റെ മുൻപിലും പുഞ്ചാർച്ച ചെയ്തിച്ചു. പിന്നെ ആദ്യ നാലുകെട്ടിന്റെ കിഴക്കേ അറയിലെ ഗവേതിയെ തൊഴുത് നമ്മൾ ചുഡിച്ചശേഷം നടുമുറ്റത്തേക്കിന്നെങ്കിയി മുള്ളത്തറയെ മുന്നു തവണ പ്രദിക്ഷണംവെച്ചു ഒരു തുളസിക്കതിരെടുത്ത തലയിൽ ചുടിയപ്പോൾ താനും ഈ കുടുംബത്തിലെ ഒരംഗമായി എന്നവർക്ക് തോന്തി.

ദേവനായകി നീ സുന്ദരിയാണ്, ബുദ്ധിമതിയും, പാട്ടും ആട്ടവും പയറ്റും സകല ശാസ്ത്രങ്ങളും ചിട്ടയായി പഠിച്ചവർ. ഇതെല്ലാം വളരെ അപൂർവ്വമായിട്ടു ഏരാളിൽ ഓന്നിച്ചു ചേരാറുള്ളു. ശാസ്ത്രികൾ എല്ലാ വിവരങ്ങളും വിശദമായി തണ്ടാളോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. ആരോടും മുഖം നോക്കാതെ കുസലില്ലാതെ പേശുമെന്നാരു ദോഷം മാത്രമേ നിന്നക്കുള്ളുവെന്നാണ് നിന്നേ പെരിയമു മാധവി പറഞ്ഞത്. തിരുമനസ്സിനോട് അങ്ങനെയെന്തെങ്കിലും അപരാധം പ്രവർത്തിക്കുമോ എന്നാണ് അവരുടെ പേടി. നിങ്ങൾ അക്കമാരെല്ലാം അവർക്ക് നന്നായി ചൊല്ലിക്കൊടുക്കണം എന്നാണ് പെരിയകോയിക്കുന്നു പറഞ്ഞത്. പകേശ, തിരുമനസ്സ് സമ്മതിക്കുമോ എന്നാർക്കും ഉറപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രായം കൂടിവരികയല്ല പിന്നെ ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യം കുറയുകയല്ല ചെയ്യുക. ഭാഗ്യത്തിന് എല്ലാം ഒരോറുന്നോട്ടത്തിൽ ശരീരായി. സദ നിർത്തിവെച്ച് ഇങ്ങനെയെയാരു ഉത്തരവിട്ടപ്പോൾ നിന്നെങ്കാളേരെ അതഭുതപ്പെട്ടതും സന്തോഷിച്ചതും തണ്ടാളാ. ഈ വംശം നിലനിർത്താനെയാരു കുഞ്ഞിനു ജനം നൽകാനുള്ള ഭാഗ്യം നിന്നക്കുണ്ടാകട്ട, അമൃതത്തിനു ശേഷം അരനാഴിക കഴിഞ്ഞാലാണ് അവിടന്ന്

കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു മയങ്ങാനെത്തുക.
അപ്പോഴേക്കും കുളിച്ചാരുങ്ങി അങ്ങോടുത്തണം.

“അക്കാ... എനിക്കാക്കയോരു പേടി തോന്നുന്നു.
പഴനാദസ്പാമിയെ അല്ലാതെ മറ്റാരു പുരുഷനെപ്പറ്റിയും
തോൻ ഇതുവരെ ചിന്തിച്ചിട്ടേയില്ല.”

“ഒന്നും പേടിക്കണ്ട് തിരുമനസ്സ് മഹോദയപുരത്തു
വന്ന് പുടവ തരുന്നതുവരെ തോന്നും
തിരുവഞ്ചിക്കുള്ളത്തപ്പെന്നയല്ലാതെ ആരെയും മനസ്സിൽ
ചിന്തിച്ചിരുന്നില്ല. അവിടത്തെ പള്ളിയറ
തോഴുതതിന്തേയും നൃത്തം ചവിട്ടിയതിന്തേയും
ഹലമായിട്ടു എനിക്ക് തിരുമനസ്സിനെ കിട്ടിയത്. പക്ഷേ,
തിരുമനസ്സിനൊരു പുത്രനെ നൽകാനുള്ള ഭാഗ്യം
എനിക്കില്ലാതെപോയി. എനിക്കു മാത്രമല്ല തൈശ്രീക്കേഴു
പേരുക്കും. പഴനാദന്തേ മുന്നിൽ തിരുപ്പാവെ
ചോല്ലിയതിന്തേ ഹലമായി നിനക്കിപ്പോൾ തിരുമനസ്സിനെ
കിട്ടി. ദേവൻ മനന്തേ രൂപത്തിൽ പ്രത്യുക്ഷജ്ഞടുന്നതിലും
വലിയ ഭാഗ്യം എന്നു എന്തേ കുത്തേ. ശ്രീപഴനാദന്തേ
അമുഗഹമുള്ളതോണ്ട് നിനക്കെല്ലാ മംഗളവും വരും.
ഈ മുകളിലേക്കു പോകാം. നിന്തേ അറ കാണിച്ചുതരാം.
രണ്ടാമത്തെ നിലയിലെ മുന്നാമത്തെ അറ. ഇതാണ് ഈ
കൊട്ടാരത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട കിടപ്പറ...
തിരുമനസ്സ് കുറച്ചുകാലമായി ഇങ്ങോട്ട് എഴുന്നെള്ളാറില്ല.
ഈവക കാര്യങ്ങളിലെക്കെ ഒരു വിരക്തി വന്നപോലെ.
ഈനാണ് അതിനൊരു മാറ്റം കാണുന്നേ.
കൊട്ടാരമാളികേലെ നേരബോക്ക് കഴിത്തൊ ചിലപ്പോ
ഈ രാത്രിമുതല് ഇങ്ങോടുകൂട്ട് പള്ളിക്കുറുപ്പ് മാറ്റാനും
മതി. എല്ലാം നിന്തേ മിടുക്കും ഭാഗ്യാംപോലെ വരും.
അറയിൽ ഉടുക്കാനുള്ള പട്ടം ആഭരണങ്ങളും എടുത്തു
വച്ചിട്ടുണ്ട്. തോഴിമാർ വേണ്ടതോക്കെ ചെയ്യുതരും.”

അറയ്ക്കു മുന്നിലെത്തിയപ്പോൾ അക്കത്തേക്കു
കയറാതെ തമ്പുരാട്ടി മടങ്ങി. ഈ ഈ അറയിലേക്കു
കയറാനുള്ള അവകാശം മറ്റു തമ്പുരാട്ടിമാർക്കില്ല.
അവിടെ ദേവനായകിയെ കുളിപ്പിക്കാനും
അണിയിച്ചാരുക്കാനുമായി ചെറുപ്പക്കാരികളായ മുന്നു
നാല് തോഴിമാർ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അവർ വലിയ
മനസ്സുള്ള മഹോദയമന്തേ ധീരതയെയ്യും

സ്വന്നേഹത്തെയും വാഴ്ത്തുന്ന കമകളും തമാശകളും
 പറത്തീ ചിരിച്ച് ദേവനായകിയിട ആടയാഭരണങ്ങൾ
 അഴിച്ച് തന്പുരാട്ടിമാർ നീരാട്ടിനിറങ്ങുപോൾ ധരിക്കുന്ന
 നേർത്ത മത്തത്തുകിലുടുപ്പിച്ചു. പിന്നെ
 അഗസ്ത്യകുടൽത്തിലെ ദിവ്യംഷയങ്ങൾ ചേർത്ത് കാച്ചിയ
 എല്ലെള്ള പനങ്കുലപോലെ സമൃദ്ധമായ മുടിയിലും
 ദേഹത്തും മുഴുവൻ നന്നായി തേപ്പിച്ച് മുദുവായി
 തലോടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അവൾ ആ തമാശകളാനും
 ശദ്വിക്കാതെ നാച്ചിയാർ തിരുമൊഴിയിലെ നാലും
 അത്യും പാസരങ്ങൾ മുളിക്കൊണ്ടു കിടന്നു.
 തിരുമനസ്സങ്ങാനും പാടാൻ പറത്തെങ്കിലോ എന്നു
 കരുതി തയ്യാറെടുക്കുകയായിരുന്നു. തോഴിമാർക്കതിന്റെ
 അർത്ഥം മുഴുവൻ മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും തന്പുരാട്ടിയെ
 ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന പനിയെന്നാണ് ശരിക്കും
 മനസ്സിലായി. ഉന്നിത് എഴുന്ന യെൻ തടമുഖെലകൾ എന്ന്
 മുളുന്നതു കേടുപ്പോൾ അവർ കുടുകുടാ ചിരിച്ചുപോയി.
 എന്നാൽ അതുകേട്ട് ദേവനായകി നാണിക്കുന്നതിനു
 പകരം നേറിവിൽ പദ്മാഭൾ കനവിൽ ശ്രാന്നാൻ യെൻ
 മുഖെലകൾകൾ ശ്രീരാമ കരുക്കുമെൻ്റെ തോഴി യെൻ
 മുഖെലകൾകൾ ശ്രീരാമ കരുക്കുമെൻ്റെ എന്ന്
 പാടുകയാണ് ചെയ്ത്. തോഴിമാർ അത്ഭുതപ്പെട്ട തലയിൽ
 കൈവെച്ചു. ഇങ്ങനെയൊരു തന്പുരാട്ടിയെ
 അവരാദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു.

ദേവനായകിയിൽ കത്തെ - 2

കസ്തുരി മത്തലും നേമേനി വാകയും തേച്ച്
 കൊട്ടാരത്തിനകത്തെ താമരപ്പോഴ്യിൽ കുളിച്ചു കയറി,
 വിലയേറിയ ഇളപച്ച ചീനപ്പട്ടുത്ത് അതേ
 പട്ടകൊണ്ടുള്ള മുലക്കച്ച ഒതുക്കിക്കെട്ടി കണ്ണമുതി
 പൊട്ടുതോട് ദേഹമാകെ ചന്നതെതലവും പനിനീരും
 പുരട്ടി മട്ടിപ്പാൽ പുകകൊള്ളിച്ചാതുക്കിക്കെട്ടിയു്
 മുടിയിൽ ചെന്പകവും മുണ്ടയും കൈത്തപ്പുവും നിരച്ച്
 ചുടിയപ്പോഴേക്കുറ്റ സമയം ഉച്ചകഴിഞ്ഞു. സ്വന്തം
 ഷൈനപടത്താലിക്ക് പുറമേ മെഴുഭരണപ്പട്ടിയിലെ
 മരതകപ്പാലയ്ക്കയും മുത്തരത്താണവും നവരതനങ്ങൾ
 പതിച്ച ഓസ്യാണവും പലതരം മാലകളും
 വെവരമുക്കുത്തിയും മെട്ടിക്കൊലുസും തരിവളയും
 കാപ്പും അണിഞ്ഞ അറയിലെ നിലക്കണ്ണാടിക്കു മുന്പിൽ
 നിന്നപ്പോൾ അവളുടെ പേടിയോക്കേ ഏവിടെയോ
 പോയിമറഞ്ഞു. നീ അപ്പുര പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവളാണെന്ന്
 പെരിയമു രഹസ്യമായി പറയാറുള്ളത് ശരിയാണെന്ന്
 അവർക്ക് തോന്തി. തോഴിമാരോടൊപ്പം കോവിലിൽ
 പോയി ലക്ഷ്മിയെയും ദുർഗ്ഗയെയും തൊഴുത്
 ഭോജനശാലയിൽനിന്ന് ആഹാരം കഴിച്ച് അറയിൽ
 മടങ്ങി അൽപ്പമൊന്നു വിശ്രമിച്ചപ്പോഴേക്കും
 കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാനായി
 പാർവ്വതി തന്മുരാടിയും മറ്റു തന്മുരാടിമാരുമെത്തി.
 തോഴിമാരുടെ അണിയിച്ചാരുക്കലിൽ
 പുർണ്ണത്പൂജിവരാതെ തന്മുരാടി കേശാലങ്കാരത്തിലും
 പട്ടുത്തത്തിലും ചെറിയ ചീല മാറ്റങ്ങൾ വരുത്തി.
 അഴിയാൻ തുടങ്ങിയ മുലക്കച്ച ഒന്നുകുട്ടി അഴിച്ച്
 കെട്ടിക്കൊടുത്തു.

“എന്താ തിരുമനസ്സിനെ ധ്യാനിച്ച് മാറ്റ വല്ലാതെ
 തുടിക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഒന്ന് പോ അക്കാ... ഇവർ ശരിക്ക്
 കെട്ടാത്തതുകൊണ്ടാ. പിന്നു മാളികയിലേക്കു
 കയറിച്ചുന്നാൽ താനെന്താ ചെയ്യേണ്ട. തിരുമനസ്സിന്റെ
 ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളാണും ഏനിക്കറിയില്ല.”

“ഒന്നും അറിയാനില്ല. പിന്നു ഇതിലൊക്കേ
 പരിചയമില്ല എന്നതാ വലിയ കാര്യം. തിരുമനസ്സ്

പറയണ്ട് അങ്ങ് അനുസരിച്ചാൽ മതി. പരമാവധി സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ഈങ്ങോട് തരണതൊക്കെ ഇരട്ടിയായി തിരിച്ചുകൊടുക്കാം. ഒക്കെ തിരുമനസ്സ് പറിപ്പിച്ചു തരും...”

എക്കിലും കൊട്ടാരമാളികയുടെ ശോവണി കയറുമ്പോൾ ദേവനായകിയുടെ മനസ്സ് വല്ലാതെ പിടച്ചു. തമ്പുരാട്ടിമാരാരും അവളോടൊപ്പം മുകളിലേക്ക് വന്നില്ല. എങ്ങനെയാണ് തിരുമനസ്സിനോട് പെരുമാറുക, സംസാരിക്കുക, അബൈദ്യങ്ങളാനും പറ്റാതെ നോക്കണം പഴുനാഡാ എന്നവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു. രണ്ടാമതെത്ത നിലയിലെ വിശ്രാലമായ വിശ്രമമുറിയുടെ വരാന്തയിലേക്ക് തീരെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ പതുക്കെ കയറിച്ചുന്നപ്പോൾ തിരുമനസ്സിന്റെ ഗാംഡീരുമുള്ള ശബ്ദം കേട്ടു.

“അക്കതേതക്ക് കയറി വന്നോളു..”

അവൾ കതക് പതുക്കെ തുറന്ന അക്കതേതക്കു കയറി.

അദ്ദേഹം ചുപ്പമഞ്ചാലിൽ ചാഞ്ചതുകിടക്കുകയാണ്. തലപ്പാവണിഞ്ഞ് രാജകീയ വേഷത്തിൽത്തന്നെ. പറത്തുകേട്ട പ്രായമൊന്നും കാഴ്ക്ക് തോന്നുന്നില്ല. നല്ല സുന്ദരൻ. എന്താ ഒരു തേജസ്സ്. എന്നാലും മഹാരാജാവാണെന്ന ഭാവമൊന്നും ആ മുഖത്തില്ലായിരുന്നു. വലതുഭാഗത്തെ അലകരിച്ച ഇരിപ്പിടത്തിലിരിക്കാനായി അദ്ദേഹം അംഗീം കാണിച്ചുകൂടിലും അവൾ അതു കാണാത്തപോലെ ഭവ്യതയോടെ നിന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ണകുളിർക്കെ കാണുകയായിരുന്നു.

“ശ്രീപഴുനാഡൻ്റെ മുന്പിലേ പാട്ടും ആട്ടവുമൊക്കെ പതിവുള്ള എന്ന കേട്ടു.”

“തിരുവുള്ളക്കേട് ഉണ്ടാകരുത്. ഈതുവരെ അങ്ങനേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു”

“അതെന്നൊ?”

“ശ്രീപഴുനാഡനെ മാത്രെ മനസ്സാണ് ഇഷ്ടപ്പട്ടിട്ടുള്ളു...”

“ആംബാളിനെപ്പോലെയാണോ?”

“അില്ല, ആംബാളിന്റെ ഭക്തി ആരാധനയ്ക്ക് മാത്രമാണ്. അർത്ഥശാസ്ത്രവും രാജതന്ത്രവുമാണ് ഇഷ്ടം.”

“അപ്പോൾ രാജഭരണത്തിൽ സഹായിക്കാനാണോ വന്നത്?”

“കാലത്ത് രാജസദസ്സിലേക്കു വരുന്നതു വരെ
അങ്ങനെയായിരുന്നു. അതുവരെ തിരുമനസ്സിനെ
മഹാരാജാവായിമാത്രെ അടിയൻ കണ്ടിട്ടുള്ളു. പക്ഷേ,
കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു വരാൻ കൽപ്പിച്ചപ്പോൾ മുതൽ
അങ്ങാണേനിക്ക് ശ്രീപദ്മാഭസപാമി.”

“അപ്പോൾ ഇനി പാട്ടും ആട്ടോം ഇവിടെയും ആവാം.
അല്ലോ...”

“തിരുമനസ്സ് കൽപ്പിച്ചാൽ...”

“എന്നാൽ കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദ്യം
പാട്ടുതന്നെയാവട്ടു...”

ദേവനായകി മാർഗ്ഗി തിക്കൾ മധുരമനോഹരമായി
പാടി... തിരുമനസ്സ് അഭിനന്ദിക്കാനായി എഴുന്നേറപ്പോൾ
കാൽത്തൊട്ട് വന്നിച്ചു. അദ്ദേഹം പിടിച്ചേഴുന്നേർപ്പിച്ച്
കട്ടിലിലേക്ക് ഇരുത്തിയപ്പോൾ ലജ്ജകൊണ്ട് മുഖം
ചുവന്ന അവൾ തലതാഴ്ത്തി. മിടുക്കി അസ്ഥലായി പാടി,
എന്നു പറഞ്ഞ് അതിനുള്ള സമാനമെന്നപോലെ
അവളുടെ മുഖം പതുക്കെ പിടിച്ചുയർത്തി
ഇരുക്കവിളുകളിലും മാറിമാറി ഓരോ ഉമ്മകൊടുത്തു.
തനിക്ക് ആദ്യമായി കിട്ടിയ രാജസമാനം. അവർക്കു
തന്റെ കാലിനടിയിൽ നിന്ന് സുവമുള്ളാരു തന്നുള്ള്
ശരീരമാകെ പടർന്നുകയറുന്നതുപോലെ തോന്തി.
ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു പുരുഷന്റെ ചുട്ടും ചുംബനവും
അവളേറു വാങ്ങുന്നത്. അതും രാജ്ഞം ഭരിക്കുന്ന
മഹാരാജാവിണ്ണേ. ദേവനായകിയുടെ കണ്ണുകൾ
അഭിമാനംകൊണ്ടും സന്തോഷം കൊണ്ടും
നക്ഷത്രങ്ങളേപ്പോലെ തിളങ്ങി. തനിക്കു നൽകിയത്
അതിലേറെ ആവേശത്തോടെയാവശ്രീ അദ്ദേഹത്തിനു
തിരിച്ചു നൽകി. രാജകീയ ഉടയാടകളും തലപ്പാവും
അവളുടെ ആവേശത്തിന് ചെറിയ
പ്രതിബന്ധമായെങ്കിലും മഹോന്നവർമ്മന് അവളെ
നന്നായി ബോധിച്ചു.

“താനൊരു കാര്യം പറഞ്ഞാൽ തിരുവുള്ളക്കേട്
തോന്നോ?”

“എയ്യ് ഇല്ല പറഞ്ഞെതാളു...”

“ഈ തലപ്പാവും തിരുവുടയാടയും രാജസദസ്സിൽ
മാത്രം പോരേ...?”

“ഹു ഹ ഹ ഹ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ കിടപ്പിയിൽ വസ്ത്രത്തിന്റെ ആവശ്യംതന്നെയില്ലോ. എന്നാ ഇതാക്കെ ഒരു തടസ്സമായി തോന്നുന്നുണ്ടോ?”

“അയ്യോ അങ്ങനെയൊന്നും ഇല്ല. എനിക്കൊന്ന് ശരിക്കു കാണാനാ.. മഹാരാജാവിനെയല്ല, എന്ന ഇഷ്ടപ്പെട്ട് ഇങ്ങോട് കഷണിച്ചയാളെ... എന്തേൻ പഴനാഭസ്പാമിയെ...”

അദ്ദേഹം സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. തലപ്പാവും തിരുവുടയാടകളും മാറ്റി മുണ്ടും ഉത്തരീയവും ധരിക്കാനായി എഴുന്നേറ്റു. അവളും ഏപ്പടത്താലിയും മുത്തരഞ്ഞാണവുമൊഴികെയുള്ള ആഭരണങ്ങളും അഴിച്ചുവെച്ചു. മുലകൾച്ച വീണും അഴിത്തപോലെ തോന്നുന്നു, സാരമില്ല. ഇനിയിപ്പോൾ അഴിച്ചു കെട്ടാനൊന്നും വയ്ക്കുന്നും അതും തിരുമനസ്സിന്റെ മുന്പിൽവെച്ചു. വേഷം മാറിയപ്പോൾ തിരുമനസ്സ് ആക്കരായോന്നു, മാറി. കുറച്ച കഷണികയറിയിട്ടുണ്ടന്നല്ലാതെ വലിയ പ്രായമൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. ഇരുന്നിനമാണെങ്കിലും നല്ല ഉറച്ച, കരുത്തുള്ള ശരീരം. അങ്ങിങ്ങായി യുദ്ധത്തിന്റെ മുറിപ്പാടുകളുള്ള ആ ധീരയോദ്യാവിന്റെ വിരിമാറിൽ ഒരു പുലിനവമാല മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നല്ല പോകവും നീണ്ടുരുണ്ട കയ്യുകളും. താൻ കിഷ്ടിച്ച അദ്ദേഹത്തിന്റെ തോർവ്വരെയുണ്ടാകുമോയെന്തോ? അടും ഭയപ്പെട്ട പോലെയോനുമല്ല വളരെ മാനുനാണെന്നു തോന്നുന്നു. രാജസദസ്സിൽ വെച്ച് കൽപ്പിച്ചപ്പോഴുള്ള തിരക്കൊന്നും ഇപ്പോൾ കാണിക്കുന്നില്ല. വളരെ പക്കതയും മാനുതയുമുള്ള പെരുമാറ്റം, തന്റെ ശരീരത്തിലേക്കിതുവരെ സുകഷിച്ചുനോക്കിയതുപോലുമില്ല. നിലക്കണ്ണാടിക്കു മുന്പിൽ എന്തോ ചിന്തിച്ച് സ്വയം നിന്നുപോയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് ചെല്ലേണ്ട അതോ ഇങ്ങോടു വരാൻ കാത്തിരിക്കേണ്ടു എന്ന് സംശയിച്ചപ്പോൾ മേശപ്പുറത്ത് കൂടിക്കാനുള്ള പാനീയങ്ങളും പഴങ്ങളുമെല്ലാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ടത്. അതിൽ കാന്തയും താവൽപ്പഴത്തിന്റെ ചാറും ഇളന്തിരും അത്തിപ്പഴവും മുന്തിരിയും

കുറളിപ്പാവുമെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ എത്തെടുത്ത്
കൊടുക്കണമെന്നറിയാതെ ശങ്കിച്ചുനിന്നപ്പോൾ
തിരുമനസ്സ് പറഞ്ഞു:

“രാജതന്നം പഠിച്ചവർക്ക് ശങ്ക പാടില്ല.”

“ക്ഷമിക്കണം, എനിക്ക് അങ്ങയുടെ
പ്രിയങ്ങളിയാത്തതുകൊണ്ടാണ്...”

“ഇനി തനിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതെല്ലാം എനിക്കും പ്രിയം.
തന്റെ എല്ലാ ഇഷ്ടങ്ങളും പറയു...”

“കാര്യയും കുറളിപ്പാവും പേടമാനിക്കേണ്ട ഇരച്ചിയും
എനിക്ക് പ്രിയം.”

“അതെന്നാം പേടമാനിക്കേണ്ട പ്രത്യേകം പറഞ്ഞത്...”

“താനൊരു പെണ്ണല്ലോ തിരുമനസ്സു...”

“ആളൊരു കുസ്തിക്കാരിയാണല്ലോ... പിനെ?”

“കടവുളിൽ കണ്ണൻ, ആഴ്വാരിൽ ആണ്ടാൾ, പാടിൽ
തിരുപ്പാവെ, കാപ്പിയത്തിൽ ചിലവ്, ആട്ടത്തിൽ
അഷ്ടരയാട്ടം, ആടയിൽ മുലൈക്കച്ച, നവേകളിൽ
ഹൃസ്പടത്താലി, മാസത്തിൽ മാർഗ്ഗി, മനരിൽ
മാഹോദ്ധനി, കാതലിൽ എൻപെരുമാൻ...”.

“അതാരാ ഈ എൻപെരുമാൻ...”

“ആണ്ടാൾ കണ്ണനെ വിളിക്കുന്നതങ്ങനെയാണ്.
ഇനുമുതൽ എൻ്റെ എൻപെരുമാൻ
തിരുമനസ്സുതനെയാണ്.”

“ശരി ഇനി എൻ്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾക്കേണ്ടെന്നു... അതില്
ചിലതൊക്കെ നിന്റെ ഇഷ്ടങ്ങൾതനെയാണ്.”

“അതെന്നോ, എൻ്റെ ഭാഗ്യം...”

“കാര്യയും താവൽപ്പുച്ചാറും മാനിരച്ചിയുമാണെന്നെന്നു
എൻ്റെ ഇഷ്ടവിഭവങ്ങൾ. പിനെ നിന്നപ്പോലെ
പേടമാൻതനെ വേണമെന്ന നിർബ്ബന്ധമൊന്നുമില്ല.
മാനായിരിക്കണം അതെതനെ...”

“അമ്പ്രയോ, അത് താനൊരു തമാശയ്ക്ക് പറഞ്ഞതല്ലോ...”

“ശരി, ശരി. കടവുളിൽ പഴനാഡൻ, ആഴ്വാരിൽ
നമ്മാഴ്വാർ, കാപ്പിയത്തിൽ ചിലവ്, ആട്ടത്തിൽ
ബാസിയാട്ടം, ആടയിൽ തലപ്പാവ്, ആയുധത്തിൽ വാൾ,
വാഹനത്തിൽ കുതിര, പിനെ? “

“പിനെ?”

“പെൻകളിൽ എൻ കാതലി, കാതലികളിൽ എൻ മനൈവി, മനൈവിയിൽ ദേവനായകി..”

തിരുമനസ്സ് അവളെ തനിലേക്ക് അടുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചപ്പോൾ പതുക്കെ ശ്രദ്ധിത്തു. അതു എല്ലുപ്പത്തിൽ വേണ്ട കുറച്ചാണ് കൊതിക്കട്ടേ എന്ന് മനസ്സിലോരു കുറുന്നു പറഞ്ഞ് കൊഞ്ചാഡേ തിരുമനസ്സിന് കൂടിക്കാനെന്നപം കാന്ത പകരട്ടേ, എന്നു ചോദിച്ചു.

“ഈ നമുക്കു വളരെ സന്തോഷമുള്ളോരു ദിവസമല്ലോ... കാന്തപോര. സിംഹപുരത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന വിശ്വഷപ്പട്ടാരു പാനീയമുണ്ട്... സാക്ഷാൽ അമൃതുതനെ.”

അദ്ദേഹം അലമാരയിൽനിന്ന് അമൃതിന്റെ കുപ്പിയെടുത്ത് രണ്ട് വെള്ളിപ്പാത്രങ്ങളിൽ പകർന്ന് ഒന്ന് അവർക്ക് കൊടുത്തു. അവർ അത് മടിച്ച് മടിച്ച് രൂചിച്ചു നോക്കി. കടുത്ത ചവർപ്പു കാരണം അവളുടെ മുഖം ചുള്ളിത്തു.

“അയ്യേ, അമൃത് ഇങ്ങനോ...”

“നമ്മുടെ കാന്തപോലെതന്നെയാണിതും. അതിലുമേരെ മുന്തിയത്. കാന്തയെക്കാൾ നൂറിട്ടി വിലയുണ്ട്. അൽപ്പാൽപമായി കൂടിക്കുന്നതാസുഖം. അതിനുപറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ കണ്ണടച്ചങ്ങ് കൂടിച്ചേരും. അൽപ്പം ചവർപ്പ് തോന്നണ്ട് കാര്യമാക്കണ്ടാ... വളരെ പതുക്കെയേ ലഹരി കയറു. പക്ഷേ, അത് ദിവസം മുഴുവനും നിൽക്കും. മറ്റാരു വിഷമോം ഉണ്ടാവില്ല. പക്ഷേ, പിന്നീട് മധുരമുള്ള ഒന്നും കഴിക്കരുത്. കഴിച്ചാൽ ലഹരി ഇരട്ടിയാകും.”

ആയുധ പരിശീലനം കഴിഞ്ഞ് തളരുന്നോൾ പെരിയകോയിക്കൻ കാന്ത കൂടിക്കാൻ കൊടുക്കാറുള്ളതിനാൽ അവർക്കതെ ഒരു വലിയ പ്രശ്നമായില്ല. വലിയ വിഷമമില്ലാതെ അമൃത് ദറവലിക്കു കൂടിച്ചു. മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ മധുചഷകവുമായി ചിത്രപ്പണികളുള്ള മനോഹരമായ ഇരിപ്പിടത്തിൽ ചാത്തിരുന്നു. അവർ താൻ ഇനിയെന്നാണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന ചോദ്യംപോലെ അദ്ദേഹത്തെ നോക്കി.

“പാടല്ലോ കഴിഞ്ഞുള്ളു, ഈ ആട്ടമാവാം...”

“അയ്യോ! ഇപ്പോഴോ?”

“അതിനെന്തു വേഷമൊക്കെ ഉത്തരവ് മതി. പകമേളമൊന്നും വേണ്ട. പഴനാദിസന്ധിയാണെന്നെങ്കിലും...”

രാജകർപ്പനയല്ലെ അവൾ മറ്റാനും ചിന്തിക്കാതെ കണ്ണടച്ച് ഭൂമിദേവിയെ വണ്ണാൻ ചുവടുകൾ വയ്ക്കാൻ തുടങ്ങി. തിരുമനസ്സ് അമൃത് അൽപ്പാർപ്പമായി കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദേവനായകി നേരത്തെ പാടി തയാരെടുത്ത നാച്ചിയാർ തിരുമൊഴിയിലെ നാലും അഞ്ചും പാസരങ്ങളാണ് ആദ്യം ആടിയത്. എല്ലാം മറന്ന നൃത്തമാടാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവളെ ഇമബട്ടാതെ നോക്കിയിരുന്നു. നൃത്തത്തിന്റെയും അമൃതിന്റെയും ലഹരി രണ്ടുപേരിലും പടർന്നുകയറി. വാരണമായിരുന്നു. അടികഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും വികാരവിവരങ്ങായി അവൾ മഹേന്ദ്രവർമ്മന്റെ മാറിലേക്കു ചാത്തു. നൃത്തം ചെയ്തു അക്കെ തളർന്നുപോയ അവൾ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞത് ഓർക്കാതെ താവൽപ്പച്ചാരെടുത്ത് ഒറ്റവലിക്ക് കുടിച്ചുതീർത്തു. പിന്നെ അവരെപ്പോഴേക്കും അവരെപ്പോഴേക്കും പട്ടമെത്തയിലെത്തി. ഇനി നിന്നെ ശരിക്കൊന്ന് കാണ്ടേയെന്ന് ചെവിയിൽ സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞ അദ്ദേഹം അവളെ പട്ട കച്ചകളുടെ പാരതന്ത്രയിൽനിന്ന് പുരണ്ണമായി മോചിപ്പിച്ചു. സിംഹപുരത്തെ അമൃത് വല്ലാതെ തലയക്കു പിടിച്ചതുകൊണ്ടോ എന്തോ അവർക്ക് അതിലെടുത്തു ലജ്ജ തോന്തിയില്ല. ദേവനായകി തന്റെ അപ്പരസ്യന്നറ്റം മുഴുവൻ മഹാരാജാവിന്റെ കണ്ണകൾക്കുള്ള നിവേദ്യമായി സമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പട്ടമെത്തയിൽ അലസയായി നീംഭു കിടന്നു. ഒരു യവനശിൽപ്പംപോലെ വികാരവിവരങ്ങായി കിടക്കുന്ന അവളുടെ മാസ്ത്ര സൗന്ദര്യത്തിൽനിന്ന് കണ്ണടുക്കാൻ കഴിയാതെ മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ കൂഴങ്ങിപ്പോയി. അവളെ വാരിപ്പുണ്ടാക്കി ആ കാഴ്ചയുടെ ആനന്ദം അതോടെ അവസ്ഥാനിക്കും. എന്നാൽ പുണ്ണരാനുള്ള ശരീരത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും കൊതി അടക്കാൻ കഴിയുന്നുമില്ല. ഒടുവിൽ നിയന്ത്രിക്കാനാക്കാതെ എൻ്റെ

അൻപ് പാപ്പാ പോതും പോതും എന്ന് പറഞ്ഞത് അവരെ
 തനിലേക്കു ചേർത്തു. എൻപെരുമാനെ എന്നു
 സന്തോഷാശ്രൂക്കളോടെ വിതുന്നി അവൾ
 മഹേന്ദ്രവർമ്മന്റെ മാറിലേക്ക് തന്നെ പുർണ്ണമായി
 സമർപ്പിച്ചു. ആ നിമിഷംമുതൽ മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ അവരെ
 പാപ്പായെന്നും അവൾ അദ്ദേഹത്തെ എൻപെരുമാനെന്നും
 മാത്രം വിളിക്കാൻ തുടങ്ങി. എൻപെരുമാൻ ശ്രീകോവിൽ
 നടത്തുവക്കാനും അഭീഷ്ടകാർച്ചനകൾ ചെയ്യാനും താൻ
 സന്തോഷത്തോടെ അനുവാദം നൽകിയതാണോ അതോ
 അനുവാദത്തിനൊന്നും കാത്തുനിൽക്കാതെ
 അദ്ദേഹത്തെന്ന നട തള്ളിത്തുറന്നുവന്ന് ആരാധന
 നടത്തിയതാണോ, അതോ രണ്ടും ഒരേ സമയത്തു
 സംഭവിച്ചതാണോ എന്നൊന്നും തിരിച്ചറിയാൻ
 കഴിയാത്തവിധി വേഗത്തിലും
 ആവേഗത്തിലുമായിരുന്നു തുടർന്നുള്ള കാര്യങ്ങളെല്ലാം
 നടന്നത്.

സുരൂദേവൻ കടലിലേക്കു താൻ സന്യ മയങ്ങാൻ
 തുടങ്ങുമ്പോൾ ആദ്യ സുരത്തതിന്റെ ആലസ്യത്തിൽ
 ദേവനായകി മഹേന്ദ്രവർമ്മന്റെ മാറിൽ തളർന്നു
 കിടക്കുകയായിരുന്നു. താൻ എപ്പോഴാണ്
 മയങ്ങിപ്പോയതെന്നറിയാതെ കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ
 ശ്രദ്ധിച്ചത അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിലെ ഓന്നോ രണ്ടോ
 നൂച്ച രോമങ്ങളാണ്. മീശയിലും ഒരു നൂച്ച മുടി
 കണ്ടല്ലോ. പാവം വയസ്സായി തുടങ്ങിയെന്ന് തോന്നുന്നു.
 തനിക്കു വെറുതെ തോന്നുന്നതാവും. അങ്ങനെനയാരു
 കഷീണമൊന്നും നിലമുഴുവുമ്പോഴും
 വിത്തിരക്കുമ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ എന്നൊരു
 കുസ്യതി മനസ്സിൽ തോന്നിയപ്പോൾ അവളറിയാതെ
 ചീരിച്ചുപോയി. ഭാഗ്യത്തിന് അദ്ദേഹം ഉണ്ടില്ല. പാവം
 അതയക്ക് കഷീണിച്ചുരങ്ങുകയാണ്. ഒരു കാര്യത്തിൽ
 മാത്രമാണ് താനിന് തോറുപോയത്. മാളികയിലേക്കു
 കയറുമ്പോൾ മനസ്സിൽ നിശ്ചയിച്ചുരപ്പിച്ചപോലെ
 തുടക്കത്തിൽ കണ്ണടച്ച് മനസ്സിൽ പഴനാദസ്പാമിയെ
 സങ്കൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും തന്മുരാൻ്റെ യൈൻ അൻപ്
 പാപ്പ എന്ന വിളിയിൽ താൻ തോറുപോയി. ഒടുവിൽ
 ആനന്ദത്തിന്റെ പരകോടിയിലെത്തുമ്പോൾ മനസ്സിൽ

മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ മാത്രമായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഈനി
 അദ്ദേഹംതന്നെന്നയല്ലോ തന്റെ പഴനാദസ്വാമിയും
 എൻപെരുമാനുമെല്ലാം. സന്യായായല്ലോ ഈനി
 വിളിച്ചുണ്ടത്തിയാലോ, വേണ്ട
 തിരുവുള്ളക്കേടായെങ്കിലോ, ഉച്ചമയക്കത്തിന്
 മാളികയിലേക്കു കയറിയ തന്യുരാനെ ഈനിയും താഴേക്ക്
 കാണാത്തോൻ ആളുകളെന്തു വിചാരിക്കും. പതുക്കെ
 എഴുന്നേറ്റു ചെന്ന അദ്ദേഹം പള്ളിയുറക്കത്തിലാണ്
 എന്നറിയിച്ചാലോ, അതെങ്ങനെയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 നീം കൈകൾക്കുള്ളിലല്ലോ താനിപ്പോൾ.
 അങ്ങനെയോരോന്ന് ചിന്തിച്ച് കിടക്കുന്നോഫാണ്
 അവർക്ക് പെട്ടെന്ന് അദ്ദേഹം നാഴികകൾക്കുമുന്ന്
 സ്വതന്ത്രമാക്കിയ അതേ അവസ്ഥയിലാണ് തന്റെ
 ഉടലെന്ന സത്യം ഓർമ്മ വന്നത്. അയ്യു...
 മാളികമുറിയിലെത്തിയതിന് ശ്രേഷ്ഠം അപ്പോൾ
 അവർക്കാദ്യമായി ലജ്ജ തോന്തി. അവർ തന്യുരാന്റെ
 കൈ പതുക്കെ മാറ്റി വെച്ച് എഴുന്നേൽക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.
 ഭയപ്പെട്ടതുപോലെ അദ്ദേഹം ഉണ്ടുകയ്യും ചെയ്യു.

“എന്താ പാപ്പാ, പോകാൻ തിരക്കായോ?”

“ഈല്ല, സന്യാ മയങ്ങിക്കഴിത്തു. തന്യുരാട്ടിമാർ എന്ത്
 വിചാരിക്കുമോ എന്നോ?”

“ഒന്നും വിചാരിക്കില്ല. നിന്നെന്നെയനിക്ക് ഇഷ്ടപ്പട്ടാൽ
 രാത്രിയിലെ അമൃതേത്തിന് ഒരുമിച്ചേ താഴേക്ക്
 എഴുന്നുള്ളുവെന്ന് അവർക്കരിയാം.”

അത് കേടപ്പോൾ വല്ലാത്തതാരു സന്തോഷം
 തോന്തിയെങ്കിലും അതുപുറത്ത് കാണിക്കാതെ രണ്ട്
 കൈകൊണ്ടും ഉല്ലത്തമുടി ഉതുക്കിക്കട്ടി അപസമായി
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽത്തന്നെ തലചായ്ച്ചു കിടന്നു.
 കുറച്ചുനേരം കഴിത്തിട്ടും തിരുമനസ്സ് ഒന്നും
 പറയാതിരുന്നപ്പോൾ ആ മുവത്തേക്കു നോക്കാതെ ഒരു
 കളളച്ചിരിയോടെ പതിത്തെ ശബ്ദത്തിൽ “എന്നിട്ടൊന്താ
 ഇഷ്ടപ്പട്ടോ?” എന്നു ചോദിച്ചു.

“എന്താ ഒരു സംശയം... അമൃത് ഒന്നു രൂചിച്ച്
 നോക്കിയാൽ പോരേ, ഗുണമറിയാൻ. ഇപ്പോൾതന്നെ
 ശരിക്കും തലയ്ക്കു പിടിച്ചു.”

“എന്നിക്കും...”

അദ്ദേഹം തന്റെ കയ്യിലെ രാജമുദ്രയുള്ള
മാണിക്യമോതിരം ഉറരി അവളെ അണിയിച്ചു.
സന്തോഷംകൊണ്ട് അവളുടെ കണ്ണുകൾ നിറത്തു.
“എൻപെരുമാനെ ഞാനെത്ത് ഭാഗ്യവതിയാണ്.”

അന്നേക്ക് നാല്പത്തിഒന്നാം ദിവസം മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ
എല്ലാവിധ രാജകീയ ആശോഷങ്ങളോടുംകൂടി
ദേവനായകിയെ തന്റെ എട്ടാമത്തെ റാണിയായി
തിരുമണം ചെയ്യു. കാന്തള്ളൂരിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ
എറ്റവും വലിയ ആശോഷമായിരുന്നു അത്.
ചേരച്ചകവർത്തി ഭാസ്ത്രവിവർമ്മന്തനെ നേരിട്ട്
എഴുന്നെള്ളു എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും മേൽനോട്ടം വഹിച്ചു.
കാന്തള്ളൂർ തുറമുഖത്ത് ലോകത്തിലെ പല പ്രധാന
രാജുങ്ങളുടെയും കോടിയുള്ള കപ്പലുകൾ നക്കുരമിട്ടു.
അവിടത്തെ കളരികളിൽ വന്നു പറിച്ചുപോയ നീരവധി
യോദ്ധാക്കളും ഭരണാധികാരികളും ആ ചടങ്ങിനു
സാക്ഷ്യം വഹിക്കാനെത്തി. സിംഹളമന്നൻ മഹീനൻ,
കംബുജത്തിലെ ജയവർമ്മൻ എന്നിവരായിരുന്നു
അവരിൽ പ്രമുഖർ. പെരിയകോയിക്കൺ
ശിഷ്യമാരായിരുന്ന അവർ അദ്ദേഹത്തിനോടുള്ള
അടുപ്പംകൊണ്ടു കൂടിയാണ് മകളുടെ
തിരുമണത്തിനെത്തിയത്. അവർക്കെല്ലാം തങ്ങളുടെ
ആശാന്തേ മകളായ ദേവനായകിയെ മുന്പേ തന്നെ
അറിയാമായിരുന്നു. സിംഹളമന്നൻ മഹീനന്
ദേവനായകിയെ തിരുമണം ചെയ്യണമെന്നുപോലും
ആഗഹംമുണ്ടായിരുന്നതാണ്. വിലകുടിയ
സമ്മാനങ്ങളുമായിട്ടാണ് അവരെല്ലാം എത്തിയത്.
ഉപഹാരങ്ങളിൽ എറ്റവും മുന്തിയത് ജയവർമ്മൻ
സമ്മാനിച്ച അപൂർക്കിരീടമാണോ അതോ മഹീനൻ
സമ്മാനിച്ച നവരതനഹാരമാണോ എന്ന് മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ
പോലും സംശയം തോന്തിയെങ്കിലും ദേവനായകിക്ക്
എറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടത് ഇവ്വിശ്വാസി മുഹമ്മദ് എന്ന്

അമബികച്ചവടക്കാൻ കൊണ്ടുവന്ന കട്ടും തവിട്ട് നിറത്തിലുള്ള കുതിരയെയായിരുന്നു.

വാരണമായിരത്തെ വെല്ലുന്ന
ആദ്യോഷങ്ങളായിരുന്നു ദേവനായകി
തിരുമണ്ണത്തിനായി മഹോന്നവർമ്മൻ ഒരുക്കിയത്. നഗരം
മുഴുവനും പാട്ടും നൃത്തവുമായി ഏഴു ദിവസത്തെ
ആദ്യോഷങ്ങൾ. നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടിയ ആനകളും
അലക്കരിച്ച കുതിരവണ്ഡികളും വാദ്യയോഷങ്ങളുമായി
ആനയിക്കപ്പെടുന്ന അതിമികൾ. കോടികളും
തോരണങ്ങളുംകൊണ്ട് അലക്കരിച്ച നഗരവീംഗികൾ.
അതിമികൾക്കായി പ്രത്യേകം നിർമ്മിച്ച മനോഹരമായ
കൂടാരങ്ങൾ. തിരുമണ്ണത്താടനുബന്ധിച്ച് പുതിയതായി
തുറന്ന മുന്ന് ഉട്ടുപുരകളിലും എപ്പോഴും
വിശിഷ്ടവിഭവങ്ങളോടുകൂടിയ ഗംഭീരസദ്യ. ഇഷ്ടംപോലെ
മദ്യം. യോദ്യാക്കളുടെ അദ്യാസപ്രകടനങ്ങൾ.
പഴ്നാദസ്പാമിക്ഷത്തിൽ ഏഴ് ദിവസവും പ്രത്യേക
പുജകളും മറ്റ് ആദ്യോഷങ്ങളും. തിരുവെവഗയിൽ
വള്ളംകളി, കളത്തിൽ വാർപ്പയർ, അഗ്രഹാരങ്ങളിൽ
വേദപാരാധ്യാനം അങ്ങനെ വളരെ വ്യത്യസ്ഥമായ നിരവധി
ആദ്യോഷങ്ങൾ. ഇതുപോലൊരു തിരുമണ്ണം
കാത്തള്ളുരിഞ്ഞെ ചരിത്രത്തിലുണ്ടായിട്ടില്ല എന്ന്
സാധാരണ പ്രജകളും രാജസഭയിലെ വിശിഷ്ട
വ്യക്തികളും ഒരുപോലെ പറഞ്ഞു.

ഈ ഭാവത്യത്തിലെക്കിലും ഓരാൺകുട്ടി പിറക്കാനായി
നിരവധി പ്രത്യേക ഹോമങ്ങളും അനുഷ്ഠാനങ്ങളുമെല്ലാം
ഈ ആദ്യോഷങ്ങളോടൊപ്പം തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു.
വാസ്തവത്തിൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ തിരക്കിൽ
പുരത്തു നടക്കുന്ന ആദ്യോഷങ്ങളാനും
മഹോന്നവർമ്മനോ ദേവനായകിക്കോ കാണാനോ
ആസ്പദിക്കാനോ കഴിത്തില്ല എന്നതാണ് സത്യം.
വേദമന്ത്രങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണങ്ങളും ഹോമകുള്ളത്തിലെ
പുകയുമായിരുന്നു അവർക്കു ചുറ്റും. ഏഴാം ദിവസം
സന്യൂധ്യക്കു കിഴക്കേ അറയിലെ ഭഗവതിക്കു
മുന്പിൽവെച്ച് ദേവനായകിയെ അരത്താലി അണിയിച്ച്
കിടപ്പറയിലേക്ക് ആനയിക്കുന്നതു വരെ
അതുനീണ്ടുനിന്നു. പുർണ്ണനശയാക്കി നിർത്തി അതീവ

രഹസ്യമായ താന്ത്രികാനുഷാനങ്ങളോടുകൂടിയ യോനി പുജയ്ക്കുശേഷം പാർവതി തന്മുരാട്ടിയാണ് അരതതാലി കെട്ടി ഗർഭസൃതം മുറുക്കിയത്.

കാന്തള്ളൂരിലെ റാണിമാർ രഹസ്യമായി ധരിക്കുന്ന അരതതാലി ദേവനായകി ആദ്യമായി കാണുകയായിരുന്നു. മുത്തരഞ്ഞാണത്തിന് താഴെ ഇടപ്പിന് അൽപ്പം മുകളിൽ നന്നായി മുറുക്കിക്കിടക്കുന്ന സ്വർണ്ണവള്യത്തിൽ രണ്ടറവും ഉറപ്പിച്ച ഒരു നീംബ ആലിലപോലെ യോനിമുവത്തെ പുർണ്ണമായി മറയ്ക്കുന്നതായിരുന്നു അരതതാലി. പരിശുദ്ധമായ തങ്കത്തിൽ കാന്തള്ളൂർ മന്ത്രി ചിഹ്നമായ മാനിഞ്ഞു ചിത്രങ്ങൾ ഇരുവശത്തുമായി ആലേവനം ചെയ്യ അരതതാലിയുടെ ഉർഭാഗം പട്ടക്കാണ്ഡു മൃദുലമാക്കിയിരുന്നു. ലൈംഗികപ്പന്യമൊഴിക്കു മറ്റല്ലോ ശാരീരിക അവശ്യങ്ങളും യാതൊരു ബുദ്ധിമുട്ടുമില്ലാതെ നിർവ്വഹിക്കാവുന്നവിധത്തിലായിരുന്നു അതിഞ്ഞു നിർമ്മാണം. മുലാധാരത്തിന് മുന്നംഗുലം മുകളിൽ പൊക്കിളിന് നേരേ എതിർവശത്തായി ഓരിക്കലും സ്വയം തുറക്കാൻ കഴിയാത്ത ഗർഭസൃതമെന്ന തീരെ ചെറിയൊരു പുട്ടാൺ അരതതാലിയുടെ ഏറ്റവും പ്രധാനഭാഗം. വളരെ സുക്ഷിച്ച് നോക്കിയാൽ മാത്രമേ ഗർഭസൃതത്തിഞ്ഞേ ചെറിയ താങ്കോൽ ദ്വാരം കണ്ണാൻ പറ്റു. അരതതാലിയുടെ താങ്കോൽ മഹാരാജാവിഞ്ഞേ കയ്യിൽ മാത്രമേയുള്ളു. അരതതാലിക്ക് മേലേ ആടയാഭരണങ്ങളും ധരിച്ച് അറയിൽ നിന്ന് പുറത്തേക്ക് ഇരങ്ങുമ്പോൾ അവർക്ക് നടക്കാൻ അൽപ്പം ബുദ്ധിമുട്ട് തോന്തി.

“ഇപ്പോൾ ഒരു ചെറിയ വിഷമം തോന്നണ്ട് സാരല്ല. കുറച്ചുഡിവസം കഴിയുമ്പോൾ ഇതൊരു ശീലമാവും. അതും നമ്മെ ശരീരത്തിഞ്ഞേ ഒരു ഭാഗംപോലെയാവും.”

“ഇതൊക്കെയെന്തിനും അക്കാ, തിരുമനസ്സിന് നമ്മളെ ഇത്ര വിശ്വാസമില്ലോ?”

“വിശ്വാസമില്ലാത്തതിട്ടില്ല. മറ്റാരും അതിക്രമിച്ച കയറാതിരിക്കാനാണ്. ഈ കോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റുമെന്തിനും ഇത്ര വലിയ മതില് കെട്ടിയിരിക്കുന്നത്? ശത്രുക്കൾ

അപ്രതീക്ഷിതമായിവന്ന്

ആക്കമിക്കാതിരിക്കാൻ.

അതുപോലൊരു കോട്ടകെട്ടുലാ ഇതും.”

“ഇനിയെന്താ അടുത്ത ചടങ്ങ് ?”

“ഇനി കാര്യമായി ഒന്നുമില്ല. അമൃതേത്തിന് ഒപ്പമിരിക്കണം. തിരുമനസ്സിന് സ്വന്തം കൈകൊണ്ട് എല്ലാം വിളമ്പിക്കൊടുക്കണം. ഹൃദയത്തിലേക്കുള്ള വഴി ക്ഷേണത്തിൽക്കൂടിയാണെന്ന് കേട്ടിട്ടില്ലോ. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന രണ്ടാള്ളും നേരേപോയി വിക്രമാദിത്വ വരുഗുണ ചക്രവർത്തിയുടെ ചിത്രത്തിനു മുന്നിൽ ചാമം പടിഞ്ഞിരുന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കണം. മനസ്സിൽ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിനെ നല്ലവണ്ണം ധ്യാനിച്ചോളും. അദ്ദേഹത്തപ്പോലെ ബുദ്ധിമാനും വീരശുരപരാക്രമിയുമായ ഒരു പുത്രനുണ്ടാക്കണം എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുക. അസ്തമിച്ച് പതിനൊന്ന് നാഴികയും ഏഴ് വിനാഴികയും കഴിഞ്ഞാൾ സംഗമത്തിനുള്ള മുഹൂർത്തം. അതിനുസരിച്ച് തിരുമനസ്സ് അറയിലേക്ക് കൊണ്ടു പോയേക്കാളും.”

അമൃതേത്തും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞ് അറയിലെത്തി കതകടച്ചപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തോട് ആദ്യം ആവശ്യപ്പെട്ട് അരത്താലിയോന്ന് അഴിച്ചുതരാനായിരുന്നു. എന്നാൽ അദ്ദേഹമർ സ്നേഹത്തോടെ നിരസിച്ചു.

“പാപ്പ അതിനൊക്കെ ഇനിയെത്ര സമയമുണ്ട്... നമുക്ക് ഇപ്പോൾ വേറേ ചില പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനുണ്ട്.”

“എൻപെരുമാനെ നൊൻ പറഞ്ഞത് തിരുവുള്ളക്കേടായോ?”

“അങ്ങനെയൊന്നുമില്ല ഇന്നുമുതൽ നീയെന്തെ റാണി മാത്രമല്ല രാജുകാര്യങ്ങളിൽ ബുദ്ധിപരമായി സഹായിക്കുന്ന മന്ത്രികൂടിയാണ്.”

“കാര്യേഷു മന്ത്രി എന്ന് പറയുന്നപോലെയാണോ അതോ?”

“അങ്ങനെയല്ല പാപ്പാ;

കാര്യേഷു മന്ത്രീ കർമ്മണ ഭാസി
രുപോഷു ലക്ഷ്മി ക്ഷമയാ ധരിതി

സ്നേഹോഷ്ടി മാതാ ശയനോഷ്ടി
വേദ
ഷട്കർമ്മ നാരീ കുലധർമ്മപത്തി

എന്നതിനോട് എനിക്കതെ യോജിപ്പില്ല.
രാജപത്തിയെപ്പറ്റിയല്ല ഈ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ.
രാജപത്തിയുടെ സ്ഥാനം അതിലും വളരെ വലുതാണ്.
അല്ലെങ്കിലും ഭാര്യയെ ഭാസിയും വേദ്യയുമായി
കാണുന്നത് ശരിയല്ലല്ലോ. അമ്മയുടെ സ്നേഹമല്ല
ഭാര്യയുടെ സ്നേഹം. അതൊന്നും അറിയാത്ത ഏതോ
സംസ്കൃതവിദ്യാൻ എഴുതിവെച്ചതാണ്ട്. ഉത്തമധായ
രാജപത്തിക്ക് വേണ്ട ഏറ്റവും പ്രധാനഗുണം
രാജാവിനോടുള്ള കുറാണ്.”

“എൻപെരുമാനേ, അതുറപ്പാക്കാൻ ഇങ്ങനെ
അരത്താലികൈട്ടിച്ച് താക്കോലുമായി നടക്കണ്ണോ?”

“അത് നൂറാണ്ടുകളായുള്ള ദോചാരമാണ് പാപ്പാ.
വിശ്വാസമില്ലാത്തിട്ടല്ല. പ്രലോഭിപ്പിച്ചോ
ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയോ ബലം പ്രയോഗിച്ചോ
മറ്റാരക്കിലും മനസ്സിലേക്കോ ശരീരത്തിലേക്കോ കടന്നു
കയറാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി മാത്രമാണ്. പിന്നെ
രാജത്തന്ത്രമനുസരിച്ച് രാജാവ് ഭയപ്പെടുത്തുവരിൽ സ്വന്തം
പത്തിയും പെടും.”

“ചാണക്യത്തന്റെ അങ്ങനെ കണ്ടച്ചു സ്വീകരിക്കരുത്.
ഓരോരോ സന്ദർഭത്തിനുമനുസരിച്ച് വ്യാവ്യാമിച്ചോ
പ്രയോഗിക്കാവു. ഭയത്തിൽ നിന്നുള്ള മോചനത്തിനല്ലോ
ശാസ്ത്രം? ഭയപ്പെടാനല്ലല്ലോ. അടിയന്തിരത്തിൽ തെറ്റിയെങ്കിൽ
ക്ഷമിക്കണം.

മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ അവളെ അതഭുതത്തേടാട സുക്ഷിച്ചു
നോക്കി.

നീ മിടുക്കിയാണല്ലോ. രാജഭരണത്തിൽ
സഹായിക്കാൻ കഴിവുള്ളാരു ഭാര്യയെക്കിട്ടിയത് എൻ്റെ
ഭാഗ്യം. പകേശ, ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കേണ്ട
സന്ദർഭവും സ്ഥലവും ഇത്തല്ലല്ലോ. മുഹൂർത്തത്തിന് ഇനി
രു നാഴികയേ ബാക്കിയുള്ളു.

മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ എഴുന്നേറ്റ് ഗർഭസുത്തതിന്റെ
താക്കോലെടുത്തപ്പോഴേക്കും അവൾ

അരത്താലിയൊഴികെയുള്ള വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും അഴിച്ചുവെച്ചു. അദ്ദേഹം അവലെ തന്നോട് ചേർത്തു നിർത്തി ആ ചെറിയ സ്പർശനത്താക്കോൽ പിൻകഫുത്തിൽ നിന്നും നടപ്പ് നിശ്ചയിക്കുന്ന പാതയിലുടെ പതുക്കെ നേരേ താഴേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. ദേവനായകി ഇക്കിളികൊണ്ടു പുള്ളിത്തു. പകേഷ്, താക്കോൽ അവസാനമത്തിയത് കൃത്യമായ സ്ഥാനത്ത് തന്നെയായിരുന്നു. അരത്താലി നിഷ്പ്രയാസം അഴിഞ്ഞുവീണു. മുഹൂർത്തം തെറ്റാതെ കാരുങ്ങളും ഭംഗിയായി നടന്നു. പിന്നീട് ഓരോ ദിവസവും തന്തിനേക്കാളേരെ കൊടുത്തും ഇടയ്ക്ക് ചെറിയ തോതിൽ ഭരണപരമായ കാരുങ്ങളേക്കുറിച്ചുള്ള അഭിപ്രായങ്ങൾ പകുവെച്ചും ദേവനായകി മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടവളായി. തിരുമണ ആദ്ദോഷങ്ങളും കഴിഞ്ഞ് പതിനാല് ദിവസത്തിന് ശേഷം രാജസഭ സമേളിച്ചപ്പോൾ ദേവനായകിയും മഹേന്ദ്രവർമ്മനോടൊപ്പം സഭയിലെത്തി. രാജസിംഹാസനത്തിനോടു ചേർന്ന് അവർക്ക് മറ്റാരു ഇരിപ്പിടം സജ്ജീകരിച്ചിരുന്നു.

രാജസഭയിലെ കാരുങ്ങളിൽ മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ പലപ്പോഴും ദേവനായകിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾകുടി പരിഗണിച്ചു. സ്പാഡാവികമായും സഭയിലെ വലിയെല്ലാ വിഭാഗമാളുകൾക്ക് അതതെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. രാജാവ് പെൺകോന്തനായിപ്പോവുകയാണോ എന്ന് അവർ ദയന്നു. എങ്കിലും അത്തരം എതിർപ്പുകളും മറികടന്ന് ആരോഗ്യ മാസംകൊണ്ട്, അവർ മഹേന്ദ്രവർമ്മന്റെ മുവു ഉപദേശകയായി മാറി. അങ്ങനെയിരിക്കേ ഒരു ദിവസം സെന്റ്യൂത്തിൽ നിന്ന് അനന്തരാ പുർണ്ണമായും ഒഴിവാക്കണമെന്നാരു നിർദ്ദേശം അവർ മുന്നോട് വെച്ചു. ഇനിയുള്ള കാലത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ആന്ധ്ര ഒരു വലിയ ബാധ്യതയാകുമെന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ മന്ത്രിമാരുൾപ്പെടെ പലരും പരിഹസിച്ച് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. ആന്ധ്രപുരത്തു കയറിയല്ലാതെ യുദ്ധം നയിക്കുന്നതെങ്ങനെ എന്നു ചിന്തിച്ച് മഹേന്ദ്രവർമ്മനും ചിരിച്ചുപോയി. ആ പരിഹാസം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ

അവനായകി സദ തീരുമന്തിനു മുമ്പ്
അന്തപ്പുരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി.

രാജഭരണത്തിൽ ഇടപെടുന്നതില്ല രാജാവിന് ഒരു പുത്രനെ നൽകാനുള്ള കാര്യങ്ങളിലാണ് നീ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതെന്ന് തന്മുരാട്ടിമാർ ഉപദേശിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് കൂടുതൽ വിഷമമായി. എഴു മാസമായിട്ടും ഗർഭം ധരിക്കാത്തത് എന്നുകൊണ്ടാണെന്ന് അവർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. മുടക്കമീല്ലാത്ത എല്ലാ ദിവസവും, ചിലപ്പോൾ ഓന്നിൽക്കൂടുതൽ തവണ വിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകളോന്നും മുളയക്കാത്തത് എന്നുകൊണ്ടാണ്. വിത്ത് മോശമായതുകൊണ്ടാണെന്ന് പറഞ്ഞാൽ രാജുദേഹമാവുമെന്നതിനാൽ എല്ലാവരും കണ്ടത്തിനെ കുറിച്ച പറയുകയാണ്. രാത്രി അറിയിലെത്തിയ മഹോന്നവർമ്മനും ആകെ വിഷമത്തിലായിരുന്നു. ദേവനായകി പറയുന്നതു കേൾക്കണം അനവധി വർഷങ്ങളായി തന്റെ കൂടെയുള്ള ഗുരുത്വല്പരായവർ പറയുന്നത് കേൾക്കണം. അദ്ദേഹം പതിവുപോലെ അരത്താലി അഴിക്കാനോന്നും താൽപര്യം കാണിച്ചില്ല.

“എൻപെരുമാൻ സദയിലെ എൻ്റെ വാക്കുകൾ ബുദ്ധിമുട്ടായെങ്കിൽ ഇനി താൻ അങ്ങോട്ടു വരുന്നില്ല.”

“അങ്ങനെയല്ല. സംസാരിക്കുന്നതിൽ കുറച്ചുകൂടി ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. നുറാണ്ഡുകളായി നിലനിൽക്കുന്ന സെന്റിക കാര്യങ്ങളോന്നും അങ്ങനെ പെട്ടെന്നു മാറ്റാൻ പറ്റില്ല.”

താൻ രാജുത്തിന്റെയും തിരുമനസ്സിന്റെയും സുരക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് അതു പറഞ്ഞത്. രണ്ടു ചീനകൾച്ചുവടക്കാർ അവരുടെ നാട്ടിൽ പുതിയതായി ഉണ്ടാക്കിയ ഇടിവെട്ടുന്തുപോലെ പോട്ടുന്ന എന്തോ ഒരു സാധനത്തെപ്പറ്റി സംസാരിക്കുന്നത് കേട്ടുവെന്ന ചാരനാർ തിരുമനസ്സിനെ അറിയിച്ചത് രണ്ടുനാൾ മുമ്പല്ലോ, ഗന്യകപ്പോടിയും കരിയും ചേർത്താണ് അതുണ്ടാക്കുന്നതെന്നു പറയപ്പെട്ടുന്നു. അത്തരം സാധനങ്ങളുമായി ആരെങ്കിലും ആക്രമിക്കാൻ വന്നാൽ ആനകൾ പിന്തിരിഞ്ഞെതാടില്ലോ, പിന്ന നമ്മുടെ കോട്ട അത് സുരക്ഷിതവുമല്ല. കടലിന് അടുത്താകുന്നതുകൊണ്ടുള്ള ഗുണംപോലെതന്നെ ചില

ദോഷങ്ങളുമുണ്ട്. കാന്തളളരിൽ കപ്പലടുപ്പിച്ചു
വരുന്നവരെയെല്ലാം നമ്മൾ രണ്ട് കയ്യും നീട്ടി
സ്പീകറിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഏതു ശത്രവിനും ഒരു
തടസ്സവുമില്ലാതെ നമ്മുടെ കോട്ടയക്കു മുന്നിലെത്താം.
വേണമെങ്കിൽ അകത്തെതക്കു കയറുകയും ചെയ്യാം.

അദ്ദേഹം അതു ശ്രദ്ധിച്ചതായി ഭാവിച്ചില്ല. പിന്ന
എന്തോ പെട്ടുന്ന ഓർമ്മവനിടുന്നപോലെ
അരത്താലിയുടെ താങ്കാലെടുക്കാനായി
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ ദേവനായകി പതിവുപോലെ മറ്റൊല്ലാം
മറന്നു. അവർ എൻപെരുമാനും പാപയുമായി. ഒടുവിൽ
തളർന്നു മയങ്ങുന്നോൾ വിത്ത് മുളയ്ക്കാത്തതിന്
എന്തിനാ എല്ലാവരും കണ്ടത്തിനെ കുറഞ്ഞ പറയുന്നതെന്ന്
അവൾ സപകാരുമായി ചോദിച്ചു. അദ്ദേഹം
മറുപടിയോന്നും പറയാതെ ശുന്നതയിലേക്കു
നോക്കിക്കിടന്നു. ആ കണ്ണുകൾ നിരത്തപ്പോൾ അവളും
കരഞ്ഞുപോയി. പിറ്റേന് രാജസഭയിലേക്ക് അദ്ദേഹം
അവലെയും നിർബ്ബന്ധിച്ച് കൊണ്ടുപോയി. ദേവനായകി
എന്തുകൊണ്ടാണ് സെന്നുത്തിൽനിന്ന് ആനകളെ
ഒഴിവാക്കണമെന്നു പറത്തെന്ന് അദ്ദേഹം
വിശദീകരിച്ചു. രാജസഭയിലെ സകലരും
അത്ഭുതത്തെതാടെ അതു കേട്ടിരുന്നു. എങ്കിലും
ദേവനായകി ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ എല്ലാവരും
നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ കോട്ടയുടെ സുരക്ഷയെക്കുറിച്ചുള്ള
തന്റെ ആശങ്കകൾ അവൾ വീണ്ടും ഉന്നയിച്ചു.

“അതിന് കാന്തളളരിന് കാരുമായ
ശത്രുക്കളോനുമില്ലല്ലോ. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽ പലതും
ഇവിടത്തെ കളരിയിൽ പഠിച്ചുപോയ രാജാക്കന്നാരാണ്
ഭരിക്കുന്നത്. സിംഹളംപോലെയുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെ
ഭന്മാർ അധികവും കാന്തളളരി കളരികളിൽ
പഠിച്ചിരഞ്ഞിയവരാണ്.”

“അതുതന്നെന്നയാണ് ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നം തിരുമന്നേ,
നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ ആയുധശാലകളെവിഭാഗം.
കളരികളെവിഭാഗം, കച്ചവടക്കേന്നങ്ങളെവിഭാഗം,
വജനാവുവിഭാഗം എന്നാക്കേ മറ്റു രാജ്യങ്ങളിലെ
ഭരണാധികാരികൾക്കും ഭന്മാർക്കുംവരെ അറിയാം.
എന്നാൽ മറ്റുള്ള രാജ്യങ്ങളുടെ കാരുങ്ങളിയാൾ നമുക്കു

യാതൊരു സംവിധാനവുമില്ല. എല്ലാവരും
മിത്രങ്ങളായിരിക്കുന്നോൾ ഇതൊന്നും വലിയ പ്രശ്നമല്ല,
എന്നാൽ ശത്രുക്കളായാൽ പ്രശ്നം തന്നെയാണ്.
സിംഹളരാജാവായ മഹീന്ദ്രൻ അത്
സുവത്തിലല്ലല്ലോ തിരുമണം കഴിഞ്ഞത് പോയത്.”

“പാപ്പ അതെങ്ങനെയാണിഞ്ഞത്...”

“തോൻ സദയിൽ വരാൻ തുടങ്ങിയതിനുശേഷം ഏഴു
പേരുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഘത്തെ രൂപീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.
അവർ തരുന്ന വിവരങ്ങളുണ്ടാണ് തോനിവിട
സംസാരിക്കുന്നത്. മഹീന്ദ്രൻ നമ്മുടെ അയ്യായിരും നായർ
പടയാളികളെ വിലയ്ക്കു ചോദിച്ചല്ലോ അങ്ങ് അത്
നിരസിച്ച് അവർക്ക് മാസാമാസം ശമ്പളം കൊടുക്കാനും
പറ്റി. അത് അയാൾക്ക് തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.
പോരെങ്കിൽ ഏനെ തിരുമണം ചെയ്യണമെന്ന ആഗ്രഹം
മുന്നു തവണ അറിയിച്ചിട്ടും അച്ചൻ അതു
പരിഗണിക്കാതിരുന്നതിന്റെ നീരസവും. നവരത്നഹാരം
സമ്മാനിച്ചത് മറ്റുള്ളവരുടെ മുന്പിൽ പ്രതാപം
കാണിക്കാൻ മാത്രമാണ്. സ്നേഹം കൊണ്ടാനുമല്ല.
തിരിച്ചുപോകാനായി കപ്പൽ കയറുന്നോൾ മഹീന്ദ്രൻ
പിറുപിറുത്തത് കാത്തള്ളുരിനെ തന്റെ കാൽക്കീഴിലിട്ട്
ചവിട്ടിയരയ്ക്കുന്ന ഒരു കാലം വരുമെന്നാണ്.”

“ഈ സത്യമാണോ?”

“അതെ.”

സദ നടങ്ങി. സിംഹള ആക്കണം നേരിടാൻ
സ്വീകരിക്കേണ്ട പ്രതിരോധത്രംങ്ങളുണ്ടാണ്
വിശദമായ ചർച്ചകൾ നടന്നു. രാജുത്തിന്റെ സന്പത്തു
മുഴുവൻ ഉടനെ പള്ളാട്ടുപാമി കേഷത്തിലെ രഹസ്യ
അക്കളിലേക്കു മാറ്റാൻ വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യു.
മഹീന്ദ്രൻ കീഴിലുള്ള കാത്തള്ളുരി ഭട്ടാരെ മുഴുവനും
തിരിച്ചു വിളിക്കാനും സിംഹളത്തെക്ക് ഇനി ദരായുധവും
വിൽക്കാതിരിക്കാനും തീരുമാനമായി. എന്നാൽ
അനുരാതി മറ്റാരു വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ച്
അവർ അനാവശ്യമായി പിണങ്ങി. അത്താഴത്തിനു
ശേഷം താംബുലമെടുത്ത് കൊടുക്കുന്നോൾ അവൾ ഒരു
സുചന കിട്ടിയത് അറിയിച്ചതായിരുന്നു അതിനു
കാരണം.

“തന്ത്രവാദിലെ രാജരാജചോളൻ കാന്തള്ളൂരിനെ ലക്ഷ്യംവെച്ച് ചില നീക്കങ്ങൾ നടത്തുന്നുണ്ടെന്തെ...”

“അത് പെരിയകോയിക്കുന്നും എന്നോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. നാനുഗ്രഹിച്ച കുതിരപ്പടയാളം അയ്ക്കിനും കാലാശ് ഭേദമാരെയും അരുവാമൊഴിക്കൽ അയയ്ക്കാൻ എർപ്പാടുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒളിവിൽ കഴിയുന്ന പാണ്യമന്നെന വിവരമറിയിക്കാൻ ദുതനാരെ അയച്ചു കഴിഞ്ഞു.”

“തിരുമനസ്സ് തെറ്റിയാക്കരുത്. മധുരയിൽനിന്ന് തോറ്റു പിന്മാറിയ പാണ്യമനസ്സ് അഗസ്ത്യകുടത്തിലെവിടെയോ അഭയം പ്രാപിച്ചിരിക്കുകയാണ്. സ്വയം രക്ഷിക്കാൻപോലും കഴിയാത്ത അദ്ദേഹത്തിന് എങ്ങനെ നമ്മളെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും.”

“പിന്ന നമ്മൾ ആരോടാണ് സഹായമാവുന്നതെന്തെന്നുക?”

“ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിനോടു പറഞ്ഞ്, കൊക്കുമുന്നയിൽ ചോളരെ ആക്രമിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിയെന്ന് എന്നിക്കു തോന്നുന്നു. വടക്ക് പ്രശ്നമാക്കുന്നോൾ അവർ അരുവാമൊഴിയിൽനിന്നു പിന്നാരാൻ നിർബ്ബന്ധിതരാവും. കൊക്കുമുന്നയിലേക്കു വേണ്ട ആളും അയുധവും നമുക്കി എത്തിച്ചുകൊണ്ടുമിരിക്കാം.”

“നീ പറയുന്നത് ശരിയാണ്. മഹോദയപുരം എന്തുകൊണ്ടും കാന്തള്ളൂരിനെക്കാൾ സുരക്ഷിതമാണ്. കൊക്കുമുന്നയിൽക്കൂടി ശ്രദ്ധക്കൾക്ക് എളുപ്പത്തിലൊന്നും അങ്ങോട് എത്താൻ പറ്റില്ല. കപ്പൽപ്പടയാളം ഒരു വിഭാഗത്തെ ഇങ്ങോട് അയച്ച കാന്തള്ളൂരിന്റെ സുരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സ് അതു വിശാലമനസ്സുമാലില്ലോ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രശ്നം സാമാജ്യത്തിന്റെ മേൽ കെട്ടിവയ്ക്കുകയാണെന്നെ അദ്ദേഹം പറയു. വർഷാവർഷം കപ്പം വാങ്ങാനല്ലാതെ മറ്റാന്നിനും അദ്ദേഹം താൽപര്യം കാണിക്കാറില്ല.”

“കാന്തള്ളൂർ മഹത്തായ ചേരസാമാജ്യത്തിലെ ഒരു നാടുരാജ്യമല്ലോ. എൻപെരുമാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറ

തോഴനും തിരുമ്പണത്തിന് എല്ലാ ആദ്യോഷങ്ങൾക്കും ചുക്കാൻ പിടിച്ചത് അദ്ദേഹമായിരുന്നോളോ?”

“ഹ... ഹ... പതിനായിരത്തൊന്ന് പൊൻപണവും മുന്ന് കുട്ടിയാനകളെയും അതിന് തിരുമുൽക്കാഴ്ചയായി നൽകേണ്ടിവന്നു. നിനക്കു സമാനമായി കിട്ടിയ അബ്ദിക്കുതിരയിലും അദ്ദേഹത്തിനൊരു കണ്ണുണ്ടായിരുന്നു. തോന്ത് മനസ്സുർവ്വം ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നതാണ്.”

“അപ്പോൾ എന്തു ചെയ്യാനാണ് തീരുമാനം?”

“ആരുടെയും കാലുപിടിക്കാനോ, സഹായമഡ്യൂറ്റിക്കാനോ പോകുന്നില്ല. ചോളനോ സിംഹാളനോ ആരുവന്നാലും കാന്തള്ളൂർ സെന്റ് ധീരമായി നേരിട്ടും.”

“അതു ബുദ്ധിപരമായി തോന്നുന്നില്ല. ചോളപ്പട അംഗവലം കൊണ്ടും ആയുധവലംകൊണ്ടും നമ്മളുക്കാൾ എറെ ശക്തരാണ്. അവർക്ക് ശക്തമായ കപ്പൽപ്പടയുമുണ്ട്. അവരോട് പോരിൽ ജയിക്കുക വീശ്വമമാണ്.”

“പിന്നെ എന്തു വേണമെന്നാണ് നിന്റെ അഭിപ്രായം?”

“സന്ധി ചെയ്യാലെന്താ, ഭീരുവും സ്വാർത്ഥനുമായ ചേരച്ചക്രവർത്തിയെക്കാൾ ധീരനായ ചോളമന്ന് കഴും കൊടുക്കുന്നതല്ലോ നല്ലത്.”

“ദേവനായകീ..”

കൊട്ടാരം കുലുങ്ങേന്ന ശക്തിയിലുള്ള ആ വിളിയിൽ കാന്തള്ളൂർ നടുങ്ങി. അവൾ മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ മുന്നിൽനിന്ന് ഭയന്നു വിരച്ചു. എപ്പോഴും സൗമ്യമായി മാത്രം സംസാരിച്ച തിരുമന്നൾ കോപംകൊണ്ട് കത്തിജ്ജപ്പലിക്കുന്നത് അവൾ ആദ്യമായി കണ്ടു. അദ്ദേഹം അവളെ ദേവനായകി എന്ന് വിളിക്കുന്നതും ആദ്യമായിട്ടായിരുന്നു.

“കാന്തള്ളൂർ മന്മാർ ചിലപ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കും. ചിലപ്പോൾ വീരചരമം പ്രാപിക്കും. പക്ഷേ, ഒരിക്കലും പോരിന്നു വിളിക്കുന്നവന്റെ മുന്നിൽ യാചകന്നപ്പോലെ സന്ധിയപേക്ഷിക്കില്ല. തന്റെ കണവന്നെക്കാൾ ധീരനായ മറ്റാരു വീരനെ കണ്ടാൽ അയാളുടെ കൂടെ കിടക്കുന്നതല്ലോ .. നല്ലതെന്ന് ഒരു

പെണ്ണിനു തോന്നാം. അതുകൊണ്ടാണ് നിന്നെന്നെങ്കെ അരത്താലിയിട്ട് പുട്ടേണ്ടിവരുന്നത്.”

മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ അതു ദേഖുത്തിൽ
കൊടുംങ്ങാറുപോലെ അറയിൽ നിന്നും
പുറത്തെക്കിറങ്ങി കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു പോയി.
ദേവനായകി അതു രാത്രി മുഴുവനും ഉരങ്ങാതെ
കരത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തമ്പുരാട്ടിമാരാരും അവളെ
ആശപസിപ്പിക്കാനായി അറയിലേക്ക് വന്നില്ല. പുലരാൻ്റെ
നാലോ അന്തേയാം നാഴിക ബാക്കിയുള്ളപ്പോഴാണ്
അദ്ദേഹം മുറിയിലേക്ക് തിരിച്ചുവന്നത്. ദേവനായകി
ഓടിച്ചേന്ന് അതു കാലുകൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരത്തു.
തെങ്ങലിൽ മാപ്പ് എന്ന വാക്ക് പുറത്തെക്കു വന്നില്ല.
അപ്പോൾ ചോളപ്പട്ട ഒരു കടൽപോലെ
അരുവാമൊഴിയിലേക്ക്
എത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

പിറ്റേനു കാലത്ത് രാജസഭ തുടങ്ങിയപ്പോൾതന്നെ
രാജരാജചോളരെ ദുതൻ ഒരു സന്ദേശവുമായി എത്തി.
മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ മാൻതോലിൽ എഴുതിയ അതു സന്ദേശം
വായിച്ചപ്പോൾ കോപംകൊണ്ടു വിരുച്ചു. കാത്തള്ളുരിനെ
സന്തോഷത്തോടെ ചോളമണ്ഡലത്തിന്റെ
ഭാഗമാക്കുകയാണെന്നും മുന്നു വർഷത്തെക്കി
കപ്പമില്ലാതെ രാജ്യത്തിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നോക്കി
നടത്തിക്കൊള്ളാമെന്നും തുറമുഖത്തെ
രാജരാജചോളപട്ടണമെന്ന് പുനർ നാമകരണം
ചെയ്യുകയുമാണെന്നായിരുന്നു സന്ദേശത്തിൽ
എഴുതിയിരുന്നത്. ആത്രാൺ ഇതിനൊക്കെ അവർക്ക്
അധികാരം നൽകിയത് എന്നു ചോദിച്ച് പൊട്ടിത്തെറിച്ചു
മഹേന്ദ്രൻ ദുതന്റെ തലവെട്ടാൻ ക്രമിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ
ദേവനായകി അതു തട്ടെത്തു. ദുതനെ അപമാനിക്കാനോ
ശിക്ഷിക്കാനോ പാടില്ലെന്ന് അവർ അദ്ദേഹത്തെ
ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. എന്നിട്ടും അതു ദുതനെ വിവസ്തനാക്കി തല
മുണ്ഡം ചെയ്തു അഗസ്ത്യവനത്തിലെവിഭാഗങ്ങാണ് കൊണ്ടു
തള്ളുകയായിരുന്നു. മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ സംഭവിച്ച ഏറ്റവും
വലിയ മുഠ യത്തരമായിരുന്നു അത്. ദുതനെ
ആക്ഷേപിച്ചു എന്ന അരോപണമുന്നയിച്ചുകൊണ്ട്

നാലാമത്തെ ദിവസം ചോളപ്പട കാന്തള്ളുരിനെ
ആക്രമിച്ചു.

ചേരചോള യുദ്ധത്തിലെ ഏറ്റവും ഭീകരമായ
ആക്രമണമായിരുന്നു അത്. ഇരുപത്തിയൊന്നു ദിവസം
നീണ്ടുനിന്ന യുദ്ധത്തിൽ പടിപടിയായി കാന്തള്ളുരിന്റെ
പ്രതിരോധം തകർത്ത് ചോളപ്പട മുന്നേറി. അവസാനം
ഇരുപത്തിയൊന്നാം ദിവസം ഉച്ചയോടെ നാനാഭാഗത്തു
നിന്നും അവർ നഗരത്തിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറി.
ബാക്കിയുള്ള തുച്ഛമായ കാന്തള്ളുരി സൈന്യം അവർക്കു
നടുവിലായിപ്പോയി. ആന്ത്സുരത്തിരുന്ന് യുദ്ധം നയിച്ച
മഹേന്ദ്രവർമ്മനെ ജീവനോടെ പിടികൂടിയിട്ടും
യുദ്ധമവസാനിപ്പിക്കാതെ ഭന്നാരേന്നോ
സാധാരണക്കാരേന്നോ വൃത്യാസമില്ലാതെ മുന്നിൽ
കണ്ടവരെയെല്ലാം അവർ വെട്ടിവീഴ്ത്തി.
കച്ചവടക്കേന്നങ്ങളും പാർപ്പിടങ്ങളും തുറമുഖത്തു
നകുരമിട്ടിരിക്കുന്ന ക്ഷുളുകളുമെല്ലാം തീവേച്ചു
നശിപ്പിച്ചു. വിലപിടിപ്പുള്ളതെല്ലാം കൊള്ളയടിക്കുകയും
വൃദ്ധകളെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയുംവരെ ബലാർഥസംഗം
ചെയ്യുകയും ചെയ്യു. തീയാൺ ചോളമാർ ആ യുദ്ധത്തിൽ
പ്രധാന ആയുധമായി ഉപയോഗിച്ചത്. അവരുടെ
ചാരന്മാർക്ക് പെരിയകോയിക്കേണ്ടെങ്കിലും വസ്തിയും
കളരികളുമെല്ലാം കൃത്യമായി
അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അതും അവർ ചുട്ടു
ചാന്പലാക്കി. തിരുവെവഗ്ഗേക്ക് അക്കരെയുള്ള
പട്ടനാഭസ്പാമി കേൾത്തവും വേദപാഠശാലകളും മാത്രം
അവർ ഒഴിവാക്കി. ദുരിൽ കോട്ടവാതിൽ
തകർക്കെല്ലപ്പട്ടനോശ കൊട്ടാരത്തിൽ നൂറിൽ താഴെ
സ്ത്രീകളും കുട്ടികളും മാത്രമേ ഉണ്ഡായിരുന്നുള്ളു.

ദേവനായകിയിൽ കത്തെ - 3

കാന്തള്ളുർ യുദ്ധത്തിൽ, തുടർന്നു സംഭവിച്ച
കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് വളരെ വ്യത്യസ്തമായ പല കമകളും
പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ദേവനായകിയെ

അമാനൂഷഗക്തികളുള്ള ദേവസാനിഭ്യുമായി
 ആരാധിക്കുന്ന പെരിയ ശാലക്കാരുടെ
 വിശ്വാസമനുസരിച്ചുള്ള കമയാൺ അവയിൽ പ്രസിദ്ധം.
 ഇരുപത്തിയൊന്നാം ദിവസം മഹോന്നവർമ്മൻ
 യുദ്ധത്തിൽ തോൽക്കുമെന്ന് ഉറച്ചായപ്പോൾ അവൾ
 കോട്ടയിൽനിന്ന് ഭൗതികമാർഗ്ഗത്തിലുടെ രക്ഷപ്പെട്ട
 ശ്രീപട്ടനാഭസ്വാമി ക്ഷേത്രത്തിലെത്തി എൻ പെരുമാനെ
 രക്ഷിക്കണംയെന്നു പ്രാർത്ഥിച്ച് തിരുപ്പാവേ പാടി
 നൃത്തം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. സുര്യാസ്തമയംവരെ
 നിർത്താതെ നൃത്തം ചെയ്യ ദേവനായകി അവസാനം
 തളർന്നുവീണപ്പോൾ ഒരു ദിവ്യപ്രകാശം അവിടെ
 മുഴുവൻ നിറയുകയും അവളുടെ ആത്മാവ് ശ്രീ
 പട്ടനാഭനിൽ ലായിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹോന്നവർമ്മൻ
 കഴുവിലേറ്റിയശേഷം ക്ഷേത്രവും അഗ്രഹാരങ്ങളും
 കൊള്ളയട്ടിക്കാനായി എത്തിയ ചോളപ്പട ആ
 ദിവ്യപ്രകാശം കണ്ണ് ഭയന് തിരുവെവഗേ കടക്കാതെ
 പിന്നവാങ്ങുകയായിരുന്നു. ദേവനായകിയുടെ
 ഉടൽപോലും പിന്നീട് ആർക്കും കാണാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല.
 അങ്ങനെയാണെതെ ദേവനായകി ആണ്ഡാൾ
 ദേവനായകിയായി മാറിയത്.

സംഗീതവും നൃത്തവുംമുതൽ അർത്ഥശാസ്ത്രവും
 രാജതന്ത്രവും കാമശാസ്ത്രവുംവരെ സമൈ കലകളിലും
 ശാസ്ത്രങ്ങളിലും നിപുണയായിരുന്ന ദേവനായകിയെ
 അവർ അതാനസരസപതിയായി ആരാധിച്ചു.
 സ്ത്രീപത്രത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്ത ദേവീസങ്കൽപ്പമായ
 അതാനസരസപതി ക്ഷേത്രം തിരുവെവഗേ കടലിൽ
 പതിക്കുന്ന അഴിമുഖത്തിനുത്തായി പണിക്കഴിക്കപ്പെട്ടു.
 ആ ക്ഷേത്രത്തിലെ പാരപാലകമാരുശ്ശപ്പെട്ടെ എല്ലാ
 പ്രതിഷ്ഠകളും സ്ത്രീരൂപത്തിലായിരുന്നു.
 ഗണപതിപോലും വിശ്വനേശ്വരീ രൂപത്തിലാണ്
 പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടത്. എല്ലാ വർഷവും പെങ്കുനി
 ഉത്സവത്തിന് അതാനസരസപതിയോടൊപ്പം കടലിൽ
 നീരാടാൻ ശ്രീപട്ടനാഭനുമെത്തി. പതിനാലാം
 നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യത്തിലുണ്ടായ പ്രകൃതിക്ഷോഭത്തിൽ
 തിരുവെവഗേ ഗതിമാറി അഴുകുകയും അതാനസരസപതി
 ക്ഷേത്രം കടലിൽ മുങ്ങിപ്പോവുകയുമായിരുന്നു.

പേരിയശാലയിലെ ഭക്തമാർ ദേവനായകിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി സംഗീതോസ്യവവും വൈജ്ഞാനിക സമേളനങ്ങളുമൊക്കെ പിന്നെയും കുറെക്കാലം നടത്തിയിരുന്നു. പിന്നീട് അതോക്കെ മറ്റു പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. ക്രമേണ ദേവനായകിയും കർണ്ണകിയെപ്പോലെ ആരുദ്ധേവി സങ്കൽപ്പത്തിന്റെ ഭാഗമായി.

നൃത്തം ചെയ്യു തളർന്ന് അബ്രോധാവസ്ഥയിൽ വീണ ദേവനായകിയെ മരിച്ചുവെന്നു കരുതി യുദ്ധത്തിന്റെ ബഹളത്തിനിടയിലും പണം സന്ധാദിക്കാൻ കൊതിച്ച ചില ക്ഷേത്രം കാവൽക്കാർ ഒരു കുതിരവണ്ടിയിൽ കയറ്റി മലയം എന്ന സമീപപ്രദേശത്തെ വന്നത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി എന്നാണ് മറ്റാരു കമ. ശരീരത്തിലെ ആഭരണങ്ങളും അഴിച്ചെടുത്ത് കാട്ടിൽ മറവ് ചെയ്യാനായിരുന്നു അവരുടെ ഉദ്ദേശ്യം. കാട്ടിലെത്തി ആഭരണങ്ങൾ അഴിച്ചെടുക്കുന്ന സമയത്ത് അവളുടെ സൗംഘ്യം കണ്ടു മോഹിച്ച അവർ ശവമായാലെന്നാ റാണിയല്ലോ, ഭോഗിച്ചതിനു ശേഷം മറവു ചെയ്യാം എന്നു തീരുമാനിച്ചു. അതിനായി അരത്താലി എന്തോ ആയുധമുപയോഗിച്ച് മുറിച്ചെടുക്കുമ്പോൾ അവർക്ക് ബോധം വരികയും ഉറക്കെ നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യു. ദേവനായകിയുടെ കരച്ചിൽ കേട്ട് അടുത്തുള്ള ആശ്രമത്തിൽനിന്നു താണുമാലയെന്ന മുന്നി അവിടേക്ക് ഓടിവന്നപ്പോൾ ഭയന് കാവൽക്കാർ അരത്താലിയുൾപ്പെടെയുള്ള ആഭരണങ്ങളുമായി കുതിരവണ്ടിയിൽ കയറി രക്ഷപ്പെട്ടു.

മലയരിലെ കുറവവംശജനാണ്കിലും അഗസ്ത്യമുനിയുടെ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട കോണക്കിയെന്ന ജ്ഞാനിയായിരുന്നു താണുമാലയെന്ന ജ്ഞാനി. തീമുർത്തിക്കളെ തപസ്സുചെയ്ത് പ്രത്യുക്ഷപ്പെടുത്തി അതഭുതസിദ്ധികൾ നേടിയ താണുമാലയൻ കടുത്ത ബേഹചാരിയുമായിരുന്നു. തന്റെ തപസ്സിന് വില്ലം

വരുത്താൻ വന്ന ഏതോ അള്ളരകനൃകയാണ് നശയായി
 മുന്നിൽ കിടന്ന് കരയുന്നതെന്ന് കരുതിയ അദ്ദേഹം
 അവളുടെ എല്ലാ ഓർമ്മകളും നഷ്ടമാക്കുന്ന എന്ന് ശപിച്ചു.
 അവളുടെ ഭൂതകാലം ആ നിമിഷത്തിൽ
 മാത്തുപോയെങ്കിലും താണുമാലയൻ പിന്നീക്
 ഏകാഗ്രതയോടെ തപസ്സ് തുടരാൻ കഴിത്തില്ല.
 ദേവനായകിയുടെ അള്ളരസൗഖ്യത്തിന്റെ പ്രലോഭനം
 ചെറുക്കാനാകാതെ അദ്ദേഹം അവളെ തന്റെ
 ആശ്രമത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി. അനു രാത്രി
 താണുമാലയൻ ബേഹചര്യവും അവസാനിച്ചു.
 താന്ത്രികരത്തിയെക്കുറിച്ച് ശ്രമങ്ങളിൽനിന്നിരിക്കു
 അതാനും മുഴുവൻ അദ്ദേഹം അവളുടെ ഉടലിൽ
 പരീക്ഷിച്ചാസ്പദിച്ചു. നരച്ചു തുടങ്ങിയ താടിയും
 മുടിയുമായി വാർദ്ധക്യലാഞ്ചരനകളുള്ള
 കഷിപ്രകോപിയായ താണുമാലയൻ രൂപം ആദ്യം
 അവളെ വല്ലാതെ വിഷമിഴ്ചിച്ചെങ്കിലും ഇരുട്ടിൽ
 അദ്ദേഹം പകർന്നുകൊടുത്ത ആനന്ദലഹരിയിൽ
 അതോക്കെ അപ്രസക്തമായി. പിറ്റേം വിശ്വാസം കാലത്ത്
 ആദ്യമായി സ്ത്രീസുഖമറിക്കു സന്തോഷവും തപസ്സിനു
 വിശ്വാസം വന്നതിലെ വിഷമവുമായി
 ആശ്രമത്തിനരികിലെ തിരുവെവഗയിൽ കൂളിച്ചു
 കയറുപോൾ താണുമാലയൻ ഒരു അശരീരി കേട്ടു:

“വിഷമിക്കേണ്ട നിന്റെ ദിവ്യശക്തികളാണും
 നഷ്ടമായിട്ടില്ല. പാർവതിദേവി നേരിട്ടുവന്ന്
 അനുഗ്രഹിച്ചതാണെന്നു കരുതു. അഭേദങ്കിലും
 ബേഹചാരിയെക്കാൾ എത്രയോ ശ്രേഷ്ഠനാണ്
 ഗൃഹസ്ഥാശ്രമി. ഈനി വിവാഹസംബന്ധമായ മറ്റു
 ചടങ്ങുകൾക്കാണും പ്രസക്തിയില്ല. എത്രയും വേഗം
 ആറു യോജന തെക്കോട്ടു പോയി ശുചിന്ദത്തെ
 പ്രപഞ്ചതീർത്ഥത്തിൽ സ്ഥാനം ചെയ്ത ശരീരവും മനസ്സും
 ശുചിയാക്കി ശിവസന്നിധിയിൽചെന്ന ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം
 സ്വീകരിക്കു. നിങ്ങൾക്ക് എല്ലാ സന്ദർഭ സന്താന
 ഏശപര്യങ്ങളും ഉണ്ടാകും.”

അശരീരി അവളും കേട്ടു. താൻ കാരണം ഒരു
 ജീവിവര്യന്റെ തപസ്സ് മുടങ്ങിയില്ലോ എന്ന വിഷമം
 അതോടെ മാറി. ദേവനായകി വേഗം തിരുവെവഗയിൽ

കുളിച്ച് ചെന്പകവും കൈതയും ചുടി സുന്ദരിയായി വന്ന് സ്വാമിയുടെ പാദങ്ങൾ തൊട്ടു നമസ്കരിച്ചു. തന്നെക്കുറിച്ച് ഒന്നും ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നില്ലാണോ എന്ന വിഷമം മാത്രമേ ആ മുഖത്തുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ സ്വാമിയുടെ മുന്നിൽ അവൾ സാക്ഷാത്ത് ശ്രീപാർവതിയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശ്രീവശ്രക്ത്യായുക്കേതാ യദി ഭവതി എന്നു തുടങ്ങുന്ന സൗന്ദര്യലഹരി ചൊല്ലാൻ തുടങ്ങി:

ക്രണത് കാഞ്ഞീദാമാ കരികളക്കുംഭസ്തന നതാ
പരിക്ഷീണാ മദ്യൈ പരിണത ശരതച്ചുന്ന വദനാ
ധനുർബാണാൻ പാശം സ്വംഥപിദധാനാ കരതലെഃ
പുരസ്താവാസ്താം നഃ പുരമമിതുരാഹോ പുരുഷികാ

എന്ന ഏഴാം ശ്ലോകം കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും തുടരാൻ കഴിയാതെ അവളെ തന്റെ കരവലയത്തിലേക്കൊതുക്കി. അർത്ഥമൊന്നും മനസ്സിലായില്ലെങ്കിലും അവളും കെതിയോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാറിലേക്കു ചാത്തു.

“അങ്ങ് ചൊല്ലിയതൊന്നും എനിക്കു മനസ്സിലായില്ല.”

“സൗന്ദര്യലഹരിയാണ്. ദേവിയെക്കുറിച്ച് ശക്രാചാര്യർ രചിച്ചത്. സംസ്കാരം. നിനക്ക് അതെല്ലാം തൊൻ പിന്നീട് പറിപ്പിച്ചു തരുന്നുണ്ട്. അല്ല എന്തെ കൊച്ചു സുന്ദരിയുടെ പേരെന്താണ്?”

“അറിയില്ല. എൻ്തെ ഓർമ്മകളെല്ലാം അങ്ങലേ മായ്ച്ചുകളണ്ടത്.”

“അതു വലിയ തെറ്റായിപ്പോയി. മായ്ച്ചുകളണ്ടത് തിരിച്ചുതരാന്നുള്ള കഴിവ് എനിക്കില്ല. കോപം നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയാത്ത തൊനാണോ സന്ധ്യാസി?”

“കോപം മാത്രമല്ലാണോ നിയന്ത്രിക്കാൻ പറ്റാത്തത്? ഇന്നലെ രാത്രിയിൽ എന്തായിരുന്നു...?”

അവൾ അർത്ഥമംവെച്ചാണു പുണ്ണിരിച്ചു. അതിനു മുന്നിൽ അദ്ദേഹം നിരായുധനായി.

“ശരിയാണ് എല്ലാ നിയന്ത്രണവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. വേദനിപ്പിച്ചേക്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.”

“അയ്യോ സ്വാമീ, അങ്ങനെനയോന്നും പറയരുത്. വേദനയുടെ നൂറിട്ടി സന്തോഷവും തന്നില്ലോ.”

“തന്നതോക്കെ ഇട്ടിയായി നീ തിരിച്ചുതന്നല്ലോ..”

അവർ ലജ്ജയോടെ തല താഴ്ത്തിനും സ്വയം ലജ്ജ തോന്തി. ജപവും ധ്യാനവും ഭക്ഷണവും കഴിത്ത് വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ താണുമാലയൻ അവർക്ക് ഒരു താപസൻ്റെ ഭാര്യ എങ്ങനെയാണ് പതിവ്രതയായി ജീവിക്കേണ്ടതെന്നു വിശദമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. അവളുടെ ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടു.

“ശ്രീ സ്വാമി എനിക്കും അങ്ങയെപ്പാലെ തപസ്സുചെയ്യാനും ദൈവങ്ങളോടു സംസാരിക്കാനും കഴിയുമോ?”

“പാതിവ്രത്യമാണ് സ്ത്രീയുടെ തപസ്സ്. അതു നിഷ്ഠയോടെ അനുഷ്ഠിച്ചാൽ എല്ലാ ദേവമാരും നിന്നെന്നയും അനുഗ്രഹിക്കും. ഏത് ആപൽ ഘട്ടത്തിലും മനംനൊന്തു വിളിച്ചാൽ അവർ നിന്നേ സഹായത്തിനെത്തും. നാളേക്കാലത്ത് നമൾ ശുചീന്നതേക്കു പുരജ്ഞടുകയാണ്. ദേശത്ത് യുദ്ധമായതിനാൽ യാത്രയിൽ വളരെ സുക്ഷിക്കണം. വേഷപ്രച്ഛന്നരായി വേണം പോകാൻ. നിന്നേ സൗന്ദര്യം പുർണ്ണമായും മറയ്ക്കുന്ന രീതിയിൽ വസ്ത്രം ധരിക്കണം. ആരു ചോദിച്ചാലും ഹിമവൽസാനുകളിൽ നിന്നു വരുന്ന താപസദാന്തികളാണെന്നേ പറയാവു. ഇന്നു മുതൽ നിന്നേ പേര് അനസുധയെന്നാണ്. അസുധ ഇല്ലാതിരിക്കുകയാണ് ഒരു സ്ത്രീക്കു വേണ്ട ഏറ്റവും വലിയ ഗുണം. അതിനു തീമുർത്തികൾ നിന്നെ അനുഗ്രഹിക്കും.”

അവർക്ക് ആ പേര് വളരെ ഇഷ്ടജ്ഞടു. പിറ്റേറിവസം പ്രഭാതത്തിൽ അവർ യാത്ര തുടങ്ങി. താണുമാലയൻ പുരകിൽ ജീർണ്ണ വസ്ത്രം കൊണ്ട് ശിരസ്സ് മുടി അനസുധ ഒരു വച്ചു താപസിയെപ്പാലെ പതുക്കേ നടന്നു. ആ യാത്രയിൽ അദ്ദേഹം അവർക്ക് തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. കുറവജാതിയിൽ പിന്നിട്ടും അറിവ് തേടി ഇമയമലവരെ പോയതും പല ആചാര്യമാരുടെയും ശ്രിഷ്ടനായി ആശ്രമങ്ങളിൽ താമസിച്ചതും നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തി അഗസ്ത്യകുടംബത്തിൽ മുന്നു വർഷത്തെ കർന്നതപ്പെട്ട അനുഷ്ഠിച്ചതും ഒടുവിൽ തീമുർത്തികൾ ഒരുമിച്ചു

പ്രത്യക്ഷപ്ലേട്ട് അനുഗ്രഹിച്ചതുമെല്ലാം അവൾ
അതഭുതത്തോടെ കേട്ടു.

“അവൾ അങ്ങേയ്ക്കു എന്ത് വരമാൻ തന്നത്.”

“അമനസ്യ, അതോരു രഹസ്യമാണ് എങ്കിലും
നിന്മാടു പറയാം. പത്തിനീഡോട് ഒന്നും
ഒളിക്കരുതെന്നാണ് ആചാര്യമാർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. താൻ
ആഗ്രഹിക്കുന്ന എന്തും നടക്കും. പക്ഷേ, ഒരിക്കൽ
അങ്ങനെ നടനകാരും പുർബ്ബമിതിയിലേക്ക് മാറ്റാൻ
കഴിയില്ല.”

“എന്നാൽ അങ്ങേയ്ക്ക് ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട്
ശുചീന്ദ്രത്ത് എത്തണ്ണെമന്ന് ആഗ്രഹിക്കാമായിരുന്നില്ല,
എന്നാൽ ഈ കഷ്ണപാട്ടേറിയ യാത്ര
ഴീവാക്കാമായിരുന്നു.”

“അതാണ് താപസരും സാധാരണ മനുഷ്യരും
തമിലുള്ള വ്യത്യാസം. താപസി ഓരിക്കലും തന്റെ കഴിവ്
സ്വന്തം കാര്യങ്ങൾക്കായി ഉപയോഗിക്കില്ല. നിന്തേ
ഓർമ്മകൾ നഷ്ടമാക്കുക എന്നു ശപിച്ചത് ഒരു
താപസനേന്ന നീലയിൽ ചെയ്ത ഏറ്റവും വലിയ
അപരാധമാണ്. അതിനുള്ള ശ്രീക്ഷയായിട്ടാണ് താൻ
ഗൃഹസ്ഥാദശമം സ്വീകരിക്കുന്നത്.”

“ഈശ്വരാ! ശ്രീക്ഷയോ, എന്ന
ഇഷ്ടപ്ലേട്ടതുകൊണ്ടാണെന്നല്ലോ താൻ വിചാരിച്ചത്”

“ഇഷ്ടപ്ലേട്ടതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ,
ഇഷ്ടപ്ലേട്ടാനുള്ള കാരണമതാണ്.”

“എന്നോ, എനിക്ക് അങ്ങ് പറയുന്നതിന്റെ പൊരുൾ
മനസ്സിലാകുന്നില്ല.”

“കൂറച്ചു കാലം ഒപ്പം ജീവിക്കുമ്പോൾ താൻ പറയുന്നത്
മനസ്സിലായിത്തുടങ്ങും.”

നാല് ദിവസം നീം യാത്രയിൽ പ്രത്യേകിച്ച്
പ്രശ്നങ്ങളാണുമുണ്ടായില്ല. കാന്തളളുരിൽനിന്ന്
കൊള്ളയടിച്ച പൊന്നും പണവുമായി മടങ്ങുന്ന ചോളപ്പട്ട്
ആദ്യദിവസംതന്നെ അവരെ വഴിയിൽവെച്ച് തടഞ്ഞ
പരിശോധിച്ചുകിലും വിട്ടയച്ചു. മഹേന്ദ്രവർമ്മനെ
കഴുവിലേറ്റിയെന്നും കാന്തളളുടെ മനഞ്ഞേ സ്വന്തത്തിൽ
പത്തിലോനേ കിടിയുള്ളുവെന്നും ഭന്നാരുടെ
സംസാരത്തിൽനിന്ന് അവർക്ക് അറിയാൻ കഴിഞ്ഞു.

ഓർമ്മകൾ പുരിണ്ണമായി നഷ്ടപ്പെട്ട അനന്തരായയ്ക്ക്
 അതിലൊന്നും ഒരു താൽപര്യവും തോന്തിയില്ല.
 അതുപോലെ ഒരു വഴിയുപയോഗത്തിൽ വെച്ച്
 മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ എട്ട് റാണിമാരിൽ ഏഴുപേരും തീയിൽ
 ചാടി ആത്മാഹരുതി ചെയ്തെന്നും എങ്ങനെന്നോ
 രക്ഷപ്പെട്ട സുന്ദരിയായ എട്ടാമതെത്ത റാണിയെ
 കണ്ണപിടിക്കാനായി ചോളമന്നൻ ഭട്ടാർ നാടുമുഴുവൻ
 തിരയുകയാണെന്നും കേടപ്പോഴും അവർക്കെത്
 തന്നെപ്പറ്റിയാണെന്ന സംശയംപോലും തോന്തിയില്ല.
 അതു നീയായിരിക്കുമോ? എന്ന താണുമാലയൻ
 ചോദ്യത്തിന്, ഓ എന്ന സ്വാമിയുടെ ഓരോ മോഹങ്ങൾ
 എന്നു പറഞ്ഞ അവളോരു കുസ്ഥതിച്ചിരി
 ചിരിച്ചതേയുള്ള. മുന്നാമതെത്ത ദിവസം കോതേശ്വര
 ക്ഷേത്രക്കൂളത്തിൽ കുളിച്ച് കയറുപോൾ തന്ന
 നോക്കിനിന്ന ചില പെണ്ണുങ്ങൾ ഈ സന്ധ്യാസിനിക്കെന്താ
 ഒരു ഭംഗി എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ മാത്രമാണ് അവളോന്നു
 പക്കാക്കുന്നത്.

ശുചീന്ദ്രത്ത് എത്തിയ അവർ പ്രപഞ്ചതീർത്ഥത്തിൽ
 സ്ഥാനം ചെയ്ത് ശരീരവും മനസ്സും ശുചിയാക്കി അടുത്തുള്ള
 ശിവക്ഷേത്രത്തിൽ തൊഴുത് ഗൃഹസ്ഥാശ്രമം
 സ്വീകരിച്ചു. അപ്പോൾ ആരുടെന്നോ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്
 അവർക്കു താമസിക്കാനുള്ള ആശ്രമവും മറ്റ്
 സൗകര്യങ്ങളുമൊരുക്കി പുരമുഖ്യൻ
 കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. ഇമയത്തിൽ നിന്നു
 വരുന്ന ദിവ്യശക്തിയുള്ള ആ തൃപസദനത്തിമാരെ
 നാടുകാർ വലിയ ആഹ്ലാദത്തോടെയും
 അഭിമാനത്തോടെയും സ്വീകരിച്ചു. അവർ ആശ്രമത്തിൽ
 സന്തോഷമായി താമസം തുടങ്ങി. അധികം
 താമസിയാതെ താണുമാലയൻ സ്വാമിയുടെ ആശ്രമം
 ജണാനികളുടെയും ആചാര്യമാരുടെയും
 സംഗമക്കേന്നമായിമാറി. അനന്തരാ എല്ലാവരെയും
 ബഹുമാനപുരസ്സരം സ്വീകരിക്കുകയും സ്വാദിഷ്ഠമായ
 ക്ഷേണം വിളവി സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു.

ഒരു പതിപ്രതയുടെ എല്ലാ ചിട്ടകളോടുംകൂടിയാണ്
 അനന്തരാ താണുമാലയൻ സ്വാമിയെ സേവിച്ചത്. എന്നും
 ഏഴു വെളുപ്പിനെഴുന്നേറ്റ് കുളിച്ച് കളഭവും കുക്കുമവും

തൊട്ട് മുളയും തുളസിയും ചുടി പാദത്തിൽ തൊട്ടു
 വന്നിച്ചുണ്ട് അവൾ അദ്ദേഹത്തെ ഉറക്കമുണ്ടാക്കുക.
 പിന്നീട് ആ ദിവസം മുഴുവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 സുവമാണ് അവളുടെ സുവം. ഒരു കാര്യത്തിലും
 അദ്ദേഹം പറയുന്നതിന്പുറം അവർക്കില്ലായിരുന്നു.
 കേഷത്തിലേക്കായാലും തെരുവിലേക്കായാലും
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ മാത്രമേ പോകു. പുറകിലേ
 നടക്കു. ശ്രദ്ധം താഴ്ത്തിയേ സംസാരിക്കു. മറ്റാരു
 പുരുഷന്റെയും നേരേ നോക്കുക പോലും ചെയ്തില്ല.
 ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് മുമ്പായി മന്ത്രാച്ചാരണത്തോടെ
 സ്വാമിയുടെ കാലുകൾ കഴുകി പാദപുജ ചെയ്തീർത്ഥമം
 പാനം ചെയ്ത ശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം ഉണ്ണുകഴിച്ച ഇലയിലേ
 അവൾ ഉണ്ണുകഴിക്കു. രാത്രിയിൽ തന്നെ
 ആനന്ദത്തിലാറാടിച്ചതിന് ശ്രേഷ്ഠം സ്വാമി തളർന്ന്
 മയങ്ങുമ്പോൾ ആ പാദങ്ങൾ തൊട്ടുതൊഴുതു
 നമ്മൾക്കിട്ടിനു ശ്രേഷ്ഠമേ അവൾ ഉറങ്ങാൻ കീടക്കു. ഒരു
 പതിവ്വത എങ്ങനെയായിരിക്കണമെന്ന് അനസുയയെ
 കണ്ണു പറിക്കാൻ ശ്രീവൻ പാർവതിയെ
 ഉപദേശിച്ചുവെന്നാണ് പറയുന്നത്.

എന്നാൽ ജീഷിയുടെ ജീവിതത്തിലെ
 വിരക്കതിയിൽനിന്ന് ലഭകിക ജീവിതത്തിലെ
 ആസക്തികളിലേക്കുള്ള താണുമാലയൻ സ്വാമിയുടെ
 മാറ്റം വളരെ വേഗത്തിലായിരുന്നു. സമീപദേശങ്ങളിലെ
 വിദ്യാർത്ഥികളെ ഭാഷയും വ്യാകരണവും വൈദ്യവും
 പഠിപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ വളരെ പെട്ടെന്ന് ഒരു
 ഗുരുവെന്നനിലയിൽ പ്രശ്രദ്ധനായി. നൃസുക്കണക്കിനു
 വിദ്യാർത്ഥികൾ സ്വാമിയുടെ ശ്രീഷ്ടരാക്കാനെത്തി.
 അവർ ധാരാളം ധനവും ധന്യങ്ങളും രത്നങ്ങളും
 ദക്ഷിണയായി നൽകി. അനസുയയ്ക്കും
 പിരക്കാൻപോകുന്ന പുത്രനുംവേണ്ടി അദ്ദേഹം
 അത്തേണ്ടാം സ്വീകരിച്ചു. ശ്രീഷ്ടരാക്കൽ താമസിക്കാനായി
 ആശ്രമത്തിന്റെ സമീപത്ത് പുതിയ മന്തിരങ്ങൾ തന്നെ
 നിർമ്മിക്കേണ്ടിവന്നു. ആശ്രമംതന്നെ ചെറിയ
 മാളികയാക്കി പുതുക്കിപ്പണിതു. ധാരാളം സന്പത്തും
 സൗകര്യങ്ങളും വളരെ കുറച്ചുകാലംകൊണ്ടുതന്നെ
 അവരെത്തേടിയെത്തി. എന്നാൽ ആ സന്പത്തിലോന്നും

അഹകരിക്കാതെ എല്ലാം അനസുയയുടെ ഭാഗമായാണ് സ്വാമി കരുതിയത്. അവർ താമസിയാതെ ഗർഭിണിയാവുകയും സുന്ദരനായ ആൺകുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്യു.

താണുമാലയൻ സ്വാമിയുടെ ഭാര്യ സുന്ദരിയായ ചെറുപ്പക്കാരിയാണെന്നും അവർ പ്രസവിച്ചുവെന്നുമുള്ള വിവരങ്ങൾ ശിഷ്യമാർ വഴി പലരും അറിഞ്ഞു. മാസങ്ങളോളം വിശദമായ അന്വേഷണം നടത്തിയ ചോളമന്നൻ ചാരനാർ എങ്ങനെയോ അനസുയയമാർത്ഥത്തിൽ ദേവനായകിതനൊന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി. വിവരം അറിഞ്ഞ മനസ്സിൽ സ്വാമിയോട് അത്യാവശ്യമായി രാജധാനിയിലേക്ക് വരാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ആ സമയത്ത് രഹസ്യമായി ഒരു മുനിയുടെ വേഷത്തിൽ ആശ്രമത്തിലെത്തുകയും ചെയ്യു. ഓന്നും ഭയപ്പെടുണ്ട് നീന്തേ പാതിവ്വൈം നിന്നെ കാത്തുകൊള്ളും എന്നു പറഞ്ഞിട്ടായിരുന്നു താണുമാലയൻസ്വാമി രാജധാനിയിലേക്കു പോയത്. മുനി ഭിക്ഷയ്ക്കായി ആശ്രമത്തിലെത്തിയപ്പോൾ ദേവനായകി മകന് മുല കൊടുക്കുകയായിരുന്നു. അവർ മുനിയെ സ്പീകരിച്ചിരുത്തി ഭക്ഷണം തയ്യാറാക്കാനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തുടങ്ങി.

“ഭവതി ബുദ്ധിമുട്ടേണ്ട തോൻ മുലപ്പാൽ മാത്രമേ കഴിക്കു... ഇവിടെ മുലപ്പാലുണ്ടെന്ന് കേട്ടിട്ട് വന്നതാണ്.”

ദേവനായകിക്ക് അതിലെന്തോ ചതിയുണ്ടെന്നു തോന്നി. എന്നാലും മുനിമാരല്ലെല്ലാം ഇന്ത്രഹമോരു മുലപ്പാൽ മുനിയാണെങ്കിലോ എന്നു വിചാരിച്ച് അവർ കുറച്ചു മുലപ്പാൽ പിഴിത്ത് ഒരു പാതത്തിലാക്കി കൊണ്ടുവെച്ചു.

“ഭവതി എന്ത് മന്യത്തരമാണ് കാണിക്കുന്നത്, മുലപ്പാൽ ആരെങ്കിലും പാതത്തിൽ കുടിക്കുമോ?”

“പിന്നെ?”

“രണ്ടു മുലകളും നിറങ്ങു തുളുന്പുകയാണെല്ലോ. തിരള്ളിലയ്ക്കു പിന്നിൽ മറഞ്ഞു നിൽക്കാതെ വിവസ്തയായിവന്ന് കുടിക്കാൻ അനുവദിക്കണം. തോൻ അങ്ങനെ മാത്രമേ ഭിക്ഷ സ്പീകരിക്കാറുള്ളു.”

ദേവനായകിക്ക് അയാളുടെ സുത്രം മനസ്സിലായി. ദേഹംകൊണ്ടവള്ളുടെ മുഖം ചുവന്നു.

“നിങ്ങൾ മുനിയോനുമല്ല. എത്രോ ചതിയനാണ്. ദയവായി പോകണം. ഞാൻ ഒരു പതിവ്രതയാണ്. ഉപദ്രവിക്കരുത്.”

“പതിവ്രതയല്ലന്ന് അറിഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് വന്നത്. ഭവതി കാന്തള്ളുർ മനനായിരുന്ന മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ്റെ ഇളയ റാണി ദേവനായകിയാണ്. മനൻ യുദ്ധത്തിൽ കൊള്ളപ്പെട്ടപ്പോൾ ഈ സ്വാമിയുടെകുടെ കൂട്ടിയതല്ലോ?”

“നിങ്ങളെന്താക്കൊയാണ് പറയുന്നത്, ഞാൻ അനസുയയയാണ്. താണുമാലയസ്വാമിയുടെ ധർമ്മപത്തി. ദയവായി ഉപദ്രവിക്കാതെ പോകു”

“ഭിക്ഷ കിട്ടാതെ പോകില്ല.”

ദേവനായകി രണ്ട് കണ്ണുമടച്ച് ത്രിമുർത്തികളെ പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവർ അവളോട് ഭയപ്പെട്ടാതെ സ്വാമിയുടെ പാദത്തിൽത്തമെടുത്ത് മുനിയുടെ ദേഹത്ത് തളിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു. അതുപോലെ ചെങ്കപ്പോൾ മുനിയുടെ വേഷത്തിൽവന്ന ചോളമന്നൻ ആറുമാസം പ്രായമുള്ള ഒരു കൊച്ചുകുട്ടിയായിമാറി. അവൾ മുലകച്ചുയഴിച്ച് ആ കുട്ടിയെ ഫടുത്ത് തന്റെ മകനെ മുലയുടുന്നതുപോലെ മുലയുട്ടി. ദിവ്യദ്വാഷികൊണ്ട് കാരുങ്ങളറിതെ താണുമാലയൻസ്വാമി നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ ത്രിമുർത്തികൾ ദേവനായകിയെ അനുഗ്രഹിക്കുന്നതാണ് കണ്ടത്. മാപ്പിരുന്ന ചോളമന്നനെ പുർഖുസ്ഥിതിയിലാക്കിയശേഷം അവർ അപ്രത്യക്ഷരായി. അപമാനിതനായ ചോളമന്നൻ അവിടെനിന്ന് ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ത്രിമുർത്തികൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട സ്ഥാനത്ത് പിന്നീട് താണുമാലയനും ദേവനായകിയും ചേർന്നു പണികഴിപ്പിച്ച ക്ഷേത്രമാണ് പിൽക്കാലത്ത് പ്രസിദ്ധമായ സ്ഥാനുമാലയൻ ക്ഷേത്രം. ദേവനായകി രണ്ട് ആൺകുട്ടികളെയും ഒരു പെൺകുട്ടിയെയും കൂടി പ്രസവിക്കുകയും അവർ സന്തോഷമായി വളരെക്കാലം ജീവിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരാണ് പിന്നീട് നാഞ്ചിനാട് ഭരിച്ച കുറവവംശമായി മാറിയത്. പന്തണ്ഡാം നൃറാണ്ഡിൽ ഭരിച്ചിരുന്ന കോൺക്രീറ്റ് കുറവർക്കും നാഞ്ചിൽ കുറവർക്കും ശ്രേഷ്ഠം കുറവവംശം ക്രമേണ ക്ഷയിക്കുകയും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ അധികാരം സവർണ്ണ

ബോഹമണ്ണർ കയ്യടക്കുകയും ചെയ്യു. കുറവരെ
 പുച്ചമായിരുന്ന അവർ ഗംഗാതടത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന
 അത്രി മഹർഷിയെയും പത്തി അനസുയെയും
 കുറിച്ചുള്ള എതിഹ്യമായി ദേവനായകിയുടെ കമയെ
 മാറ്റുകയായിരുന്നു. ലക്ഷ്മിയുടെയും പാർവതിയുടെയും
 സർസ്പതിയുടെയും ഉപദേശമനുസരിച്ച് ത്രിമുർത്തികൾ
 അനസുയയുടെ പാതിവ്രത്യം പരീക്ഷിക്കാനായി
 ഒഷ്മിമാരുടെ വേഷത്തിൽവന്ന വസ്ത്രം ധരിക്കാതെ
 തങ്ങൾക്ക് ഭിക്ഷാനം വിളന്തിത്തരണമെന്ന്
 ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ഭർത്താവിഞ്ഞേ പാദതീർത്ഥം തളിച്ച്
 അവരെ കൈക്കുത്തുങ്ങളാക്കി അത് നിർവ്വഹിച്ചുവെന്ന്
 വളരെ സമർത്ഥമായി ആ കമ ആരുവൽക്കരിക്കലേപ്പട്ടു.

ഇതിനു നേരേ വിരുദ്ധമാണ് മുന്നാമത്തെ കമ.
 കാന്തളളുർ കോട്ടയിലേക്കു ചോളപ്പട ഇരച്ചുകയറ്റുന്നോൾ
 അന്തപ്പുരത്തിലെ നടുമുറ്റത്താരുക്കിയ
 അഖികുണ്ഡയത്തിലേക്കു ചാടി ആത്മാഹൃതി
 ചെയ്യുകയായിരുന്നു രാജപത്തിമാർ. പാർവതി
 തമ്പുരാട്ടിയുശ്ശപ്പെടെ ആറു പേരുടെ ആത്മാഹൃതി
 കഴിഞ്ഞ ഏഴാമത്തെ തമ്പുരാട്ടി ചിതയിലേക്കു
 ചാടിയപ്പോഴാണ് കൊട്ടാര വാതിൽ ചവിട്ടിത്തുറന്ന്
 ഭേദമാർ അക്കത്തേക്കു കയറിയത്. അടുത്ത
 ഉംഫത്തിനായി നെറ്റിയിലെ തിലകം മായ്ച്ച്
 എന്പടത്താലിയും അരത്താലിയുമൊഴികെയുള്ള
 ആഭരണങ്ങൾ അഴിച്ചുവെച്ച് വെളുത്ത പട്ടുടുത്തു
 നിൽക്കുകയായിരുന്നു ദേവനായകി.
 അഖികുണ്ഡയത്തിൽ അലാറിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പിടിത്തു
 മരിക്കുന്ന തമ്പുരാട്ടിയെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ അവർ
 ദേവനായകിയെ പിടിച്ച് പുറത്തേക്കിറക്കി അടിച്ചും
 തൊഴിച്ചും കഴുമരത്തൊടു ചേർത്തു കെട്ടിയ
 മഹേന്ദ്രവർമ്മജീ മുന്നിൽക്കൊണ്ടുനിർത്തി. അദ്ദേഹം
 അവളുടെ നേരേനോക്കാൻ ശക്തിയില്ലാതെ
 തലതാഴ്ത്തി. രണ്ടു കൈകളും പുറകിലേക്കു കെട്ടി

നിന്മയാക്കിയ അവളെ അരത്താലി മുറിച്ച് മാറ്റി
 മഹേന്ദ്രൻ്റെ മുന്നിൽവെച്ച് അതികുരമായി
 ബലാർത്ഥസംഗം ചെയ്യു. നിസ്സഹായയായ അവൾ ഉരക്കെ
 പിടിഞ്ഞു കരഞ്ഞപ്പോൾ തഞ്ചാവുരിൽ നിന്നെന്തിയും
 വാദ്യമേളക്കാർ ഉരക്കെ നാദസ്വരം വായിച്ചു;
 അതിനുശേഷം സേനാപതിയുടെ കീഴിലുള്ള നാല്
 സേനാനായകരാരും അത് ആവർത്തിച്ചു. ആ കാഴ്ച
 താങ്ങാനാവാതെ മരവിച്ചു നിന്ന് മഹേന്ദ്രവർമ്മനെ
 ഭന്നാർ ചാടവാറുകൊണ്ടാണ്ടിച്ചു. ഒരുവിൽ
 അർദ്ധബോധാവസ്ഥയിൽ തളർന്നവശയായിക്കിടന്ന്
 അവളുടെ കണ്ണമുന്നിൽവെച്ച് വാദ്യജോലാഷങ്ങളോടെ
 ചോളപ്പടയുടെ വിജയാരവങ്ങൾക്കിടയിൽ അവർ
 മഹേന്ദ്രവർമ്മനെ കഴുവിലേറ്റി. അന്ന് അർദ്ധരാത്രി
 മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ്റെ ശവശരീരം കൊത്തിനുറുക്കി കടലിൽ
 വിതരുണ്ടോൾ സേനാപതി ദേവനായകിയെ
 കൊട്ടാരമാളികയിലെ മുറിയിൽവെച്ച്
 വീണ്ടുമൊരുതവണകുടി ആസ്പദിക്കുന്ന
 തിരക്കിലായിരുന്നു.

പിറ്റേനു രാവിലെ മുറിയിൽ സേനാപതിയുടെ
 എല്ലിൻകൾക്കാണ്ടള്ളും തലമുടിയും മാത്രമേ
 ബാക്കിയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ
 മറ്റ് സേനാനായകരാർക്കും അതുതനെ സംഭവിച്ചു.
 ദേവനായകി ഒരു യക്ഷിയായിമാറിയെന്നും ഇനി ഇവിടെ
 തുടരുന്നത് തങ്ങൾക്ക് ആപത്താണെന്നും മനസ്സിലാക്കിയ
 ചോളപ്പട കൊട്ടാരവും പരിസരപ്രദേശങ്ങളും മുഴുവൻ
 തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ച് അവിടംവിട്ട് പോയി. ആ
 മനസ്സുവാസമില്ലാതായപ്പോൾ യക്ഷിയും അവിടെനിന്നും
 സമീപപ്രദേശങ്ങളിലേക്കു പോയി. ആ
 യക്ഷിതന്നെന്നാണ് പിൽക്കാലത്ത് നീലിയെന പേരിൽ
 നാടിനെ വിരുപ്പിച്ചത്.

മുകളിൽ പറത്ത മുന്നു കമകളും കാതളള്ളുർ
 യുദ്ധത്തിനു ശേഷം ദേവനായകിക്ക് എന്നു സംഭവിച്ചു

എന്നതിനെക്കുറിച്ച് പല കാലങ്ങളിലും
 ദേശങ്ങളിലുമായി പ്രചരിച്ചിരുന്നതാണ്. അവയ്ക്ക്
 യാമാർത്ത്യവുമായി വലിയ ബന്ധമൊന്നുമില്ല. കമ
 മെന്നതെടുത്തവർ അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളും
 വിശ്വാസങ്ങളും സ്ഥാപിക്കാനായി ദേവനായകിയുടെ
 കമ ഉപയോഗിക്കുകയായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടാണ്
 ദേവനായകിയുടെ കമ ഇത്തരിക്കിനും വളച്ചാടിക്കപ്പെട്ടത്
 എന്നത് നമ്മുടെ സാംസ്കാരിക ചരിത്രത്തിലെ വളരെ
 പ്രധാനപ്പെട്ടതാരു ചോദ്യമാണ്. എന്നാൽ 2001ൽ
 ശ്രീലക്ഷ്മായിലെ സിഗിരിയയിൽനിന്നു കണ്ണടുത്ത
 പാലിഭാഷയിലെഴുതിയ തൊള്ളായിരത്തിലേറെ വർഷം
 പഴക്കമുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ ദേവനായകിയുടെ കമ
 കൃത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്. ആ ഗ്രന്ഥത്തപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷിൽ
 വന്ന ഒരു ലേവനം വായിച്ചപ്പോൾ സിഗിരിയയിലെ
 ചുമർച്ചിതങ്ങളുടെയും ഗംഗേകൊണ്ട
 ചോളപുരത്തിലെ ജനാനസരസ്പതി ശിൽപ്പത്തിന്റെയും
 ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യം എനിക്കു മനസ്സിലായത്.
 അതിനെപ്പറ്റി കുടുതൽ കാര്യങ്ങൾ അറിയാനുണ്ട്.
 സാധിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ഗ്രന്ഥം ഒന്നു
 വായിക്കണമെന്നുമുണ്ട്. അതിന് ശ്രേഷ്ഠം
 ദേവനായകിയെപ്പറ്റി വിശദമായി എഴുതാം.

Comments

1 തമിഴ് ചെൽവൻ: മീനാക്ഷി രാജരത്നിനും
 ചരിത്രത്തിന്റെ അത്ര പരിചിതമല്ലാത്ത ഒരു ഭാഗമാണ്
 കാണിച്ചുതരുന്നത്. എന്നാൽ അത് പുർണ്ണമായി
 ചരിത്രമാണോ അതോ ഭാവന ചേർന്നതാണോ
 എന്നൊന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നുമില്ല. എന്തായാലും വളരെ
 നന്നായിരിക്കുന്നു, അഭിനന്ദനങ്ങൾ.

2 കർമ്മാർ നായകി: കാന്തള്ളൂർ ശാലയെപ്പറ്റി
 വളരെക്കുറച്ച് കാര്യങ്ങളോളേ ചരിത്ര പുസ്തകങ്ങളിൽ
 കാണുന്നുള്ളൂ. അടുത്തകാലത്ത് ചെന്നെയിലെ ഏതോ
 ചരിത്രകാരൻ കാന്തള്ളൂർ ശാലെ കളമരുത്ത രാജ രാജ
 ചോളൻ തുറമുഖത്ത് നങ്കുരമിട്ടിരുന്ന കപ്പലുകളും

ശാലയും പുർണ്ണമായി തീവെച്ചു നശിപ്പിച്ചതിന്റെ തെളിവുകൾ കണ്ടെത്തിയതായി പ്രത്യേകിൽ വായിച്ചിരുന്നു. മീനാക്ഷിക്ക് ബാക്കി കാര്യങ്ങൾ എവിടെന്നിനു കിട്ടി? അറിയാൻ താൽപര്യമുള്ള ഭാഗം വന്നപ്പോൾ പെട്ടെന്ന് നിരുത്തിയത് കഷ്ടമായിപ്പോയി. എങ്കിലും നല്ല പരിശേഷം. Congrats ...

3 നല്ലുർ ഗോപാൽ: കർഖുരനായകി, അത് തൊനും വായിച്ചിരുന്നു. വിഴിത്തെത്തിന് അടുത്ത് പീരകിതുളയില്ലാത്ത ഒരു പഴയ കോട്ടയുടെ അവശിഷ്ടങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ മീനാക്ഷി രാജരത്നിനും തിരുവനന്തപുരത്തുകാരിയായ മലയാളിയാണോ? കുറുപ്പിൽ അവരെങ്ങെന്ന വന്നു?

4 ചാർസ് മുരുകേൻ: കാത്തള്ളുർ കളമരുത്ത രാജരാജൻ തന്നെയാണ് മീനാക്ഷി പറയുന്ന ചോളമന്നെങ്കിൽ മോശമായിപ്പോയി.

5 ഡോക്കർ സിസിൽവ് : മീനാക്ഷി സിംഹളരെ ആക്ഷേപിക്കാൻ എന്തെങ്കിലും വഴിയുണ്ടായെന്ന് അനേപഷ്ടിക്കാൻ പോയതായിരിക്കും.

6 കോവൈ കുവേൺ : മീനാക്ഷി രാജരത്നിനും ഒരു സ്ത്രീ തന്നെയാണോ എന്നാണ് എൻ്റെ സംശയം കമയിലുടനീളം ഒരു male gaze ഉള്ളതായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്തിയത്.

7 കർഖുര നായകി : അത് കുറിം പറയാനുള്ള സ്ത്രീസഹജമായ വാസനകൊണ്ടു തോന്നുന്നതാണ്. അന്നും ആകു കുവേൺ.

8 നാഞ്ചിൽ ഗത്തമൻ: ശുചീനേം ക്ഷേത്രത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയത് വായിച്ചപ്പോൾ അതുതം തോന്നീ. ഇതോന്നും ആരും അറിയുന്നില്ലല്ലോ!

9 കോവൈ കുവേൺ: അസുയകൊണ്ടാനുമല്ല; പെണ്ണിനെ മോശപ്പേട്ടവളായി അവതരിപ്പിക്കുന്നത് കണ്ടതിലുള്ള വിഷമം പക്കുവെച്ചേന്നേയുള്ളൂ. അർത്ഥശാസ്ത്രവും രാജതന്ത്രവും പഠിച്ച ബുദ്ധിമതിയും മിടുക്കിയുമായ ദേവനായകി മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ കൊട്ടാരമാളികയിലേക്കു ചെല്ലാൻ ആജത്തൊപ്പിച്ചപ്പോൾ ഒരക്ഷണം എതിരു പറയാതെ സന്തോഷിച്ച പാട്ടുംപാടി പോകുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ നാണകേടാണ് തോന്തിയത്.

അതുപോലെ താണുമാലയൻ്റെ പതിവരതയായ ധർമ്മപത്നിയായി പാദതീർത്ഥമം സേവിക്കുന്നോഴും. സ്ത്രീ അധികാരത്തിന്റെ മുന്നിൽ ഒതുങ്ങി നിൽക്കേണ്ടവളാണെന്ന് വളരെ തെറ്റായ സന്ദേശമാണ് മീനാക്ഷിയുടെ എഴുത്തിൽ മുഴുവൻ.

10 കർപ്പൂരനായകി: കുവേണി, മീനാക്ഷി ആയിരു വർഷം മുമ്പ് നടന്ന ചില കാര്യങ്ങളാണ് എഴുതുന്നത്. അന്നത്തെ സാഹചര്യം അതായിരിക്കൊ.

11 കോവൈ കുവേണി: തിരുപ്പാവെയും സൗന്ദര്യലഹരിയുമൊക്കെ ചേർന്ന ബോഹമിനിസത്തിന്റെ നാറ്റം നിങ്ങൾക്ക് ഈ കമയിൽ അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലോ?

12 കർപ്പൂരനായകി: കുവേണി അതു നിന്റെ Olfactory problem ആണ്. പിന്നെ നാറ്റം അതെ ചീതു കാര്യമല്ല. തിരുപ്പാവെയിൽ ആണ്ഡാൾ കണ്ണൻ്റെ വെൺശംഖിനോട് കർപ്പൂരം നാറുമോ കമലപ്പു നാറുമോ എന്നു ചോദിക്കുന്ന പാട്ടാണ് കേട്ടു നോക്കു.

കുടുതൽ കമളുകൾ വായിക്കാൻ തോന്തിയില്ല. ലാപ് ടോപ് അടച്ചുവെച്ചു. മത്ജുവിനെ ഓന്നു വിളിച്ചാലോ, വേണ്ട സമയം അർഥരാത്രി കഴിത്തിരിക്കുന്നു. അവർ ചിലപ്പോൾ നാട്ടിൽനിന്നു വന്ന ഏതെങ്കിലും പണച്ചാക്കിന്റെകുടെ വല്ല കാസിനോയിലുമായിരിക്കും. അല്ലെങ്കിൽ അയാളുടെ കിടപ്പറയിൽ. റാപ് സിങ്ഗേഴ്സിന്റെ ഇടയിൽ ദേവനായകിയെപ്പറ്റി അനേപശിക്കാമെന്നു പറത്തിട്ടും അവളിനിയും തിരിച്ചുവിളിച്ചില്ല. മീനാക്ഷിയുടെ കമ വളരെ രസകരമായി തോന്നി. സിഗിരിയയിൽ നിന്നു കണ്ണുകിടിയെന്നു പറയുന്ന ശ്രദ്ധം വായിക്കാൻ കഴിത്തെങ്കിൽ നന്നായിരുന്നു. മീനാക്ഷിക്ക് ഒരു മെയിൽ അയയ്ക്കണം. ഇനി ആരോ കമളും ചെങ്കുപോലെ മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനും ഒരു പുരുഷനാണെങ്കിലോ, അതോ ഇളംതച്ചിതനു മറ്റാരു പേരിൽ എഴുതിയതാകുമോ?

~

I am Sad Sad Sad I am Mad Mad Mad

ഉരങ്ങാൻ കിടന്ന് നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മത്ജുവിന്തേ
ഹോൺ വന്നു. ഈ വിളി കാലത്തുമുതൽ
പ്രതീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു. ഈ കൊളംബോവിൽ
വരുന്നുണ്ടാനും മടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് കാണാമെന്നും
അവൾ ഈന്നലെ മെസേജ് ചെയ്തിരുന്നു. വന്പര്
പണക്കാരുടെക്കുടെ കാസിനോകളിൽ കരങ്ഞിനടക്കലും
അവരെ സന്തോഷിച്ചിക്കലുമാണ് ഈപ്പോൾ അവളുടെ
തൊഴിൽ. ഗാംഭീര്യ ദേഖിളുകളിൽ മതജു
കൂട്ടിനുണ്ടക്കിൽ വിജയം കൊയ്യാമെന്നാരു
അന്യവിശ്വാസം മലയാളികളായ കുറെ
ചുതാടക്കാർക്കുണ്ടായതോടെയാണ് അവളുടെ ഭാഗ്യം
തെളിഞ്ഞത്. അങ്ങനെ അവളോരു കാസിനോ ശേളായി.
ആഴ്യിൽ റണ്ടും മൂന്നും തവണ കൊച്ചിയിൽനിന്ന്
കൊളംബോയിലേക്ക് പറന്നു.

അതെവട്ടു വർഷം മുമ്പ് സിനിമയിൽ വരുന്ന കാലത്ത്
മതജു ശോപാൽ വളരെ പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. അവൾ ചെയ്ത സിനിമകൾ മറ്റ് പല

കാരണങ്ങൾക്കാണ് പരാജയപ്പെട്ടപ്പോൾ Unlucky Girl എന്നാരു പേര് വീണുപോയതാണ്. പിന്നീട് പലതരം പ്രലോഭനങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുത്തി. Wrong Pictures, Wrong Roles and Wrong Company അതാണ് തന്റെ കരിയർ നശിപ്പിച്ചതെന്ന് അവൾ പലപ്പോഴും കുറമായ തമാഴ പറയും. ആ കമ്പനിയിൽ ഈ പാപം പീററുമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചാൽ അവൾ ചിരിക്കും. അതെ എന്നാണ് ആ ചിരിയുടെ അർത്ഥമെന്ന് എനിക്കരിയാം. നീയായിരുന്നു എന്തേ ആദ്യത്തെ പിന്നു എനവർ പലപ്പോഴും എന്ന കുറപ്പെടുത്താറുണ്ട്. കൊമേഴ്സ്യൽ സിനിമയുടെ പിന്നിലുള്ള ലോകം വളരെ വിചിത്രമാണ്. ശരിക്കും ഒരു കാസിനോപോലെ. ഗാംബൂങ്ങിങ്ങിൽ വളരെക്കുറച്ചുപേരിക്കു മാത്രമല്ല വിജയിക്കാൻ കഴിയാറുള്ളു. അതുപോലെ തന്നെയാണ് സിനിമയിലും. പക്ഷേ, സിനിമയിൽ തോറ്റവർ ഗാംബൂങ്ങിങ്ങിലെ ഭാഗചിഹ്നമാകുന്നത് വലിയൊരു ഏറ്റവണിയാണ്. പഴയ ഗ്രാമരിന് ഒരു കോട്ടവുമില്ലാതെ സുക്ഷിക്കുന്നതിനാൽ ബാലീസിലും എം.ജി.എമ്മിലുമൊക്കെ അവളെയുംകൂടി ചെല്ലുന്നതുതന്നെ വലിയൊരു പ്രസ്തീജായി കരുതുന്നവരുണ്ട്.

“എടാ നീയുറങ്ങിയോ?”

“ഈ... നീയെവിടെയാണ്?”

“അടുത്തുതന്നെയുണ്ട്, ഫിഫ്ത്ത് ഫ്ലോറിൽ. നിന്റെ രൂമിന് നേരേ താഴെ. ഇത്തവണ എന്ന കൂട്ടിക്കാണ്ടുവന്ന മഹാൻ ബാലീസിലെ കൊയത്തു കഴിത്ത് ഒരു മണിക്കൂള്ള ഫ്ലൈറ്റിലേക്കു പോയി. പുള്ളിക്ക് നാളേ അവിടെയെന്തോ ബിസിനസ്സ് മീറ്റുണ്ട്. താൻ കാലത്ത് ഒന്ത് മണിക്കൂള്ള ഫ്ലൈറ്റിലേ കൊച്ചിയിലേക്കു മടങ്ങുന്നുള്ളു. മുൻ മണിക്കൂർക്കാണ് നാല് ലക്ഷം നേടിയതിന്റെ ആദ്യലാഘവമായിരുന്നു ഇതുവരെ.”

“ആദ്യലാഘവം വെറും മദ്യപാനം മാത്രമാണോ അതോ?”

“പോടാ... വെറുതെ കാണാനാണോ കുടെക്കാണ്ടുവരുന്നത്. പക്ഷേ, ഇന്ന് വലിയ കുഴപ്പമൊന്നുമുണ്ടായില്ല.

.. - - -

അല്ലെങ്കിലും ഇവരുടെയൊക്കെ ഭോന്ത് ശൈലിം വിൻ ചെയ്യുന്നോ... ഈന് കാസിനോവിൽവെച്ച് എന്ന എടുത്തു പോക്കുകയായിരുന്നു. നാലിലൊന്ന് ഷൈയർ അപ്പോൾത്തനെ എടുത്തുതന്നു.”

“വെറുതെയല്ല. കാസിനോയിൽ ഗാംബിങ്ങിനു വരുന്നവർ നിന്നെങ്കുടെ കൊണ്ടുവരുന്നത്. നീ ആളോരു ഭാഗ്യതാരകയാണ്. അല്ല നീയിങ്ങോട് വരുന്നോ, അതോ...”

“വേണ്ട, തൊന്നേങ്ങോട് വരാം... അതാ നല്ലത്.”

മിനുട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ അവളേത്തി. വിലകുടിയ പെർഫ്യൂമിന്റെ സുഗന്ധവും അവളോടൊപ്പംതന്നെ മുറിയിലേക്കൊഴുക്കി വന്നു. ഇളം മഞ്ഞ ഗൗണ്ടും കറുത്ത തൊപ്പിയും ധരിച്ച സിംപിളായിട്ടാണ് വരവ്. പക്ഷേ, ലിപ്സിക്കും രൂഷ്യും മഷ്യാരയുമെല്ലാം ചേർന്ന ഗംഭീരമായ കാസിനോ ശേർ മേക്കപ്പ് മുവരത്തു നിന്ന് പുർണ്ണമായി മാത്തു പോയിട്ടില്ല. രൂമിന് അകത്തേക്ക് കടന്ന ഉടനെ അവൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ചാരു കിൻ്റെ തന്ന് ദനും സംഭവിക്കാത്തപോലെ തൊപ്പി ഉറരിവെച്ച് നേരേ കട്ടിലിൽ കയറി കിടന്നു.

“എന്തായി നിന്റെ സിനിമ? സുഗന്ധിയെ കണ്ടത്തിയോ?”

“ഇല്ല... നിന്റെ അനേപാഷ്ടണങ്ങളോ?”

“ദനുമായില്ല. എന്റെ പീറ്റർ, നീ ചുമ്മാ അവളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത സമയം കളയാതെ കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗിച്ച് സിനിമ ചെയ്താൻ നോക്ക്. രജനി തിരഞ്ഞെടുത്തപോലെ വേഷത്തിൽ വല്ല ജാനറ്റ് ജാക്കുനേയോ കാതെ ശ്രദ്ധാമിനേയോ അഭിനയിപ്പിക്ക്.”

“അതുതന്നെന്നയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ പ്ലാൻ. ഈനി കണ്ടത്തിയാൽത്തനെ ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ സുഗന്ധിക്ക് അഭിനയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നൊന്നും തോന്നുന്നില്ല. പക്ഷേ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവളെ എന്നിക്കൊന്ന് കാണണം.”

തൊൻ എഴുന്നേറ്റ് ലെറ്റണച്ച് അവളുടെ അടുത്തുവന്ന് കിടന്നു.

“എടു, നിന്നെപ്പോലെയാരാൾ ഇങ്ങനെ സെന്റിയാകരുത്.”

“എടു, നിന്നക്ക് അതു മനസ്സിലാവില്ല.”

“മനസ്സിലാവും. പക്ഷേ, അത് പ്രൊഫഷൻമായി കൂടിക്കുഴയ്ക്കരുത്.”

“കൂടിക്കുഴയ്ക്കുന്നില്ലല്ലോ...”

“ഈല്ലങ്കിൽ പിന്ന എന്തിനാണ് നീ ഇങ്ങനെ വെപ്പാളപ്പെടുന്നത്. എപ്പോഴും അവളെക്കുറിച്ചുതന്നെ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.”

“മതജു സിനിമയുടെ സ്കീപ്പർ ഇപ്പോൾ പുർണ്ണമായും മാറ്റിയെഴുതുകയാണ്. രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ച് സിനിമ ചെയ്യാൻപോയ തോനും സുഗന്ധിയുമെല്ലാം ഇപ്പോൾ ചെയ്യാൻപോകുന്ന സിനിമയിലെ കമാപാത്രങ്ങളാണ്. വാന്നുവത്തിൽ ഈ നടക്കാതെപോയ ആ സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമയാണ്.”

“എന്തോ ഇങ്ങനെ പോയാൽ നിനക്ക് ശരിക്കും വടക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.”

എൻ്റെ വിശദീകരണം അവർക്ക് അതു തുള്ളിക്കരമായി തോന്നിയില്ല. കൂടുതൽ തർക്കത്തിനു നിൽക്കാതെ വീണ്ടുകിട്ടിയ ഈ രാത്രി അഭ്യോഷിക്കുന്നതാണ് ബുദ്ധിയെന്ന് അവനും തോന്നി. അവൻ അവളെ തന്നിലേക്കു ചേരിത്തു.

“എടീ, ആ ഗാംബൂർ നിനെ വല്ലാതെ കഹിപ്പെടുത്തിയോ... ടയ്യോഡോ?”

“എയ്യ, അങ്ങനെനയോനുമില്ല... പുള്ളിക്കാരനൊരു തന്നുചൂനായിരുന്നു. എനിക്കു ശരിക്ക് ബോട്ടിച്ചു. അതാ കക്ഷി പോയപ്പോൾ വേഗം നിനെ വിളിച്ചുത്.”

“നിനക്ക് ഇതോക്കെ എൻജോയ് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ അതോ വെറും തൊഴിൽപോലെ...”

“എൻജോയ് ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്; പക്ഷേ, കഴിയാറില്ല.”

“നമുക്കാരു ഡിക്ക് കഴിച്ചാലോ.”

“വേണ്ടം... ഡിക്ക് എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും കഴിക്കാമല്ലോ, നിനെ വല്ലപ്പോഴുമല്ലോ എനിക്കു കിട്ടു...”

അവളെ നിരാശപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു. ഒടുവിൽ തളർന്നു മയങ്ങുന്നോൾ പെട്ടെന്നന്തോ ഓർമ്മവന്നപോലെ അവർ ചോദിച്ചു

“പീറ്റർ, നീ വീടിൽ പോയിട്ട് എത്രകാലമായി?”

“പന്ത്രണ്ട് വർഷം.”

“കഴിത്തെ കൊല്ലും അമ്മ മരിച്ചപ്പോഴും പോയില്ല?”

“ഈല്ല.. എന്തേ അമ്മ എന്നേ മരിച്ചു; കഴിത്തെ വർഷം മരിച്ചത് അവരുടെ രണ്ടാം ജനമാനം.”

“വയസ്സായവരോട് എന്തിനാണ് ഈങ്ങനെ വാൾ കാണിക്കുന്നത്....”

“വാൾ യോനുമില്ല. രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമയെടുക്കാതെ താൻ വീടിലേക്കു മടങ്ങില്ല.

“ഈന്തുണിഗ്രൂട്ടിൽനിന്ന് പുറത്ത് വന്നിട്ട് പന്തണ്ണു കൊല്ലുമായി. ഇതുവരെ ഒരു വർക്കുപോലും ശരിക്കേ ചെയ്യാൻ പറ്റിയിട്ടില്ല. നീ സ്വന്തം കരിയർവെച്ചാണ് ഈ പുലീക്കളി കളിക്കുന്നത്.”

“ശരിയാണ് എന്തേ കരിയർവെച്ചു തന്നെയാണ് കളിക്കുന്നത്. രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമ ചെയ്യാതെ മറ്റൊരു വർക്കും ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയിലാണ് താൻ. എന്നുകരുതി എങ്ങനെയെങ്കിലും അതു തട്ടിക്കൂട്ടാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല. നുറു ചവറ് സിനിമ ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ എത്രയോ ഭേദമാണ് ഒരു നല്ല സിനിമ ചെയ്യുന്നതെന്ന് നീ തന്നെയല്ല പറയാറുള്ളത്.”

“നിന്നോട് തർക്കിച്ച് ജയിക്കാനൊന്നും ശ്രാന്തില്ല. ഇത്തവണയെങ്കിലും നീ രക്ഷപ്പെടണമെന്നാണ് എന്തേ അശ്വഹിം. അത് എന്തെങ്കിലും മണ്ഡത്തരം കാണിച്ച നഷ്ടപ്പെടുത്തരുത്.”

“ഈല്ലോടീ... ഇത്തവണ പ്രശ്നമൊന്നുമില്ല. ഹോളിവുഡ് പ്രോധകഷനായതുകൊണ്ടും സർക്കാരിന്റെ പുർണ്ണപിന്തുണയുള്ളതുകൊണ്ടും എല്ലാം ഭംഗിയായി നടക്കും.”

“വിഷ്ണു യു ഗുഡ് ലക്സ്...”

വെള്ളപ്പിന് നേരത്തെ എഴുന്നേറ്റ് പതിവുപോലെ പേഴ്സിൽ നിന്ന് നുറ്റ് ബ്രോളിൽ എടുത്ത് പോകുന്നേക്കാൾ അവൾ ഒരു ചെറിയ കുറിപ്പുള്ളി മേശപ്പുറത്തു വെച്ചിരുന്നു.

യു ട്യൂബിൽ SAD എന്നാരു മൃസിക്ക് വീഡിയോ ആരോ അപ്പ് ലോഡ് ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നീ ഓൺ കണ്ണു നോക്ക്. അതു നിന്തേ സുഗന്ധിയാണോ എന്നാരു സംശയം.

മെ ശോഡ്

ഞാൻ ലാപ് ഓൺ ചെയ്യു യുട്ടുവിൽ SAD കണ്ണത്തി. വലിയോരു ബഹളതേതാടെയാണ് വീഡിയോ അരംഭിക്കുന്നത്. യു. എൻ നിരീക്ഷകരോട് അവിടംവിട്ട് പോകല്ലേ എൻ പറത്തു ഉരക്കെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് യാച്ചിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടം. Srilankan Killing Fields കണ്ട അതേ വിഷയിൽ. ആ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നാണ് ഗായിക വേദിയിലേക്ക് വരുന്നത്. കമേണ ഉമാദത്തിന്റെ മുർഖുന്ധാവസ്ഥയിലേക്ക് എത്തുന്ന അവൾ തന്റെ വസ്ത്രങ്ങളാരോന്നായി ഉറരിയെറിയുകയാണ്. ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് തേങ്ങിക്കരയുകയും അതു കാണാൻ കഴിയാതെ തലതാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്ന കാണികളുടെ മുഖം. തോക്ക് ചുണ്ടി നശയാക്കുന്നതിന്റെയും കുരമായി രേപ് ചെയ്യുന്നതിന്റെയും വിഷപലുകൾക്കിടയിലാണ് ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്. ഒടുവിൽ ഗായിക അബോധാവസ്ഥയിൽ തളർന്ന് വീഴുന്നതോടെ ഒരു നിമിഷത്തെ നിഴ്ഞ്ഞുതയിൽ എല്ലാം അവസാനിക്കുന്നു. അഞ്ചോൾ I am Sugandhi Alias Andal Devanayaki എന്ന വാക്കുകൾ സ്കീനിൽ നിരയുന്നു.

*I am Sad Sad Sad
I am Mad Mad Mad
Kill me Kill me Kill me
Fxxx Me Fxxx Me Fxxx Me*

കനവ് തുലൈന്തവൾ നാൻ
കവിതെത മറന്തവൾ നാൻ
കാതൽ കരിതവൾ നാൻ
കർപ്പ് മുറിതവൾ നാൻ

*I am Sad Sad Sad
I am Mad Mad Mad
Kill me Kill me Kill me
Fxxx Me Fxxx Me Fxxx Me*

എന്നു തുടങ്ങി പുലികളെയും ശ്രീലങ്കൻ പട്ടാളത്തെയും അതിരുവിട്ട് അഴീലാപയോഗങ്ങളിലുടെ നിശിതമായി വിമർശിക്കുന്ന ആ വീഡിയോ പല തവണ കണ്ടിട്ടും

പാട്ടുന്നത് സുഗന്ധിയാണെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസമായില്ല. എനിക്കു പരിചയമുള്ള സുഗന്ധിയുടെ രൂപമോ ശബ്ദമോ അയിരുന്നില്ല അത്. സുഗന്ധിക്ക് അങ്ങനെ അൽപ്പവസ്ത്യാരിണിയായി ചടുലമായ ചലനങ്ങളോടെ പാടാനും ആടാനും കഴിയില്ല. പക്ഷേ, SAD എന്ന മുൻ അക്ഷരങ്ങൾ സുഗന്ധി എന്ന ആഭാൾ ദേവനായകി എന്നതിന്റെ ചുരുക്കഫുത്താണല്ലോ. ഇന്ത്രനെറ്റിൽ സെർച്ച് ചെയ്യും SAD എന്ന് വെബ് സെറ്റിലെത്തി.

SAD

Sugandhi alias Andal Devanajaki എന്ന ഇന്ത്യത്തമിഴ് പോരാളിയുടെ ഓർമ്മയക്കായി കാന്തായിലെ ശ്രീലക്ഷ്മി തമിഴ് വംശജർ നിർമ്മിച്ച ആൽബമാണ് SAD. United Records Inc എന്ന ആഹോമാ അമേരിക്കൻ മൂസിക്ക് കമ്പനിയാണ് ഒന്തേശ്വരിക്കമായി SAD പുറത്തിറക്കുന്നത്. പത്തു വീഡിയോകളുള്ള ഈ ആൽബമത്തിലെ മൂന്നൊന്നുത്തിന്റെ ലിറ്റിക്ക് സുഗന്ധിതന്നെ എഴുതിയതാണ്. 2002 നവംബർ 27 മുതൽ കാണാതായ സുഗന്ധിയെ ശ്രീലക്ഷ്മി ആർമിയിലെ ഒരു ഉയർന്ന ജനറൽ ടട്ടിക്കാണ്ടുപോയി മാസങ്ങളോളം ലൈംഗികമായി പീഡിപ്പിച്ചശേഷം വെടിവെച്ചു കൊന്നുവെന്നാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. 2009 മേയിൽ ഇന്ത്യപ്പോരിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട ഇംഗ്ലീഷ് പ്രിയയുടെകുടെ ഇയക്കത്തിന്റെ മീഡിയ വിഭാഗത്തിൽ സുഗന്ധി വളരെക്കാലം പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. മാതാപി അരുൾ പ്രകാശത്തപ്പോലെ (MIA) നഘ്നാരു റാപ് സിങ്ഗറായിരുന്നു സുഗന്ധി. 1983-ലെ വംശഹത്യയിൽ മാതാപിതാക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനു ശേഷം ലഭനിൽ ബന്ധകളുടെകുടെയാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്.

അരുൾമൊഴി നാകയും യമുന ശ്രീധരും ചേർന്നാണ് SAD ലെ പാടുകൾ പാടിയിരിക്കുന്നത്. അവർ രണ്ടു പേരും കാന്തായിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന ഇന്ത്യത്തമിഴ് പേരുകൂട്ടികളാണ്. ഓടാവയിലെ ശ്വേത ബിയർ

സുഖിയോവിൽവെച്ച് 2009 ജൂൺ 21-ന് SAD ലെ സുഗന്ധിയൈച്ചുതിയ We hate lions അഥവാ അദ്യും റേക്കോർഡ് ചെയ്ത് പിന്നീട് ദന്ത വർഷംകൊണ്ട് പലപ്പോഴായി മറ്റ് പാട്ടുകളും റേക്കോർഡ് ചെയ്യു. SAD SAD SAD എറ്റവും അവസാനമാണ് റേക്കോർഡ് ചെയ്ത്. Sad Sad Sad, We hate lions., Burn your history ..., എന്നീ പാട്ടുകളുടെ ലിറിക്സ് സുഗന്ധിയും മറ്റുള്ളവ അരുൾമൊഴി നാക്കയുമാണ് ഏഴുതിയിരിക്കുന്നത്.

2012 നവംബർ പുറത്തിരഞ്ഞെയിൽ SAD SAD SAD മുന്ത് മാസത്തിന്നുള്ളിൽ യു എസ്സിലും ഹാൻസിലും ടോപ് 100-ൽ എത്തി. 2013 ആയപ്പോഴേക്കും പല യുറോപ്പൻ രാജ്യങ്ങളിലും ടോപ് 10 ലും അസ്റ്റ്രേലിയയിൽ മുന്നാം സ്ഥാനത്തുമെത്തി. ശ്രാമി ഉൾപ്പെടെ ഈ വർഷത്തെ പല ഉയർന്ന അംഗീകാരങ്ങളും SAD SAD SAD നേടുമെന്നാണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

തീരെ വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്ന കാര്യങ്ങളും ഇതൊന്നും. 2002 നവംബർ 27 മാവീരൻ നിന്നെനവ് ദിനത്തിന്റെ (Hero's Day) ആലോഹങ്ങൾക്കിടയിൽ തനിക്കു രക്ഷപ്പെടാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുത്തുനോശ് സുഗന്ധി വളരെ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലത്തായിരുന്നു. അവിടെ നിന്ന് ഒരു സീംഗള മിലിട്ടറി ജനറൽ അവളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാനുള്ള യാതൊരു സാധ്യതയുമില്ല. മാത്രമല്ല ഇയക്കത്തിന്റെ മീഡിയ ആസ്ഥാനത്ത് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്ന അവർക്ക് മറ്റു സ്ഥലങ്ങളിലേക്കു പോകേണ്ടതായ അവശ്യവുമില്ല. സുഗന്ധി കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അത് തീർച്ചയായും പുലികളായിരിക്കണം അതിനു പിനിൽ. അതു മറച്ചുവെയ്ക്കാനുള്ള ഒരു സമർത്ഥമായ നീകമൊന്നോ ഇതെന്ന് സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മത്തജുവിനെ വിളിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഫോൺ സ്പിച്ചേറ്റ്. എയർപോർട്ടിലേക്ക് പോകാനായി ഇനങ്ങുനോഴാണ് അവൾ തിരിച്ചു വിളിച്ചത്.

“എടാ അത് സുഗന്ധിയാണോ?”

“അണ്ട്. അരുൾമൊഴി നാക്കെ എന്നാണ് ആ സിങ്ഗറുടെ പേര്. പക്ഷേ, അവൾ പാടുന്നത് സുഗന്ധിയെഴുതിയ വരികളാണ്. നിന്നക്ക് കാന്ധയിൽ കൂടുകാരികളാരെകിലുമുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട്... എൻ്റെ അക്കിൾ വിനോദ് മേനോൻ അവിടെ ഹൈക്കമ്മീഷനിൽ വർക്ക് ചെയ്യുന്നുണ്ട്.”

“വളരെ നന്നായി. നീ ഉടനെ അദ്ദേഹത്തിനൊരു മെയിൽ അയയ്ക്കണം. അരുൾമൊഴി നാക്കെ, യമുന ശ്രീയർ എന്നീ രണ്ട് കനേഡിയൻ സിംഗേഴ്സ് SAD ത്രം പാടിയിരിക്കുന്നത്. അവരെ കോണ്ടാക്കറ്റ് ചെയ്യാൻ പറ്റിയാൽ നന്നായിരുന്നു. അവർക്ക് എവിടെ നിന്നാണ് സുഗന്ധിയുടെ ലിറിക്സ് കിട്ടിയതെന്ന് അറിയണം. സുഗന്ധി കൊല്ലപ്പെട്ടു എന്നാണ് അവർ SAD എൻ്റെ വെബ്സൈറ്റിൽ കൊടുത്തതിരിക്കുന്നത്. അവർക്ക് എവിടെനിന്നാണ് ആ വിവരം കിട്ടിയതെന്നുമറിയണം.”

“ഓകെ, താൻ ഇപ്പോൾതന്നെ അക്കിളിന് മെയിൽ അയയ്ക്കാം. എന്തെങ്കിലും വിവരം കിട്ടിയാൽ ഉടനെ അറിയിക്കാം. നീയെപ്പോഴാണ് പുറപ്പെടുന്നത്?”

“താൻ ഇരങ്ങിക്കഴിഞ്ഞതു. രേഖ....”

“ഹാവു് എ നേന്ത് ജാളി ടീപ് ബൈ....”

കാലത്ത് ഏഴ് മണിക്ക് കൊളംബോ എയർപോർട്ടുട്ടിൽനിന്ന് ജാളിയിലേക്കുള്ള ഫ്ലെറേറ്റിൽ കയറുപോൾ നെന്തുവാനു പിടച്ചു, എടുവർഷങ്ങൾക്ക് മുമ്പ് അവിടെനിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടതിന്റെ നടുക്കണം ഇപ്പോഴും മറക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. കീള്ളിയും ആനും പറയുന്ന തമാഴകൾ കേട് ചീരിക്കുന്നതായി ഭാവിക്കുപോഴും മനസ്സിൽ ആ ഓർമ്മകളായിരുന്നു. രജനി തിരഞ്ഞെടുമ, തന്നീമുത്തു, സുഗന്ധി എന്ന ആണ്ടാൾ ദേവനായകി, പ്രണയത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകൾ, കാർത്തിക പു, ദേവൻ, വിചാരണ, പലായനം... ഓ ജീസസ്... എത്ര സംഭവപ്പെറുലമായിരുന്നു ആ എട്ട് മാസങ്ങൾ.

രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമയുടെ പ്രാരംഭ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി ജാഗ്ര മെഡിക്കൽ കോളേജിനടുത്ത് ഇയക്കം ഏർപ്പാടാക്കിത്തന വീടിൽ എടു മാസം താമസിച്ചു. കുട്ടിന് പുന ഫീലിം ഇൻസീറ്റുട്ടിലെ സഹപാർയായിരുന്ന ഭൂവന എന്നു വിളിക്കുന്ന ഭൂവനേന്ന ചാറ്റജിയും ഭോഡ് ഓഫ ടെഡ്ഗ്രേഡിലെ തമിമുത്തുവും. ഭൂവനയാണ് കൃാമമറമാൻ. ബാലുമഹേന്ദ്രയുടെ സഹായിയായി ചെന്നെന്നയിൽ കുറച്ചു കാലം നീന്നതിനുശേഷമാണ് അവൻ എൻ്റെ കുടെ വന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ കൽക്കട്ടക്കാരാണ്ണങ്കിലും മുംബെവയിലെ മാടുംഗയിൽ ജനിച്ചു വളർന്ന വെളുത്ത സുമുഖനായ ഭൂവന താടിയും മുടിയുമെല്ലാം നീട്ടിവളർത്തി കാഴ്ചയ്ക്ക് ശരിക്കൊരു ബുദ്ധിജീവിയാണ്. അധികം സംസാരിക്കില്ല. എന്തു കാര്യവും വിഷ്പവായി ചിന്തിക്കാനുള്ള അവൻ്റെ അപാരമായ കഴിവ് സ്കീപ്പറ്റിന് വലിയ ശുണ്ണം ചെങ്കു. ഇംഗ്ലേഷാരാട്ടത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയവും വൈകാരികവുമായ സങ്കീർണ്ണതകൾ അവന് കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിത്തിരുന്നു.

LTTE യുടെ മിലിട്ടറി വിഭാഗത്തിലായിരുന്ന തമിമുത്തു പത്തു വർഷം മുമ്പ് യുദ്ധത്തിൽ ഇടതുകാലിന്റെ മുട്ടിന് താഴേയുള്ള ഭാഗം നഷ്ടപ്പെട്ടതിന് ശേഷമാണ് മീഡിയ വിഭാഗത്തിലേക്ക് മാറിയത്. കൃാമയും എഡിറ്ററിങ്ങും സൗംഖ്യ റേക്കോർഡിംഗിങ്ങുമുണ്ടാക്കുന്നതിലും നല്കിപ്പീരിയൻസുണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും തമിമുത്തുവിന് സിനിമയുടെ എസ്റ്ററിക്കിനെപ്പറ്റി വലിയ ധാരണയില്ലായിരുന്നു. തൈങ്കളുടെ ഇരട്ടി പ്രായമുള്ള കരുതൽ അധികം പൊക്കമെല്ലാതെ തടിച്ചുരുണ്ട് മനുഷ്യൻ. അൽപ്പം കഷണിയും നരയും. കൃത്രിമക്കാലം വെച്ചിട്ടാണ്ണങ്കിലും വളരെ ചുറുചുരുക്കോടെ കാരുങ്ങാൻ ചെയ്യാനുള്ള തമിമുത്തുവിന്റെ കഴിവു കണ്കാൽ അതഭൂതംതോന്നും. ആഹാരം പാചകം ചെയ്യുന്നതുശ്രേഷ്ഠദ വീടിലെ മറ്റു കാരുങ്ങളിൽ സഹായിക്കാനായി അമുദം എന്നൊരു മധ്യവയസ്സു കാലത്തും വൈകുന്നേരവും വന്നുപോകും. രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ചാരു സിനിമ എന്ന

പ്രഭോസലുമായി താൻ ആദ്യം സമീപിച്ചത്
തന്മുത്തുവിനെയായിരുന്നു.

ചെന്നെയിലെ അലിയോൺസ് ഹോർസൈറിസ്
വെച്ച് ഇളംതെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു ഡോക്യുമെന്റി
പ്രദർശനം കണ്ടിരഞ്ഞുപോൾ തികച്ചും
അപ്രതീക്ഷിതമായാണ് തന്മുത്തുവിനെ
പരിചയപ്പെടാനിടയായത്. തന്മുത്തുവായിരുന്നു ആ
ചിത്രമെടുത്തിരുന്നത്. വെടിനിരുത്തൽ കരാറിന്
ശേഷമുള്ള ഇളംതീൻ്റെ അവസ്ഥ വളരെ
ആശാഷമായി ചിത്രീകരിച്ച് ഒരു സിനിമയായിരുന്നു
അത്. പാട്ടും നൃത്തവുമെല്ലാം ചേർത്ത് തലെവാർ പുകഴി
വാഴ്ത്തുന്നതു കണ്ടാൽ ഒരു തമിഴ് കൊമേഴ്സ്യൽ
സിനിമ കാണുകയാണെന്നേ തോന്നു. സാധാരണ
ഡോക്യുമെന്റി സിനിമകളുടെ രീതിയായിരുന്നില്ല അത്.
എന്താണ് ഇങ്ങനെയൊരു ഡോക്യുമെന്റി എന്ന
ചോദ്യത്തിന് എന്തുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ ആയിക്കുടാ എന്ന
തന്മുത്തുവിന്റെ മറുചോദ്യമാണ് തെങ്ങെളെ അടുപ്പിച്ചത്.
പുലികളുടെ മീഡിയ വിഭാഗത്തിലെ
വീഡിയോഗ്രാഫറായ തന്മുത്തുവിന്റെ
സിനിമയെക്കുറിച്ചുള്ള സകൽപ്പം അങ്ങനെയായിരുന്നു.
അമ്മ രാത്രി ഹോട്ടൽമുറിയിലിരുന്ന് തെങ്ങേൾ വളരെ
നേരം സംസാരിച്ചു. സിനിമയെന്ന കലാരൂപത്തിന്റെ
അനന്തമായ സാധ്യതകളെക്കുറിച്ച് കുറച്ചാക്കേ
അദ്ദേഹത്തെ ബോധ്യപ്പെടുത്താൻ എനിക്കു
കഴിത്തുവെന്ന് തോന്നുന്നു. ബാലുമഹോന്ദ്രയേപാലെ
താനും പുന ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ പഠിച്ചിരഞ്ഞിയ
ആളാണെന്നു പറത്തപ്പോൾ തന്മുത്തുവിന് എന്തോ
എന്നാടാരു അടുപ്പം തോന്തി. പിനെ പലപ്പോഴായി
മുന്നുനാല് തവണ തെങ്ങേൾ കണ്ടു. ഓവിൽ രജനി
തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ച് ഒരു സിനിമ ചെയ്യാനുള്ള
പ്രഭോസൽ അദ്ദേഹം തന്നെയാണ് മുന്നോട്ട് വെച്ചത്.
എന്നാൽ പുലികളുടെ നേതൃത്വപത്തിനും
തന്മുത്തുവിനും അതിനു പിനിൽ വലിയ ചില
രാഷ്ട്രീയ ലക്ഷ്യങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു. രജനി
തിരഞ്ഞാമയുടെ മരണത്തിനു പിനിൽ
പുലികളാണെന്ന് ആരോപണത്തെ തന്നപുർഖം

മറികടക്കുകയും അദ്യകാലത്ത് തങ്ങളോട് അനുഭാവം
പുലർത്തിയിരുന്ന രജനി എക്സാലത്തും
തങ്ങളോടൊപ്പമായിരുന്നുവെന്ന്
വരുത്തിത്തീർക്കുകയുമായിരുന്നു അതിൽ പ്രധാനം.
തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെ മനുഷ്യാവകാശ
ധപംസനങ്ങളെ വെള്ളപുശുകയെന്ന രഹസ്യ അജംടയും
അതിനു പിന്നിലുണ്ടായിരുന്നു.

ഇയക്കത്തിന്റെ ഇ രഹസ്യ
അജംടകളെക്കുറിച്ചാണും അറിയാതെയാണ് താൻ
അവരുടെകുടെ കൂടിയത്. ഇൻസിഗ്നിഫൂട്ടിൽ
പുരത്തിരഞ്ഞി ഒരു വർഷത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ
സ്പന്ദമായി ഒരു സിനിമ ചെഴുവാണ് കിട്ടിയ അവസരമായി
മാത്രമേ താന്ത്രിക കണക്കാക്കിയുള്ളു.
അതാരാഷ്ട്രടലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടാണും
ചർച്ചചെയ്യപ്പെടാണും വലിയ സാധ്യതയുള്ളു
വിഷയമാണെന്നും ഈ സിനിമകൊണ്ട് നമുക്ക്
അത്ഭുതങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാമെന്നും പറഞ്ഞ് ഭൂവനേന്നു
ചാറുഡിഡിയും ഒപ്പം വന്നപ്പോൾ ആത്മവിശ്വാസം
ഇരട്ടിയാവുകയും ചെയ്യു. രജനിയുടെ
കൊലപാതകത്തിനു പിന്നിൽ പുലികളാണെന്ന
യാമാർത്ഥ്യം അന്ന് തങ്ങൾക്ക് രണ്ടുപേരുക്കും
അറിയില്ലായിരുന്നു. ശ്രീലക്ഷ്മി പട്ടാളമോ ഇന്ത്യൻ
സമാധാനസേനയോ ആയിരിക്കും അതിന്റെ
പിന്നിലെന്നാണ് താനും ഭൂവനയും വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്.
ഭരണകൂടവും മിലിട്ടറിയും വിഘ്വവപ്രസ്ഥാനങ്ങളെ
അനുകൂലിക്കുന്ന മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരോടു
സ്വീകരിക്കുന്ന ഹിന്ദസാത്മകതയുടെ ഇരയായി രജനിയെ
അവതരിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലാണ് സിനിമ പൂണി ചെയ്ത്.
അങ്ങനെയാണ് തന്നിമുത്തു തങ്ങളെ പറഞ്ഞു
വിശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നത്. എന്നാൽ സ്കീപ്പർ
തയ്യാറാക്കുന്നതിനായി രജനിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ
വിവരങ്ങളും അനേപശിക്കാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ എന്ന്
കാര്യങ്ങൾ തന്നിമുത്തു പറഞ്ഞതുപോലെയല്ല എന്ന്
തങ്ങൾക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ തുടങ്ങി.

ജാഷ്യിലെത്തി മുന്നാമത്തെ ആഴ്ചയിലാണ് താൻ
സുഗന്ധിയെ പരിചയപ്പെടുന്നത്. രജനിയായി

അഭിനയിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യയായ കൂട്ടിയെന്നു പറത്തേ തന്നിമുത്തുവാൻ അവളെ വീടിലേക്കെ കൊണ്ടു വന്നത്. തന്നിമുത്തുവിന്റെ സെലക്ഷൻ നുറു ശതമാനം ശരിയായിരുന്നു. ചിത്രങ്ങളിൽ കണ്ണ രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ അതേ രൂപം. അൽപ്പം സൗന്ദര്യം കുടുതലുണ്ടെന്നതോഴിച്ചാൽ വേറെ യാതൊരു കുഴപ്പവുമില്ല. ചിലപ്പോൾ രജനിയും യൗവനത്തിലേക്കെ കടക്കുന്ന കാലത്ത് ഇതുപോലെ സുന്ദരിയായിരുന്നിരിക്കാം. രജനിയെപ്പോലെ മുൻവശത്തെ രണ്ട് പല്ലുകൾ സ്വപ്നപം പരന്നിട്ടുണ്ട്. കണ്ണുകളിലെബാരു രോധൽ ഗ്രസ്യുണ്ട്. വിടരാൻ തുടങ്ങുന്ന കാർത്തികപ്പു പോലെ സുന്ദരിയായിരുന്നു. കറുപ്പിൽ അവൾ എഴുതിയതുപോലെ തോനും സുഗന്ധിയെ പാർത്ത നിമഡം കാതൽ കടലിലേക്ക് തുക്കിയെറിയപ്പെട്ടു. എങ്ങനെന്നയാണ് അതു സംഭവിച്ചതെന്ന് ഇപ്പോഴും അറിയില്ല. പ്രണയം എന്നാൽ എന്താണെന്ന് വിശദീകരിക്കാനാവില്ലെന്നും അത് അനുഭവിച്ച് മാത്രം അറിയാൻ കഴിയുന്നതാണെന്നുമുള്ള സത്യം അപ്പോഴാണ് എനിക്കു മനസ്സിലായത്.

“ഈതിനു മുമ്പ് അഭിനയിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

“ഇല്ല.”

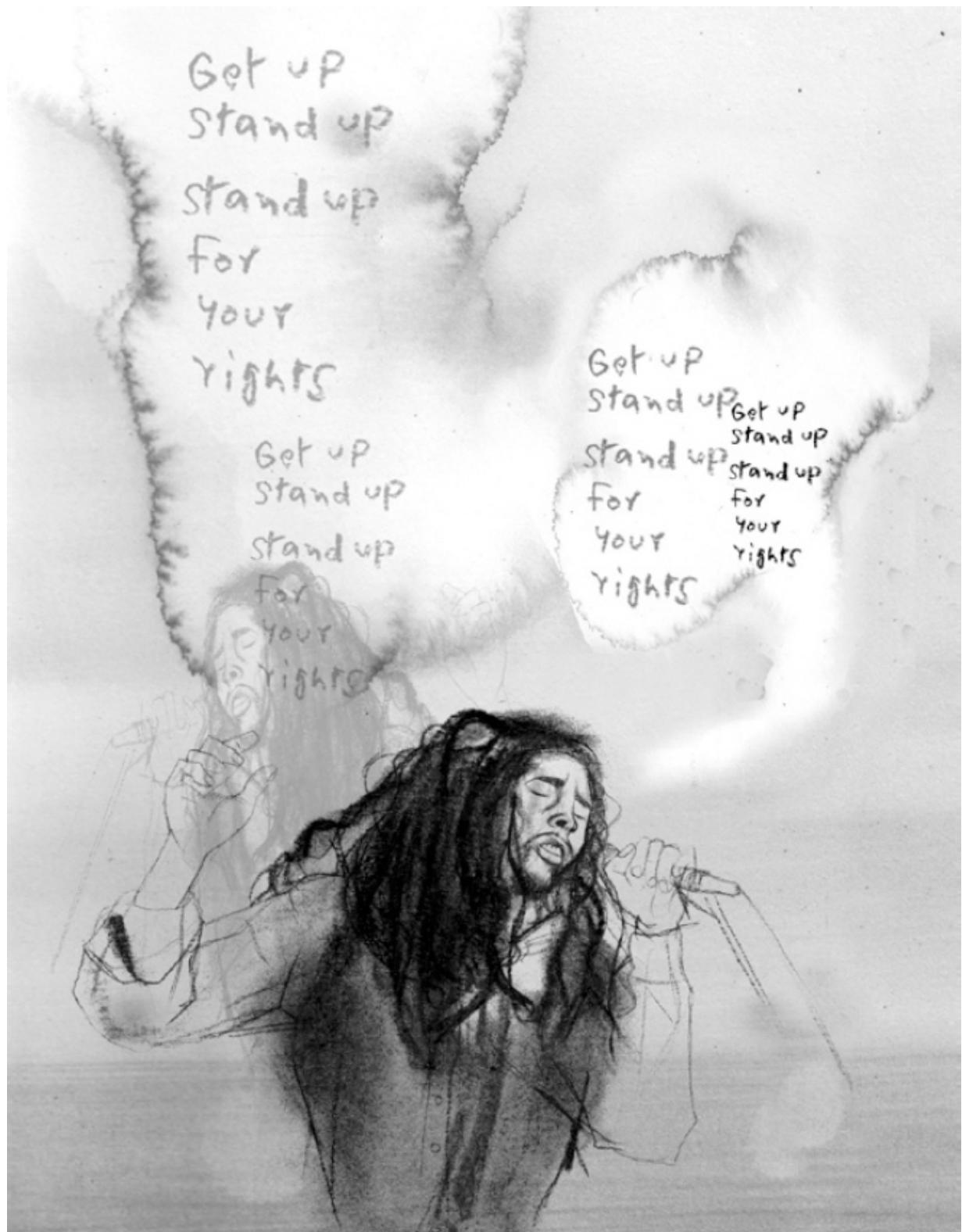
“രജനി തിരഞ്ഞാമയെപ്പറ്റി അറിയാമോ?”

“ലണ്ടനിൽവെച്ച് അങ്കിൾ അവരെപ്പറ്റി പറയുന്നത് കേട്ടിട്ടുണ്ട്; ആരാണെന്ന് ശരിക്കരിയില്ല.”

വിമാനം ജാണ്ഡി എയർപോർട്ടിൽ ഇറങ്ങാൻ പോവുകയാണെന്ന് അനുഭിസ്മെന്റ് കേട്ടാണ് തോൻ ചിതകളിൽനിന്ന് ഉണ്ടിന്നത്.

അത്രായിരുന്നു രജനി തിരഞ്ഞാമ?

ഈ ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം അതു ലളിതമല്ല. എന്നാൽ ആ ഉത്തരം തങ്ങൾക്കുനുകുലമായി മാനിപ്പുലേറ്റ് ചെയ്യാനുള്ള

പത്തു മണിക്ക് മുമ്പുതന്നെ ജാളിയിലെ ഏറ്റവും വലിയ
 സമേളന കേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നായ വീരശിക്കം ഹാൾ
 നിറത്തു കവിത്തിരുന്നു. പലരും ഇരിപ്പിടം കിടാതെ
 ഹാളിനു ചുറ്റുമായി കൂടിനിന്നു. സമര വീരയുടെ
 നിർദ്ദേശമനുസരിച്ചായിരിക്കണം തൈഞ്ചൽക്ക് മുന്നു
 പേരക്കും മുൻനിരയിൽത്തന്നെ സീറൂക്കൾ ഒഴിച്ചിട്ടിരുന്നു.
 രജനി തിരഞ്ഞാമയെക്കുറിച്ച് സിനിമയെടുക്കുന്ന
 ഹോളിവുഡ് സംഘമെന്ന പ്രത്യേക
 പരിഗണനയോടെയാണ് സംഘാടകൾ തൈഞ്ചലെ
 സ്പീകരിച്ചത്. തിരക്കിൽ അങ്ങിങ്ങായിനിന് കാര്യങ്ങൾ
 നിരീക്ഷിക്കുന്ന ചിലരുടെ സിംഹളമുഖ്യായയിൽനിന്ന്
 അവർ മധുരിയിലുള്ള രഹസ്യാനേപ്പണം
 ഉദ്യോഗസ്ഥരാണോ എന്ന് സംശയം തോന്തി.
 രജനിയുടെ ഒരു ഹോട്ടേ മാലയിട്ട് അലക്കരിച്ച് വെച്ച്
 വേദിയിൽ നാല് അത്രോ പ്രാസംഗികൾ അക്ഷമരായി
 ഇരിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തൈഞ്ചലെ
 കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു എന്നു തോന്തുന്നു. തൈഞ്ചൽ
 സീറൂകളിലിരുന്ന ഉടനെ രജനിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു
 നിമിഷത്തെ മൗനപ്രാർത്ഥനയോടെ സമേളനം
 ആരംഭിച്ചു. പിന്നെ ജാളി മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ

അഭ്യാപികയായ ഡോക്ടർ മരതകം ഷണ്ഠമുവനാമൾ സ്വാഗതം പറയാനായി എഴുന്നേറ്റു.

“യെല്ലാരുക്കും കാലെ വന്നകം. Who was Rajani Thiranagama? എന്ന ഈ സമേളനത്തിലേക്ക് വേദിയിലും സദസ്സിലുമുള്ള എല്ലാവരെയും തൊൻ സന്തോഷത്തോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ഈച്ചേപ്പാരിൽ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ട യാഴ്ച്ചാണ്ടത്തിന്റെ വീരപുത്രികളിൽ സുവർണ്ണ ലിപികളിലെഴുതേണ്ട പേരാൺ രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെത്. കാൽ നൃറാണ്ട് മുന്പ് ഇയക്കത്തിന്റെയും റാണവത്തിന്റെയും അമേതിപ്പടയുടെയും അയുധങ്ങൾക്കു നേരേ നിരായുധയായി പോരാടി വീരചരമം പ്രാപിച്ച ആ സഹോദരിയെപ്പാലെ യാഴ്ച്ചാണ്ടത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനും വേണ്ടി പോരാടിയ മറ്റാരുമുണ്ടായിട്ടില്ല. നിർഭാഗ്യവശാൽ 1989 സെപ്റ്റംബർിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നതിന് മുമ്പുള്ള കാലത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലുടെ രജനി പങ്കുവെച്ച ആശങ്കകളാണ് ഈ ഇളംത്തിന്റെ ദുരന്തചരിത്രമായി മാറിയിരിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, നമ്മുടെ പുതിയ തലമുറ രജനി തിരഞ്ഞാമയെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടോ എന്ന് സംശയമാണ്. അവർക്ക് അതിനുള്ള അവസരമാരുക്കുകയാണ് ഈ സമേളനത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം. മറ്റ് ഒപ്പചാരികതകളോന്നുമില്ലാത്ത ഈ സമേളനത്തിൽ രജനിയെക്കുറിച്ച് നമ്മളോടു സംസാരിക്കുന്നത് രജനിയുടെ സുഹൃത്തും നാഷണൽ യൂണിവേഴ്സിറ്റി ഓഫ് സിംഗപ്പുരിലെ ഓക്കോളജി ഹോസ്പിറ്റൽ ഡോക്ടർ വലർമതി കല്യാണസുന്ദരം, ജാഡി റൈറ്റുമൻ ഗെറ്റ്സ് വാച്ചിന്റെ സെക്രട്ടറി റവ. ഫാദർ ആൽഫ്രേഡ് ചെല്ലദുരെ, പ്രശ്നം ഈജിപ്പഷ്യൻ മനുഷ്യാവകാശപ്രവർത്തകയും വുമൻ എഗൻസ് വാർ എന്ന അന്താരാഷ്ട്ര സംഘടനയുടെ ഏഷ്യൻ റീജിയൻ ചെയർപോളിംഗുമായ ആമിന എൽ ഫമീറി എന്നിവരാണ്. ഈവർ മുന്നു പേരും രജനി തിരഞ്ഞാമയെ മുന്ന് വൃത്യനൂതലങ്ങളിൽ അടുത്തിരുന്നവരാണ്. ആദ്യമായി ഡോക്ടർ വലർമതി കല്യാണ സുന്ദരം.”

വലർമതി എഴുന്നേറ്റ് രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ ഫോട്ടോയ്ക്കു മുമ്പിൽ ഒരു നിമിഷം നിന്ന് തൊഴുതത്തിനും ശ്രേഷ്ഠം മെക്കിന് അടുത്തേതുകു വരുമ്പോൾ സദസ്യം ആകാംക്ഷയോടെ വീർപ്പടക്കിയിരുന്നു. അവർ ഓൺ വിതുന്നി കരച്ചിലടക്കിക്കൊണ്ട് ആരംഭിച്ചു.

“ചീന വയതിലിരുന്നെ എന്നിക്ക് രജനിയെ നല്ലാം തെരിയും. തൈങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ജനിച്ചു വളർന്നത് അടുത്തടുത്ത വീടുകളിലായിരുന്നു. ഒരുമിച്ചാണ് സ്കൂളിൽ പോയിരുന്നത്. മറ്റ് കുട്ടികളെപ്പോലെ പാട്ടും കളിയും കമ്പറച്ചിലുമെല്ലാം നിരന്തരതായിരുന്നു. തൈങ്ങളുടെ കുട്ടിക്കാലവും. പലപ്പോഴും അവളുടെ ചേച്ചി നിർമ്മലയും തൈങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. കുറച്ചു വലുതായപ്പോൾ സെക്കിൾ എന്ന അതഭൂതും തൈങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലേക്കു കടന്നുവന്നു. രജനിയാണ് തൈങ്ങളുടെ കുട്ടത്തിൽ ആദ്യമായി സെക്കിൾ ചവിട്ടാൻ പറിച്ചത്. സെക്കിളിൽ തൈങ്ങൾ പുന്ബാധകളെപ്പോലെ ഈ നാട്ടിൽ പറന്നുനടന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. അതെത്ര നല്ല കാലമായിരുന്നു. യാഴ്പ്പാണ്ടത്തിൽ ശാന്തിയും സമാധാനവുമുണ്ടായിരുന്ന കാലം. തൈങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ജനിച്ചത് 1954 ലാണ്. അവർ ഹെബ്രോവരിയിലും തോൻ മാർച്ചിലും. കൃത്യമായി പറന്തതാൽ അവർ ഹെബ്രോവരി 23നും തോൻ മാർച്ച് 23നും. എന്നുക്കാൾ ഒരുമാസം മാത്രമേ പ്രായക്കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നുള്ളുവെങ്കിലും അവർ ഒരു ചേച്ചിയെപ്പോലെയാണ് പെരുമാറിയിരുന്നത്. എന്നോട് മാത്രമല്ല അവളുടെ ചേച്ചി നിർമ്മലയോടുപോലും അങ്ങനെയായിരുന്നുവെന്ന് തോനുന്നു. പ്രായത്തിൽ കവിതയ്ക്കാരു പക്കത അവർ ചെരുപ്പത്തിലെ കാണിച്ചിരുന്നു. ജാൾ കോളേജിലെ ഗണിതശാസ്ത്ര അദ്ദൂഹപകനായിരുന്ന അവളുടെ അപ്പാരാജശ്രികം സാർ കീസ്റ്റിയ മതബോധത്തക്കാളേറെ വിശ്രാലമായ സ്വാതന്ത്ര്യ ഭോധമുള്ളവരായിട്ടാണ് തന്റെ മക്കളെ വളർത്തിയിരുന്നത്. കുട്ടിക്കാലത്ത് തമാശകൾ പറന്ത കുടുകുടാ ചിരിക്കുകയും പെട്ടെന്നു കരയുകയും ചെയ്തിരുന്ന കുട്ടി ഹൈസ്കൂൾ ക്ലാസ്സിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും വലിയ ഗൗരവക്കാരിയായിമാറി. പക്ഷേ, പഠനത്തിലും

കളികളിലും ക്ഷാസ്സിൽ എപ്പോഴും
അവളൊന്നാമതായിരുന്നു.”

“തെങ്ങൾ രണ്ടുപേരും ഒരുമിച്ചാണ് കൊളംബോ
മെഡിക്കൽ കോളേജിൽ ചേർന്നത്. അവിടെ
ഭൂരിപക്ഷവും സിംഹാള വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു.
എങ്കിലും വൃത്യസ്ഥമായ ഭാഷയും സംസ്കാരവുമായി
രജനികൾ വളരെ പെട്ടെന്നു പൊരുത്തപ്പെടാൻ കഴിഞ്ഞു.
മെഡിക്കൽ കോളേജിലും ക്ഷാസ്സിൽ അവർ
മുൻപത്തിയിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. പഠനത്തോടൊപ്പം
സ്പാതന്ത്ര്യത്തിനും അവകാശങ്ങൾക്കും വേണ്ടി
വാദിക്കുന്ന വ്യക്തിയായി രജനി മാറുന്നത്
അക്കാദമിക്കൾ. എഴുപതുകളിൽ ലോകത്താകെ
വീശിയടിച്ച കമ്മ്യൂണിറ്റ് തരംഗം അവളെയും
ബാധിക്കാതിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, അവൾ വിഘ്നവചിന്തകളെ
ഡ്രോഗ്മാറ്റിക്കായി സ്പീകരിച്ചില്ല. അതിലെ
ഹിന്ദുസ്ഥാനക്കാരെയും വളരെ സംശയത്തോടെയാണ് അവർ
സമീപിച്ചിരുന്നത്. ജനാധിപത്യത്തിൽ അധിക്ഷിതമായ
സ്പാതന്ത്ര്യബോധമായിരുന്നു രജനിയുടെത്.
അതുകൊണ്ടാണ് തികച്ചും അരാഷ്ട്രീയ
ചിന്താഗതിക്കാരായ മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ
രാഷ്ട്രീയ ബോധമുണ്ടാക്കാൻ അവളുടെ
പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു സാധിച്ചത്. 1976-ൽ നടന്ന
ശ്രീലങ്കയുടെ ചരിത്രത്തിലെ ആദ്യത്തെ വിദ്യാർത്ഥി
കൊലപാതകമായ പെരദേശിയ കോളേജിലെ
വീരസുരൂയ്യുടെ മരണത്തിനെതിരെ രജനിയുടെ
നേതൃത്വത്തിൽ തെങ്ങൾ മെഡിക്കൽ വിദ്യാർത്ഥികളും
പരസ്യമായി പ്രതിഫോഡിച്ചു.”

“ഭാഷയുടെയും മറ്റു സങ്കുചിത സാംസ്കാരിക
സ്പതാബോധങ്ങളുടെയും അപ്പുറത്തുള്ള ഒരു
വിശ്വമാനവികതയിലാണ് അവൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നത്.
അക്കാദമിക്കൾ വിഘ്നപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വളരെ
സജീവമായിരുന്ന ദയപാല തിരഞ്ഞാമയെ അവർ
കണ്ടുമുട്ടുന്നതും പ്രണയിക്കുന്നതും. വളരെ വ്യത്യസ്ഥമായ
പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽനിന്നു വന്നിട്ടും പ്രണയത്തിൽ
വിശ്വബ്ദി അവരെ ഒരുമിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു. ജാഴ്യിലെ
സാമ്പത്തികമായി അതു മോശമല്ലാത്ത ക്രിസ്തുൻ

കൂടുംബത്തിൽ ജനിച്ചുവളർന്ന രജനി സിംഗാള ബുദ്ധിസ്മൃതിയാണ് പശ്ചാത്തലമുള്ള ഇടതുപക്ഷ വിപ്പവപ്പസ്ഥാനത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ദയപാലയെ പ്രണയിച്ചതിൽനിന്നുതനെ അവളുടെ ഹൃദയവിശാലത മനസ്സിലാക്കാം. തങ്ങൾ കൂടുകാരെല്ലാവരും അവരുടെ പ്രണയത്തെ ആവേശത്തോടെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. പ്രണയിക്കപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ ഈ ലോകം തന്നെയാണ് അവരുടെ സ്വർഗ്ഗം എന്നാരു വാക്കും നിന്നേ ബൈബിളിൽ എഴുതിച്ചേർക്കണമെന്നാക്കേ താനവളോട് തമാഴ പറയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, രജനിക്കും ദയപാലയ്ക്കും ഈ ലോകം സ്വർഗ്ഗമായിരുന്നില്ല. 1977-ൽ അവർ വിവാഹിതരാകുമ്പോൾ ദയപാല പലപ്പോഴും ഒളിവിൽ പോകേണ്ട അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് അവർക്ക് മിടുക്കികളായ രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ ജനിച്ചു. 1978-ൽ നർമ്മദയും 1980-ൽ ശാരികയും. ദയപാല തിരഞ്ഞാമയും നർമ്മദയും ഈപ്പോൾ ബിട്ടുന്നിൽ താമസിക്കുന്നു. ശാരികയും. എസ്റ്റിൽ കാലിഫോർണിയയിലെ സ്കാൻ ഫോർഡ് യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നവുംശശാസ്ത്രം പഠിപ്പിക്കുന്നു.”

“രജനി ജാണ്ണ ടീച്ചിങ്സ് ഹോസ്പിറ്റലിലാണ് ഈന്തേശ്വരിപ്പിലും ചെയ്ത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ മറ്റു ചില കാരണങ്ങളാൽ എന്നിക്ക് കൊള്ളബോധിയിൽതന്നെ തുടരേണ്ടിവന്നു. ഈന്തേശ്വരിപ്പിനു ശ്രേഷ്ഠം താൻ വിവാഹിതയായി സിംഗപ്പുരിലേക്കു പോകുമ്പോൾ അവൾ തെക്കൻ ശ്രീലങ്കയിലെ ഹൽദുമുള്ള എന്ന ഗ്രാമത്തിൽ ദോക്കുറായി ജോലിക്കു ചേർന്നു. സുമാർ ഒരു വർഷത്തോളം അവിടെ ജോലി ചെയ്തപ്പോഴേക്കും അവൾ ജാണ്ണ മെഡിക്കൽ കോളജിലെ അനാട്ടമി അധ്യാപികയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ദോക്കുറെന്നനിലയിലും അധ്യാപികയെന്നനിലയിലും വളരെ മികച്ച രീതിയിലാണ് രജനി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നതെന്ന് സഹപ്രവർത്തകരും വിദ്യാർത്ഥികളും ഈപ്പോഴും ഓർമ്മിക്കാറുണ്ട്. താൻ പഠിപ്പിക്കുന്ന വിഷയങ്ങളിൽ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും അന്താരാഷ്ട്രത്തിൽ നടക്കുന്ന ഗവേഷണങ്ങളെ പിന്തുടരാനും രജനി ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് 1983 അവസാനത്തോടെ

ബീട്ടുനിലെ പ്രസിദ്ധമായ Middlesex University Hospital -ൽ ഉപരിപറമ്പം നടത്താനുള്ള കോമൺവേൽത്ത് ഹെല്ലോഷിപ്പ് അവർക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. പോസ്റ്റ് ശ്രാജേപഷനു ശ്രേഷ്ഠ Liverpool University തും നിന്ന് കംപാരറ്റീവ് അനാട്ടമിയിൽ Ph.D യെടുത്ത രജനിയുടെ ഗവേഷണ പ്രഖ്യാനങ്ങൾ പ്രധാനപ്പെട്ട മെഡിക്കൽ ജേണലുകളിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. രജനി, എ.ടി. ചൊംബർലെൻ, ബി.ടി. വുഡ് എന്നീ സഹപ്രവർത്തകരോട് ചേർന്ന് കൂടിനിക്കൽ അനാട്ടമി ജേണലിൽ 1989-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച് Valves in superficial limb veins of humans and nonhuman primates എന്ന പേപ്പർ അതിൽ എടുത്തു പറയേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെ യു.കെ.യിൽ വളരെ നല്ല നിലയിൽ തന്റെ പ്രൊഫഷണൽ ജീവതം മുന്നോട്ട് കൊണ്ടുപോകാവുന്ന എല്ലാ സാഹചര്യമുണ്ടായിരുന്നപ്പോഴാണ് അവർ അതെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ച് ജാഗ്ര മെഡിക്കൽ കോളജിലെ അധ്യാപികയായി മടങ്ങി വന്നത്. നമ്മുടെ മണ്ണിൽ ആദ്യത്തെയുഭ്യത്തിന്റെ തീ ആളിക്കെത്തുന്ന അക്കാദമിയിൽ പ്രൊഫഷണലുകളോക്കെ പടിഞ്ഞാറൻ നാടുകളിലേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നപോഴാണ് രജനി അതിനു തയ്യാറായത് എന്നോർക്കുന്നപോഴാണ് നമ്മുടെ കണ്ണുകൾ നിരയുക.”

“ലണ്ടനിലുണ്ടായിരുന്ന കാലത്ത് അവർ ഇയക്കത്തെ പിന്തുണാച്ചിരുന്നു. ചേച്ചി നിർമ്മലയൈപ്പോലെ ഇയക്കത്തിൽ അവർക്കും പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. നിർമ്മലയുടെ മോചനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള കൃാന്ധയിനിൽ ഇയക്കത്തിന്റെ ലണ്ടൻ കമ്മിറ്റിയോടു ചേർന്ന് അവളും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തീരെ ജനാധിപത്യപരമല്ല എന്ന് അവർ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ട്. ഈ തിരിച്ചറിവും സഹജമായ സ്പാതന്ത്ര്യവോധവുമാണ് അവളുടെ തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ സ്പാധീനിക്കുന്നത്. നിർഭാഗ്യവശാൽ ശാന്തിക്കും സമാധാനത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള ആ ധീരമായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കാനോ ഉൾക്കൊള്ളാനോ തയ്യാറാക്കാത്തവർ അവളുടെ

ജീവനെടുക്കുകയായിരുന്നു. 1989 സെപ്റ്റംബർ 21-ന് ലോക സമാധാനദിനത്തിൽ എൻ്റെ രജനിയെ അവർ വെടിവെച്ചു കൊന്നു. അവളുടെ ഓർമ്മയ്ക്കുമുന്നിൽ കണ്ണിരത്ജലി അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് തോൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അക്കാലതെത്ത് രജനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് എന്നക്കാർ നന്നായി നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കാൻ കഴിയുക മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഒപ്പം നിന്ന് റവ. ഫാദർ ആൽഫ്രേഡ് ചെല്ലുദുരെക്കാണ്. ഈ അദ്ദേഹം നിങ്ങളോട് സംസാരിക്കും.”

ഫാദർ ആൽഫ്രേഡ് ചെല്ലുദുരെക്ക് എൻ്റെപതിലേരെ പ്രായമുണ്ടാണ് തോന്നുന്നത്. വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് എഴുന്നേറ്റ് മെക്കിന്ടുതേതക്കു വന്നത്. നേരിയ ദുർബലമായ ശ്രദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹം സംസാരിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ സദസ്സിൽ വല്ലാതെത്താരു നിശ്ചില്ലെത്തു.

“യെല്ലാരുക്കും കാലെവണക്കം. വലർമ്മതി പറത്തതുപോലെ എൻ്റെപതുകളുടെ അവസാനത്തിൽ രജനിയുടെകുടെ പ്രവർത്തിച്ച് ദരാളാണ് തോൻ. കൂടെ പ്രവർത്തിച്ചു എന്നു പറയുന്നത് പുരിഞ്ഞമായി ശരിയല്ല. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് ചെറിയതരത്തിലുള്ള ഉപദേശങ്ങളും പിന്തുണയുമായി ആത്മവിശ്വാസം നൽകി എന്നു പറയുന്നതാണ് ശരി. കാരണം 1983-ലെ കലാപകാലത്ത് കൂപ്രസിദ്ധനാഥാരു പട്ടാളമേധാവി തന്റെ കൈക്കരുത്ത് മുഴുവൻ എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചതിനാൽ അന്ന് തന്നെ എഴുന്നേറ്റ് നിൽക്കാനും നടക്കാനും ബുദ്ധിമുട്ടുന്ന അവസ്ഥയിലായിരുന്നു തോൻ. രജനി എൻ്റെ സുഹൃത്ത് രാജശിക്കത്തിന്റെ മകളായിരുന്നു. മിടുക്കി. ബുദ്ധിമതി. സ്വന്തം നാടിനേയും നാടുകാരേയും എറെ സ്നേഹിച്ചവർ. 1988-ൽ ജാൾ യുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ University Teachers for Human Rights എന്ന സംഘടനയുടെ രൂപീകരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനായി അവർ എന്ന കാണാൻ വന്നിരുന്നു. നല്ലവണ്ണം ആലോച്ചിച്ചിട്ടാണോ ഇത്തരമൊരു കാര്യത്തിനായി ഇരങ്ങിപ്പുറപ്പെടുന്നതെന്ന് തോനവള്ളോട് ചോദിച്ചു. അവർ പുതിയിരിയോടെ തലയാട്ടി. കൂടെ ജാൾ

മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ഡോക്ടർമാരായ ശ്രീധരനും രാജൻ എഴുപ്പേയും ദയാ സോമസുന്ദരവുമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ വളരെ അർപ്പണ ബോധമുള്ള മനുഷ്യസ്നേഹികളായിരുന്നു. ഇയക്കവും റാണവവും അമെമതിപ്പടയും ഒരുപോലെ ഈ നാട്ടിലെ സാധാരണ ജനങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ ചവിട്ടിമെമതിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന സത്യം അവർ തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതിനെ തുറന്നു കാണിക്കാനും സമൂഹത്തിലെ ഹിന്ദസഭയ്ക്കുത്തിരെയുള്ള പൊതുബോധം വളർത്തിയെടുക്കാനുമാണ് അവർ ആഗ്രഹിച്ചത്.”

“താൻ അവർക്ക് മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനം എങ്ങനെയായിരിക്കണം എന്നതിനെക്കുറിച്ചു വിശദമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. സാധുമായ ശത്രുവിനോട് നിരായുധരായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്നവരാണ് മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകൾ. ആ യുദ്ധത്തിൽ പലപ്പോഴും നമ്മൾ വ്യക്തിപരമായി തോൽക്കുകയും സമൂഹം ആത്മനികമായി വിജയിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുക. പലപ്പോഴും ആ വിജയം നമ്മുടെ കാലശ്രൂഷമാണ് സംഭവിക്കുക. കുറുക്കു ആ വഴിയാണ് നമുക്കു പറിപ്പിച്ചുതുന്നത്. ഗാന്ധി ആ വഴിയാണ് നമുക്ക് പറിപ്പിച്ചു തന്നത്. രജനിയുശ്ശേഖ്യേടയുള്ള UTHR പ്രവർത്തകൾ ആ വഴിയിൽക്കൂടിയാണ് സഖവരിച്ചത്.

UTHR പ്രസിദ്ധീകരിച്ച റിപ്പോർട്ടുകൾ സമൂഹത്തിനു നേരേ പിടിച്ചകണ്ണാടിയായിരുന്നു. രജനിയും കൂടുകാരും ഈ സമൂഹത്തിൽ നടന്ന ഓരോ അക്കമംസംഭവത്തയും കൃത്യമായി അടയാളപ്പെടുത്തി. ആരാൺ അതിനു പിന്നീലെന്ന് പൊതുസമൂഹത്തോടു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. അക്കമങ്ങളിലെ ഇരകളെ കഴിയാവുന്നവിയത്തിൽ സഹായിച്ചു. അവർക്ക് സംരക്ഷണവും ആഹാരവും മരുന്നും ചീകിത്സയും നൽകി. അക്കമങ്ങളിൽ ഇരകളായ സ്ത്രീകളെ പുനരധിവസിപ്പിക്കാനായി പുർണ്ണി വിമെൻസ് സെന്റർ പോലെയുള്ള സ്ഥാപനങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. ഇതൊന്നും കൊളംബോ നഗരത്തിലെ സുരക്ഷിതമായ ബംഗാവിലിരുന്ന് വിദേശ എജൻസികളുടെ സഹായം സ്പീകർച്ചുകൊണ്ടുള്ള NGO പ്രവർത്തനമായിരുന്നില്ല. സ്പന്തം ജീവൻ പണയം വെച്ച്,

വിയർപ്പാഫുകൾ, സമൂഹത്തിന് വേണ്ടി ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. ഇയക്കത്തിന്റെ അക്കമാറ്റവും പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലം റിപ്പോർട്ടുകൾ UTHR പുറത്ത് വിടാൻ തുടങ്ങിയതോടെ പ്രശ്നങ്ങൾ ആരംഭിച്ചു. റാണവമായാലും അമൈതിപ്പടയായാലും അവർക്ക് തങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സെന്റിക് നടപടികളുടെ ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ജനങ്ങൾക്ക് വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇയക്കത്തിന് അത്തരത്തിൽ ഒരിക്കലും തങ്ങളുടെ തെരുക്കളെ ന്യായീകരിക്കാൻ കഴിയില്ലപ്പോ. അപ്പോഴേക്കും ജനാധിപത്യത്തിൽ വല്ലാതെ അക്കന്നു പോയ അവർ തങ്ങളെ വിമർശിക്കുന്നവരെ ഭീഷണിപ്പുടുത്തിയും കൊന്നാടുക്കിയും നിഡ്രബുരാക്കാനാണ് ശ്രദ്ധിച്ചത്. രജനി അത്തരം ഭീഷണികളെ വക്കവെയ്ക്കാതിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് അവരെ കൊലപ്പുടുത്തിയത്. ആരാധിയിരുന്നു രജനി തിരഞ്ഞാമ എന്ന് ചോദിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ തലമുറയോട് എന്നിക്കാണേ പറയാനുള്ളതു. ഈ മണ്ണിൽ ജനിച്ച ഏറ്റവും വിശ്വാസ്യായ സ്ഥാനാധികാരിയാണ് അവൾ. സ്നേഹത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും പരുായം. ആത്മാദിമാനത്തിന്റെ നക്ഷത്രം. വണക്കം.”

ഹാദർ അതു സംസാരിച്ചപ്പോഴും വല്ലാതെ തളർന്നുപോയിരുന്നു. വലർമ്മതീയും മരതകവും ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തെ പിടിച്ച് കസേരയിൽ ഇരുത്തി. അടുത്ത പ്രസംഗത്തിനായി ആമിനാ എൽ റമീദി ഫൃഖുന്നറു. നല്ല ഒഴുക്കുള്ള ഇംഗ്ലിഷിൽ അവർ സാംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ റാളിനു പുറത്ത് കൂടിനിന്നവരെല്ലാം അകത്തെക്കുതിക്കിത്തിരക്കിക്കയറി.

“ Dear Friends, 1986 -ൽ ലണ്ടനിൽവെച്ചു നടന വുമൺ എഗൻസ്സ് വാറിന്റെ സമേളനത്തിൽ സംസാരിക്കാൻപോയ അവസരത്തിലാണ് താൻ രജനിയെ ആദ്യമായി കാണുന്നത്. അന്താരാഷ്ട്രതലത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മനുഷ്യാവകാശ, യുദ്ധവിരുദ്ധ, സ്ഥാപക്ഷ പ്രവർത്തകരെല്ലാം വലിയോരു ആവേശത്തോടെ ഓർമ്മിക്കുന്ന പേരാണ് രജനിയുടെ. പ്രതീക്ഷയുടെ

പ്രകാശമുള്ള കണ്ണകളായിരുന്നു രജനിയുടെ. വലിയൊരു അത്തവിശ്വാസം അവളുടെ നോട്ടത്തിലും വാക്കുകളിലുമുണ്ടായിരുന്നു. ഇവിടെക്കു വരുന്നോൾ രാധിക കുമാരസ്വാമിയെയും നന്ദിത ഹക്കിരെയും പോലെയുള്ള പ്രശ്നങ്ങരായ മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകൾ നടത്തിയ രജനി തിരഞ്ഞാമ അനുസ്ഥരണ പ്രഭാഷണങ്ങൾ തൊന്നെടുത്ത് വായിച്ചുനോക്കി. അത്തരത്തിലെരുവു പ്രഭാഷണത്തിന് ഇന്ന് ഇവിടെ പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്നു തോന്നുന്നില്ല. 2009-ൽ രജനി തിരഞ്ഞാമ അനുസ്ഥരണത്തോടനുബന്ധിച്ച് ദയപാല തിരഞ്ഞാമ നടത്തിയ പ്രഭാഷണത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം ഇവിടെ വായിക്കാമെന്നാണ് കരുതുന്നത്. ഇന്നലെ രാത്രി രജനിയുടെ മകൾ നർമ്മദയുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അവളും അതായിരിക്കും നഘ്നതെന്നു പറഞ്ഞു. ഈ ദയപാലയുടെ വാക്കുകൾ:

“രജനിയുടെ ആശയങ്ങൾ സമകാലിക രാഷ്ട്രീയ സാഹചര്യങ്ങളിൽ എങ്ങനെയാണ് പ്രതിഫലിക്കുന്നതെന്ന് നോക്കു. രജനിയുടെ വാക്കുകൾ തന്നെ ഉപയോഗിച്ചാൽ നമൾ ഇപ്പോഴും ഒരു ഇരുണ്ട താഴ്വരയിൽക്കൂട്ടിയാണ് നടക്കുന്നത്. മനുഷ്യത്വരാഹിത്യമാണ് എവിടെയും. ഇന്നതെത്തെ നമ്മുടെ അടിസ്ഥാനപരമായ പ്രസ്തുത കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയാനും വിയോജിക്കാനുമുള്ള ഭയമാണ്. വംശീയയുള്ളത്തിന്റെ ഇരുണ്ട നിശ്ചൽ ഇപ്പോഴും അപ്രതൃക്ഷമായിട്ടില്ല. പരമാവധി അധികാര വികേന്ദ്രീകരണത്തിലും ജനാധിപത്യത്തിന്റെ ഇടം വികസിക്കാത്തിട്ടേതാളം കാലം തമിഴ് ജനതയുടെ സമാധാനം എന്നത് സാധ്യമാവുകയില്ല.

രജനി എന്തിനു വേണ്ടിയാണോ ജീവൻ ബലിക്കാടുത്തത്, ജനാധിപത്യപരമായി വിയോജിക്കാനുള്ള ആ അവകാശത്തിന് എതിരായി നിലനിൽക്കുന്ന പ്രതിബന്ധങ്ങൾ ഇന്നും നമ്മുടെ സമൂഹങ്ങളിൽ നിലനിൽക്കുന്നതിനാൽ തമിഴ് സിംഗള ജനവിഭാഗങ്ങളിൽനിന്ന് ഇനിയും രജനിയെപ്പാലയുള്ളവർ മുന്നോട്ടു വരേണ്ടതുണ്ട്.

രജനിയുടെ പാത പിന്തുടരുന്നവരാണ് നമ്മുടെ ലോകത്തെ കൂടുതൽ നല്ലതാക്കി മാറ്റുക.

മരിക്കുന്നതിന് ഏതാനും സെക്കൻഡുകൾ മുമ്പ് രജനി അനുഭവിച്ച വേദനയും ദുഃഖവും പങ്കിടാൻ കഴിയാതെപോയതിനോട് കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു വർഷമായി താബാത്യും പ്രാപിക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയാണ് തൊൻ. അവർ അതെങ്ങനെയാണ് അനുഭവിച്ചിരിക്കുകയെന്ന് എനിക്കരിയാം.’ എന്ന ഒരു പുസ്തകത്തിലെ താളുകൾപോലെ ആർക്കേജിലും അറിയാമെങ്കിൽ അതു നിങ്ങൾക്കാണ് എന്ന് അവർ എനിക്ക് ഒരിക്കൽ എഴുതിയിരുന്നു. തൊൻ എൻ്റെ അശായമായും സന്നഹതതാൽ അവളോട് അത്യയക്ക കടപ്പെട്ടവനാണ്. മനുഷ്യസന്നഹതതിന്റെ സൗദര്യമെന്താണെന്ന് അവളുടെ പ്രണയമാണ് എന്ന പറിപ്പിച്ചത്.

രജനിയും തൊനും ബോബ് മാർലിയുടെ സംഗീതം ഇണ്ണപ്പടിരുന്നു. അവർക്ക് പ്രത്യേകിച്ച് ഇണ്ണമുള്ളാരു ഗാനമുണ്ടായിരുന്നു. അത് ഉദ്യരിച്ചുകൊണ്ട് തൊൻ അവസാനിപ്പിക്കാം *Get Up Stand Up, Stand up for your rights.* ദയപാല പറത്തെന്നുകൊൾ കൂടുതൽ ഓന്നും എനിക്കും പറയാനില്ല. *Get Up Stand Up, Stand up for your rights .”*

സമേളനം പ്രതീക്ഷിച്ചതിലും വേഗം അവസാനിച്ചു.

അമ്പസാനത്തെ കൂടിക്കൊള്ളു

രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ കൊലപാതകവുമായി
ബന്ധപ്പെട്ട ദുരൂഹതകളെക്കുറിച്ച് സമേളനത്തിൽ
സംസാരിച്ച ആരും ഓന്നും തന്നെ പറയാതിരുന്നത് വളരെ
വിചിത്രമായി തോന്തി. ഒരുപക്ഷേ, ആ വിഷയത്തിൽ

അഭിപ്രായമൊന്നും പറയരുതെന്ന് അവർക്ക് കർശനമായ നിർദ്ദേശം ലഭിച്ചിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഫാദർ ചെല്ലുവേരെയെങ്കിലും അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും സംസാരിക്കുമായിരുന്നു. ദയാ സോമസുന്ദരത്തെയോ ശ്രീയരന്നെയോ പോലെയുള്ള, UTHR ലെ രജനിയുടെ സഹപ്രവർത്തകരെ പങ്കെടുപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി പറയുമായിരുന്നു. ഭീഷണിപ്പെടുത്തി തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് അനുസരിച്ച് നിയന്ത്രിക്കാൻ സാധിക്കില്ല എന്നറിയാവുന്നതുകൊണ്ടായിരിക്കാം സംഘാടകൾ അവരെ ക്ഷണിക്കാതിരുന്നത്. അതുപോലെ രജനിയുടെ രാഷ്ട്രീയ നിലപാടുകളെയും അതിനു ക്രമേണ സംഭവിക്കുന്ന മാറ്റങ്ങളെയും പറ്റി ആരും വിശദീകരിച്ചതുമില്ല. അങ്ങനെ ‘ആരാധിയിരുന്നു രജനി തിരഞ്ഞാമ?’ എന്ന ചോദ്യത്തിന് വ്യക്തമായ ഉത്തരംനൽകാതെയും അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു കാരണങ്ങളിലേക്ക് പോകാതെയും വെറുമൊരു സർക്കാർ സ്വോഖൻസേഡ് ചടങ്ങ് മാത്രമായി ആ സമേളനം അവസാനിച്ചു. രജനിയുടെ പേര് വീണ്ടും പൊതുസംവാദത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരാൻ കഴിഞ്ഞു എന്നതു മാത്രമാണ് ആ സമേളനം കൊണ്ടുണ്ടായ ദരേയാരു പ്രയോജനം.

ഹോട്ടലിൽ തിരിച്ചെത്തി ഉച്ചഭക്ഷണത്തിനുശേഷം സ്കീപ്പർ ചർച്ചയ്ക്കായി ഇരുന്നപ്പോൾ ആൻ ആ പ്രശ്നംതന്നെന്നാണ് ആദ്യമെടുത്തിട്ട. “പീറ്റർ എനിക്ക് ഈ മീറ്റിംഗ് ഒരു വേസ്റ്റായിട്ടാണ് തോന്തിയത്. അവിടെ പ്രസംഗിച്ചതെല്ലാം നമുക്ക് അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളാണ്. രജനിയുടെ കൊലപാതകത്തെ സംബന്ധിച്ചു മുമ്പുള്ള കൂടുതൽ അറിയേണ്ടത്. അതിനെപ്പറ്റി ആരും ഒരക്ഷുഠം പറഞ്ഞില്ല. സൂശ്കുട്ടികളപ്പോലെ നിഴ്സ്സരായി അച്ചടക്കത്തോടെയിരുന്ന സദസ്സിൽനിന്ന് യാതൊരു പ്രതികരണവും വന്നതുമില്ല.”

“ശരിയാണ് ആൻ. അവരെല്ലാം വല്ലാതെതാരു ഭയപ്പാടോടെയാണ് സംസാരിച്ചത്. കേട്ടിരുന്ന സദസ്സും അങ്ങനെന്നെന്നെന്നും. ഇതാണ് ഇന്നതെത്ത് ശ്രീലങ്കൻ അവസ്ഥ.

ഭയത്തിന്റെ കാർമ്മോദാനങ്ങളാൽ മുടപ്പെട്ട അന്തരീക്ഷമാണ് എല്ലാ സ്ഥലത്തും. കാരുങ്ങലോന്നും അതു ജനാധിപത്യപരമായ രീതിയിലല്ല മുന്നോട്ട് പോകുന്നത്. എല്ലാവരും എപ്പോഴും നിരീക്ഷണത്തിലാണ്. തീരച്ചയായും നമ്മളും. ഭീകരതയെക്കെതിരെയുള്ള വിജയം ആദ്ദേഹിക്കുന്ന സർക്കാരും പുർണ്ണമായ പരാജയത്തിൽ നിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേരീക്കാനുള്ള വഴികളേപ്പോഴിക്കുന്ന ഇയക്കിവും ഒരുപോലെ ഭയപ്പെടുന്നത് ജനങ്ങളെയാണ്. നിർഭാഗ്യവാനാരായ ഇഷ്ടത്തിലെ ജനങ്ങളോ, അവരെല്ലാവരെയും. ഒരു വല്ലാത്ത പാരദ്ദോക്ഷാണിൽ.”

“പീറി, ആൻ പറഞ്ഞത്തിനോട് താൻ പുർണ്ണമായി യോജിക്കുകയാണ്. നമ്മൾ ഇത്തരം സമേളനങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്തതുകൊണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചുാരു പ്രദയാജനവുമില്ല. അതു വെറുതെ സമയം പാഴാക്കലാണ്. രജനിയുടെ കോലപാതകത്തെ സംബന്ധിച്ച ദുരുപ്പതകളുടെ ചുരുളിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം. യാമാർത്തമത്തിൽ എന്താണ് നടന്നതെന്നു കൃത്യമായി അറിയണം. അതു തികച്ചും യാമാർത്തമ്പ്രവോധത്തോടെ ചിത്രീകരിക്കുകയും വേണം.”

“അപ്പോൾ സമരവീര്?”

“യാമാർത്തമ്പ്രവോൾ അയാൾ പറയുന്നതുപോലെയാണെങ്കിൽ പ്രശ്നമില്ലല്ലോ...”

“യാമാർത്തമ്പ്രവോൾ ഒരു പരിധിവരെ അയാൾ പറയുന്നതു പോലെയാണ്.”

“യാമാർത്തമ്പ്രത്തിന്റെ കാരുത്തിൽ അങ്ങനെയൊരു പരിധിയില്ല പീറി...”

അപ്പോഴേക്കും ക്രിസ്റ്റിക്ക് NPC ഗവർണ്ണർ ചന്ദ്രസിരിയെ കാണാൻ പോകേണ്ട സമയമായി. ജാഗ്ധായിലെ ഫിലിം ഷുട്ടിങ്ങിനു വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അദ്ദേഹം ചെയ്യുത്തരുമെന്നാണു സമരവീര പറഞ്ഞതെങ്കിലും ഒപ്പചാരികമായി ഓന്നു കണ്ക് പരിചയപ്പെടാനായി ക്രിസ്റ്റി ഇരഞ്ഞി. കൂടെ തൈങ്ങളുടെ ഹോട്ടലിൽത്തന്നെ താമസിക്കുന്ന ആമിന എൽ അബിദിയും ക്രിസ്റ്റിയെപ്പോലെ സുഗന്ധിയോടൊപ്പമുള്ള എൻ്റെ ആദ്യ

പൊജക്കിന്റെ വിശദാംഗങ്ങൾ അറിയാത്ത ആൻ തോൻ പറയുന്നതു താൽപര്യത്തോടെ കേട്ടു.

“ആൻ നമുക്കിപ്പോൾ കൃത്യമായി അറിയാവുന്ന കുറെ വസ്തുകളുണ്ട്. ഇനിയും വ്യക്തത വരേണ്ട മറ്റു ചില കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്. എന്ന് അനേപഷണങ്ങൾ ആ വഴിക്കാണ്. തോനും സുഗന്ധിയും ചേർന്ന് പ്രവർത്തിച്ച അദ്യകാലത്ത്, തെട്ടിക്കുന്ന ചില വിവരങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ആ കണ്ടെത്തലുകളാണ് തൈജേള ആപത്തിലേക്കു നയിച്ചതും. അതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടത് കൊല്ലപ്പെടുന്നതിന് ഏതാനും ആഴ്ചകൾക്കു മുമ്പ് രജനിയും VP യും തമിലെബാരു കുടിക്കാഴ്ച നടന്നിരുന്നു എന്നതാണ്. രജനിയോട് ഇയക്കത്തെ വിമർശിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു പിന്നാറി എത്തയും വേഗം വിദേശത്തെക്കു പോകണമെന്ന് അദ്യർത്ഥിക്കാനായിരുന്നു ആ കുടിക്കാഴ്ച. ആ അവസാനത്തെ കുടിക്കാഴ്ചയോടെ താൻ എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും കൊല്ലപ്പെടാമെന്ന യാമാർത്ഥ്യം രജനിക്കു മനസ്സിലായി. അത് അവരുടെ തുടർന്നുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളെ ബാധിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.”

“എനിക്കു വിശ്വസിക്കാനാവുന്നില്ല...!”

“അദ്യം തൈജേൾക്കും വിശ്വസിക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. VP യെപ്പോലെ ഓരാൾ അങ്ങനെ ചെയ്യുമെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടായിരുന്നു. സുരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങളാൽ അത്തരമൊരു കുടിക്കാഴ്ച നടക്കാൻ തീരു സാധ്യതയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതു സത്യമായിരുന്നു. ഏകദേശം 15 മിനിറ്റ് അവർ കിള്ളിനൊച്ചിയിലെ ഒരു രഹസ്യക്രോന്തിൽ വെച്ച് സംസാരിച്ചു. VP യും രജനിയുമല്ലാതെ മറ്റാരും അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ആ സംഭാഷണം VP പോലുമറിയാതെ പൂർണ്ണമായി രേക്കോർഡ് ചെയ്തുപെട്ടിരുന്നു.”

“പീറ്റർ അതു കേടോ?”

“കേട്ടു. മഹാതയ എന്ന ഇയക്കത്തിലെ വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു നേതാവാണ് അതു രഹസ്യമായി രേക്കോർഡ് ചെയ്ത്. 1989-ൽ .. ഇയക്കം

കുറച്ചുകാലതേതക്കാരു രാഷ്ട്രീയപാർട്ടി
 രൂപീകരിച്ചപ്പോൾ മഹാതയയായിരുന്നു അതിന്റെ
 നേതാവ്. അക്കാലത്ത് അദ്ദേഹത്തിന് രജനിയുമായി നല്ല
 ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. ഇയക്കെത്തിലെ യുദ്ധത്തിൽ
 മുറിവേറ്റ ചില നേതാക്കളെ രജനി
 ചികിത്സിക്കുകപോലും ചെങ്കിട്ടുണ്ട്. VPയുമായുള്ള
 അഭിപ്രായഭിന്നതയുടെ പേരിൽ പീനീട് 1994-ൽ അദ്ദേഹം
 കൊലചെയ്യുപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 കയ്യിൽനിന്ന് ഈ കാസ്റ്റ് മറ്റാരാളുടെ കയ്യിൽ
 എത്തിയിരുന്നു. അധാളിൽനിന്നാണ് എനിക്കെതു
 കിട്ടിയത്. താനും സുഗന്ധിയും ആ സംഭാഷണം
 പലതവണ കേട്ടു. അവൻ അതു പുറഞ്ഞമായും എഴുതി
 സുക്ഷിക്കുകയും ചെങ്കിരുന്നു. അതിന്റെ
 അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രജനിയും VP യും തമിലുള്ള
 സംഹ്യാദത്തിലുന്നി അമെരിക്കപ്പടയുടെ
 അതിക്രമങ്ങളുടെ ഇരയെന്ന രീതിയിൽ രജനിയെ
 അവതരിപ്പിക്കുന്ന സ്കീപ്പർ താനും സുഗന്ധിയും
 ചേർന്നു തയ്യാറാക്കിയത്.

“എന്നിട്ടോ?”

“അതു തങ്ങേൾക്കു പറിയ വലിയോരു
 മണ്ഡത്തരമായിരുന്നു. രജനി തിരഞ്ഞാമയെ സംബന്ധിച്ച
 സിനിമയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മുഴുവൻ മീഡിയ
 വിഭാഗത്തിലെ തന്നിമുത്തുവാണ്ണല്ലോ കൈകാര്യം
 ചെങ്കിരുന്നത്. എനിക്ക് ഒരിക്കലും VP യേയോ മറ്റ് ഉയർന്ന
 നേതാക്കളെയോ നേരിട്ടു കാണാനുള്ള
 അവസരമുണ്ടായിട്ടില്ല. താൻ ഹൈന്റ് അപുവലിനായി
 സ്കീപ്പർ തന്നിമുത്തുവിന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. VPതന്ന
 നേരിട്ടു കമാപാത്രമാകുന്നു എന്ന പ്രാധാന്യമുള്ളതിനാൽ
 മീഡിയവിഭാഗം സ്കീപ്പർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 അനുമതിക്കയച്ചു. വലിയ തിരക്കുകൾക്കിടയിൽ
 എപ്പോഴോ VP അതു വായിക്കാനെടുത്തു. രജനിയും
 താനും അതീവ രഹസ്യമായി 15 മിനിറ്റ് സംസാരിച്ച
 സംഭവവും അതിൽ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളുമെല്ലാം
 സ്കീപ്പറിൽ കണ്ട് അദ്ദേഹം തെട്ടി. ദേശ്പൂരകാണ്ഡു
 കിടുകിടാ വിരച്ചു. ആ സംഭവം സ്കീപ്പറിന്റെ ഭാഗമായി
 എന്നതിനെക്കാൾ പരമരഹസ്യമായി നടന്ന ആ

കുടിക്കാഴ്ച പുറത്തറിഞ്ഞു എന്നതിലായിരുന്നു
 അദ്ദേഹത്തിന്റെ കോപം. എത്രയും വേഗം
 തന്നിമുത്തുവിനെയും മറ്റു രണ്ട്
 സിനിമാപ്രവർത്തകരെയും തന്റെ മുന്നിലെത്തിക്കാൻ
 ഉത്തരവിട്ടു. മീഡിയ വിഭാഗത്തിൽ നിന്ന്
 സുഗന്ധിയോടും അവിടേക്ക് വരാൻ പറഞ്ഞു.
 തന്നിമുത്തുവാൺ ഇതിനു പിന്നിലെന്ന് VP ഉറച്ചു
 വിശ്വസിച്ചു സുഗന്ധിയെ തീരെ സംശയിച്ചതുമില്ല.
 അല്ലെങ്കിലും ഇയക്കത്തിൽ ചേർന്ന കാലം മുതൽക്കേ
 അദ്ദേഹം അവർക്ക് ഒരു പ്രത്യേക പരിഗണന
 നൽകിയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷ നന്നായി കൈകാര്യം
 ചെയ്യാനുള്ള കഴിവും നല്ല കാര്യവിവരവും
 സ്ഥാർട്ട്കോണസ്സുമെല്ലാം അതിനു കാരണമായിരിക്കണം.
 ഭാഗ്യത്തിന് തോനും ഭൂവനയും സിനിമയുടെ
 ചിത്രീകരണത്തിനുള്ള ലൊക്കേഷൻ തേടി ജാറ്റ
 മെഡിക്കൽ കോളേജിനകത്തായിരുന്നു. കാര്യങ്ങൾ അതു
 പതിയല്ല എന്ന വിവരമറിഞ്ഞ ചില അദ്ദൂഷകൾ
 തങ്ങളെ അവിടെ സുരക്ഷിതമായി ഒളിപ്പിച്ചു."

"വെകുന്നേരതേണ്ട തന്നിമുത്തുവിനെ
 പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി VP യുടെ മുന്നിൽ ഹാജരാക്കി.
 നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഇയക്കത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ
 ചോർത്തിയെന്ന കുറുത്തിന് തന്നിമുത്തുവിനെ
 വെടിവെച്ചു കൊന്നു. അയാളോട് ഒരു ചോദ്യംപോലും
 ചോദിച്ചില്ല. അയാൾക്കു ഒരു വാക്കുപോലും പറയാനുള്ള
 അവസരം ലഭിച്ചില്ല. വെടികൊണ്ടു നിലത്തു വീണ്ടും
 പിടിച്ചു മരിക്കുപോൾ തന്നിമുത്തുവിന് താൻ എന്ത്
 തെറ്റാണ് ചെയ്തതനോ എന്തിനാണ്
 ശ്രീക്ഷീക്രിപ്പ്ട്ടുന്നതെന്നോ അറിയില്ലായിരുന്നു.
 അയാളുടെ നീസ്സപ്രായമായ ശ്രദ്ധത്തിൽ അവസാനതെ
 ശ്രാസംവരെ പറയാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.
 കുടുംബത്തിൽ കുളിച്ച് നിലത്തുകിടന്ന് തന്നിമുത്തു
 പിടിച്ചുമരിക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ സുഗന്ധിയുടെ
 സമയനീല തെറ്റി. അവർക്ക് തന്റെ അപ്പാവും അമ്മാവും
 അണ്ണനും അവിടെക്കിടന്നു പിടയുന്നതുപോലെ തോന്തി.
 ഇയക്കത്തിലെ എല്ലാ കീഴ്വഴക്കങ്ങളും ലംഘിച്ച് Are You
 Mad? എന്നലറിക്കൊണ്ട് അവർ VP യുടെ നേർക്ക്

പാത്രതുചെന്നു. സുഗന്ധിയുടെനേരെ നിരവധി തോക്കുകൾ ഉയർന്നെങ്കിലും VP അവരെ തടസ്തു അവൾ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് തരുളേ കയ്യിലെ കൊച്ചു. ടേപ്പ് വെക്കോർഡിൽ മേശപ്പുറത്ത് വെച്ച് ഓൺ ചെയ്യു. VPയുടെയും രജനിയുടെയും സംഭാഷണം അതിൽ നിന്ന് ഉയർന്നപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന എല്ലാവരും നിഖുണ്ടായി. കഷ്ടിച്ചാരു മിനിട്ട് കഴിത്തപ്പോൾ VP, ഓഫ് പബ്ലി... എന്ന് ഗർജ്ജിച്ചു.”

“ഉടനെ അവളെയും വെടിവെച്ചു കൊന്നോ?”

“എല്ല. കൊന്നെങ്കിൽ പിന്നെ തൊനിപ്പോഴും സുഗന്ധിയെ അനേപ്പിച്ച് നടക്കില്ലപ്പോ ടേപ്പ് ഓഫ് ചെയ്തിനുശേഷം അവൾ അദ്ദേഹത്തിനോട് ‘ഈഴ്ചത്തിന് മനനിക്ക് ഉണ്ടമയെ ഭയമോ?’ എന്ന് തീരിച്ചാരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുവെന്നാണ് പറയപ്പെട്ടുന്നത്. അപ്പോഴേക്കും അനുചരമാർ അവളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ടേപ്പ് വെക്കോർഡിൽ പിടിച്ചു വാങ്ങി കാസ്റ്റ് പുരത്തെടുത്തു നശിപ്പിച്ചു. തന്മിമുത്തുവിഞ്ഞേ ഗതിതന്നെയാണ് തനിക്കും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് ഭയൻ അവൾ രണ്ടു കണ്ണുകളും അടച്ചു. പകോഷ്, ഓനും സംഭവിച്ചില്ല. VP ആദ്യമായി ഒരാൾക്ക് മാപ്പ് കൊടുത്തു. അങ്ങനെ മാപ്പു കൊടുക്കാനുള്ള കാരണം ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമാണ്. സുഗന്ധി കുറച്ച് കാലം കുടി മീഡിയ വിഭാഗത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. എടു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം 2002 നവംബർ 27 മാവീരൻ നാളിലെ ആദ്യാഴങ്ങൾക്കിടയിൽ തെങ്ങൾക്ക് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള എല്ലാ സൗകര്യവും ദരുക്കിത്തന്നെ അവളാണ്.”

“രജനിയും VP യും തമിലുള്ള സംഭാഷണം പീറ്ററിഞ്ഞേ കയ്യിലുണ്ടോ?”

“ടേപ്പ് നഷ്ടപ്പെട്ടു. സുഗന്ധി എഴുതിവെച്ചിരുന്നത് എവിടെയാണെന്ന് അവൾക്കേ അറിയു. ഓർമ്മയിൽനിന്നെന്നുതിയതാണ് എന്നേ കയ്യിലുള്ളത്. അതിൽ ചിലപ്പോൾ തെറുകളുണ്ടാകാം. ദരേകദേശ പരിഭാഷ ഇങ്ങനെയാണ്.”

തോൻ ബാഗ് തുറന്ന് പരിഭാഷയുടെ കോഴ്ചിയെടുത്ത് അവൾക്കു കൊടുത്തു. ആൻ അതഭുതത്താൽ വിടർന്ന കണ്ണുകളോടെ അതു വായിച്ചു.

അവസാനത്തെ കൂട്ടിക്കാഴ്ച

VP: രജനി കഷമിക്കണം. വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാനുള്ളതുകൊണ്ടാണ് ഈവിദേക്കു കൂട്ടിക്കാണ്ഡുവരേണ്ടി വന്നത്.

രജനി: പ്രഭ, സ്നേഹോഞ്ചുള്ളമായ അത്തരം റഹസ്യ സമാഗ്രമങ്ങളുടെ കാലമെല്ലാം എന്നോ കഴിഞ്ഞപോയതല്ലോ? മതിവദനിയും കുഞ്ഞതും സുവമായിരിക്കുന്നോ?

VP: നീയിപ്പോഴും കവിതപോലെ സംസാരിക്കുന്നു.

രജനി : ഇന്നും ഒരുപാടിലെ കവിതയെല്ലാം കരിഞ്ഞപോവുകയല്ല പ്രഭ. അരുൾമൊഴി, ശിവപാദം അങ്ങനെ ചില പേരുകൾ കേൾക്കാൻ നിന്നക്ക് താൽപര്യമുണ്ടാകില്ലല്ലോ.

VP: രജനി, നമ്മൾ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ രണ്ട് തലങ്ങളിൽനിന്നാണ് സംസാരിക്കുന്നത്... സ്വതന്ത്ര ഇന്നും എന്ന സ്വഷ്ടി നേടിയെടുക്കാനായി വലിയ തൃശ്ശങ്ങൾ സഹിക്കേണ്ടിവരും. ഇന്നുപ്പോൾ ഇപ്പോൾ വീജയകരമായ പരിസ്ഥാപ്തിയിലേക്ക് നീങ്ങുകയാണ്. വിടുതലെ പോരാളികളുടെകുട മറ്റൊരു ജനവിഭാഗങ്ങളും ഒരുമിച്ചുനിന്നാൽ മാത്രമേ നമുക്കു വിജയം സുനിശ്ചിതമാക്കാൻ കഴിയു. പുതിയതായി വന്ന വി.പി. സിംഗ് സർക്കാർ അമേരിക്കപ്പെടെ പിന്നീടിലിക്കുമെന്ന് ഉറപ്പാണ്. അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ നമ്മൾ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളുടെ എല്ലാവും കൂടിവരികയാണ്.

രജനി : എനിക്ക് അത്തരം വലിയ രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിലോന്നും താൽപര്യമില്ല. അതോക്കെ അധികാരം കൊതിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ വിഷയങ്ങളാണ്. ഇന്നുത്തിലെ ജനങ്ങൾക്ക് ശാന്തിയും സമാധാനവും എങ്ങനെ ഉറപ്പാക്കാം എന്നു മാത്രമേ തോൻ ചിന്തിക്കുന്നുള്ളൂ.

VP : നിന്നുക്കൊന്നാണ് രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ താൽപര്യമില്ലാതെയായത്. പതിനേഴാമതെത്ത വയസ്സിൽ നമ്മൾ ആദ്യമായി കണ്ടപ്പോൾ നീയല്ലോ എനിക്ക് രാഷ്ട്രീയം പറഞ്ഞുതന്നെ. പുർണ്ണമായ അധികാരമാണ്

ശാന്തിയും സമാധാനവും ഉറപ്പുവരുത്തുകയെന്ന് എന്താണ് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കാത്തത്.

രജനി: അക്കാദ്യത്തിൽ എനിക്കു നിങ്ങളെ വിശ്വാസമില്ല പ്രഭ... സമാധാനത്തിനുള്ള സാധ്യതകൾ തെളിഞ്ഞുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും ന്യായം പറത്തു ചേരിഞ്ഞുമാറുകയാണ് പതിവ്. വെറുതെ നമ്മൾ എന്തിനാണ് അതിനെപ്പറ്റിയൊക്കെ സംസാരിക്കുന്നത്.

VP : ഞാൻ നിനെ ഇങ്ങോടു വരുത്തിയത് രണ്ടു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ അഭിനന്ധിക്കാനും ചില സഹായങ്ങൾ ആവശ്യപ്പെടാനുമാണ്. ഒന്നാമതായി യുറോപ്പിൽ അഭയാർത്ഥിയായി തുടരാതെ നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങിവന്നതിന്. മെഡിക്കൽരംഗത്ത് നേടിയ ഡിഗ്രികളുടെയും കൂടുപിടുത്തങ്ങളുടെയും ബലത്തിൽ നിനക്കു വിദേശത്ത് സുവെമായി ജീവിക്കാമായിരുന്നിട്ടും തിരിച്ചുവന്നത് വലിയ കാര്യം തന്നെയാണ്. അതുപോലെ അമേരിക്കപ്പെടയുടെ ആക്രമണത്തിൽ തകർന്ന ജാഹി മെഡിക്കൽ കോളേജ് വീണ്ടും തുറന്നു പ്രവർത്തിപ്പിച്ചതും. ഈ രണ്ട് കാര്യങ്ങളിലും നിനെ എത്ര അഭിനന്ധിച്ചാലും അധികമാവില്ല.

രജനി : അഭിനന്ധനത്തിനു നീ. പകേഡി, അതോന്നും അതു വലിയ കാര്യങ്ങളായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നില്ല. നീ അയച്ച കൂട്ടികളുടെകുടെ ഞാനിങ്ങോടു വന്നത് അതു സന്തോഷകരമല്ലാത്ത ചില കാര്യങ്ങൾ നിന്നോടു പറയാനാണ്. ഈഫ്പോരിന്റെ നേതൃത്വപാദം നിന്റെ കഴുതിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാനായി മറ്റ് വിടുതലെല്ല പ്രസ്താനങ്ങളിലെയും ഇയക്കത്തിലെതന്നെയും നേതാക്കൾക്കരയ്ക്കാം കൊണ്ടാടുക്കിയത് നൂറു ശതമാനം തെറ്റാണ്. മഹാത്മാഗാന്ധിയുടെയും സുഭാഷ ചന്ദ്രബോബിന്റെയുമൊക്കെ പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കുന്ന നിനക്ക് എങ്ങനെയാണ് അതിനു കഴിയുന്നത്? അതുപോലെ സ്റ്റൈക്കളെയും കൂട്ടികളെയും ബലമായി ഇയക്കത്തിൽ ചേർക്കുന്നതും വലിയ തെറ്റാണ്. സ്പയം ചിന്തിക്കാനും തീരുമാനമെടുക്കാനുമുള്ള കഴിവാർജ്ജിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ആരെയും സെസനിക്കേവന്നതിനു നിർബ്ബന്ധിക്കാൻ പാടില്ല.

VP: നിന്മോട് തർക്കിച്ചു ജയിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്നതിക്കരിയാം. എങ്കിലും ഒരു കാര്യം പറയാം. ശക്തമായൊരു പ്രസ്ഥാനം കെട്ടിപ്പടുക്കാനായി അങ്ങനെ പല കാര്യങ്ങളും ചെയ്യേണ്ടിവരും. എന്തേന്നും സ്വാർത്ഥമായ ലാഭത്തിനുവേണ്ടിയല്ല ഈതാനും ചെയ്യുന്നത് എന്ന ധാർമ്മാർത്ഥ്യമെങ്കിലും നീ മനസ്സിലാക്കണം. ഒരു സ്വത്തന്ത്ര ഇംഗ്ലീഷ് എന്ന ദരോഗ പ്രകാശം മാത്രമേ എന്തേന്നും മുന്നിലുള്ളൂ. അതു നേടികഴിഞ്ഞാൽ ഗാന്ധിജിയെപ്പോലെ തോനും അധികാരമെല്ലാം മറ്റൊളവരെ എൽപ്പിച്ച് സ്വതന്ത്രനാക്കും.

രജനി : എന്തോ എന്നിക്കത്ര വിശ്വാസം തോനുന്നില്ല. ഇപ്പോഴേ അധികാരം തലയ്ക്കുപിടിച്ച് ആളേപ്പോലെയാണ് നീ പലപ്പോഴും പെരുമാറുന്നത്. ശരി എന്നിൽ നിന്ന് എന്ത് സഹായമാണ് നിന്നക്കു വേണ്ടത്?

VP: ആദ്യത്തെ സഹായാദ്യർത്ഥന കേട്ടാൽ ചിലപ്പോൾ നീ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. നീ നിന്തേ വൈദ്യശാസ്ത്രരംഗത്തെ ഗവേഷണങ്ങൾ തുടരാനായി വിദേശത്തെക്കുതന്നെ മടങ്ങണം. യു.കെ.യിലോ യു.എസ്സിലോ ഉള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രശ്നമായ സർവ്വകലാശാലയിൽ മുഴുവൻ സമയ ഗവേഷകയാകണം. നിന്തേയും മക്കളുടെയും സുരക്ഷയ്ക്ക് അതാണു നല്ലതെന്ന് എന്നിക്ക് തോനുന്നു.

രജനി : ഇതു വലിയൊരു തമാശയാണല്ലോ. തിരിച്ചുവന്നതിൽ ആദ്യം അഭിനന്ധിക്കുക പിന്നീട് തിരിച്ചുപോകാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടുക. നീ സ്വപ്നോധനയെന്നോ സംസാരിക്കുന്നത്.

VP : അതെ, പുർണ്ണവോധ്യത്തോടെയാണ് പറയുന്നത്. നിന്തേ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അത്തരത്തിലാണ്. നീ ഇപ്പോൾ അന്താരാഷ്ട്ര തലത്തിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു വ്യക്തിയാണ്. നിന്തേ വാക്കുകൾക്ക് വലിയ പ്രാധാന്യമുണ്ട്. ഇയക്കത്തിന്തേയും റാണവത്തിന്തേയും അമേരിപ്പടയുടെയും പ്രവർത്തനങ്ങളെ നീ ഒരു പോലെ വിമർശിക്കുകയാണ്. തെങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യസൂഖ്യി നിയോ നിന്തേ സുഹൃത്തുകളേണ്ട പരിഗണിക്കുന്നതേയില്ല. ഇയക്കത്തിലെ പെൺപോരാളികളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ സ്ത്രീകളോട് എറ്റവും മാനുമായി പെരുമാറുന്നവരാണ്

ഇയക്കെത്തിലെ ഓരോ അംഗവുമെന്ന യാമാർത്ഥ്യത്തിന് യാതൊരു പരിഗണനയും നിങ്ങൾ തരുന്നില്ല. ഇയക്കെത്തിന്റെ പോരാളികളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് രേപ്പുൾപ്പെടെ സ്ത്രീകൾക്കെതിരായ ഒരു അക്കമവും ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇനി ഉണ്ടാവുകയുമില്ല.

രജനി : പ്രദ, ഇതും നീ കരുതുന്നതുപോലെ അതു വലിയ കാര്യങ്ങളില്ല. ഒരു പ്രസ്ഥാനം നല്ല രീതിയിൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് അങ്ങനെന്തെന്നയാണ്. പക്ഷേ, ജനാധിപത്യവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമാണ് നിങ്ങളുടെ ഇയക്കെത്തിലില്ലാത്തത്. അതുണ്ടക്കിൽ മറ്റല്ലോ കാര്യങ്ങളും അതോടൊപ്പം ഉണ്ടാകും. ശരി എന്നാണ് ഇനി ഏന്നിൽനിന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന രണ്ടാമത്തെ സഹായം.

VP : ഇതും നിനക്കു തമാഴയായി തോന്നാം. ദന്നാമത്തെ സഹായം ചെയ്യാൻ പറ്റുന്നില്ലെങ്കിൽ മാത്രമേ ഈ സഹായത്തിന്റെ ആവശ്യമുള്ളു. ജാഫ മെഡിക്കൽ കോളേജിലെ ഗവേഷണ സ്റ്റുഡന്റുമാരുടെ വർദ്ധിപ്പിച്ച് അവ്വിടം ഒരു അന്താരാഷ്ട്ര നിലവാരത്തിലുള്ള ഗവേഷണ കേന്ദ്രമാക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ ഉറർജ്ജവും മെഡിക്കൽ ഗവേഷണത്തിനു മാത്രമായി ഉപയോഗിക്കുക. മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങൾപോലെയുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ തലയിട്ട് നിന്റെ വിലപ്പെട്ട ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവുമൊന്നും പാഴാക്കാതിരിക്കുക.

രജനി : പ്രദ, ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി. ഞാൻ ഗവേഷണം ചെയ്യണമെന്നാരു താൽപര്യവും നിനക്കില്ല. മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്ന് പ്രത്യേകിച്ചു ഇയക്കെത്തെ വിമർശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മാറ്റി നിൽക്കണമെന്നേയുള്ളു. അതു നടപ്പിലാത്ത കാര്യമാണ്. എന്റെ വിദ്യാർത്ഥിയെന്നിലയിലും ഗവേഷകയെന്നിലയിലുമുള്ള ജീവിതം പൂർണ്ണമായും അവസാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനിയുള്ള കാലം ഒരു മുഴുവൻ സമയ മനുഷ്യാവകാശപ്രവർത്തകയായി കഴിയാനാണ് തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്.

VP : ഇയക്കെത്തെ വിമർശിച്ചാൽ ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്ക് അതിൽ ഇടപെടേണ്ടി വരും. അപ്പോൾ രജനി എന്റെ

കൂടുകാരിയായിരുന്നുവെനോ അപ്പാവും അപ്പാവും
പരിചയക്കാരായിരുന്നുവെനോ ഉള്ള
പരിഗണനയെന്നും നൽകാൻ കഴിത്തെന്നുവരില്ല.

രജനി : വേണ്ട. നീയെന്താ പേടിപ്പിക്കുകയാണോ?
ഇയക്കത്തിന്റെ മനുഷ്യാവകാശ ധ്യാനങ്ങളെ പുറത്തു
കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അയ്യോ ഇതിന്റെ തലൈവൻ എന്തെല്ലാം
പ്രിയപ്പെട്ട കൂടുകാരനായിരുന്നോള്ളോ എന്ന
പരിഗണനയെന്നും എനിക്കും നൽകാൻ
കഴിത്തുവെന്നുവരില്ല.

VP : അപ്പോൾ നമ്മളിനി സംസാരിച്ചതുകൊണ്ടു വലിയ
പ്രയോജനമാനും ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

രജനി : എനിക്ക് ആ അഭിപ്രായമല്ല. നീ എന്നെങ്കിലും
വയലൻസ് ഉപേക്ഷിച്ച് സാമധാനത്തിന്റെ പാത
തിരഞ്ഞെടുക്കുമെന്നുതന്നെന്നയാണ് താൻ
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്.

VP : ഒരു വാഗിക്ക് ഇങ്ങനെയൊക്കെ പറഞ്ഞുകൂടിലും
നീ യാമാർത്ഥ്യം മനസ്സിലാക്കി താൻ ആവശ്യപ്പെട്ട
സഹായം ചെയ്യുതരും എന്നു തന്നെയാണ് താനും
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്. ദന്നാമത്തെ വഴിയാണ് നിനക്ക്
എറ്റവും നല്ലത്.

മുഴുവൻ വായിച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ ആൻ
അത്ഭുതത്തേതാട എന്ന നോക്കി.

“ഈതൊക്കെ സത്യമാണോ?”

“എനിക്കുറപ്പില്ല. പക്കേഷ, ബലമായ സംശയമുണ്ട്.
കാരണം അവർ ഏകദേശം ഒരേ പ്രായക്കാരാണ്. നല്ല
സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരും അഭിമാനികളും സ്വന്തം
അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പോരാടുന്നവരും. രജനിയുടെ
ചേച്ചി നിർമ്മല ഈ കാലഘട്ടത്തിലാണ് ഇയക്കത്തിന്റെ
സജീവ പ്രവർത്തകയാകുന്നത്. പിന്നീട് ലഭനിലുള്ള
കാലത്ത് രജനിയും ഇയക്കത്തിന്റെ ലഭനി
കമ്മിറ്റിക്കുവേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.”

“അതിൽക്കവിത്തൊരു
തമിലുണ്ടായിരുന്നോ?”

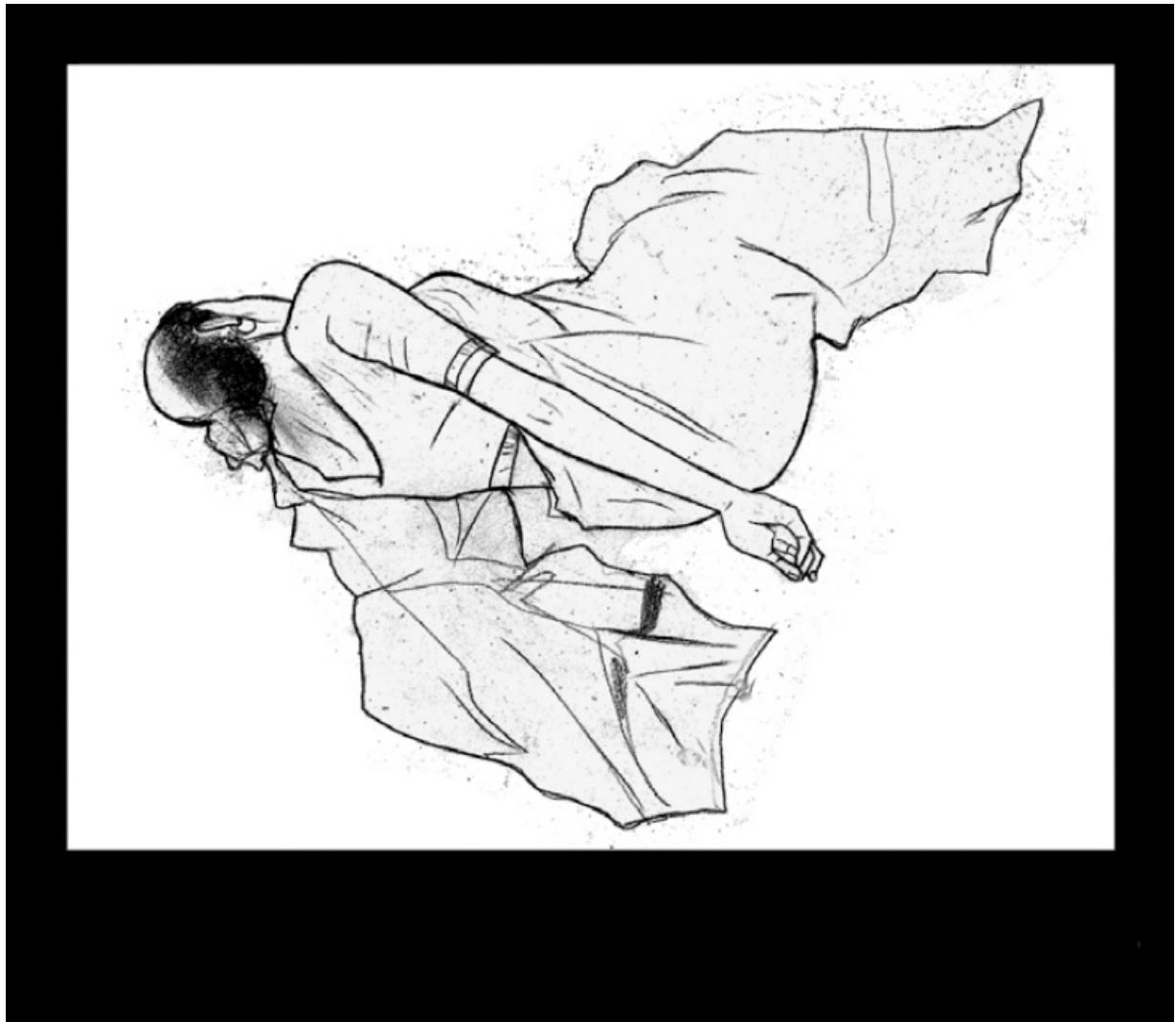
ബന്ധം

അവർ

“ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നതിനു തെളിവുകളാണുമില്ല.
പക്ഷേ, ചില ശോസിപ്പുകളുണ്ട്. പക്ഷേ, അതിലോന്നും
സത്യമുണ്ടന്ന് താൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. രജനി
കൊള്ളംബോ മെഡിക്കൽ കോളജിലേക്കു പോകാതെ
ജാഹ്നവിൽത്തനു തുടർന്നിരുന്നെങ്കിൽ ചിലപ്പോൾ
അമ്പൈനേറയാക്കേ സംഭവിക്കാമായിരുന്നു എന്നു മാത്രം.
ഈ കൂടിക്കാഴ്ചയ്ക്കു കാരണം പ്രസ്താവത്തിലെ
ആദ്യകാല സഹപ്രവർത്തകയോടുള്ള അടുപ്പം
മാത്രമാണെന്നാണ് എന്നിക്കു തോന്നുന്നത്.”

No More Tears Sister

വൈകുന്നേരം ജാഗി മെഡിക്കൽ കോളജിലെ
അവസാനവർഷ വിദ്യാർത്ഥിനികൾ Woman Against War -ൽ
രെന്റപ്രചാരിക കൂട്ടായും സംഘടിപ്പിച്ചിരുന്നു. തെങ്ങൾ

താമസിച്ചിരുന്ന ടിൽക്കോ സിറി ഹോട്ടലിലിലെ
കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽതനേയായിരുന്നു മീറ്റിംഗ്.
സ്ഥാഡ്മീസ് യുണിയൻ സെക്രട്ടറികൂടിയായ പുമണി
സെൽവനായകവും കൂട്ടുകാരികളും ചേർന്ന്
ഓർഗാനൈസേഷൻ ചെയ്ത ചടങ്ങിൽ വിദ്യാർത്ഥിനികളും മറ്റ്
അഭ്യാദയകാംക്ഷികളുമായി അനുത്തോളം പേര്
പങ്കെടുത്തിരുന്നു. രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ
ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഹൈക്കോളേജ് കോഡോവിസ്റ്റി
സംവിധാനം ചെയ്ത No More Tears Sister : Anatomy of Hope and
Betrayal എന്ന ഡോക്യുമെന്ററിയുടെ പ്രദർശനവും
അതിനുശേഷം ആമിന് എൽ അബിദി മോഡറേറ്റ്
ചെയ്യുന്ന സംവാദവുമാണ് അവരാദ്യം പ്ലാൻ ചെയ്തിരുന്നത്.
പങ്കേഷി, ചടങ്ങിലേക്ക് തുറന്നെല്ലക്കൂടി കുഷണിച്ചതോടെ
ഹോഗ്രാമിൽ ചെറിയ മാറ്റം വന്നു. ഫീലിം സ്കീനിങ്ങിനു
മുമ്പ് ക്രിസ്തിയുടെ ഒരു ആമുഖ പ്രഭാഷണംകൂടി
ഹോഗ്രാമിലുശ്രദ്ധപ്പെട്ടതി.

Woman Behind the Fall Of Tigers എൻ സ്കിപ്പർ
തയ്യാറാക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി No More Tears Sister താൻ
പലതവണ കണ്ടിരുന്നു. രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ
ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്നു നിലവിലുള്ള ഏറ്റവും
ആധികാരികമായ റഹിൾസ് ഈ ഡോക്യുമെന്ററിയാണ്.
രജനി എന്ന വ്യക്തിയെയും അവർ മുന്നോട്ടു വച്ച്
രാഷ്ട്രീയത്തയും കൃത്യമായി അവതരിപ്പിക്കാൻ
ഹൈക്കോളേജ് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അന്താരാഷ്ട്ര
മനുഷ്യാവകാശ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെയും
പാത്രാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ യുദ്ധ വിരുദ്ധരായ ശ്രീലങ്കൻ
തമിഴ്രുടെയും പിന്തുണയോടെ യുറോപ്പിലും
കാനഡയിലും യു. എസ്റ്റിലും ഈ ഡോക്യുമെന്ററി
വ്യാപകമായി പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുന്നുണ്ട്. മികച്ച
ഡോക്യുമെന്ററിക്കും ഹോട്ടോഗ്രാഫിക്കുമുള്ള നിരവധി
അന്തർദ്ദേശീയ പുരസ്കാരങ്ങൾ നേടിയ ഈ ചിത്രം
പുറത്തുവന്നത് ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രതാപകാലമായ 2005-
ലായിരുന്നു. കമ്മേറിയൻ ഫീലിം സ്കൂൾ നിർമ്മിച്ച് No More
Tears Sister നെതിരെ തുറന്നെല്ല പിന്തുണക്കുന്ന
ബുദ്ധിജീവികളെ ഉപയോഗിച്ച് കടുത്ത
ആക്ഷേപങ്ങളുന്നയിച്ചുകൊണ്ട് ഇയക്കം പരസ്യമായ്

നിലപാടുകളാനുമെടുത്തില്ല. ഇയക്കത്തെ ഭയൻ
ആരും ഇന്നുവര്ത്തിൽ ഇന്ന് ചിത്രത്തിന്റെ ഒരു
പൊതുപ്രദർശനം സംഘടിപ്പിക്കാൻ യെരുപ്പുട്ടതുമില്ല.
എങ്കിലും യു ട്യൂബിൽ അഞ്ചോധ്യ ചെയ്യപ്പെട്ടതോടെ
അനുകൂലിക്കുന്നവരും എതിർക്കുന്നവരും ഒരുപോലെ No
More Tears Sister കാണുകയും ചർച്ചചെയ്യുകയും ചെയ്യു.

രജനിയുടെ സഹോദരിമാരായ നിർമ്മല, വാസുകി,
രജനിയുടെ ഭർത്താവ് ദയപാല തിരഞ്ഞാമ, മകളായ
നർമദ, ശാരിക എന്നിങ്ങനെ ഏറ്റുവും അടുത്ത
ബന്ധകളുടെ വാക്കുകളിലുടെയാണ് ഹീലെനെ,
രജനിയെ നമ്മുടെ മുന്പിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്.
ഗവിജിന്തൽ ഫുട്ടേജുകൾ ഓന്നും ലഭ്യമല്ലാത്തതിനാൽ
രണ്ടാമത്തെ മകളായ ശാരികയെ രജനിയുടെ
വേഷ്ടത്തിൽ അഭിനയിപ്പിച്ച് ചില സീനുകൾ റിക്കിയേറ്റ്
ചെയ്ത് വളരെ ശ്രദ്ധേയമായെങ്കിലും
സുഗന്ധിയായിരുന്നു അതു ചെയ്തിരുന്നതെങ്കിൽ
അതിലും പല മടങ്ങേ നനാകുമായിരുന്നു എന്നു തോന്തി.
കാരണം ശാരികയ്ക്ക് രൂപത്തിൽ മാത്രമേ രജനിയാകാൻ
കഴിയുള്ളൂ. അമ്മയോടുള്ള പൊറുമാനവും ആദരവും
രജനിയായി മാറുന്നതിൽനിന്ന് അവളെ ഒരുപരിധിവരെ
തടയുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും രജനിയെ നേരിട്ടുകാണുന്ന
അനുഭവം പ്രേക്ഷിക്കുന്ന നൽകാൻ കഴിത്തതിൽ
സംവിധായികയെ അഭിനവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ബുക്കൾ സമാനം നേടിയ പ്രസിദ്ധ ശ്രീലങ്കൻ
നോവലിന്റെയും മെക്കേക്കൽ ഒന്നേഡജേജയാണ് വൈകാരിക
തീവ്രത ട്കും ചോർന്നുപോകാതെ ഡോക്കുമെന്റ്റിയുടെ
വിവരണം നൽകിയിരിക്കുന്നത്. No More Tears Sister ഒരു
ഡോക്കുമെന്റ്റി എന്ന നിലയിൽ മികച്ചതാണെങ്കിലും
സിനിമയെന്ന മാധ്യമത്തിന്റെ സാധ്യതകൾ വേണ്ടതു
ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്ന് എനിക്കു തോന്തിയില്ല.
ഡോക്കുമെന്റ്റി ഫീലിം മേക്കിങ്ങിന്റെ ഒരു
സൗന്ദര്യശാസ്ത്ര പരമായ പ്രശ്നമാണെന്നു തോന്നുന്നു.

ക്രിസ്തീയുടെ പ്രഭാഷണതോടെ കൃത്യം
ആരുമണിക്കുതന്നെ മീറ്റിംഗ് ആരംഭിച്ചു:

“ലേഡിസ് ആൻഡ് ജേൻറിൽമെൻ, ഗുഡ് ഇന്റർനിങ്ങ് ടു
ആൾ. ഇത്തരമൊരു മീറ്റിംഗിൽ എന്നപ്പോലെ ഒരാളുടെ

ആമുഖ പ്രഭാഷണം ആവശ്യമില്ല എന്നുമാത്രമല്ല അനാവശ്യംതന്നെയാണ് എന്ന അഭിപ്രായകാരന്മാൻ താൻ. No More Tears Sister ദൈക്കത്തുകൂടി കാണാനും ഇവിടെ നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതു കേൾക്കാനുമാണ് താനും സഹപവർത്തകരും വന്നത്. പുമ്പണിയുടെ നിർബ്ബന്ധംകൊണ്ടു മാത്രമാണ് ഇവിടെ സംസാരിക്കുക എന്നാരു സാഹസത്തിന് താൻ മുതിരുന്നത്. No More Tears Sister എൻ്റെ ജീവിതത്തെ എല്ലാത്തരത്തിലും മാറ്റിമറിച്ച സിനിമയാണ്. മുന്നു വർഷം മുമ്പ് ലഭ്യനിൽവെച്ച് ഈ ഡോക്യുമെന്ററി ആദ്യമായി കാണുന്നതുവരെ എനിക്ക് രജനി തിരഞ്ഞെടുത്ത അവരാണെന്ന് അറിയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിനുശേഷം അവർ എനിക്ക് ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട, താൻ എറെ ആരാധിക്കുന്ന വ്യക്തിയായിമാറി. അവരെപ്പറ്റി കൂടുതലാഭിയുന്നതാറും അവരോടുള്ള ബഹുമാനം കുടിക്കുടി വന്നു. വംശീയവും മതപരവുമായ വ്യത്യസ്ത പശ്ചാത്തലങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന രജനിയുടെയും ദയപാലയുടെയും പ്രണയം എന്ന അതഭുതപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് ബെർലിനിൽവെച്ച് പീറ്റർ എന്നാരു കൂടുകാരനെ കിട്ടിയപ്പോൾ രജനി ഒരു വലിയ സിനിമയുടെ സാധ്യതയായി. സിനിമാ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി കൂടുതൽ മുന്നോട്ടു പോയപ്പോൾ ക്യാമറ ചെയ്താനെത്തിയ മേരി ആൻ എൻ്റെ ജീവിതത്തിന്റെയും ഭാഗമായി. ഇതാക്കെ എൻ്റെ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങൾ.

“വുമൺ എഗിന്റ്സ് വാർ എന്ന മുവ്‌മെന്റിനെ സംബന്ധിച്ചിടതേതാണ് രജനി തിരഞ്ഞെടുത്ത പതിരോധത്തിന്റെയും രക്തസാക്ഷിത്വത്തിന്റെയും ഒരു വലിയ ഐക്കണാണെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. I want to prove that ordinary woman like me also have enormous courage and power to fight alone and hold our inner selves together എന്ന് രജനിതന്നെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ തീർച്ചയായും നമുക്ക് അത്തരം ഐക്കണുകളുടെ ആവശ്യമുണ്ട്. കാരണം എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും പെൺിന്തിരെയുള്ള യുദ്ധങ്ങളാണ്. യുദ്ധങ്ങളിൽ ഏറ്റവുമധികം ദുരിതമനുഭവിക്കുന്നത് സ്ത്രീകളാണ്. മാനസികമായും ശാരീരികമായും ലെംഗ്രികമായും

സ്ത്രീകൾ കുരമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയാണ്. Men In the battle grab, whether they come with swords or guns, on horse or armoured cars, the price of the conquest seems heightened by the violation of woman എന്ന് രജനി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്ന യാമാർത്ഥ്യം നമ്മൾ തിരിച്ചറിയണം. യുദ്ധങ്ങൾക്കെതിരെ വുമൺ എഗിൻസ് വാർപ്പോലെയുള്ള സ്ത്രീകളുടെ വലിയ മുന്നേറ്റങ്ങളുണ്ടാകണം. പക്ഷേ, പലപ്പോഴും നമ്മളത്തിന് വലിയ വില നൽകേണ്ടിവരും. രജനി ആ വില നൽകാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് മരിക്കുന്നതിന് ഏതാനും മാസങ്ങൾ മുമ്പ് One day some gun will silence me and it will not be held by an outsider but by the son born in the womb of this very society, from a woman with whom my history is shared എന്നെന്നുതാൻ അവർക്കു കഴിത്തെന്ന്. രജനിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കു മുമ്പിൽ തല കുനിച്ചുകൊണ്ട് താൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. Thank You all ...”

എക്കദേശം എൻപതു മിനിട്ട് ദൈർഹ്യമുള്ള ഡോക്യുമെന്ററി അവസാനിച്ചപ്പോൾ ഒരു കനത്ത നിശ്ചിയത ഹാളിൽ നിന്നെന്നു. കുറച്ചു നേരത്തേക്ക് ആരുമൊന്നും സംസാരിച്ചില്ല. ഓന്നുരണ്ടുപേര് നിന്നെന്ന കണ്ണുകൾ കർച്ചീഫുകൊണ്ടു തുടച്ച്, തലതാഴ്ത്തി പുരത്തേക്കിരാങ്ങിപ്പോയി. സംഘാടകൾ എല്ലാവർക്കും ചായ വിതരണം ചെയ്തെങ്കിലും പലരും അതു കുടിക്കാൻ വലിയ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. കുറച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ സംവാദത്തിനു തുടക്കം കുറിക്കാനായി ആമിന് എൽ അബീദി സംസാരിക്കാൻ എഴുന്നേറ്റു.

“ഗുഡ് റൂവനിംഗ് ഫ്രെംസ്, വുമൺ എഗിൻസ് വാർ എന പ്രസ്താനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തേതാളം ഇന്നു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു ദിവസമാണ്. രജനി തൈങ്ങളുടെ സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തകയായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു സഹയാത്രികയായിരുന്നു. ധീരയായ ആ സഹയാത്രിക തൈങ്ങളെക്കാൾ നൂറിട്ടി ശക്തയായി യുദ്ധത്തിനെതിരെ പ്രവർത്തിച്ചു. ഇന്നുകാലത്ത് വീരശിക്കം മണ്ണപത്തിൽ നടന്ന ‘ആരായിരുന്നു രജനി തിരഞ്ഞെടുമ?’ എന്ന സമേചനവും ഈ സീനിമാ പ്രദർശനവും രജനിയുടെ ഓർമ്മകളെ വീണ്ടുടരുക്കുന്നതിന് എറെ സഹായകമാകും എന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്വാസം. വീരശിക്കം

മണ്ഡലത്തിൽ നടന്ന സമേചനം സർക്കാരിന്റെ
 കർഷനമായ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു എന്നു
 നിങ്ങൾക്കുള്ളാവർക്കും അറിയാമല്ലോ. അവിടെ
 സംസാരിച്ച തങ്ങളേല്ലാം അതിന്റെ
 സമർദ്ദമനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഇവിടെ അത്തന്നെ
 പ്രശ്നമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തങ്ങളോട് എന്താക്കു
 സംസാരിക്കണമെന്നോ സംസാരിക്കുതെന്നോ ആരും
 നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. എങ്കിലും സുക്ഷിക്കണം. ചിലപ്പോൾ
 എൻ്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന നിങ്ങളിലോരാൾ സർക്കാരിന്റെ
 ചാരനായിരിക്കാം. നിങ്ങൾ സമാധാനത്തിനും
 സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടി സംസാരിക്കുന്നതോടെ
 ഭരണകൂടത്തിന്റെ ശത്രുവായിമാറും. കാരണം
 ലോകത്തിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം
 ഭരണാധികാരികളെയുംപോലെ നിങ്ങളുടെ പ്രസിദ്ധീയന്തോറും
 ജനങ്ങളെയും ജനാധിപത്യത്തെയും ഭയപ്പെടുന്നവനാണ്.
 അതുകൊണ്ടാണ് നിങ്ങളുടെ രാജ്യത്ത് നുറുക്കണക്കിന്
 പത്രപ്രവർത്തകരും മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരും
 കിഡ്യാപ്പ് ചെയ്യപ്പെടുകയോ കാണാതാവുകയോ
 കൊല്ലപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്നത്. താൻ കുടുതൽ
 ദീർഘിപ്പിക്കുന്നില്ല. സംസാരിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ
 വേദിയിലേക്കു വന്നു സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി
 നിങ്ങൾക്കു പറയാനുള്ളത് പറയാവുന്നതാണ്.”

“എല്ലാവർക്കും വണക്കം, താൻ കർപ്പൂരം. അവസാന
 വർഷ മെഡിസിൻ വിദ്യാർത്ഥിനി. കർപ്പൂരനായകി എന്ന
 പേരിൽ ഇഴുത്തിലെ മനുഷ്യാവകാശ
 പ്രശ്നങ്ങളുടെക്കുറിച്ചാരു സ്നേഹി എഴുതുന്നു. എനിക്ക് ഈ
 ദോക്കുമെന്തെങ്കുറിച്ച് വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില
 വിമർശനങ്ങളുണ്ട്. രജനിമാധം കൊല്ലപ്പെട്ടത്
 എങ്ങനെയാണ്? ആരാൻ കൊല്ല നടത്തിയത്?
 ആർക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു ആ കൊലപാതകം? എന്നീ
 ചോദ്യങ്ങൾക്ക് സംവിധായിക വൃക്തമായ ഉത്തരം
 നൽകാതെ ചില സുചനകൾ മാത്രം നൽകിയത് തീരെ
 ശരിയായില്ല. ഈ ചോദ്യങ്ങളുടെ ഉത്തരം കൃത്യമായി
 അറിയാവുന്ന നിരവധി പേര് ഇപ്പോഴും ഫാസ്പാണ്ടത്തിൽ
 ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആരാൻ കൊല്ല നടത്തിയത്

എന്നതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ആരാൺ കൊലന്തതാൻ അവരെ ചുമതലപ്പെടുത്തിയത് എന്നതിനാണ്.”

“വണക്കം, ഞാൻ മരിയ അർപ്പുതും കർജ്ജുരും പറഞ്ഞതുതന്നെന്നയാണ് എനിക്കും പറയാനുള്ളത്. രജനിമാധത്തിന്റെ പട്ടകൊലയെപ്പറ്റി ഇന്നിയും വിശദമായ അന്വേഷണങ്ങൾ നടക്കണം. യുദ്ധവുമായി ബന്ധപെട്ട കുറുക്കുത്താങ്ങളെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കുന്നതിന്റെ ഭാഗമായി കഴിത്തെ 25 കൊല്ലമായി നടന ഇത്തരം കൊലപാതകങ്ങളെപ്പറ്റിയും അന്വേഷണം നടത്തണം.”

“വണക്കം ഞാൻ ശ്രീകാന്തമലർ, എനിക്ക് കർജ്ജുരവും മരിയയും പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളോടു പുർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ കഴിയില്ല. 25 കൊല്ലത്തെ യുദ്ധത്തിനു ശേഷം നമ്മുടെ നാട് ഇന്നു ശാന്തിയിലേക്കുറ്റം സമാധാനത്തിലേക്കും പതുക്കെ തിരിച്ചുവരികയാണ്. അത്തരമൊരു സന്ദർഭത്തിൽ പഴയ കാര്യങ്ങൾ വീണ്ടും പുറത്തെക്കു വലിച്ചിട്ട് പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കാതെ നോക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. ഇയക്കമായാലും മറ്റു പ്രസ്ഥാനങ്ങളായാലും രജനി മാധത്തപ്പോലെയുള്ള മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരായാലും എല്ലാവരും ഇഴഫമകളുടെ മോചനത്തിന് വേണ്ടിയാണു പോരാട്ടിയത്. അവർ ഓരോരുത്തരുടേയും വഴികൾ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നുവെന്നെന്നുള്ളതു. ആ പോരാട്ടത്തിൽ ചിലപ്പോൾ അങ്ങോടുമിങ്ങോടും ചില തർക്കങ്ങളും പ്രശ്നങ്ങളും ഏറ്റുമുടലുകളും എല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടാവാം. ചിലർ കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ടാക്കാം. അതോന്നും വ്യക്തിപരമായ താൽപര്യങ്ങൾക്ക് വേണ്ടിയായിരുന്നില്ല. ഇയക്കത്തിന്റെ ഇഴഫപ്പോരാട്ടം ദുർബലപ്പെടാതിരിക്കാനായിരുന്നു. സ്വതന്ത്ര ഇഴഫം എന്ന മഹത്തായ ലക്ഷ്യത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ആ പോരാട്ടത്തിൽ നമ്മൾ പരാജയപ്പെട്ടു. ജയിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഭാപ്പാണകോട്ടയിൽ ഇപ്പോൾ ഇയക്കത്തിന്റെ കൊടി പറക്കുമായിരുന്നു എന്ന കാര്യം നമ്മൾ മറക്കരുത്.”

“വണക്കം ഞാൻ അർപ്പു ചെഴിയൻ. സ്ത്രീകളുടെ ഇള കുട്ടായ്യയിൽ കയറി സംസാരിക്കുന്നതു ശരിയല്ല എന്നറിയാം. കഷമിക്കണം.. തോഴി ശ്രീകാന്തമലർ

പറയുന്നതിലും കാര്യമുണ്ട്. ഈനി നമ്മൾ എല്ലാം മറക്കുന്നതാണ് നല്ലത്. കഴിഞ്ഞ ഒരു നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇളംത്തിൽ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ മൊത്തമായി മറക്കാൻ എന്നെങ്കിലും മരുന്നുണ്ടെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. നമുക്ക് തന്നെതു സെത്തവനായകതെതു മറക്കാം. പൊന്നപലതെതു മറക്കാം. കുട്ടിമണിയെ മറക്കാം. ദിലീപനെ മറക്കാം. രജനി മാധ്യതെതു മറക്കാം. അണ്ണനെ മറക്കാം. ബാലചന്ദ്രനെ മറക്കാം ഇശ്വരപ്രിയയെ മറക്കാം. എല്ലാവരെയും മറക്കാം. എല്ലാം മറന്നാൽ പിന്ന ശാന്തി സമാധാനം; നോൺസൈൻസ്.”

അൻപ് ചെഴിയൻ കുടുതലൊനും പറയാതെ ഹാളിൽനിന്ന് പുറത്തെക്കിറങ്ങിപ്പോയി. അയാൾ നന്നായി മദ്യപിശ്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു തോന്നുന്നു. കാലുകൾ നിലത്തുറയ്ക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, സംസാരിക്കുന്നേബാൾ അങ്ങനെയോന്നും തോന്നിയില്ല. എല്ലാവരും അതഭൂതത്തോടെ അയാൾ പോകുന്നത് നോക്കിയിരുന്നു. അപ്പോഴേക്കും മറ്റാരു സ്ത്രീ സംസാരിച്ചു തുടങ്ങി.

“ഗുഡ് ഇംവന്റ്. തോൻ സുശാന്തിക. തോനോരു സിംഹാള പെൺകുട്ടിയാൻ. ചെറുപ്പംമുതലെ രജനി മാധ്യത്തിന്റെ ആരാധികയാൻ. കാരണം മാധ്യ തന്റെ ജീവിതത്തിലുടെ ശ്രീലങ്കൻ ജനത ഏതു തരത്തിലാണ് വംശീയവും ഭാഷാപരവുമായ ഭിന്നതകളെ മറികടക്കേണ്ടതെന്നാണ് കാണിച്ചുതന്നു. അവർ തന്റെ ജീവിതത്തിൽ നടത്തിയ ഏറ്റവും വലിയ വിഷ്വവും ദയപാല തിരഞ്ഞാമയെ പ്രണയിച്ച് വിവാഹം ചെയ്താണ്. പ്രണയം വിഷ്വവത്തിന്റെ പര്യായമാകുന്നതാണ് ആ വിവാഹത്തിൽ നമ്മൾ കണ്ടത്. പ്രണയത്തിനു മാത്രമേ മതം, ഭാഷ, വംശം, നിറം എന്നിവയുടെ അപ്പുറതെക്ക് പോകാൻ കഴിയു. സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രണയത്തിലുടെ യുദ്ധങ്ങളെ തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിയണം. സ്വാഭാവികമായും കവിതയെയ്യും സംഗീതത്തയ്യുംപോലെയുള്ള മറ്റു സർഖാത്മക പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ ഭാഗമായി വളരും. കലയ്ക്കു മുന്നിൽ ഹിന്ദസയ്ക്ക് തോൽക്കേണ്ടിവരും.”

കർപ്പുരത്തിന് അതു കേട്ടപ്പോൾ പ്രതികരിക്കാതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “സുശാന്തികാ, നീ

വളരെ റോമാൻസിക്കാൻ. യുദ്ധത്തിന്റെ കെടുതികൾ
 നേരിട്ട് അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നിട്ടില്ലാത്തവർക്ക് അങ്ങനെ
 റോമാൻസിക്കാകാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, തങ്ങളെപ്പോലെ
 യുദ്ധത്തിൽ എല്ലാം നഷ്ടപ്പെടുവർക്ക് അങ്ങനെ
 ചീനിക്കാൻ കഴിയില്ല. രജനി മാധവും കൂടുകാരും
 സ്ത്രീകളെ യുദ്ധക്കെടുതികളിൽനിന്നു
 പുനരധിവസിപ്പിക്കാനും സ്വയം പര്യാപ്തരാക്കാനുമായി
 പുർണ്ണിയെന്നാരു സ്ഥാപനം തുടങ്ങിയിരുന്നു.
 പുർണ്ണിയിലെ ചില മിടുകൾകളായ പെൺകുട്ടികൾ
 പാട്ടും കവിതയുമായി യുദ്ധത്തെ കലക്കാണ്ടു
 പ്രതിരോധിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ആദ്യമാക്കേ അവരുടെ
 പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് നല്ല വിജയം നേടാൻ കഴിഞ്ഞു.
 അവർ സ്ത്രീകളെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തയും
 അവകാശങ്ങളെയുംപറ്റി ബോധവൽക്കരിക്കാനും
 ഹിംസയ്ക്കെതിരെ ശ്രദ്ധിക്കാനും പഠിപ്പിച്ചു
 തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഇയക്കം അവർക്കെതിരെ തിരിഞ്ഞു.
 കാരണം സ്ത്രീകൾ അത്തരത്തിൽ
 ബോധവൽക്കരിക്കപ്പെട്ടാൽ പെൺകുട്ടികളെ ബലമായി
 ഇയക്കെത്തിലേക്കു റിക്കൂട്ട് ചെയ്യാനും രേപ്പിന്
 ഇരയായവരെ ബെയിൽ വാഷ് ചെങ്ഗ് സുയിശേഖർ
 ബോംബുകളാക്കാനും കഴിയാതെപോകും. അതിനാൽ
 അവർ പുർണ്ണി എന്ന വനിതാ സംഘടനയെയും അതിന്റെ
 പ്രവർത്തകരെയും അരാജകവാദികളായ
 ഫെമിനിസ്റ്റുകളായി ചിത്രീകരിച്ചു. ഫെമിനിസ്റ്റും
 സ്ത്രീവിമോചനവുമാക്കേ ഇയക്കെത്ത
 സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ചീത്ത കാര്യങ്ങളായിരുന്നു.”

ഇത്തവണ ശ്രീകാന്തമലരാണ് എഴുന്നേറ്റത്. “കർഷ്ണുരം
 അങ്ങനെ പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇയക്കം സ്ത്രീകളോട്
 ഏറ്റവും മാനൃമായി പെരുമാറുന്ന പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു.
 ഇയക്കെത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളും സ്ത്രീകളോട് മോശമായി
 പെരുമാറില്ല. പെൺപോരാളികളെ ആരും
 ലെംഗികമായി ചുഷണം ചെയ്യുവെന്ന
 ആക്ഷേപമുണ്ടായിട്ടില്ല.”

“ശരിയായിരിക്കാം. പക്ഷേ, പൊതുവേ വളരെ
 പാടിയാക്കലായ അധികാരവുംവസ്ഥയെയ്യാണ് ഇയക്കം
 അനുകൂലിക്കുന്നത്. സ്ത്രീകൾ സ്വന്നം

ശരീരത്തിനേലുള്ള അധികാരത്തെ അവർ ഒരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ തയ്യാറായിട്ടില്ല. മൊറാലിറ്റിയുടെ കാര്യത്തിലും അറുപിന്തിരിപ്പൻ നിലപാടുകളായിരുന്നു മുന്നോട്ടുവെച്ചിരുന്നത്. പുർണ്ണിയിലെ സെൽവിയെയും സുഹൃത്ത് മനോഹരനെന്നും പിടിച്ചു കൊണ്ടു പോയി വധിച്ചത് പിന്ന എന്തിനായിരുന്നു? 1992-ൽ PEN International ന്റെ Freedom to Write അവാർഡ് നേടിയ അന്താരാഷ്ട്രപ്രസ്തുതായ കവിയായിരുന്നു സെൽവി. ഇഴുത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ഇതുയും ശക്തമായും പൊളിറ്റിക്കലായും കവിതയെഴുതിയിട്ടുള്ളത് മറ്റാരു സ്ത്രീയുണ്ടാവില്ല. അതുപോലെ ശക്തമായി എഴുതിയ ശിവരമണിക്ക് 1991-ൽ ഇരുപത്തി മൂന്നാം വയസ്സിൽ താനേഴുതിയ കവിതകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും കത്തിച്ചു കളഞ്ഞ ആത്മഹത്യ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു. ഇയക്കിം ഇള്ളിലക്കച്ചപലായ സ്ത്രീകളോട് എത്ര നീചമായിട്ടാണ് പെരുമാറുന്നത് എന്നതിന് ഇത്തരത്തിലുള്ളത് നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളുണ്ട്. രജനി അത്തരത്തിൽ ഇഴുത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ട നിരവധി സ്ത്രീകളുടെ പ്രതീകമാണ്.”

“കർപ്പുരം, നീ സമൂഹത്തിലെ ഉയർന്ന തട്ടിലുള്ളവരെപ്പറ്റി മാത്രമാണ് പറയുന്നത്. സാധാരണക്കാരായ സ്ത്രീകളോട് ചോദിച്ചുനോക്കു. അവരോരിക്കലും VP യെയ്യോ ഇയക്കത്തെയോ തളളിപ്പിയില്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ അവസാനവരെ സിംഹള്ള പട്ടാളക്കാരിൽനിന്ന് അവരെ സംരക്ഷിച്ചത് ഇയക്കമാണ്. അമേരിക്കപ്പെട്ട ഇഴുപ്പണ്ണങ്ങളെ കഴുകുന്നാരെപ്പോലെ കൊത്തിവലിക്കാനെത്തിയപ്പോൾ കക്ഷയെക്കെത്തിയത് ഇയക്കമാണ്.”

“ശരി, ശരി. താൻ നിന്നോടു തർക്കിക്കാനില്ല. രജനി മാധ്യത്തിന്റെ മരണത്തിന്റെ പിന്നിലെ യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ പുറത്തുവുരണമെന്ന ആഗ്രഹം കൊണ്ടാണ് ഇതുയും പറഞ്ഞത്. ഇവിടെ നമ്മളോടൊപ്പമുള്ള ക്രിസ്തി ബർണ്ണാധും കൂടുകാരും രജനി മാധ്യത്തക്കുറിച്ചുള്ള പുതിയ സിനിമയെടുക്കുന്നോപ്പാശ് അതു സംഭവിക്കണമെന്നാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്.”

“എൻ്റെ പേര് വൈദ്യുലിംഗം ഷണ്മുഖനാമൻ. താൻ രജനിയുടെ കൊലപാതകം നടക്കുന്ന കാലത്ത് ടീച്ചിങ്സ്

ഹോസ്റ്റിറ്റലിലെ കാളീൻ നടത്തുകയായിരുന്നു. രജനിയുടെ കൊലയ്ക്കു പിന്നിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരേക്കുറിച്ച് എനിക്കു ചില വിവരങ്ങൾ അറിയാം. ബോസ്കോ എന്നാണ് കൊലയാളിയുടെ പേര്. രജനിയുടെ ചില വിദ്യാർത്ഥികളാണ് അധാർക്ക് രജനിയെ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നത്. ആ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇപ്പോൾ ഡോക്ടർമാരായി വിദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുകയാണ്. ബോസ്കോയും ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിപ്പിലും അധാർക്ക് ഇയക്കവുമായി വളരെ അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. കൊല നടക്കുന്നതിന് നാലത്തു ദിവസം മുമ്പുമുതൽ ബോസ്കോ ഹോസ്റ്റിറ്റലിൽ വരാൻ തുടങ്ങി. ഞാൻ പറഞ്ഞ സ്കൂൾസ്കൂളിൽ അധാളും തമ്മിൽ പലപ്പോഴും രഹസ്യമായി എന്നൊക്കെയോ സംസാരിക്കുന്നതു കാണാമായിരുന്നു. രജനി വീട്ടിൽ വരികയും പോവുകയും ചെയ്യുന്ന വഴി, സമയം എന്നീ കാര്യങ്ങളും മുന്നോ നാലോ ദിവസം നിരീക്ഷിച്ച് ഉറപ്പാക്കി. കൂത്യം നടന്ന ദിവസം വിദ്യാർത്ഥികളിലെരാൾ കാളീനിലും മറ്റൊരൾ ശേറ്റിലും നിന്ന് രജനി പുറത്തുവന്നപ്പോൾ കൊലയാളിക്ക് സിഗ്നൽ നൽകുകയായിരുന്നു. പിന്നീടൊരിക്കലും ബോസ്കോയെ ഹോസ്റ്റിറ്റലിലോ പരിസരപ്രദേശങ്ങളിലോ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ല.”

പലരും ഷണ്മുഖനാമ്പള്ളി വാക്കുകൾ ഒരു നടുക്കത്തോടെയാണ് കേട്ടത്. ആ നടുക്കം തീരുന്നതിനു മുമ്പ് എല്ലാവരെയും തെട്ടിച്ച് എവിടെ നിന്നോ ഒരു വെടിയോച്ച ഉയർന്നു. ബുള്ളത്ത് എണ്ണ് മുക്കിണ്ണ് തൊടു മുന്നിലുംടെയാണ് ചീറിപ്പോയത്. ഇടതു ചെവികൾ അൽപ്പം താഴേയായി വെടിയേറ്റ ഷണ്മുഖനാമ്പൾ നിലത്തുവീണ്ടു പിടിച്ചു. അധാളുടെ കഴുത്തിൽനിന്ന് ചോര ശക്തിയായി പുറത്തെക്കു ചീറിയോഫുകിയത് മേരി ആനിണ്ണ് മുവത്തെക്കായിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കൊലയാളി പുറത്തെക്ക് ഓടി രക്ഷപ്പെട്ടു. വല്ലാതെ ഭയനുപോയ മേരിക്ക് ബോധം തന്നെ നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇന്നിയും എന്നൊക്കെയോ പറയാൻ ബാക്കിവെച്ച് ഷണ്മുഖനാമ്പൾ നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മരിച്ചു.

പോലീസ് ഹോട്ടലിൽനിന്നു തെങ്ങെല്ല ഫീതയും വേഗം
ശ്രീലക്ഷൻ മിലിട്ടറിയുടെ ആസ്ഥാനത്തെക്കു മാറ്റി.
മിലിട്ടറി ഹോസ്പിറ്റലിലെ ICU വിൽക്കിടന ആനീന് രാത്രി
വളരെ വൈക്കിയാൺ ബോധം വന്നത്. ഒരു ഷോക്ക്
മാത്രമാണെന്നും പ്രേടിക്കാനൊന്നുമില്ലെന്നും
ദോഷക്കർമ്മാർ പറഞ്ഞെങ്കിലും അവർക്ക് ബോധം
തെളിയുന്നതുവരെ ക്രിസ്തീക്ക് വലിയ ദെൻഷനായിരുന്നു.
ഒരുവിൽ ബോധം വന്നപ്പോൾ അവർ ആദ്യം പറഞ്ഞത് No
More Tears Sister ഓരിക്കൽക്കൂടി കാണണമെന്നായിരുന്നു.

പുമ്പി സെൽവനായകൻ

ശ്രീലങ്കൻ മിലിട്ടറിക്ക് ഐണ്ടിമുവനാമഗൽ കൊലപാതകക്കും വലിയോരു തിരിച്ചടിയായിരുന്നു. 2009-ലെ സമ്പൂർണ്ണ പരാജയത്തിനു ശേഷം അദ്യമായിട്ടാണ് ഇയക്കത്തിന് ജാഹ്നവിൽ വീണ്ടുമൊരു തെട്ടുണ്ടാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. അതും പ്രധാനമൈപ്പടക്കാരു ഹോട്ടലിലെ കോൺഫറൻസ് ഹാളിൽ വിമൻ എഗൽസ് വാറിഗൽ മീറ്റിങ്ങിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അള്ളെ വെടിവെച്ചുവീഴ്ത്തിക്കൊണ്ട്. കൊലയാളി മിനുട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ

അതിസമർത്ഥമായി രക്ഷപ്പെടുകയും ചെയ്യു. ഐണ്ടിമുവനാമഗൽ നേരേ മാത്രമല്ല, ഇയക്കം ഇനിയോരു തിരിച്ചുവരവ് സാധ്യമല്ലാത്തവിധി തകർന്നുപോയി എന്ന വിശ്വാസത്തിനു നേരേയുമാണ് അതു വെടിയുണ്ട് പാത്രതുചെന്നത്. പ്രസിഡന്റ് ഉൾപ്പെടെ ശ്രീലങ്കൻ ഭരണകൂടത്തെ മുഴുവനും ഒന്നു വീറപ്പിക്കാൻ അതു വെടിയുണ്ടയ്ക്കു കഴിഞ്ഞു. സംഭവം നടന്ന മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ കൊള്ളംബോവിൽ സെന്റിക് ഭരണതലങ്ങളിൽ തിരക്കിട്ടു ചർച്ചകൾ നടന്നു. Terrorism Investigative Department (TID) റേഖ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കുടുതൽ ഉള്ളജിതമാക്കാനും രഹസ്യാനേപശണവിഭാഗത്തെ ശക്തിപെടുത്താനുമുള്ള നടപടികൾ ഉടനെ അതിനാണു. ക്രിസ്തീയുടെ സിനിമയെ ഇയക്കം ഭയപ്പെടുന്നുവെന്നതിന്റെ തെളിവാണ് ഈ പ്രസ്താവങ്ങളെന്ന് വിലയിരുത്തിയ കൃബിന്റെ സമരവീരയോട് സിനിമ എത്രയും വേഗം പുർത്തിയാക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിച്ചു. കൂടുതൽ അനേപശണങ്ങൾക്കൊന്നും മിനക്കെടാതെ സിനിമയുടെ സ്കീപ്പറ്റ് തന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കൊന്നുസരിച്ച് മാറ്റിയെഴുതി ഉടനെ ഷുട്ടിൽ തുടങ്ങണമെന്ന് സമരവീര വിളിച്ചു പറത്തേങ്കിലും ക്രിസ്തീയുടെ അത് സാധ്യമല്ല എന്ന ഉറച്ച നിലപാടെടുത്തു. താൻ എങ്ങനെ സിനിമ ചെയ്യണമെന്ന് തീരുമാനിക്കാൻ സർക്കാരിന് അവകാശമില്ലന്നായിരുന്നു ക്രിസ്തീയുടെ വാദം. ടുവിൽ പ്രസിഡന്റ് തന്നെ ക്രിസ്തീയ നേരിട്ടു വിളിച്ചു സംസാരിച്ചു ഒരു സമവായത്തിലെത്തുകയായിരുന്നു. പിന്നീടോരിക്കലും സമരവീര സ്കീപ്പറ്റിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിർദ്ദേശങ്ങൾ മുന്നോട്ടുവെച്ചില്ല.

ഇതെ സമയത്ത് ജാഫ്രയിൽ വിമൻ എഗൾസ് വാറിക്കേൾ സമേളന്തതിൽ നടന്ന വെടിവയ്പിനെക്കുറിച്ച് അഗോളമായുമങ്ങൾ വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അതിന് എൽ അബി ദിയുമായുള്ള ഇന്ത്രർവ്വു BBC യും CNN നും മറ്റു പല മാധ്യമങ്ങളും ടെലിക്കാസ്റ്റ് ചെയ്യു. എല്ലാ അഭിമുഖങ്ങളിലും അതിന്, രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ ക്രതസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ പ്രസക്തി എടുത്തുകാട്ടിക്കൊണ്ട് യുദ്ധത്തിനെതിരെ സ്റ്റീകൾ ശബ്ദമുയർത്തേണ്ടതിന്റെ അവശ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഉള്ളിപ്പിറത്തത്.

സ്വാഭാവികമായും രജനിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഹോളിവുഡ് സിനിമയുടെ നിർമ്മാണവും വാർത്തയുടെ ഭാഗമായി. എന്നാൽ അതിൽനിന്ന് അൽപം വൃത്യസ്ഫുമായി അൽജസീറ് Return of the Tigers എന്നാരു പ്രത്യേക പരിപാടി സംപ്രേഷണം ചെയ്യു. ഈയകും ശക്തമായെങ്കുറുതു തിരിച്ചുവരവിന് ഒരുങ്ങുകയാണെന്ന് അൽജസീറിയുടെ കോളംബോ റിപ്പോർട്ടർ എടുത്തു പറത്തു. ഭോബൽ മീഡിയ ആ തിരിച്ചുവരവിന് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന് തോന്നുന്ന വിധത്തിലായിരുന്നു പിന്നീട് എല്ലാ ചാനലുകളുടേയും റിപ്പോർട്ടുകൾ. ശ്രീലങ്കയിലെയും ഇന്ത്യയിലെയും മാധ്യമങ്ങൾ പതിവുപോലെ വലിയ പ്രാധാന്യത്തോടെ ഈ വിഷയം ചർച്ചചെയ്യു. തമിഴ്നാട്ടിലെ ഭാവിയ കൂട്ടങ്ങൾ രാഷ്ട്രീയ മുതലെടുപ്പിനുള്ള സാധ്യതകളാണ് അനേപ്പശിച്ചത്. പകേശ്, പുതിയതായി ഓന്നും സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ രണ്ടുമുന്ന് ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞതോടെ ആ വാർത്തകളെല്ലാം കൈടക്കാം.

ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടും ഷണ്മുഖനാമങ്ങൾ കൊലയാളിയെ പിടി കുടാനോ കൊലപാതകത്തിനു പിന്നിൽ ആരാണ് പ്രവർത്തിച്ചതെന്ന് കണ്ണുപിടിക്കാനോ പോലീസിനോ TID കോ കഴിഞ്ഞില്ല. അനേപ്പശണം എവിടെയുമെത്താതെ ഇഴഞ്ഞുനീണ്ടി. കൊലയാളി രക്ഷപ്പെട്ടുവെന്നു കരുതുന്ന വെളുത്ത ടയോട്ട് കാർ A9 ഹൈവേയിൽ ചാവകചേരിക്കൊത്തു ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട നിലയിൽ കണ്ടത്തിയതു മാത്രമായിരുന്നു അനേപ്പശണത്തിലെ ഏക പുരോഗതി. കൊലയാളിയോടൊപ്പം ഒരു സ്റ്റീ

ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്നും മറ്റാരാൾ കാർ സ്റ്റാർട്ടചെയ്യ്
 അവരെ രക്ഷപ്പെടുത്താൻ തയ്യാറായി
 നിൽക്കുകയായിരുന്നുവെന്നും ദൃംജാക്ഷികൾ
 പറത്തെങ്കിലും പോലീസിന് ആരേയും കണ്ടെത്താൻ
 കഴിത്തില്ല. ഷണ്മുഖനാമങ്ങൾ ബന്ധുകളാരും
 പോലിസിൽ പരാതിപെട്ടില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല പോസ്റ്റമാർട്ടം
 കഴിത്ത് മൃതദേഹം ഏറ്റുവാങ്ങാൻ എത്തിയതുമില്ല.
 കൊലപാതകത്തിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റുക്കാൻ
 ഒരു സംഘടനയും മുന്നോട്ടു വന്നില്ല. പക്ഷേ, സംഭവം
 നടന്ന് പത്താം ദിവസം കാലത്ത് ആരോ വീരശിക്കം
 ഹാളിനു മുന്നിൽ ‘ഒറുക്കാരന്റെ വിധി’ എന്ന് ഷുകാർഡ്
 പിടിച്ച ഷണ്മുഖനാമങ്ങൾ കോലം കെട്ടിവെച്ചിരുന്നു.
 ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രതാപക്കാലത്ത് പല തവണ ആവർത്തിച്ച
 വാചകമായിരുന്നു അത്. No More Tears Sister -ന്റെ പ്രദർശനം
 സംഘടിപ്പിച്ച വിദ്യാർത്ഥിനികളിൽ പലരും അതുകേട്ട്
 ഭയന്ന് കൊളംബോയിലുള്ള ബന്ധുകളുടെ
 വീടുകളിലേക്ക് പോയി. പക്ഷേ,
 പുമ്പിസൈൽവനായകത്തെ ആരോ ചിലർ
 ഫോസ്റ്റിറ്റിൽ നിന്ന് വിളിച്ചിരക്കി ഒരു വെളുത്ത
 വാനിൽ കയറ്റി എങ്ങനോടോ
 കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. വെളുത്ത വാനുകളെ
 എല്ലാവരും വള്ളാതെ ഭയപ്പെടുന്ന കാലമായതിനാൽ
 പുമ്പിയെക്കുറിച്ച് സുഹൃത്തുക്കൾക്കിടയിൽ വലിയ
 ആശങ്ക ഉയർന്നു.

സുരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങളാൽ തെങ്ങെല്ല ജാഗ്രയിലെ
 സെക്യൂരിറ്റി ഫോഴ്സ് ഹൗസ്ക്പാർട്ടേജിൽ കേണൽ
 ചാമിന് മെൻഡിസിന്റെ ക്പാർട്ടേജിലാണ് താമസിപ്പിച്ചത്.
 ഫോട്ടിലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതിന്റെ തുടർച്ച സൗകര്യങ്ങൾ
 അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു. കേണൽ മെൻഡിസിന്റെ
 സുന്ദരിയായ ഭാര്യ അനുരാധ മെൻഡിസ് സിനിമയെ
 സ്നേഹിക്കുന്ന നല്ലാരു ആതിമേയ ആയതിനാൽ
 പട്ടാളക്കേന്ദ്രത്തിനകത്താണ് താമസിക്കുന്നതെന്ന്

തെങ്ങൾക്കു തോന്തിയതേയില്ല. അനുരാധയുടെ തീക്ഷ്ണമായ സിംഹളസൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രലോഭനവും ഓന്നാന്തരം ഭക്ഷണവും മദ്യവും കൂറുലിസ്സുകളായപ്പോൾ സിനിമയുടെ ജോലി വളരെ ചിട്ടയായി മുന്നോട്ടുനീങ്ങി. കേണൽ മെൻഡിസ് തന്റെ തിരക്കിനീടയിലും വല്ലപ്പോഴുമാക്കു തെങ്ങളോടൊപ്പം ഡിനർിന് സമയം കണ്ടെത്തി. അങ്ങനെയൊരു ദിവസം അത്താഴത്തിനുശേഷം ഓരോ പെഗ് വിസ്തിയുമായി കൂട്ട് ഗാർഡനിലിരിക്കുന്നോപ്പാണ് രജനിയുടെ കൊലപാതകത്തക്കുറിച്ച് ചില പുതിയ വിവരങ്ങൾ അദ്ദേഹം തെങ്ങളോട് പങ്കുവെച്ചത്.

“മീസ്സർ കൈസ്റ്റീ, രജനിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയത് ഒരു സാധാരണ കൊലയാളിയല്ല, ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രൊഫഷണൽ കില്ലറാണ്. ആദ്യകാലത്ത് തന്ന അവർ അത്തരം കൊലയാളി സംഘങ്ങളെ പ്രത്യേകമായി പരിശീലിപ്പിച്ചെടുത്തിരുന്നു. ഈ കൊലയാളിസംഘങ്ങൾക്ക് മറ്റ് കേഡർമാർക്കില്ലാത്ത പല പ്രിവിലേജുകളുമുണ്ടായിരുന്നു. പെൺ, മദ്യം, മയക്കുമരുന്ന് അങ്ങനെ പലതും. ഇയക്കം പറയുന്ന ആളുകളെ കൊല്ലുകൂടു മാത്രമായിരുന്നു അവരുടെ ഡ്യൂട്ടി. ബാക്കി സമയത്ത് അവർക്ക് എന്തുവേണമെങ്കിലും ചെയ്യാം. രാജീവ് ഗാന്ധിയെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സംഘത്തിന്റെ തലവൻ ശിവരശനെല്ലാം അത്തരത്തിൽ പരിശീലനം നേടിയ ആളായിരുന്നു. രജനിയെ കൊന്ത് ഒരു പ്രൊഫഷണൽകില്ലറായതുകൊണ്ടാണ് അധ്യാർക്ക് സെക്കിളിൽ പോകുന്ന ഇരയെ പിന്തുടർന്ന് പുരക്കിൽനിന്ന് വിളിച്ച് കൃത്യമായി നന്ദിയിലേക്ക് വെടിവെക്കാൻ കഴിത്തെത്ത്. ഇരന്നിലത്ത് വീണ്ട് പിടയുന്നോഴും മരിച്ചുവെന്ന് ഉറപ്പുവരുത്താനായി വീണ്ടും നിരയോഴിക്കാൻ പറ്റിയത്. സത്യം പറയാമല്ലോ. തെങ്ങൾ പട്ടാളക്കാർക്കുപോലും അതു എളുപ്പത്തിൽ ചെയ്യാൻ പറ്റാത്ത കാര്യമാണത്. ഇരയുടെ വേദനയോ പിടച്ചിലോ ഇത്തരം പ്രൊഫഷണൽ കില്ലേഴ്സിനെ മാനസികമായി ബാധിക്കാറില്ല.”

“എൻമുഖനാമൻ പറഞ്ഞ ബോസ്കോ അത്തരം കൊലയാളിയാണോ?”

“അത്യിരിക്കണം. എന്നാൽ ഉറപ്പ് പറയാൻ കഴിയില്ല. കാരണം. രജനിയുടെ കൊലപാതകത്തിന് വളരെ വിചിത്രമായ മറ്റാരു വശംകൂടിയുണ്ട്. അതിന് അവരുടെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായോ ഇയക്കവുമായുള്ള അഭിപ്രായ വൃത്യാസങ്ങളുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. ദയപാല തിരഞ്ഞാമയെ വിവാഹം കഴിച്ചു എന്ന ദൃക്കാരണമെയുള്ളൂ. ദയപാലയ്ക്ക് JVP (Janatha Vimukthi Perumuna) യുമായുണ്ടായിരുന്ന ബന്ധം നിങ്ങൾക്ക് അറിയാമല്ലോ. രജനിയും സഹപ്രവർത്തകരും ചേർന്ന് സ്ഥാപിച്ച UTHR ഉം JVP യുമായി അടുത്ത ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതു മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതിനാണ് ദയാ സോമസുന്ദരം UTHR Janta എന്ന പേരു മാറ്റിയത്. ഗവൺമെന്റും ബുദ്ധിസ്സുകളുടെ ഒരേ സമയം JVP യെ വേട്ടയാടുന്ന കാലമായിരുന്നു അത്. രജനി കൊല്ലപ്പെട്ടതിന്റെ അവസ്ഥയിൽ രണ്ടാം ദിവസം അതായത് 1989 നവംബർ 13-നാണ് JVP യുടെ സ്ഥാപകനേതാവായ രോഹന പിജിവീര ആർമിയുമായുള്ള ഏറ്റവും കൂടലിൽ കൊല്ലപ്പെടുന്നത്. രജനി അക്കാലത്ത് JVP യുടെ അക്കത്തെ വൃത്തങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നുവെന്ന് മിലിട്ടറി ഇന്ത്യൻ സൈൻസ് റിസ്ചോർഡ് ചെയ്തിരുന്നു. UTHR Jatna അത്തരം പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ മരായാണോ എന്നുപോലും ഗവൺമെന്റിന് സംശയമുണ്ടായിരുന്നു. തീർച്ചയായും ഇത്തരം സംശയങ്ങൾ ഇയക്കത്തിനും ഉണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം.”

“പക്ഷേ, കേണൽ അത്തരം സംശയങ്ങൾ ഒരു കൊലപാതകത്തിലേക്ക് എത്തണ്ണെമനില്ലല്ലോ?”

“ശരിയാണ്, എത്തണ്ണെമനില്ല. പക്ഷേ, അതെല്ലാം കൊലപാതകത്തിലേക്ക് എത്താനുണ്ടായ കാരണങ്ങളാണ്. അതുപോലെതന്നെയാണ് അനുരാധ പലപ്പോഴും പറയാറുള്ള രജനിയുടെ ഫെമിനിസ്റ്റ് നിലപാടുകളും.”

“അതെ തൊന്തു പറയാൻ തുടങ്ങുകയായിരുന്നു. കീസ്റ്റിക്ക് സിനിമാറ്റിക്കായി ഡവലപ് ചെയ്യാവുന്ന പോയിൽാണ്. രജനിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ

വെന്നേൻ ഫെമിനിസ്റ്റ് നിലപാടുകളുടെ ഒരു അംഗൾ കുറഞ്ഞുണ്ട്.”

“ഈയക്കത്തിന് അതോരിക്കലും അംഗീകരിക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ല.” സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യത്തോട് വളരെ പാടിയാക്കലായ യാമാസ്മിതിക സമീപനമാണ് അവർ സ്പീക്കരിച്ചിരുന്നത്. സ്ത്രീയുടെ ചാരിത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന വ്യാജേന അവളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ പുർണ്ണമായി നിഷ്പയിക്കുന്ന നിലപാടുകളാണ് നടപ്പാക്കിയിരുന്നത്. പുർണ്ണിപോലെയുള്ള സംഘടനകളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ അവർ സംശയത്തോടെ വീക്ഷിക്കാനുള്ള കാരണമതാണ്.”

“മാധ്യം പറഞ്ഞുപറഞ്ഞ് രജനിയെ ഒരു ഫെമിനിസ്റ്റാക്കുകയാണോ?”

“പീറ്ററിനെന്താ അങ്ങനെയൊരു സംശയം. രജനി ശരിക്കുമൊരു ഫെമിനിസ്റ്റുതനെയുണ്ടോ?”

തോൻ ഉത്തരമൊന്നും പറയാതെ ഒരു നിമിഷം അവരെത്തന്നെ നോക്കിയിരുന്നു. സ്റ്റീവ് ലെസ് ബൗസിനുള്ളിൽ നാൽപതിനോട്ടുത്ത അനുരാധ മെൻഡിസ് തുള്ളുവിനിന്നു. അവരുടെ ഉടലശക്തിയേ സമൃദ്ധിയിൽ നിന്നു കണ്ണടുക്കാൻ കഴിയാതെ തോൻ കുഴങ്കി. അവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. പക്ഷേ ഒന്നും സംഭവിക്കാത്തതുപോലെ എൻ്റെ ഒഴിവു ഖാസിലേക്ക് ഒരു പേര് വിസ്തി കൂടി പകർന്നു തന്നു. അപ്പോഴാണ് മേരിക്ക് പുമ്പണിസെൽവനായകത്തെ ആരോ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു എന്ന കർപ്പുരത്തിന്റെ SMS വന്നത്.

“അമയോ! No More Tears Sister സ്കീൻ ചെയ്യാൻ ഓടിന്തന പെൺകുട്ടിയുണ്ടോ?”

“അതേ അവർഷ്ടന്നെ. ഹൗസ് സർജൻ. എന്തെങ്കിലും വിവരം കിട്ടുമോയെന്ന് നോക്കാമോ സാർ.”

കേണൽ മറുപടിയെന്നും പറയാതെ പുതിയിച്ചു. പിന്നെ നിസ്സഹായനായി പറഞ്ഞു:

“അനേപ്പശിച്ചിട്ട് കാര്യമൊന്നുമില്ല. അവളാണ് സിംഹത്തിന്റെ പുതിയ ഇര.”

ആരാൺ സിംഹമെന്ന് ആരും ചോദിച്ചില്ല. മിലിടറി അസമാനത്തുള്ളവർക്കെല്ലാം അതു കൃത്യമായി അറിയാമായിരുന്നു. അതുവരെ തന്ത്രങ്ങോട് ചിരിച്ചു തമാഴ പറത്തു അനുരാധ പെട്ടെന്ന് നിശ്ചിബ്ദയായി എഴുന്നേറ്റ് അക്കദൈക്കുപോയി. കേണൽ കൂടുതലൊന്നും വിശദീകരിക്കാതെ ഗുഡ് നേര്റ്റ് പറത്തു.

സിംഹം മുറിയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ അർദ്ധരാത്രി കഴിത്തിരുന്നു. കാഴ്യക്കും അദ്ദേഹമൊരു സിംഹംതന്നെയായിരുന്നു. നരച്ചു തുടങ്ങിയ മുടി രണ്ടു വശത്തെക്കായി ചികിവെച്ച്, ഒത്ത തടിയും പൊക്കവുമുള്ള മധ്യവയസ്കൾ, മീശ മാത്രം നന്നായി കരുപ്പിച്ചിരുന്നു. വെള്ളത്ത പെജാമ കുർത്തയാണ് വേഷമെങ്കിലും ആർമിയിൽ ഉയർന്ന സ്ഥാനം വഹിച്ച ആളായതിനാൽ നടപ്പിലും നോട്ടത്തിലുമെല്ലാം ഒരു കാർക്കണ്ണമുണ്ട്. അൽപ്പം നെറ്റി ചുളിച്ച് തുളച്ചുകയറുന്ന നോട്ടമാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുവമുട്ട്. ഭയവും അപമാനവും കാരണം കരഞ്ഞ തളർന്ന് മയങ്ങിപ്പോയ പുമണി സെറ്റിയിൽനിന്ന് വേഗമെഴുന്നേറ്റ് കൈകുപ്പി അദ്ദേഹത്തിന് വന്നക്കം പറത്തു. അത് കേട് ഉടനെ കോപം കൊണ്ടു ജലിച്ച സിംഹം അവളുടെ നേരേ ഓന്നു നോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ നേരേ പ്രധാന സെറ്റിയിലിരുന്നു. എന്നിട്ട് ഘനഗംഭീരമായ ശബ്ദത്തിൽ, എൻ്റെ മുന്നിൽ എങ്ങനെയാണ് വരേണ്ടതെന്ന് അവർ നിന്നോട് പറത്തു തന്നില്ലോ? എന്ന് ചോദിച്ചു. അതോരും സിംഹഗർജ്ജനം തന്നെയായിരുന്നു. അവൾ ഭയന് കിടുകിടാ വിനിച്ചു.

ശരിയാണ് അവരെല്ലാം പറത്തുകൊടുത്തിരുന്നു. ഇളംപച്ചയോ മഞ്ഞയോ നിറമുള്ള കാർഡിയൻ സാരി പൊക്കിളിൽനിന്ന് പരമാവധി താഴ്ത്തിയുടുത്ത് കയ്യിൽ ആസൽപ്പുവുമായി ആയുബൊവാൻ ചൊല്ലി പുതിരിയോട് വേണം അദ്ദേഹം മുറിയിലേക്കു

വരുമ്പോൾ സ്വീകരിക്കാൻ. പാനോപചാരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞാലുടനെ സാരി മാറ്റണം. പിന്ന സരോംഗാണ് ധരിക്കേണ്ടത്. ഇളംപച്ചയിൽ മത്തപ്പുകളുള്ള ഫുർസരോംഗ്. അരയോട് ചേർത്ത് ചുറ്റി മുലകൾക്ക് അൽപ്പം മുകളിലായി കച്ചകെടുന്നതുപോലെ കെട്ടി രണ്ടുവും ചിത്രപ്പണികളുള്ള വെള്ളിവളയത്തിലുടെ പലയാവർത്തി ചുറ്റി കഴുത്തിലേക്ക് കെടുണം. ആ കെടുകൾ ഓരോന്നായി അഴിക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടവിനോദമാണ്.

പെരുമ്പുമും പൗഡറും മറ്റ് കീമുകളും ഒന്നും ഉപയോഗിക്കരുത്. അദ്ദേഹത്തിന് അതൊന്നും ഇഷ്ടമല്ല. വിയർപ്പാണ് ഇഷ്ടപെട്ട പെരുമ്പാം. യുവതികളുടെ വിയർപ്പിന്റെ മാടക്കറയം അദ്ദേഹത്തിന് ഹരമാണ്. അതിനാൽ കഴിയുന്നതെന്നു വിയർക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. ഗർഭിണിയാവുന്നതോടെ ശ്രീക്ഷയുടെ ഓന്നാം ഘട്ടം കഴിയുമെന്നതിനാൽ പരമാവധി ശ്രമിച്ച് എത്രയും വേഗം ഗർഭിണിയാവണം. മദ്യപിക്കുമ്പോഴും പുകവലിക്കുമ്പോഴും ഭക്ഷണം കഴിക്കുമ്പോഴുമെല്ലാം മടിച്ചു നിൽക്കാതെ കുടെ ചേരണോ. എന്തുപറത്താലും അനുസരിക്കണം. എതിർത്തൊരുക്കശരം പറയരുത്. എന്നിങ്ങനെ നിരവധി കാര്യങ്ങൾ അവളോട് മുമ്പേ പറത്തുകൊടുത്തിരുന്നതാണ്. പക്ഷേ, കരഞ്ഞു തളർന്ന് മയങ്ങിയപ്പോൾ ആദ്യത്തേതുതനെ മറന്നുപോയി. അല്ലെങ്കിലും അതെല്ലാം ഓർത്തുവെച്ച് വേണ്ടപോലെ ഒരുങ്ങിച്ചെല്ലാവും മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നില്ലപ്പോൾ അവൾ.

പുമ്പി വിഷമതേതാടെ സോറി പറത്ത് ബാത്ത് രൂമിനോടു ചേർന്ന റ്റെസിംഗ് രൂമിലേക്കു ചെന്നു. അവിടെ പല നിറത്തിലുള്ള സാരികളും സരോംഗരുകളും മറ്റ് പലതരം റ്റെസ്കളും മേയ്ക്കപ്പ് സാധനങ്ങളും ദൈഖിയാക്കിവെച്ചിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു വെള്ളിത്താലത്തിനു നടുവിൽ സ്ലടികപാത്രത്തിലെ നീലജലത്തിൽ മനോഹരിയായ ഓരാസ്പർവ്വ. അവളെ നോക്കി പുതിയിച്ചു. പാവം ആവത്സ്യവിന്റിയില്ലപ്പോൾ അവളുടെ അവസ്ഥ. പുമ്പി വേഗം ജീന്സും ബനിയന്നും മാറ്റി. ഒന്ന് കുളിച്ചാലോ, അങ്ങോ വേണ്ട വിയർപ്പിന്റെ

ഗന്ധമല്ല ഇഷ്ടം. വേഗം ഒരിളം മത്ത കാൻഡി സാരിയെടുത്ത് ഒരുവിധം ഉടുത്തുവെന്ന് വരുത്തി വെള്ളിത്താലവുമായി നെഞ്ചിടിപ്പോടെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിലേക്കു ചെന്നു. തിടുക്കത്തിൽ ഒരുങ്ങിയിട്ടുപോലും മുവത്തെ ഭയം ചന്ദനിലെ മുയലിനെപ്പോലെ അവളുടെ സൗന്ദര്യത്തിന് മാറ്റുകൂടുകയായിരുന്നു. പക്ഷേ, സിംഹം അതിലൊന്നും കുലുങ്ങാതെ ഓ ചിരിച്ചുവെന്നു വരുത്തി അവളെള്ളിടിച്ച് തന്റെ അടുത്തിരുത്തി.

“മെഡിസിന് അവസാന വർഷമാണെല്ലോ?”

തലയാട്ടിയപ്പോൾ അവൾ അറീയാതെ ഓനു തേങ്ങിപ്പോയി.

“എന്തിനാ കരയുന്നത്. രജനി തിരഞ്ഞാമയെപ്പോലെ വിദേശത്തു പോയി പറിച്ച് വലിയ ഡോക്ടറുക്കേണ്ടെന്നു മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകയായി ലോകപ്രശ്രമിയാവണ്ടെന്ന്?”

ഇയാളുടെ വാക്കുകളിലെ പരിഹാസം മനസ്സിലായ അവൾ വീണ്ടും നിസ്സഹായയായി തേങ്ങി. ജാഹ്നവകോട്ടയിലെ ഏറ്റവും സുരക്ഷിതമായ ഇള കെട്ടിടത്തിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടോ ഉപദ്രവിക്കരുതേയെന്ന് യാചിച്ചിട്ടോ പ്രയോജനമില്ലെന്ന് അവർക്കണിയാമായിരുന്നു.

“നിനെപ്പോലെ മിടുക്കികളായ പെൺകുട്ടികൾ രാജുത്തിന് അഭിമാനമാക്കേണ്ടവരാണ്. അനാവശ്യമായി രാഷ്ട്രീയ കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെട്ട് ജീവിതം പാഴാക്കേണ്ടവരല്ല, മനസ്സിലായോ? നീ അതിനു ശ്രമിച്ചതിന്റെ ശിക്ഷയാണ് ഈനി അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്നത്.”

“അതിന് താൻ അത്തരം കാര്യങ്ങളാണും ചെയ്തില്ലോ?”

“ഈല്ലോ, വിമൻ എഗിന്റെ വാർ ഫീന സംഘടനയുടെ മീറ്റിംഗ് നീയല്ല സംഘടിപ്പിച്ചത്. ലോകം മുഴുവൻ നമ്മുടെ രാജുതെത്ത യുദ്ധക്കൂറങ്ങളുടെയും പേരിൽ മനുഷ്യാവകാശധ്യാംസനങ്ങളുടെയും പേരിൽ വേട്ടയാടുപോൾ അങ്ങനെയൊരു മീറ്റിംഗ് സംഘടിപ്പിക്കാൻ നിന്നെങ്ങങ്ങയാണ് ദേശരൂം വന്നത്. അതു രാജുദേഹമാണെന്ന് നിന്നക്കണിയില്ല.

കഷ്ടകാലത്തിന് ഇതിനൊന്നും ശിക്ഷ നൽകാൻ ഈ നാട്ടിൽ നിയമമില്ലാതെപോയി. അല്ലെങ്കിലും കോടതികളിലെക്കെ നിന്റെ മനുഷ്യാവകാശക്കാരലേ. നിയമമുണ്ടായിട്ടും കാരുമൊന്നുമില്ലല്ലോ. എടീ, അതുകൊണ്ടാണ് നിന്നെപ്പോലെയുള്ളവർ ചെയ്യുന്ന കുറങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെ ശിക്ഷ നടപ്പാക്കേണ്ടിവരുന്നത്. യുദ്ധമാക്കേ തുങ്ങൾ ആണുങ്ങളുടെ കാരുമല്ലോ, നിന്നെപ്പോലെയുള്ള പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് അതിലെന്നാണ് കാരും?"

അവൾ മറുപടിയൊന്നും പറയാതെ തലതാഴ്ത്തി. സിംഹം അവളുടെ മുവം പിടിച്ചുയർത്തി.

“എടീ നിന്റെ തെറ്റിനുള്ള ശിക്ഷയെന്നാണെന്നിയാമോ?”

അവർക്കാറിയാമായിരുന്നു. ബലമായി പിടിച്ച് കാറിൽ കയറ്റികൊണ്ടു വരുമ്പോൾ അവരുടെ നേതാവാണെന്നു തോന്തിച്ച ആൾ ആദ്യം പറത്തത് അതായിരുന്നു. എതിർക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ കൊന്ന് കടലിലെറിയും അനുസരിച്ചാൽ ജീവൻ തിരിച്ചുകിട്ടും പകേശ, സന്തോഷത്തോടെ ഒരു സിംഹളക്കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കാൻ തയ്യാറാക്കേണ്ടി വരും. മരിക്കാനുള്ള ഭയംകൊണ്ട് സമ്മതിച്ചുപോയി. അപ്പോഴും ഈ സിംഹക്കുടിലേക്കാണ് കൊണ്ടുവരുന്നതേനോ ഇത് വലിയ സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ഓളം കുത്തിനെയാണ് പ്രസവിക്കേണ്ടതേനോ അവൾ കരുതിയിരുന്നില്ല.

“എടീ പട്ടവേശി. നീ ഇനിയുമൊന്നു ചിരിക്കാത്തതെന്നാ, സന്തോഷമായി ഒരു സിംഹളക്കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചതു കൊണ്ടല്ലോ അവർ നിന്നെ കൊല്ലാതെ ഇങ്ങോട് കൊണ്ടു വന്നത്.”

പട്ടവേശി എന്ന സംഭവാധന അവളെ വല്ലാതെ വേദനിഘിച്ചുകൂണ്ടും സിംഹം വീണ്ടും കോപിക്കുമോ എന്ന ഭയത്താൽ അവൾ വിഷമിച്ചാണ് ചിരിച്ചു. അതോടെ അവർക്ക് എങ്ങനെയോ അൽപ്പം ആത്മവിശ്വാസം വന്നു.

“എല്ലാം സമ്മതിച്ചതാണ് സാർ. എങ്കിലും എന്തോ സന്തോഷത്തോടെ പെരുമാറാൻ പറ്റുന്നില്ല.”

“ഹറഹ! ഹറഹ! സന്തോഷിക്കാനാണോ
കാരണമില്ലാത്തത്. മരണത്തിൽ നിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടില്ലോ
എന്നോർത്തിട്ടും നിനക്ക് സന്തോഷിച്ചുകൂടെ
ഹറഹ! ഹറഹ..”

അതു ശരിയാണെന്ന് അവർക്കും തോന്തി. അപ്പോൾ
അവളറിയാതെ തന്നെ മുഖത്ത് നേർത്തെതാരു പുത്രിരി
പടർന്നു. സിംഹത്തിനു വളരെ സന്തോഷമായി. അയാൾ
അവളെ ആർത്തിയോടെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ബലമായി
തന്നിലേക്കെടുപ്പിച്ചു. ആ വലിയ മനുഷ്യൻ്റെ
കൈകൾക്കുള്ളിൽ അവൾ തീരെ ചെറുതായിരുന്നു.
എതിർക്കാനോ സന്തോഷിക്കാനോ കഴിയാതെ ആ
കരുത്തിനുള്ളിൽ നിസ്സഹായയായപ്പോൾ അയ്യോ അമ്മാ
എന്ന് അവളറിയാതെ വിളിച്ചുപോയി. അയാളതു
ശ്രദ്ധിച്ചതെയില്ല. പുർണ്ണമായും തന്റെ അധീനതയിലായി
എന്നു ഉറപ്പുവരുത്താനെന്നപോലെ അയാൾ അവളെ
മിനുട്ടുകളോളം അങ്ങനെ ഇരുക്കിപ്പിടിച്ചിരുന്നു. ഈനി
സംഭവിക്കാൻപോകുന്ന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം
കാരണം അവൾ സ്വതന്ത്രിയാവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതുമില്ല.
പക്ഷേ, ഈനി ചെയ്യാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ
ഓർമ്മിപ്പിക്കാനെന്ന പോലെ കേണ്ടിക്കിൽ
രുമണിയടിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം അവളോട് അത്താഴം
വിളന്പാർപ്പിക്കുന്നു.

സിംഹം ഒരു ഭക്ഷണപ്രിയനായിരുന്നു. മദ്യപാനവും
ടട്ടും മോശമായിരുന്നില്ല. എല്ലാത്തിലും അവളും
പക്കുചേരണമെന്ന് നിർബ്ബന്ധവുമായിരുന്നു. മദ്യത്തിന്റെ
കാര്യത്തിൽ അവളോന്നു മടിച്ചപ്പോൾ സിംഹത്തിന്റെ
മുഖഭാവം മാറി. അവളും മനസ്സില്ലാമനസ്സാടെ അൽപ്പം
കഴിച്ചു. അതു വളരെ നന്നായിയെന്ന് പിന്നീട് അവർക്കു
തോന്തി. ആത്മവിശ്വാസവും ദേഹവും കുടാൻ അതു
സഹായക മായി. എന്തായാലും ജീവിതത്തിലെല്ലാം
നഷ്ടപ്പെട്ടു. ഈനി കിടുന്നതോക്കെ സന്തോഷതോടെ
സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലേ നല്ലത് എന്ന് അവൾ സ്വയം
സമാധാനിച്ചു.

സിംഹം അത്താഴം തിടുക്കത്തിലവസാനിപ്പിച്ച്
എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവർക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. വേഗം
പോയി സാരി മാറ്റി ഇളംപച്ചയിൽ മഞ്ഞപ്പുകളുള്ള

സാരോംഗ് എടുത്ത് അവർ പറഞ്ഞപോലെ ധരിച്ച് കിടപ്പിയിലെത്തി. സാരോംഗ്രിടയോടെ ഉടുക്കാൻ കുറച്ച് സമയമെടുത്ത കാരണം അധാർക്കൾ കുറച്ചുനേരം അവലെ കാത്തിരിക്കേണ്ടിവന്നു.

“പട്ടവേഴി നല്ല സുന്ദരിയായിട്ടുണ്ട്... നിനെ കണ്ണാൽ തമിഴ്ത്തിയാണെന്നു തോനുകയേ ഇല്ല. അപ്പൻ സിംഹളനാണോ?”

പട്ടവേഴി എന്ന വിളിയോട് പ്രതികരിക്കാനായി നാവുപൊന്തിയൈക്കിലും അവർ പണിപ്പെട്ട് നിയന്ത്രിച്ചു. ഓനാലോച്ചിച്ചപ്പോൾ ആ സംഖ്യാധന ശരിയാണെന്നും തോന്നി. എന്തായാലും താൻ കന്നുകയോന്നുമല്ലപ്പോ. ഇഷ്ടപ്പെട്ട ചിലരുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്. പക്ഷേ, സ്നേഹിംകൊണ്ടല്ലാതെ മറ്റൊന്തക്കിലും പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടി ശരീരം പക്കുവെയ്ക്കുന്നവള്ളയല്ല വേഴി എന്ന വിളിക്കുക. ഇന്നുമുതൽ താനങ്ങീനയാവുകയല്ലോ സ്വന്തം ജീവനെന്ന പ്രതിഫലത്തിനുവേണ്ടി ശരീരം വിൽക്കുന്നവർ. അവർ അങ്ങനെ ആലോച്ചിച്ചുനിന്നപ്പോൾ സിംഹം അവലെ നോക്കി പട്ടവേഴി അടുത്തേക്കുവാടി എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോഴാണ് ആ വിളി അധാരുടുടർന്നു ഉത്തേജകമരുന്നാണെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായത്.

അവളുടെ കഴുത്തിനു ചുറ്റുമുള്ള സാരോംഗിന്റെ ആദ്യത്തെ കെട്ടചിച്ചപ്പോൾനെ സിംഹത്തിന്റെ എല്ലാ നിയന്ത്രണവും നഷ്ടപ്പെട്ടു. അധാരുവളെ തിരക്കിട്ടുകിടക്കയിലേക്കാനയിച്ചു. പിന്നെ സാരോംഗിന്റെ കെട്ടുകൾ ഓരോന്നായി അഴിയുന്നോൾ സിംഹം അവളുടെ ശരീരത്തെ അൽപ്പാർപ്പമായി തന്റെതാക്കിമാറ്റുകയായിരുന്നു. ഒടുവിൽ അവസാനത്തെ കെട്ടുമഴിത്തപ്പോൾ അവർ പുർണ്ണമായും അധാരുടെ ശരീരത്തിന്റെ ഭാഗമായി. പിന്നെയൊരു മത്സരയോടുമായിരുന്നു. അമ്പത്തിയെട്ടാം വയസ്സിലും തളരാതെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുന്നതിൽ സിംഹംതന്നെ വിജയിച്ചു. തോറുപോയ പുമണി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽ തളർന്നു കിടന്നു.

“നീ ആദ്യമായിട്ടാണോ?”

“അല്ല... നിങ്ങൾ എൻ്റെ നാലാമത്തെ പുരുഷനാണ്.”

അയാൾക്ക് വിശ്വസിക്കാനായില്ല. ഒരു പെൺഒന്നു നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും കടുത്ത ശിക്ഷ അവളുടെ ചാരിത്ര്യം നശിപ്പിക്കലാണ് എന്ന വിശ്വാസത്തിലാണ് ഇത്തരമൊരു ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്.

“സത്യമായിട്ടും.”

“അതെ... ഈ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കാൻ കന്ധകയായിരിക്കണമെന്ന നിർബ്ബന്ധം വല്ലതുമുണ്ടോ?”

“ഈ. പകേഷ്, ഗർഡിണിയാവുക എന്നത് നീ വിചാരിക്കുന്നപോലെ ഇതു സുവാമുള്ള കാര്യമല്ല. പ്രസവിക്കുക എന്നത് അതിനെക്കാൾ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. അതാണ് നീ അനുഭവിക്കാൻ പോകുന്ന ധമാർത്ഥം ശിക്ഷ.”

“ആരാണ് ഈ വിചിത്രമായ ശിക്ഷ തുടങ്ങിവെച്ചത്.”

“തോർത്തണ. 15 വർഷം മുമ്പാണ് ആദ്യമായി നടപ്പാക്കിയത്. ഇതുവരെ എടുപ്പേരേ ശിക്ഷിച്ചു. ബന്ധതാമത്തെ പ്രതിയാണ് നീ. ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ട വരെല്ലാം നിന്നെപ്പോലെ കുറച്ച് മനുഷ്യാവകാശത്തിന്റെയോ ഫെമിനിസ്റ്റിന്റെയോ ഒക്കെ അസുവാമുള്ളവരായിരുന്നു. അതിൽ മുന്നു പേരു പുർണ്ണമായി കരക്ക് ചെയ്തപ്പെട്ടു. അവർ കുന്നതുങ്ങളുമായി സർക്കാരിന്റെ കീഴിലുള്ള ചെറിയ ചില ജോലികൾ ചെയ്ത് ജീവിക്കുന്നു. മറ്റൊള്ളിപ്പേരേ ഗർഡിണികളാണ്. ഒരുത്തി മാത്രം ചെറിയ ചില പ്രധാനങ്ങളുണ്ടാക്കി ആത്മഹത്യ ചെയ്യു. ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന കന്ധകയല്ലാത്ത രണ്ടാമത്തെ പ്രതിയാണ് നീ. അതുകൊണ്ടാണ് കന്ധകാത്പാം നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ വിഷമിച്ച് മറ്റൊള്ളിപ്പോലെ കരഞ്ഞ ബഹളമുണ്ടാക്കാത്തത്. അവരെല്ലാം ഏറ്റവും കുടുതൽ കരഞ്ഞത് ആദ്യ ദിവസമായിരുന്നു.”

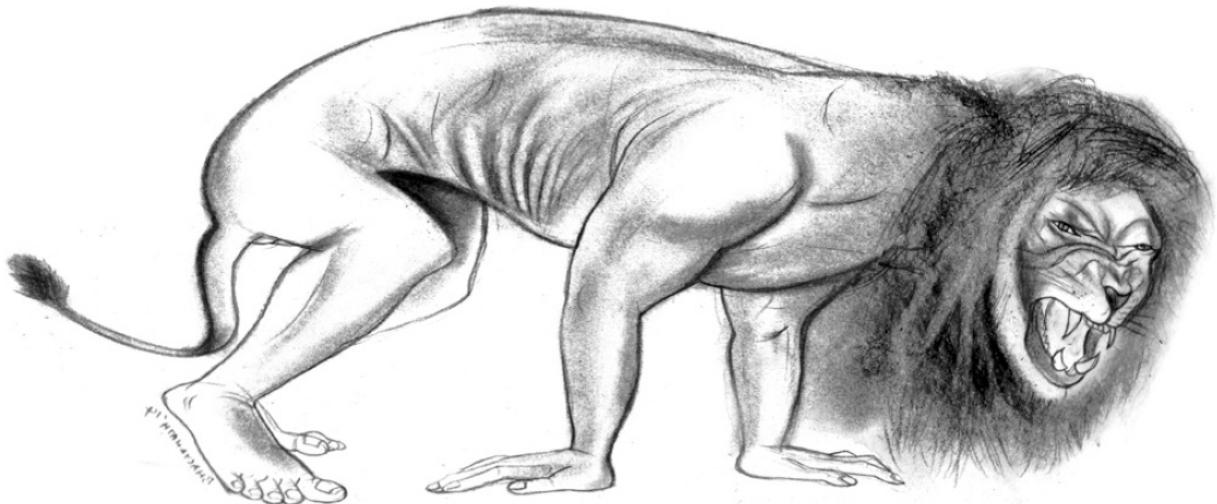
എല്ലാം തീരുമാനിച്ചുറച്ചപ്പോൾ അവൾ അൽപ്പമൊന്ന് മുകളിലേക്കു കയറ്റിട്ടുണ്ട് സിംഹത്തിന്റെ കവിള്ളു ചുംബുമെല്ലാം മൃദുലമായ ചുംബനങ്ങൾക്കാണ്ഡു പൊതിഞ്ഞു. പിന്നെ ഒരു കൊച്ചുലോടെ താൻ സാറിനെ സരോംഗ് ഉടുപ്പിക്കുട്ടെ എന്നു ചോദിച്ചു. അവൾ അടുത്ത ഓട്ടമസ്തുതതിന് ഒരുങ്ങുകയാണെന്നു കരുതി സിംഹറം

സന്തോഷത്തോടെ തലകുലുക്കി അതെല്ലാം ആസ്പദിച്ചുക്കണ്ടച്ചു കിടന്നു, പുമ്പി തന്റെ സരോംഗഴിച്ചു നീളത്തിൽ മടക്കി സിംഹത്തിന്റെ കഴുത്തിലണിയിച്ചു. അയാൾ പുമ്പിയുടെ നശതയിലേക്കു കൊതിയോടെ നോക്കിക്കീടന് ആനന്ദിക്കുന്നോൾ സരോംഗിന്റെ രണ്ടുവും വെള്ളിവള്ളയത്തിൽക്കൂടി പുരത്തടുത്ത കുടുക്ക് ദൈഖിയാക്കി അവർ ഒറ്റ സെക്കന്റിൽ സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ച് വലിച്ചുമുറുക്കി. സിംഹം ഏതാനും മിനിട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ പിടത്തു മരിച്ചു.

പിറ്റേഡിവസം ജാഹ്നവിൽ പൊതു അവധിയായിരുന്നു. ഹൃദയ സ്ഫുരണം മുലം മരിച്ച സിംഹത്തിന്റെ മൃതദേഹം എല്ലാവിധ ഒന്നേറ്റാഗിക ബഹുമതികളോടും കൂടി ജമദേശമായ രത്നപുരയിലേക്ക് പ്രത്യേക വേദാമന്ത്രം വിമാനത്തിൽ കൊഞ്ചുപോയി. കടൽത്തീരത്തണ്ണതെ പുമ്പിയുടെ മൃതദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞക്കിലും ബന്ധുകളോരും ഏറ്റുവാങ്ങാത്തത്തിനാൽ പൊതുശുശ്രാന്തത്തിൽ സംസ്ഥരിച്ചു.

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശൃംഗം

പുമ്പിസൽവനായകം കൊല്ലപ്പേട്ടതിന്റെ മുന്നാം ദിവസം എനിക്ക് വ്യത്യസ്തമായൊരു ഇന്ത്യ-മെയിൽ കിട്ടി. poomaniselvanayakam@gmail.com എന്ന മെയിൽ അദ്യസ്ക്രിപ്പോൾ തോനോന്നു തെട്ടി. മരിച്ചുപോയ ഒരാൾ എങ്ങനെന്നാണ് മെയിലയയ്ക്കുക. അതോ മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവളയച്ചു മെയിലായിരിക്കുമോ? അതിന് അവർക്ക് എന്നോട് അത്യയടുപ്പമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ. പകേഷ്, വായിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അത് അയച്ചിരിക്കുന്നത് പുമ്പിസൽവനായകമല്ലെന്നു മനസ്സിലായി.

ഹിയപ്പട പീറൻ,

ഈ മെയിൽ കാണുമ്പോൾ നീ തെടുന്നുണ്ടാകുമെന്ന് എനിക്കരിയാം. തോൻ പുമ്പി സെൽവനായകമല്ല.

തോനാരാബന്ന് നീനോട് ഈ അവസരത്തിൽ വെളിപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. എൻ്റെ ഒന്ദ്രോഗികമായ സ്ഥാനം അതിന് അനുവദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, പുമ്പിസെൽവനായകത്തെ ആരാധനയോടെയും ബഹുമാനത്താടെയും കാണുന്ന ഓളം തോൻ. അവളുടെ ധീരത കാരണമാണല്ലോ ‘ഹാർട്ട് അറ്റാക്സ് വന്ന മരണമടങ്ങുന്നതു’ സിംഹത്തിന്റെ കഴുത്തിലെ സരോംഗുകൊണ്ട് കുടുക്കിട്ടു വലിച്ചുമുറുക്കിയതിന്റെ മുറിവുകൾ റീതതുകൾകൊണ്ട് മറയേക്കണ്ടിവന്നത്. കൊളംബോവിലെ അധികാരത്തിന്റെ ഇടനാഴികളിൽ അതോക്കെ ചുടുള്ള തമാഴകളാണ്. തോനും രത്നപുരയിൽപ്പോയി റീത് വെച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിലും ഒരു പ്രതികാരം ചെയ്യാൻ കിട്ടിയ അവസരം പാഴാക്കേണ്ടാണ് കരുതി. എന്നെല്ലാലെ മറ്റ് ചില സ്ത്രീകളും മുവത്ത് തളംകെട്ടിനിന് വെറുപ്പോടെ റീത് വയ്ക്കുന്നത് തോൻ കണ്ടു. അപ്പോഴേക്കും പ്രസിഡന്റ് അന്തിമോപചാരമർപ്പിക്കാനെന്നതി. പോലീസ് തങ്ങളെയെല്ലാം മാറ്റി സുരക്ഷാവലയം സ്വീച്ചപ്പോൾ ശവസംസ്കാരത്തിന് കാതതുനിൽക്കാതെ തോൻ മടങ്ങി.

തോനും പുമ്പിയെപ്പോലെ സിംഹത്തിന്റെ ഇരയായ നിരവധി യുവതികളിൽ ഓളം നീ സിംഹം ഇരയെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ സിംഹള വംശീയവാദിയെന്നുമല്ല. തമിഴ് യുവതികളെ മാത്രമേ ഇരയായി സ്പീകരിക്കു എന്ന നിർബ്ബന്ധമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് പതിമുന്ന് കൊല്ലം മുമ്പ്, വിവാഹം കഴിത്തെ ആരാം മാസം ഭർത്താവിനെ ഓരോമാസത്തെ സെന്റികപരിശീലനത്തിന് ഇസായേലിലേക്ക് അയച്ച് അദ്ദേഹമെന്ന കെണിയിൽ വീഴ്ത്തിയത്. ശ്രീലങ്കൻ പുരാവസ്കുപ്പിൽ ഗവേഷകയായി ജോലിചെയ്യുന്നതിന്റെ കൂടെ സ്ത്രീകൾക്കെതിരെയുള്ള അക്രമങ്ങളെ പ്രതിരോധിക്കുന്ന ഒരു ആക്കിവിസ്റ്റ് ഗൗപ്പിലും അനു തോൻ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു. ആഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിൽ സ്ത്രീകൾ നേരിടേണ്ടി വരുന്ന പീഡനങ്ങൾക്കെതിരെ

തെങ്ങെള്ളാരു കൂപ്പയിൽ നടത്തിയിരുന്നു. അതിന്റെ ഭാഗമായി യുദ്ധരംഗത്ത് സ്ത്രീകളോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ ശ്രീലക്ഷ്മി പട്ടാളം പുലികളെ മാതൃകയാക്കണമെന്ന് വുമൻസ് ഡേ റാലിയിൽ പ്രസംഗിച്ചതായിരുന്നു താൻ ചെഴു കുറ്റം. മിലിട്ടറി ഇള്ളിജർസുകാരല്ലാതെ മാധ്യമങ്ങളോ സമുഹമോ എൻ്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിച്ചതേയില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, സിംഹത്തിന്റെ ദ്രായാൾ കോടതി വിചാരണയില്ലാതെ എന്നിക്ക് ശ്രീകഷ്ണ വിഡിച്ചു. ഭർത്താവ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന കൂപ്പറ്റനായതിനാലും പുമണിയെപ്പോലെ എതിർത്ത് നിൽക്കാനുള്ള മനക്കരുത്തില്ലാത്തതിനാലും എന്നിക്ക് തോറ്റുകൊടുക്കേണ്ടിവനു.

ഹസ്പവൻ്റെ ഇസ്വായേലിലേക്ക് വിമാനം കയറി മണിക്കൂറുകൾക്കുള്ളിൽ വെള്ളത്ത വാനിൽ ഒരു രഹസ്യസംഘം വന്ന് എന്ന ഡാഡിയുടെയും മമ്മിയുടെയും അടുത്തുനിന്ന് ബലമായി പിടിച്ചുറിക്കിക്കൊണ്ടുപോയി. എതിർക്കാനുള്ള എൻ്റെ എല്ലാ ശ്രമങ്ങളും അവരെക്കൂടി കൊന്നു കളയുമെന്ന ഭീഷണിക്കു മുമ്പിൽ പരാജയപ്പെട്ടു. ഇയക്കത്തിന്റെ സ്വപ്ന ആണെന്നായിരുന്നു എന്നിക്കെതിരേയുള്ള പ്രധാന ആരോപണം. വിമൻസ് ഡേ റാലിയിലെ പ്രസംഗം അതിന്റെ തെളിവായി അവർ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചു ദട്ടവിൽ ഡി.പി.എൻ രഹസ്യ ബംഗ്ലാവിലെ പ്രാർത്ഥനാമുറിയിൽ സിംഹത്തിന്റെ നീട്ടിപ്പിടിച്ച കൈതേതാക്കിനു മുമ്പിൽ വിവസ്തയാകേണ്ടി വന്നതോടെ എൻ്റെ എല്ലാ പ്രതിരോധവും അവസാനിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശരീരത്തിലെ തോക്ക് എന്നിലേക്ക് നിന്നയോഴിക്കാൻ തയ്യാറായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു.

‘എടി പട്ടവേൾഡി, എന്നു വിളിച്ച് അയാളെന്ന കയറിപ്പിടിച്ചപ്പോൾ അപമാനംകൊണ്ട് ഭൂമിക്കടിയിലേക്ക് താഴ്ന്നുപോകുന്നതുപോലെ തോന്തി. അതുവരെ ഭർത്താവല്ലാതെ വേദേയാരും എൻ്റെ ശരീരത്തിൽ തൊട്ടിരുന്നില്ല. അയാളുടെ തടിച്ച കൈകൾക്കുള്ളിൽ അമർന്നപ്പോൾ മുക്കിലേക്ക് ഇരച്ചുകയറിയ വിയർപ്പിന്റെ ദുർഗ്ഗന്ധം കാരണം എന്നിക്ക്

അക്കാനം വന്നു. വീണ്ടും പട്ടവേദി എന്ന വിളിയോടെ അയാളെന്ന രൂക്ഷമായി നോക്കി. ആ തുളച്ചുകയറുന്ന നോട്ടത്തിൽ തോൻ ഭയന്നു വിരച്ചു. ഡി.പി.യിൽനിന്ന് മോചിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അയാളെന്ന മറ്റാനും വിളിച്ചിട്ടില്ല. അതേപോലെ വ്യത്തികെട്ട് രീതിയിലായിരുന്നു അയാളുടെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും. ആ വ്യത്തികെടുകൾക്കെല്ലാം കൂടുന്നിന് സന്തോഷി പ്പിച്ചില്ലെങ്കിൽ കുറമായി പീഡിപ്പിക്കും. ഒന്ദ്രോഗികമായ എന്ത് തിരക്കുണ്ടായാലും ആഴ്ചയിലൊരിക്കലെങ്കിലും അയാൾ ഡി.പി.യിലെത്തും. സിംഹത്തിന്റെ ശിക്ഷ നടപ്പാക്കുന്നതിലുള്ള ശുജ്ഞാന്തി കാരണം. ഹസ്പവന്തു് ഇസായേലിൽനിന്ന് തീരിച്ചു വരുന്നോഫേക്കും തോൻ ഗർഭിണിയായി. അയാൾ അദ്ദേഹത്ത വീടിലേക്കു വരാൻപോലും അനുവദിക്കാതെ നേരേ എല്ലിഫന്തു് പാസിലേക്കയെച്ചു കൊലയ്ക്കു കൊടുത്തതോടെ എന്തേ തോൽവി പൂർണ്ണമായി.

ഗർഭിണിയായി മുന്നാമത്തെ മാസം എന്ന ഡി.പി.യിൽനിന്ന് മറ്റാരു കേന്ദ്രത്തിലേക്കു മാറ്റി. അദ്ദോഫേക്കും ആ സ്ഥാനത്തെങ്കിൽ മറ്റാരു ഇരുവന്നിരുന്നു. അവൾ പതിനെട്ട് വയസ്സ് തികയാത്ത ഒരു സ്കൂൾ ലൈഡായിരുന്നു. കൂറം എന്നപ്പോലെ പട്ടാളത്തെ വിമർശിച്ചതുതനെ. പാവം ചെറുതുനിൽക്കാനുള്ള ശ്രമത്തിനിടയിൽ മുന്നാമത്തെയോ നാലാമത്തെയോ ദിവസം മരിച്ചുപോയി. പക്ഷേ, മരണത്തെക്കാൾ എത്തെയോ വലിയ ശിക്ഷയാണ് വെറുക്കുന്ന പുരുഷൻ ശ്രദ്ധം ചുമന്ന ജീവിക്കുകയെന്നത്. ഒരു കാരണവശാലും അബോർഷൻ സംഭവിക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ട എല്ലാമുൻകരുതലുകളും സിംഹം ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നു. ഒരുവിൽ അവിടെവെച്ചു താനോരു ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചു. വെളുത്ത സുന്ദരനായ ഒരു മിടുക്കൻ കൂട്ടി. അവനെ അയാൾ കൊന്നു കളയുകയോ എന്നിൽനിന്ന് തട്ടിയെടുക്കുകയോ ചെയ്യുമെന്ന് തോൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ അങ്ങനെയൊന്നും സംഭവിച്ചില്ല. ഈ കാര്യങ്ങളെന്തെങ്കിലും പുറത്ത് പറത്താൽ തുടങ്ങെ

രണ്ടുപേരെയും കൊന്നുകളയുമെന്ന ഭീഷണിയോടെ
പ്രസവിച്ച് രണ്ടാഴ്ച കഴിത്തെപ്പാൾ എന്നെന്നും
കുത്തിനെന്നും വീട്ടിലേക്കയും.

അത്ഭുതമെന്നു പറയട്ടു, വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ
മാതാപിതാക്കൾ എന്ന കണ്ടതായിപ്പോലും ഭാവിച്ചില്ല.
തങ്ങൾക്ക് ഇങ്ങനെയൊരു മകളില്ലെന്നും
വീട്ടിനകത്തെക്കു കയറാൻ പാടില്ലെന്നും അവർ
പറത്തു. എന്ന പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയപ്പോൾ ഉരക്കെ
കരത്തെ അവളെ കൊണ്ടു പോകരുതേയെന്ന യാച്ചിച്ച്
അമ്മപോലും വല്ലാതെ മാറിപ്പോയി.
സഹായാട്ടുരത്ഥമനയുമായി ചെന്ന എന്ന ആകൃവിസ്ത്
സൃഷ്ടിക്കൾ ദേശവും അകറ്റിനിർത്തി. എന്തേൻ്ത്
സംഭവത്തിനുശേഷം അവർ പലരും ആകൃവിസം
എതാണ്ട് ഉപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അവരെയെല്ലാം സിംഹം
ചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിത്തു.
രണ്ടാഴ്ച മാത്രം പ്രായമുള്ള കുത്തുമായി
എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ വിഷമിച്ച എന്നിക്ക്
അവസാനം സഹായത്തിനായി സിംഹത്തിന്റെ
അടുത്തെക്കു തന്ന ചുള്ളേടി വന്നു. എന്തായാലും
എന്തേൻ്ത് കയ്യിലുള്ള കുത്തെ അയാളുടെയാണല്ലോ എന്നു
തൊൻ സമാധാനിച്ചു. എന്തേൻ്ത് വേദനയും നിസ്സഹായതയും
അയാൾ ശരിക്കും ആസ്പദിക്കുകയായിരുന്നു. പട്ടവേശി
ഉതാൻ നിനക്കുള്ള ശ്രിക്ഷ. ഇനിയോരിക്കലും
പട്ടാളത്തെയോ ഗവൺമെന്റിനെയോ വിമർശിക്കാൻ
നിന്തേൻ നാവ് പൊന്തരുത്. തൊൻ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞുകൊണ്ട്
മാപ്പ് ചോദിച്ചു.

അയാൾ മാപ്പ് തന്നു എന്ന് പറത്തില്ല. അനുചരമാർ
എന്ന ഒരു കൊച്ചുവീട്ടിലേക്കു കുട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി.
അവിടെ എന്നെപ്പാലെ മറ്റാരു സത്രീയും
താമസിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ കുട്ടിക്ക് രണ്ടു വയസ്സ്
കഴിത്തിരുന്നു. പീഡനത്തിനീടയിൽ എപ്പോഴോ
സംസാരിക്കാനുള്ള ശേഷി നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന അവർക്ക്
എന്ന കണ്ടപ്പോൾത്തന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം മനസ്സിലായി.
അവരെന്ന സ്നേഹത്തോടെ ആശ്രസിപ്പിച്ചു. എന്തേൻ്ത്
പ്രസവശുശ്രാവയെല്ലാം സന്തോഷത്തോടെ ഏറ്റെടുത്തു.

അവരെന്തെ കുഞ്ഞിനെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനേപ്പാലെ നോക്കി. മുലകൊടുക്കാൻ മാത്രമാണ് അവനെ എൻ്റെ കയ്യിലേക്കു തന്നത്. അവരെ തോൻ സ്സ ഹതേതാടെ അകയെയെന്നു വിളിച്ചു. ഒരിക്കലും നേരിട്ടു കാണാനോ സംസാരിക്കാനോ താൽപര്യം കാണിച്ചില്ലെങ്കിലും തങ്ങൾക്കു വേണ്ട എല്ലാ സാമ്പത്തിക സഹായങ്ങളും സിംഹമാണ് ചെയ്ത. എന്നാൽ മനസ്സുകൊണ്ടു വെറുക്കുന്ന ഓരാളുടെ പണംകൊണ്ട് ജീവിക്കുന്നതിൽ എനിക്ക് വലിയ മനപ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും സ്വന്തം കാലിൽ നിൽക്കാനായി വീണ്ടും ജോലിക്ക് പോകാനും ആർക്കിയോളജിയിൽ നടത്തിയിരുന്ന ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പുനരാരംഭിക്കാനും താനാഗ്രഹിച്ചു. പക്ഷേ അപ്പോഴേക്കും അനധികൃതമായി ജോലിക്ക് ഹാജരാകാത്തതിന്റെ പേരിൽ എന്ന സർവ്വീസിൽ നിന്ന് പിരിച്ചുവിട്ടിരുന്നു.

സിംഹം സഹായിച്ചാൽ മാത്രമേ എനിക്ക് ആ അവസ്ഥയിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളു. കാരണം വീടിൽനിന്ന് പുറത്തിരഞ്ഞുന്നതിനും മറുള്ളവരുമായി സംസാരിക്കുന്നതിനും അയാൾ കർശനമായ നിയന്ത്രണങ്ങളെപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. താൻ രണ്ടും കൽപ്പിച്ച് അനുചരമാരോട് അയാളെ ദന്ന നേരിട്ട് കാണണമെന്ന ആഗ്രഹമറിയിച്ചു. ഭാഗ്യത്തിന് ഒരു രഹസ്യ കേന്ദ്രത്തിൽവെച്ച് കാണാൻ സിംഹം സമ്മതിച്ചു. കൂടിയെ കൂടെ കൊണ്ടുവരാൻ പാടില്ല എന്നാരു നിബന്ധന മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മുറിയിൽ മണിക്കൂറുകളോളം അയാളെയും കാത്തിരിക്കേണ്ടി വന്നു. ഒടുവിൽ വന്നപ്പോൾ കാരുങ്ങങ്ങളെല്ലാം പഴയ പോലെതന്നെയായിരുന്നു. പട്ടവേശി എന്ന വൃത്തികെട്ട് സംഖ്യാധനയും കടന്നുപിടുത്തവും വിയർപ്പിന്റെ മനം പുരട്ടുന്ന മണവും. ഒരു പെൺഡിന്റെ തന്റേടവും അഹരക്കാരവും സർപ്പിക്കാനും അവളെ നൂറു ശതമാനം അടിമയാക്കാനും പേപ് ചെയ്ത ഗർഭിണിയാക്കി പ്രസവിപ്പിക്കുക എന്ന ശിക്ഷയാണ് എററവും നല്ലതെന്നു നിനക്കിപ്പോൾ ബോധ്യമായല്ലോ എന്ന പരിഹാസത്തിന് താനൊരു പുഞ്ചിരിയാണ് ഉത്തരമായി നൽകിയത്.

എന്തിനാണ് തന്ന കാണണമെന്നു പറഞ്ഞത് എന്നു
ചോദിച്ചപ്പോൾ കാണാൻ കൊതി തോന്തിയതുകൊണ്ട്
എന്ന മറുപടി കൂടിയായപ്പോൾ അയാൾ ശരിക്കും
വീണ്ടുപോയി. ഇത്തവണ ആവശ്യം എന്തേതായതു
കൊണ്ടും ഇനിയെങ്ങും നഷ്ടപ്പെടാനില്ലാത്തതിനാലും
അതു രാത്രി മുഴുവൻ എല്ലാ വൃത്തിക്കേടുകൾക്കും
കൂടുന്നിന് ശരിക്ക് സന്തോഷിപ്പിച്ചു കൊടുത്തു.
അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് വലിയ പ്രയോജനവുമുണ്ടായി.
പിറ്റേന് രാവിലെ യാത്രയാകുമ്പോൾ “ഒന്ന്
പ്രസവിച്ചപ്പോണ്ട് നീ ശരിക്കും സുന്ദരിയായത്” എന്ന്
പ്രശ്നംസ്കരാനും എന്താവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും പറയാൻ
മടിക്കരുതെന്ന് ഓർമ്മിപ്പിക്കാനും അയാൾ തയ്യാറായി.
കിട്ടിയ അവസരം ഉപയോഗിച്ച് നയത്തിൽ തോൻ കാര്യം
അവതരിപ്പിച്ചു. അയാൾ നേര്ത്തി ചുളിച്ച് തുളച്ചുകയറുന്ന
രു നോട്ടോ നോക്കി. തോൻ ചുളിപ്പോയി.

“എന്താ വീണ്ടും ആക്കിവിന്നാകാനുള്ള പുറപ്പാണോ?
“

“എയ്യ് അല്ല. ഇനിയെരിക്കലും അങ്ങനെയെങ്ങും
ഉണ്ടാകില്ല.”

“പിനെ?“

“ആർക്കിയോളജി റിസർച്ചായായിരുന്നു ഇഷ്ടപ്പെട്ട
വിഷയം. അതിൽ കുറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവെച്ചിരുന്നു.
അതോന്നു മുഴുവനാക്കണമെന്ന ആഗ്രഹമെയുള്ളൂ.”

“ശരി, നോക്കാം. പക്ഷേ, ഈ ശിക്ഷയെപ്പറ്റി നിംബു
മക്കുൾപ്പെട്ട ആരക്കിലും എന്നെങ്കിലും അറിഞ്ഞെന്ന്
കൊന്ന് കടലിലെറിയുമെന്ന കാര്യം ഒരിക്കലും
മറക്കരുത്. പിനെ പട്ടവേശി ഇതുപോലെ കൊതി
തോന്നുമ്പോൾ ഇടയ്ക്ക് ഇങ്ങനോടു വരേണ്ട കാര്യവും
മറക്കണ്ട്.”

സന്തോഷത്തോടെ ഇരുക്കവിളിലും മുത്തം തന്നാണ്
അയാൾ പോയത്. പോകുമ്പോൾ ഇതു കയ്യിൽവെച്ചേരു
എന്നെങ്കിലുമൊക്കെ ആവശ്യമുണ്ടാക്കും എന്നുപറഞ്ഞത്
വലിയെയാരു തുക കയ്യിൽ തന്നിരുന്നു. കുറച്ചു
കഴിഞ്ഞപ്പോൾ എന്ന വീടിൽ കൊണ്ടുവിടാനുള്ള
കാരുമായി ദേശവർ എത്തി. ടക്ക് ടക്കിൽ കയറ്റി
കൊണ്ടുവന്നവളെ കാറിൽ തിരിച്ചു

കൊണ്ടാക്കുന്നതിലെ തമാഴയോർത്ത് ചിരിവന്നേങ്കിലും
 താന്ത് പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല. അതുവരെ എടീയെന്നും
 നീയെന്നും വിളിച്ചിരുന്ന അനുചരമാർ
 ബഹുമാനത്തോടെ മാധ്യമന്ന് വിളിക്കാൻ
 തുടങ്ങിയതിനാൽ എനിക്കും അൽപ്പം ഗൗരവമൊക്കെ
 കാണിക്കേണ്ടി വന്നു. പ്രധാന സുപ്രസിദ്ധമാർക്കറ്റിൽ കയറി
 കുറച്ച് ലാഭിഷ്യായി പർച്ചേസ് ചെയ്യശേഷം ഒരു ബുള്ളി
 പാർലറിൽ കൂടി കയറിയിട്ടേ താൻ വീട്ടിലേക്ക്
 മടങ്ങിയുള്ളു. എനിക്കും അകയ്യക്കും കുട്ടികൾക്കും
 വേണ്ട എല്ലാ സാധനങ്ങളുമായി താൻ കാറിൽ
 വന്നിരങ്ങുമ്പോൾ എല്ലാവർക്കും
 സന്തോഷമാക്കുമെന്നാണ് താൻ കരുതിയത്. പക്ഷേ,
 അക്കു വെറുപ്പോടെ എൻ്റെ മുഖത്തുനോക്കി
 കാർക്കിച്ചുതുപ്പി. അവർ രോഹന വിജിവീരയുടെ
 ആരാധികയായിരുന്നു.

കഷ്ണിച്ചാരാഴ്മ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും
 ജോലിസംബന്ധമായ എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും ശരിയായി.
 അടുത്തദിവസം തന്നെ ഡ്യൂട്ടിക്ക് റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യാമെന്ന്
 സിംഗാർത്തിന്റെ അനുചരൻ വന്നു പറത്തു.
 താമസിക്കാനായി ഒരു നല്ല ഹാഡ്ബും സ്പന്തമായിട്ടാരു
 കാറും അതോടൊപ്പംതന്നെ ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നു. എൻ്റെ
 എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നിരീക്ഷിക്കാനായി നിയോഗിച്ച്
 ചാരനായിരുന്നു കാർ ദൈവൻ. അക്കു ആ കാറിൽ
 കയറാനോ ഹാഡ്ബിലേക്കു താമസം മാറാനോ
 തയ്യാറായില്ല. ആധിക്യം സുഖമായിരുന്നതിലും
 പ്രലോഭിക്കപ്പെട്ട താൻ അനുതന്നെ ആ നല്ലവളായ
 സ്ത്രീയെ ഉപേക്ഷിച്ച് മകനുമായി ഹാഡ്ബിലേക്കു താമസം
 മാറ്റി. പിറ്റേന് ഓഫീസിൽ ചെന്നപ്പോൾ
 ഓരോക്കൊല്ലതെത്തു അനധികൃത അവധി സ്വപ്നപ്പാർശ്വി
 ലീവായി പരിഗണിച്ച് പ്രമോഷനോടെ പുതിയ
 സ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചതിന്റെ ഉത്തരവ് കിട്ടി.
 അങ്ങനെയാണ് താൻ വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽതന്നെ
 സിഗിരിയ ഹററിറ്റേജ് ഹൗസേഡ്സിന്റെ അസിസ്റ്റന്റ്
 സ്ഥാനത്തു നിയമിച്ചതിന്റെ ഉത്തരവ് കിട്ടി.
 അസുഖകാരുണ്ടായി. പല അപവാദങ്ങളും കേൾക്കേണ്ടി
 വന്നു. പക്ഷേ, അതോന്നും സിംഗാർവുമായി

ബന്ധപ്പെടുത്തിയായിരുന്നില്ല എന്നതാണ് വലിയ തമാഴ. പട്ടാളമേധാവികൾ പുരാവസ്സു വകുപ്പിലെത്തെങ്കിലും താൽപര്യമുണ്ടാകുമെന്ന് അതും കരുതിയില്ല. പിന്നീട് മുന്നോ നാലോ തവണ കുടി സിംഹത്തിനെ കാണാൻ പോയിരുന്നു. പുതിയ ഇരക്കളെ ധാരാളം കിട്ടിയതിനാൽ കുമേണ എന്നോടുള്ള താൽപര്യം കുറഞ്ഞതു.

രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തുവിട്ടാൽ കൊന്നുകളയുമെന്നു ഭീഷണിപ്പെടുത്താൻ മാത്രം വല്ലപ്പോഴും ഹോൺ ചെയ്യും. കെണിയിൽ വീണവരും വീഴ്ത്താൻ തീരുമാനിച്ചുവരുമായ ഇരക്കളുടെ വൃത്തിക്കുടുത്താൽ തമാഴകൾ പറയും. എതാൻകുടുമ്പമുന്നേ അവസാനമായി വിളിച്ചപ്പോൾ പറത്തെത്ത് പുമണിസ്തീവനായകത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

എന്തിനാണ് ഒരപരിചിത തന്റെ കമ മുഴുവൻ എന്നോടു പറയുന്നത് എന്ന് നിനക്ക് സംശയം തോന്നാം. ശരിയാണ്, തോൻ പറയാൻ പോകുന്ന കാര്യത്തിന് ഇതു വലിയ അമുഖം അവശ്യമില്ല. പക്ഷേ, സിംഹം ഇനി ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലപ്പോൾ എന്ന സന്തോഷത്തിൽ അറിയാതെ പറത്തുപോയതാണ്. പതിമുന്നു കൊല്ലം എന്തെ വായ് മുടി ക്കെട്ടിയിരിക്കുകയായിരുന്നപ്പോൾ. എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് വേറെ ചില കാര്യങ്ങളാണ്.

കേണൽ ചാമിന മെൻഡിസിന്റെ ഭാര്യ അനുരാധ എന്തെ അടുത്ത കൂടുകാരിയാണ്. കൊളംബോവിൽ തങ്ങൾ അടുത്തടുത്ത വീടുകളിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. സിംഹത്തിന്റെ കെണിയിൽ പെടാതെ എന്ന രക്ഷിക്കാൻ അവർ പരമാവധി ശ്രമിച്ചതാണ്. പക്ഷേ, എന്തെ മണ്ഡത്തരം കാരണം അതു സാധിച്ചില്ല. ഇനി അതോന്നും പറത്തിട്ടും കാരുമില്ലപ്പോൾ. അവളാണ് എനിക്കു നിന്തു ഒരു മെയിൽ അധ്യാള തന്നത്. നിങ്ങൾ അവരുടെ വീടിൽ താമസിച്ച് സിനിമാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ തുടങ്ങിയതുമുതലാളുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അവളേന്നോട് പറത്തിട്ടുണ്ട്. സംവിധായകൻ സാധ്യം കൂടുകാരിയും കളിച്ചുല്ലസിച്ച് സന്തോഷമായി കഴിയുന്നോൾ ഭോഗിച്ചിരിക്കുന്ന തിരക്കമാക്കുതൽ അവളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും കൊതിയേഠ നോക്കാറുണ്ടെന്നും പറത്തിരുന്നു. അയാൾക്കെന്താ

എത്തെങ്കിലുമൊരു പെണ്ണിനെ സഹായിയായി വെച്ചുകൂടെ
 എന്ന് തോൻ ചോദിച്ചപ്പോൾ അനുരാധ പറഞ്ഞ
 മറുപടിയാണ് ഈ മെയിലയക്കാനുള്ള കാരണം. നീ
 സുഗന്ധിയെന്നോ അഞ്ചാൾ ദേവനായകിയെന്നോ
പേരുള്ള ഒരു കൂട്ടുകാരിയെ
 അനേപഷിച്ചലയുകയാണെന്ന് അവൾ പറഞ്ഞു.
 അതിനായി സഹസ്രാബ്ദങ്ങൾക്കപ്പുറത്തുള്ള ചരിത്രം
 വരെ ചെന്നുവെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ എന്നിക്കു വലിയ
 അതഭൂതം തോന്തി. അഞ്ചാൾ ദേവനായകി എന്ന പേരാണ്
 എന്ന ആകർഷിച്ചത്. തൊനും കുറച്ചു കാലമായി ഈ
 അഞ്ചാൾ ദേവനായകിയെ അനേപഷിച്ചു നടക്കുകയാണ്.
 തോൻ അനേപഷിക്കുന്ന അഞ്ചാൾ ദേവനായകി
 ജീവിച്ചിരുന്നുവെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നത് ഒരു സഹസ്രാബ്ദം
 മുമ്പാണ്.

2009-ൽ അടുന്നതരയും അവസാനിച്ചതിനുശേഷം
 ശ്രീലക്ഷൻ ഗവൺമെന്റ് അർക്കിയോളജി
 ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ രഹസ്യമായി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ടാരു
 ചുമതല ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ശ്രീലക്ഷയുടെ ചരിത്രം
 സീംഗ്രാള പുരാവസ്ത്വങ്ങളായ മഹാവംശത്തിലും
 കുലവംശത്തിലും ചൈപ്പവംശത്തിലും
 പറയുന്നപോലെയാണെന്ന് ശാസ്ത്രീയമായി
 സമർത്ഥിക്കാൻവേണ്ട തെളിവുകളുണ്ടാക്കുകയാണ്
 ഈപ്പോൾ തങ്ങളുടെ ജോലി. ശ്രീലക്ഷയുടെ പല
 ഭാഗങ്ങളിലുമായി അടുത്ത കാലത്ത് ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള
 ഉത്ത്‌വനനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യമതാണ്. സീംഗ്രാളി
 അധികമില്ലാത്ത തമിഴ്ഭൂരിപക്ഷ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് ഈ
 ഉത്ത്‌വനനങ്ങൾ അധികവും നടക്കുന്നത്.
 അവിടെയൊക്കെ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളും സീംഗ്രാളി
 സാമ്പൂരികതയും രണ്ടായിരത്തിലേറെ കൊല്ലങ്ങൾക്ക്
 മുമ്പേ നിലനിന്നിരുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കാനുള്ള
 ശ്രമങ്ങളാണ്. എന്താണ് കണ്ണത്തേണ്ടതെന്ന് മുമ്പേ
 തീരുമാനിച്ചുകൊണ്ടുള്ള അനേപഷണമായതിനാൽ
 സംഗതിയെളുപ്പമാണ്. അനുരാധപുര, സിഗിരിയ
 എന്നിവയെപ്പോലെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട ഹറിറേജ്
 സെസ്റ്റുകളിൽനിന്ന് യുറോപ്പമാരായ ചരിത്രഗവേഷകൾ
 കണ്ണടുത്ത Artifacts ന്ത് വലിയൊരു ശ്രേഖരം

ആർക്കിയോളജി ഡിപ്പാർട്ടമെന്റിൽ കസ്റ്റഡിയിലുണ്ട്. അതിൽ നിന്ന് അതു പ്രധാനമണ്ഡാത്ത ചെറിയ ചില സാധനങ്ങൾ ഉത്വന്നെന്നും നടത്തുന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി രഹസ്യമായി നിക്ഷേപിക്കും. പിന്നീട് അവ തങ്ങളുടെ ഉത്വന്നെന്നതിൽ കണ്ടത്തിയെന്നതരത്തിൽ വലിയ പ്രചാരണം നടത്തും.

ഇതിനെ ചരിത്രാനേഷണം എന്നതിനെക്കാൾ ഗവൺമെന്റിൽ ഒരു പൊളിറ്റിക്കൽ മാനിപ്പുലേഷനായിട്ടാണ് അതിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന തങ്ങളേപ്പോലെയുള്ളവർത്തനെ കണക്കാക്കുന്നത്. ശ്രീലക്ഷ്മി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ചരിത്രംതന്നെ വലിയോരു പൊളിറ്റിക്കൽ മാനിപ്പുലേഷനായതിനാൽ അതോരു തെറ്റായി ആരും കണക്കാക്കുന്നതുമില്ല.

എന്നാൽ ഇതിനിടയിലും ചില നല്ല കാരൂഞ്ഞൾ സംഭവിച്ചു. 2002-ൽ സിഗിരിയയിൽ ജോലിക്കുചേരിന് മുന്നാം മാസംതനെ പ്രാചീന പാലി ഭാഷയിലെഴുതിയ ഒരു താളിയോലഗ്രന്ഥം കണ്ടെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. സിഗിരിയയിൽനിന്ന് ഏതാണ്ട് എഴുകിലോമീറ്റർ ദൂരെ വേടർ താമസിക്കുന്ന ഒരു ശ്രമത്തിൽനിന്നാണ് അതു കിട്ടിയത്. അവർ ആ ഗ്രന്ഥമുപയോഗിച്ച് ചില വിചിത്രമായ ആചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ട്. മരിച്ചുപോയവരുമായി സംസാരിക്കാനും പ്രേതങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച് അമാനുഷികമായ കാരൂഞ്ഞൾ ചെയ്യാനും ആ ആചാരങ്ങൾക്കു കഴിയുമെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. ഏകദേശം ആയിരത്തൊളം വർഷം പഴക്കമെഴുള്ള സുസാന സുപിന് (സപ്ലാങ്കുടെ ശൃംഗാരം) എന്ന ആ ഗ്രന്ഥം എഴുതിയിരിക്കുന്നത് തമിഴ് ബുദ്ധസന്ധാസിയായ ശ്രീ വല്ലഭ ബുദ്ധനാരാണ്. സപ്ലാങ്കുടെ ശൃംഗാരത്തിലെ നായികയുടെ പേരും ആഭാൾ ദേവനായകി എന്നാണ്. എനിക്ക് പഴയകാലതെത്ത് പാലി ഒരുവിധം അറിയാവുന്നതുകൊണ്ട് വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കാൻ വിഷമമുണ്ടായില്ല. താൻ ആ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ച് അക്കാലത്തുതനെ ഒരു ലേവനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ തുടർന്നുള്ള അനേഷണങ്ങൾ എങ്ങുമെത്താതെ വഴിമുട്ടിനിൽക്കുകയാണ്. അപ്പോഴാണ് അനുരാധ നിന്നെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞത്.

നമ്മുടെ അനേപശണങ്ങൾ എതാണ്ട് ഒരേ ദിശയിലാണെന്നു തോന്നുന്നു. സഹകരിക്കാൻ വിരോധമില്ലെങ്കിൽ മറുപടി അയയ്ക്കുക.”

മെയിൽ വായിച്ചു കഴിത്തെ ഉടനെ തന്നെ മറുപടിയും അയച്ചു.

Dear Archeologist,

സ്വപ്നങ്ങളുടെ ശുശ്രാനം എന്ന പേരിലൊരു ഇംഗ്ലീഷ് നോവൽ വായിച്ചിട്ടുണ്ടോ? യു. എസ്റ്റിൽ താമസിക്കുന്ന S Mostofi എന്ന ഇറാനിയൻ എഴുത്തുകാരി എഴുതിയതാണ്. അതു വലിയ സാഹിത്യകൃതിയെന്നുമല്ല. ഇറാനിലെ യു. എസ്റ്റ് ഹോസ്റ്റേജ് കെകസിസ്റ്റേ പശ്വാത്തലത്തിൽ ഒരു തെല്ലർ. വായിച്ചുപോകാം. പക്ഷേ, അതിൽ പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കും നിന്റെ നാട്ടിലെ യാമാർത്ത്യങ്ങൾക്കും തമ്മിൽ ചീല സാമ്പങ്ങളുണ്ട്. പിന്നെ താൻ നിന്നെങ്ങോലെ ഒരു ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ്. സുന്ദരികളായ സ്ത്രീകളിലോഫികെ മറ്റാരിടത്തും ഉത്വന്നെം നടത്താൻ താൽപര്യവുമില്ല. അതിനു വിരോധമില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് തമ്മിലൊരു സൗഹ്യദത്തിന് സാധ്യതയുണ്ട്.

നിന്റെ കൂടുകാരി എന്നുകുറിച്ച് പറഞ്ഞുവെന്ന് പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾ മുഴുവനും സത്യമല്ല. താൻ അതു വലിയ ഫ്രാൻസൈസിലോന്നുമല്ല. ചീലപ്പോൾ അവൾ സ്വന്തം ആഗ്രഹങ്ങൾ പറഞ്ഞതായിരിക്കും.

പിന്നെ ആണ്ടാൾ ദേവനായകി- അവളെക്കുറിച്ച് നീ കണ്ണത്തിയെന്ന് പറയുന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ കാര്യങ്ങളിയാൻ വലിയ താൽപര്യമുണ്ട്. എന്നിക്ക് അറിയാവുന്ന വിവരങ്ങൾ നിന്നോടു പങ്കുവെക്കുന്നതിലും സന്തോഷമെയ്യുള്ളൂ. പക്ഷേ, പേരുപറയാതെയുള്ള ഈ ഒളിച്ചുകളി എന്നിക്ക് തീരെ ഇഷ്ടമല്ല. സിംഗാത്തിന്റെ ശ്രവസംസ്കാരം കഴിത്തെ സ്ഥിതിക്ക് നീ ഇനി ആരെയാണ് ഭയബുദ്ധുന്നത്? Plan a trip to jafna . കൂടുകാരിയെ കാണുകയും ചെയ്യാമല്ലോ.

പീറ്റർ

സുസ്വന്ന സുപ്പിരൻ

ആർക്കിയോളജിസ്ട് പറഞ്ഞ സുസാന സുപിനയെക്കുറിച്ച് കൂടുതലരിയാതെ ഒരു സമാധാനവുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവൾ മറുപടി അയച്ചതേയില്ല. ഭാഗ്യത്തിന് ഗായത്രി പെരേരെ എന്ന കൂട്ടുകാരി സഹായത്തിനെത്തി. പ്രശ്നം സിംഹാള നോവലിൽ കരുണാരത്നൻ പെരേരയുടെ മകളായ ഗായത്രി ഹിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽ ഒരുമിച്ച് കൃാമർ പഠിക്കാനുണ്ടായിരുന്നു. അവളിപ്പോൾ കൊള്ളംബോവിൽ HOPE എന്ന NGO യുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി നടക്കുകയാണ്. അതിന്റെകൂടെ അൽജസീറയ്ക്കു വേണ്ടി ദോക്കുമെന്തെങ്കിൽ ചെയ്യുന്നുമുണ്ട്. കൊല്ലപ്പേട്ട സംശയേ ലീഡർ പത്രാധിപർ ഉസാന്ത വിക്രമസീക്രേയോടുള്ള അടുപ്പം കാരണം രാജപക്ഷ സർക്കാരിന്റെ നോട്ടപ്പുള്ളിയുമാണ്. എല്ലാ വർഷവും ശ്രീലങ്കയിൽ നടക്കുന്ന ലോകപ്രശ്നമായ ഗൾ (Gale) ദിറ്ററി ഫെസ്റ്റിവലിനെതിരെ മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകർ നടത്തുന്ന കൂദാശയിനിൽ പങ്കടുക്കണമെന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കാനാണ് അവൾ മൊബൈലിൽ വിളിച്ചത്.

“ഹായ് പീറർ, നീയിപ്പോഴും കൊള്ളംബോവിൽത്തന്നെയുണ്ടാ?”

“ഹായ് കൊള്ളംബോവിലില്ല. കുറച്ച് ദിവസമായി ലക്കയിലുണ്ട്. ജാഫ്രയിലാണ്.”

“എന്താ പരിപാടി?”

“അതേ പ്രോജക്ട്തനെ, രജനി തിരഞ്ഞെടുക്കുവിച്ചുള്ള സിനിമ.”

“നാണമില്ലല്ലോ നിന്നക്ക് ജോൺ എബ്രഹാമിന്റെ നാടുകാരനാണെന്ന് പറയാൻ. രാജപക്ഷയുടെ നക്കാപ്പിച്ച വാങ്ങി സിനിമ ചെയ്യുന്നതിലും ദേശം ആത്മഹത്യ ചെയ്യുന്നതല്ലോ?”

“അയ്യോ ഇത് ഗവൺമെന്റിന്റെ സ്വന്തം പ്രോധകഷണാനുമല്ല. അവർ സപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നുവെന്നെന്നുള്ളൂ. ഹോളിവുഡ് പ്രോധകഷൻ കമ്പനിയായി...”

“വേണ്ട, വേണ്ട, എല്ലാം എനിക്കരിയാം. വെറുതെ ന്യായീകരിച്ച് കഷ്ടപ്പെടേണ്ട. അതോക്കെ നിന്റെ ഇഷ്ടം.”

“ഈ അവസ്ഥയിൽ നിന്നോടു പറയാവുന്ന
 കാര്യമല്ലക്കിലും പഴയ പീററല്ലേ എന്നുവെച്ച്
 വിളിച്ചതാണ്. തങ്ങൾ ഗളേള് ലിറററി
 ഫെസ്റ്റിവലിനെതിരെ ഒരു ഓൺലൈൻ കൃബിയിൽ
 തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ശ്രീലങ്കയിലെ ഭീകരമായ
 മനുഷ്യാവകാശധ്യംസനങ്ങൾക്കെതിരെയും അഭിപ്രായ
 സ്വാതന്ത്ര്യത്തെത്ത അടിച്ചമർത്തുന്നതിനെതിരെയും
 പ്രതികരിക്കാനായി ഗ്രാഫ്റ്റേ സാഹിത്യസമേളനത്തിൽ
 പങ്കെടുക്കില്ല എന്ന് പ്രവൃാപിക്കാൻ തങ്ങൾ
 ലോകത്തിലെ എല്ലാ പ്രമുഖ എഴുത്തുകാരോടും
 അഭ്യർത്ഥിക്കുകയാണ്. പാരീസ് കേന്ദ്രമായി
 പ്രവർത്തിക്കുന്ന Reporters Sans Frontiers (RSF) ഉം HOPE ഉം
 ചേർന്നാണ് ഈ കൃബിയിൽ ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്.
 ഓർഹാൻ പാമുക്, അരുന്ധതിരോയ്, നോം ചോംസ്കി
 മുതലായ നിരവധി പ്രമുഖ എഴുത്തുകാർ തങ്ങൾക്ക്
 പിന്തുണ പ്രവൃാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നീയും ഈ കൃബിയിനെ
 പിന്തുണയ്ക്കണം.“

“ഗായത്രി അത്... ഈ അവസ്ഥയിൽ... അതിന് താന്ത്ര
 വലിയ എഴുത്തുകാരനൊന്നുമല്ലാണോ.”

“അമ്പേം, എന്തൊരു വിനയം, എടാ ഇത്തരത്തിലുള്ള
 കാര്യങ്ങളിൽ ചെന്നുപേട്ടാൽ സ്വന്തം നേടല്ല
 ഉറരിവയേക്കണ്ടിവരുമെന്ന് ഇപ്പോൾ മനസ്സിലായില്ലോ?
 അല്ല ഇനി എപ്പോഴാണ് കോളംബോവിലേക്ക് മടക്കം.
 ഒന്നു നേരിട്ട് കാണണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു. ദറയ്ക്കു മതി.
 കൂട്ടിന് ആ മല്ലു കാസിനോ ശേളാന്നും വേണ്ടും.”

“മിക്കവാറും അടുത്തയാഴു. എത്തിയാലുടനെ നിന്നു
 വിളിക്കാം. പിന്ന നീ സുസാന് സുപിന് എന്നു
 കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“എന്ത്? ”

“സുസാന് സുപിന്...”

“എവിടെയോ കേടപോലെ തോന്നുന്നു.
 എവിടെയാണെന്ന് ഓർമ്മ വരുന്നില്ല.”

“സിഗിരിയയിൽനിന്ന് അടുത്തകാലത്തു കണ്ടെടുത്ത
 ഒരു പഴയ താളിയോല ശ്രദ്ധമാണ്.”

“ഓ അതാണോ സംഗതി, താൻ അതിനെപ്പറ്റിയൊരു
 ലേവന്നു വായിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, അതിലും രസകരമായി

തോന്ത്രിയത് ബംബരായക് (പന്ധരം) എന്ന സിംഹള മാഗസിനിൽ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും എഴുതിയ കമയാണ്. സിംഹളവംശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിലെ വിട്ടുപോയ ചില ഭാഗങ്ങൾ അത് ഭംഗിയായി പൂരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ മാസികയുടെ ഓൺലൈൻ ലിക്ക് അയച്ച് തരാം. തമിഴിൽ എഴുതിയു കമയുടെ സിംഹള പരിഭാഷയാണ് ബംബരായക് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. തമിഴിലെ ഓജിനൽ വായിക്കാനുള്ള ഓപ്പഷനും സെറ്റിലുണ്ട്.”

അവർ മിനുട്ടുകൾക്കുള്ളിൽ തന്ന ലിക്ക് മെസേജ് ചെയ്ത തന്നു. ലാപ് തുറന്ന് ബംബരായകിന്റെ സെറ്റിലെത്തി തമിഴ് എന്ന ഓപ്പഷൻ ക്ലിക്ക് ചെയ്യുന്നത് ചുവപ്പും പച്ചയും നിറമുള്ളതാരു പന്ധരം കരങ്ങാൻ തുടങ്ങി. അച്ചുനേക്കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ അമു ചെരുപ്പത്തിൽ വാങ്ങി തന്ന അതേ പന്ധരം. വേദനിക്കുന്ന ഓർമ്മകളിലേക്കുള്ള ആ പന്ധരത്തിന്റെ കരക്കം സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ ലാപ് അടച്ചു വെച്ചാലോ എന്നാലോച്ചിപ്പേണ്ടും പ്രതീക്ഷിച്ചത് തന്ന സംഭവിച്ചു.

ദേവനായകിയിൻ കത്തെ രണ്ടാം ഭാഗം

മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും

സിഗിരിയയിൽനിന്നു ക്കണ്ടുത്ത സൃഷ്ടാന സുപിന് എന്ന ശ്രമം വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് മുന്നു നാലു മാസംകൊണ്ടു വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയത്. അവിടെപ്പോയി താമസിക്കേണ്ടിവന്നുകൂടിലും സിഗിരിയ ഹോഡ്രേജ് ഫൗണ്ടേഷൻിൽ പരിചയക്കാരിയായ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥ ഉണ്ടായിരുന്നതിനാൽ സമാധാനമായി ഇരുന്നു വായിക്കാനുള്ള സൗകര്യം ലഭിച്ചു. ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ ചെച്ച ആ കൂത്തി പൂർണ്ണമായി തമിഴിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തി പ്രസിദ്ധീകരിക്കണമെന്നാണ് എൻ്റെ ആഗ്രഹം. അതിന് ഇനിയും കുറെക്കാലംകൂടി വേണ്ടിവരും. തൽക്കാലം അതിൽ പറത്തിരിക്കുന്ന

കാര്യങ്ങൾവെച്ച്

പുർത്തിയാക്കാമെന്നു കരുതുന്നു.

ദേവനായകിയിൽ

കത്തെ

ദേവനായകിയിൽ കത്തെയുടെ ഓന്നാം ഭാഗത്തിൽ രാജരാജചോളൻ കാത്തള്ളുർ ശാലെ അക്കമിച്ചു കീഴടക്കിയതുവരെയാണല്ലോ പറഞ്ഞു നിർത്തിയത്. കാത്തള്ളുരിനേക്കുറിച്ചുള്ള പല ഷ്ടൈഹ്യങ്ങളിലും പൊന്മണി പാണനാരുടെ കാത്തള്ളുർ പാട്ടിലും പറയുന്നപോലെ ചോളപ്പടയോടുള്ള യുദ്ധത്തിൽ മഹോന്ദവർമ്മൻ കൊല്ലപ്പെട്ടപ്പോൾ ദേവനായകി ചിതയിൽ ചാടി അത്മഹത്യ ചെയ്യുകയോ ഓടി രക്ഷപ്പെടുകയോ ചെയ്തില്ല. അവൻ സന്തോഷത്തോടെ വിജയശ്രീലാളിതനായ രാജരാജനെ അന്തസ്ഥുരത്തിലേക്ക് അന്നയിക്കുകയാണ് ചെയ്ത്. ഈനി മഹോന്ദവർമ്മനാണ് തന്റെ പാളനാടൻ എന്ന് വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ദേവനായകിക്ക് എങ്ങനെന്നയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്താൻ കഴിഞ്ഞത് എന്ന് നമുക്ക് സംശയം തോന്നാം. ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ ആ സംശയം ഉന്നയിച്ചു കൊണ്ടാണ് സുസാന സുപിന ആരംഭിക്കുന്നത്. എങ്ങനെന്നയാണ് ഒരു സ്ത്രീക്ക് താൻ ആത്മാർത്ഥമായി സ്ത്രോഹിച്ചിരുന്ന പുരുഷനെ നിമിഷങ്ങൾക്കാണ് മറന്ന് അയാളുടെ ശ്രദ്ധവിനെ അന്തസ്ഥുരത്തിലേക്ക് അന്നയിക്കാൻ കഴിയുന്നത്? എങ്ങനെന്നയാണ് രക്തകരെയുണ്ടാത്ത കൈകളാൽ ആലിംഗനം ചെയ്തപ്പെടുപോൾ വികാരവിവശയാവാൻ കഴിയുന്നത്? എങ്ങനെന്നയാണ് അയാൾക്കായി തന്റെ മനസ്സിന്ത്യും ശരീരത്തിന്ത്യും കതകുകൾ സന്തോഷത്തോടെ തുറന്നു കൊടുക്കാൻ കഴിയുന്നത്? ബുദ്ധനാർ തന്നെ അതിന് ഒറ്റ വാചകത്തിലോരു മറുപടിയും പറയുന്നുണ്ട്. പെണ്ണാരു പുഴയാണ്, എഴോഴും ഒഴുകാൻ കൊതിക്കുന്ന പുഴ. അതുകൊണ്ട് എന്താണ് അദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ചതെന്ന് എനിക്കു വ്യക്തമായില്ല.

മഹോന്ദവർമ്മനെ കൊന്ന് കടലിലെറിഞ്ഞ്
വിജയാരവത്തോടെ ചോളപ്പട കോട്ടയ്ക്കെത്തേക്ക്
ഇരച്ചു കയറുപോൾ പാർവതി തമ്പരാ ട്രിയും
ദേവനായകിയും മാത്രമേ കൊട്ടാരത്തിൽ
സ്ത്രീകളായിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ഭുഗർഭ

രക്ഷാമാർഗ്ഗത്തിലുടെ പുറത്തേക്ക് രക്ഷപ്പെടാൻ
 ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടും പിടിക്കപ്പെട്ട് ചോളപ്പടയുടെ
 കുടാരങ്ങളിലെത്തിയിരുന്നു. യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ച്
 വരുന്നത് ആരാധാലും ആരതിയോടെ തിലകം ചാർത്തി
 കൊട്ടാരത്തിനുകേതേക്ക്
 സ്പീകരിക്കണമെന്നതായിരുന്നു കാന്തള്ളുരിലെ
 അചാരം. അതിന് മനക്കരുത്തില്ലാത്തവരാണ് ഭയന്
 രക്ഷപ്പെടാൻ ശ്രമിച്ചത്. നീ പേടിക്കേണ്ട പോരിൽ
 ജയിച്ചവന്ലോ മണ്ണിനും പെണ്ണിനും യജമാനൻ നമുക്ക്
 ചോളമന്നനെ നമ്മുടെ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്
 സ്പീകരിക്കാം എന്നു പാർവ്വതി തമ്പുരാട്ടി
 പറഞ്ഞെങ്കിലും ചോളമന്നൻ ഏത്
 തരകാരനാണെന്നതിനെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് യാതൊരു
 ധാരണയുമില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ദേവനായകി ആത്മലാം
 മുൻകൂട്ടി മനസ്സിലാക്കിവെച്ചിരുന്നു. പുറമേക്ക് അൽപ്പം
 കുടുത്ത പ്രകൃതകാരനാണെങ്കിലും രാജരാജൻ
 സ്നേഹത്തിനും വിശ്രാസത്തിനും വലിയ വില
 കൽപ്പിക്കുന്ന ആളാണെന്നറിഞ്ഞതു മുതൽ
 അദ്ദേഹത്തെയാന് ഓരിട്ട് കാണാൻ അവർ
 കൊതിച്ചിരുന്നു. ഇളയറാണിയെന്ന നിലയിലുള്ള
 കൊട്ടാരത്തിലെ ജീവിതം രാജകീയ
 ആർഡാടങ്ങളാഴിച്ചാൽ അവർക്ക് വല്ലാതെ വിരസമായി
 തുടങ്ങിയിരുന്നു. ഇവളിലും തനിക്കാരു
 അനന്തരാവകാശി ജനിക്കാൻ സാധ്യതയില്ല എന്ന
 മനസ്സിലായപ്പോൾ മഹോന്നവർമ്മന്റെ സ്നേഹവും
 ആവേശവും കുറഞ്ഞതായിരുന്നു അതിനു പ്രധാന
 കാരണം. പിന്ന പ്രായത്തിന്റെ അന്തരവും.
 പാർവ്വതി തമ്പുരാട്ടിയാണ് രാജരാജൻ
 ആരതിയുഴിഞ്ഞ തിലകം ചാർത്തി കൊട്ടാരത്തിലേക്ക്
 ആനയിച്ചത്. ദേവനായകി എല്ലാത്തിനും സഹായിയായി
 ഒപ്പം നീനും. പക്ഷേ, മനസ്സേ നോട്ടോ മുഴുവൻ
 അവളിലായിരുന്നു. അത് മനസ്സിലായപ്പോൾ
 അദ്ദേഹത്തെ പരമാവധി പ്രലോഭി വിക്കുന്തിലായി
 അവളുടെ ശദ്യ. ചോളപ്പട ആഹ്ലാദത്തോടെ
 വാദ്യഘോഷം മുഴക്കി അക്കന്തി സേവിച്ചു. രാജരാജൻ
 ആത്മലാമൊരു തമാഴയായിട്ടാണ് തോന്തി.

മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ കൊല്ലപ്പെട്ട ദുഃഖത്തിൽ കരണ്ടു തളർന്ന റാണിമാർ ചീതകുട്ടി അത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ ശമിച്ചാൽ തടയണമെന്ന സേനാനായകരോട് പറഞ്ഞതോർത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചീരിവന്നു. പേടിച്ചു വിരച്ച് കൊല്ലരുതേയെന്നപേക്ഷിച്ച് ഉറക്കെ കരയു കയ്യും ചാരിത്ര്യം നഷ്ടപ്പെടുമോയെന്ന ഭയത്താൽ അത്മഹത്യക്ക് ശമിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന കുറെ പെണ്ണുങ്ങളെയാണ് അദ്ദേഹം കൊട്ടാരത്തിനകത്തു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നത്.

“ഈത് അതഭുതമായിരിക്കുന്നല്ലോ ആദ്യമായിട്ടാണ് കീഴടക്കിയ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് ഇങ്ങനെ സ്പീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. നിങ്ങളുടെ മനൾ അതു മോശമായിരുന്നോ?”

“അത്... അത് കാന്തള്ളുരിലെ...”

പാർവതി തന്യുരാട്ടി എന്ത് പറയണമെന്നറിയാതെ തപ്പിത്തട്ടെപ്പോൾ ദേവനായകി വിശദമാക്കി:

“തെങ്ങളുടെ മനൾ വളരെ നല്ലവനായതുകൊണ്ടാണ് രാജൻ താങ്കളെ ഈതു അതിരവോടെ സ്പീകരിക്കുന്നത്. ജീവൻ പോയാലും അചാരങ്ങൾക്ക് ഒരു മുടക്കവും വരരുതെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന് നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. കാന്തള്ളുരി കൊട്ടാരത്തിന്റെ പാരമ്പര്യമിതാണ്.”

“എന്നിട്ടും അമ്മ മഹാരാണിയും മകളുമല്ലാതെ വേദാധ്യാത്മകം ഇവിടെയില്ലാത്തത്. അവർക്കൊന്നും ഈ പാരമ്പര്യത്തിൽ വിശ്രാസമില്ലോ?”

അമ്മ മഹാരാണിയെന്ന വീളി കേടപ്പോൾ പാർവതി തന്യുരാട്ടിയുടെ മുവമൊന്നു വാടി. ദേവനായകിക്ക് സന്തോഷമാവുകയും ചെയ്യു. ഈ അവരോട് വെറുതെ മത്സരിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. അവൾ രാജരാജനെ നോക്കി വശ്യമായി ഓന്നു പൂഞ്ഞിരിച്ചു.

“രാജൻ അതാണ് ഇവിടത്തെ രീതി. തന്യുരാട്ടിമാർക്കല്ലാതെ വേരെ അർക്കും ഇതിനവകാശമില്ല. പോരിൽ വെൽവുവത്വവനോ അവനെ മണ്ണുക്കും പെണ്ണുക്കും ഉറിമെ എന്നും അവനെ ആരത്തിയോടെ തിലകം ചാരിത്തി അന്തപ്പുരത്തിലേക്ക് ആനയിക്കണമെന്നും പുമണി പാണനാരുടെ കാന്തള്ളുരി പാട്ടിൽ പ്രത്യേകം പറയുന്നുണ്ട്. ആദ്യമായിട്ടോരു യുദ്ധം

ജയിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങേയ്ക്ക് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ പുതുമ തോന്നുന്നത്.”

രാജരാജൻ് അവളുടെ വാക്കുകളിൽ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചു പരിഹാസം ഇഷ്ടമായി. ആളു് ചില്ലറക്കാരിയല്ലശ്രോ. താൻ ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു ദുർഘട്ടം ജയിക്കുന്നത് എന്ന കാര്യമൊക്കെ ഇവർ അറിഞ്ഞുവെച്ചിരിക്കുന്നു. കാഴ്ചയ്ക്കും ഒട്ടും മോശമില്ല. ഇവർതന്നെന്നയായിരിക്കും രാജഭരണത്തിലും ദുർഘട്ടം സഹായിക്കുന്ന ദേവനായകി. അല്ലെങ്കിൽ ഇതു ദൈർଘ്യമായി മുവത്ത് നോക്കി സംസാരിക്കില്ല.

“നിയാണോ ദേവനായകി?”

“അതെ രാജൻ്.”

“നിനെപ്പറ്റി ധാരാളം കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അത്താഴത്തിനും അതിനു ശ്രേഷ്ഠവും ഒപ്പുമുണ്ടാക്കണം. അമ്മ മഹാരാണിയെ ഈനി ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ട അവർ നേരത്തെ ഉറങ്ങിക്കോട്ടു്.”

അമ്മ രാത്രി മുഴുവൻ കോട്ടയ്ക്കുക്കെത്തു മണ്ണപത്തിൽ പാട്ടും കുത്തുമായി ചോളപ്പടയിലെ ഒളപതിമാരുടെ വിജയാശ്ലാഷമായിരുന്നു. കാത പുഴപോലെ ഒഴുകി. കാന്തള്ളൂരിലെ സുന്ദരിമാരെ അവർ വേണ്ടുവോളം ആസ്പദിച്ചു. എതിർക്കാൻ ശ്രമിച്ചവരെ കൊന്നുകടലിലെറിഞ്ഞു. നിസ്സഹായരായി അമുസരിച്ചവരെ പരമാവധി പീഡിപ്പിച്ച് രസിച്ചു. ഇതേ സമയത്ത് സെസന്നുത്തിലെ രണ്ടാം നിര നഗരം മുഴുവൻ കൊള്ളയടിച്ചും കൊള്ളിവെച്ചും അശ്ലാഷിക്കുകയായിരുന്നു. ദേവനായകിയെന്ന പ്രലോഭനം കാരണം രാജരാജൻ് ഒളപതിമാരുടുടക്കുടെ അധികനേരം ചെലവഴിക്കാതെ നേരത്തെ അന്തപ്പുരത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

അന്തപ്പുരത്തിന്റെ മുക്കും മുലയും ചോളപ്പട വളരെ വിശദമായി പരിശോധിച്ചിരുന്നു. അത്താഴവും അവർതന്നെന്നയാണ് തയ്യാറാക്കിയത്. തനിക്ക് ഈനി കാര്യമായി ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ നിരാശയായ പാർവതി തന്പുരാട്ടി എല്ലാം ദേവനായകിയെ എൽപ്പിച്ച് സന്യായ്ക്കുതന്നെ അറയിലേക്കുപോയി.

അവൾ വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ രാജരാജൻ
അത്താഴത്തിനു കഷണിച്ചു.

“എനിക്കു നിനെ വിശ്വസിക്കാമോ?”

“സുരൂനെ വിശ്വസിക്കാമെങ്കിൽ അങ്ങേക്ക് എന്നേയും
വിശ്വസിക്കാം.”

“ശത്രുപക്ഷത്തെ പെണ്ണിനെ വിശ്വസിക്കരുതെന്നും
അവൾ വിളവിത്തരുന്ന ഭക്ഷണം കഴിക്കരുതെന്നുമാണ്
ഗുരുക്കണ്ണാർ പറഞ്ഞു തന്നിട്ടുള്ളത്.”

“അതിന് തൊൻ ഇപ്പോൾ ശത്രുപക്ഷത്തല്ലല്ലോ.”

“എങ്ങനെയാണ് വിശ്വസിക്കുക. ചേരനാട്ടിലെ
പെണ്ണുങ്ങൾ വലിയ തന്ത്രശാലികളാണെന്നും അവർ
വസ്ത്രത്തിനുള്ളിൽ കത്തിയും ഉറുമിയും
വിഷവുമാക്കി ഒളിപ്പിച്ചുവെക്കുമെന്നും കേട്ടിട്ടുണ്ട്.”

“അത്താഴം പാകം ചെയ്ത് അങ്ങേയുടെ
പാചകക്കാരാണ്. എനിക്ക് അങ്ങയോട് സ്വന്നഹാവും
ബഹുമാനവും മാത്രമെയുള്ളൂ. വാങ്ങോ വിഷമോ
ഒളിപ്പിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടന് എന്ന് സംശയമുണ്ടാക്കിൽ
അങ്ങയെക്ക് എന്നെ പരിശോധിക്കാവുന്നതാണ്.”

ഭന്മാരോടെല്ലാം പുറത്തുപോകാൻ പറഞ്ഞുശേഷം
രാജരാജൻ എഴുന്നേറ്റ് അവളുടെ അടുത്തേക്കുവന്നു.
അവൾ ഇതുതനെ അവസരമെന്ന് കരുതി
പജാവതിയായി തലതാഴ്ത്തിനിന്നു. ദേവനായകിയുടെ
മനം മയക്കുന്ന സൗംഘ്യത്തിൽ മതിമറന്ന് രാജരാജൻ ഒരു
നിമിഷം നിന്നുപോയി.

“രാജൻ അങ്ങ് ഭയപ്പെടേണ്ട വാളും ഉറുമിയുമൊന്നും
എൻ്റെ കയ്യിലില്ല.”

അവൾ തന്റെ ആദരണങ്ങളും വസ്ത്രങ്ങളും
ഓരോന്നായി അഴിച്ച് നിലത്തെക്കിടാൻ തുടങ്ങി.
മേൽക്കച്ച മാറ്റി മുലകചച്ചയഴിച്ച് അരകച്ച യഴിക്കാൻ
തുടങ്ങിയപ്പോൾ മതി മതി ദേവനായകി എന്ന് പറഞ്ഞ്
അദ്ദേഹം അവളെ തടഞ്ഞു.

രാജരാജൻ അവളെ പുർണ്ണവിശ്വാസമായി.
ദേവനായകി വീണ്ടും വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച് അമൃതേത്ത്
വിളവി. ഭക്ഷണം കഴിക്കുവോഗെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ
മനസ്സിൽ അവളുടെ മുലകചച്ചയഴിച്ച രൂപമായിരുന്നു.
ദേവനായകി രാജഭരണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ

ചോദിച്ചപ്പോഴാണ് അദ്ദേഹത്തിന് വീണ്ടും
പരിസരവോധം തിരിച്ചു കിട്ടിയത്.

“രാജൻ പിടിച്ചടക്കുന്ന രാജുങ്ങളുടെ ഭരണപരമായ
കാര്യങ്ങൾ അങ്ങേ എങ്ങനെന്നയാണ് മുന്നോട്ട് കൊണ്ടു
പോകാനുംനേശിക്കുന്നത്.”

“തങ്ങൾ അത്തരം അനാവശ്യമായ ബാധ്യതകൾ
എറ്റടക്കാറില്ല. പിടിച്ചടക്കുന്ന സ്വർണ്ണവും
രത്നങ്ങളും മറ്റ് വിലപിടിപ്പുള്ള സാധന അങ്ങും
ആയുധങ്ങളും തന്ത്രാവൃതിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകും.
പിന്ന ആന, കുതിര മുതലായ മുഗങ്ങളെയും
നിന്നെപ്പോലെ മിടുകകികളായ പെൺകുട്ടികളുണ്ടക്കിൽ
അവരെയും. പോകുന്നോൾ നഗരം ചുട്ട്
ചാന്പലാക്കുകയും ചെയ്യും.”

“അതോന്നും ഒരു നല്ല രാജാവ് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങളില്ല
രാജൻ. ജനങ്ങൾ അങ്ങെയെ ഒരു കൊള്ളളക്കാരനായിട്ടാണ്
കണക്കാക്കുക.”

“അതിന് അവരൊന്നും എൻ്റെ രാജുത്തിലെ
പ്രജകളില്ലാണ്.”

“മഹാന്മാരിന്മേഖലാളി യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ചതോടെ
ഇനി അങ്ങാണ് കാന്തളളുരിന്തെ രാജാവ്. താനുശ്രദ്ധേ
ഈ രാജുത്തെ എല്ലാവരും അങ്ങയുടെ പ്രജകളാണ്.
തങ്ങളുടെ ക്ഷേമം ഉറപ്പു വരുത്താനുള്ള
ഉത്തരവാദിത്തം അങ്ങെയ്ക്കുണ്ട്.”

രാജരാജൻ അവർ പറത്തത്തിൽ കാര്യമുണ്ടാണെന്നീ. താനെന്താണ് ഇതുവരെ അത്തരത്തിൽ
ചിന്തിക്കാതിരുന്നത്. രാജഭരണവും യുദ്ധത്രന്ത്രവുമായി
ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളാണ് അവളികവും ചോദിച്ചത്. ആ
വിഷയങ്ങളിൽ നല്ല അറിവുണ്ടാണു മനസ്സിലായപ്പോൾ
അദ്ദേഹത്തിന് സന്തോഷമായി. ഇത്തരത്തിലൊരു പെൺ
കുടയുണ്ടക്കിൽ പലതും നേടാം എന്ന് രാജരാജൻ്റെ
മനസ്സ് പറത്തു. ഇപ്പോഴുള്ള മന്ത്രിമാരെല്ലാം താൻ
പറയുന്നതു വലിയ ബഹുമാനത്തോടെ
കേൾക്കുകയില്ലാതെ ഓന്നും തിരിച്ച് ചോദിക്കുന്നില്ലാണ്.

“നീ വലിയ കാര്യങ്ങളാണെല്ലാ പറയുന്നത്. തങ്ക്കാലം
നിന്നെ ക്ഷേമം ഉറപ്പാക്കാം പോരേ..? “അമൃതേതതു
കഴിത്ത് എഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവർ രാജരാജൻ തന്റെ

അറയിലേക്കാനയിച്ചു. കാത്തള്ളുർ കൊട്ടാരത്തിലെ ഏറ്റവും മനോഹരമായ ആ അര രാജരാജൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു.

“കീടപുറയിൽ രാജാവും പ്രജയുമൊന്നുമില്ല ആണും പെണ്ണുമേയുള്ളു എന്ന് ആരോ പറത്തിട്ടുണ്ടാല്ലോ...”

“ആരോ അല്ല രാജൻ... വസ്ത്രാധന മഹർഷി. പക്ഷേ, മഹേന്ദ്രവർമ്മൻശ്ശേ കാലത്ത് ശരിക്കും രാജാവും പ്രജയുംതന്നെയായിരുന്നു. സ്വന്തം റാണിമാരെപ്പോലും വിശ്വാസമില്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം തങ്ങളെയെല്ലാം അരത്താലിയിട്ട് പുട്ടിയിരിക്കുകയാണ്.“

രാജരാജൻ ആദ്യം കാര്യമെന്താണെന്നു മനസ്സിലായില്ല. ദേവനായകി വിശദീകരിച്ചു കൊടുത്തപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന് ചിരിയടക്കാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല.

“നീ ഒപ്പോഴും അരത്താലി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടോ?“

“ഉണ്ട്. അതിന്റെ താക്കോലും എന്റെ കൂയ്തിൽ തന്നെയുണ്ട്. അദ്ദേഹം അത് സുക്ഷിച്ച് വെയ്ക്കുന്ന സ്ഥലം താൻ നോക്കിവെച്ചിരുന്നു.”

“എന്നാൽ പുട്ട് തുറന്ന് അതഴിച്ച് മാറ്റാമായിരുന്നില്ലോ?“

“താക്കോലുണ്ടായിട്ടും കാര്യമില്ല സ്വയം തുറക്കാൻ പറ്റില്ല രാജൻ. മറ്റാരാളുടെ സഹായം വേണം.”

അവൻ താക്കോലെടുത്ത് കൊടുത്ത് എങ്ങനെയാണ് തുറക്കേണ്ടതെന്ന് വിശദീകരിച്ചു.

രാജരാജൻ ദേവനായകിയെ തനിലേക്ക് ചേർത്ത് നിർത്തി. കച്ചകളാക്കെ അഴിച്ച് മാറ്റി മുലാധരത്തിന് മുന്ന് അഗ്രലം മുകളിലുള്ള അരത്താലിയുടെ പുട്ട് തുറന്നു. ശരീരമാക്കെ കൂളിരുക്കോരിയ അവൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ തല ചായച്ചു.

“രാജൻ താനൊരു തമാശ പറയട്ടു...”

“അതിനെന്താ?“

“ഈതിനാണ് കളിള്ളെന്ന് കൂയ്തിൽ താക്കോൽ കൊടുക്കുക എന്ന് പറയുക. “ഈരുവർക്കും ചിരിയടക്കാൻ വളരെനേരും പണിപ്പെടുണ്ടി വന്നു.

കാത്തള്ളുർ റാണി രാജുകാരുങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല കീടകയിലും മിടുകകിയാണെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ രാജരാജൻ അവളോട് മുന്നു കാരുങ്ങളാണ് ആവശ്യപ്പെടുത്ത്. ഓന്നാമതായി എന്നെന്നേക്കും തന്റെതായിരിക്കണം. പിന്നെ കാത്തള്ളുർ കളരികളിൽ

പരിശീലനം നേടിയ പടയാളികൾ എറ്റവും കുടുതലാള്ള
മഹീനങ്ങൾ അനുരാധപുര പിടിച്ചെടുക്കാൻ
സഹായിക്കണം. മുന്നാമതായി തന്റൊവുരിലേക്ക് വന്ന്
അവി ടത്ത ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അർത്ഥശാസ്ത്രത്തിലും
രാജ്യതന്ത്രത്തിലും പരിശീലനം കൊടുക്കണം.

ഒന്നാമത്തെ കാര്യത്തിൽ ദരുറപ്പിലോ തരാൻ
കഴിയില്ലെന്നും രണ്ടാമത്തെയും മുന്നാമത്തെയും
കാര്യങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ചെയ്യാമെന്നുമാണ് അവർ
മറുപടി പറഞ്ഞത്.

“അതെന്നതാ? ”

“അതുരേജിലും അങ്ങയെ യുദ്ധത്തിൽ
തോൽപ്പിച്ചാലോ? ”

കാന്ത മാദേവിയാർ

രാജരാജൻ കാന്തള്ളുർ പിടിച്ചടക്കിയത് തന്റപരമായ ചില നീക്കങ്ങളിലുടെയായിരുന്നു. അരുവാമൊഴി കടന്ന കുതിരപ്പടയും ആനപ്പടയും മറ്റ് സെസനിക് വിഭാഗങ്ങളും കാന്തള്ളുരിലെത്തുന്നതിന് ഷ്ടാനും ആഴ്കൾക്ക് മുമ്പുതന്നെ കച്ചവടക്കാരെന്ന വ്യാജേന കപ്പൽപ്പടയുടെ ഒരു വിഭാഗം കാന്തള്ളുർ തുറമുവത്തുവന്ന് നങ്കുരമിട്ടിരുന്നു. അവർ ഗണികകളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ അന്തിയുറങ്ങിയും കുരുമുളകിനും ആയുധങ്ങൾക്കും വിലപേശിയും നഗരത്തിൽ കരങ്കി നടന്ന കളരികളുടെയും ആയുധപ്പുരകളുടെയും സ്ഥാനവും കോട്ടയ്ക്കെത്തേക്ക് കയറാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കി ചാരനാർ വഴി രാജരാജനെ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. മഹേന്ദ്രവർമ്മൻ സെന്റത്തിൽനിന്ന് ചില ദിവസകാരെ കണ്ടത്താൻകൂടി കഴിത്തപ്പോൾ കാര്യം എല്ലുപ്പമായി. കാന്തള്ളുരിന്റെ

പ്രതിരോധ പദ്ധതികളെല്ലാം അവർ മുഖ്യമായി ചോർത്തിയെടുത്ത് അതിനെ പരാജയപ്പെടുത്താനുള്ള തന്റെങ്ങളുമായിട്ടാണ് ചോളപ്പട ആക്രമണം ആരംഭിച്ചത്.

ആഴക്കളോളം നീംബുനിന്ന് ഓന്നാംപട യുദ്ധത്തിൽ തങ്ങൾ തീരെ ദുർബലരാണെന്ന തോന്നലുണ്ടാക്കി കാത്തള്ളുർപ്പടയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് മുന്നോട്ടാകർഷിച്ച് അപ്രതീക്ഷിതമായ തിരിച്ചടികളിലൂടെ വലിയ നാശനഷ്ടമുണ്ടാക്കുകയെന്ന രാജരാജൻ്റെ തന്റെ നന്നായി വിജയിച്ചു. അങ്ങനെ കാത്തള്ളുർപ്പടയെ പരമാവധി ദുർബലപ്പെടുത്തിയ ശേഷമാണ് സർവ്വശക്തിയുമുപയോഗിച്ചുള്ള അന്തിമാക്രമണം നടത്തിയത്. അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാനായി മഹോന്നവർമ്മനും സെസന്റവും തൈക്കുകിഴക്ക് ഭാഗത്തെക്കു കുതിച്ചുവന്നപ്പോൾ പടിഞ്ഞാറുനിന്ന് കഷ്ടപ്പടയിലെ നൂറുകണക്കിനു പടയാളികൾ അവരെ പുറകിൽനിന്ന് ആക്രമിച്ചു.

അതിനു പിന്തുണയുമായി കഷ്ടപ്പടയുടെ വലിയൊരു വിഭാഗം തുറമുഖത്തു വന്നിരങ്ങുകയും ചെയ്തു. അവർ നഗരത്തിലെ പാണ്ഡി ക്ഷാലകൾക്കുംമുൻ്നീ ജനവാസക്കേന്നങ്ങൾക്കും തീവ്രച്ചതോടെ മഹോന്നവർമ്മൻ ആകെ പരിഭ്രാന്തിയിലായി. തുടർന്നു നടന്ന ഘോരമായ യുദ്ധത്തിൽ സുര്യാന്തമന്ത്രിന് മുന്നേ കാത്തള്ളുർ സെസന്റത്തിന് കീഴടങ്ങേണ്ടി വന്നു. മഹോന്നവർമ്മനെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി തുറമുഖത്തെ കൊണ്ടുപോയി തലവെട്ടി കടലിലെറിഞ്ഞതോടെ രാജരാജൻ്റെ വിജയം പൂർണ്ണമായി. അതിനു ശേഷമാണ് ചോളപ്പട വിജയാരവങ്ങളുമായി കോട്ടയ്ക്കരേതെങ്കു കടന്നത്.

യുദ്ധതന്റെശ്രീ വളരെ സുക്ഷ്മായി ആസുത്രണം ചെയ്യാനും അത് കൃത്യമായി നടപ്പാക്കാനുള്ള അസാമാന്യമായ കഴിവായിരുന്നു രാജരാജൻ്റെ വിജയത്തിന്റെ രഹസ്യം. സ്വന്തം ജീവത്തതിലും സെസനിക കാര്യങ്ങളിലും പുലർത്തിയ കർക്കശമായ അച്ചടക്കമായിരുന്നു അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം. ഏല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കൃത്യമായ ചീട്ടുകളുണ്ടായിരുന്നു. താൻ ഏറെക്കൊതിച്ച കാത്തള്ളുർപ്പോരിലെ വിജയം

പാതിരയ്ക്ക് ശ്രേഷ്ഠവും അത്യോഷിച്ചിട്ടും യാതൊരു അലസ്യവുമില്ലാതെ പതിവുപോലെ പുലരാൻ ഏഴര നാഴികയുള്ളപ്പോൾ തന്ന അദ്ദേഹം ഉണ്ടിന്നു. ദേവനായകയിയപ്പോഴും നല്ല ഉറകമൊയ്ക്കിരുന്നു. ഉറങ്ങുന്നോഫാണല്ലോ ഇവളെ കാണാൻ കൂടുതൽ ഭംഗിയെന്ന് മനസ്സിൽ പറത്തുകയില്ലും അവളെ ഉണ്ടത്താതെ പതുക്കൈയെഴുന്നേറ്റ് രാജരാജൻ പ്രഭാത വ്യാധാമങ്ങൾ അതരംഭിച്ചു.

രാത്രിയിലെ ദീർഘസുരത്തിന്റെ അലസ്യത്തിൽനിന്നുണ്ടിന്നപ്പോൾ തനിക്ക് മുമ്പേ എഴുന്നേറ്റ് രാജരാജൻ കച്ചകെട്ടി കായ്കാദ്യാസം ചെയ്യുന്നതാണ് ദേവനായകി കണ്ടത്. അതു കഴിയുന്നവരെ അവൾ ആദരവോടെ നിഴ്ഞ്ഞുബുധായി നോക്കിക്കിടന്നു. യുവത്പത്തിന്റെയും ശക്തിയുടെയും സമ്പൂർണ്ണമായ അ കാഴ്ച അവളെ വല്ലാതെ പ്രലോഭിപ്പിച്ചു. ഒരിക്കൽക്കൂടി അ കരുതേതെന്നു കൈകൾക്കുള്ളിലമരാൻ അവൾ കൊതിച്ചു. പുലരാൻ ഇന്നിയും നാഴികകളുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, രാജരാജൻ മഹോന്നവർമ്മനല്ലല്ലോ. എന്നോക്കൈയോന്ന് ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെന്ന് മനസ്സിലായി തുടങ്ങുന്നതല്ലോയുള്ളു. പക്ഷേ തുറക്കുന്നതിനുള്ള സമയമായിട്ടുണ്ടാവുമെന്ന് തോന്നുന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ ബഹളങ്ങൾക്കിടയിൽ ഇന്ന് കേഷത്രം തുറക്കുമോ ആവോ. അമവാ തുറന്നാൽ തന്ന ഇ അവസ്ഥയിൽ അങ്ങോട്ട് പോകാൻ കഴിയില്ലല്ലോ. ചോളമന്നൻ അരുൾമൊഴിവർമ്മൻ രാജരാജൻ വിജ്ഞുവിന്റെ അവതാരമാണോനല്ലോ അപ്പാ പറത്തു കേട്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്നി ഇദ്ദേഹംതന്ന തന്റെ പക്ഷേ പക്ഷേ എന്ന അവളുടെ മനസ്സ് പറത്തു. അദ്യാസം കഴിത്ത് കച്ചയഴിച്ച് വിശ്രമിക്കാനായി ഇരുന്നപ്പോൾ അവൾ ഭവ്യതയോടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു.

“ക്ഷമിക്കണം. അവിടുത്തെ ചിട്കളാനും എനിക്കരിയില്ല.”

അദ്ദേഹം പുണ്ണിരിയോടെ അവളെ പിടിച്ച് തന്റെ അടുത്തേക്കിരുത്തി.

“ഇന്നി അതോക്കെ നീയറിയാണോ. കുറച്ചുകുറച്ചായി ശദ്ധിച്ച് മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. അതു വലിയ ചിട്ടകളൊന്നുമില്ല. തെങ്ങെള്ളപ്പോലെ പട നയിക്കുന്നവർക്കു ശരീരവും സെസന്യവും ഒരുപോലെയാണ്. നിരന്തരമായ അഭ്യാസത്തിലുടെ എപ്പോഴും എന്തിനും സജ്ജമായിരിക്കണം. രാജാക്കന്നാർ ശരീരത്തെ സ്വന്തം രാജുമായി കണക്കാക്കണമെന്നും പറയും. എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും എപ്പോഴും നല്ലപോലെ നോക്കി സംരക്ഷിക്കണം.”

“ഈത് വെറുമൊരു രാജുമൊന്നുമില്ല, സാമാജ്യംതന്നെയാണ്.”

അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചുമലിൽ തലചായ്ച്ച് നെത്തിൽ വിരലോടിച്ച് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.

“ഈ സാമാജ്യത്തിന് ഒരുപാട് അവകാശികളുണ്ട് ദേവനായകി.”

“എത്ര അവകാശികളുണ്ടെങ്കിലും വിരോധമില്ല. ഈ നെത്തിനുള്ളിൽ എനിക്കും അൽപ്പം ഇടം തന്നാൽ മതി.”

“നെത്തിലല്ലല്ലോ അതിനു താഴേക്കുള്ള ഭാഗങ്ങളിലല്ലേ നിനക്കു കൂടുതൽ താൽപര്യം.”

“അയ്യേ, തൊന്തരാണോ പറഞ്ഞത്. അങ്കു ഇപ്പോഴും രാത്രിയിലെ കാര്യങ്ങൾതന്നെ ഓർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണോ? ”

“മറക്കാൻ പറ്റുമോ? ചേരനാട്ടിലെ ശ്രേകളും പെൺകളുപറ്റി കേട്ടിട്ടേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

“സുത്രക്കാരികളാണ്. ചതിക്കും അതോക്കയെല്ല കേട്ടിരുന്നത്? ”

“കിടക്കയിൽ നിന്ന് ഉടലോടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്ന അജ്ഞരസ്സുകളാണെന്നും കേട്ടിരുന്നു.”

“എന്നിട്ടുന്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോയോ? ”

“കൊണ്ടുപോയി. പക്ഷേ, പെട്ടന് തിരിച്ചുപോരേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ട് കണ്ട് മതിയായില്ല.”

“അതിനെന്തു സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ താക്കോൽ കയ്യിൽതന്നെയെല്ലോ? എപ്പോൾ വേണമെങ്കിലും തുറക്കാമല്ലോ.”

“ഇന്നി ഈ പുട്ടും താക്കോലുമൊന്നും വേണ്ട. സ്നേഹംകൊണ്ടു മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള വാതിൽ

തുറക്കാൻ പറ്റി എന്നാണ് എൻ്റെ വിശ്വാസം. തമ്മാവുരിലേക്ക് നീയും ഒപ്പം വരുന്നു. എൻ്റെ ഹൃദയത്തിൽ മാത്രമല്ല രാജസഭയിലും നിനക്ക് ഇടമുണ്ടാകും. കാരം മാദ്ദവിയാർ എന്ന എഴാമത്തെ റാണിയായി.”

സങ്കോചിച്ചംകൊണ്ട് ദേവനായകിയുടെ കണ്ണു നിരത്തു. അവൾ എഴുന്നേറ്റ് രാജരാജൻ്റെ കാൽത്തൊട്ട് വന്നിച്ചു. അദ്ദേഹം രണ്ടു കൈകൊണ്ടും അവളെ പിടിച്ചെഴുന്നേൽപ്പിച്ച് കണ്ണുനീർ തുടച്ച് നെറ്റിയിലെരു മുത്തം കൊടുത്തു. പിന്നെ എന്നോ ആലോചിച്ചിട്ടുപോലെ കയ്യിൽ കിടന്ന മുട്ടമോതിരമെടുത്ത് അവളുടെ വിരലിലണിയിച്ചു. അപ്പോൾ കോട്ടയ്ക്കൈത്ത് സെസന്ധത്തിന്റെ പ്രഭാതഭേദി മുഴങ്ങി. അക്കലെ അഗസ്ത്യകുട്ടത്തിൽനിന്ന് കുടകപ്പാല പുത്ത ഗന്ധവുമായിവന്ന ഒരു കാറ്റ് അവരെ സന്നേഹത്തോടെ ആശീർവ്വദിച്ചുകൊണ്ടു കടന്നുപോയി. അതായിരുന്നു ദേവനായകിയുടെ രണ്ടാം തിരുമണം.

“കാരം മാദ്ദവിയാരെ കരയാതെ. ചീരിക്ക്... കഴിത്തതോക്കെ ഒരു ദുഃസ്പഷ്ടമായിരുന്നുവെന്ന് കരുതി മറക്ക്. ഇനി നീ ചോളമന്നേൻ്റെ പെണ്ണാണ്. എന്ത് ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും ചോദിക്കാം.”

“അങ്ങയോട് എന്നിക്ക് ദരേയോരു അപേക്ഷയേയുള്ളൂ. ഞാനോരു വിജ്ഞാദക്തയാണ്. ആണ്ഡാളിന്റെ തിരുപ്പാവെയിലെ പാട്ടുകൾ പാടി പഴനാദസ്പാമിയെ പുജിച്ചാണ് വളർന്നത്. പഴനാദസ്പാമിക്കേഷ്ടത്തിന് ഒന്നും സംഭവിക്കരുത്. ഭന്മാരോട് തിരുവെഗൈക്കപ്പുറതേക്ക് പോകരുതെന്ന് അങ്ങും കൽപ്പിക്കണം.”

“സമ്മതിച്ചു. തിരുവെഗൈക്ക് അപ്പുറത്തുള്ള യാതൊന്നും അവർ തൊടില്ല. വേറെനേതക്കിലും ...”

“എപ്പോഴും അങ്ങയുടെ സന്നേഹം മാത്രം മതി. പിന്നെ ഇടയെക്കാക്കു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് ഒരുമിച്ചൊരു യാത്ര..”

“നീയോരു കുസ്തികാരിയാണെല്ലോ.”

“തോൻ വരുമാരു ചേരനാട്ടുപെണ്ണല്ല. എൻ്റെ അമ്മ കംബുജത്തിലെ അള്ളരവംശകാരിയാണ്. അപ്പോൾ കുറച്ച കുസ്തി കുടും.”

കൂളിയും പ്രദാതകഷണവും കഴിത്തെ കാത്തള്ളുർ കോട്ടയിലെ അടുത്തെത്ത രാജസദസ്സിനെത്തിയപ്പോൾ രാജരാജഗർക്കുടെ ദേവനായക്കീയുമുണ്ഡായിരുന്നു. രാജരാജൻ സമ്മാനിച്ച കാത്തീപുരം പട്ടക്കാണ്റ് മനോഹരമായി മുലക്കച്ചകെട്ടി മുള്ളയും ചെമ്പകവും ചുടി സർവ്വാഭ്രണവിഭൂഷിതയായിവന ദേവനായക്കി തങ്ങളുടെ മനന് അനു യോജ്യയായ റാണിതന്നെയെന്ന ചോളദേശമാർ പരസ്പരം പറത്തു. അദ്ദേഹമവളെ കാത്ത മാദേവിയാർ എന്ന സദസ്സിന് പരിചയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവരും എഴുന്നേറ്റ് നീന് ‘വാഴ്കെ വാഴ്കെ’ എന്ന ആശിർവ്വദിച്ചു. അവർ സദാനടപടികളിൽ ഇടപെടാതെ എല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ട് പുതിയിരിയോടെ ഇരുന്നതെയുള്ളു. ജീവനോടെ പിടികൂടിയ മഹോന്നവർമ്മന്നേ വിശ്വസ്തരായ നാല് സൈനിക മേധാവികളെ ശ്രീ ചച്ചേരും ചെയ്യാൻ സദ തീരുമാനിച്ചപ്പോഴും അവളുടെ പുതിയിരിക്കൊരു മങ്ങലുമുണ്ഡായില്ല. അവർ നാലുപേരേയും ദേവനായകിക്ക് വളരെ അടുത്തറിയാമായിരുന്നു. പക്ഷേ, അവർ അവരെ കണ്ടഭാവം കാണിച്ചില്ല. ചങ്ങലകളിൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ട് നിസ്സഹായരായി നീന് അവർ അവളോടുള്ള അമർഷം തനുകിവയ്ക്കാൻ കഴിയാതെ ‘പുലയാടിമോൾ തെളിഞ്ഞതിരിക്കുന്നതു കണ്ടില്ലോ’ എന്ന ഉറക്ക വിളിച്ചു പറത്തു. അവർ ചുളിപ്പോയി. മുവത്ത് ആത്തെതാടി കിട്ടിയതുപോലെയായി ദേവനായകിയുടെ അവസ്ഥ. സദയിലെ നുറുക്കണക്കിനാളുകളുടെ മുന്നിൽ താൻ നശയാകപ്പെട്ടതുപോലെ അവർക്ക് തോന്തി. അവർ എഴുന്നേറ്റ് ഓന്നും മിണ്ഡാതെ കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് മടങ്ങി. രാജരാജൻ എത്രയും വേഗം ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ ആജത്താപിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ നാലുപേരേയും ശ്രീച്ചച്ചേരും ചെയ്യു.

ദേവനായകി നേരേ അയയിൽ വന്ന കതകടച്ച കിടന്നു. അവർക്ക് എത്ര കരത്തിട്ടും തൃപ്പിയായില്ല. താൻ അപമാനിക്കപ്പെട്ടതില്ല താൻ കാരണം രാജരാജൻ സദയിൽവെച്ച അപമാനം നേരിട്ടേണ്ടും. എന്നതിലായിരുന്നു അവർക്ക് അധികം വിഷമം. ഉച്ചയ്ക്ക് അമൃതേതതിന് രാജരാജൻ എഴുന്നള്ളി എന്ന്

ഭൂത്യമാർ വന്നറയിച്ചപ്പോൾ അവൾ കരത്ത
കണ്ണുകളുമായി എഴുന്നേറ്റ് അദ്ദേഹത്തിന്
വിളവിക്കാടുക്കാനെത്തി.

“രാജൻ, തോൻ കാരണം അങ്ങേയ്ക്ക് വലിയ
അപമാനമായിപ്പോയി. കഷമിക്കണം.”

“ദേവനായകീ രാജസദസ്യുകളിൽ ഇതെല്ലാം
സാധാരണയാണ്. നിനെ അപമാനിച്ച അവർ
നാലുപേരെയും ശ്രിച്ചേരും ചെയ്യു കഴിത്തു. ഈനി
സന്തോഷമായി ഭക്ഷണം കഴിക്കാനിരിക്കു.”

“എന്നാലും രാജൻ ഇതു ആളുകളുടെ മുന്നിൽവെച്ച് ...
ചോളപ്പടയിലെ ഭളപത്രിമാരെല്ലാം എത്ര
ബഹുമാനത്താടെയാണ് ഇരുന്നിരുന്നത്.”

“നീ അത് മറന്നേക്കു. അവരാരും അതു പറത്ത്
ആക്ഷേപിക്കില്ല.”

അന്നു രാത്രിയിലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര
കഴിത്തപ്പോൾ അവളെല്ലാം മറന്നു. മണിക്കൂറുകളോളം
നീം താന്ത്രികശ്രീലിലുള്ള
അമൃഷാനങ്ങളോടെയായിരുന്നു അന്നത്തെ യാത്ര.
അവളുടെ മനോവിഷമം മാറ്റാനും ഇക്കാര്യത്തിൽ താനും
അത്ര മോശക്കാരന്മാൾ എന്ന് അവളെ
ബോധ്യപ്പെടുത്താനുമായിരുന്നു അത്. തുടർന്ന്
മുന്നാഴ്ക്കാലം രാജരാജൻ കാന്തളളുരിൽ താമസിച്ചു.
അധികം ചുട്ടും തണ്ണുപ്പുമില്ലാത്ത സുവകരമായ
കാലാവസ്ഥയും ദേവനായകിയു മായിരുന്നു അതിനു
പ്രധാന കാരണം. പ്രത്യേകമായി വാറ്റിയെടുത്ത
കാന്തയും രൂചികരമായ മാനിരച്ചിയും ദേവനായകിയുടെ
കുസ്തികളും ചേർന്നപ്പോൾ ഓരോ രാത്രിയിലെയും
സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്രകൾ കൂടുതൽ കൂടുതൽ
ആവേശകരമായി. ഓരോ രാത്രിയും അവർക്ക്
എന്തെങ്കിലുമൊരു പുതുമ സമ്മാനിക്കാനും അദ്ദേഹം
മറന്നില്ല. വയസ്സ് മുപ്പത്തിയെട്ടായെങ്കിലും ഒരു
ചെറുപ്പക്കാരൻ്റെ മനസ്സും കരുതൽ
രാജരാജനുണ്ടായിരുന്നു.

ഈ ആശേപാഷങ്ങൾക്ക് സമാനരമായി രണ്ട്
പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ കാന്തളളുരിൽ
നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു... ചോളപ്പട ജനങ്ങളിൽനിന്ന്

കിട്ടാവുന്ന സന്പത്ത് മുഴുവൻ പിടിച്ചെടുത്ത
 കൊട്ടാരത്തിൽ സംഭരിക്കുമ്പോൾ രാജരാജനും
 സേനാപതിയും വളരെ അടുപ്പമുള്ള ചില ഭൗപതിമാരും
 ചേർന്ന് ഇളം മണ്ണയലത്തിന്റെ രാജാവായ മഹീനനെ
 ആക്രമിക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ വിശദമായി ആസൃതണം
 ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ദേവനായകി തു ചർച്ചകളിൽ
 കേൾവിക്കാരിയായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. ദുവിൽ
 തഞ്ചാവുരിലേക്ക് മടങ്ങുന്നതിന്റെ തലേദിവസം
 ഇളംമണ്ണയലത്തെ ആക്രമിക്കാനുള്ള പദ്ധതി
 ദരിക്കൽക്കൂടി പുനരവലോകനം ചെയ്യാൻ
 തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ രാജരാജൻ അവർക്കും അഭിപ്രായം
 പറയാൻ അനുവാദം നൽകി. ആദ്യം സേനാപതി തന്റെ
 പദ്ധതി വിശദമായി അവതരിപ്പിച്ചു.

“രാജൻ ഇളംമണ്ണയലത്തെ ആക്രമിച്ച് കീഴടക്കാൻ
 ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സമയമാണിത്. ഇപ്പോഴത്തെ
 ഇളംമനനൾ മഹീനൾ അഞ്ചാമൻ അതു ശക്തനല്ല.
 കപ്പൽപ്പടയുടെ ഓനാം ഭളം പലതവണ്ണയായി നമ്മുടെ
 സെസന്നത്തെ ഇളംതേടാട് ചേർന്ന കാരഡീപിൽ
 കൊണ്ടുപോയി ഇറക്കി സജ്ജമാക്കി നിർത്തണം.
 കാരഡീപ് അധികം ജനവാസമുള്ള പ്രദേശമല്ല.
 കപ്പൽപ്പടയുടെ രണ്ടാം ഭളം ഇളംമണ്ണയലത്തിന്റെ
 പട്ടിഞ്ഞാറെ തീരത്ത് നമ്മുടെ സെസന്നത്തെ ഇറക്കി
 അവിടെത്തന്നെ ജാഗ്രതയോടെ നിൽക്കണം.
 മുന്നാമത്തെ ഭളം ഇളംമണ്ണയലത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്ത്
 നിന്ന് കുതിരപ്പടയെ നേരേ കരയിലേക്കെത്തിക്കണം.
 ആനപ്പടയെ ഈ യുദ്ധത്തിന് ഉപയോഗിക്കേണ്ട എന്നാണ്
 എന്ന് അഭിപ്രായം. ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന വടക്കൻ
 പ്രദേശം നമ്മളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തമിഴരുടേതാണ്.
 അവിടെ നമുക്ക് കാരുമായ എതിർപ്പാനും
 നേരിടേണ്ടിവരില്ല. മാത്രമല്ല സിംഹളഭരണതേടാട്
 എതിർപ്പുള്ള അവർ നമ്മുടെ സെസന്നത്തിന്റെ കൂടെ
 ചേരുകയും ചെയ്യും.”

“സേനാപതി, ഇതെല്ലാം നമ്മൾ ചർച്ച ചെയ്യ കാരുങ്ങേശ്രി
 തന്നെയാണെല്ലാ. മുന്ന് ഭൗപതിമാർക്കും കാരം
 മാദേവിയാർക്കും എന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായം
 പറയാനുണ്ടോ എന്നു നോക്കാം.”

“തെങ്ങൾ മുന്നുപേരും ഇതിനു മുമ്പ് അടിപ്രായം പറത്തെന്നല്ലോ. കാൻ മാദേവിയാരുടെ അടിപ്രായമാണ് ഈനി അറിയേണ്ടത്.”

“ദേവനായകി എന്തു പറയുന്നു? ”

“രാജൻ യുദ്ധത്തിൽ നേരിട്ടു പക്ഷടുത്ത് പരിചയമില്ലാത്ത ഞാൻ എത്തെങ്കിലും പറത്താൽ അത് അധികപ്രസംഗമാകുമോ എന്നാണ് ഭയം.”

“അതു സാരമില്ല. നിന്നക്ക് പറയാം.”

“രാജൻ കാന്തള്ളൂർപോലെയോരു രാജുതെ ആക്രമിക്കാനായിരുന്നെങ്കിൽ സേനാപതി അവതരിപ്പിച്ച പദ്ധതി ധാരാളം മതിയായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇഫമണ്ഡലത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഇതു പോരാ എന്നാണ് എന്നേ അടിപ്രായം.”

“പിന്ന എന്തു വേണു? ”

“ആദ്യമായി നമുക്ക് മഹീനങ്ങൾ ഇഫമണ്ഡലത്തെക്കുറിച്ച് ഇന്നിയും ധാരാളം കാര്യങ്ങൾ അറിയണം. ഇതാണ് കഴിഞ്ഞ തവണ മഹീനങ്ങൾ കാന്തള്ളൂർ സന്ദർശിച്ചപ്പോൾ ഉപഹാരമായിത്തന്നെ നവരതനപ്പാരം. ഈ മാല സുക്ഷിച്ചിരിക്കുന്ന പെട്ടി ശ്രദ്ധിച്ചോ, പെട്ടിയുടെ അടിയിൽ മഹീനങ്ങൾ തലസ്ഥാനമായ അനുരാധപുരയുടെ ഭൂപടമുണ്ട്. അത് വെറുമൊരു ഭൂപടമല്ല. തലസ്ഥാനത്ത് ഏതെങ്കിലും ശത്രുവിന്റെ ആക്രമണം നടന്നാൽ കൊട്ടാരത്തിലെ റാണിമാർക്ക് രക്ഷപ്പെടാനുള്ള രഹസ്യമാർഗ്ഗം അഞ്ചാണ് അതിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിൽ മുന്നെന്നാണ് ഭൂഗർഭമാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. കൊട്ടാരത്തിലെ റാണിമാർക്ക് നൽകുന്ന ആട്ടരണപ്പട്ടി മഹീനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെ തന്നതാണ്. അവർ രക്ഷപ്പെടാനു പയ്യാഗിക്കുന്ന വഴികളിൽക്കൂടിയായിരിക്കണം നമ്മുടെ ആക്രമണം.”

“മാദേവിയാർ വള്ളരു പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു കാര്യംതന്നെയാണ് പറത്തത്ത്. ”

“ഈതൊരു ചെറിയ കാര്യം മാത്രമാണ്. സേനാപതി മഹീന രാജധാനിയിൽ നമുക്ക് എത്ര ചാരന്മാരുണ്ട്? ”

“രണ്ടുപേരേയുള്ളു. അവർ സിംഹള വ്യാപാരികളാണ്.”

“അതു പോരാ. മുഴുവൻ സമയവും നമുക്കുവേണ്ടി ജോലിചെയ്യുന്ന ചാരനാർ വേണും. അവരിൽ സ്ത്രീകളും വേണും. കാരണം മഹീനൻ ഒരു സ്ത്രീലപടനാണ്.”

“നമ്മൾ സ്ത്രീകളെ ചാരനാരായി നിയോഗിക്കാറില്ല മാദേവിയാർ. അവരെ പുർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയില്ലാണോ.”

“സേനാപതി എന്തു മണ്ഡത്തരമാണ് പറയുന്നത് രാജൻ. പലപ്പോഴും പുരുഷമാരെക്കാർ നന്നായി അവർക്കു രഹസ്യങ്ങൾ ചോർത്തിയെ ടുക്കാനും സുക്ഷിക്കാനും കഴിയും. മുലയും അരയും കൊണ്ടു സാധിക്കുന്ന പല കാര്യങ്ങളുമുണ്ട്.”

ഒളപതിമാർ പരസ്വരം നോക്കി. മുലയും അരയും ഉപയോഗിച്ചാണോ ഇവർ തങ്ങളുടെ യജമാനത്തിയായത് എന്നായിരുന്നു ആ നോട്ടത്തിൽന്നേ അർത്ഥം. അങ്ങനെയൊരു ചിന്തയേ ഇല്ലാതെ ദേവനായകി തന്റെ മുകളിലേക്ക് കയറിപ്പോയ മുലക്കച്ച കൈകൈകാണ്ട് താഴേക്ക് വലിച്ച് ശരിയാക്കി.

“ശരിയാണ് സേനാപതി. നമ്മുടെ ചാരവിഭാഗത്തിലേക്ക് സ്ത്രീകളേയും ഉൾപ്പെടുത്തണം.”

“ശരി രാജൻ.”

“വെറുതെ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ മാത്രം പോരാ അവരെ അതിന് പ്രത്യേകമായി പരിശീലിപ്പിക്കുകയും വേണും. എനിക്ക് അത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഘമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ തന്നെ വിവരം അനുസരിച്ച് മഹീനന് രാജധാനിക്കു പൂറ്റത് കൂദയകലെയായി മറ്റാരു രഹസ്യ താവളമുണ്ട്. അയാൾ കാന്തള്ളുരിനെ ആക്രമിക്കാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ടാനിൽക്കുപ്പോൾ നടത്തിയ അന്വേഷണങ്ങളിൽനിന്ന് കിട്ടിയ വിവരമാണ്. മാസത്തിൽ ഒന്നും രണ്ടും ആഴ്ച മഹീനൻ അവിടെ മദ്യവും മദ്ദിരാക്ഷിയുമായി സുവലോലുപനായി കഴിയുകയാണ്.”

“ചീല സാമ്പത്തിക പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടനും കേൾക്കുന്നുണ്ട്.”

“ചെറിയ പ്രശ്നമല്ല. സാമ്പത്തിക പ്രതിസന്ധിതനെന്നാണ്. മഹീനൻ ഭന്നാരിൽ പകുതിയിലേരെയും കാന്തള്ളുർ കളരിയിൽ പഠിച്ചു

പോയവരാണല്ലോ. അവർക്ക് പലർക്കും മാസങ്ങളായി ശമ്പളമില്ല.”

“അമ്പോൾ ഇതുതന്നെന്നാണ് അടക്കമണ്ണത്തിനുള്ള ശരിയായ സമയം.”

“അങ്ങനെ തിരക്കുകൂട്ടേണ്ട സേനാപതി. തന്റൊവുരിൽപ്പോയി വിശ്രമായി അലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കാം.”

പീറ്റേ ദിവസം കാത്തള്ളുരിൽനിന്ന് ചോളപ്പട തന്റൊവുരിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. കുതിരപ്പടയും ആനപ്പടയും മറ്റ് സെന്റികവിഭാഗങ്ങളും കരമാർഗ്ഗം അരുവാമൊഴി വഴി കിഴക്കോട് യാത്രപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ രാജരാജനും ദേവനായകിയും കപ്പൽപ്പടയോടൊപ്പുമാണ് യാത്ര തിരിച്ചത്. അവർക്കു മാത്രമായി രാജകീയ സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഒരു കപ്പൽ ഒരുക്കിയിരുന്നു. അവസാനത്തെ കപ്പലും പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കാത്തള്ളുരി തുറമുഖത്തിനും അവിടെയുള്ള മറ്റ് കപ്പലുകൾക്കും തീവ്യക്കാനും ചോളപ്പട മറന്നില്ല.

കപ്പൽ കുമരി ചുറ്റി കിഴക്കോട്ടു തിരിത്തപ്പോൾ സന്ധ്യാ കഴിത്തെത്തിരുന്നു. ദേവനായകി നീലാകാശത്തെ നക്ഷത്രങ്ങളെ നോക്കി രാജരാജൻ്റെ മടിയിൽ തലചായ്ചുകീടനും. രാജരാജൻ്റെ അവളുടെ കുറുനിരകളും കവിളുകളും തണുകിക്കൊണ്ടിരുന്നു. കാത്തള്ളുരിൽനിന്നു കിട്ടിയ സ്വർണ്ണവും രത്നങ്ങളും പല കപ്പലുകളിലായി ഭദ്രമായി സുക്ഷി ചീരിക്കുകയാണ്. ആയുധങ്ങളും മറ്റു സാധനങ്ങളും കരമാർഗ്ഗം കൊണ്ടു പോകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിലും എത്രയോ വിലയേറിയ രത്നമല്ലെ തന്റെ മടിയിൽ കിടക്കുന്നത്. അവൾ മാർക്കഫി തിങ്കൾ മധുരമായി പാടികഴിത്തപ്പോൾ രാജരാജൻ്റെ അവളെയെടുത്ത് തന്റെ നെന്തോടു ചേർത്തു.

“ദേവനായകി നമുക്ക് ഈ നടുക്കടലിൽവെച്ച് ഒന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയാലോ? ”

“അങ്ങയുടെ ഇഷ്ടം.”

“അമ്പോൾ നിന്നക്കിഞ്ഞുമല്ലോ.”

“എന്നിക്ക് അതിന്റെ ഇരട്ടിയിഞ്ഞും.”

പതിവുപ്പോലെ സ്വർഗ്ഗം കണ്ക് മതിയാകാതെ മടങ്ങിവന്ന് കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കിടക്കുന്നോൾ ദേവനായകി

രാജരാജനോട് കുറച്ചു ദിവസമായി തന്റെ മനസ്സിൽ
തോന്തിയ സംശയം പങ്കുവെച്ചു.

“രാജൻ പഴുനാട്ടുപാമി ഒരു കൊല്ലം മുമ്പ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ
പറഞ്ഞത് ഇപ്പോൾ സംഭവിക്കുകയാണെന്നു തോന്തുന്നു.”

അദ്ദേഹം അക്കാംക്ഷയോടെ എന്ത് എന്ന
അർത്ഥത്തിൽ അവളെ നോക്കി. അവൻ മറുപടി
പറയാതെ പാടാൻ തുടങ്ങി:

നേറ്റിരവിൽ പഴുനാട്ടു കനവിൽ ശ്രാന്താർ
യെൻ മുഖാലൈക്കണ്ണകൾ ശിഖം കരുക്കുമെൻ്തെന്ന്
തോഴാ യെൻ മുഖാലൈക്കണ്ണകൾ ശിഖം
കരുക്കുമെൻ്തെന്ന്
“മനസ്സിലായില്ല...”

“ഇരുപത്തിയെട്ടും ഇരുപത്തിയെട്ടും കൂടിയാൽ
എത്രയാണ് രാജൻ. അമ്പത്തിയാറ്. ഇത് തെങ്ങെൻ്തെ
പെണ്ണുങ്ങളുടെ ഒരു കണക്കാണ്. തെറ്റിയില്ലെങ്കിൽ എട്ടാം
മാസം അങ്ങയുടെ ഒരു കുത്തിനെ പ്രസവിക്കാനുള്ള
ഭാഗ്യമെന്നിക്കുണ്ടെന്നു തോന്തുന്നു.”

കായൽപ്പട്ടണം

കാര്ത്തള്ളുരിൽ നിന്ന് നാഗപട്ടണത്തിലേക്കുള്ള
പതിനൊമ്പു ദിവസത്തെയാത്രയീലാണ് രാജരാജ

ചോളൻ അനുരാധപുര ആക്രമിക്കാനുള്ള പദ്ധതിക്ക് അന്തിമ രൂപം നൽകിയത്. യാത്രയിലുണ്ടായ ചില സംഭവങ്ങൾ അതിനു സഹായകമാവുകയും ചെയ്തു. കാന്തള്ളൂരിൽവെച്ച് തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതി പുതിയതായി കിട്ടിയ വിവരങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനം നൽകിൽ പരീശുരിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്തെങ്കിലും ദേവനായക്കീയുടെ ഇടപെടൽ അതിലെ ഓരോ നീക്കങ്ങളിലുമുണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധം ജയിക്കാൻ ആയുധങ്ങളെക്കാൾ ബുദ്ധിയാണ് വേണ്ടതെന്നും ആസൃതാന്തത്തിൽ ജയിച്ചാൽ പാതി ജയിച്ചുവെന്നും ദേവനായകി പറത്തെങ്കിലും രാജരാജൻ അതു പുർണ്ണമായി അംഗീകരിക്കാനായില്ല. ആസൃതാന്തം ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഷിള്പപ്രമാണ് കാര്യങ്ങൾ നടപ്പാക്കുന്നതെന്ന് അനുഭവത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിൽ അറിയാമായിരുന്നു. സർവ്വസൈന്യാധിപന്റെ നിതാന്ത ജാഗ്രതയും മനസ്സാന്നിദ്ധ്യവും മാത്രമാണ് യുദ്ധത്തിലെ ജയപരാജയങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്ന് അദ്ദേഹം ഉറച്ചു വിശ്രസിച്ചു.

യാത്ര തുടങ്ങി മുന്നു ദിവസങ്ങൾക്കു ശേഷം രാജരാജൻ്റെ കപ്പൽ വഴുവാം ആദ്യമായി നകുരമിട്ടത് താമപർണ്ണി നദിക്കരയിലെ കായൽ പട്ടണം എന്ന കൊച്ചു തുറമുഖത്തായിരുന്നു. ഒരു ദിവസത്തെ വിശ്രമം എന്നതു മാത്രമായിരുന്നില്ല അതിനു കാരണം. മുസ്ലിങ്ങൾ മാത്രം താമസിക്കുന്ന ആ പ്രദേശം പാണ്യമന്നെന്നു കയ്യിൽനിന്നും പിടിച്ചെടുത്തിട്ട് അത്യു വർഷമായെങ്കിലും ദരിക്കൽപ്പോലും അവിടും സന്ദർശിക്കാൻ രാജരാജൻ സാധിച്ചിരുന്നില്ല. തെക്കൻ തീരത്തെ പ്രധാനപ്പെട്ട തുറമുഖമായ കായൽപട്ടണം കപ്പൽ നിർമ്മാണത്തിന്തേയും കുതിരവൂഡാപാരത്തിന്തേയും പ്രധാന കേന്ദ്രമായിരുന്നു. അഗസ്ത്യകൂടത്തിൽ നിന്ന് താമപർണ്ണിയിലുടെ ഒരുക്കി കൊണ്ടുവരുന്ന തേക്കിൻ തടികളുപയോഗിച്ച് വലിയ കപ്പലുകളുണ്ടാക്കുന്നതിൽ കായൽപ്പട്ടണത്തിലെ മരയ്ക്കാമാർ അതിസമർത്ഥരായിരുന്നു. വിദേശ രാജ്യങ്ങളുമായി കടൽ മാർഗ്ഗമുള്ള കുതിരവൂഡാപാരത്തിനു വേണ്ടിയാണ് ഈ കപ്പലുകൾ

നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. ലക്ഷ്ണമൊത്ത ഇരുപത്തിനാല് അവബിക്കുതിരക്കളെ കയറ്റിക്കൊണ്ടുപോകാൻ തക്ക വലിപ്പമുള്ള വലിയ കപ്പലുകൾ അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നു. എന്നാൽ രാജരാജൻ്റെ അധിനന്തരയിലായ ശേഷം ചോളപ്പടയ്ക്ക് വേണ്ടി യുദ്ധക്കപ്പലുകൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ഒരു കേന്ദ്രമായി കായൽപട്ടണം മാറി. നാഗപട്ടണത്തും കോടിക്കരയിലും നിർമ്മിക്കുന്ന കപ്പലുകളെക്കാൾ വലിപ്പത്തിലും ബലത്തിലും മികച്ചതായിരുന്നു കായൽപട്ടണത്ത് നിർമ്മിക്കുന്ന കപ്പലുകൾ.

കായൽപട്ടണത്തെ പ്രമുഖനും കുതിര വ്യാപാരിയുമായ സുൽത്താൻ സെഫ്റ്റ് മുഹമ്മദിനെയാണ് രാജരാജൻ്റെ അവിടുത്ത ഭരണാധികാരിയായി നിയമിച്ചിരുന്നത്. ഒന്നതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഇഞ്ചിപ്പിൽനിന്നു വന്ന് താമസമുറപ്പിച്ച മുഹമ്മദ് ബെൽജിയുടെ പിന്നുറക്കാരനായിരുന്നെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാതാവ് ചേരനാട്ടുകാരിയായിരുന്നു. ആദ്ദേഹം ഭാഷകൾ അനാധാരമായി സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്ന സുൽത്താൻ വെരുമൊരു കുതിരവ്യാപാരി മാത്രമായിരുന്നില്ല. ഒരു നഘ്ന മതപണ്ഡിതനും ഇസ്ലാമികവൈദ്യത്തിൽ അശാധാരണമുള്ള വ്യക്തിയുമായിരുന്നു. ഫീറദൗസ് അൽ ഹിക്കയിലെ അടിസ്ഥാന തത്പരങ്ങളും മുഹമ്മദ് ഇബ്രിൻ സക്കറിയ റാസിയുടെ ചികിത്സാരീതികളും അദ്ദേഹം മനസ്സിലാക്കുകയും പ്രയോഗിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അപതിലേരെ രാജ്യങ്ങളുമായി വ്യാപാരവന്നുമുണ്ടായിരുന്ന സുൽത്താൻ ഒരു വൈദ്യൻ കൂടിയായതിനാൽ പല ഭരണാധികാരികളുമായി വളരെ അടുത്ത വ്യക്തി ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നു. സുൽത്താൻ്റെ മുന്നു ഭാരൂമാരും മകളും ബന്ധുക്കളുമടങ്ങിയ വലിയ കുടുംബം കടൽക്കര പള്ളിയിൽ നിന്ന് ഏകദേശം അരനാഴിക്ക് ദൂരെ കൊച്ചുകൊട്ടാരം പോലെയുള്ളൊരു വീടിലാണ് താമസിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇളയ സഹോദരൻ സുൽത്താൻ അബ്ദുൾ ബാദർ ജാഫ്രയിലെ വളരെ പ്രസിദ്ധനായ അവബി വൈദ്യനായിരുന്നു. പരമ്പരാഗത വൈദ്യനാരാധരതിനാൽ സുൽത്താനെയും സഹോദരമാരെയും നാടുകാർ വൈദ്യർ ഭായ് എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്.

ഉച്ചയോടെ രാജരാജൻ്റെ കപ്പൽവഴുഹം തുറമുഖത്ത് അടുത്തപ്പോൾ സ്പീകരിക്കാനായി വൈദ്യർഭായിയും പരിവാരങ്ങളും വലിയ ആലോഹങ്ങളോടെ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അലകരിച്ച ആനയും അസാരിയും അബീക്കുതിരകളുമായി വാദ്യപ്രേജ്ഞങ്ങളോടെയാണ് അവർ രാജരാജനെയും റാണിയെയും സ്പീകരിച്ചത്. സുൽത്താൻ ഇസ്ലാമികരീതിയിൽ ആലിംഗനം ചെയ്ത അസലാമു അലൈക്കും എന്നാശംസിച്ചപ്പോൾ രാജരാജനും വലൈക്കുമസലാം എന്നുതന്നെ പ്രതിവച്ചിച്ചത് ആതിമേയരെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. അവർ അദ്ദേഹത്തെയും സുന്ദരിയായ റാണിയെയും ആന്ത്സുരത്തു കയറ്റി നഗരത്തിലേക്കാനയിച്ചു.

എഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ അവസാനകാലത്ത് ഇസ്ലാമത്തെ പ്രചാരണത്തിനായി കായൽ പട്ടണത്തിലെത്തിയ വലീഹ അബുബ്കർ സിദ്ധിവിൽ ശീഷ്യമാർ സ്ഥാപിച്ച കടൽക്കര പള്ളിയാണ് രാജരാജ ചോളൻ ആദ്യം സന്ദർശിച്ചത്. അമുസ്ലിമായതിനാൽ പള്ളിക്കൈത്തു കയറാതെ പുരത്തുനിന്നാണ് പ്രാർത്ഥിച്ചതെങ്കിലും പള്ളി പുതുക്കിപ്പണിയുന്ന തിനായി ആയിരം പൊൻപണം നൽകിയിട്ടേ അദ്ദേഹം മടങ്ങിയുള്ളതു. സുൽത്താൻ കൊട്ടാരത്തിൽപ്പോയി കുളിച്ചു വിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം കപ്പൽനിർമ്മാണം കേന്ദ്രവും വിശ്രാലമായ കുതിരപ്പന്തിയും കായൽ പട്ടണത്തിലെ മറ്റു പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളും അദ്ദേഹം സന്ദർശിച്ചു. കപ്പൽ നിർമ്മാണ കേന്ദ്രത്തിൽ ചോളപ്പടയ്ക്കുവേണ്ടി നാൽപത്ത് പടക്കപ്പലുകളുടെ നിർമ്മാണം ഒരേസമയം നടക്കുന്നത് കണ്ടപ്പോൾ ഒപ്പുണ്ടായിരുന്ന ദേവനായകികൾ അത്തഭൂതം തോന്തി. നൂറുകണക്കിന് ആശാരിമാരും സഹായികളും ചേർന്ന് വളരെ സുക്ഷുതയേം ചെയ്യുന്ന പണികൾക്ക് മേൽനോട്ടം വഹിക്കുന്നത് സുൽത്താൻ മകളായ സുലൈമാനും റിസാബുമായിരുന്നു. രാജരാജൻ്റെ അവരെ വിളിച്ച് കപ്പലുകളുടെ അകത്തുവേണ്ട സൗകര്യങ്ങളുടെ ചില നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകി. കുതിരപ്പന്തികൾ കുറച്ചുകൂടി വിശ്രാലമാക്കാനും കുതിരകളുടെ ആരോഗ്യത്തിൽ കുടുതൽ ശ്രദ്ധിക്കാനും സുൽത്താനോട് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

അതിന്തുവും മായ അത്താഴവിരുന്നിനുശേഷം
രാജരാജനും ദേവനായകിയും സുൽത്താനോടൊപ്പം
മട്ടപ്പാവിലിരുന്ന് കാറ്റുകൊള്ളുന്നോഫാൻ
തന്ത്രപ്രധാനമായ കാര്യങ്ങൾ സംഭാഷണ വിഷയമായത്.

“ഭായി, എന്ന വലിയ സന്തോഷമാനുമില്ലാത്തത്.
കച്ചവടത്തിൽ എന്നെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടോ”

“രാജൻ ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഞാൻ വലിയൊരു
ചതിയിൽപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്.”

“എന്തു പറ്റി?”

“സിംഹള മനൻ മഹീനൻ ഇരുന്നുഗ്
അവബിക്കുതിരക്കളെ വിറ്റിട്ട് ആൻ മാസം കഴിത്തു.
ഇനിയും പണം കിട്ടിയിട്ടില്ല. കച്ചവടത്തിൽ പണം സദാ
ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം രാജൻ. എവിടെയെങ്കിലും
ഇങ്ങനെ കുടുങ്ങിപ്പോയാൽ പിന്ന വലിയ പ്രശ്നമാണ്.
പണം വാങ്ങാനായി ചെന്ന ഏങ്കു അനുജൻ അബ്ദുൾ
വാദവിനെ മഹീനൻ ജയിലിൽ അടച്ചിരിക്കുകയാണ്.”

“എന്നിട്ട് എന്തുകൊണ്ടാണ് എന്ന ഇതുവരെ
വിവരമറിയിക്കാതിരുന്നത്?”

“ഇത്തരം ചെറിയ കാര്യങ്ങൾ അറിയിച്ച് അങ്ങയുടെ
വിലപ്പെട്ട സമയം...”

“വെദ്യർ ഭായി... താങ്കൾക്കൊരു ബുദ്ധിമുട്ടു
വരുന്നോൾ എന്നയല്ലാതെ ആരെയാണ് അറിയിക്കുക.
അതു ശരി, മഹീനൻ എന്തുകൊണ്ടാണ് പണം തരാത്തത്.
”

“പണമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് രാജൻ. കുറച്ചുകാലമായി
ശിക്കള ദേശത്തിന്റെ സ്ഥിതി വളരെ മോശമാണ്.
മഹീനമന്നെൻ ഡുർത്തും ദുർഭ്രാന്തിപും തന്നെയാണ്
എല്ലാറിനും കാരണം. ഭടകാർക്ക് ശമ്പളം കിട്ടിയിട്ട് ഒരു
കൊല്ലത്തിലേറെയായി. മഹീനൻ ലോകത്തിലെ ഏല്ലാ
രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുമുള്ള സുന്ദരികളും മദ്യവും
ചുതാടവുമായി എവിടെയോ ഒരു രഹസ്യക്രോമുണ്ട്.
ആഴ്ചയിൽ നാലും അഞ്ചും ദിവസം അദ്ദേഹം
അവിടെയാണ്. പണമെല്ലാം അങ്ങോട്ടാണ് ഒഴുകുന്നത്.
ഭരണം ആകെ കുത്തഴിഞ്ഞ അവസ്ഥയിലാണ് രാജൻ.”

സുൽത്താൻ വാക്കുകൾ കേടുപ്പോൾ
ദേവനായകിയുടെ മുവം പ്രസന്നമായി. അവൾ

കേൾക്കാൻ കൊതിച്ച കാരുങ്ങളായിരുന്നു അത്. പക്ഷെ, സുൽത്താൻ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു കരുതി അവർ നിശ്ചിയായിരുന്നു.

“ഭായ്, താങ്കളുടെ പണം നഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭയമേ വേണ്ട. മഹീന രാജധാനിയിൽ നമുക്കു വിശ്വസിക്കാവുന്ന ആളുകളുണ്ടോയോ?”

“ഡാരാളമുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സെസന്യൂത്തിൽ പകുതിയിലേറെയും ചേരൊടുക്കാരാണ്. അനുരാധപുരയിലെ ബുദ്ധവിഹാരത്തിലുള്ള സന്ധാസിമാർപ്പോലും മഹീനന് എത്തിരാണ്.”

“ശരി അതു മതി. നാളെ കാലത്ത് മടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് പറയാം.”

രാജരാജൻ യാത്രാക്ഷീണമെന്ന് പറഞ്ഞ് വേഗം ഉറങ്ങാൻകിടന്ത് ദേവനായകിയുമായി കാരുങ്ഗൾ വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യാനായിരുന്നു.

“ഭായ് പറയുന്നതുകേട്ടിട്ട് നിന്നെങ്കണ്ണു തോന്നുന്നു? ”

“ഈതുതനെന്നയാണ് തോന്നും പറഞ്ഞിരുന്നത്. അനുരാധപുര ആക്രമിക്കാൻ ഏറ്റവും അനുയോജ്യമായ സമയമാണിത്. ശത്രു അതു ദുർബലനാണ്. എന്നുബേം നമ്മൾ സിംഹളരുടെ കരുത്ത് കുറച്ചു കാണുകയുമരുത്.”

“ശിക്കള സെസന്യൂത്തിന്റെ ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ കാന്തള്ളുർ ശാലെയിൽനിന്നു പോയ ആരക്കിലുമുണ്ടോ? ”

“ഉണ്ട്. അപ്പായുടെ പ്രിയപ്പെട്ട ശിഷ്യനായിരുന്ന ഇവിപ്പിള്ള നായനാർ മഹീനന്റെ സെസന്യൂത്തിലെ ഉപസ്ഥനാനായകനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് എന്ന വ്യക്തിപരമായി അറിയാം. കുളച്ചൽ വേലുക്കുട്ടി, ഓഷമണി എന്നിങ്ങനെ വേരെയും ചിലരുണ്ട്.”

“അതു തന്നെന്നയാണ് വേണ്ടത്. നാളെ നമ്മൾ ഇവിടെനിന്ന് മുന്ന് കഴുലുകളുള്ള ഒരു ചെറിയ സംഘത്തെ ശിക്കളത്തേക്കെ അയയ്ക്കാം, സമർത്ഥരായ ഒന്നോ രണ്ടോ ചാരന്മാരും കൂടെ പോകട്ട. അവരുടെ കയ്യിൽ നീ ഇവിപ്പിള്ള നായനാർക്കൊരു ഓല കൊടുത്തയ്ക്കണം. ശിക്കളത്തിലെ കാന്തള്ളുർ ഭട്ടമാർക്കുള്ള ശമ്പള കുടിശ്ശിക്ക

ചോളഭണ്ണാരത്തിൽനിന്നു കൊടുക്കാമെന്നും അവരെ ചോളപ്പടയുടെ ഭാഗമാക്കാമെന്നും മുൻ കാന്തള്ളുർ റാണിയും ചോള ചക്രവർത്തിനിയുമായ കാന്ത മാദേവിയെന്ന അരുണഭാഷ് ദേവനായകി അറിയിക്കുന്നതായി എഴുതി തുല്യം ചാർത്തിയാൽ മതി. അവിടെ ചെന്നാൽ നമ്മുടെ ചാരമാർക്ക് വേണ്ട സൗകര്യങ്ങൾ ചെയ്യുകൊടുക്കാനായി ഭായിയുടെ അള്ളുകളെ ഉപയോഗിക്കാം.”

“അതു നല്ലാരു നീകമൊണ്ട്. പകേഷ്, ചാരമാർ വിശ്വസ്യരായിരിക്കണം.”

“അതിൽ സംശയിക്കാനൊന്നുമില്ല. മുന്നാഴ്ക്കുള്ളിൽ മറുപടിയുമായി അവർ തന്നോവുരിൽ തിരിച്ചെത്തും.”

“എന്നാൽ നാളെ കാലത്തുതന്ന ഓല തയ്യാറാക്കാം. ചോള ചക്രവർത്തിനിയെന്ന പേരിൽ തുല്യം ചാർത്താനുള്ള ഭാഗ്യത്തിന് എങ്ങനെയാണ് അങ്ങയോടു നന്ദി പറയേണ്ടത്.

“നന്ദി വാക്കുകളിലല്ല പ്രവൃത്തിയിലാണ് വേണ്ടത്. സ്വർഖത്തിലേക്കൊരു യാത്രയായാൽ വളരെ സന്തോഷമാകും.”

“അയ്യട! എന്താണങ്ങയുടെയൊരു സുത്രം.”

“സുത്രമൊന്നുമല്ല ചക്രവർത്തിയെന്ന നിലയിലുള്ള അവകാശമാണ്. കാര്യങ്ങൾ നീ പറഞ്ഞപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഈ യാത്രകൾ അധിക കാലതേതക്കു തുടരാനാവില്ലല്ലോ.”

“ഉറപ്പാനുമില്ല. എന്തെങ്കിലും സംശയം പറഞ്ഞുവെന്നേയുള്ളൂ.”

“അദ്ദേഹം അവളുടെ അടിവയറിൽ പതുക്കൈ തടവിനോക്കി. പിന്ന ഒരു പുതിയ ജീവൻ്റെ തുടിപ്പു കേൾക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് കുറച്ചു സമയം അവിടെ ചെവിവെച്ചു നോക്കി. പിന്ന പുതിയിരിയോടെ എന്തൊക്കണ്ണുപിടിച്ചുമട്ടിൽ തലയുയർത്തി.

“എന്താ എന്തെങ്കിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ?”

“ഉള്ള കേൾക്കുന്നുണ്ട്. വെറും ശ്രദ്ധിക്കും. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ‘അപ്പ’ ‘അപ്പാ’ എന്ന വിളിക്കുന്നതുപോലെ.”

പിറ്റേദിവസം കാലത്ത് എല്ലാം തീരുമാനിച്ചപോലെ
 നടന്നു. ദേവനായകിയുടെ ഓലയുമായി മുന്നു കപ്പലുകൾ
 ശികളുതേതുകൾ പുറപ്പെട്ടു. അധികം താമസിയാതെ
 രാജരാജനും സംഘവും നാഗപട്ടണത്തെക്കുള്ള യാത്ര
 തുടങ്ങി. മുന്നു ദിവസതെത്ത് യാത്രക്കുശേഷം
 ധനുശ്ചക്കാടിയിൽ നിന്ന് സുമാർ ഒരു നാഴിക
 ദുരയായി നങ്കുരമിട്ട് അവിടെ നിന്നും മാനാർ
 ലക്ഷ്യമാക്കി പടനീക്കം നടത്തേണ്ടതിനെപ്പറ്റി
 സേനാനായകനാരുമായി വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യു.
 രാമേഷ്വരം അന്ന് ചോളഭരണത്തിന്റെ
 കീഴിലല്ലാത്തതിനാൽ അവിടെ കയറാതെ പാസൻ
 കടലിടുക്കുവഴി നേരേ കോടിക്കരെയിലേക്ക് യാത്ര
 തുടർന്നു. വീഞ്ഞും മുന്നു ദിവസതെത്ത് യാത്രക്ക്
 ശേഷമാണ് അവർ കോടിക്കരെയിലെത്തിയത്.
 ചോളപ്പടയുടെ മറ്റാരു കപ്പൽ നിർമ്മാണക്രമവും
 ആയുധാലയും അവിടെയായിരുന്നു.
 കോടിക്കരെയിൽ കായൽപട്ടണത്തിലെപ്പോലെ വലിയ
 കപ്പലുകളിലും നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. കുടുതൽ വേഗതയിൽ
 സമ്പരിക്കാനും ശത്രുവിനെതിരെ കടുത്ത
 ആക്രമണങ്ങൾ നടത്താനും പറുന്നതരത്തിലുള്ള
 ഇടത്തരം കപ്പലുകളായിരുന്നു കോടിക്കരെയിലേത്.

കോടിക്കരെ മനോഹരമായ ഒരു പ്രദേശമായിരുന്നു.
 കടൽയാത്ര മടുത്തുതുടങ്ങിയ ദേവനായകികൾ
 അവിടെയെത്തിയപ്പോൾ വലിയ ആശ്വാസമായി. എങ്കും
 പച്ചപിടിച്ച കാന്തള്ളുപോലെയൊരു സ്ഥലം.
 കൊച്ചുകൊച്ച് അരുവികൾ. പല വർണ്ണങ്ങളിലുള്ള
 പക്ഷികൾ. എപ്പോഴും തഴുകിക്കൊണ്ട് കടന്നുപോകുന്ന,
 കൂളിക്കോരിയിടുന്ന കാറ്റ്. ആയുധ ശാലയിലെ
 പാചകക്കാർ തയ്യാറാക്കുന്ന സ്വാദിഷ്ടമായ ഭക്ഷണം.
 മല്ലികൈകപ്പുവിൽനിന്നും വാറ്റിയെടുക്കുന്ന അധികം
 ലഹരിയില്ലാതെ മറ്റും. രാജരാജൻ്റെ കളിയും തമാശകളും
 ഒക്കെയായപ്പോൾ അവർക്ക് അവിടംവിട്ടു
 പോകണമെന്നേ തോന്തിയില്ല. അനു രാത്രി അവർ
 രാജരാജനോട് വിചിത്രമായൊരു ആശഹരം അറിയിച്ചു:

“രാജൻ, രാജധാനിയിൽ അങ്ങയുടെ ഓരോ
 റാണിമാർക്കും പ്രത്യേകം കൊട്ടാരങ്ങളുണ്ടെല്ല

പറമ്പത്. അപ്പോൾ എനിക്കു പുതിയതൊന്ന് പണിയേണ്ടി വരിയോ?”

“അതു വിചാരിച്ചു നീ തണ്ടാവുരിൽതന്നെ രണ്ട് കൊട്ടാരങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞുകിടക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവാരുരിൽ കാവേരിയുടെ തീരത്ത് പുതിയൊരു കൊട്ടാരം പണിതീരാറായിട്ടുമുണ്ട്. അതിൽ നീനക്കിഷ്ടപെട്ടത് തിരഞ്ഞെടുക്കാം.”

“അതു കൊട്ടാരം ഇവിടെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ...”

“കോടിക്കരെ കണ്ണപ്പോഴേക്കും നീ ഇങ്ങനെ മയങ്ങിപ്പോയെങ്കിൽ നാഗപട്ടണവും തിരുവാരുരും തണ്ടാവുരുമൊക്കെ കാണുമ്പോൾ എന്തു പറയും. അവിടത്തെ കൊട്ടാരങ്ങളൊന്നും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിൽ നീനക്ക് ഇവിടെയാരു കൊട്ടാരം കെട്ടിത്തരാം.”

പിറ്റേന് കാലത്ത് യാത്ര പുറപ്പെട്ട അവർ കാറ്റ് അനുകൂലമായതിനാൽ ഉച്ചയ്ക്ക് തന്ന നാഗപട്ടണത്തിലെത്തി. ചോളനാട് വലിയ ആശോഷത്തോടെയാണ് വിജയശ്രീലാളിതനായി മടങ്ങിവരുന്ന തങ്ങളുടെ മനനെ വരവേറ്റത്. നാഗപട്ടണം മുഴുവൻ കോടിതോരണങ്ങൾ കൊണ്ട് അലങ്കരിച്ചിരുന്നു. എങ്ങും നാദസ്വരവും വാദ്യമേളങ്ങളുമുയർന്നു. ജനങ്ങൾ തെരുവുകൾതോറും പാട്ടും നൃത്തവുമായി കാന്തള്ളുർ വിജയം ആശോഷിച്ചു. മന്ത്രിമാരും മറ്റു രാജപ്രമുഖരും രാജരാജനെ മാലയിട്ടു സ്വീകരിച്ചു. അവർ സുന്ദരിയായ പുതിയ റാണിയെ അത്ഭുതതോടെ നോക്കി. സ്വീകരണത്തിന്റെ തിരക്കുകൾ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജരാജൻ്റെ തന്റെ വെള്ളക്കുതിരയിലും ദേവനായകി തവിട്ടു നിറത്തിലുള്ള അബ്ദിക്കുതിരയിലും കയറി തെരുവിലേക്കിന്നേണ്ടി. മറ്റു റാണിമാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി കാന്ത മാദ്രോഡി ആയോധനകളകൾ അഭ്യസിച്ചവളാണെന്ന് കുതിരപ്പുറത്തു കയറുന്നതു കണ്ണപ്പോൾ തന്നെ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായി.

രാജരാജനും പരിവാരങ്ങളും തണ്ടാവുരിലേക്കു പോകാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഒരു ബുദ്ധസന്ധ്യാസി ‘രക്ഷിക്കണേ രക്ഷിക്കണേ’ എന്നപേക്ഷിച്ച ഓടിവന്നു. അതു പിൽക്കാലത്ത് സുസാന സുഹിന എഴുതിയ ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധസന്ധ്യാരായിരുന്നു. രാജരാജൻ്റെ കുതിരപ്പുറത്ത്

വേണ്ടി ഇനി

വിഷമിക്കേണ്ട,

നിന്ന് ഇരങ്ങി അദ്ദേഹത്തെ വന്നെങ്കി. ബുദ്ധനാർ തനിക്കു ചിലകാരുങ്ങൾ സപകാരുമായി സംസാരിക്കാനുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞു. അവൻ അടുത്തുള്ള ആൽമരത്തിന് താഴേക്ക് മാറിയിരുന്നു

“താൻ നാഗപട്ടണത്ത് ജനിച്ച ദ്രോ ബുദ്ധസന്ധാസിയാണ്. കഴിഞ്ഞ പതിനെട്ടു കൊല്ലമായി അനുരാധപുരയിൽ അഭയഗിരി വിഹാരത്തിലെ അന്തേവാസിയായിരുന്നു. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ കുറച്ചു വർഷങ്ങളായി അവിടത്തെ കാരുങ്ങൾ വളരെ മോശമാണ്. മഹാവിഹാരത്തിലെയും അഭയഗിരി വിഹാരത്തിലെയും സന്ധാസിവരുമാർ തമിലുള്ള തർക്കങ്ങളും രാജാവായ മഹീനഗർ പ്രവൃത്തികളും കാരണം അവിടെ തുടരാൻ കഴിയാത്ത അവസ്ഥയാണ്. മഹീനഗന്ന മഹാനായ ബുദ്ധിക്ഷുവിന് അപമാനമാണ് ഈ മഹീനഗർ. അതുകാരണം കച്ചവടത്തിനായി വന്ന ചില കംബൂജ വ്യാപാരികളുടെകുടെ താൻ നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങിപ്പോന്നു. നാഗപട്ടണത്തിന് ബുദ്ധമതത്തിന്റെ മഹത്തായൊരു പാരമ്പര്യമുണ്ട്. അങ്ക് അതു തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഇവിടെയൊരു വിഹാരം തുടങ്ങാൻ സഹായിക്കണം.”

രാജരാജൻ എല്ലാം ശ്രദ്ധയോടെ കേട്ടിരുന്നു.

“ശ്രീവിജയ രാജാവായ മാരവിജയതുംഗവർമ്മൻ അഭയഗിരിവിഹാരത്തിൽ എന്റെ ശിഷ്യനായിരുന്നു. അങ്ക് അനുവദിക്കുകയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഇവിടെയൊരു വിഹാരം കെട്ടാൻ വേണ്ട എല്ലാ സഹായവും ചെയ്യുതരാമെന്നേറ്റിട്ടുണ്ട്.”

“താങ്കളൊരു കാര്യം ചെയ്യു. നാലെ കാലത്ത് രാജാനിയിലേക്കു വരു. നമുക്കു വേണ്ടതു ചെയ്യാം.”

ശ്രീവിഘ്ന ബുദ്ധനാർ രാജരാജനെ കൈകുപ്പി വന്നെങ്കി യാത്രയാക്കി.

സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പായി ഓരോ ശ്രാമത്തിലെയും സ്വീകരണങ്ങൾ ഏറ്റുവാങ്ങിയ അവൻ രാജാനിയിലേത്തി. രാജരാജൻ്റെ മുവു റാണിയായ ലോക മാദ്ദവിയും രാജേന്ദ്ര ചോളൻ്റെ അമ്മയായ വാനതി മാദ്ദവിയും പത്രമൻ മാദ്ദവിയുമുൾപ്പെടെ ആർ റാണിമാരും മുത്ത സഹോദരി കുന്നവായ് പിരട്ടിയാരും

അവരെ അതര്തിയോടെ എതിരേറു. കുന്നവായ്‌ക്ക് സുന്ദരിയായ ദേവനായകിയെ വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. അവർ തന്റെ കയ്യിലെ വൈരം പതിച്ച വളയുരി അവളെ അണിയിച്ചു. അവർക്കു വേണ്ടി കുന്നവായ് ഒരു കൊട്ടാരം മനോഹരമായി അലങ്കരിച്ച് തയ്യാറാക്കിയിരുന്നു. കൗമാരം കഴിത്തു യുവത്പത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന മിടുക്കനായ രാജേന്ദ്ര ചോളൻ അവളെ സ്നേഹത്തോടെ അക്കാ എന്നു വിളിച്ചു.

കാന്തളളുരിൽനിന്നു മദങ്ങിയെത്തിയശേഷം
രാജരാജൻ ആദ്യം തുല്യം ചാർത്തിയ ഓല ശ്രീവല്ലഭ
ബുദ്ധനാർക്ക് ചുഡാമൺിവിഹാരം നിർമ്മിക്കാനുള്ള
അനുവാദവും സഹായങ്ങളും
നൽകിക്കാണ്ടുള്ളതായിരുന്നു. രാജസദസ്സിലെത്തിയ
ബുദ്ധനാരെ സപകാരുമായി വിളിച്ച് മഹീന
രാജധാനിയിലെ കാരുങ്ങെള്ളാം ചോദിച്ചു
മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യു. ബുദ്ധസന്ധാസിമാരും
മഹീനന്റെ ഭരണത്തിൽ അതുപൂർണ്ണമായി രാജരാജനു സന്നോഷമായി.

കാന്ത മാദേവിയാർക്ക് രാജ്യത്തെ
വിദ്യാഭ്യാസപരമായി കാരുങ്ങെള്ളുടെ മേൽനോട്ടം
നൽകിക്കാണ്ടുള്ള ഉത്തരവാൺ രാജരാജൻ പിന്നീട്
തുല്യം ചാർത്തിയത്. കാന്തളളുർശാലെപോലെയൊരു
വൈജ്ഞാനികക്കേന്ദ്രം തിരുവാരുരിൽ സ്ഥാപിക്കാനും
അതിനുവേണ്ട പണ്യിതമാരെ മറ്റു കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നു
കൊണ്ടുവരുവാനും തീരുമാനിച്ചു. രാജേന്ദ്ര
ചോളനുശ്രേഷ്ഠദേശ രാജകൂടുംബത്തിലെ കുട്ടികളുടെ
വിദ്യാഭ്യാസപരമായ കാരുങ്ങെള്ളുടെ പുർണ്ണമായ
ഉത്തരവാദിത്തം ദേവനായകിയെ ഏൽപ്പിച്ചു. എന്നാൽ
ദൂയടിക്ക് അതെല്ലാം ഏറ്റുടുക്കാൻ ദേവനായകി
തയ്യാറായില്ല. പ്രസവവും മഹീനനെതിരെയുള്ള
യുദ്ധവുംകഴിയുന്നതുവരെ തന്നെ മറ്റു കാരുങ്ങെള്ളാനും
എൽപ്പിക്കരുതെന്ന് അവൾ അപേക്ഷിച്ചു. യുദ്ധത്തിന്റെ
ആവശ്യത്തിന് വേണ്ടി അടിയന്തരമായി ഒരു ചാരസംഘം
രൂപീകരിക്കാനും അവർക്ക് വേണ്ട പരിശീലനം
നൽകാനുമാണ് അവൾ മുൻകെക എടുത്തത്.

രാജേന്ദ്രനും മറ്റു കുടികൾക്കും വേണ്ട പരിശീലനം
 നടത്തണമെന്നായിരുന്നു
 ദേവനായകിയുടെ അശ്വഹിനി. പക്ഷേ, ഗർഭകാലത്ത്
 കുതിരസ്സവാരിയും ആയുധ പരിശീലനവുമൊന്നും
 ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് കുന്നവായ് പിരട്ടിയാർ
 അവളെ അതിന് അനുവദിച്ചില്ല. രണ്ടു മാസം
 കഴിഞ്ഞതോടെ മനസ്സിൽപ്പെട്ടും ചരിച്ചിയുമായി
 ഗർഭാസ്പാസ്ഥ്യങ്ങൾ അവളെ വല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടിച്ചു.
 പഴനാഭൻ സ്പഷ്ടത്തിൽ പറഞ്ഞപോലെ അധികം
 താമസിയാതെ അവളുടെ മുലക്കണ്ണുകൾ കറുക്കുകയും
 ചെയ്യു. ലോകമാ ദേവിയാരും വാനതിയും കുന്നവായും
 ചെർന്ന് അവളെ സ്പന്തം മകളെപ്പോലെ ശുശ്രൂഷിച്ചു.
 അധികം താമസിയാതെ അവളുടെ അടിവയർ പതുക്കെ
 വലുതാകാൻ തുടങ്ങി.

കായൽപട്ടണത്തുവെച്ച് അനുരാധപുരയിലേക്ക്
 അയച്ച ക്ഷുദ്രകൾ കൃത്യം മുന്നാഴു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ
 മടങ്ങീയെത്തി. ഇരവിപ്പിള്ള നായനാരും
 അനുയായികളും കുറുമാറാൻ തയ്യാറാണെന്ന് അറിയിച്ച്
 ഓലയുമായിട്ടാണ് അവർ മടങ്ങിപ്പന്ത്. അനുരാധപുര
 നഗരത്തിന്റെ വിശദമായ ഭൂപടവും അവിടുത്തെ രഹസ്യ
 പാതകളും അവർ വരച്ചുകൊണ്ടുവന്നിരുന്നു. എന്നാൽ
 മഹീനങ്ങൾ വ്യക്തിപരമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്
 അവർക്ക് കാര്യമായി ഒന്നും അറിയാനായില്ല. അടുത്ത
 മാസം കടുത്ത വേനൽ കഴിഞ്ഞ് പടിഞ്ഞാറൻ കാറ്റ്
 തുടങ്ങുന്നതോടെ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതാവും
 നല്ലതെന്ന് സേനാനായകർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ തികച്ചും അപ്രതീക്ഷിതമായുണ്ടായ ചില
 സംഭവവികാസങ്ങൾ പെട്ടെന്നാരു യുദ്ധത്തിലേക്ക്
 കാര്യങ്ങളെത്തിച്ചു. സുൽത്താൻ സെഴ്ഹ് മുഹമ്മദിന്റെ
 സഹോദരനെ മഹീനൻ യാതൊരു പ്രകോപനവുമില്ലാതെ
 വധിച്ചു. പണം ചോദിച്ചു ചെന്നാൽ സുൽത്താനും
 ഇതുതന്നെയായിരിക്കും വിധിയെന്ന്
 അറിയിക്കുകയായിരുന്നു അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം.
 സുൽത്താൻ ഉടനെ സഹായമഡ്യൂർത്തമിച്ച്
 തന്റെവുരിലേക്ക് ഓടിയെത്തി. അതേസമയം
 കാത്തളളുരിലെ ദേവനായകിയാണ് രാജരാജൻ്റെ പുതിയ്

നാണിയെന്നറിഞ്ഞ് വിരളിപിടിച്ചു മഹീനമിൽ
കോടിക്കരെയിലെ കപ്പൽനിർമ്മാണക്കേന്നും
ആക്രമിച്ചു തീവേച്ചു. തയ്യാറെടുപ്പുകൾ വേണ്ടതു
പുർത്തിയായിട്ടില്ലെങ്കിലും രാജരാജൻ ഉടനെ
മഹീനനോട് യുദ്ധം പ്രവൃാപിക്കേണ്ടിവന്നു. അങ്ങനെ
അവനായകി നാലുമാസം ഗർഭിണിയായിരിക്കുന്നേബാൾ
രാജരാജൻ വീണ്ടും യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെട്ടു.

അമൃതാധപുര

രാജരാജചോളരേഖകൂട
പക്ഷടുക്കണമെന്ന്

യുദ്ധത്തിൽ
ദേവനായകികൾ

നേരിട്ട്
വലിയ

ആഗ്രഹമുണ്ടായിരുന്നു. പടക്കച്ചയണിത്ത്
കുതിരപ്പുറത്തു കയറി ശത്രുസെസന്ധത്തിനു നേരേ വാൾ
ചുഴറ്റി മുന്നേരുന്നതിലെ രസം അവർക്കിതുവരെ
അനുഭവിക്കാൻ കഴിത്തിരുന്നില്ല. മഹീനങ്ങ തിരെ
യുദ്ധത്തിന് പോകുമ്പോൾ തന്നെയും കൂടെ കൊണ്ടു
പോകണമെന്ന് കാത്തള്ളുരിൽവെച്ചുതന്നെ അവർ
രാജരാജനോട് പരഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷേ, രാജരാജന്
സ്ത്രീകൾ പോരിനിറങ്ങുന്നതിൽ തീരെ
താൽപര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ഡതോ രാജകുമാരി
യുദ്ധത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനുശേഷം ചോള
രാജകുടുംബത്തിലെ സ്ത്രീകളാരും പോരിനു
പോകാറില്ലെന്ന് കുറവായ് പിരട്ടിയാരും പരഞ്ഞിരുന്നു.
ഇപ്പോൾ ഗർഭിണിയുമായതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി
ചിന്തിച്ചിട്ട് പ്രയോജനവുമില്ല. എങ്കിലും യുദ്ധത്തിനു
പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ തലേദിവസം രാത്രി ദേവനായകി
വെറുതെ അദ്ദേഹത്തോടു ചോദിച്ചു:

“രാജൻ നാലേ തൊന്തും കൂടെ വന്നാലോ?”

രാജരാജൻ — ചീരിയുടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.
 സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര അദ്യ
 ദിവസങ്ങളിലെപ്പോലെ അതു രസകരമാക്കാത്തതിലെ
 അത്യുള്ളിയും അചീരിയിലുണ്ടായിരുന്നു.

“നന്നായി, നീ ഈ വയറുമായി കൂതിരപ്പുറത്തു കയറുന്നത് കാണാൻ നല്ല രസമായിരിക്കും.”

“ഞാൻ ചിരിക്കാൻവേണ്ടി പറഞ്ഞതല്ല. നമ്മൾ തയ്യാറാക്കിയ പദ്ധതികൾക്കനുസരിച്ചുള്ളോ ഇപ്പോൾ കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോകുന്നത്. എല്ലാം വീണ്ടും വിശദമായി ആസൂത്രണം ചെയ്യാനുള്ള സമയവുമില്ല.”

“ஸரியான் நீயும் குடையுள்ளக்கிட்டு நன்றாயிருந்து. அப்பதீக்ஷிதமாய தூட்கமொயதினால் ஏனென முனோட்டு போகவேண்டும் காருத்திட்டு வழக்கத்தையில். பகேசு, ஹாயுவங்குயிட்டு நின்கூ வராஞ் கஷியில்லே...”

“കുതിരപ്പുറത്തു കയറിത്തനെ വരണമെന്നില്ലോ.”

“വേണ്ട. അതു നിനക്കും പിലപ്പോൾ എന്നിക്കും ബുദ്ധിമുട്ടാകും.”

“ശരീ അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ വേണ്ട. ചാരസംഘത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ താൻ

ഇവിടെയിരുന്ന് ചെയ്യാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാം. പകേഷ്, യുദ്ധം എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനാണ് അങ്ങേ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?”

“കോടിക്കരെ കടൽകടന്
കീരിമലെതീർത്ഥത്തിൽ കുളിച്ച് നഗുലേശ്വരനെ
തൊഴുത് മുന്നോട്ടു പോവുകയാണ് ചോളപ്പടയുടെ
പതിവ്. കീരിമലെ കോവിൽ ചോളമണ്ഡലത്തിന്റെ
കീഴിലായതിനാൽ ആരും തടയില്ല. പോരിൽ
കുതിരമുഖി മാറേവിയാരുടെ അനുഗ്രഹവുമുണ്ടാകും.”

“ആരാൺ ഈ കുതിരമുഖി മാറേവിയാർ?”

“നാനും കൊല്ലം മുന്ന് ജീവിച്ചിരുന്ന
ചോളരാജകുമാരിയാണ്. മരുത പുരവീരവല്ലിയെന്നാണ്
യഥാർത്ഥ പേര്. അവരുടെ മുഖം കുതിരയുടേതുപോലെ
ആയിരുന്നുവെന്നും കീരിമലെ തീർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രാനം
ചെയ്യപ്പോൾ മനുഷ്യരുപം തിരിച്ചുകിടിയെന്നുമാണ്
ഹൃതിഹ്യം. വീരവല്ലി രാജകുമാരി ചോളപ്പടയിലെ ഒരു
ധീരയായ കുതിരപ്പോരാളിയായിരുന്നുവെന്നും ശികളും
സേനാപതി കീരിമലെയിൽവെച്ച് പതിയിൽപ്പെടുത്തി
ബന്ധനസ്ഥയാക്കി മാനഭംഗപ്പെടുത്തി കൊന്നുവെന്നും
മറ്റാരു കമയുമുണ്ട്. ശികളുൾ കടലിലെറിഞ്ഞ
വീരവല്ലിയുടെ മൃതദേഹം കടലിനു മുകളിലുടെ
നടന്നുവന്ന് കീരിമലെ തീർത്ഥത്തിൽ സ്ത്രാനംചെയ്ത്
വിശ്വബ്യയായി ആകാശത്തെക്കു പറന്നുയർന്നുവെന്ന്
പറയപ്പെടുന്നു. കുതിരമുഖി മാറേവിയാരെ വന്നെങ്കിലും
യുദ്ധത്തിനുപോയാൽ ദരിക്കലും തോറ്റ്
മടങ്ങേണ്ടിവരില്ല എന്നാണ് വിശ്വാസം.”

“രാജൻ തൊൻ അങ്ങയുടെ വിശ്വാസത്തിന് എതിരു
നിൽക്കുകയല്ല. ഈത്തവണ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ
മടങ്ങേണ്ടിവരുപോൾ കീരിമലെ സ്ത്രാനം ചെയ്യാൽ മതി
എന്ന് തീരുമാനിച്ചാലേ നമുക്കു ജയിക്കാൻ കഴിയും.”

“അതെങ്ങനെ, ചോളപ്പടയുടെ ആചാരങ്ങൾ
തെറ്റിക്കുകയോ?”

“അനുരാധപുര പിടക്കണമെങ്കിൽ വേരേ വഴിയില്ല
രാജൻ. ശികളുൾ അങ്ങയുടെ ഈ വിശ്വാസം അറിഞ്ഞു
തന്നെയാണ് കോടിക്കരെ കപ്പൽ
നിർമ്മാണക്രമത്തിന് തീരുവച്ചത്. കീരിമലെക്കുചുറ്റും

അവരിപ്പോൾ പോരിന് തയ്യാറായി കാത്ത് നിൽക്കുകയാണ്. തീർച്ചയായും നമുക്കവരെ തോൽപ്പിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, യുദ്ധം നടക്കുന്നത് നമ്മുടെ മുറ്റത്താകും. അവിടെനിന്ന് അനുരാധപുരയിലേക്ക് എറെ ദൂരമുണ്ട്. വഴിയിൽ ഒട്ടേറെ പ്രതിബന്ധങ്ങളുമുണ്ട്. അതോക്കെ തരണംചെയ്യു അനുരാധപുര പിടിക്കുക അതെ എളുപ്പമാവില്ല.”

“പിന്ന്?”

“ഇത്തവണ യുദ്ധം അവരുടെ മുറ്റത്തുവേണും നടക്കാൻ. ചോളപ്പടയുടെ രൂപ ചെറിയ വിഭാഗം മാത്രം കീരിമലെ തീരത്തെക്കു പോയാൽ മതി. അവർ കാര്യമായ ആക്രമണങ്ങൾക്കാനും മുതിരാതെ മുന്നേറിയും പിൻവാങ്ങിയും ശ്രിക്കളപ്പടയെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കണം. അതേ സമയം കായൽപ്പട്ടണത്തിൽ നിന്ന് മാതെയിലേക്കും കാന്തള്ളൂരിൽ നിന്ന് പുത്തലത്തേക്കും ശക്തമായ ഓരോ കപ്പൽ വ്യൂഹങ്ങൾ നീങ്ങണും. മാതെയിൽ നിന്ന് അനുരാധപുരവരെ ചെറിയ കപ്പലുകൾക്ക് അരുവി ആറിലുടെ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടില്ലാതെ മുന്നോട്ടു പോകാം. പുത്തലം കായലിൽ വളരെ സുകഷിക്കണം. ഇടത് വശത്തെ നദീമുഖത്തെക്ക് കപ്പലടുപ്പിക്കരുത്. മുഴുവൻ ചതുപ്പാണ്. വലതുവശത്ത് നീംകു കിടക്കുന്ന മണൽ പ്രദേശത്തിറങ്കി കായൽ മുഴുവനും ചുറ്റി വേണും കരയിലേക്ക് കയറാൻ. അരുവി ആറിലുടെ വരുന്ന ചോളപ്പടയെ നേരിടാനായി മഹറീന്റെ സെസന്റും വടക്കോട്ട് നീങ്ങുമ്പോൾ പുത്തലത്ത് നിന്നു കയറിവരുന്ന നമ്മൾ കൊട്ടാരം ആക്രമിക്കണം. ഇരവിപ്പിള്ളൈ നായനാരും കൂട്ടരും അപ്പോൾ നമ്മുടെ പക്ഷത്തെക്ക് കുറുമാറും”

“ദേവനായകി നിന്നെ രാണിയായി കിട്ടിയതാണ് എൻ്റെ ജീവിതത്തിലെ എറ്റവും വലിയ ഭാഗം.”

“എല്ലാം അങ്ങയുടെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. പുതിയതായി രൂപീകരിച്ച ചാരസംഘം വളരെ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ ശ്രേവരിച്ചുതന്ന വിവരങ്ങൾവെച്ചു എൻ്റെ എളിയ ബുദ്ധിയിൽ തോന്നിയ പദ്ധതി അവത്രിപ്പിച്ചുവെന്നെന്നുള്ളൂ.”

ദേവനായകിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ അതേപടി
 സ്പീകരിക്കാൻ രാജരാജനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ
 സേനാനായകമാരോ തയ്യാറായില്ല. കീരിമലെ
 തീർത്ഥത്തിൽ കൂളിച്ച് കുതിരമുഖി മാദേവിയാരെ
 വണങ്ങിയതിനു ശ്രേഷ്ഠമേ ചോളപ്പട
 പോരിനിങ്ങിയുള്ളു. അതിന് അവർക്ക് കന്തത വില
 നൽകേണ്ടിവരികയും ചെയ്യു. ദേവനായകി
 പറത്തപോലെ ശ്രിക്കളപ്പട കീരിമലെക്കു ചുറ്റും
 കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു. പതിനേഴു ദിവസത്തെ
 കൊടും യുദ്ധത്തിനു ശ്രേഷ്ഠമാണ് അവരെ തോൽപ്പിച്ച്
 ശാപ്പാണ്ടേതക്ക് കയറാൻ രാജരാജനു കഴിത്തത്.
 അപ്പോഴേക്കും പടയുടെ നാലിലൊന്ന് നഷ്ടമായിരുന്നു.
 ഈ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത് ബുദ്ധിയില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കി
 പിന്നവാങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ച് സമയത്താണ് ദേവനായകി
 അയച്ച ദുതനാർ രാജരാജനെ കാണാനെത്തിയത്. അവർ
 വലിയ ബഹുമാനത്തോടെ കാണ മാദേവിയാർ തുല്യം
 ചാർത്തിയ ഓല അദ്ദേഹത്തിനു നൽകി:

രാജൻ കീരിമലെയിലേക്കുതന്നെയാണ് എന്നിത്തെപ്പോൾ താൻ കായൽ പട്ടണത്തിലെ സുൽത്താൻ സെയ്ഫ് മുഹമ്മദിന്റെ അമുയായിക്ക്ലോട് കഴിയുന്നതു സനാഹങ്ങളുമായി മാനെതയിലേക്കു പുറപ്പെടാൻ ആജ്ഞത്താപി ചീടുണ്ട്. കചുവടക്കിലുക്കളെന്ന് വ്യാജേന അവർ ഇപ്പോൾ മാനെതയിലേക്ക് അടുക്കുന്നുണ്ടാവും. അവർ പുഴയിലൂടെ അമുരാധപുരയിലെത്തി ഇരവിപ്പിള്ള നായനാർക്ക് ഓല കൊടുക്കും. അങ്ങ് ഈ കർവ്വി മുന്നോട്ടുപോകരുത്.	വിഷമിക്കേണ്ട് കീരിമലെ പോയത് എന്നിത്തെപ്പോൾ താൻ കായൽ പട്ടണത്തിലെ സുൽത്താൻ സെയ്ഫ് മുഹമ്മദിന്റെ അമുയായിക്ക്ലോട് കഴിയുന്നതു സനാഹങ്ങളുമായി മാനെതയിലേക്കു പുറപ്പെടാൻ ആജ്ഞത്താപി ചീടുണ്ട്. കചുവടക്കിലുക്കളെന്ന് വ്യാജേന അവർ ഇപ്പോൾ മാനെതയിലേക്ക് അടുക്കുന്നുണ്ടാവും. അവർ പുഴയിലൂടെ അമുരാധപുരയിലെത്തി ഇരവിപ്പിള്ള നായനാർക്ക് ഓല കൊടുക്കും. അങ്ങ് കർവ്വി മുന്നോട്ടുപോകരുത്.	അങ്ങ് കചുവടക്കിലുക്കളെന്നീങ്ങനേം. നാഗപട്ടണത്തിനിന്ന് മുന്നാം കൂപ്പൽ വ്യൂഹവും മാനെതയിലേക്കു പുറപ്പെടിട്ടുണ്ട്. കാത്തള്ളുരിലെ സേനാധിപനോട് പുത്തലം കായലിലൂടെ അമുരാധപുരയിലേക്കു നീങ്ങാനാണ് ആജേദയുടെ
---	---	--

അമുവാദമില്ലാതെ എല്ലാ ഉത്തരവുകളിലും തുല്യം
ചാർത്തിയതിന് മാപ്പുതരണം.

കാന്ത മാദേവിയാർ

രാജരാജൻ്റെ കണ്ണുനിറത്തു. ഒരിക്കൽപ്പോലും
പടക്കളിലും കാണാത്തതാരു കൊച്ചുപെൺ്റ് എത്ര
മിടുക്കോടെയാണ് കാരുങ്ങേശ് മുന്നോട്ടു നീക്കുന്നത്.
അതും ഗർഭിണിയായി കഷീണിച്ച്
കൊട്ടാരത്തിലിരിക്കുമ്പോൾ. കാന്തളളും
പെരീയകോയിക്കെന്നേ ബുദ്ധി ഇരട്ടിയായി മകൾക്കു
കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ഉടനെ ദുതൻ കയ്യിൽ മറുപടിയെഴുതി
കൊടുത്തയച്ചു.

വളരെ സന്തോഷം. എല്ലാം നിർദ്ദേശപ്പെടി നടക്കും.
കൂടുതൽ വിഷമിക്കാതെ വയറ്റിൽ കിടക്കുന്ന
കുഞ്ഞിനെ താരാട്ട് പാടിയുറക്കുക.

രാജരാജൻ

ചോളപ്പട ഫാപ്പാണ്ടത്തുനിന്നു വീണ്ടും
കടലിലേക്കിരിങ്ങി മാനെന്തയിലേക്കു നീങ്ങി. പിന്നീടുള്ള
നീക്കങ്ങളെല്ലാം ദേവനായകിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങേശ്
അമുസരിച്ചായിരുന്നു. പല ഘട്ടങ്ങളിലും ശിക്കളരിൽ
നിന്നു കടുത്ത എത്തിർപ്പുകൾ നേരിട്ടേണ്ടിവന്നുകിലും
ചോളപ്പടതന്നെ ജയിച്ചു. സുൽത്താൻ്റെ ആളുകൾ
വിചാരിച്ചതിലും നേരത്തെ അമുരാധപുരയിൽ
എത്തിയത് മാത്രമായിരുന്നു ആസുത്രണത്തിൽ വന്ന
ദരേശ്യാരു പിശവ്. പക്ഷേ, ആ പിശവാണ് മഹീനൻ
രക്ഷപ്പെടാൻ കാരണമായത്. സുഖലമാണെന്നു
കയ്യിൽനിന്നും കാന്ത മാദേവിയാരുടെ ഓല കിട്ടിയ
ഇരവിപ്പിള്ള നായനാരും കൂടരും ചോളപ്പട എത്തുന്നതിന്
മുമ്പുതന്നെ കലാപം ആരംഭിച്ചു. കാരുങ്ങേശ്
കൈവിട്ടുപോയി എന്ന് മനസ്സിലാക്കിയ മഹീനൻ
കൊണ്ടുപോകാവുന്നതെ സമ്പത്തുമായി റാണിമാരേയും
കുട്ടികളേയുംകൊണ്ട് അമുരാധപുരയിൽനിന്ന് തന്റെ
രഹസ്യക്രമത്തിലേക്ക് രക്ഷപ്പെട്ടു. രാജരാജനും

ചോളപ്പടയാം അനുരാധപുരയിൽ എത്തുനോൾ
 കൊട്ടാരത്തിൽ രാജാവും കുടുംബവും ഇല്ലായിരുന്നു.
 ചോളപ്പടയുടെ പതിവു രീതിയനുസരിച്ച്
 അനുരാധപുര പുർണ്ണമായും നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു.
 രാജകൊട്ടാരങ്ങളും കച്ചവടക്കേന്നങ്ങളും
 കൊള്ളയടിച്ചശേഷം തീവെച്ച് നശിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.
 അനുരാധപുര ജയിലിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന
 ആയിരക്കണക്കിന് തടവുകാരെ തുറന്നുവിട്ടു.
 നഗരത്തിലെ തെരുവുകൾ പുർണ്ണമായി ചോളപ്പടയുടെ
 നിയന്ത്രണത്തിലായി. അവർ തുടുത്ത ശികളും
 പെണ്ണങ്ങളെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിച്ച് മാനദംഗപ്പെടുത്തി.
 സ്വർണ്ണവും രത്നങ്ങളും മറ്റു വിലപിടിപ്പുള്ള
 സാധനങ്ങളും പിടിച്ചെടുത്തു. എതിർത്തവരെയും
 വെട്ടിവീഴ്ത്തി. പതിനായിരക്കണക്കിന് ആളുകൾ
 കൊല്ലപ്പെട്ടു. രാജരാജൻ്റെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച്
 ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളെയും മറ്റ് ദേവാലയങ്ങളെയും
 മാത്രമാണ് അക്രമത്തിൽനിന്നൊഴിവാക്കിത്. ഏകദേശം
 ഒരു മാസം കൊണ്ട് ശികളപ്പെട്ടയെ പുർണ്ണമായി കീഴടക്കി.
 എന്നാൽ അനുരാധപുര സംരക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തെക്കൻ
 പ്രദേശങ്ങളിലേക്ക് പോകാൻ വേണ്ട സൈനിക
 ബലമില്ലാത്തതിനാൽ ദീപ് മുഴുവൻ
 നിയന്ത്രണത്തിലാക്കുകയെന്ന ലക്ഷ്യം വിജയിച്ചില്ല.
 തന്റെ രഹസ്യക്കേന്നത്തിലേക്കു പിന്മാറിയ മഹീനനെ
 പിടികുടാനും സാധിച്ചില്ല.

അനുരാധപുര പിടിച്ചെടുത്തതോടെ രാജരാജൻ്റെ
 മുമുടി ചോളൻ എന സ്ഥാനപ്പേര് സ്പീകരിച്ചു. ചോള,
 ചേര, പാണ്ഡ്യസാമാജ്യങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയെന്നാണ്
 അതുകൊണ്ട് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടത്. സിംഹള രാജാക്കന്നാർ
 കൈവശം വെച്ചിരുന്ന പാണ്ഡ്യരാജാവിന്റെ
 രാജകിരീടവും തകാമകിയും വീണെടുക്കാനായില്ല.
 എന്നാരു പോരായ്യേ ആ ജയത്തിനുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.
 താൻ പിടിച്ചെടുത്ത ലക്ഷ്യം ഭാഗത്തിന് മുമുടി
 ചോളമണ്ണലം എന്നു പേരിട്ട രാജരാജൻ്റെ തലസ്ഥാനം
 കുടുതൽ സൗകര്യപ്രദമായ പുലോന്നുവയിലേക്കു മാറ്റി.
 അവിടെ പുതിയ കൊട്ടാരവും കേഷത്തുങ്ങളും മറ്റു
 സൗകര്യങ്ങളും നിർമ്മിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യു.

മുമുടി ചോളമണ്ണയലത്തിൽ ശക്തമായെങ്കിൽ ഭരണസംവിധാനം ഏർപ്പെടുത്തിയതിനു ശേഷമേ അദ്ദേഹം തന്നൊവുരിലേക്കു മടങ്ങിയുള്ളു.

എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലെയുംപോലെ അനുരാധപുരയിൽനിന്നും രാജരാജൻ് ഒരു പുതിയ റാണിയെ കിട്ടി. ചോളപുടയ്ക്കു മുന്നിൽ ആയുധംവെച്ച് കീഴടങ്ങിയ സിംഹള സേനാനായകൾ ദത്തസേനയുടെ മകൾ മംഗള, അവളുടെ ഭർത്താവ് അമരകീർത്തി യുദ്ധത്തിലെ ആദ്യദിവസം തന്നെ കൊള്ളപ്പെട്ടിരുന്നു മംഗളയും ദേവനായകിയെപ്പോലെ അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു. പക്ഷെ, നീഞ്ഞുമെല്ലിൽത്തെ അപ്പുര സൗന്ദര്യമായിരുന്നില്ല. അധികം പൊക്കമെല്ലാതെ തടിച്ചുരുണ്ട് ഒരു താമരമൊടു പോലെയായിരുന്നു അവൾ. ദേവനായകിയെക്കാൾ മുന്നോ നാലോ വയസ്സു കൂടുതലുണ്ടാവും. ദേവനായകിയെപ്പോലെ മംഗള രാജരാജനെ ആരതിയുമായി സ്വീകരിക്കുകയായിരുന്നില്ല. ഭൂഗർഭമാർഗ്ഗത്തിലുടെ ഓടിക്കഷപ്പെടാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ ചോളപുട പിടിച്ചുകെട്ടിക്കൊണ്ടു വരികയായിരുന്നു. ചെറിയ ബലപ്രയോഗമൊക്കെ വേണ്ടിവന്നു ദന്തു മെരുക്കിയെടുക്കാൻ. രക്ഷപ്പെടാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ കരച്ചിലും ബഹുമുഖമല്ലാം പതുക്കെ നിന്നു. മുന്നാം ദിവസം ചോളചക്രവർത്തിയുടെ എട്ടാമത്തെ റാണിയെന്ന പ്രലോഭനത്തിൽ മുന്നിൽ സന്തോഷത്തോടെ കീഴടങ്ങി.

കിടക്കയിൽ അവളും ദേവനായകിയെപ്പോലെ മിടുക്കിയായിരുന്നു. പൊക്കം കുറവാണെങ്കിലും സമ്പദമായിരുന്നു അവളുടെ ഉടൽ. രാജരാജൻ് ആ വിഭവസമ്പദമായ സദ്യ ശരിക്കും ആസ്പദിച്ചു. പക്ഷെ, പറത്തതെല്ലാം നിഴ്ഞ്ഞുമായി അനുസരിച്ചതല്ലാതെ മംഗള രക്ഷരം സംസാരിച്ചില്ല. അവർക്ക് സംസാരശേഷിയില്ലേ എന്നുപോലും രാജരാജൻ് സംശയം തോന്തി. ഒടുവിൽ ആനന്ദത്തിൽ ആലസ്യത്തിൽ രാജരാജൻ്റെ നീഞ്ഞുപരന്ന കൈക്കർഷക്കുള്ളിൽ ദതുങ്ങിക്കിടക്കുന്നോൾ അവൾ ആദ്യമായി സംസാരിച്ചത്. അവർ വലിയ ബഹുമാനത്തോടെ തീരെ

പതിനേത ശ്രദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോട് ‘ഒയ മട ആതരേയി ബ?’ എന്ന് ചോദിച്ചു. അവളുടെ കിലുക്കമുള്ള സിംഹാളനാടോ കേട്ടപ്പോൾ രാജരാജൻ സന്തോഷമായി. ഭാഗ്യം ഈ സുന്ദരിക്ക് സംസാരിക്കാനുമറിയാം. രാജരാജൻ സിംഹാളം നല്ലതുപോലെ അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ ‘മമ ഓയ്ക്ക ഗോധ കു ആതരേയി’ എന്നു പറഞ്ഞ് അവളെ തന്നിലേക്ക് കുറച്ചുകൂടി അടുപ്പിച്ചു. മംഗളയക്ക് വലിയ ആശ്രാസമായി.

ചോളചക്രവർത്തി വിചാരിച്ചപോലെ അത്ര പരുക്കനല്ല.

“മഹാരാജൻ... അങ്ങ് സിംഹബാഹുവിന്റെ കമ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

“അപ്പോൾ കമ പറച്ചിൽക്കാരിയുമാണെല്ലോ...നനായി പറയു...”

കമ പറയാനൊന്നും എനിക്കരിയില്ല. ഏതാണ്ട് ഓന്നര സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പ് തെങ്ങേൾ സിംഹാളരുടെ ഉൽപ്പത്തി അദ്ദേഹത്തിൽനിന്നാണ് തുടങ്ങുന്നത്. അങ്ങയുടെ ഈ കരുതേതറിയ കൈകൾ കണ്ടപ്പോൾ താൻ സിംഹബാഹുവിനെ ഓർത്തുപോയി.

“കണ്ടപ്പോഴോ അതോ...”

രാജരാജൻ അവളെ തന്റെ കൈകൾക്കാണ്ഡു വരിഞ്ഞുമുറുക്കി.

“അയ്യോ വിട്ടു...മഹാരാജൻ... കണ്ടപ്പോഴല്ല ഈ കരുതതറിഞ്ഞപ്പോൾ.”

“എന്നാൽ ശരി. കമ പറയു കേൾക്കെടു...”

“സിംഹബാഹുവിന്റെ അമ സുപ്പാദേവി വംഗരാജ്യത്തെ ഒരു സുന്ദരിയായ രാജകുമാരിയായിരുന്നു. ജനിച്ച സമയത്തുതന്നെ അവളെ ഒരു സിംഹമാണ് വിവാഹം കഴിക്കുകയെന്ന് അശരീരി കേട്ടിരുന്നു. ഭയന്ന രാജാവും രാജത്തിയും സുപ്പാദേവിയെ പുറത്തിരക്കാതെ വളരെ സുരക്ഷിതമായി താമസിപ്പിച്ചു. പക്ഷേ, മഗധയിലെ ഒരു ഉത്സവത്തിൽ പക്ഷടുക്കാനായി രാജകുടുംബം പോകുന്നോൾ വഴിയിലൊരു കാട്ടിൽ വെച്ച് സിംഹം അവരെ ആക്രമിക്കുകയും രാജകുമാരിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടു പോവുകയും ചെയ്തു.

സിംഹം രാജകുമാരിയെ ഒരു ഗുഹയ്ക്കുള്ളിൽ താമസിപ്പിച്ചു. വംഗരാജാവ് എത്ര അനേപഷിച്ചിട്ടും സുപ്പാദേവിയെ കണ്ടത്താനായില്ല സിംഹവും രാജകുമാരിയും ഗുഹയ്ക്കുള്ളിൽ ഭാര്യാടർത്താക്കമൊരേപ്പാലെ ജീവിച്ചു.”

“ഭാര്യാടർത്താക്കമൊരേപ്പാലെയോ?”

“അതെ, ഏതാണ്ക് എൻ്റെ ഇപ്പോഴതെത അവസ്ഥതനെ. ആദ്യം കുറേനേരും കരഞ്ഞ ബഹളം കൂട്ടിയെങ്കിലും രക്ഷപ്പെടാൻ പറ്റിശ്വലനു മനസ്സിലായപ്പോൾ രാജകുമാരി സിംഹത്തെ സന്നേഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. സിംഹത്തിനു അവലേയും വലിയ സ്നേഹമായിരുന്നു.”

“എത്ര സന്നേഹിച്ചാലും മനുഷ്യനും മൃഗവുമാണോ? ”

“മഹാരാജൻ, മനുഷ്യനും മൃഗവും തമിൽ ചേർന്നാലും കൂട്ടിക്കളുണ്ടാകുമെന്നാണ് അങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യം പറയുന്നത്.”

“അതൊരു ചീത്ത പാരമ്പര്യമാണാണോ. പാവം ആ സിംഹത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ നിന്റെ സുപ്പാദേവി ശരിക്കു കഴിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവും.”

“സ്നേഹമുണ്ടജ്ഞിൽ ഏതു സിംഹമായാലും സാരമില്ല മഹാരാജൻ. തൊൻ്തരെനു അങ്ങയുടെ മുന്നിലേക്കു പേടിച്ചുവിരച്ചാണോ വന്നത്. അങ്ങനെ സുപ്പാദേവിക്കി സിംഹബാഹുവെന്നും സിംഹസവലിയെന്നും പേരുള്ള ഇരട്ടക്കൂട്ടികൾ ജനിച്ചു. സിംഹബാഹുവിന്റെ കൈകാലുകൾ സിംഹത്തിന്റെതുപോലെയായിരുന്നു. സിംഹം ഇരതേടാൻ പോകുമ്പോൾ ഒരു വലിയ പാറയെടുത്ത് ഗുഹയുടെ മുന്നിൽവെച്ചടയ്ക്കും. സിംഹബാഹുവിന് പതിനാറു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അമ്മ മകനോട് കാര്യങ്ങളെല്ലാം പറത്തുകൊടുത്തു. ഒരു ദിവസം സിംഹം ഇരതേടാൻ പോയ സമയത്ത് സിംഹബാഹു ഗുഹയുടെ മുന്നിലെ കല്ലെടുത്ത് മാറ്റി അമ്മയെയും അനിയത്തിയെയുംകൊണ്ട് രാജധാനിയിലേക്കു രക്ഷപ്പെട്ടു. വംഗരാജാവായ സുപ്പാദേവിയുടെ അച്ചുന്ന്...അയ്യോ... അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് ഓർമ്മവരുന്നില്ലപ്പോ... വളരെ സന്തോഷമായി.”

“അത്രയെയുള്ളൂ കമം...”

“സിംഹം ശുഹയിൽ തിരിച്ചത്തിയപ്പോൾ ഭാരൂദയയും മക്കലൈയും കാണാതെ വല്ലാതെ വിഷമിച്ചു. ദേഹപും സകടപും കാരണം ഭ്രാന്തു പിടിച്ചു നാട്ടിലേക്കിരിങ്ങി മനുഷ്യരെ ആക്രമിക്കാൻ തുടങ്ങി. പ്രജകൾ രാജാവിന്റെയടുത്തു പരാതിയുമായി എത്തി. രാജാവ് സിംഹബാഹുവിനെ വിളിച്ച് കാരും പറ്റെതു. അദ്ദേഹം അബ്യും വില്ലുമായി കാട്ടിലേക്കു ചെന്നു. മകൻ വരുന്നത് കണ്ണപ്പോൾ സിംഹം സന്തോഷത്തോടെ ഓടി അടുത്തേക്ക് വന്നു. അവൻ ശുഹയിലേക്കു മടങ്ങിവരികയാണെന്നാണ് സിംഹം കരുതിയത്. പക്ഷേ, സിംഹബാഹു വിഷം പുരട്ടിയ ദരബെടുത്ത സിംഹത്തിനു നേരെ അയച്ചു. സിംഹം ഉറക്കെ കരഞ്ഞുകൊണ്ട് പിടിത്തുവീണു മരിച്ചു.”

“സിംഹബാഹു ചെയ്ത തീരെ ശരിയായില്ല.”

“എനിക്കും അങ്ങനെതന്നെന്നാണ് തോന്തിയത് മഹാരാജൻ. തൊൻ കേടു കുമ അങ്ങനെന്നാണ്. സിംഹബാഹുവിനെ വംഗത്തിലെ അടുത്ത രാജാവാക്കാമെന്നു പറഞ്ഞെങ്കിലും അദ്ദേഹം അതു സ്വീകരിക്കാതെ സിംഹപുര എന്നാരു പുതിയ രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. സഹോദരിയായ സിംഹസവലിയെത്തന്നെന്നാണ് സിംഹബാഹു വിവാഹം കഴിച്ചത്. അവർക്ക് പതിനാറ് ഇരട്ടക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ ജനിച്ചു. മുത്ത മകൻ വിജയ വലിയ കുഴപ്പക്കാരനായിരുന്നു. അയാളുടെയും കൂടുകാരുടെയും ദുർനടപ്പും ദുഷ്പ്രവൃത്തികളും കാരണം ജനങ്ങളും സിംഹബാഹുവും പൊറുതിമുട്ടി. ദുവിൽ നിവൃത്തിയില്ലാതെ വിജയയെയും 700 കൂട്ടാളികളെയും തല പാതി മുണ്ടാക്കി ചെയ്തു കൂപ്പലിൽ കയറ്റി ലക്കയിലേക്കയെച്ചു. ലക്കയിലെത്തിയ വിജയ, കുവേൺഡീയൻ യക്ഷ രാജകുമാരിയെ വിവാഹം ചെയ്യു. ആ പരമ്പരയിൽപ്പെട്ടവരാണ് തങ്ങൾ സിംഹളരണ്ണാം.”

“നിന്റെ കമയിലെ സിംഹബാഹുവിനെക്കാൾ എനിക്ക് ഇഷ്ടമായത് ആ പാവം സിംഹത്തിനെന്നാണ്. നിന്റെ നാട്ടിൽ സ്വന്തം സഹോദരിയെ വിവാഹം കഴിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം ഇപ്പോഴുമുണ്ടോ?”

“സാധാരണ ജനങ്ങൾക്കിടയിലില്ല. രാജാക്കമോർക്ക് എന്തുമാകാമല്ലോ, സ്വന്തം മകളെ വിവാഹം ചെയ്യുന്നവർവരെയുണ്ട്. മദ്യത്തിന് അടിമയായി വളരെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ മരിച്ചുപോയ രാജാക്കമോരുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഓടിരക്ഷപെട്ട മഹീന മനസ്സ് ചെയ്യുന്ന തെമ്മാടിത്തങ്ങൾക്ക് ഒരു കണക്കുമില്ല.”

“മഹീനൾ എവിടേക്കാണ് രക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് നിന്നക്കരിയാമോ? ”

പെട്ടുന്ന് അവർ നിഴ്ഞ്ഞുണ്ടായി. കുറച്ച് എന്തോ ആലോച്ചിച്ചിട്ടുന്നപോലെ പറത്തു:

“അറിയാം. എളുപ്പത്തിൽ അർക്കും അവിടെയെത്താൻ സാധിക്കും. ഒരു തവണ എന്ന അവിടേക്കു കൊണ്ടുപോയിട്ടുണ്ട്.”

“എന്തിന്? ”

“സേനാപതിയുടെ മകൾക്ക് രാജാവിന്റെ ഉത്തരവ് അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ പറുമോ? ഒരു രാത്രിയിൽ കൂടുതൽ അദ്ദേഹം ഒരു പെൺഡിന്റെ കൂടെയും ഉറങ്ങാറില്ല എന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. എന്നിക്കും ദരിക്കൽ അതിനുള്ള ഭാഗമുണ്ടായി. കണ്ണുകൈട്ടിയാണ് കൊണ്ടുപോയത്. മഞ്ഞല്ലിൽ നിന്നിരങ്ങിയിട്ടും അയിരക്കണക്കിനു പടികൾ കയറേണ്ടി വന്നു. പക്ഷേ, ദുവിൽ കണ്ണിലെ കൈട്ടഴിച്ചപ്പോൾ കണ്ടത് ആകാശത്തിലെ ഒരു സ്വർഭൂമായിരുന്നു. സംഗീതവും നൃത്തവും മദ്യവും പുഴപോലെ ഒഴുകുന്ന സ്വർഭൂം. അവിടെ പല രാജുങ്ങളിൽ നിന്നും വന്ന നുറുക്കണക്കിനു സുന്ദരിമാരും ചുതാടക്കാരും അലോച്ചിക്കുകയായിരുന്നു. അലോച്ചങ്ങൾ പുലരിവരെ നീണ്ടു. രാജാവിന്റെ മാത്രമല്ല അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഹൃത്തുകളുടെയും ഇഞ്ചുങ്ങൾക്ക് വഴങ്ങേണ്ടി വന്നു. വളരെ വിചിത്രമായിരുന്നു അവരുടെ രീതികൾ. വേദനയും സന്തോഷവും വേർത്തിരിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധി ഇടക്കലർന്നിരുന്നു. തിരിച്ച് കണ്ണുകൈട്ടി മടക്കി അയക്കുപോൾ ഇതൊരു സ്വർഭൂമാണെന്ന് കരുതി മറക്കാനായിരുന്നു ഉത്തരവ്. ആ ദേരാറു രാത്രികൊണ്ട് എനിക്കൊരു കുഞ്ഞിനെ സമ്മാനമായി കിട്ടി. ഇടുങ്ങിയ കണ്ണുകളും ചീനക്കാരുടെ മുവവുമുള്ള ആ കുട്ടി പക്ഷേ,

രാജാവിന്നേതായിരുന്നില്ല. ഒരു വയസ്സാകുന്നതിനു മുമ്പേ
അവനെ കൊന്നുകളയാനുള്ള ഉത്തരവ് വന്നു. ഭട്ടാർ
വന്ന് അവനെ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി. പിന്നീട്
എന്താൻ സംഭവിച്ചതെന്ന് തൊൻ അന്വേഷിച്ചിട്ടില്ല.
മഹാരാജൻ വെറുതെ ഏനെ എന്തിനാണ് അതെല്ലാം
ഓർമ്മിപ്പിച്ചത്...”

അവർ രാജരാജൻ്റെ നെഞ്ചിൽ തലചായ്ച്ച്
തേങ്ങിതേങ്ങി കരഞ്ഞു.

രാജരാജൻ മംഗളയെ തഞ്ചാവുരിലേക്ക്
കൊണ്ടുപോയില്ല. ലക്ഷ്യിലെ ചോള മാദ്ദവിയാരായി
അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിച്ചു. അഞ്ച് മാസവും
പതിനെട്ടു ദിവസവും കഴിത്തെ തഞ്ചാവുരിൽ
തിരിച്ചെത്തിയപ്പോൾ ദേവനായകി പ്രസവിച്ച് ഒരു
ദിവസം കഴിത്തിരുന്നു.

കുവേണി

മഹീനന തോൽപ്പിച്ച് വിജയശീലാളിതനായി
തിരിച്ചെത്തിയ രാജരാജ ചോളനെ വലിയ
ആദ്യാഷങ്ങളോടെയാണ് രാജധാനിയിലെ പാറരാവലി
സ്വീകരിച്ചത്. പ്രസവം കഴിഞ്ഞ് അധികം
ദിവസമാകാത്തതിനാൽ - - - - -

വിജയശീലാളിതനായി
ചോളനെ വലിയ
രാജധാനിയിലെ പാറരാവലി
കഴിഞ്ഞ് അധികം
ദേവനായകിക്ക് ആ

അത്തോഴങ്ങളിൽ നേരിട്ട് പക്കടുക്കാൻ കഴിത്തില്ല;
തിരക്കുകളും കഴിത്ത് സന്യയ്ക്കു ശേഷമാണ്
രാജരാജൻ അവളെ കാണാൻ അന്തപുരത്തിലെത്തിയത്.
ദേവനായകി അപ്രോശ് പട്ട മെത്തയിൽ കിടന്ന് ഒരു
താരാട്ട് മുളിക്കൊണ്ട് മകൾക്കി
മുലകൊടുക്കയായിരുന്നു. അവർ വലിയ
സന്തോഷത്തോടെ പെട്ടനീഞ്ഞേറ്റ് കുത്തിനെ
രാജരാജൻ്റെ കയ്യിലേക്ക് കൊടുത്തു. ആ തിരക്കിൽ
അഴിച്ചുവെച്ച മുലകച്ച കെട്ടാൻ മറന്നുപോവുകയും
ചെയ്യു. പ്രസവത്തോടെ അൽപ്പമൊന്നു തടിച്ച് കൂടുതൽ
സുന്ദരിയായ ദേവനായകിയെ രാജരാജൻ
അത്ഭുതത്തോടെ നോക്കി. പിന്നെ തുക്കുവിളക്കിന്റെ
പ്രകാശത്തിൽ കുത്തിനെ വിശദമായി കണ്ടു.

“കണ്ണും മുക്കുമെല്ലാം
അങ്ങയുടെപോലെതന്നെയാണെന്ന് എല്ലാവരും
പറയുന്നു.”

“അങ്ങനെ അവാതിരിക്കില്ലല്ലോ. പക്ഷേ, ഈ
പൊന്തിന്റെ നിറം നിന്നേതന്നെയാണ്.”

“സാരമില്ല, എന്തേതായി എന്തെങ്കിലും ചിലത്
അവർക്കുമുണ്ടാക്കേ. മഹീനനെ തോൽപ്പിച്ച
ചോളമന്നനുള്ള എന്നെല്ലാം സമ്മാനമാണെവർ.”

“അങ്ങനെയാണോ, എന്നാൽ നമുക്ക് ഇവളെ
കുവേണിയെന്ന് വിളിക്കാം.”

“അതെന്നാം അങ്ങനെയെരു പേര്?”

“ഒരു സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പ് ലക്ഷയിലേക്ക് വിജയ എന്ന
ആദ്യത്തെ സിംഹള രാജകുമാരൻ ചെല്ലുന്നോൾ അവിടത്തെ
രാജകുമാരിയായിരുന്നു കുവേണി. വിജയ
അവളെ വിവാഹം കഴിച്ചു. രണ്ടു മകളുമുണ്ടായി. പിന്നീട്
ഒരു പാണ്ഡ്യരാജകുമാരിയെ വിവാഹം
കഴിക്കാനായി അധികാരി കുവേണിയെയും കൂട്ടിക്കളേയും
ഉപേക്ഷിച്ചു. അതിൽ മനംനോന്ത കുവേണി
കൂട്ടികളുമായി ആത്മഹത്യ ചെയ്യു. കുവേണിയുടെ
ശാപമാണ് സിംഹളരുടെ നാശത്തിന് കാരണമെന്ന്
വിശ്വസിക്കേണ്ടുന്നു. സിംഹളമന്നെന തോൽപ്പിച്ചതിന്റെ
ഓർമ്മയ്ക്കാണ് താൻ ഇവർക്ക് കുവേണിയെന്നു
പേരിട്ടുന്നത്.”

രാജരാജൻ കുന്തതിന്റെ ഇളം കവിളിലൊരു ഉമ്മ കൊടുത്തു. എന്നിട്ട് ചെവിയിൽ പതുക്കൈ 'യെൻ അൻപു' കുവേണി പാപ്പാ' എന്നു വിളിച്ചു. അവൻ ഉറക്കൈ കരയാൻ തുടങ്ങി. ദേവനായകി തിരികെ വാങ്ങി മുലകോടുത്തപ്പോഴേ കരച്ചിൽ മാറിയുള്ളു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കുവേണി ഉടങ്ങി.

കുറച്ചു സമയംകൂടി അന്തപുരത്തിൽ ചെലവഴിച്ച രാജരാജൻ യുദ്ധത്തിന്റെ ഓരോ ഘട്ടത്തിലും സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങൾ വളരെ വിശദമായി ദേവനായകിയെ പറഞ്ഞുകേൾവിച്ചു. അവളുടെ ഉപദേശം സ്പീകർക്കാതെ കീരിമലയിലേക്ക് നീങ്ങിയതിൽ കഷമ ചോദിച്ചു. ചാരനാർ വശം കൊടുത്തയച്ച ഓലയിലെ നിർദ്ദേശങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക നന്ദിയും പറഞ്ഞു. ദേവനായകിയുടെയും സുൽത്താൻ സെഴ്സ് മൂഹമദിന്റെയും ഇരവിപ്പിള്ള നായനാരുടെയും സഹായമില്ലായിരുന്നുക്കിൽ ശിക്കളപ്പോരിൽ ജയിക്കാൻ സാധിക്കില്ലായിരുന്നുവെന്നു കേടപ്പോൾ സന്തോഷം കൊണ്ടവളുടെ കണ്ണുകൾ നിരഞ്ഞു. അതിനുള്ള സമ്മാനമായി പുത്തലം ഭാഗത്തിന്റെ അവകാശം സുൽത്താനു നൽകിയെന്നും ഇരവിപ്പിള്ളയെ അനുരാധപുരയിലെ സെന്റികമേധാവിയാക്കിയെന്നും കേടപ്പോൾ തനിക്കൊന്നുമില്ലെയെന്നു ചോദിക്കാൻ തോന്തിയെങ്കിലും ചോദിച്ചില്ല. ഇതോന്നും ചോദിച്ചു വാങ്ങേണ്ടതല്ലല്ലോ എന്ന് മനസ്സ് പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, അവളെ അത്ഭുതപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് രാജരാജൻ തന്നെ വളരെ സന്തോഷത്തോടെ അതിരിയിച്ചു:

“മുമുടി ചോളമന്നെൻ മഹാരാണി ഇനി കാത്ത മാദേവിയാരാൻ. രാജസദസ്സിൽ ഇടതുവശത്തിരുന്ന് കാര്യങ്ങൾ നോക്കണം. യുദ്ധത്തിനോ മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കോ പോകുമ്പോൾ ഭരണത്തിന്റെ മുഴുവൻ ഉത്തരവാദിത്തവും നിനക്കായിരിക്കും. എല്ലാ കാര്യങ്ങൾക്കും കുറവായ്ക്കുക അക്കെ സഹായിക്കും.”

ആദ്യം വലിയ സന്തോഷം തോന്തിയെങ്കിലും ദേവനായകിക്ക് പെട്ടെന്ന് അതിലെ അപകടം മനസ്സിലായി. ലോക മാദേവിയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ മഹാരാണി. അവരെ മാറ്റി തന്നെ ആ സ്ഥാനത്തെക്കു

കൊണ്ടു വന്നാൽ വലിയ പ്രധാനങ്ങളാകും. താൻ വന്നശ്രേഷ്ഠം രാജരാജൻ മറ്റ് റാണിമാരുടെ അന്തപുരങ്ങളിൽ ഉറങ്ങാതെത്താത്തതിനാൽ മനനെ വലവീശിപ്പിടിച്ച ചേരനാട് പെണ്ണന് ഇപ്പോൾത്തനെ അപവാദം കേൾക്കുന്നുണ്ട്. റാണിമാരെയെല്ലാം തുകിനിർത്തി രാജരാജനെയും ഭരണത്തയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന കുറവായ് അക്കയ്ക്കും ഇപ്പോൾ തന്നോടു വലിയ താൽപര്യമില്ല. ആ സ്ഥിതിക്ക് തന്ന മഹാരാണിയാക്കിയാൽ രാജകൂടുംബത്തിനകത്ത് കടുത്ത അധികാരത്തിൽക്കൊങ്ങളാകും. അതു ആത്യന്തികമായി രാജരാജനെയാണ് ദുർബലപ്പെടുത്തുക.

“അതു വേണ്ട രാജൻ. മഹാരാണിയായ ലോക മാദ്ദേഖിതനെ ആ സ്ഥാനത്ത് തുടരട്ടു. ഭരണപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ അങ്ങെയെ സഹായിക്കണമെങ്കിൽ രാജസദസ്സിൽത്തനെ ഇരിക്കണമെന്നില്ലാണോ. ലക്ഷാ വിജയത്തിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി എനിക്ക് മറ്റൊന്തക്കിലുമൊരു സമ്മാനം തന്നാൽ മതി.”

രാജരാജൻ അത് അവളുടെ വിനയമാണെന്നു കരുതി സമ്മതിച്ചില്ല. പക്ഷേ, കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു കേട്ടപ്പോൾ ദേവനായകി പറയുന്നതാണ് ശരിയെന്നു ബോധുമായി. അവളോടു വലിയ ബഹുമാനവും തോന്തി. മറ്റാരായിരുന്നെങ്കിലും ഇത്തയ്യാനും ചീന്തിക്കാൻ മീനക്കെടാതെ മഹാരാണി പട്ടം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. അവർക്ക് മറ്റൊന്ത് സമ്മാനമാണ് നൽകേണ്ടതെന്നു ചീന്തിച്ചുകൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം അറയിൽനിന്നു മടങ്ങിയത്. അന്നു രാത്രിയിലെ താമസം ലോക മാദ്ദേഖിയുടെ കൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നു. പ്രായത്തിന്റെ മദ്ദേഖിലും അവരുടെ സൗന്ദര്യത്തിനു കാര്യമായ കുറവൊന്നും വന്നിരുന്നില്ല. പക്ഷേ, ഇതുവരെ ഒരു കുത്തിനെ പ്രസവിക്കാനുള്ള ഭാഗം അവർക്കുണ്ടായിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് രാജരാജൻ തന്നോടു വലിയ താൽപര്യം കാണിക്കാത്തതെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യു. ശിക്കളപ്പോരിൽ ജയിച്ച മനസ് ആദ്യ ദിവസംതനെ അരമനയിലേക്കു വന്നപ്പോൾ മഹാരാണിക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി.

അഞ്ചു മാസത്തിലേറെ നാട്ടിലില്ലാതിരുന്നതിനാൽ
 രാജരാജൻ തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങൾ വളരെ
 തിരക്കേറിയതായിരുന്നു. ദേവനായകിയുടെയും
 കുഞ്ഞിന്റെയും കുടെ വേണ്ടതെ സമയം ചെലവഴിക്കാൻ
 കഴിത്തില്ല. അയൽരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള
 ടീഷണികളുടെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കി പ്രതിരോധ
 നടപടികൾ സ്പീകരിക്കാനും സൈനിക പരിശീലന
 കേന്ദ്രങ്ങളിലെ പുതിയ ഭേദമാരുടെ പ്രകടനം
 വിലയിരുത്താനും പ്രധാന കച്ചവടക്കേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച്
 നികുതി പിരിവ് കൃത്യമായി നടക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു
 പരിശോധിക്കാനുമൊക്കെയായി രാജ്യത്തിനകത്ത്
 നിരവധി യാത്രകൾ ചെയ്യേണ്ടിവന്നു.
 കാര്യങ്ങൾക്കാക്കെ ഒരടുക്കും ചിട്ടയും വരുത്താൻ
 ഒന്നുണ്ടു മാസം വേണ്ടിവന്നു. അപ്പോഴേക്കും
 ദേവനായകിയും പ്രസവശുശ്രൂഷ കഴിത്ത്
 ആരോഗ്യവത്തിയായി. കുവേൺ നന്നായി ചിരിക്കാനും
 കളിക്കാനും ഒക്കെ തുടങ്ങി.

തിരക്കല്ലാം കഴിത്ത് ഉത്സവങ്ങളുടെ കാലമായ
 മാർഗ്ഗി വന്നപ്പോൾ രാജരാജൻ ദേവനായകിയെയും
 കുഞ്ഞിനെയുംകൂട്ടി ശ്രീരംഗം രംഗനാമസ്പാമി
 ക്ഷേത്രത്തിൽ ദർശനത്തിനെത്തി. മനോഹരമായി
 അലങ്കരിച്ച നാലു കുതിരകളെപ്പുടിയ തേരിൽ,
 ചതുരംഗപ്പടയുടെ അക്കസ്തിയോടെ വാദ്യമേളങ്ങളുമായി
 വലിയ ആഞ്ചോഷമായിട്ടായിരുന്നു തന്റൊവുരിൽനിന്ന്
 ഉറയുരിലേക്കുള്ള ആ യാത്ര. ചോളവംശത്തിന്റെ
 ആദ്യകാല തലസ്ഥാനമായ ഉറയുരിലേത്തി
 കരികാലചോളരു സമാധിയിൽ പുഞ്ചാർച്ചുനപച്ചയ്
 അൽപം വിശ്രമിച്ചതിനു ശേഷം പല്ലക്കിൽ കാവേരി
 കടവിലേക്കും അവിടെനിന്ന് ചീതുതേണിയിൽ
 അക്കരയുള്ള രംഗനാമ ക്ഷേത്രത്തിലേക്കും ചെന്ന്
 ചോളമനെന്നയും റാണിയെയും മുഖ്യ പുജാരിയും
 പൗരപ്രമുഖരും ക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് പുർണ്ണ കുംഭത്തോടെ
 സ്പീകരിച്ചു. രാജരാജൻ കുവേണിയുടെ പേരിൽ
 ശ്രീരംഗനാമന് ഒരു ആനയെ നടയ്ക്കിരുത്തിയാണ്
 കോവിലിനുള്ളിലേക്ക് കയറിയത്. ദേവനായകി
 രംഗനാമസ്തിശീയിയിൽ ആണ്ഡാളിന്റെ മാർഗ്ഗി തിക്കൾ

തുടങ്ങി തിരുപ്പാവെയിലെ എല്ലാ പാസരങ്ങളും മധുരമായി പാടി നൃത്യാർച്ചനചെയ്ത രാജരാജനടക്കം സകല ജനങ്ങളും അത്ഭുതത്വത്തോടെ നോക്കിനിന്നു.

അമുരാത്രി അവർ ഉറയുർ കൊട്ടാരത്തിലാണ് താമസിച്ചത്. ശിക്കളയുദ്ധത്തിലെ ബാക്കി വിശ്രഷ്ടങ്ങൾ അപ്പോഴാണ് രാജരാജൻ ദേവനായകിയോട് സാവകാശമായി പറയാൻ പറ്റിയത്. മാതെന്തയിൽനിന്ന് അമുരാധപുരയിലേക്കു പുഴയിൽക്കൂടിയുള്ള ധാത്രയിൽ മുതലകൾ കൂട്ടം കൂട്ടമായി വന്ന് ആക്രമിച്ചതും പുതലം കായലിലെത്തിയ കാന്തള്ളുർ കൂപ്പലുകളിലോന്ന് ചതുപ്പിൽ പുഞ്ചപോയതും നവരത്നഹാര ചെപ്പിനുള്ളിൽ ആലേവനം ചെയ്യ അമുരാധപുരയിലെ ഗുഹാമാർഗ്ഗങ്ങൾ അതുപോലെതന്നെ കണ്ടതുമെല്ലാം രാജരാജൻ വിശദമായി പറയുന്നോൾ ദേവനായകി കുവേൺിക്ക് മുലകൊടുത്തുകൊണ്ട് ആകാംക്ഷയോടെ കേട്ടിരുന്നു. സംശയം തോന്തിയതും മനസ്സിലാക്കാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ചോദിച്ചരിഞ്ഞു. യുദ്ധത്തപ്പറ്റി എല്ലാം പറത്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിക്കളത്തിലെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള ധാത്രക്കൈക്കൂറിച്ചായി ദേവനായകിയുടെ ചോദ്യം. രാജരാജൻ ആദ്യമൊന്നു പരുങ്ഗി. പിന്നെ അതിബുദ്ധിശാലിയായ ഹവളുടെ മുൻപിൽ കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുന്നതാണ് നല്ലതെന്നു തോന്തി....

“ശിക്കളത്തിൽ രാജകീയമായ സ്വർഗ്ഗധാത്രകൾക്ക് വലിയ അവസരമൊന്നും ലഭിച്ചില്ല. മഹീനന്ന് തന്റെ മുൻഗാമിയായ സേന എന്ന രാജാവിന്റെ ഭാര്യയെയും മകളെയും റാണിമാരാക്കിവെച്ചിരുന്നു. അതിൽ മകൾ വളരെ സുന്ദരിയാണെന്നു കേട്ടിരുന്നു. പക്ഷേ, തങ്ങൾ അമുരാധപുരയിലെത്തിയപ്പോഴേക്കും മഹീനന്നും കൂടുംബവും അവിടെ നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു. ഭാഗ്യത്തിന് മംഗളയെ കിട്ടി. അവൾ ഒരു സേനാനായകന്റെ മകളായിരുന്നു. ആദ്യം വലിയ കരച്ചിലും ബഹുമായിരുന്നുങ്കിലും പിന്നീടൊക്കെ ശരിയായി. അമുരാധപുരയിൽ നിന്ന് മടങ്ങുന്നതുവരെ അവൾ കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു.“

അമ്പപം അസുയ തോനിയതുകൊണ്ടോ എന്തോ മംഗളയെക്കുറിച്ച് കുടുതലരിയാൻ ദേവനായകിക്ക് വലിയ ആക്കാംക്ഷയായി. രാജരാജൻ മംഗളയുടെ കമ്മുഴുവൻ അവളോടു പറഞ്ഞു.

“പാപം. എന്നിടെന്താ എന്നെക്കാണ്ഡുവന്നപോലെ മംഗളയെ ഇങ്ങോടു കൊണ്ഡുവരാതിരുന്നത്? ”

“രാജഭരണത്തിൽ സഹായിക്കാനുള്ള അറിവും കഴിവുമെന്നും അവൾക്കില്ല. നമ്മുടെ ഭാഷയും സംസ്കാരവുമല്ല. ഇവിടത്തെ രീതികളുമായി പൊരുത്തപ്പെടാൻ വലിയ വിഷമമായിരിക്കുമെന്നു തോനിയത്തിനാൽ മംഗള അവിടത്തനെ താമസിക്കേണ്ട എന്നു കരുതി.”

“സുന്ദരിയാണോ? ”

“നിന്നേയതു സൗന്ദര്യമെന്നുമില്ല. എങ്കിലും ചോളമന്നൻ മാദേവിയാകാൻവേണ്ട സൗന്ദര്യമുണ്ട്.”

“അതോക്കെ എന്ന പിണകാതിരിക്കാൻ വെറുതെ പറയുന്നതല്ലോ? ”

“എയ്യ് അല്ല. നീ ചെന്നകമൊടുപോലെ മനോഹരിയാണെങ്കിൽ അവൾ താമരമൊടുപോലെ. ”

ചെന്നകമൊടുപോലെയുള്ള തന്നെയും താമരമൊടുപോലെയുള്ള മംഗളയെയും മനസ്സിൽ സങ്കർശിച്ചപ്പോൾ ദേവനായകിക്കു ചിരിയടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഭാഗ്യത്തിന് ഉറങ്ങുകയായിരുന്ന കുവേൺ ഉണ്ടണില്ല. രാജരാജൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്കായി അവളെ മെത്തയിലേക്കാനയീച്ചു. അവളും കുറെക്കാലമായി അത് കൊതിക്കുകയായിരുന്നു. മുമുടി ചോളനായതോടെ രാജരാജൻ ചെറുപ്പത്തിന്റെ കുറുന്പും കുസ്യതിയും നഷ്ടമായിത്തുടങ്ങിയോ എന്നവർക്ക് സംശയം തോന്തി. എല്ലാത്തിലും ഒരു പതിനേത രീതി. പക്ഷേ, ഇക്കിളിക്കുട്ടിയും തമാശകൾ പറഞ്ഞും പിണങ്ങിയും പ്രലോഭിപ്പിച്ചും നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവൾ അദ്ദേഹത്തെ പഴയ രാജരാജനാക്കി.

കാലത്ത് കാവേരിയിൽ കൂളിച്ച് വീണ്ടും രംഗനാമനെ തൊഴുത്തുകൂടിനു ശേഷമാണ് അവൾ തഞ്ചാവുരിലേക്കു മടങ്ങിയത്. പക്ഷേ, അതിനു മുമ്പ് ശ്രീരംഗനാമൻ

തിരുനടയിൽവെച്ച് രാജരാജൻ ദേവനായകിക്ക് ഒരു പ്രത്യേക സമ്മാനം നൽകി. അത് രംഗനാം പാദങ്ങളിൽ ഒരു രാത്രി മുഴുവൻ പുജിച്ച ഏഴു താങ്കോലുകളടങ്ങിയ ഒരു താങ്കോൽക്കൂട്ടമായിരുന്നു.

“ശിക്കളപ്പോൾ ജയിക്കാൻ ദേവനായകി ചെയ്യ സാഹയങ്ങൾക്കുള്ള സമ്മാനമാണിത്. തിരുവാരുരിൽ കാവേരിയുടെ തീരത്ത്, തൃശ്ശൂർക്കേഷ്ഠത്തിന് സമീപം പണിതീർത്ത പുതിയ ചോള രാജകൊട്ടാരം ഈനി കാഞ്ച മാദേവിയാരുടെയാണ്. കാന്തള്ളൂർശാലയേപ്പാലെ ഒരു വൈജ്ഞാനികക്കേന്മാർ അതിനോട് ചേർന്ന ആരംഭിക്കണം. രാജുത്തിന്റെ നാനാഭാഗത്തുമുള്ള ജന്മാനികളായ ഗുരുക്കമൊരെ അവിടെ കൊണ്ടു വന്നു താമസിപ്പിക്കണം. നമ്മുടെ കുട്ടികൾക്ക് എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നല്ല വിദ്യാഭ്യാസത്തിനുള്ള സൗകര്യം വേണം. അതോടൊപ്പം തന്നെ നമ്മുടെ രാജുത്തത്തിൽ വിലയേറിയ വൈജ്ഞാനികഗ്രന്ഥങ്ങളെല്ലാം ശേഖരിച്ച് സുക്ഷിക്കാനുള്ള സൗകര്യമുണ്ടാക്കണം. അനുരാധപുരയിലെ ബുദ്ധവിഹാരങ്ങളിൽ എത്ര ശ്രദ്ധയേണ്ടെയാണ് അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്നിയാമോ? ചരിത്ര സംഭവങ്ങൾ അവർ വളരെ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിവെയ്ക്കുന്നുമുണ്ട്. ബുദ്ധൻ ആദ്യമായി ലക്ഷ്യിലെത്തിയ ദിവസം മുതൽ ഇന്നുവരെ നടന്ന കാര്യങ്ങൾ അഭ്യഗ്രിരി വിഹാരത്തിലെ സന്ധാസിമാർക്ക് കൃത്യമായി പറയാൻ കഴിയും. ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തി വെയ്ക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ പുർണ്ണികൾ വേണ്ടതു ജാഗ്രത കാണിച്ചിട്ടില്ല. നമുക്ക് ആ രീതി മാറ്റണം. എല്ലാ ചരിത്രസംഭവങ്ങളും കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തുകയും കുട്ടികളെ പറിപ്പിക്കുകയും വേണം. കുതിരമുഖി മാ ദേവിയാരുടെ കമപോലെ വെറും വിശ്വാസങ്ങളാകരുത്. കല്ലിലും ചെന്നുതകിടുകളിലുമായി നമ്മുടെ പുർണ്ണികരും നമ്മളും ചെയ്യകാരുങ്ങൾ കൃത്യമായി രേഖപ്പെടുത്തിവെയ്ക്കണം.“

സിംഹളപ്പോരിൽ ജയിച്ചത്തിയശ്രേഷ്ഠം രാജരാജൻ വന്ന മാറ്റങ്ങൾ കണ്ണ് ദേവനായകിക്ക് അത്ഭുതവും അഭിമാനവും തോന്തി. മംഗളയും

സ്വാധീനംകൊണ്ടാകുമോ ഇന്ന് മാറ്റങ്ങൾ? അതോ ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാരെപ്പാലെയുള്ള അവിടത്തെ സന്യാസിമാരുടെ സ്വാധീനമോ? എന്തായാലും നന്നായി. കാത്തള്ളുർ പോർ ജയിച്ചതിനു ശേഷമാണെല്ലാ രാജരാജൻ യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചെടുക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങൾ വെറുതെ കൊള്ളയടിച്ച് ഉപേക്ഷിക്കാതെ അവിടെ കൂത്യമായ ഭരണസംവിധാനം എൽപ്പെടുത്തണമെന്ന ബോധമുണ്ടായത്. താമരപ്പു മംഗളയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തെ നല്ലപോലെ സ്വാധീനിക്കാൻ കഴിത്തിട്ടുണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു. താമരപ്പുവായാലും ചെന്നകപ്പുവായാലും സ്വർഭവത്തിലേക്കുള്ള യാത്രകളുടെ ശക്തി ചെറുതല്ലെല്ലാ.

കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി നടന്നു. ദേവനായകിയും മകളും അധികം താമസിയാതെ തിരുവാരുരിലെ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു താമസം മാറ്റി. രാജഭരണം ദേവനായകിയുടെ ഉപദേശമനുസരിച്ചുതന്നേയായിരുന്നു നടന്നതെങ്കിലും അക്കാകുന്നവായ് പിരട്ടിയാർ അതു മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻവേണ്ടി രാജരാജൻ പ്രയോഗിച്ച് ഒരു തന്റെ കൂട്ടിയായിരുന്നു അത്. തന്റെ കൽപ്പനകളിലെല്ലാം രാജരാജൻ കുന്നവായുടെ പേര് രേഖപ്പെടുത്തി അവരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചതും അതിന്റെ ഭാഗമായിട്ടായിരുന്നു. ദേവനായകിയുടെ തിരുവാരുരിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിൽ കുന്നവായും ലോക മാദേവിയുർപ്പെടുടെ മറ്റെല്ലാ റാണിമാരും വളരെ സന്തോഷിച്ചു.

ഡാരാളം സൗകര്യങ്ങളുള്ള മനോഹരമായ കൊട്ടാരമായിരുന്നു തിരുവാരുരിൽ പണി കഴിപ്പിച്ചിരുന്നത്. മറ്റു കൊട്ടാരങ്ങളുടെ എല്ലാ പോരായ്കളും പരിഹരിക്കുന്നവിധത്തിലായിരുന്നു രൂപകൽപന. കാവേരിയുടെ ഒരു ചെറിയ ഭാഗം കൊട്ടാരത്തിനുള്ളിലുടെ ഷുകുന് വിധത്തിലായിരുന്നു അത് നിർമ്മിച്ചിരുന്നത്. തൃശ്ശരാജക്ഷേത്രത്തിലേക്ക് കൊട്ടാരത്തിൽനിന്നു ഭൂമിക്കടിയിലുടെ ഒരു രഹസ്യമാർഗ്ഗവുമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ മുന്നാമത്തെ നിലയിലെ ഭിത്തികളിലും മേൽത്തടിലും പുർണ്ണമായും കണ്ണാടി പതിച്ച പ്രധാന കിടപ്പുമുറിയുള്ള കണ്ണാടി മാളികയായിരുന്നു കൊട്ടാരത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാന

ഭാഗം. അതു രാജരാജൻ എഴുന്നെള്ളുമ്പോൾ താമസിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു.

സാഹിത്യം, സംഗീതം, നൃത്തം, രാജതന്ത്രം, തത്പരാസ്ത്രം തുടങ്ങിയ സമസ്യ അതാന്മേവലകളിലുമുള്ള എല്ലാ പ്രധാന ഗുരുക്കമൊരുയും രാജരാജൻ തിരുവാരുരിലേക്ക് കഷണിച്ചു കൊണ്ടുവന്ന് താമസിപ്പിച്ചു. അവർക്കുവേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും അവിടെയെറുക്കി. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർണ്ണമായും ഗുരുകുലസന്ദർശായതിനാൽ ശ്രീഷ്ടമാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും ഗുരുക്കമൊരുടെ ശ്രീകഷ്ണത്തിനു പുറമേ ഓരോ വിദ്യാർത്ഥിയും ഭാവി യിൽ രാജഭരണത്തിൽ ഏത് സ്ഥാനമാണോ വഹിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് അതിനു സഹായകമായ കാര്യങ്ങൾ ദേവനായകി പ്രത്യേകം പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ കൗമാരം കഴിത്തിരുന്നെങ്കിലും അടുത്ത ചക്രവർത്തിയാകേണ്ട രാജേന്ദ്രചോളനായിരുന്നു തിരുവാരുരിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട വിദ്യാർത്ഥി.

തിരുവാരുരിൽ താമസിച്ച മുന്ന് വർഷമായിരുന്നു ദേവനായകിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും സന്തോഷകരമായ കാലം. രാജരാജൻ ഇക്കാലത്ത് കടൽകടനുള്ള യുദ്ധങ്ങൾക്കൊന്നും പോയില്ല. ആഴുയിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ ദിവസം തിരുവാരുരിലെഴുന്നെള്ളി ദേവനായകിയോടൊപ്പം താമസിച്ചു. കംബുജവും ശ്രീവിജയയും കീഴടക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾ ആവിജ്ഞരിക്കാനാണ് ഈ കാലം പ്രധാനമായും ഉപയോഗിച്ചത്. ദേവനായകി തിരുവാരുരിലേക്ക് താമസം മാറ്റിയപ്പോൾ ചോള ചാരസംഘത്തിന്റെ കേന്ദ്രവും അങ്ങോടു മാറ്റി. സ്ത്രീകളും പുരുഷമാരുമായി ആയിരത്തിലേറെ അംഗങ്ങൾ ആ സംഘത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. അവർ രാജുത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും വിദേശരാജ്യങ്ങളിലും നടക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ അപ്പപ്പോൾ അറിയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദേവനായകിയാണ് ആ സംഘത്തിലെ നല്ലാരു ശതമാനമാളുകളെ പരിശീലിപ്പിച്ചത്.

ചാരമാരെ പരിശീലിപ്പിക്കാനുള്ള ഒരു
 രഹസ്യക്രൈവും തിരുവാരുരിൽ അതംഭിച്ചു.
 സെന്റികക്രൈങ്ങളിൽ അയുധപരിശീലനം
 കഴിത്തെത്തിയവരെയാണ് അതിനു
 തിരെത്തെത്തുത്തിരുന്നത്. മന്ത്രാസ്ത്രപരമായ
 പരിശീലനമാണ് അവർക്ക് പ്രധാനമായും നൽകിയത്.
 വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളും ആ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന
 രാജ്യങ്ങളിലെ പെരുമാറ്റരീതികളും അവരെ പറിച്ചിച്ചു.
 പിന്ന സ്വാധീനിക്കാനും വശീകരിക്കാനും വിവരങ്ങൾ
 ചോർത്തിയെടുക്കാനുമുള്ള തന്ത്രങ്ങളും.
 സ്ത്രീകളേയാണ് പ്രധാനമായും വശീകരണതന്ത്രങ്ങൾ
 അഭ്യസിപ്പിച്ചത്. കുറാണ്ണോ ഒരു ചാരനോ ചാരയേക്കാ
 വേണ്ട പ്രധാന യോഗ്യത. അതിനാൽ ഓരോ
 അംഗത്തിനും മനനോടുള്ള കുറ്റ് ഉറവാക്കാൻവേണ്ടി
 രാജാവ് അവരെയും കുടുംബത്തെയും വളരെയെറെ
 സ്നേഹിക്കുകയും പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായി
 തോനിപ്പിക്കുക, മനസ്സും ചില ചതികളിൽ കുടുക്കി
 മാപ്പ് നൽകി രക്ഷപ്പെടുത്തുക, ദറുകാരെ കടുത്ത
 ശിക്ഷയ്ക്കു വിധേയരാക്കി മറ്റുള്ളവരെ ഭയപ്പെടുത്തുക,
 വലിയ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നൽകാമെന്നു പറത്ത
 പ്രലോഭിപ്പിക്കുക എന്നീ തന്ത്രങ്ങളാണ്
 ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.

നിത്യോന്യുള്ള കുതിരസ്വാരിക്കും
 അയുധാദ്യാസത്തിനും പുറമെ കുട്ടികളെ
 അയ്യോധനമുറകൾ പരിപ്പിക്കലും ചാരമാരെ
 പരിശീലിപ്പിക്കലും കുടിയായപ്പോൾ ദേവനായകി
 മാസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തടിയൊക്കെ കുറെത്
 മുമ്പത്തെക്കാൾ സുന്ദരിയായി. ഓരോ ദിവസവും
 അവളുടെ സൗംഘ്യം കുടിവരുന്നതുപോലെ രാജരാജനു
 തോന്നി. സ്വാഭാവികമായും സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള
 ധാത്രകൾ കുടുതൽ ആവേശകരവും ആനകരവുമായി.
 പക്ഷേ, ഭാഗ്യംകൊണ്ടോ നിർഭാഗ്യം കൊണ്ടോ
 ദേവനായകി പിന്നീട് ഗർഭിണിയായതെയില്ല. ഏകിലും
 ആ കുറവ് ഓർമ്മിപ്പിക്കാത്ത വിധത്തിൽ കുവേണിയുടെ
 കളിയും ചിരിയും കുസൃതികളും അവരുടെ
 ജീവിതത്തെ സന്പന്നമാക്കി.

കാര്യങ്ങൾ അങ്ങനെ സുഗമമായി പോകുമ്പോഴാണ്
 രാജുത്തെ തെട്ടിപ്പിച്ച ആ സംഭവം നടന്നത്.
 തിരുവാരുരിൽ നാടകസംഘക്കാരെന വ്യാജേന
 എത്തിയ സിംഹളചാരമാർ ദേവനായകി തൃശ്ശരാജ
 ക്ഷേത്രത്തിൽ നാച്ചിയാർ തിരുമൊഴി പാടി
 നൃത്താരാധന നടത്തുന്ന ദിവസം സന്ധ്യായ്ക്ക്
 കുവേൺഡീയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. രാജരാജൻ നൃത്തം
 കണ്ണുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അതു സംഭവിച്ചത്.
 എല്ലാവരും ദേവനായകിയുടെ നൃത്തത്തിൽ
 ലയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മുന്നു വയസ്സുകാരിയായ
 കുവേൺഡീയെ വീര്യം കൂടിയ എന്നോ മയക്കു മരുന്ന്
 മണ്ണപ്പിച്ച് ബോധംകെടുത്തി എടുത്ത
 കൊണ്ടുപോവുകയായിരുന്നു. ചാരസംഘത്തിന്റെ
 കേന്ദ്രത്തിൽവെച്ചുതന്നെ ഇത്തരമൊരു സംഭവം നടന്നത്
 രാജരാജനെ തെട്ടിച്ചു. ചോളപ്പട ആ രാത്രി തിരുവാരുർ
 മുഴുവൻ അരിച്ചുപെറുകിയിട്ടും കുവേൺഡീയെ
 കണ്ണെത്താൻ സാധിച്ചില്ല. ആ സമയത്ത് ഒരു ചെറിയ
 വൺഡീയിൽ മുന്നോ നാലോ പേര് കാവേരി കടമ്പു
 പോയതായി ചില നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞു. ദേവനായകി
 കരഞ്ഞു തളർന്ന് അബോധാവസ്ഥയിലായി.
 പിറ്റേദിവസം കാലത്ത് ക്ഷേത്ര നടയിൽനിന്നു
 സിംഹളത്തിലെഴുതിയ ഒരു ഓല കിട്ടി. അനുരാധപുര
 കത്തിച്ചതിന്റെ പ്രതികാരം തുടങ്ങുകയാണ് എന്നാണ്
 അതിലെഴുതിയിരുന്നത്. അഭ്യൂഫാണ് കുവേൺഡീയെ
 തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത് സിംഹളചാരമാരാണെന്നു
 മനസ്സിലായത്. തലേദിവസംവരെ
 തിരുവാരുരിലുണ്ടായിരുന്ന നാടകസംഘം
 അപ്പത്യക്ഷമാവുകയും ചെയ്യു.
 മുന്നാം ദിവസം ചിദംബരം ക്ഷേത്രത്തിനു
 മുമ്പിൽനിന്നാണ് കുവേൺഡീയുടെ മൃതദേഹം
 കണ്ണുകൂടിച്ചിരുന്നത്. ക്രൂരമായ ലെംഗിക പീഡനത്തിന്റെ
 അടയാളങ്ങൾ ആ കുഞ്ഞിന്റെ ശരീരം
 മുഴുവനുമുണ്ടായിരുന്നു. അവളുടെ നെത്രവിൽ
 ചാന്തുകൊണ്ട് ‘പട്ടവേശി’ എന്നു
 സിംഹളത്തിലെഴുതിയിരുന്നു.

~

ജനക സമ്പത്തി

കുവേണിയുടെ മരണത്തിനു ശേഷമുള്ള സംഭവങ്ങൾ
വിവരിക്കുന്ന കുറെ ഓലകൾ സിഗിരിയയിൽനിന്നു
കണ്ടെടുത്ത സുസാന സുപിനയുടെ പ്രതിയിൽനിന്ന്
നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടനു തോന്നുന്നു. കാരണം
തിക്കോൺമലെ തുറമുഖത്ത് ഒരു കംബുജ

ചരക്കുകപ്പലിൽ

ദേവനായകിയെപ്പറ്റിയാണ് പിനീട് പറയുന്നത്. അതിനിടയിൽ എന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്നു വ്യക്തമല്ല. കാഞ്ചിയിൽ തെലുങ്ക് ചോള രാജാവായ ഭീമൻ തോൽപ്പിച്ച് ആശ്രിതനായ ജാതവർമ്മനെ അധികാരത്തിലെത്തിച്ചതിനു ശേഷമാണ് കുവേണിയുടെ കൊലപാതകം നടക്കുന്നത്. എങ്കിലും വടക്കുനിന്നുള്ള ചാലുക്കുടെ ആക്കമണങ്ങൾ ശക്തമായിരുന്നു. അത്തരമൊരു സാഹചര്യത്തിൽ രാജരാജനു വീണ്ടും സിംഹളത്തിലേക്കു പോകാൻ സാധിച്ചിരിക്കില്ല. ചാലുക്കുരെ പ്രതിരോധിക്കാനായി രാജരാജൻ മാസങ്ങളോള്ളും വെങ്കിയിൽതന്നെ താമസിക്കേണ്ടിവന്നുവെന്നാണ് ചരിത്രരേഖകളിൽ കാണുന്നത്. പക്ഷേ, കുവേണിയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയ ദിവസം രാജരാജൻ തിരുവാരുരിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് സുസാന് സുപിനയിൽ പറയുന്നുമുണ്ട്. കുവേണിയുടെ കൊലപാതകതോട് രാജരാജൻ പ്രതികരിച്ചതെങ്ങനെയാണെന്നു വ്യക്തമല്ല. മഹീനങ്ങൾ ചാരനാർ പിനീട് എന്തെങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങളുണ്ടാക്കിയോ എന്നും അറിയില്ല. സുസാന് സുപിനയുടെ നഞ്ചിപ്പട്ടണങ്ങൾ കിട്ടുമ്പോൾ ആ കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമാകുമെന്നു പത്രീക്ഷിക്കാം.

കുവേണിയുടെ മരണതോടെ മാനസികമായി തകർന്ന ദേവനായകി മാസങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് സാധാരണ നിലയിലായതെന്നും അപ്പോൾ തിരുവാരുരിലെ വൈജ്ഞാനിക കേന്ദ്രത്തിന്റെ ചുമതല രാജേന്ദ്ര ചോളനെ എൽപ്പിച്ച് ബുദ്ധമതം സ്വീകരിക്കാനായി ചുഡാമണി വിഹാരത്തിലെ ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാരുടെ അടുത്തുപോയി താമസിച്ചു വെന്നും സുസാന് സുപിനയുടെ ആദ്യഭാഗത്തു പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ചുഡാമണി വിഹാരത്തിലെ അന്തേവാസിയാകാവുന്ന

മാനസികാവസ്ഥയിലായിരുന്നില്ല അവൾ. ദേവനായകിയുടെ മനസ്സിൽ മഹീനനോടുള്ള പ്രതികാരത്തിന്റെ തീ പുകയുകയായിരുന്നു. കാമത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്ന് പുർണ്ണമായി

മോചിതയായിരുന്നുമില്ല. ഒന്നു രണ്ടാഴ്കൾ കൊണ്ട് അതോക്കെ മനസ്സിലാക്കിയ ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ ദുഷ്ടിന്തകളിൽനിന്ന് മനസ്സിനെ മോചിപ്പിച്ചശേഷം വരാൻ പറഞ്ഞ അവരെ തിരിച്ചയച്ചു. തിരുപ്പാവൈയിലെ പാസരങ്ങൾ തന്നെയാകും തന്റെ മനസ്സമാധാനത്തിനുള്ള വഴി എന്ന ചിന്തയോടെ ദേവനായകി തിരുവാരുരിലേക്കു മടങ്ങി. എന്നാൽ അവിടെ തിരിച്ചത്തിയപ്പോൾ വളരെ വിചിത്രമായ ചില കാര്യങ്ങൾ അവളുടെ ജീവിതത്തിൽ സംഭവിച്ചു.

ഗംഗകൊണ്ടചോളപുരത്തെ
ജ്ഞാനസ്രസപതി ശിൽപ്പത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഏതിഹ്യം
എന്ന പേരിൽ സുസാന സുപിന്യുടെ അനുബന്ധമായി
മാ പാ ചിദംബരരേശികൻ എഴുതിച്ചേർത്ത ഭാഗത്തിൽ
തുടർന്നുള്ള സംഭവങ്ങളെപ്പറ്റി വിശദീകരിക്കുന്നുണ്ട്.

ദേവനായകി തിരുവാരുർ കൊട്ടാരത്തിൽ
തിരിച്ചത്തുമ്പോൾ രാജേന്ദ്ര ചോളൻ നാട്യഗൃഹത്തിൽ
സ്ഥാപിക്കാനായി ജ്ഞാനസ്രസപതി ശില്പം
നിർമ്മിക്കുകയായിരുന്നു. കൃഷ്ണശിലയിൽ

കൃതഹന്തനായൊരു ശിൽപ്പിയെപ്പോലെ വളരെ
സുക്ഷ്മതയോടെയാണെന്ന് ചെള്ളിരുന്നത്. ഭൂത്യമാരോട്
ആരേയും അക്കത്തെക്കു കടത്തിവിടരുതെന്ന പ്രത്യേകം
പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിലും അവൻ ദേവനായകിയെ തടയാൻ
ഡെയരുപ്പെട്ടില്ല. അവൻ താൻ വന്നതറിയിക്കാതെ
നിഴ്ദിംബുയായി രാജേന്ദ്രനെയും പ്രതിമയെയും മാറിമാറി
നോക്കിനിന്നു. ശില്പം ഏതാണ്ട് മുക്കാൽ ഭാഗം
പുർത്തിയായിരുന്നു. ഒരു വിടർന്ന് താമരയിൽ

പാഞ്ചസന്തതിലിരിക്കുന്ന സ്രസപതിക്ക് അവളുടെ
രൂപമായിരുന്നു. അതേ ചുണ്ടുകളും നാസികയും
മനോഹരമായ കണ്ണുകളും. താമരയിൽ

നിറങ്ങിരിക്കുന്ന സ്രസപതിയുടെ നീംബ കാലുകളും
തടിച്ച തുടക്കളും ഒതുങ്ങിയ അരക്കെട്ടും വിശാലമായ
മടിത്തട്ടും ദേവനായകിയെ കൊത്തിവെച്ചു

പോലെയായിരുന്നു. ആ ഇരിപ്പിന്റെ താമരയിൽ
അനാധാസതയിൽനിന്ന് നിതംബത്തിന്റെ വലിപ്പവും

ഭംഗിയും ഉള്ളവിക്കാമായിരുന്നു. എന്നാൽ ബാക്കി
ഭാഗങ്ങളുടെ പണി പുർത്തിയായിരുന്നില്ല.
നാടിയിൽനിന്ന് മുകളിലോട് കഴുത്തുവരെയുള്ള

ഭാഗങ്ങൾ എങ്ങനെ ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ
ധ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നോള്ള് ദേവനായകി അവിടേക്ക്
വന്നത്. കുറച്ചു സമയം കഴിത്തെപ്പാൾ രാജേന്ദ്രൻ ആരോ
വന്നതിൽ ദേഹപ്രഭൃതി എഴുന്നേറ്റു. പക്ഷേ, അത്
ദേവനായകിയാണെന്നറിത്തെപ്പാൾ സന്തോഷത്തോടെ
കൈകുഴ്തി.

“പടവാൾ പിടിക്കേണ്ട കൈകളിലെതേ ഉള്ള?
യുവരാജാവ് ഈനി ശിൽപ്പിയാവാൻ പോവുകയാണോ?”

“അക്ക ക്ഷമിക്കണം. നിങ്ങൾ ഇവിടംവിട്ട്
പോവുകയാണെന്നറിത്തെപ്പാൾ സഹിക്കാൻ
കഴിത്തില്ല. നിങ്ങളാണ് എന്നപ്പോലെയുള്ള
തന്മാവുരിലെ ചെറുപ്പക്കാർക്ക് അറിവിലേക്കുള്ള വഴി
തുറന്നുതന്നത്. നിങ്ങളുടെ രൂപം ഒരിക്കലും
മറക്കാതിരിക്കാനാണ് ഈ സർസ്പതി ശിൽപം.”

“യുവരാജൻ്റെ സർസ്പതിയുടെ കഴുതിൽ
വീണയൊന്നുമില്ലല്ലോ?”

“അക്കാ ഇതു വെറുതെ വീണ വായിക്കുന്ന
സർസ്പതിയല്ല. നിങ്ങൾ വീണവായിക്കുന്നത്
ഞാനിതുവരെ കണ്ടിട്ടുമില്ല. ഈ എല്ലാവിധ അറിവും
പകർന്നുതരുന്ന കാമരുപിനിയായ സർസ്പതിയാണ്.”

“എന്നിട്ടുതാ ശ്രീലം മുഴുവനാക്കാതെ കണ്ണുമടച്ച്
ധ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

“അത്... അത്... എന്നിക്കരിയാവുന്നത്
ഇത്തമാത്തമാണ്,ബാക്കി എന്നിക്കരിയില്ല.”

ദേവനായകി രാജേന്ദ്രനെ സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അവൻ്റെ
കണ്ണിലെ പ്രണയത്തിന്റെ തിളക്കം അവൾ പെട്ടെന്നു
തിരിച്ചറിഞ്ഞു. അതു വല്ലാതെതാരു
പ്രതിസന്ധിയായിരുന്നു. ഈ ഭാഗത്ത് പിതാവിനെയും
പുത്രനെയും പ്രണയിക്കേണ്ടിവരുന്ന പെണ്ണിന്റെ
അവസ്ഥയെപ്പറ്റി ദേശികൻ വിശദമായി
ചർച്ചചെയ്യുന്നുണ്ട്.

പ്രണയമായിരുന്നില്ലെന്നും ജേതാവിന്റെ വിജയാഖ്യാഹം
മാത്രമാണെന്നും നീരീക്ഷിച്ചു കൊണ്ടാണ് അദ്ദേഹം
ദേവനായകിയെ നൃയീകരിക്കുന്നത്. അവൾ
വശ്യമായോരു പുണ്ണിരിയോടെ യുവരാജാവിനെ
പ്രകോപിപ്പിക്കാനായി ഒരു കുസ്യതിചോദ്യം ചോദിച്ചു:

“അറിയാൻ അമനുവദിച്ചാലോ...? ”

“അയ്യോ അക്കാ, നിങ്ങൾ എൻ്റെ ഗുരുവാൻ താൻ നിങ്ങളെ അമ്മയെപ്പാലെ കാണേണ്ടവനാണ്.”

“പകേഷം, അങ്ങനെയല്ലാണോ കാണുന്നത്. ഇത്തെന്നൊക്കെ മനസ്സിൽ കണ്ട യുവരാജനെന്നതാണ് ആഗഹിക്കുന്നതെന്ന് എന്നിക്കു മനസ്സിലാവും.”

“എങ്കിലും...? ”

“അങ്ങൾ യുവരാജാവാണ്. ഒരു രാജാവിനു താനെന്ത് ആഗഹിക്കുന്നുവോ അതു സാധിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് മട്ടിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.”

രാജേന്ദ്രൻ തെള്ളാരു സങ്കോചത്തോടെ പതുക്കെ അവളുടെ കരം ശഹിച്ചു, അവളും അതുതന്നെയായിരുന്നു ആഗഹിച്ചിരുന്നത്. ഓരോ യുദ്ധം കഴിഞ്ഞ് വരുന്നോഴും ഒരു പുതിയ മാദ്ദേവിയെ കൂടെക്കൊണ്ടു വരുന്ന രാജരാജനോട് അബോധമനസ്സിൽ രൂപംകൊണ്ട് വിദ്യേഷത്തിന്റെ സാക്ഷാത്കാരമായിരുന്നു അത്. ആരക്കിലും യുദ്ധത്തിൽ തോൽപ്പിക്കുന്നതുവരെ രാജരാജൻ്റെ മാത്രമായിരിക്കാമെന്ന വാദ്യാനം അവർ സൗകര്യപൂർവ്വം മറന്നു. അഭ്യക്തിയിലും പുരുഷനും സ്ത്രീക്കും അങ്ങനെ രണ്ടു വൃത്യസ്ത നീതികൾ ഉണ്ടാകുന്നത് ശരിയല്ലാണോ. ദേവനായകി വളരെ സന്തോഷത്തോടെ യുവരാജാവിനെ തന്റെ അറയിലേക്കാനയിച്ചു. യുവാവായ രാജേന്ദ്രൻ രാജരാജനെക്കാൾ സുന്ദരനും കരുത്തനുമായിരുന്നു. ആദ്യത്തെ രാത്രി രാജേന്ദ്രൻ ശ്രില്ലം പൂർത്തിയാക്കാൻ വേണ്ട കാര്യങ്ങൾ കണ്ട് മനസ്സിലാക്കാനാണ് പ്രധാനമായി ഉപയോഗിച്ചത്. ദേവനായകിയെ ശ്രിപ്പത്തിലെപ്പാലെ അർദ്ദന്ധനയായി പട്ടാസനത്തിലിരുത്തി പല ഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും നോക്കിക്കാണുകയും തന്റെ അളവുപുന്നുകത്തിൽ കൃത്യമായ അളവുകൾ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞപ്പോൾക്കും നേരം പുലരാറായി. തീരെ ചെറുപ്പമായിട്ടും അത് സമയം വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിച്ചു നിർത്തിയ രാജേന്ദ്രൻ്റെ കഴിവിൽ ദേവനായകിക്ക് അത്ഭുതം തോന്തി. എന്നാൽ അതിനുശേഷം യുവരാജാവ് തന്റെ യമാർത്ഥ രൂപം പുറത്തെടുത്തു.

ദേവനായകി

തന്റെ

ജീവിതത്തിലാദ്യമായി ഒരു ചെറുപ്പക്കാരൻ്റെ
ആർത്ഥിയും ആവേശവും അനുഭവിച്ചരിഞ്ഞു.

ആദ്യത്തെ രാത്രിതന്നെ ശില്പം പുർത്തിയാക്കാൻ
വേണ്ടതെല്ലാം കണ്ണനിറയെ കണ്ണും അനുഭവിച്ചും
അറിഞ്ഞതിനാൽ പിന്നീടുള്ള ഓരോ ദിവസവും
കൂടുതൽ ആവേശകരവും രസകരവുമായി. ഇവർ
കാമരുപിണിയായ സരസ്പതിതന്നെന്നും രാജേന്ദ്രനു
ബോധ്യമായി. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കായി കഴിഞ്ഞതോടെ
രാജേന്ദ്രചോളനും ദേവനായകിയും തമിലുള്ള ഗുരുവും
ശിഷ്യനുമെന്ന അന്തരവും അവസാനിച്ചു. അവർ വെറും
സീയും പുരുഷനും മാത്രമായി. സ്പാഭാവികമായും സ്ത്രീ
പുരുഷൻ്റെ താൽപര്യങ്ങൾക്കുസരിച്ചു വിഡിയോയായി
പ്രവർത്തിച്ചു. മറ്റു രണ്ട് ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നു
വ്യത്യസ്തമായി രാജേന്ദ്രൻ്റെമേൽ തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന
മേൽക്കൈ എപ്പോഴാണ് നഷ്ടപ്പെട്ടതെന്ന് അവർക്കു
മനസ്സിലായില്ല. എങ്കിലും രാജേന്ദ്രൻ ദേവനായകിയെ
അക്കാ എന്നുതന്നെ ബഹുമാനപൂർവ്വം വിളിച്ചു. അപ്പോൾ,
രാജരാജചോളൻ്റെ വെങ്കിയിലെ ശക്തിവർമ്മൻ്റെ
കൊട്ടാരത്തിൽ തന്റെ പതിമുന്നാമത്തെ മാറ്റേബിയെ
പരിണയിക്കുകയായിരുന്നു.

അളവെടുപ്പു രാത്രിയുടെ പിറ്റേനു കാലത്ത്
കൊട്ടാരത്തിനകത്തെ കാവേരി കടവിൽ കൂളിച്ചുകയറി
അരയക്കുമേൽ വസ്ത്രമൊന്നും ധരിക്കാതെവന്ന
ദേവനായകിയെ കണ്ണപ്പോൾ താനോരു അള്ളരസ്സിനെ
നേരിട്ട് കാണുകയാണെന്നാണ് രാജേന്ദ്രനു തോന്തീയത്
സ്ത്രീസ്തന്ദരൂത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ
അവസ്ഥയായിരുന്നു അത്. രാത്രിയിൽ താനെടുത്ത
അളവുകളിൽനിന്നൊന്നും ആ സ്തന്ദരൂത്തിന്റെ
ഹരസ്യമറിയാൻ രാജേന്ദ്രനായില്ല. അവളുടെ ഉടലിലെ
എത്രു ഭാഗത്തിനാണ് കൂടുതൽ അശക്കന്നു
മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാതെ അയാൾ കൂഴങ്ങാം. ഒടുവിൽ
ഒരു ഭാഗത്തെയും ഒഴിവാക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ
ശിരസ്സുമുതൽ പാദം വരെ നീംബ ഒരു
ദീർഘചുംബനംകൊണ്ട് അവളെ പൊതിഞ്ഞു. അൽപ്പം
മുന്പ് കൂളിച്ചു കയറിയതെയുള്ളൂവെങ്കിലും അവളാ
ചുംബനമഴയിൽ വിയർത്തേണ്ടാലിച്ചുപോയി. താൻ

ചെയ്യാൻ പോകുന്ന സരസ്വതി ഈതേ രൂപത്തിൽ മതിയെന്ന് രാജേന്ദ്രൻ മനസ്സിലുറച്ചു.

“അമക്കാ സരസ്വതീശിൽപ്പം പണിയുന്ന സ്ഥലത്ത് ഈതേ വേഷത്തിൽ കുറച്ച് സമയം ഇരിക്കാമോ? ”

“ഇങ്ങനെ വേണ്ട. യുവരാജൻ മുടിയൊക്കെ ഒന്ന് തെക്കിക്കെട്ടി ശ്രീരോ അലങ്കാരങ്ങളും കുറച്ച് ആഭരണങ്ങളും ധരിച്ചിട്ടാവാം.”

“അമക്കാ ആഭരണങ്ങൾ അധികം വേണ്ട. എൻ്റെ ജനാനസരസ്വതി കാമരുപിണിയാണ്.”

“അതെന്നിക്ക് ആദ്യനോട്ടത്തിൽതന്നെ മനസ്സിലായി.”

എന്തുകൊണ്ടാണ് ജനാനസരസ്വതിയെ കാമസ്വരൂപിണിയായി ആരാധിക്കുന്നത് എന്നതിന് ദേശികൻ ഇവിടെയെല്ലാരു വിശദീകരണം നൽകുന്നുണ്ട്. സരസ്വതിയുടെ ഏറ്റവും സുന്ദരവും പവിത്രവുമായ രൂപമാണത്.

അറിവ് മുന്നു തലത്തിലാണ് മനുഷ്യരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. വെറും വിവരങ്ങളുടെ ആദ്യതലത്തെത്തയാണ് ബഹുഭൂരിപക്ഷമാളുകളും അറിവായി ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അത്തരം വിവരങ്ങൾ അറിവായി മാറുന്നതാണ് രണ്ടാമതെത്ത തലം. അതു പ്രപഞ്ചത്തിലെ എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും സംബന്ധിച്ച നമ്മൾ ആർജ്ജിക്കുന്ന ഭോധമാണത്. ഈ ഭോധം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ മുന്നോട്ടുള്ള പ്രധാനതെത്ത കാര്യമായി സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ധമാർത്ഥ അറിവ് അമവാ ജനാനം ഇതൊന്നുമല്ല. മുമ്പു പറഞ്ഞതരത്തിൽ ആർജ്ജിക്കുന്ന അറിവുപയോഗിച്ച താനെന്ന വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തെ എങ്ങനെ കൂടുതൽ ആനന്ദകരമാക്കാൻ കഴിയുമെന്നതാണ്. വ്യക്തിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ആനന്ദത്തിന്റെ സാധ്യതകളാണ് ജനാനാനോഷ്ഠണങ്ങളുടെ ആത്മത്തിക ലക്ഷ്യം. മനുഷ്യൻ എപ്പോഴും അനോഷ്ഠിക്കുന്നത് ആനന്ദമാണ്. കാമമാണ് ആനന്ദത്തിലേക്കുള്ള ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ മാർഗ്ഗം. മനുഷ്യൻ കാമം കൂടുതൽ ആനന്ദകരമാക്കാൻവേണ്ടിയാണ് എല്ലാ ജനാനാനോഷ്ഠണങ്ങളും. അതുകൊണ്ടാണ്

ജ്ഞാനസ്രസപതിയെ
അത്രാധികമുന്നത്.

കാമരുപിണിയായി

പ്രാതലിനു ശ്രേഷ്ഠം ദേവനായകി പറഞ്ഞപോലെ
രുങ്ഗിവന്നു. ഒന്നുരണ്ട് മാലകൾ മാത്രമേ അവർ
യരിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഒരു പുണ്ണിൽ മാത്രം രാജചിഹ്നമായി
അവളുടെ തോളിൽനിന്ന് പൊക്കിളിന് അൽപ്പം
താഴേവരെ നീണ്ടുകിടന്നു. ശിൽപത്തിനടുത്ത് അവർക്ക്
ഇരിക്കാനായി ഒരു പീം ഒരുക്കിയിരുന്നു. ദേവനായകി
അതിൽ പട്ടാസനത്തിലിരുന്നു. രാജേന്ദ്രൻ്റെ നോട്ടവും
ഉള്ളിയുടെ ചലനങ്ങളും ഒരേ താളത്തിലായി. ഓരോ
ദിവസവും അന്നത്തെ ജോലി
അവസാനിപ്പിച്ചതിനുശ്രേഷ്ഠം അവർ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ
നിരവധി വിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിച്ചു. രാജനീതിയും
യുദ്ധതന്ത്രവുമെല്ലാം അതിന്റെ ഭാഗമായി. രാജേന്ദ്രൻ്റെ
തന്റെ സംശയങ്ങളോരോന്നായി അവളോട് ചോദിച്ചു
മനസ്സിലാക്കി. എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം രാത്രി അല്ലോട്
വിഷമം പിടിച്ചുരു ചോദ്യമാണ് രാജേന്ദ്രൻ്റെ ചോദിച്ചത്.

“അക്കാ... രാജാക്കന്നമാർക്ക് എന്ത് ആത്മഗഹിച്ചാലും അതു
സാധിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞല്ലോ അതു
ശരിയാണോ? ”

അവർ അതിന് മഹാഭാരതത്തിലെ ഒരു ഷ്ണോകമാണ്
മറുപടിയായി ചൊല്ലിയത്.

“സർവ്വം ബലവതാം പദ്മം
സർവ്വം ബലവതാം രൂചി
സർവ്വം ബലവതാം ധർമ്മഃ
സർവ്വം ബലവതാം സ്വകം.

യുവരാജൻ, മഹാഭാരതത്തിൽ വ്യാസൻ കുന്തിയെ
ആശ്രസിപ്പിക്കാനായി പറയുന്നതാണിത്. സുരൂദേവൻ
കുന്തിയെ അവരുടെ ആത്മഗഹത്തിനു വിപരീതമായി
ഗർഭിണിയാക്കിയതിനെ ന്യായീകരിക്കുന്നത്
അങ്ങനെയാണ്. ബലവാൻ ലോകത്തിലെ എല്ലാം
പദ്മമാണ്. ബലവാൻ ലോകത്തിലെ എല്ലാം രൂചിയാണ്.
ബലവാൻ ചെയ്യുന്നതെന്തും ധർമ്മ മാണ്. ബലവാൻ
ലോകത്തിലുള്ളതെന്തും സ്വന്തമാണ്. യുവരാജാവ്
ബലവാനായതുകൊണ്ടാണ് എന്താഗഹിച്ചാലും അതു
സാധിക്കാനുള്ള അവകാശമുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്.”

“എന്തേക്കാരുത്തിൽ സ്വയം ബോധ്യപ്പെടുന്നതിനുമുമ്പ് എങ്ങനെയാണ് ബലവാനാണെന്നു തീരുമാനിച്ചത്.”

“ശ്രാരീരികമായ ബലം മാത്രമല്ല ബലം യുവരാജൻ. അത് അധികാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. താൻ യുവരാജൻ കൈകൾക്കുള്ളിൽ കിടക്കുമ്പോൾ ചോളമണ്ഡലത്തിനുള്ളിലാണ് എന്നാരു തോന്നലുണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അത് മറ്റാരാളുടെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ കിടക്കുമ്പോളുണ്ടാകില്ല.”

“രാജാവിന്റെ ബലം എന്താണ്?”

“ഒറ്റ വാചകത്തിൽ ഉത്തരം പറയാവുന്ന ചോദ്യമല്ല ഇത്. രാജുമാണ്. സമ്പത്താണ്. സെസന്റുമാണ് എന്നിങ്ങനെ നുറുക്കണക്കിന് ഉത്തരങ്ങൾ പറയാം. അതെല്ലാം ശരിയുമാണ്. എന്നാൽ അതൊന്നും പുർണ്ണമായി ശരിയല്ല... അറിവാണ് രാജാവിന്റെ ബലം എന്നതാണ് ശരിയായ ഉത്തരം.”

രാജേന്ദ്രൻ പിന്ന ചോദ്യങ്ങളൊന്നും ചോദിച്ചില്ല. അവളുടെ കാലടികൾ തൊടുതൊഴുതു. അന്നുമുതൽ എല്ലാവരും ദേവനായകിയെ അതാന്സരസ്പതിയെന്നു വിളിച്ചു.

കിഴ്ചിച്ചാരാഴ്കൊണ്ടു ശിൽപം പുർത്തിയായി. ദേവനായകിക്ക് മുലകളുടെ വലിപ്പം അൽപ്പം കുടിയോ എന്നാരു സംശയം തോന്തി. നൂലു ചുറ്റി അളന്നു നോക്കിയപ്പോൾ കിരുകുത്തുറു. രാജേന്ദ്രൻ്റെ തിരുനാളായ മാർഗ്ഗി തിരുവാതിരയ്ക്ക് നാട്യഗൃഹത്തിൽ അതാന്സരസ്പതി ശിൽപം സ്ഥാപിച്ചു. തുടർന്ന് ദേവനായകിയുടെ നൃത്തവും അരങ്ങേറി. നാച്ചിയാർ തിരുമൊഴിയിലെ പാടുകൾ അവർത്തനെ പാടി നൃത്തം ചെയ്യു. പക്ഷേ, നൃത്തത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ കുവേൺഡിയക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മയിൽ അവർ വിതുന്നിക്കരഞ്ഞു. അന്നു രാത്രി ദേവനായകി രാജേന്ദ്രനോട് രണ്ടു കാരുങ്ങെൾ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മഹിന്റെ തലയും മരിച്ചുപോയ കുവേൺഡിക്കു പക്കരമൊരു കുഞ്ഞും. രണ്ടും സാധിച്ചു തരാമെന്ന് യുവരാജാവ് ഉറപ്പുകൊടുത്തു. പക്ഷേ, അതീനൊന്നും കാത്തുനിൽക്കാതെ അന്നേക്ക് എട്ടാം ദിവസം രാത്രി ദേവനായകി ചാരസംഘത്തിലെ

വിശ്വസ്തരായ ഏഴ് അംഗങ്ങളുംകൂടി തന്റെ
അവബിക്കുതിരപ്പുറത്തു യാത്രയായി.

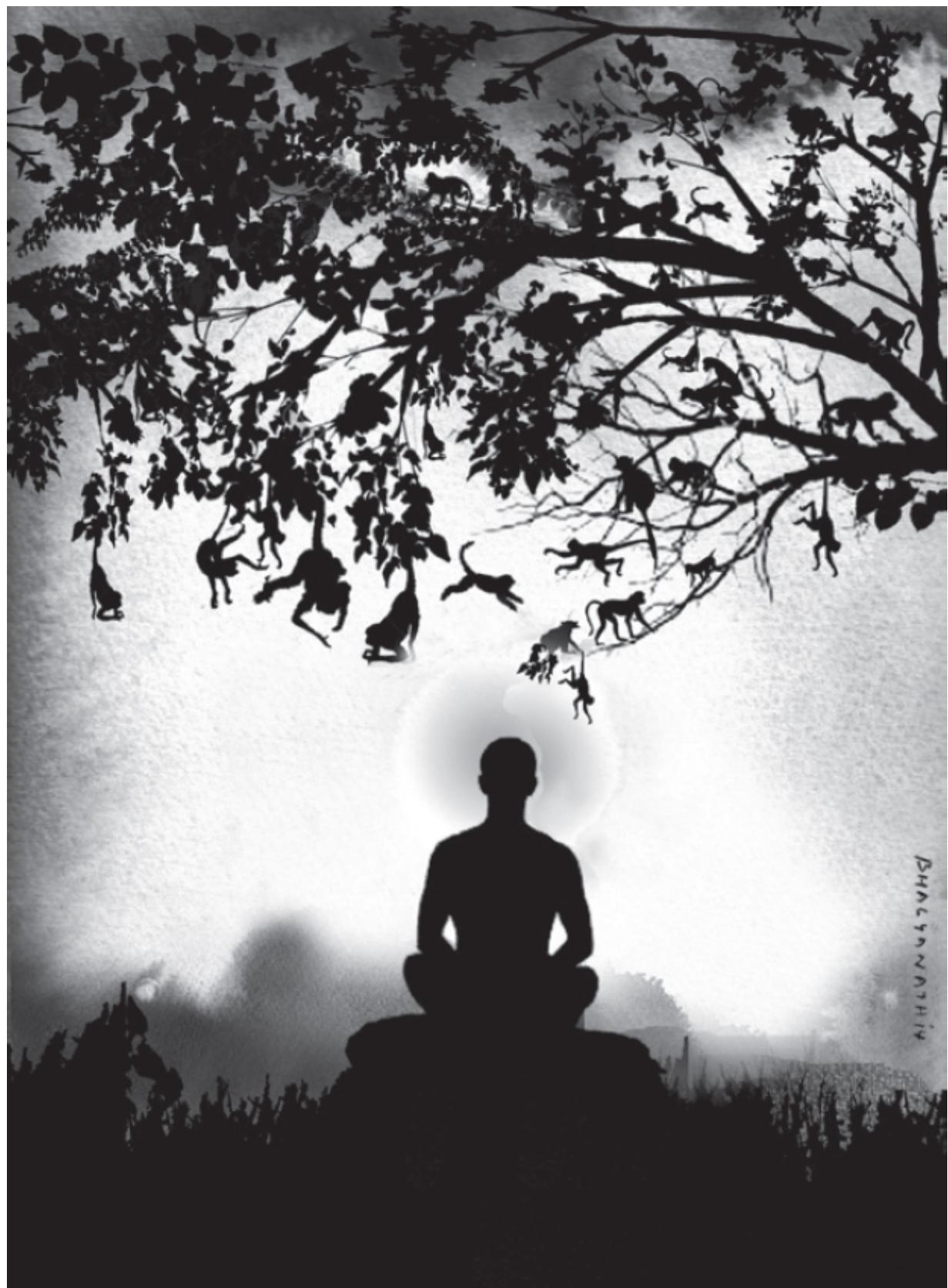
രാജരാജൻ ചാലുക്കുരെ അമർച്ചചെയ്ത് നാട്ടിലേക്കു
മടങ്ങി വരുന്നുവെന്ന വാർത്തയാണ് ദേവനായകി
തിരുവാരുർ വിടാനുള്ള കാരണമെന്നു പറയപ്പെടുന്നു.
എന്താക്കു ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞാലും രാജരാജനെ
അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അവർക്കു
ബെയരുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ദേശികൻ കുറിപ്പിൽ
പറയുന്നതനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ രാജരാജൻ തന്നെ
കൊല്ലുമെന്ന് ദേവനായകി ഭയപ്പെട്ടിരുന്നു.
രാജരാജൻ്റെകുടെ തുടർന്ന് ജീവിക്കാൻ അവർ
ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നുമില്ല. രാജേന്ദ്രൻ ദേവനായകിയെയും
അവർക്ക് തിരിച്ചും ഇഷ്ടമായിരുന്നെങ്കിലും പിതാവിന്റെ
മാദേവിയെ സ്വന്തം മാദേവിയാക്കാൻ ഒരു
ചക്രവർത്തിയെന്ന നിലയിൽ രാജേന്ദ്രനു
കഴിയുമായിരുന്നില്ല. അത്തരമൊരുവന്നമയിൽ
ദേവനായകിക്ക് രാജ്യം പിടുകയല്ലാതെ മറ്റു
വഴിയുണ്ടായിരുന്നില്ല.

യുവരാജാവായ രാജേന്ദ്രൻ പിന്നീട്
ചോളചക്രവർത്തിയായി. രാജരാജചോളൻ്റെ
കാലശ്രഷ്ടവും വലിയ യുദ്ധവിജയങ്ങൾ നേടി. ലക്ഷ്യിൽ
പോയി ചോളരെന്നതെതു ചോദ്യം ചെയ്യുവരെ തോൽപ്പിച്ച്
പീപ് മുഴുവൻ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാക്കി.
മഹിന്ദനയും റാണിമാരെയും രാജകുമാരിയെയും
പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് വെള്ളുരിൽ തടവിൽ പാർപ്പിച്ചു.
അപ്പോഴെല്ലാം ദേവനായകിക്കു കൊടുത്തു വാക്കി
അദ്ദേഹം ഓർത്തു. എന്നെങ്കിലും ദേവനായകി
തിരിച്ചുവരുമന്ന പ്രതീക്ഷയിൽ മഹിന്ദന മരണംവരെ
പത്തുവർഷത്തോളം കാലം ജയിലിൽ പാർപ്പിച്ചു. ഗംഗ
വരെയുള്ള പ്രദേശങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കിയതിനാൽ
ഗംഗകൈണ്ടചോളൻ എന്ന പേരു സ്വീകരിച്ചു.
ഗംഗകൈണ്ടചോളപുരം എന്നാരു പുതിയ
തലസ്ഥാനം തന്നെ പണിതു. തിരുവാരുരിലെ
ജ്ഞാനസ്ഥപതി ശിൽപം ഗംഗകൈണ്ടചോളപുരത്തു
സ്ഥാപിച്ചു. ദേശികൻ ദേവനായകിക്ക് പിന്നീട് എന്തു
സംഭവിച്ചുവെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. അതിന് നമുക്കി

സുസാന സുപിനയുടെ ലഭ്യമായ ഭാഗങ്ങളെ തന്ന
അതശ്രദ്ധിക്കേണ്ടി വരുന്നു.

സിഗിരിയ

ମହାତ୍ମା ନାନୀହାରୀ

ദേവനായകി ലക്ഷ്യിലെ തിക്കോൺമലെ തുറമുഖത്ത്
 യശോധര എന്ന കംബുജ
 പരക്കുകപ്പലിൽനിന്നിരാങ്ഗിയത് തന്നൊവുരിൽനിന്നു
 യാതെ തിരിച്ച് ഏകദേശം ഒരു കൊള്ളത്തിനു
 ശ്രഷ്ടമായിരുന്നു. ചുവന്ന ചീനപ്പട്ടിലെ മത്തന്നിരമുള്ള
 സുരൂനാണ് ആ കപ്പലിൽ കൊടിയടയാളമെന്ന് സുസാന
 സുപിനയിൽ പറയുന്നുണ്ട്. കംബുജ ചക്രവർത്തി
 ജയവർമ്മൻ അത്വാമൻ കൊടിയടയാളമാണെന്ന്.
 ജയവർമ്മൻ സുഹൃത്തും അതിസന്പന്നനുമായ
 രത്നവ്യാപാരി ചാം പ്രസിഡിൻ കുടെയാണ്
 ദേവനായകി തിക്കോൺമലയിലെത്തിയത്.
 യശോധരപുരത്തെ ഭരണത്തിൽ വലിയ സ്വാധീനമുള്ള
 സഖ്യദേവകുലത്തിലെ അംഗമായ ചാം പ്രസിഡ
 അനുരാധപുരയിലെ മഹീന രാജധാനിയിൽ
 ജയവർമ്മൻ പ്രതിപുരുഷനായിരുന്നു. അതിനാൽ
 ആകാശ സ്വർഭൂമെന്ന മഹീനൻ
 രഹസ്യക്രൈത്തിലേക്ക് അയാൾക്കുപ്പോഴും
 പ്രവേശനമുണ്ടായിരുന്നു. എങ്ങനെയെങ്കിലും
 അവിടെയെത്താനുള്ള ഒരവസരത്തിനുവേണ്ടിയാണ്
 കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി ദേവനായകി ചാമിൻ
 വെള്ളാട്ടിയായി കഴിഞ്ഞത്. പക്കാളിയെ കുറരമായി
 പീഡിപ്പിച്ച് ആനന്ദിക്കുന്ന ചാമിൻകുടെയുള്ള ജീവിതം
 അവർക്ക് ശരിക്കുമൊരു നരകമായിരുന്നു. ഒരു
 വർഷംകൊണ്ട് അവർ വല്ലാതെ മാറി.
 വേദനയിൽനിന്നും അപമാനത്തിൽ നിന്നുമുള്ള
 മോചനത്തിനായി മദ്യത്തിലും കറുപ്പിലും മുങ്ങി
 എന്താണ്ടാരു ഉന്നാദാവസ്ഥയിലായി. അവസാനം
 മഹീനൻ ക്രൈത്തിലേക്കു പോകാനുള്ള അവസരം
 ലഭിച്ചപ്പോൾ അവർ എല്ലാം മറന്ന് അത് ആസ്പദിക്കുന്ന
 അവസ്ഥയിലായി. പക്ഷേ, പെട്ടുന്ന് ഓർമ്മയിലേക്ക്
 ഓടിയെത്തുന്ന കുവേൺഡ മുഖം അവളിൽ
 പ്രതികാരത്തിന്റെ കന്തൽ കെടാതെ സുക്ഷിച്ചു.

മുവത്ത് യഞ്ചുനത്തിന്റെ വസന്തം
 മാഞ്ഞുതുടങ്ങിയെങ്കിലും ആരുടെയും
 മനംമയക്കാൻപോന്ന ഉടലശക്കിന് ഉലച്ചിലൊന്നും
 സംഭവിക്കാത്തതിനാൽ ദേവനായകിയെ

തിക്കോൺമലയിലെ ജനങ്ങൾ കണ്ണടക്കാതെ
 നോക്കിനിന്നു. കംബുജത്തിലെ അള്ളർ
 സുന്ദരികളേപ്പോലെ അരയ്ക്കു മുകളിൽ വസ്ത്രം
 ധരിക്കാതെ മുലകളിലും കവിളിലും ചന്നു പൂശി
 പാലിയ്ക്കയും പുത്താലിയും കാഞ്ചും ധരിച്ച് ലക്ഷ്യുടെ
 മണ്ണിൽ ആദ്യമായി കാലുകുത്തിയ ദേവനായകി
 കോൺശപ്പരനെ വന്നങ്ങി ലക്കാദേവിയുടെ മണ്ണ്
 തൊടുതൊഴുതു. വെളുത്ത് തടിച്ച് അൽപ്പം കുടവയറും
 കഷണിയുമുള്ള ചാം പ്രസിദ്ധ അവർക്കൊടും
 അനുയോജ്യനായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും
 ഒരധികാരഭാവത്തോടെ അവരെ തന്നോട്
 ചേർത്തുപിടിച്ചാണ് അയാൾ നടന്ത്. ചീനക്കാരിയായ
 മുഖ്യ തോഴി സൗന്ദര്യവർഖക സാമഗ്രികളും വിശ്രിയും
 വാൽക്കണ്ണാടിയുമായി ദേവനായകിയുടെ
 തൊടുപിന്നിൽ തന്നെ നടന്നു. വസ്ത്രാഭരണങ്ങളുടെ
 പെട്ടികളുമായി മറ്റു രണ്ട് തോഴിമാർ
 വേദൈയുമുണ്ടായിരുന്നു. പ്രായത്തിന്റെ നിശ്ചൽ തന്റെ
 സൗന്ദര്യത്തിൽ വീഴുന്നുണ്ടോ എന്ന ആശങ്ക കാരണം
 ദേവനായകി ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ചീനക്കാരിയുടെ
 കഴുത്തിന്നന്ന് പനിനീരിലൊണ്ടിയ തുവാല വാങ്ങി മുഖം
 തുടയ്ക്കുകയും വാൽക്കണ്ണാടി നോക്കി സ്വയം
 തുളിപ്പേടുകയും ചെയ്യു. ചീനക്കാരിയോഫിക്കേ മറ്റ് രണ്ടു
 തോഴിമാരും ദേവനായകിയുടെ വിശ്രദ്ധ
 സംഘത്തിൽപ്പെട്ടവർത്തനയായിരുന്നു.

അംഗരകഷകരും സഹായികളും തോഴിമാരും ചേർന്ന
 ചാം പ്രസിദ്ധിന്റെ സംഘത്തിൽ പതിനഞ്ച്
 പ്രേരുണ്ടായിരുന്നു. അവരെ സ്വപ്നഗത്തിലേക്ക്
 കൊണ്ടുപോകാനായി കുതിരവണ്ടികളും മറ്റു
 സന്നാഹരങ്ങളുമായി മഹീനങ്ങൾ ആളുകൾ
 തുറമുഖത്തുന്നന്ന് അൽപ്പം അകലെയായി
 കാത്തുന്നന്നിരുന്നു. തിക്കോൺമല രാജരാജചോളൻ്റെ
 അധിനന്തരയിലായിരുന്നെങ്കിലും ചോളപ്പടയുടെ
 കാര്യമായ സാന്നിദ്ധ്യമൊന്നും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 മഹീനനെ പിടികൂടി ലക്ഷ പുർണ്ണമായി
 കീഴടക്കുന്നതിനെക്കാൾ രാജരാജൻു താൽപര്യം മറ്റു
 രാജാങ്ങൾ പിടിച്ചെടുത്ത് തന്റെ സാമ്രാജ്യം

വികസിപ്പിക്കുന്നതിലായിരുന്നു. അതിനാൽ ചാമിന് സപ്ലൈനഗരത്തിലേക്ക് പ്രശ്നങ്ങളാണുമില്ലാതെ യാത്രതിരിക്കാൻ കഴിഞ്ഞു.

ചുഡാമണി വിഹാരത്തിന്റെ ഒരു ശാഖ
ത്രിക്കോൺമലയിൽ സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ട
കാര്യങ്ങൾക്കായി അവിടെയെത്തിയ ശ്രീവല്ലഭ
ബുദ്ധനാർ, കോൺഗ്രേഷൻ കേഷത്തെർഷൻ കഴിഞ്ഞ് താൻ
താമസിക്കുന്ന സത്രത്തിലേക്കു മടങ്ങിവരുമ്പോഴാണ്
ദേവനായകിയുടെ സംഘത്തെ കണ്ടത്. ചാമിന്റെ കയ്യിൽ
തുങ്ങി കുതിരവണ്ടിയിലേക്കു കയറുകയായിരുന്ന
അവളെ തീരിച്ചറിഞ്ഞ അദ്ദേഹം സന്തോഷത്തോടെ
അടുത്തേക്കു ചെന്നു.

അദ്ദേഹം അവളോട് സവമല്ലെയെന്നു ചോദിച്ചുകൂടിലും
അവൾ പരിചയം നടിക്കാതെ ഒരു സാധാരണ ഭിക്ഷവിനു
നൽകുന്നതു പോലെ ഒരു വെള്ളിനാണ്യമെടുത്തു നീട്ടി.
ബുദ്ധനാർ വിനയത്തോടെ അതു നിരസിച്ചു. അപ്പോൾ
അവൾ പകരം ഒരു സ്വർണ്ണനാണ്യമെടുത്തു. ബുദ്ധനാർ
അതും നിരസിച്ചു. അതു കണ്ണപ്പോൾ ചാം പ്രസിദ്ധിന്
ദേഹ്യമടക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

“ഭിക്ഷുകൾക്കാക്കേ ഇപ്പോൾ വലിയ
ആർത്ഥിയാണല്ലോ... നീ കഴുത്തിലെ പാലയ്ക്കാമാല
ഉറരിക്കൊടുക്കൽ.”

അവൾ സ്വർണ്ണനാണ്യത്തിനുപകരം തന്റെ
കഴുത്തിലെ മരതകം പതിച്ച പാലയ്ക്കാ മാലയും. ബുദ്ധനാർ
അതും വേണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു.

“പാപത്തിന്റെ കരയുള്ളതൊന്നും വേണ്ട. സ്വയം
അദ്ദുപാനിച്ച് നേടിയതെന്തെങ്കിലും തരു.”

ദേവനായകിക്ക് പെട്ടുന്ന് ആളെ മനസ്സിലായി.
എങ്കിലും ഉടനെയത് പുറത്ത് കാണിച്ചില്ല. പക്ഷേ,
അവളുടെ മുഖം കരുത്തു. മാല തിരികെ കഴുത്തിലിട്ട്
അവൾ കുതിരവണ്ടിയിലേക്ക് ചാടികയറി.

“ബോദ്ധ നമുക്ക് വേഗം പോകാം വൃത്തികെട്ടവൻ.
ഭിക്ഷുവാണെന്നു പറഞ്ഞു നടക്കുന്നു.”

അവൾ കുതിരവണ്ടിയിൽ ചാമിനോടു ചേർന്നിരുന്നു.
തമിഴ് അറിയാത്തതിനാൽ അയാൾക്ക് ബുദ്ധനാർ
പറഞ്ഞതു മനസ്സിലായിരിക്കില്ലെന്നവൾ സ്ഥായാനിച്ചു.

പക്ഷേ, ചാമിന് തമിച്ച അറിയാമായിരുന്നു. പാപത്തിന്റെ കരയെന്ന പ്രയോഗം അയാൾക്ക് ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ദേവനായകി പിനിലിരുന്ന തോഴിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും പനിനീർ തുവാല വാങ്ങി മുവം തുടച്ചപ്പോൾ അയാൾ അവളെ കളിയാക്കി തമിച്ചിൽ പാപത്തിന്റെ കു പനിനീർക്കാണ്ഡു തുടച്ചാൽ പോകുമോ എന്നു ചോദിച്ചു. ദേവനായകിയുടെ മനസ്സ് ശരിക്കു പൊള്ളി. പാപത്തിന്റെ കു പുരളാത്ത ഓന്നും അവളുടെ കയ്യിലില്ലായിരുന്നു.

ബുദ്ധനാർ ഈ സംഭവത്തിൽ ദേവനായകിയെ കുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല. പകരം പുർണ്ണിമ എന്നു പേരുള്ള ഒരു പെൺകുരങ്ങിന്റെ കമ പറയുകയാണ്.

കുരങ്ങുകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠമായ തുവെള്ള നിന്മുള്ള ശ്രിപാംഗ വർഖത്തിൽപ്പെട്ട പുർണ്ണിമ സിദ്ധാർത്ഥ ഗൗതമൻ മഹാബോധിയുടെ ചുവട്ടിൽ തപസ്സനുഷ്ടിക്കുന്നോൾ മറ്റു കുറെ കുരങ്ങുമാരോടൊപ്പം ആ വ്യക്ഷത്തിൽ ജീവിച്ചിരുന്നു. സുജാത ഗൗതമനു നൽകാൻ പാൽക്കത്തിയുമായി വന്നപ്പോൾ പുർണ്ണിമയും കൂടുകാരും ചേരന്ന അതുത്തിയെടുക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൂണിലും സാധിച്ചില്ല. പക്ഷേ, ഗൗതമൻ അവർക്ക് പകുതി കൊടുത്തശേഷം ബാക്കിയുള്ള പാൽക്കത്തിയാണ് കഴിച്ചത്. മനുഷ്യരിലും നല്ലവരുണ്ടാലോ എന്ന് അതുത്തപ്പെട്ട പുർണ്ണിമ അദ്ദേഹത്തിന് അടുത്തുള്ള അത്തിമരത്തിൽ നിന്ന് പഴങ്ങൾ പറിച്ചുകൊടുത്തു. ആ പഴങ്ങൾ സന്തോഷമായി സ്പീകരിച്ച് അദ്ദേഹം വാസല്യത്തോടെ അവളുടെ പുറത്തു തലോടി. പുർണ്ണിമ കൊടുത്ത അത്തിപ്പഴങ്ങളാണ് ഗൗതമൻ ജന്താനോദയം ലഭിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് അവസാനമായി കഴിച്ച ഭക്ഷണം. അധികം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം തന്റെ മഹാധ്യാനത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

ആ ധ്യാനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തക്കുറിച്ചാണും അറിയാതെ പുർണ്ണിമയും കൂടുകാരും സാധാരണപോലെ ആ മരത്തിൽ ജീവിച്ചു. ആഹാരത്തിനും ഇണയ്ക്കുംവേണ്ടി പരസ്പരം കടിപിടി കൂടി ബഹുമുണ്ടാക്കി. കൂടുത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറുപ്പമായതിനാൽ പുർണ്ണിമയ്ക്കു വേണ്ടിയായിരുന്നു

അഞ്ചികുരങ്ങമാർ തമ്മിൽ മത്സരം. സഹോദരന്മാരും മകളുംവരെ പരസ്പരം പോരാടി. ചിലർ തോറു ചിലർ ജയിച്ചു. അവളെപ്പോഴും ജയിച്ചവനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. സിഭാർത്ഥ ഗൗതമൻ പരമമായ സത്യത്തെ തേടി ധ്യാനം ചെയ്യുന്നതിന് തൊടുമുകളിലാണ് ഇതെല്ലാം നടന്നത്. ധ്യാനനിമഗനനായ അദ്ദേഹം അതൊന്നും അറിഞ്ഞതെന്തെയില്ല. പക്ഷേ, നാൽപത്തിയൊമ്പതാം ദിവസം അതാനോദയം ലഭിച്ചപ്പോൾ അതിന് സാക്ഷിയാക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം പുർണ്ണിമയ്ക്കു ലഭിച്ചു. മറുള്ളവരെല്ലാം അപ്പോൾ ഉറങ്ങുകയായിരുന്നു. ആ അതാനപ്രകാശം ഏറ്റവും ബുദ്ധനു ലഭിച്ചു. ആ ദിവ്യത്പത്തിന്റെ ഒരംശം അവർക്കും ലഭിച്ചു. ആ പുർണ്ണിമയാണ് പല ജമദാസ്രക്കു ശ്രേഷ്ഠം സംഗമിത്തയെന്ന പേരിൽ അശോകചക്രവർത്തിയുടെ മകളായി ജനിച്ചത്. അവർ പിനീട് ലോകപ്രശ്നയായ ബുദ്ധിക്ഷുകിയായി. കാമവും ക്രോധവും പകയും നിന്നെന്ന ലഭകിക്കാംവിത്തതിൽ മുങ്ങിപോയ ദേവനായകിക്ക് അടുത്ത ജമദാസ്രത്തിൽ അങ്ങനെയെന്നകിലും സംഭവിക്കുന്നേയെന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണ് ബുദ്ധനാർ. പക്ഷേ അതിന് ശ്രേഷ്ഠം അദ്ദേഹം ഒരു ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. ഏതു മരത്തിൽ വേണമെങ്കിലും നിഷ്പ്രയാസം പടർന്ന് കയറാൻ കഴിയുന്ന വള്ളിയുടെ പേരെന്താണ്?

അതു് കുതിരവണ്ടികളിലായിരുന്നു ചാമിന്റെ അകാശനഗരത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര. ദറനോട്ടത്തിൽ എല്ലാം സാധാരണ കുതിരവണ്ടികളായിരുന്നു. പക്ഷേ, നടുക്കുള്ള വണ്ടിയുടെ അകത്ത് എല്ലാ സുവി സൗകര്യങ്ങളും ഒരുക്കിയിരുന്നു. അതിലായിരുന്നു ചാമും ദേവനായികയും. സുമാർ അരു യോജന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ഒരു കൊടുംകാട്ടിനരികിലെത്തി. അതു ദേവനായകി അതുവരെ കണ്ണ കാടുകളെപ്പോലെയൊന്നുമായിരുന്നില്ല.

അകാശത്തോളം ഉയരമുള്ള ഗോപുരങ്ങളെപ്പോലെ വല്ലമുള്ള മരങ്ങൾ. അത്തുറും അരുന്നുറും കൊല്ലം പ്രായമുള്ള തേക്കും വീടിയും മഹാഗണിയും പടർന്നു പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്നു. അതിനു താഴെ ചെറിയ മരങ്ങളും

മറു ചെടികളും. ഒരടി മുന്നിലേക്കു നീങ്ങാനുള്ള ഇടം കാണുന്നില്ല. അവരെ കണ്ട് ഭയൻ പക്ഷികളുടെ ബഹളവും ചിവീടിന്റെ നിലക്കാത്ത ശബ്ദവുമായപ്പോൾ ചെവിയടഞ്ഞപോകുമോയെന്ന് തോന്തി. നടുച്ചയായിട്ടും ഒരു തുളളി സുരൂപ്രകാശം താഴേക്കു വീഴുന്നില്ല. ഈ എങ്ങനെയാണ് മുന്നോട്ട് പോവുകയെന്നു ദേവനായകി അതഭൂതപ്പെട്ടു. പക്ഷേ, ആ കടുത്ത പച്ചപ്പിനിടയ്ക്ക് ഒരു കൊച്ചുതുരക്കംപോലെ, ചെടികളും മരങ്ങളുടെ കൊമ്പുകളും വെട്ടിമാറ്റി കഷ്ടിച്ചാരു കുതിരവണ്ടികൾ മുന്നോട്ട് പോകാനുള്ള വഴിയുണ്ടാക്കിയിരുന്നു. കത്തിച്ച പന്തങ്ങളുമായി മഹീനങ്ങൾ ആളുകൾ മുന്നിലും പിന്നിലും അനുഗമിച്ചു. കുതിരവണ്ടികൾ കാടിനകത്തേക്കു കയറിയപ്പോൾ ശബ്ദങ്ങളെല്ലാം നിലച്ചു. പെട്ടെന്ന് ചുറ്റും ഭയപ്പെടുത്തുന്നാരു നിശ്ചില്ലത നിറന്നതു. ആകെ ഭയൻ ദേവനായകി ചാമിന്റെ കൈ മുറുകെഴും ചെടിച്ചു.

“ബോദ്ധ എന്നിക്ക് പേടി തോന്നുന്നു....”

“ദേവ്, ഏയ പേടിക്കാനൊന്നുമില്ല. നിന്നെങ്ങാരു തമാശ കേൾക്കണ്ണോ സിംഹളനാടന്നാണ് പേരേക്കിലും സിംഹവും കടുവയുമൊന്നും ഈ ദീപിലില്ല. ആനകൾ ധാരാളമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവ ഇതു ഇടതുരിന കാട്ടിലുണ്ടാവില്ല. ഈ മരങ്ങൾക്കിടയിലുടെ അവയ്ക്ക് നടക്കാൻ പറ്റില്ല. ചിലപ്പോൾ പള്ളിപ്പുലികളുണ്ടാവും. പക്ഷേ, അവയും ഈ ബഹളംകേട്ട ഓടിപ്പോയിട്ടുണ്ടാവും. പാമ്പുകളെ മാത്രമേ പേടിക്കാനുള്ളൂ.”

“ഈ എത്ര ദുരം പോകണം. ബോദ്ധ്?”

“മുന്ന് യോജന. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു വലിയ പുഴയാണ്. കുതിരവണ്ടിയിൽത്തന്നെയിരുന്ന് അക്കരെ കടക്കാവുന്ന വലിയ മുളം ചങ്ങാടങ്ങളുള്ളതിനാൽ വിഷമമില്ല. പിന്ന പരന്ന മുളകാടുകളാണ്. അവിടെ ധാരാളം ആനകളുണ്ടാവും. പിന്ന ആറു യോജനകൂടിപോയാൽ വീണ്ടും ഇതുപോലെരാരു കൊടുംകാടാണ്. അത് ഇതിനെക്കാൾ വലുതും ദുർഘടവുമാണ്. പക്ഷേ, അവിടെയും മഹീനൻ കുതിരവണ്ടികൾക്ക് പോകാനുള്ള

പച്ചതുരങ്ങങ്ങളുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു കാട്ടിൽ നിന്ന് നമ്മൾക്ക് പുറത്ത് കടക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല.”

“അതെന്നാ?”

“അതിനു നടുവിലാണ് സിംഹഗശലം. സിഗിരിയ എന്നാണ് ഈ നാട്ടുകാർ വിളിക്കുന്നത്. കൊടുംകാട്ടിനു നടുവിൽ ആകാശത്തെക്ക് ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ പാറക്കെട്ട്. എതാണ്ട് അറുന്നുറ അടി ഉയരമുണ്ട്. അതിനുമുകളിലാണ് മഹീനങ്ങൾ സ്വഭാവരം. സന്ധ്യയ്ക്ക് മുമ്പേ നമ്മൾ അവിടെയെത്തും.”

“എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ സ്ഥലത്തിനെ സ്വഭാവരം എന്നു വിളിക്കുന്നത്?”

“അത് അവിടെ ചെല്ലുന്നോൾ മനസ്സിലാക്കും. ഭൂമിയിലെ സ്വർഖമാണെന്ന്. സ്വഭാവത്തിൽ മാത്രം സാധ്യമാകുന്ന പല കാര്യങ്ങളും അവിടെ നമുക്കുന്നേരിട്ട് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയും. ലോകത്തിലെ പല രാജ്യങ്ങളിലേയും രാജാക്കന്നൂർ, റാണിമാർ, മന്ത്രിമാർ, രത്ന വ്യാപാരികൾ, കുരുമുളക് പോലെയുള്ള വിലകുടിയ സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ കച്ചവടം ചെയ്യുന്നവർ, ഈൻപ് ശാലകളുടെ ഉടമസ്ഥർ, കപ്പൽ മുതലാളിമാർ ആദ്ദേനയുള്ള അതിസ്വന്നരുടെ ആഭ്യർഷക്കേന്മാണെന്ന്. ഏറ്റവും നല്ല ഭക്ഷണം, ഏറ്റവും മുന്തിയ മദ്യം, ഏറ്റവും സുന്ദരിമാരായ സ്ത്രീകൾ, ഏറ്റവും മനോഹരമായ നൃത്തം, ഏറ്റവും ഇന്നമുള്ള സംഗീതം അദ്ദേന ഏറ്റവും മികച്ചതെല്ലാം അവിടെയുണ്ട്. സ്വഭാവരത്തിനകത്തെക്ക് കയറിയാൽ പിന്ന എല്ലാവരും പരിപൂർണ്ണ സ്വത്തന്തരാണ്. അവിടെ തെറ്റുകളില്ല ശരികൾ മാത്രമെയുള്ളൂ. എല്ലാവർക്കും അവരവർക്കിഴ്ച്ചമുള്ളതു ചെയ്യാം. അത് മറ്റൊളവരുടെ ഇഴ്ചങ്ങൾക്ക് എതിരാകരുത് എന്ന ഒറ്റ നിബന്ധനയെയുള്ളൂ. അതുപോലെ എന്തിനും വിലയുണ്ട്. അതു കൊടുക്കാൻ കഴിവുള്ളവരാണ് അവിടേക്കു വരുന്നത്. പക്ഷേ, അവിടെ ആർവ്വരുണ്ടും. ആർവ്വരുണ്ടും എന്തെല്ലാം പരമ രഹസ്യമാണ്.”

“ഈതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന് എന്താണ് പ്രയോജനം?”

“ദേവ, അതു തോൻ പറഞ്ഞിരുന്നോളോ. മഹീനൾ അനുരാധപുരയിലെ രാജാവായിരുന്നു. ചോളചക്രവർത്തിയായ രാജരാജനോട് യുദ്ധത്തിൽ

പരാജയപ്പെട്ടേശ് രാജ്യം നഷ്ടപ്പെടു... രാജരാജൻ്റെ
കൊട്ടാരത്തിലെ നർത്തകിയായിരുന്നിട്ടും
നിനക്കിതോന്നും അറിയില്ലോ? ഇപ്പോൾ ദീപിന്റെ
തെക്കുഭാഗത്ത് കുറച്ചുസ്ഥലം
നിയന്ത്രണത്തിലുണ്ടുങ്ങിലും പ്രധ്യാജനമൊന്നുമില്ല.
ഇപ്പോൾ ഈ സപ്ലൈനഗരം മാത്രമേ സ്വന്തമായുള്ളു.
അതുകൊണ്ട് സപ്ലൈലോകത്തെക്ക് കയറണമെങ്കിൽ
ആളോന്നുകൾ ദിവസം പത്ത് സ്വർണ്ണനാണയം കാഴ്ചപ്പണം
നൽകണം. കൂടെ ഒരു പെൺനീനെയും സൗജന്യമായി
കൊണ്ടുപോകാം. അഥായാലും പെൺനീയാലും
അകത്തുനിന്ന് സന്ധാദിക്കുന്നതിന്റെ പത്തിലെബന്ന്
മഹീനനാണ്. കൂടുതൽ അടുപ്പമുള്ളവർ ഓരോ തവണ
ചെല്ലുവോഴും എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക സമ്മാനവും
കൊടുക്കും.”

“ബോബ്, നർത്തകിമാർക്കും വെള്ളാട്ടിമാർക്കുമൊക്കെ
രാജഭരണത്തിലെത്ത് കാര്യം? അടാൻ പറഞ്ഞാൽ അടും.
പാടാൻ പറഞ്ഞാൽ പാടും. അത്തന്നെ. ബാക്കി
കാര്യങ്ങളോന്നും തെങ്ങെശ് അനേപശ്ചിക്കാറില്ല. അല്ല.
താങ്കളും അദ്ദേഹത്തോട് വളരെ അടുപ്പമുള്ള അള്ളല്ലോ..?”

“അതെ, അതുകൊണ്ടാണ് ഇത്തവണ വളരെ
വിലപിടിപ്പുള്ള ഒരു പ്രത്യേക സമ്മാനവുമായി
പോകുന്നത്.”

“എന്നിടുന്താ ഇതുവരെ അതെനിക്ക്
കാണിച്ചുതരാതിരുന്നത്?”

അയാൾ കൂടുകൂടാ ചിരിച്ചു. അവർക്കൊന്നും
മനസ്സിലായില്ല.

“എടീ, കയ്തിലെ വാൽക്കണ്ണാടിയിലേക്കൊന്നു നോക്ക്.
താൻ മഹീനന് സമ്മാനമായി കൊടുക്കാൻപോകുന്ന
സുന്ദരിയെ അതിൽ കാണാം.”

അവൾ തെട്ടിപ്പോയി. ഇങ്ങനെയൊരു ചതി
അവളോരിക്കലും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഇനി
രക്ഷപ്പെടാൻ യാതൊരു വഴിയുമില്ല. യുദ്ധത്തിൽ
തോറ്റെങ്കിലും ടടുവിൽ മഹീനൻ തന്ന ജയിക്കാൻ
പോവുകയാണ്. അവൾ കയ്തിലെ വാൽക്കണ്ണാടിയിലേക്കു
വീണ്ടും നോക്കി. സ്വന്തം മുഖം അവളോട് ‘വിഡ്സി
നിനക്ക് ഈ കെണിയിൽ നിന്നൊരിക്കലും രക്ഷപ്പെടാൻ

കഴിയില്ല' എന്ന് പറത്തു. അവൻ കുറച്ച് നേരത്തെക്ക് ഒന്നും സംസാരിച്ചില്ല. പിന്നെ വളരെ വിഷമത്തോടെ ചോദിച്ചു:

"ബോണേ എന്ന ഇത്രവേഗം മടുത്തോ?"

"ദേവ്, സത്യമതാണ്. താനൊരു സുന്ദരിയെയും ഒരു കൊല്ലുത്തിൽ കുടുതൽ ഒപ്പും താമസിപ്പിക്കാറില്ല."

പുഴയും കാടും കടന്ന് സന്ധ്യായ്ക്ക് മുമ്പുതന്നെ സുന്ദരമായ നീംട ഉദ്യാനങ്ങളുടെ നടുവിലുടെ അവർ സീംഹശ്ശൈലത്തിൽ മുന്പിലെത്തി. പടിഞ്ഞാറുനിന്നുള്ള സുരൂപ്രകാശത്തിൽ സിഗിരിയ അതിമനോഹരമായ കാഴ്യായിരുന്നു. ഈ കൊടുക്കാട്ടിന്നുള്ളിൽ ഇങ്ങനെയൊരു കൊട്ടാരമുണ്ടാകുമെന്ന് ആർക്കും ചിന്തിക്കാൻ കഴിയില്ല. അനുനുറിലേരെ അടി ഉയരത്തിലുള്ള പാറക്കെട്ടിൽ ഒരു സപ്ലനഗരം. മഹീനങ്ങൾ പ്രധാന അനുചരരായ സേനയും അനുലയും അവരെ സ്വീകരിക്കാൻ കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അവർ ചാം പ്രസിഡിനയും ദേവനായകിയെയും പുമാലകളണിയിച്ച് വാദ്യജോലാഷ്ടേതാടെ സ്വീകരിച്ചു. സ്വീകരണത്തിന്നുശേഷം ആസ്പൽ പൊഴ്യയിൽ കൈകാൽ കഴുകി ശുചി വരുത്തി ഇളന്തിരും പഴങ്ങളും കഴിക്കുന്നോൾ ചാം പത്തു ദിവസത്തെക്കൂള്ള കാഴ്പ്പണമായ നുറു സ്വർണ്ണനാണയം സേനയുടെ കഴുതിൽ വെച്ചുകൊടുത്തു.

"എന്താ ഇത്തവണ വേഗം മടങ്ങുകയാണോ ഒരു മാസമെങ്കിലും തൈങ്ങലോടൊപ്പമുണ്ടാകുമെന്നു കരുതി."

"ഈ സേന, വേഗം മടങ്ങിയിട്ട് ചില അത്യാവശ്യ കാര്യങ്ങളുണ്ട്. അനുല ഇതെങ്കിൽ കുടുകാറി ദേവനായകി. ഇവർക്ക് ഇവിടത്തെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി പറത്തുകൊടുക്കണം."

അനുല ദേവനായകിയെ ഉഴിയുന്നപോലെ ഒരു നോട്ടം നോക്കി. അൽപ്പമൊരു അസൃഷ്ട തോന്തിയെങ്കിലും അതു പുറത്തു കാണിക്കാതെ അവളെ ആഞ്ചേഷിച്ചു. അതോടെ ദേവനായകിയുടെ കനവും സമൃദ്ധിയും അവർക്ക് ഭോധ്യമാവുകയും ചെയ്തു.

"എന്തെന്ന് അനുചരമാർക്ക് താമസിക്കാനുള്ള കുടാരങ്ങളെവിടെയാണ്"

“അതെല്ലാം തൈൻ ഒരുക്കിയിട്ടുണ്ട്.
ദേവനായകിയുടെ തോഴി മാർക്കു
സന്ധകരുങ്ങേൻ്റൊക്കിയിട്ടുണ്ട്.”

“അയ്യോ! എൻ്റെ തോഴിമാരെ മുകളിലേക്കു
കൊണ്ടുപോകാൻ പറ്റില്ലോ?”

“ക്ഷമിക്കണം. ഇവിടത്തെ നിയമം അത്
അനുവദിക്കുന്നില്ല. അവർക്ക് സിംഹകവാടംവരെ
മാത്രമേ വരാൻ ആനുവാദമുള്ളൂ.”

“അപ്പോൾ വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും മറ്റ് സാധനങ്ങളും...”

“അതെല്ലാം മുകളിലെത്തിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ
ചെയ്യാം. മുകളിൽ എന്താവശ്യമുണ്ടെങ്കിലും ചെയ്യുതരാൻ
സപ്ലി നഗരത്തിലെ തോഴിമാരുണ്ട്. വരു... നമുക്ക്
സന്ധ്യയാകുന്നതിനുമുമ്പ് മുകളിലേക്കു പോകാം.”

എക്കദേശം പകുതിയോളം മുകളിലേക്ക്
കയറിയപ്പോൾ സിംഹകവാടമായി. പതിനെട്ട് അടി
ഉയരമുള്ള അട വലിയ സിംഹത്തിന്റെ പ്രതിമയ്ക്ക്
ജീവനുള്ള സിംഹത്തകാൾ ശരൃമുള്ളതുപോലെ
തോന്തി. സിംഹത്തിന്റെ വായിൽക്കൂടിയാണ്
അകത്തേക്ക് കയറുന്നത്. പിന്നീട് നേരേ മുകളിലേക്കുള്ള
പടികളാണ്. ചുറുമുള്ള പ്രകൃതിഭംഗിയാസപാച്ചേ
പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് കയറുന്നോൾ അനുല
സിംഹശൈലത്തിന്റെ കമ്പ പറഞ്ഞു:

“അത്തരുകൊല്ലം മുമ്പ് സിംഹളരാജാവായ
കശ്യപനാണ് ഈ കൊട്ടാരം പണിത്തത്.
പല്ലവദേശക്കാരിയായ ഒരു വെപ്പാട്ടിയിൽ ജനിച്ചതിനാൽ
യമാർത്ഥ കിരീടാവകാശിയല്ലാത്ത കശ്യപൻ പിതാവായ
ധാതുസേനയെ തടവിലാക്കി അധികാരം
പിടിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു. പിന്നീട് പിതാവിനെ
കല്ലറയിലടച്ചു കൊല്ലുകയും ചെയ്യു. യമാർത്ഥ
കിരീടാവകാശി മൊഗളണ്ണയായിരുന്നു. അധാർ പേടിച്ചേ
പാണ്യരാജ്യത്തിലേക്കു പലായനം ചെയ്യു. മൊഗളണ്ണ
പ്രതികാരം ചെയ്യാനായി തിരിച്ചുവരുമെന്നു ഭയനാണ്
കശ്യപൻ അനുരാധപുര ഉപേക്ഷിച്ചു കുടുതൽ
സുരക്ഷിതമായ ഈ പുതിയ തലസ്ഥാനം നിർമ്മിച്ചത്.
താൻ ചെയ്യ കാര്യങ്ങൾ തെറ്റായതുകൊണ്ട്
തിരിച്ചടിയുണ്ടാകുമെന്ന ഭയം അദ്ദേഹത്തെ ബേദയാടി.

അതിൽനിന്ന് രക്ഷണോൻ സുന്ദരികളിലും
മദ്യത്തിലുമാണ് അദ്ദേഹം അഭയം തേടിയത്.
അനുമുതൽ ഇന്നുവരെ സിഗിരിയ അനുരാധപുരു
രാജാക്കന്നാരുടെ സുവലോലുപതയുടെ കേന്ദ്രമാണ്.
പതിനേന്തു കൊല്ലം അദ്ദേഹം ഇവിടെനിന്ന് ലക്ഷ ഭരിച്ചു.
അപ്പോഴേക്കും മൊഗളണ്ണൻ പാബ്യുരാജാവിഞ്ചീ
സഹായത്തോടെ തിരിച്ചുവന്നു. യുദ്ധത്തിൽ മൊഗളണ്ണൻ
ക്ഷൂപനെ വധിച്ച് അധികാരം തിരിച്ചുപിടിച്ചു. പക്ഷെ,
തലസ്ഥാനം അനുരാധപുരയിലേക്കുതന്നെ മാറ്റി.
ചോളനോട് തോറ്റ മഹീനൻ മൊഗളണ്ണനേപ്പാലെ ശക്തി
സംഭരിച്ച് ലക്ഷ തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള ശമത്തിലാണ്.
നിങ്ങളുടെയൊക്കെ സഹായമുണ്ടജ്ഞിൽ തീർച്ചയായും
അതു സാധിക്കുമെന്നുതന്നെന്നാണ് തീരുമാനം വിശ്വാസം.”

ദേവനായകി വെറുതെ മുളിയതല്ലാതെ
മറുപടിയോന്നും പറയാതെയാണ് മുകളിലേക്കു
കയറിയത്. സേന ചാമിനോട് എന്തോ കാര്യമായി
സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദേവനായകിക്ക്
രാജുസംഖ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ വലിയ
താൽപര്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടാവും
സംസാരിക്കാത്തതെന്ന് ധരിച്ച അനുല വിഷയം മാറ്റി.
“ശരിക്കും അഡ്വൈറ്റേംഷ്ട്ടിൽത്തന്നെന്നാണോ?”

“അതെ, സഖ്യദേവകുലം. യശോധരപുരത്തിലെ
എറവും ശക്തരായ കുടുംബമാണ്.”

“ഇവിടെ മുമ്പ് വന്ന രണ്ട് അഡ്വര സുന്ദരിമാർക്കും ഇതേ
മുഖചരായ തന്നെയാണെങ്കിലും ഈ തടിയില്ലായിരുന്നു. അവർ തീരെ മെലിഞ്ഞായിരുന്നു. ഈ അഡ്വരസൗദര്യവും
ഉടൽസമ്പദ്യിയും കണ്ടിട്ട് ഇന്നു രാത്രിമുതൽ
സപ്താന്തരത്തിന്റെ റാണിയാക്കുമെന്നാണ് തോന്നുന്നത്.”

“ഓ വെറുതെ കളിയാക്കാതെ...”
അവർ മുകളിലെത്തിയപ്പോൾ സന്ധ്യ
മയങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. പന്ത്രണ്ണമിയായതിനാൽ
കൊട്ടാരം നിലാവിൽ കുളിച്ചുനിന്നു. കൊട്ടാര മുറ്റത്തും
പരന്നുകിടക്കുന്ന ഉദ്യാനങ്ങളിലുമായി നുറോളം
അതിമികളുണ്ടായിരുന്നു. പാട്ടും ചീരിയും
തമാശകളുമായി ആകെ ബഹളം. മഹീനയ്ക്ക് കുടുംബം

ഇവിടെ താമസമില്ലാത്തതിനാൽ കൊട്ടാരം പുർണ്ണമായും അതിമികളുടെതായിരുന്നു. അവിടെനിന്നു താഴേക്ക് നോക്കിയപ്പോൾ താൻ ശരിക്കും ആകാശത്താണെന്ന് ദേവനായകിക്കുതോന്നി. കുറച്ചു ശക്തിയായി വീശുന്ന കുളിർക്കാറിൽ ഇപ്പോൾ ആകാശത്തെക്കു പറന്നുയരുമെന്നു തോന്നി. അവൾക്ക് ദേഹമാക്കുക കുളിരുകോരി. അനുല അവളുടെ കയ്യിലേക്ക് ഒരു ചെറിയ മൺപാനയിൽ പരിശുദ്ധമായ അന്തിക്കളളി പകർന്നുനൽകി.

“കുടിച്ചോളു. ഇതാണ് ഇവിടത്തെ തുടക്കം. പിന്ന ഈ സ്വഭാവത്തിൽ രാജാവോ മന്ത്രിയോ പ്രഭുവോ എന്നുമില്ല. എല്ലാവരും തുല്യരാണ്. പരസ്പരം പേരു മാത്രമേ വിളിക്കാവു.”

“ദേവ്...”

പിന്നിൽനിന്നുള്ള വിളിക്കേട് അവൾ തെട്ടി. ചാമും മഹീനങ്ങും തോട്ടുത്ത് നിൽക്കുന്നു.

“മഹീന ഇതാണ് താൻ താങ്കൾക്കായി കൊണ്ടുവന്ന പ്രത്യേക സമ്മാനം.”

അയാൾ അവളെ അലസമായി നോക്കി. പിന്ന തന്ന ഉപഹാരം സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നപോലെ വലതുകയ്യിൽപ്പിടിച്ച് തന്നിലേക്കു ചേർത്ത് ഇരുകവിളുകളിലും ഓരോ മുത്തം കൊടുത്തു. ദേവനായകി അയാളുടെ മുവത്തെക്കു നോക്കാതെ രണ്ടു കണ്ണുകളുമടച്ചു.

കെണ്ടി

മഹീനമ്പൾ കൈക്കർക്കുള്ളിൽ കല്ലുകളടച്ചുനിന്ന് രണ്ടുനിമിഷം ദേവനായകിയുടെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമുള്ളതായിരുന്നു. താൻ ജീവത്തിലേറ്റവും വെറുക്കുന്ന വ്യക്തി, പിണ്ഠുമകളുടെ കുരമായ കൊലപാതകത്തിന്റെ സുത്രധാരൻ അയാളുടെ ചുണ്ടുകളാണ് കവിളുകളെ പുണ്ടുന്നത്. അയാളുടെ കൈകളാണ് പുറത്ത് അമരുന്നത് സിംഹക്കൂട്ടിൽ ചെന്നുകയറിയ പേടമാനിന്റെ അവസ്ഥ. സിംഹാള മനസ്സിൽ കുരതകളെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടുള്ള ഭയം നടക്കലിന്റെ അറ്റത്തുനിന്ന് പതുക്കെ മുകളിലേക്ക് കയറുകയാണ്. അതേ സമയം വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പ് കാതളള്ളൂർ കളരിയിൽ അപ്പാവുടെ ശിഷ്യനായിരിക്കുന്നോൾ കൊതിയോടെ നോക്കിനിന്ന് കുസൃതി നിറത്ത് കല്ലുകൾ അശ്വാസം തരുന്നുമുണ്ട്. ഭയത്തെ തോൽപ്പിക്കേണ്ടത് ബുദ്ധിക്കാണ്ഡാണെന്ന് ശാസ്ത്രികളുടെ വാക്കുകൾ വീണ്ടും ഓർത്തു. ഏറ്റവും ബുദ്ധിപരമായി പ്രവർത്തിക്കേണ്ട സമയമാണിൽ. വികാരത്തെ വിചാരംകൊണ്ടു നിയന്ത്രിച്ച് വളരെ സുക്ഷിച്ചുവേണ്ടം ഓരോ നീക്കങ്ങളും. രണ്ടാമതെത്ത് മുത്തവും തന്നെ തലയുയർത്തുന്നോൾ സ്വാഭാവികമായും മഹീനൾ മുവത്തേക്ക് സുക്ഷിച്ചുനോക്കും.

പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ തികച്ചും ഒപ്പചാരികമായ ചുംബനങ്ങൾക്കുശേഷം കൈകളിൽനിന്ന് അവളെ സ്വതന്ത്രയാക്കി മുവമുയർത്തുന്നോൾ മഹീനൾ ദേവനായകിയുടെ കല്ലുകളിലേക്കു സുക്ഷിച്ചുനോക്കി. അപ്പോൾ അവൾ കല്ലുകൾ പതുക്കെ തുറക്കുകയായിരുന്നു. സന്ധ്യ മയങ്ങിയതിനാൽ പരിചാരകൾ സ്വജ്ഞ നഗരത്തിലെ ദീപസൂംഭങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്ന സമയം. അതേ നിമിഷത്തിൽ എല്ലവിളക്കിന്റെ സ്വർണ്ണ പ്രകാശം ദേവനായകിയുടെ മുവത്തേക്ക് ഫോകി. അവൾ വശ്യമായൊരു പുത്രിരിയോടെ മഹീനനേ നോക്കി. അതിസമർത്ഥമായി പ്രലോഭനത്തിന്റെ ലഹരി ആ ചിരിയിലൊളിപ്പിച്ചുവെച്ചിരുന്നു. താൻ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ കൊതിച്ച സുന്ദരിയാണ് കൈകളിലെന്ന്

അയാൾക്ക്	വിശ്വസിക്കാനായില്ല.	അയാൾ
അതഭുതതേതാട	‘ദേവ നായകി.’ എന്നു വിളിച്ചു.	അവർ
അതെയെന്നു	തലയാട്ടി	മഹീനഞ്ഞീ
കൈകളിലേക്കുതന്നെ	ചാത്തു.	അയാൾ
ആർത്ഥിയോടെ	അവളെ	ചുംബനങ്ങൾ
കൊണ്ടുപോതിഞ്ഞു.	പിന്ന രണ്ടു	കൈകളിലും
കോരിയെടുത്ത	കൊട്ടാരത്തിനകത്തേക്കു	നടന്നു.
മുകളിലത്തെ	നിലയിൽ വടക്കുപടിതേതാറുഭാഗത്തുള്ള	പ്രധാന മുറിയിൽ
ദേവനായകിയെ താഴെ വെച്ചുള്ളു.	ചെന്തിനു	മഹീനൻ

വളരെ വലിയൊരു മുറിയായിരുന്നു അത്. പടിതൊരെ ചുവരിൽ വളരെ ഭംഗിയായി പഴുസംഭവമണ്ഡലം വരച്ചുവെച്ചിരുന്നു. ജയവർമ്മഞ്ഞീ കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ച് വജ്ജബോധിയുടെ ശിഷ്യപരമ്പരയിൽപ്പെട്ട നിശ്ചാകവജ്ജനിൽ നിന്ന് താന്ത്രിക അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ അഭ്യസിച്ചത് നന്നായി എന്നവർക്കി തോന്തി. മഹീനനിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്താൻ അതു ചിലപ്പോൾ സഹായിച്ചുക്കാം. പക്ഷേ, താന്ത്രിക അനുഷ്ഠാനങ്ങളും മഹീനനും തമ്മിലെന്തു ബന്ധം? കേട്ടിടത്തേതാളിലും മഹീനന് മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ തീരെ താൽപര്യമില്ല. പക്ഷേ, ഈ പഴുസംഭവമണ്ഡലം അത്തരമൊരു സാധ്യതയിലേക്കാണ് വീരത്തചുണ്ടുന്നത്. അവർ അതഭുതതേതാട അയാളെ നോക്കി. മുന്നായി തോറിത്തുടുത്ത തുവെള്ളപ്പട്ടും ഉത്തരീയവുമല്ലാതെ വേരേ രാജകീയ വേഷവിധാനമാന്നുമില്ല. മുഖത്തെ പഴയ കുസൃതിയെയാക്കേ പോയെങ്കിലും കൂടുതൽ സുന്ദരനായിരിക്കുന്നു. മഹീനനിലെ വാർദ്ധക്യത്തിന്റെ നിശ്ചലാ ചോളമാരുടെ കരുപ്പോ ചാമിഞ്ഞീ ചീനക്കണ്ണുകളോ അല്ല. വെള്ളത്തു സുന്ദരൻ, സുമുഖൻ. അധികം പോകമോ തടിയോ ഇല്ലാത്ത ഒരുങ്ങിയ ശരീരം. നിശ്ചളക്കത്തയുടെ നിറമുള്ള മനോഹരമായ പുത്രിരി. ഈ മനുഷ്യൻ പറഞ്ഞുകേട്ടപോലെ ക്രന്നും ദുഷ്ടനുമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല.

വെള്ളക്കല്ല് പാകിയ നിലത്ത് ഇളംപച്ച പരവതാനി വിരിച്ച് ആ മുറി വളരെ സുന്ദരമായിരുന്നു. കടുവത്തേതാലുകൊണ്ടു പോതിഞ്ഞ പത്തുപത്തുപ്പുള്ള

ഇരിപ്പിടങ്ങൾ, കരിവീടിയിൽ
 കൊത്തുപണികളോടുകൂടിയ അധികാരിയാണ് കട്ടിൽ,
 വിശ്രാലമായ പട്ടംമെത്ത, ചുമരിനോടു ചേർന്ന്
 വസ്ത്രങ്ങളും ആദരണങ്ങളും വയക്കാനുള്ള വീടിയിൽ
 തന്നെയുണ്ടാക്കിയ അലമാരികൾ,
 പ്രധാനമുറിക്കുള്ളിൽതന്നെ കുളിക്കാനും വസ്ത്രം
 മാറാനുമുള്ള ചെറിയ മുറികൾ... അങ്ങനെ ഏല്ലാ
 സൗകര്യങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടു മുലകളിലായി
 കൊച്ചുപീഠങ്ങളിൽ വെച്ച് ഏഴു തിരികളുള്ള
 നിലവിളക്കുകളുടെ പ്രകാശം ഇടതുവശത്തെ ചുമരിലെ
 വലിയ കണ്ണാടിയിൽ തട്ടി പ്രതിഫലിച്ച് മുറിയാകെ
 പകലാക്കിമാറ്റിയിരുന്നു. അവളുടെ
 വസ്ത്രാഭരണപ്പട്ടികളും മറ്റു സാധനങ്ങളും
 അപ്പോഴേക്കും അവിടെയെത്തിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
 ഇരിപ്പിടങ്ങൾക്ക് മുന്നിലെ ചെറിയ പീഠത്തിൽ
 പുത്താലത്തിൽ നിരയെ സുഗന്ധം പരത്തുന്ന പുകളും
 വെള്ളിത്താലങ്ങളിൽ പലതരം പഴങ്ങളും കുടിക്കാനുള്ള
 പാനീയങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. പട്ടംമെത്ത നിരയെ മുഖ്യപ്പു
 വിതറി അലകരിച്ചിരുന്നു. മടിപ്പാൽ പുകയുടെ
 മാദകഗന്ധം കുടിയായപ്പോൾ ആ മുറിയിലെ
 അന്തരീക്ഷം സ്വാഖണംമാനമായി.

അതഭൂതപ്പെട്ട് അങ്ങനെ നോക്കിനിന്ന് അവളെ
 മഹിനൾ തന്റെ അടുത്തെക്കിരുത്തി.

“കാതളളുർ റാണിക്ക് എൻ്റെ സ്വാഖണഗവും
 കൊട്ടാരവും ഇഷ്ടപെട്ടോ?”

“നഗരം മുഴുവൻ കണ്ണില്ലാണ്. കൊട്ടാരം വളരെ
 ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഇവിടേക്ക് വരാൻ വൈകിപ്പോയാണ് എന്ന
 സങ്കടമേയുള്ളത്.”

“എത്രവടം ക്ഷണിച്ചതായിരുന്നു...”

“മഹേന്ദ്രവർമ്മനെ തോൽപ്പിച്ച് എന്ന ലക്ഷ്യിലേക്കു
 കൊണ്ടുവരാമായിരുന്നില്ലോ? ആ വൃദ്ധനോടൊപ്പം
 ഗതികെട്ടു കഴിയുന്നോൾ തൊന്തരം സ്വാഖണം കണ്ണിരുന്നു.
 സമാനമായി തന്ന നവരത്നഹാരത്തിന്റെ ചെപ്പിൽ
 അനുരാധപുരയിലെ രഹസ്യമാർഗ്ഗങ്ങൾ വരച്ച്
 ചീനമൊഴിയിൽ ഹുവാന്തയിൽ (വരു, സ്വാഗതം)

എന്നെതിരെയുള്ള എനിക്കുള്ള കഷണമാണെന്ന്
എനിക്കരിയാമായിരുന്നു.”

“വുഡുമ്പു മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് ചീനമൊഴിയിലെഴുതിയത്. അത് ക്ഷണം തന്നെയായിരുന്നു. പക്ഷേ, നീയതിന് മറുപടിയോന്നും തന്നില്ല.”

“കുറ എപ്പോഴും സ്വന്തം പുരുഷനോടായിരിക്കുകയും അയാളെ തോൽപ്പിച്ച് മറ്റാരാൾ വന്നാൽ സന്നോഷ്ടത്തോടെ സ്വീകരിക്കുകയുമാണ് കാന്തള്ളുരിലെ രീതി. പക്ഷേ, കാന്തള്ളുരിനെ കാൽക്കോഴിലിട്ട് ചവിട്ടു മെന്നു പറഞ്ഞിട്ട് എന്താണ് ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നത്.”

“പോരിന്നുള്ള അരംഭിച്ചതായിരുന്നു. അപ്പതീക്ഷിതമായ ആക്രമണം കണക്കുകൂട്ടലുക്കെല്ലാം തെറ്റിച്ചു. കാന്തള്ളുർ റാണി ചോള മാദ്വീയായപ്പോൾ സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. രാജരാജനോട് യുദ്ധത്തിനിറങ്ങിയത് നിന്നക്കുവേണ്ടിയായിരുന്നു. നീയവിട ഉണ്ടന്നറിഞ്ഞിട്ടാണ് കോടിക്കരെത്ത ആക്രമിച്ചത്. രാജരാജൻ്റെ ബുദ്ധിക്കും ശക്തിക്കും മുമ്പിൽ തോറുപോയി. നിന്നക്ക് അപ്പൻ്റെയും മകൻ്റെയും മാദ്വീയാക്കേണ്ടിവന്നു എന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ വലിയ വിഷമം തോന്നി. ശരി ഇപ്പോൾ യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റ് രാജ്യം നഷ്ടപ്പെടു എന്നതെട്ടിനീയെന്നതിനാണ് വന്നത്?”

“സന്തോഷമായി വന്നതല്ല. ബലമായി
പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരികയായിരുന്നു. ജയവർമ്മൻ
കൊട്ടാരത്തിൽ അതിമിയായെത്തിയ എന്ന ചാം
പ്രസീധ് പ്രലോഭിവിച്ച് കെണിയിൽ വീഴ്ത്തിയതാണ്.
കഴിഞ്ഞ ഒരു വർഷമായി താനയാളുടെ അടിമയാണ്.
പെണ്ണങ്ങളെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും
പീഡിപ്പിച്ച് രസിക്കുന്ന ഒരു ദുഷ്ടനാണയാൾ. എന്ന
അങ്ങേക്കെ സമാനമായിത്തന്ന് നമ്മൾ രണ്ടുപേരേയും
കുടുക്കാനുള്ള എന്തോ ഒരു വലിയ
കെണിയൊരുക്കുകയാണ് ചാം. ദയവായി ചോള
മാദേവിയായിരുന്ന താനെങ്ങെന്ന ഈ
അവസ്ഥയിലെത്തി എന്നു ചോദിക്കരുത്.”

അവർ കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചില്ല.
 പാനോപചാരങ്ങൾക്ക് ശേഷം വസ്ത്രാഭരണങ്ങളും മറ്റ്
 സാധനങ്ങളുമെടുത്ത് അലമാരിയിൽവെച്ചു.
 ആഭരണപ്പട്ടിയോടൊപ്പമുള്ള പട്ടിൽ പൊതിഞ്ഞ
 ചട്ടമപ്പട്ടി മഹീനമു വേണ്ടി പ്രത്യേകം
 കൊണ്ടുവന്നതായിരുന്നു. അംങ്കോർ ശ്രദ്ധിയിൽ
 മനോഹരമായ കൊത്തുപണികളോടുകൂടിയ ആ
 ചട്ടമപ്പട്ടിയിൽ ആനക്കൊമ്പിൽ തീർത്ത പത്തു
 ചെറിയ മനോഹരമായ ബുദ്ധിപ്പങ്ങളായിരുന്നു.
 ഇടത്തോടുതിരിച്ചാൽ തുറക്കുന്ന പത്താമത്തെ ബുദ്ധി
 മാത്രം എടുത്തുമാറ്റി ദേവനായകി വലിയ
 ബഹുമാനത്തോടെ ചട്ടമപ്പട്ടി മഹീനന് മുന്നിൽവെച്ചു.
 “ഈ അങ്ങേയ്ക്കുള്ള എല്ലായൊരു എളിയ
 സമാനമാണ്.”

“എന്താണിതിൽ?”
 “ആനക്കൊമ്പുകൊണ്ടുള്ള ഒപ്പതു ചെറിയ
 ബുദ്ധിപ്പങ്ങളാണ്. തുറന്നുനോക്കു...”
 മഹീനൻ ചട്ടമപ്പട്ടി വാങ്ങി തുറന്നുനോക്കി. ഉള്ളിൽ
 ഒപ്പത് കൊച്ചു ബുദ്ധിമാർ. ദേവനായകി
 അതിൽനിന്നൊരു ശിൽപമൊടുത്ത് വിശദീകരിച്ചു.
 “ഈ വെറും ബുദ്ധിപ്പങ്ങളില്ല രാജൻ.
 രത്നബുദ്ധിമാരാണ്. ഓരോ ശിൽപവും ഒരു കൊച്ചു.
 രത്നച്ചപ്പാണ്. നോക്കു. ഈങ്ങനെ ബുദ്ധിന്റെ തല പതുക്കു
 വലതേതാട്ട തിരിച്ചാൽ ഈ ചെപ്പ് തുറക്കാം. ഇതിൽ ഒപ്പത്
 മാണിക്യക്കല്ലുകളാണ്.”

ദേവനായകി ചെപ്പിൽനിന്ന് മാണിക്യക്കല്ലുകൾ
 കഴും കൊടുത്ത് മഹീനമു കൊടുത്തു. അയാൾ അത്
 സന്തോഷത്തോടെ കഴുംവെച്ച് സുക്ഷിച്ച്
 നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

“അതുപോലെ ഇതിൽ പുഷ്പരാഗം. ഇതിൽ മരതകം.
 ഇതിൽ ഗോമേദകം. അങ്ങനെ ഒപ്പത് ബുദ്ധിമാരുടെ
 വയറ്റിലും ഒപ്പതു തരം രത്നങ്ങളാണ്. ഓരോന്നിലും
 ഒപ്പതെല്ലം വീതം. ഒരു രത്നവ്യാപാരിയുടെ വെപ്പാട്ടിക്ക്
 മറ്റൊന്നേയ്ക്ക് സമാനമായി തരാൻ കഴിയുക? ഈ
 കിടപ്പുമുറിയിലുണ്ടകിൽ

ജീവിതമെഴുപ്പാണും അനന്നമയമായിരിക്കുമെന്നാണ്
കംബുജത്തിലെ വജയാന ശുരുക്കേം പറയുന്നത്.”

“ഹുവിട കീടപ്പുമുറിയിൽ ബുദ്ധപ്രതിമ
വെയ്ക്കരുതെന്നാണ് പറയുക.”

“അത് തേർവാദമാണ് രാജൻ. വജയാനത്തിൽ
കീടപ്പുമുറിയാരു ചീത്ത സ്ഥലമല്ല.”

അവൾ മഹീനനേ നോക്കി ഒരു കള്ളച്ചിരി ചിരിച്ചു.

“പാട്ടസംഭവ മണ്ണലമൊക്കെ വരച്ചുവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും
ഞാനിതുവരെ ഒപ്പചാരികമായി വജയാനം
സ്പീകരിച്ചിട്ടില്ല. യോഗ്യനായ ഗുരുവിനെ
കിട്ടാത്തതുതന്നെയാണ് പ്രധാന കാരണം.”

“യോഗ്യയായ ഒരു ഗുരുവിനെ കിട്ടിയാൽ മതിയോ?”

“നീയെന്ന തമാശപറയുകയാണോ, നീയോരു
പാട്ടനാട്ടെക്കത്തയായിരുന്നില്ലോ?”

“ആയിരുന്നു. ആണ്ടാളിഞ്ഞ തിരുപ്പാവെ പാടി
പാട്ടനാട്ടെ മുന്നിൽ നൃത്തം ചെയ്തിരുന്നവൾ. പക്ഷേ,
കംബുജത്തിൽവെച്ച് പാട്ടനാട്ടുപകരം പാട്ടസംഭവവെനെ
സ്പീകരിച്ചു. രണ്ടുപേരും തമ്മിൽ വലിയ
വ്യത്യാസമൊന്നുമില്ല. പാട്ടനാട്ടന് ആത്മാവിഞ്ഞേ
ആനന്ദമാണ് പരമമായ ആനന്ദം. എന്നാൽ പാട്ടസംഭവവർ,
ശരീരവും ആത്മാവും ഓന്നാണെന്നു
മനസ്സിലാക്കിത്തരികയും ശാരീരികമായ ആനന്ദം
തന്നെയാണ് ആത്മീയമായ ആനന്ദമാണ്
ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയുമാണ്. മനാവര ദേവിയുമൊത്ത്
അമൃഷാനങ്ങളിലൂടെ അത് അദ്ദേഹം
അമൃദവിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. അല്ലെങ്കിലും മഹീനമന്നെന്ന്
റാണി അമൃമതക്കാരിയാവരുത്തല്ലോ.”

“ദേവനായകീ നീ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ
മനസ്സിലാക്കാനുള്ള വിവരമനിക്കില്ല. പിന്നെ
ഞാനിപ്പോൾ ലക്ഷ്യുടെ മനനില്ല. രാജുവും
സിംഹാസനവും കിരീടവും നഷ്ടപ്പെട്ട ഒരു ചുതാടക്കേന്നും
നടത്തി ജീവിക്കുന്ന നിർഭാഗ്യവാനാണ്.”

“വേണമെന്നുവെച്ചാൽ പോയതോക്കെ
തിരിച്ചുപിടിക്കാവുന്നതല്ലെല്ലാലും.”

മഹീനൻ ഓന്നും മീണ്ടിയില്ല. വെറുതെ
ശുന്നതയിലേക്കു നോക്കിയിരുന്നു. നഷ്ടപ്പെട്ട രാജും

തിരിച്ചുപിടിക്കാനുള്ള തന്റെ പദ്ധതികൾ
എവിടെയുമെത്തുന്നില്ലല്ലോ എന്ന അധിഡിയായിരുന്നു ആ
മുഖ്യത്ത്. ദേവനായകിയെ കൂടുപിടിച്ചാൽ കുറുമാറിയ
കാന്തള്ളുർ പടയെ വീണ്ടും ഒപ്പം കൊണ്ടുവരാൻ
സാധിക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷ അയാൾക്ക് അൽപ്പം
സന്തോഷം നൽകി. ദേവനായകി മഹീനങ്ങോട്
ചേർന്നിരുന്ന പതുക്കൈ മഹീനങ്ങൾ വലതുകയെടുത്ത് ഒരു
മുത്തം കൊടുത്തു.

“നഷ്ടപ്പെടുവെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നതോക്കെ ഇപ്പോൾ
തിരിച്ചു കൂടുകയല്ലോ... സന്തോഷമായിരിക്ക്...”

“എന്നും നീ കൂടെയുണ്ടെങ്കിൽ...”

“തീർച്ചയായും.”

“നീ മാത്രം പോരാ. കാന്തള്ളുരിന്റെ സെന്റവും
വേണം.”

“അതിൽ സംശയിക്കേണ്ട. ചോളഭരണം എല്ലാവർക്കും
മടുത്തു കഴിഞ്ഞു. പടതലവന്മാർ താൻ പറത്താൽ
നമ്മുടെ കൂടെ നിൽക്കും. അല്ലെങ്കിലും
കാന്തള്ളുകാർക്ക് കറുത്ത ചോളമാരെക്കാൾ വെള്ളത്ത്
സിംഹാളരയാൻ ഇഷ്ടം.”

“അതെന്നൊ?”

“ഇതുപോലെയുള്ള സുന്ദരമാരെ അർക്കാൻ
ഇഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ കഴിയുക.”

ദേവനായകി അൽപ്പമൊന്നുയർന്ന് രണ്ടു
കൈകൊണ്ടും മഹീനങ്ങൾ മുഖം തന്നിലേക്കടുപ്പിച്ച് ഒരു
ദീർഘചുംബന്തതിനു തുടക്കമിട്ടു. നിമിഷങ്ങൾ
നീണ്ടുപോയത് രണ്ടുപേരുമറിഞ്ഞില്ല. ദുരിതിൽ
നിയന്ത്രിക്കാനാവാതെ മഹീനൾ അവളെ എടുത്ത്
മെത്തയിലേക്കിട്ടു. ‘നമുക്ക് താന്ത്രിക രീതിയിൽതന്നെ
ആരംഭിച്ചാലോ’ എന്ന് ദേവനായകി ചോദിച്ചപ്പോൾ
‘വേണ്ട അതോക്കെ പിന്ന മതി. ഇപ്പോൾ സുപ്പാദേവിയെ
കിട്ടിയ സിംഹത്തപ്പാലെയാൻ താൻ, എന്നായിരുന്നു
മറുപടി. കൊട്ടാരത്തിന്റെ കവാടത്തിലെ വലിയ
സിംഹപ്രതിമയാണ് അവൾക്കപ്പോൾ ഓർമ്മ വന്നത്.
പിന്നെയാരു കൊടുക്കാറിന്റെ വേഗതയായിരുന്നു.
നിലവിളക്കുകൾ അണ്ണയ്ക്കാൻ പോലും
മറന്നുപോയതിനാൽ രാത്രിയിലെപ്പോഴോ എണ്ണതീർന്ന്

പട്ടതിരിക്കത്തിയാണ്ടു.
തന്നുത്ത പുലർക്കാറ്
വിളിച്ചുണർത്തിയപ്പോളാണ്
ജീവിതത്തിലാദ്യമായി
ഉണർന്നിട്ടും ഒന്നും മിണ്ഡാതെ
അവന്നോതെ കിടക്കുന്ന
ദേവനായകിയെ ചിരിപ്പിക്കാനായി
കുസ്പൃതി പറത്തു:

“എന്താ ഒരു പ്രസവം കഴിത്തപോലെ നീയിങ്ങനെ
അവന്നോതെ കിടക്കുന്നത്?”

“ഒരു കടൽ മുഴുവൻ ഉള്ളിലേക്ക് ഒഴുകിവന്നപോലെ...
ഞാനാകെ നിറത്തു തുളുന്നിപോയി...”

“അത് ഇതിന് മുഖ്യമായിട്ടാണ്. കുറച്ച് ദിവസം കഴിയുന്നോൾ
പരിചയമായിക്കൊള്ളും.”

“ഇതിന് മുമ്പ് ഏതെങ്കിലും പെൺകടുവകളെ
കൊന്നുതിന്നിട്ടുണ്ടോ?”

“നുറുക്കണക്കിന്. പക്ഷേ, ഇതുപോലൊരു
പെൺകടുവയെ ആദ്യമായിട്ടാണ്.”

“സിംഹത്തിന് കടുവപ്പെണ്ണിൽ പിറക്കുന്ന പുത്രനെ
എന്തു വിളിക്കും.”

“സിടുവ...”
രണ്ടുപേരുക്കും ചിരിയടക്കാനായില്ല. കളിതമാശകൾ
പറത്തും ചിരിച്ചും അവർ പിന്ന ഉറങ്ങിയില്ല. മഹീനമീ
പുലരുന്നതിനു മുമ്പേ എഴുന്നേറ്റ്
കായികാഭ്യാസത്തിനായി
കൊട്ടാരമുറ്റതേക്കിന്നെങ്കിയപ്പോൾ ദേവനായകി
പത്താമതെത ബുദ്ധിയിൽ തല പതുക്കെ ഇടത്തോടുതിരിച്ച്
അതിൽനിന്നൊരു ചെറിയ കുപ്പിയെടുത്തു നോക്കി.
ഉടിച്ചുയരുന്ന പ്രദാതസുരൂന്നപ്പോലെ അവളുടെ മുവവും
പ്രതികാരംകൊണ്ട് ജ്വലിച്ചു. അതിൽ രാജവൈന്യാലയുടെ
വിഷമായിരുന്നു. ഒരു തുള്ളി മതി സിംഹത്തിന്റെ
ഗർജ്ജനം അവസാനിപ്പിക്കാൻ. പക്ഷേ

സുക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ അതോടൊപ്പം സ്വന്തം ജീവനും
ബലിക്കാടുകേണ്ടിവരും. മറ്റൊരു മാർഗ്ഗങ്ങളും
പരാജയപ്പെട്ടാൽ മാത്രം പ്രയോഗിക്കാമെന്നു മനസ്സിൽ
പറത്തു അവൾ ബുദ്ധനെ പെട്ടിക്കുള്ളിലേക്കുതന്നു

സിംഹഗശലത്തിലെ
ജനാലകൾക്കിടയിലൂടെ
അവർ ഉണ്ടന്നത്.
അവൾ തളർന്നവശയായി.
ഉണ്ടന്നിട്ടും ഒന്നും മിണ്ഡാതെ
അവന്നോതെ കിടക്കുന്ന
ദേവനായകിയെ ചിരിപ്പിക്കാനായി അധാരോരു

വെച്ചടച്ചു. ദേവനായകി കുറച്ചുനേരം കണ്ണാടിയിൽത്തന്നെ നോക്കിനിന്നു. തനിക്ക് ഇതെങ്ങിയായി അഭിനയിക്കാൻ കഴിയുമെന്നവർ പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നില്ല. ഭാവത്തിലും വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തിയിലും എല്ലാം താൻ തന്നെത്തന്നെ അതഭുതപ്പട്ടത്തി. അല്ലെങ്കിലും ഒരു കടൽ മുഴുവൻ ഉള്ളിലേക്കു ഒഴുകിവന്നപോലെ നിറങ്ങുതുള്ളൂനിയെന്നാക്കേ കാവ്യാത്മകമായി. എന്നെങ്കിലും താൻ സംസാരിച്ചിട്ടുണ്ടോ, എന്നായാലും തന്റെ ഈ നാടകത്തിൽ സിംഹം ശരിക്കു വീണുപോയിട്ടുണ്ട്. എന്നൊരാവേദമവും സന്തോഷവുമാണയാൾക്ക്. അയാളെ സ്വാധീനിച്ച് തോഴിമാരെ മുന്ന് പേരെയും മുകളിലേക്കു കൊണ്ടുവരണം. ഇങ്ങനെപോയാൽ അധികം താമസിയാതെ സപ്ലനഗരത്തിന്റെ സകല താങ്കോലുകളും തന്നെയെല്ലപ്പിക്കാനും മതി. പക്ഷേ, അതിനിടയിൽ ഒരു സിടുവ പിരക്കുമോയെന്ന ഭയം മാത്രമേയുള്ളൂ.

അവൾ സിംഹഗശലത്തിന് മുകളിലെ ആസ്വർപ്പാഫ്ഫയിൽ നിന്ന് കുളിച്ചുകയറുന്നോപ്പാർ നുറുക്കണക്കിന് കണ്ണുകൾ സുക്ഷിച്ച് നോക്കുകയായിരുന്നു. മഹീനങ്ങൾ പുതിയ പെൺ തരക്കെടില്ലല്ലോ എന്ന് പലരും പിരുപിരുത്തു. മഹീനന് ഒരു ദിവസം മാത്രമല്ലോ വേണ്ടു അതു കഴിത്താൽ ഇവർ നമുക്കല്ലോ എന്ന് പലരും ആശ്വസിച്ചു. അവൾ കൊട്ടാരക്കൈത്തതിൽ തൊഴുതു മുറിയിലേക്കു മടങ്ങിവരുന്നോപ്പാർ കാത്തുനിൽക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

“ദേവനായകി പ്രാർത്ഥനയോക്കേ കഴിത്ത് വരികയാണല്ലോ ഈ സമ്മാനംകൂടി വാങ്ങു...”

“സമ്മാനമോ?”

“അതെ, നീ ഇന്നലെ രാത്രി എനിക്കൊരു സമ്മാനം തന്നില്ലോ. അതു പോലെ. കണ്ണടച്ച രണ്ടും കയ്യും നീടി സ്വീകരിക്കു...”

അവർക്കു സന്തോഷമായി. കണ്ണടച്ച രണ്ടു കൈകളും നീടി. മഹീനൻ അവളുടെ കൈകളിലേക്ക് ഒരു സ്വർണ്ണത്താലം വെച്ചുകൊടുത്തു. നല്ല കന്നം, എന്തോ

വിലകുടിയ സാധനമായിരിക്കുമെന്നു കരുതി അവർ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും മുറുക്കിപ്പിടിച്ചു.

“ശരി കണ്ണു തുറന്ന് എൻ്റെ സമ്മാനം കണ്ണകുളിൽക്കൈ കാണു... നീ സന്തോഷംകൊണ്ടു തുള്ളിച്ചാടും.”

അപ്പോഴേക്കും കൈകൾ നന്നത്തുതുടങ്ങിയിരുന്നു. പുതിയിരിയോട് പതുക്കൈ കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ കണ്ണ കാഴ്ചയിൽ അവർ നടുങ്ങിപ്പോയി. അവളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും ആ സ്വർണ്ണത്തളിക താഴേക്ക് വീണു. രക്തത്തിൽ കൂളിച്ച ചാം പ്രസിദ്ധിയേണ്ട തല അവളുടെ കാൽക്കൽ കിടന്നു.

“സന്തോഷമായില്ലോ ഇതാണ് ഇന്നലെ രാത്രി മുഴുവൻ എന്ന ആനന്ദിപ്പിച്ചതിനുള്ള സമ്മാനം. അവൻ്റെ ഉടൽ കിഴക്കേ മുലയിലെ മരണവായുടെ മുകളിൽ കഴുകമാർക്കു തിനാനായി കെട്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ട്. വേണമെങ്കിൽ പോയി കാണാം.”

ദേവനായകിക്കു തലകരങ്ങുന്നതുപോലെ തോന്തി. അവർ മഹീനംഞ്ചേരി തോളിലേക്കു കുഴഞ്ഞുവീണു.

സ്വപ്നഗത്തിന്റെ റാണി

സുമാർ മുന്നുനാല് നാഴിക കഴിഞ്ഞിടാൻ
 ദേവനായകിക്കു ബോധം തെളിഞ്ഞത്.
 കണ്ണുതുറന്നപ്പോൾ മഹീനഗൽ മടിയിൽ തലവെച്ചു
 കിടക്കുകയാണ്. തോഴിമാർ അടുത്തുനിന്ന് വീശുന്നുണ്ട്.
 നെറ്റിയിൽ രൂക്ഷഗന്ധമുള്ള എന്തോ തെലം
 പുരട്ടിയിരിക്കുന്നു. താൻ കിടക്കുന്നത്
 എവിടെയാണെന്നോ ആരുടെ മടിയിലാണെന്നോ
 അവൾക്ക് പെട്ടു മനസ്സിലായില്ല. ഏതാനും
 നിമിഷങ്ങൾ വേദിവന്നു സ്ഥലകാലബോധം
 തിരിച്ചുകിട്ടാൻ. അവൾ ഉണ്ടാവുവെന്നു
 മനസ്സിലായപ്പോൾ തോഴിമാർ മുറിയിൽനിന്നു
 പുറത്തെക്കുപോയി. അൽപ്പമൊരു ഭയത്തോടെയാണ്
 അവൾ മഹീനഗൽ മുവത്തെക്കു നോക്കിയത്.

“വല്ലാതെ പേടിച്ചുപോയി അല്ലോ, സാരമില്ല,
 കൊട്ടാരവെദ്യുന്ന കൂഴപ്പമൊന്നുമില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞത്.
 സഹായത്തിനു തോഴിമാരുമുണ്ടല്ലോ.”

മഹീനൻ ദേവനായകിയുടെ വലതുകയെടുത്ത്
 മുദ്രവായോരു മുത്തം കൊടുത്തു. അവൾ പതുക്കൈ
 എഴുന്നേറ്റ് മെത്തയിലിരുന്നു. തോഴിമാർ സ്നട്ടിക
 ചഷകത്തിൽ പകർന്നുനൽകിയ കാന്തയും
 മുന്തിരിച്ചാറും കഴിച്ചുതോടെ ദേവനായകി സാധാരണ
 നിലയിലായി. വശ്യമായ പുത്രി ആ
 മുവത്തെക്കാഴ്ചകിയെത്തി.

“ഇന്നലെ രാത്രി എനിക്ക് യുദ്ധത്തന്ത്രങ്ങൾവരെ
 ഉപദേശിച്ചുതന്ന മിടുകൾ ചോര കണ്ണാൽ തലകറങ്ങി
 വീഴുമെന്നു താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല്.”

“ചോര കണ്ണതുകൊണ്ടല്ലോ. ആ ചോര ചാമിന്റെ
 അയതുകൊണ്ടാണ്. ഇന്നലെവരെ ചാം എന്ന്
 പൂരുഷനായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരു
 നിമിഷത്തെക്കാണു പതറി. എന്ന വിശ്വസിച്ച് ഇത്
 പെട്ടെന്നാരു തീരുമാനമെടുക്കുമെന്നു
 പ്രതീക്ഷിച്ചതുമില്ല്.”

“നിനക്ക് വിഷമമായോ?”

ഇല്ല. ചാമിനെയോർത്ത് കരയാൻ മാത്രം
 വിശ്വസിയോന്നുമല്ല താൻ. ഇന്നലെ രാത്രിമുതൽ

അയാളെന്ന് അതരുമല്ല. പകേഷ, ഞാനേരെ സ്നേഹിക്കുന്ന
മഹീനമന്നന് ഇത് കുരമായൊരു
മുഖംകൂടിയുണ്ടനിംതപ്പോൾ മനസ്സൽപ്പം വേദനിച്ചു.

“ദേവനായകി... ശത്രുവിനോടെപ്പോഴും ക്രമുരനായേ
പറ്റു. ശത്രുവിനെ മനുഷ്യനായിപ്പോലും കണക്കാക്കരുത്.
ഒരു സഹജീവിയോടു കാണിക്കുന്ന യാതൊരു
പരിഗണനയും ശത്രുവിനോടു കാണിക്കേണ്ടതില്ല.
അതുപോലെ കൊല്ലേണ്ടവനെ കൊല്ലാനും തല്ലേണ്ടവനെ
തല്ലാനും മുഹൂർത്തം നോക്കരുത്. ഉടന്തി നടപ്പാക്കണം.
സീംഹാള മന്മാരുടെ പാരമ്പര്യമതാണ്. ശരി, എഴുന്നേറ്റ്
വേഗം ഒരുങ്ങിവരു. സ്വപ്ന നഗരത്തിലെ
അതിമികളെല്ലാം നിനെ കാത്തിരിക്കുകയാണ്.”

അവളെഴുന്നേറ്റ് നനായി മുഖം കഴുകി. നെറിയിലെ
മരുന്നിന്നേ രൂക്ഷഗസ്യം മാറാൻ പലതവണ പനിനീർ
പുരട്ടി. ജയവർമ്മൻ സമ്മാനമായി നൽകിയ വിലയേറിയ
ഇളംമത്ത സാംപോട്ട് ചിട്യായി ഉടുക്കാൻ തോഴിമാർ
സഹായിച്ചു. അർദ്ധചന്ദ്രാകൃതിയിൽ കെട്ടിവെച്ച
മുടിയിൽ ചെന്നകവും മുല്ലയും ചുടി മുവത്തും മാറിലും
കളഭവും പനിനീരും പുശ്രി, കണ്ണഫുതി പൊട്ടുതോട്ട്
എല്ലാം ശരിയായിട്ടില്ലെയെന്ന് പലവട്ടം
വാൽക്കണ്ണാടിയിൽ നോക്കി ഉറപ്പുവരുത്തിയിട്ടേ
ദേവനായകി മുറിയിൽനിന്നു പുരത്തെക്കിരിങ്ങിയുള്ളൂ.
അജൂരകിരീടം ധരിച്ചില്ലെങ്കിലും അവൻ ശരിക്കുമൊരു
അജൂരസ്സു തന്നെയായിരുന്നു. ദേവനായകി
മഹീനനോടൊപ്പം മുവുമണ്ണപത്തിലേക്കു കയറിയ
ഉടനെ വാദ്യജോലാഷങ്ങൾ മുഴങ്ങി. സ്വപ്നനഗരരാണി
ദേവനായകി വാഴ്ച... എന്ന് സദസ്സിൽനിന്ന്
ആർപ്പുവിളികളുയർന്നു. പ്രത്യേകമായി തയ്യാറാക്കിയ
ഇരിപ്പിടത്തിൽ മഹീനനോട്ട് ചേരുന്ന് അവളിരുന്നു.
മഹീനൻ സദസ്സിലെ എല്ലാവരേയും നോക്കി അഭിമാന
സുചകമായൊരു പുത്രിരിയോടെ സംസാരിക്കാൻ
തുടങ്ങി:

“പ്രിയപ്പെട്ട അതിമികളേ, എല്ലാവർക്കും
സ്വപ്നനഗരത്തിലേക്കു സ്വാഗതം. ഈനു നമുക്ക് വളരെ
സന്തോഷമുള്ളൊരു ദിവസമാണ്. കാരണം കാന്തള്ളുർ
റാണിയും ചോള മാദ്രോവിയുമായിരുന്ന ദേവനായകി

ഇന്നുമുതൽ സ്വപ്നഗതത്തിൽ റാണിയാണ്. ദേവനായകിയുടെ കാര്യത്തിൽ ആദ്യമായി താനൊരു പതിവ് തെറ്റിക്കൂകയാണ്. ഇവിടെ വന്ന സുന്ദരിമാർക്കാർക്കും ഒരു രാത്രിയിൽ കൂടുതൽ എൻ്റെ കൂടെ ഉറങ്ങാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. ദേവനായകികൾ ആ ഭാഗ്യം ലഭിക്കാൻ പോവുകയാണ്. അവളിനി എന്നെന്നേക്കും എൻ്റെതായിരിക്കും. കാരണം കാന്തള്ളുർ കളരികളിൽവെച്ചു തുടങ്ങിയ, വർഷങ്ങൾ നീണ്ടാരു പ്രണയത്തിൽ സാഹമല്ലമാണിത്. അതുകൊണ്ടാണ് താൻ അവളെ സ്വപ്നഗതത്തിൽ റാണിയാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്. ദേവനായകി എല്ലാ ആശേഷങ്ങളിലും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും. ഈ സ്വപ്നഗതത്തിൽ നടത്തിപ്പുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാ ചുമതലകളും ഇന്നുമുതൽ അവർക്കായിരിക്കും.”

മഹീനൻ എല്ലാവർക്കും സമ്മതമല്ലെയെന്ന അർത്ഥത്തിൽ ഒന്നു നിർത്തി. അനുലയും സേനയും അതുള്ളിയോടെ പരസ്പരം നോക്കി. സദസ്സിലെ പലരുടെയും മുവത്ത് അസുയയും പരിഹാസവും കലർന്ന ചിരിയായിരുന്നു. ഓടിത്തളർന്ന കൂതിരയെ ആരക്കിലും വിലക്കാടുത്തു വാങ്ങുമോ എന്ന് ആരോ സ്വകാര്യമായി ചോദിച്ചു. ഉടൻ ‘വെറുതെ കിടിയാൽ എങ്ങനെ വാങ്ങാതിരിക്കും?’ എന്ന മറുചോദ്യ മുയർന്നു. കണ്ടിട്ട് അതു തളർച്ചയെയാനും തോന്നുന്നില്ലല്ലോ എന്ന മറ്റാരോ പറത്തപ്പോൾ ‘എ പുറംമേനിയിൽ കാര്യമൊന്നുമില്ല ഉള്ളിലെ പുറ വാടിക്കാണും’ എന്ന് ഒന്നാമൻ വിശദീകരിച്ചു. ‘നാലു കൈമറിഞ്ഞതല്ലേ എങ്ങനെ പുറ വാടാതിരിക്കും?’ എന്ന ചോദ്യവുമായി കേദാരത്തിലെ കുപ്പൽ മുതലാളി ശൈലേന്ദ്രൻ ഇടപെട്ടതോടെ ആ സംഭാഷണം അഴീലതയിലേക്ക് വഴുതി വീണു. ഈതെല്ലാം അൽപ്പസ്പർപ്പം കേട്ടിട്ടും കേൾക്കാത്തപോലെ ദേവനായകി നിഴ്ഞ്ഞബുധായിരുന്നു. അപവാദങ്ങൾ കേട്ടാൽ കുലുങ്ങാതെയീരിക്കാനുള്ള മനക്കടിയെക്കും അവർ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. മഹീനൻ ഈതാനു മറിയാതെ തന്റെ വാക്കുകൾ തുടർന്നു:

“പ്രിയപ്പെട്ട അതിമികളെ, ഇന്നത്തെ കളികൾ ആരംഭിക്കാനുള്ള മണി ഉടൻ മുഴങ്ങും. നഗരത്തിലെ വ്യത്യസ്തയിടങ്ങളിലായി പലതരം കളികൾക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങളോരുക്കിയിട്ടുണ്ട്. ചുത്. ചതുരംഗം, ചീനക്കാർക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശോമായ ഏന്നീ പ്രധാന കളികൾക്ക് പുറമേ പക്ഷികളെയും മുഗങ്ങളെയുമുപയോഗിച്ചുള്ള പനയങ്ങളുമുണ്ടായിരിക്കും. കളികൾക്ക് കൊഴുപ്പുകൂട്ടാൻ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും സ്വാദിഷ്ഠമായ ക്രഷണവും ഏറ്റവും മികച്ച മദ്യവും ഏറ്റവും സുന്ദരിമാരായ പെൺകുട്ടികളും നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും. പതിവുപോലെ സുരൂൾ അസുമിക്കുന്നതോടെ എല്ലാ കളികളും അവസാനിക്കും. അതിനുശേഷം കിട്ടിയ ലാഭത്തിന്റെ പത്തിലൊന്ന് സപ്തംഗരത്തിനു നൽകിയ ശേഷം നിങ്ങൾക്ക് ആദ്യാഹ്നങ്ങളാരംഭിക്കാം.”

മണി മുഴങ്ങി. എല്ലാവരും കളിക്കുളങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങി. മഹീനൻ ദേവനായകിയെയുംകൂട്ടി ഓരോ കളിസ്ഥലത്തും പോയി അവർക്ക് കളിനിയമങ്ങളും പനയം വയ്ക്കുന്ന രീതികളും വിശദമായി പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുത്തു. ചതുരംഗം കളിക്കുന്ന സ്ഥലത്തെ മുകയും കോഴിപ്പോരുപോലെയുള്ള മത്സരങ്ങൾ നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ വാശയും ബഹളവുമെല്ലാം അവർക്കു രസകരമായി തോന്തി. വരുത്ത മാനിരച്ചിയുടെ സ്വാദും കാന്തളളുർ കാന്ത വീണ്ടും നുണ്ണയാൻ കഴിത്തതിലെ സന്ദോഹവും അവളെ ആഹ്വാദവതിയാക്കി. വിവിധ രാജുങ്ങളിൽ നിന്നുവന്ന സുന്ദരിമാർ അസുയയേയാടെ അവളെ നോക്കി. ഉച്ചവിശ്രമത്തിനായി കൊട്ടാരത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അതുവരെ നിഴ്ഞ്ഞെയായി നടന ദേവനായകി മഹീനനെ തന്റെ ആശങ്കയിറിച്ചു:

“രാജൻ ചുതുകളിച്ച രാജും നഷ്ടപ്പെട്ട രാജാക്കന്നൂരുടെ കമ്മകളാണ് എല്ലാ പുരാണങ്ങളിലും പറയുന്നത്. ചുതുകളിയിലുടെ നഷ്ടപ്പെട്ട രാജും തിരിച്ചുവിടിക്കാമെന്ന് അങ്ങ് കരുതുന്നുണ്ടോ?”

“കരുതുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിലുടെയല്ലാതെ ലങ്ക
തിരിച്ചുപിടിക്കാൻ സാധിക്കില്ല. ഈ ചുതാടക്കേന്നോ
അതിനുള്ളാരു മറ മാത്രമാണ്.”

“യുദ്ധത്തിനുള്ള സന്നാഹങ്ങൾ എത്രതേതാളമായി?”

“ചീതറിപ്പോയ സെസന്റുതെത പൂർണ്ണമായി
എക്കീകരിച്ചുകഴിത്തു. സിംഹശൈലത്തിൽനിന്ന് എഴു
യോജന പട്ടിഞ്ഞാറ് പുതിയ സെസനികത്താവളം തുറന്ന
ചിട്ടയായ പരിശീലനങ്ങളുമാരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. തെക്കൻ
തീരതെത ഗ്രോതവായ തുറമുഖം കേന്ദ്രീകരിച്ച്
നൂറിലേറെ കപ്പലുകളുള്ളാരു നാവികസേനയും
പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ട്. നമ്മുടെ പല യുദ്ധക്ഷേപലുകളും
കച്ചവടക്കേപ്പലുകളെന്ന വ്യാജേന വടക്ക് കിഴക്കൻ തീരം
നിരീക്ഷിച്ചുവരുന്നു. അങ്ങനെ വളരെ ചിട്ടയായി
കാര്യങ്ങൾ മുന്നോട്ടുപോകുന്നുണ്ട്. പുതിയ
സബ്യങ്ങളുണ്ടാക്കാനും പരമാവധി ആയുധങ്ങൾ
ശേഖരിക്കാനുമുള്ള ശ്രമങ്ങളാണിപ്പോൾ നടക്കുന്നത്.”

“കാന്തള്ളുരിലെ വിമതരുടെ സഹായം എനിക്ക്
ഉറപ്പുതരാൻ കഴിയും. അവിടെ നിന്ന് വേണ്ടതു
ആയുധങ്ങളും എർപ്പാടാക്കാം. പക്ഷേ, അതിന് ചില
ധാരണകൾ വേണ്ടിവരും. അല്ലെങ്കിൽ സിംഹള
ചാരസംഘത്തിൽ ശൃംഖലയിൽ എന്നുകൂടി
ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ടിവരും.”

“അതിനൊന്നും ഒരു ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. പക്ഷേ, നിന്നെ
പിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ എന്നിക്കുവയ്ക്കും.”

അയാൾ ചോദ്യഭാവത്തിൽ ദേവനായകിയെ നോക്കി.
അവൾ വശമായോന്നു പുണ്ണിരിച്ചു. ആ പുണ്ണിരിയുടെ
അർത്ഥം മഹീനും മനസ്സിലായി. അപ്പോഴേക്കും എത്രോ
ചുതാടവേദിയിലെ തർക്കം പരിഹരിക്കാനായി
അയാൾക്ക് പോകേണ്ടിവന്നു.

സുരൂന്ത്രമിച്ച ഉടനെ കളികളെല്ലാം അവസാനിച്ചു.
ചുതാടങ്ങളിൽ നിന്ന് സപ്താമഗത്തിനുള്ള ഓഹരിയായി
അമന്നതെത ദിവസം പതിനായിരത്തിലേരെ
പൊൻപണമാണ് ലഭിച്ചത്. ദേവനായകി വന്ന
ആദ്യദിവസം തന്നെ ഇതു വലിയ നേട്ടമുണ്ടായത്
മഹീനെ വളരെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. അയാൾ
അതിൽനിന്ന് ആയിരം പൊൻപണമെടുത്ത് അവർക്ക്

സമ്മാനമായി നൽകി. ഈ പാപത്തിന്റെ കറ പുരണ്ട പണം എനിക്കെന്തിനാണ്? എന്നു ചോദിച്ച ദേവനായകിയോട്, ‘ഈന്നലെ ചെങ്ഗ പാപത്തിന്റെ ശമ്പളമാണ്. സന്തോഷമായി വാങ്ങാം’ എന്നായിരുന്നു മഹീന്ദ്രൻ്റെ മറുപടി. രണ്ടുപേരും കുടുക്കുടാ ചിരിച്ചു.

അധികം താമസിയാതെ ദീപസുംഭങ്ഗളിലെ വിളക്കുകളെല്ലാം തെളിത്തു. പ്രകാശത്തിൽ കുളിച്ച സ്പർശനഗരം സ്പർശസമാനമായി. അതോടൊപ്പം രാത്രിയിലെ ആദ്യോഹണങ്ങളുമാരംഭിച്ചു. എവിടെയും വാദ്യാദ്യോഹണങ്ങളും പാട്ടും നൃത്തവും. സുന്ദരിമാർ മാലാവമാരെപ്പോലെ പാറി നടന്നു. ഐട്ടും പത്തും വയസ്സുള്ള കൊച്ചുകുട്ടികൾവരെ അതിലുണ്ടായിരുന്നു. പരസ്വരം ആദ്യോഹണക്കാനും ചുംബിക്കാനും ആരും പിശുക്കു കാണിച്ചില്ല. ചിലർ ഈ ബഹുമാനും ശ്രദ്ധിക്കാതെ കുടുക്കാരിയുമായി ഒഴിത്തെ ഇടങ്ങളിലേക്കു മാറി. ഓരോരുത്തരും അന്നേക്കുള്ള ഇണയെ പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചിരുന്നതിനാൽ തർക്കങ്ങളില്ലാതെ കാര്യങ്ങളെല്ലാം സുഗമമായി നടന്നു. ദേവനായകി മഹീന്ദ്രനോടൊപ്പം എല്ലാം നടന്നു കണ്ണു. അതിനിടയിൽ കേദാരക്കാരിയായ ഒരു കൊച്ചു സുന്ദരി അവളോട് കുശലം പറയാനെത്തി.

“അമ്മാ, ഈ അപ്പു അഴകും തുളുന്പുന ഉടലും ദരുമിച്ചുകിട്ടാൻ എന്താണ് വഴി?”

“ഒറ്റ വഴിയേയുള്ളു. അപ്പു അമ്മാ അതുപോലെയാവണം.”

അവർ ഉറക്കെ ചിരിച്ചുകൊണ്ട് ഓടിപ്പോയി.
പ്രധാന മണ്ഡപത്തിലെത്തിയപ്പോൾ സദസ്യരിൽനിന്ന് ദേവനായകി പാടണമെന്നും നൃത്തം ചെയ്യണമെന്നുമൊക്കെ ആവശ്യങ്ങളും ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പാടാവുന്ന പാടുകളൊന്നും തനിക്കരിയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് അവർ ഒഴിത്തുമാറി. ദുര്വിൽ മഹീന്ദ്രനെ നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ നിവർത്തിയില്ലാതെ മാർഗ്ഗി തിക്കൾ പാടി. പക്ഷേ, പാടി തുടങ്ങിയപ്പോൾ അവളെല്ലാം മറന്നു. താനെ ചുവടുകൾ വന്നു. സ്പർശനഗരം ആ മാസ്ത്രീകതയ്ക്ക് മുമ്പിൽ അത്ഭുതപ്പട്ടനിന്നു.

എഴുന്നേറുന്നിനു കയ്യടിച്ചുഡിനന്തിച്ചു. വീണ്ടും വീണ്ടും എന്ന അദ്ദൈർത്ഥനകൾ പരിഗണിക്കാതെ അവൾ മഹീനങ്ങൾ അരുകിൽ വനിരുന്നു.

“പാടുമെന്നു കേട്ടിരുന്നു; പക്ഷേ, ഈതെ മനോഹരമായി നൃത്തം ചെയ്യുമെന്ന ഇപ്പോഴാണ് അറിഞ്ഞത്...”

“പഴുനാട്ടെന വിട്ട് പഴുസംഭവെന സ്പീകരിച്ചുശേഷം ഇന്നാണ് ആദ്യമായി മാർഗ്ഗി പാടുന്നത്. സ്പരം പിശയ്ക്കുമോ, ചുവടു തെറ്റുമോ എന്നൊക്കെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നിക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട ആളുടെ മുന്പിലായതിനാൽ എല്ലാം ശരിയായി. മാത്രമല്ല പഴുനാട്ടും പഴുസംഭവും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസമാനുമില്ലെന്ന് ബോധ്യമാവുകയും ചെയ്യു.”

മഹീനൾ അവളെ പ്രണയപൂർവ്വം തന്നിലേക്കു ചേർത്തു. അൽപമകലെ ശ്രേണിയിൽ ഒരെടുവയ്ക്കുകാരിയെ ആർത്ഥിയോടെ ചുംബിക്കുന്നത് അവർക്ക് കാണാമായിരുന്നു. കൂതരിമാറാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ആ കുട്ടിയുടെ വായ അയാൾ പൊത്തിപിടിച്ചിരുന്നു. ശ്രേണിയിൽ കൈകളിൽക്കിടന്ന് അവർ പീടിക്കുന്നു. ദേവനായകിക്ക് കുവേൺിയെ ഓർമ്മവന്നു. എന്തിനാണ് കൊച്ചുകുട്ടിക്കളെ ഇങ്ങനെ ദേഹിക്കുന്നത്? അവർ മഹീനനോടു ചോദിച്ചു. സ്പർശനഗത്തിൽ അതൊക്കെ പതിവാണ് എന്നായിരുന്നു മറുപടി. അവളുടെ കണ്ണു നിറഞ്ഞു.

അധികം വെക്കാതെ അവർ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു മടങ്ങി. അന്നു രാത്രിയും അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കാനുമുള്ള കഷമ കാണിക്കാതെ മഹീനൾ ഒരു കൊടുക്കാറുപോലെ പെയ്തൊഴിഞ്ഞു. കാറ്റും കോളുമൊക്കെ ഓടങ്ങിയപ്പോൾ സമർത്ഥമായി തന്റെ അടുത്ത നീക്കം നടത്തി.

“രാജൻ പുതിയ ആയുധങ്ങളാണ് ഇനിയുള്ള കാലത്ത് യുദ്ധത്തിലെ വിജയം ഉറപ്പാക്കുക. അത്തരം ആയുധങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ ശത്രു നിസ്സഹായനായി അസ്വരൂപനിൽക്കും. സെസന്യത്തിലെ മറ്റു വിഭാഗങ്ങൾ ആ അവസരം ഉപയോഗിച്ച് മുന്നേറി വിജയം ഉറപ്പിക്കും. ചീനക്കാരുടെ കയ്യിൽ അത്തരം ചില പുതിയ ആയുധങ്ങളുണ്ട്. അത് അവർ ഉയർന്ന

വിലയ്ക്കു വിൽക്കാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഇവിടെ വരുന്ന
ചീനക്കാരായ
അതിമികളിൽ
ആയുധകച്ചവടക്കാരുണ്ടോ?”

അവളുടെ നിർദ്ദേശം കേടപ്പോൾ മഹീനനു വളരെ
സന്തോഷമായി. തനിക്കിതുവരെ എന്നാണ് അങ്ങനെ
ചിന്തിക്കാൻ പറ്റാത്തത് എന്നൊർത്തപ്പോൾ വിഷമവും
തോന്തി.

“ഡാരാളം ചീനകച്ചവടക്കാരുണ്ട്. അതിൽ ചിലർ
ആയുധ വ്യാപാരികളാണ്. കേദാരത്തിലെ
ശൈലേന്ദ്രനാണ് അവരുടെ ഇടനിലക്കാരൻ. നമുക്ക്
അവരുമായി കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കാം.”

“അവരുമായുള്ള സംഭാഷണത്തിൽ താനും
കുടെയുണ്ടാകുന്നതിൽ വിരോധമുണ്ടോ?”

“ഒരു വിരോധവുമില്ല. അതെന്നിക്ക് സഹായമാവുകയും
ചെയ്യും.”

ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം രണ്ട് ചീനക്കാരും ശൈലേന്ദ്രനും
കൊട്ടാരത്തിലെ രഹസ്യചർച്ചകൾ
നടത്താനുപയോഗിക്കുന്ന പ്രത്യേക മുറിയിലേക്കേത്തി.
ഇവിടെയെന്തിനാണോരു പെൺ എന്ന ഭാവം
മുന്നുപേരുടെയും മുവത്തുണ്ടായിരുന്നു. അതു
പരസ്യമായി പ്രകടിപ്പിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശൈലേന്ദ്രൻ
സംഭാഷണം ആരംഭിച്ചത്.

“താൻ ഇവരോട് കാര്യങ്ങളാക്കെ വിശദമായി
സംസാരിച്ചു. സിംഹശൈലത്തിന്റെ സുരക്ഷയ്ക്ക് ഈനി
പുതിയ ആയുധങ്ങളാനും ആവശ്യമില്ല എന്നാണ്
അവരുടെ അഭിപ്രായം. ആയിരത്തിലേറെ ഭൗമാർ
കോട്ടയ്ക്കു ചുറ്റും കാവിലുണ്ട്. പോരെങ്കിൽ ചുറ്റും
മുതലകൾ നിറഞ്ഞ ആഴമേറിയ കിടങ്ങും. അനുനൃട്ടി
ഉയരത്തിലുള്ള ഈ കൊട്ടാരത്തിലേക്കു
നടന്നുകയറുകയല്ലാതെ വേരെ മാർഗ്ഗമൊന്നുമില്ല.
ആനപ്പുറത്തോ കുതിരപ്പുറത്തോ മുകളിലേക്കു കയറാൻ
പറ്റില്ല. അതുകൊണ്ട് മുത്തു ശ്രമിച്ചാലും ഒരു ശത്രുവിനും
സിംഹകവാടം കടന്ന മുകളിലേക്കു വരാൻ കഴിയില്ല.
പിന്ന ഈ പെൺക്കും എത്രയായാലും പേടി മാറില്ല.”

“ശൈലേന്ദ്രൻ കോട്ടയുടെ സുരക്ഷിതപ്പം
മാത്രമല്ലല്ലോ പ്രശ്നം?”

“പിന്നെയെന്തോ... മഹീസുർ ചോളമാരോട് പോരിനു
പോകുന്നുണ്ടോ?”

അയാളുടെ ആ ചോദ്യം മഹിന്ദ്രനു തീരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. താനൊരു രാജാവായിരുന്നു എന്ന പരിഗണനപോലും സംസാരിക്കുമ്പോൾ അയാൾ നൽകുന്നില്ല. സപ്ളനഗത്തിലെ പ്രധാന അതിമിയായതിനാൽ പിണക്കാനും വയ്ക്കുന്നതിലും ആ ചോദ്യത്തിനു മറുപടി പറയ്തു.

“യുദ്ധത്തിനു പോകുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നതൊന്നും അയുധ വ്യാപാരികളുടെ പ്രശ്നമല്ലോ. ശ്രദ്ധയുടെ വിരോധമില്ലെങ്കിൽ താനവരോട് ചീനഭാഷയിൽ സംസാരിക്കാം.”

ദേവനായകി ഇടപെട്ടത് ശ്രദ്ധലേന്നു ഒരും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. എന്നാൽ ഇനിയെൻ്റെ ആവശ്യമില്ലാണോ എന്നു പറഞ്ഞ അധ്യാർഥ അവിടെ നിന്ന് വിങ്ങേപ്പായി. അവൾ വളരെ തന്റപുർണ്ണം ചീനക്കാരുടെ മുന്പിൽ കാരുങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചു. ചെന്നയിൽ പുതിയതായി കണ്ടുപിടിച്ച വെടിമരുന്നായിരുന്നു അവർക്കാവശ്യം. ചീനക്കാർ ആദ്യം അതിനെപ്പറ്റി തങ്ങൾക്കാനുമറിയില്ലെന്നു പറഞ്ഞ് ഒഴിഞ്ഞുമാറാൻ ശ്രമിച്ചുകൂടിലും ഒടുവിൽ എന്തുവില വേണമെങ്കിലും കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ സമ്മതിച്ചു. നുറ്റ് പൊൻപണം മുൻകുറായി വാങ്ങി അടുത്തമാസം ആദ്യവാരം സാധനമെത്തിക്കാമെന്നേറു. മഹീനമുള്ള അതുവരെ വെടിമരുന്നിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടിടുപോലുമില്ലായിരുന്നു. ദേവനായകി അതിന്റെ പ്രയോഗത്തക്കുറിച്ച് മഹീനനോട് വിശദീകരിച്ചതുമില്ല.

മഹീനനിലും സപ്തംഗരത്തിലും ക്രമേണ
ദേവനായകിയുടെ പിടിമുറുകിവന്നു.
താന്ത്രികാനുഷാനങ്ങളാരംഭിച്ചപ്പോൾ രാത്രി മുഴുവൻ
അവർ മഹീനഗ്രീ ശുരൂവായി. ഏതാനും
നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവസാനിച്ചിരുന്ന
കൊടുംങ്കാറ്റിനെ അനുഷാനങ്ങളിലുടെ മെരുക്കി ഒരു
രാത്രി മുഴുവൻ നീണ്ടു നിൽക്കുന്ന
മനമാരുതനാക്കുന്നതിൽ അവർ വിജയിച്ചു. പക്ഷേ, ഒരു
മാസം കഴിത്തിട്ടും പത്താമത്തെ ബുദ്ധനെ
പ്രയോഗിക്കാൻ അവർക്ക് അവസരം കിട്ടിയില്ല. ഓരോ

രാത്രിയും അവസാനിക്കുമ്പോൾ താൻ മഹീന്ദരൻ പ്രണയിക്കാൻ തുടങ്ങിയോ എന്ന സംശയവും തോന്തിതുടങ്ങി. പക്ഷേ, ദേവനായകി പ്രണയിച്ച് തുടങ്ങിയത് മഹീന്ദരനിലേക്ക് ആവാഹിച്ചട്ടുത്ത പദ്മസംഭവനെന്നയായിരുന്നു.

അങ്ങനെ കുറച്ചു ദിവസം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ രാജേന്ദ്രചോളൻ്റെ ചാരനായ നക്കിരൻ ഒരു മുസ്ലിം കച്ചവടക്കാരൻ്റെ വേഷത്തിൽ സിഗിരിയിലെത്തി. മഹീന്ദരനോടൊപ്പം സപ്തഘനഗത്തിൽ റാണിയായി പ്രധാന മണ്ഡപത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോളാണ് ദേവനായകി അയാളെ കണ്ടത്. ഒറ്റനോട്ടത്തിൽത്തന്നെ നക്കിരൻ ദേവനായകിയെയും ദേവനായകിക്ക് നക്കിരനെയും മനസ്സിലായി. തിരക്കെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് മഹീന്ദരില്ലാത്ത സമയം കിട്ടിയപ്പോൾ അയാൾ അവളുടെ അടുത്തേക്കു ചെന്നു.

“കാര്ത മാദേവിയാർ എവിടെയുണ്ടെങ്കിലും കണ്ണുപിടിച്ചിട്ടേ മടങ്ങി വരാൻ പാടുള്ളു എന്നാണ് യുവരാജാവ് പറത്തിരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങനെ കാണേണ്ടി വന്നതിൽ വലിയ വിഷമമുണ്ട്. കണ്ടുവെന്നു പറയണോ?”

“തീർച്ചയായും. കണ്ടുവെന്നു പറയുകമാത്രമല്ല പോകുന്നതിനു മുമ്പ് തരുന്ന ഓലയും കൊടുക്കണം. പക്ഷേ, ഞാൻ എങ്ങനെ ഇവിടെയെത്തി എന്നുമാത്രം ചോദിക്കരുത്.”

“സ്വന്തം മകളെ കൊന്ന ഈ ദുഷ്ടൻ്റെകുടെ എങ്ങനെ ജീവിക്കാൻ കഴിയുന്നു മാദേവിയാരേ?”

“ചോദ്യങ്ങളോന്നും വേണ്ട. ഇന്നി നേരിൽ കാണാൻ ശ്രമിക്കരുത്. പോകുന്നതിനുമുമ്പ് ഓല കയ്യിലെത്തും.”

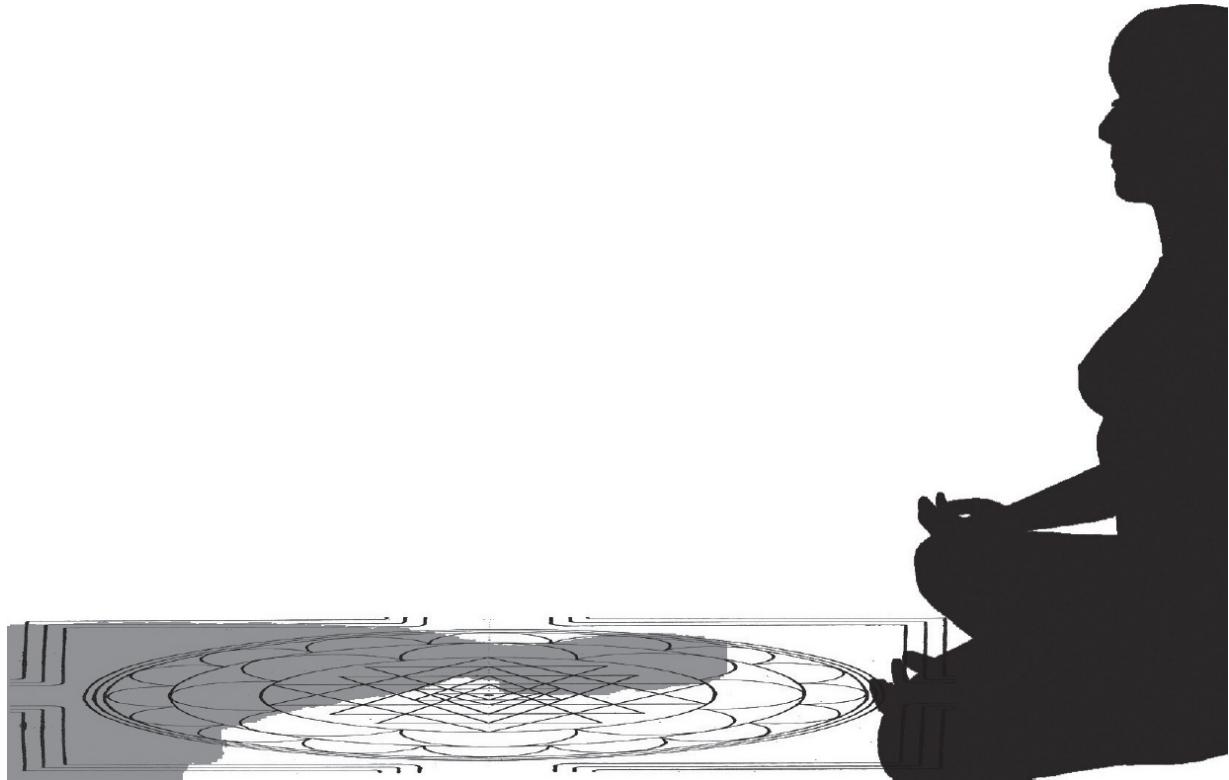
അന്നു രാത്രിതന്നെ രാജേന്ദ്രനുള്ള ഓല തയ്യാറാക്കി നക്കിരൻ കൊടുത്തയച്ചു. സപ്തഘനഗത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റ് സെന്റികകേന്ദ്രങ്ങളെക്കുറിച്ചും തെക്കൻതീരത്തെ റാഹുനയിൽ കഴിയുന്ന മഹീന്ദരൻ്റെ കുടുംബത്തെക്കുറിച്ചും എല്ലാ വിവരങ്ങളും ഏഴ് ഓലകളിലായി എഴുതിയിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരുടെ കയ്യിൽപ്പെട്ടാൽ പിടിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ രാജേന്ദ്രനുപകരം ശ്രിൽപ്പിയെന്നും ദേവനായകിക്കുപകരം ജനാന സരസ്പതിയെന്നുമാണ്

ഓലയിൽ എഴുതിയിരുന്നത്. മറ്റൊരു വിവരങ്ങളും
അതുപോലെ സൂചകങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ്
എഴുതിയിരുന്നത്.

നക്കിരൻ മുന്നാമത്തെ ദിവസംതന്ന
സപ്താമഗരത്തിൽനിന്നു മടങ്ങി. അയാൾ വെറുതെ
സ്ഥലങ്ങൾ ചുറ്റിനടന്നു കണ്ടതല്ലാതെ
ചുതാടങ്ങളിലോന്നും പക്കടുത്തില്ല. മുന്നു ദിവസവും
ഒരു സുന്ദരിയെപ്പാലും തുണ്ണേയെത്തതുമില്ല.
പിന്നെയെന്തിനാണ് ഇയാൾ ഇവിടേക്കു വന്നതെന്ന്
സേനയ്ക്ക് സംശയം തോന്തി. സേന ആ വിവരം
മഹീന്ദന അറിയിക്കുകയും ചെയ്യു. പക്ഷേ,
ദേവനായകിയുടെ ലഹരിയിൽ മയങ്ങീയ മഹീന്ദന്
അതോന്നും ഗൗരവമായി തോന്തിയതെയില്ല.

നിശാക്കവജ്ഞൻ

സിഗിരിയ ദരു ചുതാടക്കേന്റെ ഏന്നതിനെക്കാളേറെ
അക്കാലത്തെ അതിസ്വന്പന്നരുടെ
ആദ്യാഷക്കേന്റമായിരുന്നു. സുന്ദരിമാരായ
ഗണികകൾത്തെന്നയായിരുന്നു. അവിടത്തെ പ്രധാന
ആകർഷണം. സിംഹളം, വംഗം, കലിംഗം എന്നുവേണ്ട
യവനസുന്ദരിമാർവരെ ആവരുടെ
കൂട്ടത്തിലുണ്ടായിരുന്നു. നിറം, ഭാഷ, അഴക്, രതി
എനിവയിലെല്ലാം ഏറെ വൈവിധ്യം പുലർത്തിയിരുന്ന
ഈ ഗണികകളിൽ കംബുജത്തിലെ അഴുര

സുന്ദരിമാരാണ് ഏറ്റവും മികച്ചവരായി
 കണക്കാക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. ചുതാട്ടക്കാർ അടിമകളായി
 കൊണ്ടുവരുന്നവരോഴിച്ച് സിഗിരിയയിലെ
 ഗണികകളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷവും വളരെ സ്വന്തന്ത്രവും
 നല്ല തന്റേടവും അനുമാവിശ്വാസവുമുള്ളവരായിരുന്നു.
 ജമനാ കലാകാരികളായ അവർ സംഗീതത്തിലും
 നൃത്യത്തിലും നിപുണകളുമായിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിനു
 ചുറ്റും സിംഹശ്രേഷ്ഠത്തിന്റെ പല തട്ടുകളിലായിരുന്നു
 ഗണികകളുടെ കേളീഗൃഹങ്ങൾ. എങ്ങനെ അതിമിക്കളെ
 സ്വീകരിക്കണം, എങ്ങനെ അവരെ ആനന്ദപ്പിക്കണം,
 എത്ര പാരിതോഷികങ്ങൾ വാങ്ങാം എന്നതിനെല്ലാം
 സ്വപ്നനഗരത്തിൽ വ്യക്തമായ നിയമങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.
 അതുപോലെ നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് ക്ഷൈപൻ സ്വപ്നനഗരം
 സ്ഥാപിച്ച കാലത്ത് ഗണികാശ്രേഷ്ഠയായിരുന്ന
 വിശ്വാദവദത്ത് എഴുതിയ സുപിന് ജാലിനി എന്ന
 കൈപ്പുസ്തകത്തിൽ അക്കാരുങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി
 പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നു. പകൽ നടക്കുന്ന ചുതാട്ടങ്ങളിൽ
 നിന്ന് ലഭിക്കുന്നതിനെക്കാഞ്ഞരെ പണം രാത്രിയിലെ
 സുവവ്യാപാരത്തിന്റെ വിഹിതമായി മഹീനങ്ങു
 ലഭിച്ചിരുന്നു.

സ്വപ്നനഗരത്തിലെത്തുന്ന ഓരോ സുന്ദരിയുടെയും
 ചിത്രം സിംഹശ്രേഷ്ഠത്തിന്റെ വിശ്വാദമായ പടിഞ്ഞാറേ
 മുഖഭാഗത്തു വരപ്പിച്ചു വെച്ചിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിന്റെ
 ഭംഗി വർദ്ധിപ്പിക്കുക എന്നതിനോടൊപ്പം അതിമിക്കളെ
 ആകർഷിക്കുക എന്ന ലക്ഷ്യംകൂടി
 അതിനുണ്ടായിരുന്നു. മഴയോ വെയിലോ ഏറ്റാലും നിറം
 മങ്ങാത്തതരം വനിജ ചായങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് ആ
 ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചിരുന്നത്. മഹീനൻ തന്റെ പ്രണയത്തിന്റെ
 സാക്ഷാത്കാരമെന്നവണ്ണം ദേവനായകിയുടെ ഏഴ്
 ചിത്രങ്ങളാണ് അവിടെ വരപ്പിച്ചത്. കൊട്ടാരം
 ചിത്രകാരനായ ദേവതച്ചന്നും ശിഖ്യമാരും
 മുന്നുറിലേറെ അടി ഉയരത്തിൽ മുളകൊണ്ട്
 കെട്ടിയുയർത്തിയ പടികളിലിരുന്ന് വളരെ
 ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് ആ ചിത്രങ്ങൾ വരച്ചത്. വ്യത്യസ്ത
 വീക്ഷണകോണുകളിലും ദേവനായകിയുടെ അഭ്യർ
 ത്ഥകിനെ ഏറ്റവും മനോഹരമായി ആവിജ്ഞരിച്ച ആ

ചിത്രങ്ങൾ കണ്ട് സന്തുഷ്ടനായ മഹീനൻ ചിത്രകാരനോട് എന്തു സമ്മാനമാണ് വേണ്ടതെന്നു ചോദിച്ചു. ദേവതച്ചൻ ഒന്നും മിണ്ഡാതെ വിനയാന്പിതനായി നീനു. വളരെ നിർബ്ലാസിച്ചപ്പോൾ ആഗ്രഹം അറിയിച്ചാൽ അങ്ങനെള്ള് തലവെട്ടും എന്നു പറഞ്ഞു. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഒരു നൃണാ പറയാൻ ആ കലാകാരന്റെ മനസ്സനുവദിച്ചില്ല. മഹീനൻ കാര്യം മനസ്സിലായി. ആഗ്രഹം തുറന്നു പറഞ്ഞില്ലെങ്കിലും മഹീനൻ ദേവതച്ചൻ തലവെട്ടി.

ആ സംഭവം ദേവനായകിയെ വല്ലാതെ വേദനിഷ്ഠിച്ചു. ആ ചിത്രങ്ങൾ വരയ്ക്കാനുള്ള തയ്യാറെടുപ്പുകൾക്കായി എത്രയോ ദിവസം അവർ ദേവതച്ചൻ മുന്നിലിരുന്നതാണ്. ഒരു നോട്ടമോ വാക്കോ അധ്യാളുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് മോശമായി ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ചിലപ്പോൾ മനസ്സിൽ സപ്ളം കണ്ടിട്ടുണ്ടാക്കാം. സപ്ളം കാണാൻ കഴിയുന്നവർക്കല്ലേ കലാകാരന്മാരാകാൻ കഴിയു. സപ്ളനഗരം എന്ന പേരിനോടുപോലും അവർക്കു വെറുപ്പ് തോന്തി. എങ്കിലും അവർ മഹീനനോടൊന്നും പറഞ്ഞില്ല. തീരെ നിസ്താരമായ കാര്യങ്ങൾക്കുപോലും ആളുകളെ കൊല്ലാൻ മടിയില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ. തന്റെ കാണക്കിൽ അതു സാധിക്കുന്നുമില്ല. മാസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞിട്ടും പത്താമത്തെ ബുദ്ധനെ പ്രയോഗിക്കാനുള്ള മനക്കരുത്ത് ഇതുവരെ കിട്ടിയിട്ടില്ല. വലിയ പദ്ധതികൾ തയ്യാറാക്കി രാജാക്കന്മാരെ ഉപദേശിക്കുന്നതുപോലെ എളുപ്പമല്ല നേരിട്ടാരു കൊലപന്തത്തുക. ആയുധമെടുത്തു നേർക്കുന്നേര പോരാടുകയാണെങ്കിൽ അതെ പ്രശ്നമില്ല. ഇത്തോന്തരയല്ലാണോ, ചതിക്കണേട? പാനിസ്വിഷം ക്രഷണത്തിൽ കലർത്തിയിട്ട് പ്രയോജനമില്ല. രക്തത്തിൽത്തന്നെ കലരണം. ആയുധം കൈകൊണ്ടു തൊടാത്ത ഈ മന്ത്രം ഉടലിൽ ഒരു കൊച്ചുമുറിവുപോലും ഉണ്ടാക്കുന്നുമില്ല. മണ്ഡി, ആ ചുണ്ടിലൊരു മുറിവുണ്ടാക്കാൻ നീ വിചാരിച്ചാൽ കഴിയില്ലോ? പിനെ ക്ഷമ ചോദിച്ച് മരുന്ന് പുരട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതുപോലെ... വരട്ടെ സമയമായിട്ടില്ല. ഓന്നുകിൽ സപ്ളനഗരം പുർണ്ണമായും തന്റെ കൈപ്പിടിയിലാക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ രാജേന്ദ്രൻ്റെ പട

സിംഹശ്രീലം വള്ളണം. അതുവരെ കഷ്മയോടെ കാത്തിരിക്കാം.

നക്കിരൻ കയ്യിൽ കൊടുത്തയച്ച ഓലയ്ക്ക് ഉടൻ തന്നെ രാജേന്ദ്രചോളൻ മറുപടി വന്നു. ഇരുപത്തിയൊന്നാം ദിവസം നക്കിരൻ പകരം സുമത്രൻ എന്ന ചാരനാം അതു കൊണ്ടുവന്നത്. അയാളും ഒരു കച്ചവടക്കാരന്റെ വേഷത്തിലായിരുന്നു. ഒരു കൊടുക്കാറിനായി കാത്തിരിക്കാനായിരുന്നു രാജേന്ദ്രൻ എന്നാവശ്യമുണ്ടക്കിലും നിർദ്ദേശം.

പൊള്ളാന്നുവയിലെ മംഗളയുമായി ബന്ധപ്പെടണമെന്നും അറിയിച്ചിരുന്നു. മംഗളയെ അങ്ങോടു ബന്ധപ്പടാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ അവളുടെ ദുതൻ സ്പഷ്ടനഗരത്തിലെത്തി.

സിംഹശ്രീലംത്തിൽ ഏഴു ചിത്രങ്ങൾ വരപ്പിച്ചുവെന്ന് അറിഞ്ഞു. സന്തോഷം. വടക്കേ മുലയിലായി എൻ്റെ ചിത്രവുമുണ്ട്. എന്നാവശ്യമുണ്ടക്കിലും അറിയിക്കാൻ മടിക്കണ്ട — മംഗള.

ദേവനായകിക്ക് മംഗളയുടെ ചിത്രം കാണണമെന്നു തോന്തി. വടക്കേ മുലയിൽ എത്രയോ സുന്ദരിമാരുടെ ചിത്രങ്ങൾ. അതിലേതാം മംഗളയെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലായില്ല. ആരോടും ചോദിക്കാനും വയ്ക്കുവിൽ ആ ജോലി തോഴിമാരെ എൽപ്പിച്ചു. അവർ എങ്ങനെയോ കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. മംഗളയുടെ ചിത്രം കണ്ടപ്പോൾ ദേവനായകിക്ക് വളരെ സന്തോഷം തോന്തി. രാജരാജൻ്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പാനും മോശമാകാറില്ല. ദേവനായകി വളരെ സുക്ഷിച്ചാം ചാരന്മാരുമായി ഇടപെട്ടിരുന്നത്. ഓലകൾ രഹസ്യഭാഷയിൽ മാത്രമേ എഴുതിയുള്ളു. ഓരോ ഓലയും വായിച്ച് ഉടനെ നശിപ്പിച്ചു. ഒരു ദുതനേയും ഒരു തവണയിൽ കൂടുതൽ നേരിട്ടു കണ്ടില്ല.

രാജേന്ദ്രൻ്റെ ഓല വന്ന് രണ്ടാഴ്ച കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ചീനക്കച്ചവടക്കാർ വെടിമരുന്ന് കൊണ്ടുവന്നു. നാല് ഭരണികളിൽ വളരെ സുരക്ഷിതമായിട്ടാം അവർ വെടിമരുന്നു കൊണ്ടുവന്നത്. മുന്നു വലിയ ഭരണികളിൽ വെടിയുണ്ടും ചെറിയ ഭരണിയിൽ ഗന്ധകവുമായിരുന്നു. അതിന്റെക്കുടെ ചേർക്കാനുള്ള കരി അവർ ഇവിടെനിന്നുതന്നെ തയ്യാറാക്കി. മുക്കാൽ ഭാഗം

വെടിയുള്ളും അരക്കാൽ ഭാഗം ഗന്ധകവും അത് തന്നെ കരിയും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകമെടുത്ത് നന്നായി പൊടിച്ച് മിശ്രണം ചെയ്യ വെടിമരുന്നുണ്ടാക്കുന്ന വിധം അവർ വളരെ രഹസ്യമായി മഹീനങ്ങും ദേവനായകിക്കും പ്രധാന സേനപതിമാർക്കും കാണിച്ചു കൊടുത്തു. ചീനക്കാർ സ്വന്തം മുത്രമാണ് കരിമരുന്ന് കുഴയ്ക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചത്. കരിമരുന്ന് ചെറിയ മുളക്കുറിയിൽ നിന്ന് അഞ്ചിബാണമിയയ്ക്കാനും പനയോലയിൽ പ്രത്യേകരിതിയിൽ പൊതിഞ്ഞ് വലിയ ശബ്ദത്തോടെ പൊടുന്ന പടക്കങ്ങളുണ്ടാക്കാനും അവർ പഠിച്ചുതന്നു. മഹീനങ്ങും സേനാപതിമാർക്കും രോധുധമന്ന നിലയിൽ വെടിമരുന്നിന്റെ സാധ്യത തീരെ ബോധ്യപ്പെട്ടില്ല. അമ്പ്, വാൾ, കുന്തം, ശുലം, മുസലം എന്നീ ആധുന്യങ്ങളുള്ളപ്പോൾ ശത്രുവിനെ നേരിടാൻ ഇതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കുട്ടികളെ കളിപ്പിക്കാനോ ആനകളെ പേടിപ്പിക്കാനോ വേണ്ടിയിൽ ഉപയോഗിക്കാമെന്നു തമാഴ പറത്തു. എന്നാൽ ദേവനായകി മാത്രം വളരെ ശദയയോടെ കാര്യങ്ങൾ ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. അവർ കൊട്ടാരത്തിന് അൽപ്പം അകലെയായി ഒരു ചെറിയ ശുഹരിയിൽ വെടിമരുന്ന് സുക്ഷിക്കാനുള്ള ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യു.

വെടിമരുന്നു കിട്ടിയതോടെ ദേവനായകിക്ക് വലിയ ആത്മവിശ്വാസമായി. അതെങ്ങനെ കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിൽ സ്ഥാപിക്കും എന്നായി പിന്ന ചിന്ത. അപ്പോഴാണ് പുതിയൊരാശയം മനസ്സിൽ തോന്തിയത്. കുറച്ചു ദിവസങ്ങൾക്കു മുമ്പ് മഹീനിൽ രത്ന ബുദ്ധമാരെ മണിയറയിൽവെച്ചപ്പോൾ സന്പത്ത് ഒഴുകിയെത്താൻ തുടങ്ങി. നമുക്ക് ഈ സിംഹാശലം മുഴുവൻ ബുദ്ധമാരെ വെച്ചാലോ? എന്നു ചോദിച്ചിരുന്നു. ചീനക്കാരിയായ തോഴി കളിമൺകോണ്ട് മനോഹരമായ ബുദ്ധമാരെയുണ്ടാക്കും. തേങ്ങ കണ്ണുതുരന്ന് ഉള്ളിലെ വെള്ളം കളിത്ത്, നല്ലവള്ളം ഉണക്കിയശേഷം വെടിമരുന്ന് നിന്ന് കയറുകൊണ്ടു നന്നായി വരിത്തു കെട്ടി ബുദ്ധപ്രതിമകളുടെ ഉള്ളിൽ വെയ്ക്കാം. കത്തിക്കാനുള്ള തിരി പുറത്തേക്ക് കാണാത്തവിധം

പ്രതിമയുടെ അടിയിൽ മതി. രത്നബുദ്ധമാരുടെ അന്തേ രൂപത്തിൽ സുറിയോന്ന് ബുദ്ധപ്രതിമകളുണ്ടാക്കി സിംഹകവാടം മുതൽ കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രധാന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം വെയ്ക്കട്ടേയെന്ന് ചോദിച്ചപ്പോൾ മഹീനൻ സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. ദേവനായകികൾ ബുദ്ധമതത്തിനോടുള്ള താൽപര്യം കൂടിവരുന്നതിൽ അയാൾക്ക് വലിയ ആഗ്രഹാദമായിരുന്നു. ഓരാഴ്സ്കുള്ളിൽ സുറിയോന്ന് കരുത്ത ബുദ്ധമാർ സ്പള്ളനഗരത്തിലെ ഏല്ലാ പ്രധാനസ്ഥാനങ്ങളിലും സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. സിംഹകവാടത്തിൽ മാത്രം ഇരുപത്തിയൊന്നു ബുദ്ധപ്രതിമകൾ സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൂടെ പലരുടേയും നേരി ചുള്ളിത്തു... “കഷ്ടം ചുതാട്ടത്തിനും വ്യഭിചാരത്തിനും കാവൽ നിൽക്കാൻ ബുദ്ധൻ!” എന്നവർ പരിഹസിച്ചു. “തേരവാദവും മഹായനവും ഉപേക്ഷിച്ച് വജ്രയാനം പരിശീലിക്കുകയല്ലോ. ഇനിയെന്തുമാവാം” എന്ന് അനുല സേനയോട് പറഞ്ഞു. അവർ രണ്ടുപേരും തേരവാദക്കാരായിരുന്നു. സ്പള്ളനഗരത്തിന്റെ ഭരണനിർവ്വഹണം തങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്ന് നഷ്ടപ്പെട്ടതിൽ അവർക്ക് വലിയ വിഷമമുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അവർ ദേവനായകിയുടെ ഓരോ നീക്കങ്ങളും, സംശയത്തോടെ നിരീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

<p>താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ മാത്രമേ ദേവനായകി പരിച്ചിരുന്നുള്ളു.</p> <p>വിസമ്മതിച്ചുകൂണിലും കൂടിക്കണ്ടപ്പോൾ അവർത്തന വിരസമാകാൻ തുടങ്ങി. മഹീനനാണ്ണങ്ങിൽ കൂടുതൽ പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടി യുള്ള ആവേശവും. ഭാഗ്യത്തിന് ആ സമയത്ത് നീശാക്കവജ്ഞൻ ശ്രീപാദം സന്ദർശിക്കാനെന്തി.</p> <p>അദ്ദുർത്ഥമന്യനുസരിച്ച് സ്പള്ളനഗരത്തിലേക്ക് വിസമ്മതിച്ചുകൂണിലും കൂടിക്കണ്ടപ്പോൾ നീശാക്കവജ്ഞൻ</p>	<p>പ്രാഥമികപാഠങ്ങൾ കംബുജത്തിൽനിന്നു ആതിനാൽ രാത്രിയിലെ അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അവർത്തന വിരസമാകാൻ തുടങ്ങി. മഹീനനാണ്ണങ്ങിൽ പുതുമയ്ക്കുവേണ്ടി യുള്ള ആവേശവും. ഭാഗ്യത്തിന് ആ സമയത്ത് നീശാക്കവജ്ഞൻ ശ്രീപാദം സന്ദർശിക്കാനെന്തി.</p> <p>മഹീനൻ അദ്ദേഹത്തെ ക്ഷണിച്ചു. ആദ്യം ദേവനായകിയുടെ ഓല വരാൻ സമ്മതിച്ചു. പ്രായമുള്ള</p> <p>ബുദ്ധസന്ധാസിയായിരുന്നു.</p> <p>പ്രായത്തിന്റെ</p>
--	---

കഷീണമൊന്നും ശരീരത്തിനില്ല അസാമാന്യ തേജസ്സി. മഹീനങ്ങും ദേവനായകിയും സിംഹക വാടത്തിന്റെ മുന്നിൽചെന്ന് അദ്ദേഹത്തെ ആചാരമരൂപകളോടെ സ്പീകരിച്ച് മുകളിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് താമസിക്കാൻ കൊട്ടാരത്തിൽ വേണ്ട സ്ഥകരുമെല്ലാമൊരുക്കിയിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിൽ ഗണികാഗ്നഹാഞ്ഞും ചുതാടക്കേംബൈളുമെല്ലാതെ മറ്റാന്നും കാണാതിരുന്നപ്പോൾ താൻ വന്നത് ഒരു തെറ്റായ സ്ഥലത്താണെന്ന് നിശ്ചാകവജ്ഞ മനസ്സിലായി. സിംഹകവാടംമുതൽ വഴിനീളെ കണ്ട ബുദ്ധനാരാണ് അദ്ദേഹത്തിന് അൽപ്പമെങ്കിലും ആശ്രാസമായത്.

നിശ്ചാകവജ്ഞൻ വിശ്രമിച്ച് ധാത്രാക്ഷീണമകറി കൂളിയും പ്രാർത്ഥനയും കഴിഞ്ഞ് സന്ധ്യാസമയത്തെ സിംഹേരലപത്തിന്റെ ഭംഗിയാസപദിച്ച് നിൽക്കുമ്പോഴാണ് മഹീനങ്ങും ദേവനായകിയും അദ്ദേഹത്തെ കാണാൻ ചെന്നത്. ഇവിടുത്തെ കാരുങ്ങേൾ കണ്ട് അദ്ദേഹം കോപിക്കുമോ എന്ന ഭയം ദേവനായകിക്കുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ, നിശ്ചാകവജ്ഞൻ സുസ്ഥമേരവദനനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ സന്തോഷത്തോടെ രാജാവിനെയും റാണിയെയും തന്റെ മുറിയിലേക്കാനയിച്ചു. മഹീനൻ ഒരു രത്നഹാരം അദ്ദേഹത്തെ ഉപഹാരമായി അണിയിച്ചു. നിശ്ചാകവജ്ഞൻ അത് ഉറരി ‘നിനക്കാണിത് കൂടുതൽ ചേരുക’ എന്ന് പറഞ്ഞ് ദേവനായകിക്ക് നൽകി. മുന്നുപേരും ത്രികോണാകൃതിയിൽ സജ്ജീകരിച്ച ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. പരിചാരകൾ പാനോപചാരങ്ങേൾക്കുള്ള സാമഗ്രികളുമായി എത്തിയപ്പോൾ ദേവനായകി അവരെ വിളന്പാൻ അനുവദിക്കാതെ എല്ലാം സ്വയം നിർവ്വഹിച്ചു.

“ആചാരു, ഇവിടെ അങ്ങേയ്ക്ക് അസ്തുകരുമൊന്നുമില്ലല്ലോ...”

“അസ്തുകരുങ്ങളോന്നുമില്ല എന്നു മാത്രമല്ല വളരെ സ്ഥകരുവുമാണ്. ഞാൻ എൻ്റെ ജീവിതത്തിൽ ഇതു സുന്ദരമായ മറ്റാരു സ്ഥലം കണ്ടിട്ടില്ല. സ്വഘനഗരം എന്ന പേരുപോലെതന്നെ മനോഹരം.”

“അങ്ങേയ്ക്ക് ഇവിടുത്തെ കാരുങ്ങേൾ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ എന്നായിരുന്നു ഭയം.”

“ഇങ്ങുമെടാത്ത ചില കാര്യങ്ങളുണ്ട്. സാരമില്ല. അമപാലിയും ഭഗവാന്റെ ശിഷ്യയായിരുന്നുണ്ട്. ഈ ലോകത്ത് നല്ല കാര്യങ്ങൾ മാത്രം നടക്കണമെന്നു വാഴിപ്പിടിച്ചിട്ട് കാര്യമില്ല. ശരി പറയു. നിങ്ങൾ എന്തിനാണ് എന്ന ഇങ്ങോട് കജ്ഞിച്ചത്?”

“ദേവനായകി യശോധരപുരത്തിൽ അങ്ങയുടെ ശിഷ്യയായിരുന്നു.”

“അതെ ഓർമ്മയുണ്ട്. കുറച്ചു ദിവസമേ വിഹാരത്തിൽ വന്നുള്ള വൈകിലും മിടുക്കിയായിരുന്നു.”

“ആചാര്യ, അങ്ങയുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിച്ച് പഴസംഭവങ്ങൾ പാത സ്വീകരിച്ചവളാണ് താൻ. പക്ഷേ, താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ ബാലപാഠങ്ങളെ അവിടെവെച്ചു പറിക്കാൻ കഴിത്തുള്ളു. മുഴുവനും അദ്യസിക്കണമെന്നുണ്ട്.”

“അദ്യാസം ഒരിക്കലും പുർണ്ണമാവില്ല കൂട്ടി. പുർണ്ണതയിലേക്കുള്ള യാത്ര മാത്രമാണ്. പുർണ്ണതയെന്നാൽ നിർവ്വാണമാണ്. അതു ചിലപ്പോൾ നീരവധി ജനങ്ങൾക്കുശേഷമാണ് സംഭവിക്കുക. അതുവരെയുള്ള ജീവിതം അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുടെ ആനന്ദകരമാക്കി ശുഖീകരിച്ചാലേ അത സാധ്യമാക്കു. അതിനു വലിയ തൃശ്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ നമ്മൾ സന്നദ്ധരാക്കണം. ഹിംസയും സ്വാർത്ഥതയും മനസ്സിൽനിന്നൊഴിവാക്കണം. താനൊന്നു ചോദിക്കുടേ നിങ്ങൾ ആനന്ദമാണോ അതോ നിർവ്വാണമായോ ആശഹരിക്കുന്നത്?”

ദേവനായകി ഒരു നിമിഷം ഓന്നും മിണ്ഡാതെയിരുന്നു. പിന്ന മഹീനമെന്ന ഓന്നു നോക്കിയ ശേഷം പറഞ്ഞു. “ആനന്ദത്തിലുടെയുള്ള നിർവ്വാണം.”

“ശരി അദ്യസിപ്പിക്കാം. പക്ഷേ, അതിനുമുമ്പ് താൻ പറയുന്ന രണ്ടു കാര്യങ്ങൾ കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കണം. ശരീരവും ആത്മാവും രണ്ടെല്ലു ഓന്നാണെന്നു തിരിച്ചറിയണം. മാത്രമല്ല. ശരീരത്തിലെ ഓരോ ബിന്ദുവും ആനന്ദദായകമാണെന്നിയാണ്. അപ്പോൾ ശരീരത്തിലേ ആനന്ദം തന്നെയാണ് ആത്മാവിന്റെ ആനന്ദമെന്നു മനസ്സിലാക്കും. അതുപോലെ തന്നെയാണ് ശരീരവും പ്രപഞ്ചവും. നമ്മുടെ ശരീരംതന്നെയാണ്

നമുക്കു ചുറുമുള്ള പ്രപത്വം. ഈ പ്രപത്വം എത്തേതൊളം അനന്തവും അപാരവുമാണോ അതെന്നെന്ന അനന്തവും അപാരവുമാണ് ശരീരവും. ആനന്ദത്തിലുടെയുള്ള നിർവാണമെന്നത് ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ ശരീരാഖ്യാഹിഷ്മാണ്. ചിട്ടയായ അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലുടെ മാത്രമേ അത് സാധ്യമാകു. മുന്നുദിവസം പഴ്സംഭവമന്തം ഉരുവിട്ട് ധ്യാനമിരുന്ന് മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാക്കിയശേഷം വരു. എന്നിട്ട് ആരംഭിക്കാം. അതുവരെ സന്യുക്ത് ജ്ഞാനസംബാദമാവാം.”

മുന്നു ദിവസവും സന്യായ്ക്കു നാലു നാഴിക വീതം ജ്ഞാനസംബാദമായിരുന്നു. പ്രകൃതി, പുരുഷൻ, ശക്തി എന്നീ മുന്നു കോണുകളിലുടെ പ്രപത്വസ്ഥാനത്തെ അരിയാനുള്ള ശ്രമങ്ങളായിരുന്നു ആ സംബാദങ്ങൾ. ഓരോ ദിവസവും വള്ളരെ ലളിതമെന്നു തോന്നുന്ന പ്രഭ്ലങ്ങളിൽനിന്നാരംഭിച്ച് അതിസക്കിർണ്ണമായ ഭാർഷനിക സമസ്യകളിലേക്ക് സംബാദം നീണ്ടു. ബുദ്ധമതത്തിലെയും ഹിന്ദുമതത്തിലെയും താന്ത്രികാചാരങ്ങളുടെ സമാനതയിൽ ചെന്ന് പരമമായ സത്യത്തിലേക്കുള്ള വ്യത്യസ്തമായ രണ്ടു വഴികളും യഥാർത്ഥത്തിൽ ദന്തതന്നെയാണെന്ന ബോധ്യത്തിലേക്ക് അവരെത്തി. പഴ്സംഭവനോടൊപ്പം കുമാരിലഭ്രതനും അഭിനവഗുണ്ടനും ശക്തനുമെല്ലാം ആ സംബാദങ്ങളിലെ വിഷയമായി.

മഹിം മുലാധാര കമഹിമണിപ്പുരേ ഹൃതവഹം
സ്ഥിതം സ്വാധിഷ്ഠാനേ ഹൃതിമരുതാകാശമുപരി
മനോഹരി ഭൂമദ്ദേശ്യ സകലമഹി ദിത്പാ കുലാപമം
സഹസരേ പദ്മേ സഹ രഹസി പത്യാ വിഹരണേ

എന്ന സ്വന്നരൂപഹരി ശ്രോകതേതാടെ മുന്നാം ദിവസം സംബാദം അവസാനിപ്പിക്കുമ്പോൾ ഗുരുശിഷ്ടയുടെ ശിരസ്സിൽ കൈവെച്ച ഇതു ബുദ്ധി ശാലിനിയും സമർപ്പണമൊഡ്യമുള്ളവളുമായ ശിഷ്ടയെ കിട്ടിയത് എന്തെല്ലാം എന്ന അനുഗ്രഹിച്ചു.

നാലാം ദിവസം രാത്രി താന്ത്രികാഭ്യാസമാരംഭിച്ചു. അതിനായി മഹീനങ്ങൾ മുറിയോടു ചേർന്നൊരു ചെറിയ

മുറിയാൻ ഒരുക്കിയിരുന്നത്. മഹീന്റ്
 കിളിവാതിലിലുടെ എല്ലാം കാണാനുള്ള
 സൗകര്യമുണ്ടായിരുന്നു. മുറിയുടെ നടുവിൽ പച്ച, മഞ്ഞ,
 വെള്ള, ചുവപ്പ് എന്നീ നിറങ്ങളിൽ വരച്ച
 പട്ടസംഭവമണ്ണയലത്തിന് ഇരുവശത്തും ഗുരുവും
 ശ്രീഷ്ടയും അടിമുവമായിരുന്നു.
 വസ്ത്രാഭരണങ്ങളോനും ധരിക്കാതെ ദിഗംബര
 വിശ്വദിയോദയാണ് അവർ പീഠങ്ങളിലിരുന്നത്.
 ഇരുവശത്തും കത്തിച്ചു വെച്ചിരുന്ന ഏഴു തിരിയിട
 നിലവിളക്കുകളുടെ പ്രകാശത്തിൽ അവരുടെ ശരീരം
 സ്പർശ്നംപോലെ തിളങ്കി. ഗുരുവിന്റെ കയ്യിൽ
 അനുഷ്ടാനങ്ങൾക്കുള്ള മണിയും വജ്ര (സുമാർ ഓടി
 വലിപ്പത്തിൽ അശങ്കളിൽ മിനുസമുള്ള
 ശോളാകൃതിയോടുകൂടിയ പിച്ചള്ള ദണ്ഡ്)
 വുമുണ്ടായിരുന്നു. പുവ്, തേൻ, ഫലം, മദ്ദം, ധൂമം, രക്തം,
 കപാലം, മറ്റ് അലങ്കാരവസ്തുകൾ എന്നിവ അടുത്തുതന്നെ
 പല തളികകളിലായി തയ്യാറാക്കിവെച്ചിരുന്നു. അവർ
 അനുഷ്ടാനപുർവ്വം പരസ്യരം വന്നങ്കി
 നിലവിളക്കുകളെയും പട്ടസംഭവമണ്ണയലത്തയും
 തൊട്ടുതൊഴുതു. പിന്ന ചന്ദനം, പനിനീർ, കള്ളം എന്നീ
 സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ ഓരോന്നായെടുത്ത ഇന്നൈ
 അലങ്കരിച്ചു. പൂ ചുടിച്ചു. തേൻ രൂചിച്ചു. മദ്ദം
 കപാലത്തിലേക്ക് പകർന്ന ഓരോ കവിൽ കുടിച്ചു.
 ചുരുട്ടിവെച്ച ഉമ്മത്തിൽ പൂ കത്തിച്ചു വലിച്ചു.
 പുവന്പഴമെടുത്ത രണ്ടാക്കി പകുത്ത കഴിച്ചു.
 രക്തത്തിൽ വിരൽ മുക്കി പരസ്യരം ചുണ്ടിലും നാവിലും
 പുരട്ടി. അതോടെ അവർ പ്രകൃതിയും പുരുഷനുമായി.
 പിന്ന ഗുരുവിന്റെ ഇടതുകൈ ശ്രീഷ്ടയുടെ വലതു
 തോളിലും ശ്രീഷ്ടയുടെ ഇടതു കൈ ഗുരുവിന്റെ വലതു
 തോളിലുംവെച്ച് വലതു കൈ നെഞ്ചിൽ
 അഞ്ജലീമുദ്രയിൽ പിടിച്ച് രണ്ടുപേരും പരസ്യരം
 കണ്ണുകളിലേക്ക് സുക്ഷിച്ചുനോക്കിയിരുന്നു.
 പുറംലോകത്തെ സംബന്ധിച്ച എല്ലാ ചിന്തകളും
 മായ്ചുകളിൽ മനസ്സ് ശുന്നമാക്കുന്ന ചടങ്ങായിരുന്നു
 അത്. തന്റെ മുന്നിലിരിക്കുന്ന പ്രകൃതി/പുരുഷനിലേക്കു
 മാത്രം മനസ്സ് കേന്ദ്രീകരിക്കാനുള്ള തുടക്കം.

എഴ്വിനാഴിക അങ്ങനെ നോക്കിയിരുന്നശേഷം സാവധാനം ചുമലിൽനിന്നു കയ്യെടുത്ത രണ്ടു കൈകൊണ്ടും ഇണയുടെ ശിരസ്സിൽനിന്ന് നെറ്റിയിലുടെ താഴേക്ക് നാഭിവരെ മൃദുലമായി സ്ഫുർശയോഗമനുഷ്ടിച്ചുശേഷം ഇണയെ തൊഴുതു വണ്ണങ്ങി. പിന്ന വലതുകൈ തോളിൽവെച്ച് അതെല്ലാം ഒരുവട്ടം കൂടി ആവർത്തിച്ചു. ഓരോ പ്ലട്ടം കഴിഞ്ഞപ്പോഴും ഗുരു മണി അടിച്ചുകൊണ്ട് ചില അനുഷ്ടാനങ്ങൾ നിർവ്വഹിച്ചു. പിന്ന രണ്ടു കണ്ണുമടച്ച് പട്ടസംഭവനെയും മനാവരദേവിയെയും മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ച് ഓം അഹ ഹും, വജ്രഗുരു പട്ടസ്വിബി ഹും എന്ന പട്ടസംഭവ മന്ത്രം നുറ്റിയോന്ന് തവണ ജപിച്ചു.

ജപം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗുരു ശിഷ്യയോടു കണ്ണുതുറന്ന് പട്ടസംഭവ മണ്ഡലത്തിലേക്കുമാത്രം നോക്കാൻ പറന്തു. മുന്നു വിനാഴിക അങ്ങനെ നോക്കിയിരുന്നതിനുശേഷം വജ്രാസനത്തിൽ തൊഴുകൈ മുകളിലേക്കുയരുത്തി വീണ്ടും ജപമാരംഭിച്ചു. ഗുരു അതേ സമയത്ത് തന്റെ കയ്യിലെ വജ്രങ്കൊണ്ട് ശിഷ്യയുടെ ശരീരത്തിലെ ഓരോ ബീദ്യുവിലുംതൊട്ട് അവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാത്ത ചില മന്തങ്ങൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഏകദേശം ഒരു നാഴികയോളം നീംബുനിന്നു ആ ചടങ്ങ്. ഒടുവിൽ പട്ടസംഭവമണ്ഡലത്തിലെ കേന്ദ്രബിന്ദു മാത്രം കാണാൻ കഴിയുന്നതു ഏകാഗ്രതയിലെത്തിയപ്പോൾ ഗുരു ശിഷ്യയെ തന്നോട് ചേർത്തിരുത്തി. അവളുടെ മനസ്സിലപ്പോൾ ഗുരു പട്ടസംഭവൻ മാത്രമെയ്യുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. നിശാകവജ്ഞൻ മനസ്സിൽ മനാവരദേവിയും, ഗുരു ഒരുവശത്തെ വിളക്ക് അണിച്ച് അടുത്തപ്ലട്ടത്തിലേക്ക് കടന്നു. ദേവനായകിയുടെ കൈകൊലുകളും കണ്ണും ചുണ്ടും ഏതിനു ശരീരം മുഴുവനും ഗുരുവിന്റെ നിർഗ്ഗേഖങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു ചലിച്ചു. ഓരോ ആലിംഗനവും ചുംബനവും നാഴികക്കൊള്ളണം നീംബുനിന്നു. ഇടയ്ക്കക്കുപ്പോഴോ അവർ മെത്തയിലെത്തി ദേവനായകി രണ്ടാമത്തെ നിലവിളക്കും അണക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ഗുരു തടങ്ങു. അശ്വിസാക്ഷിയായി വേണം എല്ലാം. അവർ നിലവിളക്കിന്റെ തിരികൾ അൽപ്പം താഴ്ത്തി.

അർഡുരാത്രി കഴിയുന്നത് വരെ നീണ്ടുനിന്നു
അനുഷ്ഠാനങ്ങൾ. ഈതെ ദീർഘവും ആസ്പദ്യകരവുമായ
രത്തി അവർ ജീവിതത്തിലതുവരെ
അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലായിരുന്നു. “ദേവനായകി,
ഭാഗ്യമുണ്ടജിൽ ഇന്ന് പതിനാല് ദിവസങ്ങൾ
കഴിയുമ്പോൾ നിനക്ക് ചില അമാനുഷ സിദ്ധികൾ
ലഭിക്കും” എന്ന് ആനന്ദമുള്ളയിൽ നിശാകവജൻ പറത്ത
വാക്കുകൾ അവരെ അതിലേറെ അതഭുതപ്പെടുത്തി.
തന്റെ ശരീരത്തിന് എന്നൊക്കെയോ മാറ്റങ്ങൾ
സംഭവിക്കുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് തോന്തി. അനാദ്യമായി
മഹീനങ്ങൾ എങ്ങനെ കൊല്ലണമെന്നു ചിന്തിക്കാതെ
അവർ തളർന്നുവെങ്കി.

നിശാകവജൻ ദേവനായകിയെ ഓരോ ദിവസവും
ഓരോ പുതിയ അനുഷ്ഠാനമുട്ടെകളുണ്ടിപ്പിച്ചു.
വരയ്ക്കുന്ന മണ്ഡലവും ചോല്ലുന്ന മന്ത്രവും
അതനുസരിച്ചു മാറി. കീളിവാതിലിലുടെ കണ്ടിരുന്ന
മഹീനങ്ങൾ അതു വലിയോരു അനുഭവമായിരുന്നു.
തോട്ടുമുന്പിലായതിനാൽ പലപ്പോഴും
ദേവനായകിയോടൊപ്പം താനാണ്ണൻ അധ്യാർക്കു
തോനുകയും അവർക്കുമുന്നേ ആനന്ദമുള്ളയടയുകയും
ചെയ്യു. അതുകാരണം മഹീനനോരികലും
ദേവനായകിയോടു വെറുപ്പ് തോന്തിയില്ല. ഈതു
സാധ്യതകളുള്ള അവളുടെ ഉടൽ താനിതുവരെ ശരീക്ക്
ആസ്പദിച്ചില്ലല്ലോ എന്നോർത്ത് അധ്യാർക്ക്
തന്നോടുതന്ന പുഛ്ചം തോന്തി. ദേവനായകിയും ഏതാണ്ട്
അതേ അവസ്ഥയിലായിരുന്നു. താനിതുവരെ
അനുഭവിച്ചതോന്നും ഒന്നുമല്ല എന്നു മനസ്സിലായപ്പോൾ
വല്ലാതെതാരു ജാള്യത. പക്ഷേ, മുലാധാരത്തിൽനിന്ന്
സ്പാധിഷ്ഠാനം വഴി മനിപുരത്തിലുടെ
സഹസ്രത്തിലേക്കു കുണ്ഡലിനിശ്ചതിയെ
ഉയർത്താനുള്ള തന്റങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാൻ
കഴിത്തത്തിൽ അവർക്ക് വലിയ സന്തോഷം തോന്തി.
തുടക്കമേ ആയിട്ടുള്ള ഇന്തി അഭ്യാസത്തിലുടെ വേണ്ട
എല്ലാം അനുഭവിച്ചിരിയാൻ.

കർമ്മമുട്ട് അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന പതിനാലാമതെത
ദിവസം വലിയ ഒരുക്കങ്ങളായിരുന്നു.

കൂളിക്കാനിരങ്ങിയപ്പോൾമുതൽ

പരിശീലനങ്ങളാരംഭിച്ചു.

വെള്ളത്തിൽനിന്നായിരുന്നു. ശ്രാസം നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള

പാദങ്ങൾ. പിന്നെ മുറിയിൽ വെച്ച് മാംസപേശികൾ

അൽപാൽപമായി വികസിപ്പിക്കാനും ചുരുക്കാനും

ഗരീച്ചലനത്തിൽ വേഗത ഇച്ചയനുസരിച്ചു

വർദ്ധിപ്പിക്കാനും കുറയ്ക്കാനുമെല്ലാം നിശാങ്കൾ

ദേവനായകിയെ പരിശീലിപ്പിച്ചു. ഇന്നെയാരു മുട്ട്

അഭ്യസിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയാണ് ഇതുവരെ

താന്ത്രികാനുഷ്ഠനങ്ങൾ പടിപ്പിച്ചത് എന്നുതന്നെ നിശാങ്ക

വജ്ഞൻ പറഞ്ഞു. സന്ധ്യായകൾ മുമ്പ് തന്നെ എല്ലാ

രൂക്കങ്ങളും കഴിഞ്ഞു. സുരൂൻ അസൗമ്യിച്ച് ഉടനെ

ചടങ്ങുകളാരുംഭിച്ചു. മണ്ഡലത്തിൽ ശ്രീചക്രമാൺ

വരച്ചിരുന്നത്. ഓം ശ്രീം ഹരീം ശ്രീം മഹാലക്ഷ്മിയെ ശ്രീം

ഹരീം ശ്രീം നമഃ എന്നാണ് മന്ത്രം. ഹിന്ദു

ആചാരങ്ങളുസരിച്ചു വളർന്ന ദേവനായകികൾ

എളുപ്പത്തിൽ മാനസികമായി താദാത്മ്യം പ്രാപിക്കാൻ

വേണ്ടിയാണ് വജ്രാഹിക്കും വജ്രവാഹിനിക്കും പകരം

ശ്രീചക്രം തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തത്. വളരെ നേർത്ത

മത്തേന്താച്ചാരണങ്ങളിലൂടെ സാവധാനമായിരുന്നു

ചടങ്ങുകളുടെ തുടക്കം. ഗുരു വളരെ ശ്രദ്ധയേറുന്നവർ

ഓരോ അനുഷ്ഠാനവും അഭ്യസിപ്പിച്ചത്.

പ്രാഥമികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ

ശ്രീചക്രപ്രവേശമായപ്പോഴേക്കുംതന്നെ ദേവനായകി

എതാണ്ട് ഒരു ഉമാദാവസ്ഥയിലെത്തി. ഗുരു ശിഷ്യയ്ക്ക്

ജ്ഞാനരഹസ്യം ഉപദേശിക്കുകയെന്ന പ്രധാന ചടങ്ങാണ്

ശ്രീചക്രപ്രവേശം. നിശാങ്കൾ വളരെ പതിഞ്ഞത് ശ്രദ്ധത്തിൽ

മഹീന്ദ്രനുപോലും കേൾക്കാൻപറ്റാത്തവിധത്തിലാണ്

ദേവനായകിയുടെ ചെവിയിൽ ജ്ഞാനരഹസ്യം

ഉപദേശിച്ചത്.

“ഈ പരയാൻപോകുന്ന കാര്യങ്ങൾ അതീവ

രഹസ്യമാണ്. ഗുരുവും ശിഷ്യയുമെല്ലാതെ മറ്റാരും

അറിയാൻ പാടില്ലാത്ത രഹസ്യം. നീ മുന്നിൽ

വരച്ചിരിക്കുന്ന ശ്രീചക്രത്തിലേക്കു സുക്ഷിച്ചു നോക്കുക.

എതാണ്ട് കാണുന്നത്. ഇതാണ് പ്രപഞ്ചരഹസ്യം. ഈ

ശ്രീചക്രം .. തന്നെയാണ് പ്രപഞ്ചം. ഈ.. ശ്രീചക്രം

തന്നെയാണ് സകലചരാചരങ്ങളുടേയും ഉത്പത്തിയുടെ
കേന്ദ്രം. ഇതാണ് ശക്തിസ്ഥലം. ഈ ശ്രീചക്രം തന്നെയാണ്
നിന്റെ നാഭിയിൽ നിന്ന് നാലംഗുലം താഴെയുള്ള
മനോഹരമായ പുഞ്ചം. മനുഷ്യൻ്റെ ഏല്ലാവിധ
ആനദത്തിന്റെയും കേന്ദ്രം. ഈ വംശത്തിന്റെ
നിലനിൽപ്പും വംശവർദ്ധയും ആനദവും ഈ
പുഞ്ചദളങ്ങിലാണ് കുടി കൊള്ളുന്നത്.
മുലാധാരത്തിൽനിന്ന് മുകളിലേക്കു കയറുന്ന
കുണ്ണാലിനി ശക്തി
ആനദലാസ്യമനോഹാരിതയിലെത്തുന്ന
മണിപുരത്തിലാണ് ഈ പുഞ്ചം വിരിയുന്നത്.

അവൾ അത്ഭുതത്തോടെ അതാന്നഹസ്യം കേട്ടിരുന്നു.
ഗുരു അവളെ രണ്ടു കൈകൊണ്ടും അനുഗ്രഹിച്ചു.
പിന്നീട് വളരെ സകീർണ്ണമായ നിരവധി
അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു ശ്രേഷ്ഠമാണ്
കർമ്മമുദ്ദയിലേക്കേത്തിയത്. ഇതുവരെ അദ്യസിച്ച
മുദ്ദകളേപ്പോലെ ഏളുപ്പമായിരുന്നില്ല അത്. ഗുരുവിന്റെ
മടിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അഭിമുഖമായി
ശിഷ്യയിരിക്കണം. ഗുരുവിന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽ
ശിഷ്യയും ശിഷ്യയുടെ കാലുകൾക്കുള്ളിൽ ഗുരുവും.
ഇരുവരും പുർണ്ണമായ ആലിംഗനത്തിലായിരിക്കണം.
ആർ ആർക്കുള്ളിലാണെന്ന് പറയാൻ പറാത്തവിധത്തിൽ
രണ്ടുപേരും പരസ്പരം മറ്റൊരുടെ ഉള്ളിലായിപ്പോകുന്നു
എന്നതാണ് കർമ്മമുദ്ദയുടെ സവിശ്രേഷ്ഠത. യാബ് യും
അമവാ മാതാപിതാ മുദ്ദയെന്ന് കർമ്മമുദ്ദയെ
വിളിക്കാനുള്ള കാരണമതാണ്. ദേവനായകി ഗുരുവിന്റെ
മടിയിൽത്തന്ന് പുർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചിരുന്നു. പിന്നെ
രണ്ടുപേരും കണ്ണടച്ച് മനസ്സിൽ ശ്രീചക്രത്തെ ധ്യാനിച്ച്
കുണ്ണാലിനിശക്തിയെ ആവാഹിച്ചെടുത്ത് പതുക്കെ
മണിപുരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവന്നു. അനുഷ്ഠാനപരമായ
ചലനങ്ങളുടെ ശക്തി പുർണ്ണമായും
നിയന്ത്രത്തിലായപ്പോൾ അവർ ആനദത്തിന്റെ ഏറ്റവും
പരമമായ അവസ്ഥയിലേക്കു പ്രയാണമാരംഭിച്ചു.
മണിപുരത്തിൽ നിന്ന് ക്രമേണ മുകളിലേക്കുയരിന്ന
സഹസ്ര മദലത്തിലെത്തിയപ്പോൾ അവർ
പരമാനന്ദത്തിലായി. ആ നിമിഷത്തിൽ ഗുരു തന്റെ ഏല്ലാ

ചെച്തന്നുവും ശിഷ്യയിലേക്കു പകർന്നു നൽകി ഒരു
കൃജ്ഞപ്രതായി സിംഹശലത്തിന്റെ
വിഹായസ്ഥിലേക്കു പറന്നുപോയി.

ജനക്കേഡയം

BHAGYANATHIV

ജന്താനോദയത്തിൽ അദ്യാലട്ടത്തിലുടെ കടന്നുപോയ അരു രാത്രി പുലർന്നപ്പോഴേക്കും ദേവനായകി മറ്റാരാളായിമാറി. വാക്കുകൾ കൊണ്ടു വിശദീകരിക്കാനാവാത്ത, തികച്ചും ദിവ്യമായ അനുഭവമായിരുന്നു അത്. ശരീരത്തിലെ ഓരോ ബിന്ധുവും ഹർഷാമാദത്തിലെത്തിയ അരു നിമിഷങ്ങളിൽ വിശുദ്ധമായെന്നു ജന്താന്പ്രകാശം അവളെ വലയം ചെയ്യു. താന്ത്രികമന്ത്രങ്ങളുടെ വിശുദ്ധസംഗീതം ഹൃദയത്തിലേക്കു ഒഴുകിവന്നു. പാരിജാതപ്പുകളുടെ ഗന്ധം ചുറ്റും നിരത്തു. അതിമധുരമുള്ള അമൃതസമാനമായെന്നു പാനീയം നിച്ച ചഷകം ആരോ അവളുടെ ചുണ്ടിലേക്കടുപ്പിച്ചു. ദേവനായകി അത് അൽപ്പാൽപമായി കൂടിച്ചു. അവളുടെ മനസ്സിനെ ശഹിച്ച എല്ലാ സംസാരദുഃഖങ്ങളും അതോടെ അവസാനിച്ചു. പരമമായ സത്യത്തിലേക്കെത്താൻ ഇനിയു മേരെ ദുരം സത്യരിക്ഷേഖിയിരുന്നുവെങ്കിലും അഹം, ആർത്ഥി, കീർത്തി, സ്പാർത്ഥത, പക, പ്രതികാരം, ഹരിംസ എന്നിവയിൽനിന്ന് അവർ മോചിതയായി.

പ്രപഞ്ചത്തിലെ

സകലചരാചരങ്ങളോടുമുള്ള വിശുദ്ധ സ്ത്രേഹം ദൈ മാസുരലഹരിയായി അവളിൽ നിരത്തു. ഇതുവരെ ഇല്ലാതിരുന്നാരു ശക്തി ശരീരത്തിനും മനസ്സിനും കൈവരുന്നത് അവർ അറിത്തു. ഗുരു തന്റെ കൈകൾക്കുള്ളിൽക്കിടന്നു സമാധിയായപ്പോൾ നിസ്സംഗ്രായായി മൃതദേഹം രണ്ടു കയ്യിലും കോരിയെടുത്ത് മരണപ്പാറയിൽ കൊണ്ടുപോയി കിടത്തി ശ്രിരസ്സിൽ ചുംബിച്ച് നമസ്കരിക്കാനുള്ള മനോബലവും കൈക്കരുത്തം അവർക്കു കിട്ടിയതങ്ങന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, നിശാകവജ്ഞന്റെ മരണത്തിൽ സപ്ത നഗരം നടുങ്ങിപോയി. എല്ലാവരും ദേവനായകിയെ സംശയിച്ചു. പലരും അവളെ ഭയപ്പെടാൻ തുടങ്ങി.

മഹീനമ്പത്തനേന്നയാണ് അവളെ ഏറ്റവുമധികം ഭയപ്പെട്ടത്. ദിവ്യ പ്രകാശത്താൽ വലയം ചെയ്യുപ്പെട്ട ദേവനായകി സിംഹശ്രീലം മുഴുവൻ നിരത

ആകാശത്തോളം വളർന്ന് നിശാകവജ്ഞൻ പ്രാണിൽ തന്റെ നാടിയിലെ അശ്വിയിൽ ഹ്രാമിക്കുന്നത് അയാൾ മാത്രമാണല്ലോ നേരിട്ടു കണ്ടത്. ഗുരു പ്രാണനുവേണ്ടി കേണപേക്ഷിച്ചുകുിലും ആനന്ദാനാദത്തിൽ അതൊന്നും അറിയാതെ അവൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചെതന്യം അവസാനതെത്ത് തുള്ളിവരെ തന്നിലേക്കാവാഹിച്ചട്ടുക്കുകയായിരുന്നു. താനും അതേ കൈകൾക്കുള്ളിൽ ആനന്ദമുർച്ചയിലമർന്നതാണല്ലോ എന്നാർത്ഥപ്പോൾ മഹീനൻ നടുങ്ങി. അനുഷ്ഠാന മെല്ലാം കഴിഞ്ഞ് ദിഗംബരവിശ്വദയായി ദേവനായകി മുറിയിലേക്കു മടങ്ങിവന്നപ്പോൾ മഹീനൻ ഭയന്ന് അവിടംവിട്ട് പോയിരുന്നു. അവളുടു ശ്രദ്ധിക്കാതെ പട്ടസംഭവമണ്ണയല്ലത്തിനു മുന്നിൽ നിലവിളക്ക് കൊള്ളുത്തിവെച്ച് ധ്യാനത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ഒരുതുള്ളി വെള്ളം പോലും കുടിക്കാതെ തോഴിമാർക്കു കൊണ്ടുവെച്ച് പഴങ്ങളിലേക്കും പാനീയങ്ങളിലേക്കും നോക്കുകപോലും ചെയ്യാതെ പരിപൂർണ്ണ ഏകാഗ്രതയോടെയായിരുന്നു അവളുടെ ധ്യാനം. മനസ്സിലപ്പോൾ ശ്രീചക്രം മാത്രമായിരുന്നു. ഏഴാം ദിവസം ഉച്ചയ്ക്ക് സുരൂൾ സിംഹാശലപത്തിന്റെ നേർമുകളിലെത്തിയപ്പോൾ ദേവനായകി ധ്യാനത്തിൽനിന്നുണ്ടായെന്നത്. ആനന്ദത്തിൽനിന്നും അതാന്തത്തിലേക്കുള്ള പ്രധാനമായിരുന്നു അത്. പൊന്ന് ഉള്ളിക്കാച്ചിയപോലെ അപ്പോൾ അവളുടെ ശരീരവും മനസ്സും തേജോമയമായി. ഓഷ്ഠരീരിപോലെ ഗുരുവിന്റെ വാക്കുകൾ ആ അതാന്തയാത്യിൽ അവർക്ക് തുണ്ടായി. ഒരു താന്തികയുടെ ആരാധനാമുർത്തിയും ആരാധനാലയവും സ്വന്തം ശരീരംതന്നെയാണ്. ഒപ്പതു കതകുകളുടെയും പരിപാവന മനിരമായി ശരീരത്തെ സകൽപ്പിക്കുക. മനസ്സാണ് ഗർഭഗൃഹം. ഏതു കതകു തുറന്ന് പ്രവേശിച്ചാലും എത്തുക പവിത്രമായ ആ ശ്രീകോവിലിലാണ്. ശ്രീചക്രത്തിൽനിന്നു കർമ്മമുദ്യാസിച്ചവളായതിനാൽ ഏത് ആരാധനാമുർത്തിയെ വേണമെങ്കിലും നിനക്കു ധ്യാനത്തിലുടെ ശ്രീകോവിലിലേക്ക് ആവാഹിച്ചട്ടുക്കാം. ഗുരു.. പട്ടസംഭവനെ ഉപാസനാമുർത്തിയാക്കുന്നതാണ്

നല്ലത്. നിർവാണത്തിലേക്കുള്ള പ്രയാണത്തിൽ ഗുരുവിന്റെ അമാനൂഷശക്തികൾ നിനക്കു തുണ്ടാകും. അശ്വിയും ജലവും നിയന്ത്രണത്തിലാകും. ഇഷ്ടമുള്ള രൂപം സ്വീകരിക്കാനും ആകാശത്തിലുടെ സത്വരിക്കാനും കഴിയും. പക്ഷേ, ഒരു കാര്യം ഓർക്കുക. ഉത്തമനായൊരു ഗുരുവില്ലാതെ നിനക്കിത്താനും സാധ്യമല്ല. ആരാധിക്കാതെ ആരാധിക്കപ്പെടാനോ ആനന്ദിപ്പിക്കാതെ ആനന്ദിക്കാനോ കഴിയില്ല. ശിവനില്ലാതെ ശക്തി അശക്തയാണ്. മണിപുരത്തിലെ ശ്രീചക്രം വജ്രാലിംഗനത്താൽ ഉദ്ധിഷ്ടമായാലേ പരമാനന്ദം സാധ്യമാകും. അതിന് എത്രയും വേഗം ഉത്തമനായൊരു ഗുരുവിനെ കണ്ടെത്തുക. അഭ്യുക്തിൽ ഉത്തമനായൊരു ശിഷ്യാനെ കണ്ടെത്തി ആവശ്യം ഗുരുവാകുക. നിനെ ശിഷ്യായായി കിട്ടിയതാണ് എൻ്റെ ഭാഗ്യം. അതാണെന്നേ നിർവാണരഹസ്യം.

ധ്യാനത്തിൽനിന്ന് ഉണർന്ന ദേവനായകി കുളിച്ച് ശുഭ്യിവരുത്തി പാലും പഴവും കഴിക്കുന്നോൾ കാന്തള്ളുർക്കാരിയായ മുവുതോഴി നീലി വളരെ വിഷമത്തോടെ ആവളുടെ അടുത്തേക്കു വന്നു.

“കാന്തമാദേവി എനിക്കു ഭയമാകുന്നു. സ്വപ്നനഗരം മുഴുവൻ ദേവിയെപ്പറ്റി അഹരിതം പറയുന്നു.”

“സാരമില്ല. മഹീനമന്നൻ സന്തോഷവാനാണല്ലോ? “
“അല്ല മാദേവി, അദേഹവും ഇപ്പോൾ നമുക്കെതിരാണ്. ഗുരുവിനെ പണ്ടത്തിനുവേണ്ടി ചതിച്ചു കൊന്നുവെന്നാണ് എല്ലാവരും പറയുന്നത്. ഇപ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി മുവുമണ്ണപത്തിൽ പൊതുക്കുടം നടക്കുകയാണ്.”

അവർക്ക് കാര്യത്തിന്റെ ഗൗരവം മനസ്സിലായി. പവിത്രമായ നിർവാണത്തിന്റെ പ്രാധാന്യമറിയാത്ത വിഡ്യാക്ഷികൾ. ഇനിയൊരു ഒളിച്ചുകളിയുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നു മനസ്സു പറത്തു. പദ്മസംഭവത്തിൽ അനുഗ്രഹമുള്ളപ്പോൾ ആരെയും ഭയക്കേണ്ടതില്ല. അവൾ മണ്ണപത്തിലേക്കു നടന്നു.

നിർഭാഗ്യവശാൽ സപ്തംഗരം മുഴുവൻ അപ്പോഫേക്കും
 ദേവനായകിക്കെതിരായി കഴിത്തിരുന്നു.
 ഗണികക്കർപ്പോലും പൊതുക്കൂട്ടത്തിൽ
 പ്രതിഷ്ഠയസ്വരമുയർത്തി. നിശാകവജ്ഞ മരണം
 സംഭവിച്ചത് സപ്ത ജാലികയിൽ പറത്തതിനു
 വിരുദ്ധമായി ദേവനായകി പ്രവർത്തിച്ചതു
 കാരണമാണെന്ന് അവർ ആരോഹിച്ചു. മുഖ്യഗണികയായ
 ശിവലേബ സപ്തംഗരത്തിലെന്തിനാണ് ധ്യാനവും
 താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങളും എന്നു ചോദിച്ചു. ചുതാടവും
 സുവവ്യാപാരവും നടക്കുന്ന സ്ഥലത്ത്
 ബുദ്ധപ്രതിമകൾവെച്ചതും താന്ത്രികഗുരുവിനെ
 കൊണ്ടുവന്നതും തെറ്റായിപ്പോയി
 എന്നുതന്നെന്നയായിരുന്നു ബഹുഭൂരിപക്ഷമാളുകളുടെയും
 അഭിപ്രായം. അതിമികളിൽ പലരും തങ്ങൾ ഇവിടേക്കു
 വന്നത് ജീവിതം ആപോഷിക്കാനും
 ആസപദിക്കാനുമാണ്, സന്യസിക്കാനല്ല എന്ന്
 മഹിന്ദനോട് തുറന്നു പറയുകയും ചെയ്തു. സേനയും
 അനുലയും ഇന്ന അവസരം ഉപയോഗിച്ച്
 ദേവനായകിക്കെതിരെ രഹസ്യമായി വലിയ
 പ്രചാരണംതന്നെ അഴിച്ചുവിട്ടിരുന്നു. ഉള്ളതും
 ഇല്ലാത്തതുമായ കാര്യങ്ങൾ പോടിപ്പും തൊങ്ങലും
 ചേർത്ത് അവർക്കെതിരെ പ്രചരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ
 ആക്ഷേപങ്ങൾ അവഗണിക്കാൻ വയ്ക്കാതായപ്പോഴാണ്
 മഹിന്ദൻ എല്ലാവരെയും മുഖ്യമണ്ഡപത്തിലേക്കു
 വിളിപ്പിച്ചത്. സപ്തംഗരത്തിലെ സകലരും അവിടെ
 തടിച്ചുകൂടി. ഓരോരുത്തരായി ദേവനായകിക്കെതിരെ
 ആക്ഷേപങ്ങളുന്നയിക്കാൻ തുടങ്ങി.
 ശിവലേബതന്നെന്നയാണ് ആദ്യം എഴുന്നേറ്റത്.

“രാജൻ, തെങ്ങളെല്ലാം സപ്തംഗരത്തിലേക്കു വന്നതു
 സുവം വിറ്റ് സ്വർണ്ണം സന്പാദിക്കാൻതന്നെന്നയാണ്. പക്ഷേ,
 ഒരതിമിപ്പോലും ഇതു വരെ ഇവിടെ കൊല്ലപ്പെട്ടിട്ടില്ല.
 വിശാവദത്ത് സപ്തജാലികയിൽ പറത്തതിനു
 വിരുദ്ധമായി ഒരു ഗണികയും പ്രവർത്തിക്കാറില്ല.
 അതാണ് സുവാന്പേഷിക്കർക്കിടയിൽ ഇന്ന്
 സപ്തംഗരത്തിന്റെ പേരിനും പ്രശസ്തിക്കും കാരണം.

കൊലപാതകത്തിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഇത്തരം നിഗുണമായ അനുഷ്ടാനങ്ങൾ നമുക്കു വേണ്ട്.”

“അതുതന്നെന്നയാണ് രാജൻ എനിക്കും പറയാനുള്ളത്. മധുപാന ശാലയിലും ഗണികാക്കേന്നത്തിലും എന്തിനാണ് ബുദ്ധി?”

“റാണി അർദ്ധരാത്രിക്കു ശേഷം ഗുരുവിന്റെ ശവം രണ്ടു കഴുതിലും കോരിയെടുത്ത് നടന്നപോകുന്നത് കാവൽക്കാർ കണ്ടതാണ്. വഴി നീളെ ചോരത്തുള്ളികൾ ഇറ്റിറ്റുവീണ്ടിന്റെ പാടുകൾ ഇപ്പോഴും കാണാം. എന്നിട്ട് സമാധിയായതാണെന്നു പറഞ്ഞതാൽ ആരെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുമോ?”

“സമാധിയായതാണെങ്കിൽ പിന്നെയെന്നിനാണ് ഒരു ഒളിച്ചുകളി. ശവം ആചാരങ്ങളനുസരിച്ച് മറവുചെയ്യാമായിരുന്നില്ലോ?”

മഹീനന് കാര്യങ്ങളുടെ കിടപ്പ് അതു ശരിയല്ലെന്നു തോന്തി. എന്നാൽ ദേവനായകിയെ ധ്യാനത്തിൽനിന്നുണ്ടാക്കിയ വിളിപ്പിക്കാനുള്ള ദൈര്ଘ്യവുമില്ല. അയാൾ അങ്ങനെ വിഷമിച്ചു നിൽക്കുപോഴാണ് ദേവനായകി ധ്യാനത്തിൽനിന്നുണ്ടാക്കിയ മുഖ്യമണ്ഡപത്തിലേക്കു വന്നത്. അവളുടെ മുഖം ശാന്തവും തേജോമയവുമായിരുന്നു. ചുണ്ടുകളിൽ പുത്രിരി നിന്നെന്നതാണുകി. കണ്ണുകളിലെ ദിവ്യപ്രകാശം എല്ലാവരും അത്ഭുതത്തേടാടെ കണ്ടു. ആക്ഷേപമുന്നയിച്ചവരോഴിച്ച് ബാക്കി യുള്ളവരെല്ലാം ശാന്തരായി.

“എന്താണ് എല്ലാവരും കൂടിയിരിക്കുന്നത്? മരണപ്പാറയിൽ ഗുരുവിന്റെ മൃതദേഹം കണ്ടതുകൊണ്ടാണോ? കഴിഞ്ഞ വെള്ളിയാഴ്ച രാത്രി അദ്ദേഹം സമാധിയായി. ശരീരം പറവകൾക്ക് ഭക്ഷണമായി കൊടുക്കാൻ എന്ന ഫോസ്റ്റിച്ച് ആത്മാവ് ഒരു കൂൺപരുന്നതായി പറന്നപോയി. എന്തേ സപ്താദിനധ്യാനം ഇന്നേ അവസാനിച്ചുള്ളൂ. അതു കൊണ്ടാണ് നിങ്ങളെ വിവരമറിയിക്കാൻ കഴിയാത്തത്.”

എല്ലാവരും സംശയത്തോടെ പരസ്പരം നോക്കി. മഹീനനും അതു വിശ്വാസമായില്ല. അവൾ വിശദീകരിച്ചു:

“രാജൻ അതാനികൾക്ക് മരണം അവർ ആഗഹിക്കുന്നോൾ സംഭവിക്കുന്ന സ്പാദാവികമായ കാര്യമാണ്. പഴകിയ ഉടുപ്പ് ഉപയോഗ ശുന്നുമെന്നു തോന്നുന്നോൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ. നിർവ്വാണത്തിന്റെ മുന്നു ഘട്ടങ്ങളും കഴിത്ത ഗുരു, ഉചിതമായ സമയവും സന്ദർഭവും വന്നേഴ്വാൾ പരമാനന്ദത്തിലൂടെ സമാധിയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചതാണ്. ഇതൊക്കെ ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നവർക്ക് മനസ്സിലാക്കുമോ എന്നനിക്ക് സംശയമുണ്ട്.”

“പീനേ, എനിക്കെതിരെ ഉയർന്ന ആരോപണങ്ങൾ. വിശാവദത്ത് സ്വഷജാലികയിൽ പറത്തിരിക്കുന്നതെന്നാണ്? അതിമിയുടെ എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങൾക്കും വഴങ്ങി പരമാവധി അനന്തപ്പിളിക്കുകയെന്നതാണ് ഗണികയുടെ ധർമ്മം. തൊൻ ഗണികയല്ലെങ്കിലും അതുതന്നെന്നാണ് കഴിത്ത രാത്രിയിൽ ചെയ്ത. അനന്തത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിൽ ഗുരു സമാധിയായി. മാനസികമായോ ശാരീരികമായോ തൊന്ത്രേഹത്തെ വേദനിപ്പിച്ചിട്ടില്ല, അനന്തപ്പിച്ചിട്ടേയുള്ളൂ. താന്ത്രികാചാര്യമാർ സഹസ്രാംബളായി തുടർന്നുവരുന്ന അനുഷ്ഠാനങ്ങളിലൂടെ മറ്റാനും ഇവിടെ നടന്നിട്ടില്ല.”

“ഈനി കേളിനഗരമായ സിംഹാശലത്തിൽ എന്തിനാണ് ബുദ്ധൻ എന്ന ചോദ്യം. ലക്ഷ്യിലേക്കെന്തിനാണ് മഹീന രാജകുമാരനും സംഗമിത്തയും വന്നത്? സ്വന്തം പിതാവിനെ കൊന്ന സഹോദരിയെ ഭാര്യയാക്കിയ സിംഹബാഹുവിന്റെ പിന്നുറക്കാരെ നയയിലേക്കു നയിക്കാനാലേ? രാജൻ, സ്വന്തം രാജ്യവും സിംഹാസനവും ഉപേക്ഷിച്ച സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി ഇവിടേക്കു വന്ന ആ മഹാനുഭാവന്റെ പേര് അങ്ങയെപ്പോലുള്ള ചുതാട്ടക്കാരും കൂട്ടിക്കൊടുപ്പുകാരും ഉപയോഗിക്കുന്നത് അപമാനമാണ്. മഹീനനെന്ന പേരിന്റെ മഹത്ത്വമാണ് അതിലുടെ നശ്ചാകുന്നത്. രാജൻ, ഒരു സത്യം മനസ്സിലാക്കുക. സിംഹബാഹുവിന്റെ രക്തമാണ് താങ്കളിലെഴുകുന്നത്. മഹീന രാജകുമാരന്റെതല്ല.”

ദേവനായകിയുടെ വാക്കുകൾ കേട്ട മഹീനമിൽ കോപംകൊണ്ടു വിരച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്തരവിനു കാത്തുനിൽക്കാതെ ഭേദമാർ ദേവനായകിയെ മണ്യപത്തിലെ തുണിൽ പിടിച്ചുകെട്ടി. ദേഹം നിയന്തിക്കാനാകാതെ അയാളൊരു സിംഹത്തപ്പോലെ അലറി. ആ ഗർജ്ജനത്തിൽ സിംഹശ്രൂപം കുലുങ്ങി.

“പട്ടവേശി. എൻ്റെ മുന്നിൽനിന്ന് നീ ന്യായം പ്രസംഗിക്കുന്നോ?”

അയാൾ അവളുടെ ഇരുകവിളുകളിലും ആഞ്ചെടിച്ചു. വേദനകൊണ്ടു പുള്ളത്തെങ്കിലും അവൾ കരഞ്ഞില്ല. കവിളിൽ വിരൽപ്പാടുകൾ ചുവന്നു തടിച്ചു കിടന്നു. അപ്പോൾ സേന താൻ ജയിച്ചുവെന്നമട്ടിൽ ആഹരണാദത്തോടെ എഴുന്നേറ്റു.

“രാജൻ, ഇതു മാത്രമല്ല. വേരെയും ചില പ്രശ്നങ്ങളുണ്ട്. ഇന്നു കാലത്ത് ചോളമന്നൻ നക്കിരൻ എന്നൊരു ചാരൻ റാണിക്കു കൊടുക്കാനായി ഓലയുമായി വന്നിട്ടുണ്ട്. പത്തു പൊൻപണം നൽകി മുകളിലേക്കു കയറാൻവന്ന അയാളെ സംശയം തോന്തി പരിശ്രോധിച്ചപ്പോഴാണ് കാരുങ്ങേൾ മനസ്സിലായത്. മാസത്തിലോരിക്കൽ വരികയും ഒന്നുരണ്ട് ദിവസം കഴിഞ്ഞൊരു ചുതാടങ്ങളിൽ പകെടുക്കുകയോ ഗണികാഗ്നഹരങ്ങേൾ സന്ദർശിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ മടങ്ങുകയും ചെയ്യാറുള്ള അയാളെ കുറച്ചുകാലമായി തൈങ്ങൾ നിരീക്ഷിച്ചു വരികയായിരുന്നു.”

“അയാളെവിടെ? എന്താണ് ഓലയിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത്?”

“അയാളെ തൈങ്ങൾ സിംഹകവാടത്തിനു താഴേയുള്ള കാരാഗ്നഹരത്തിൽ പാർപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഓലയിൽ കൊടുക്കാറ് തുടങ്ങാറായി എന്ന് മാത്രമേയുള്ളു. പകേശ, അടയാളവാക്കുത്തിനു പകരം ചോളമന്നൻ ചിഹ്നമായ കടുവയെ വരച്ചിരിക്കുന്നു.”

“അയാളിൽനിന്ന് വേരെയെന്തെങ്കിലും വിവരം കിട്ടിയോ?”

“ഈല്ല, എത്ര പീഡിപ്പിച്ചിട്ടും കൂടുതലൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഈതു പോലെ മുമ്പും ഓലകൾ റാണിയുടെ

തോഴിമാരുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തിട്ടുണ്ടനു മാത്രം സമർത്ഥിച്ചു.”

“എടീ, എന്താണീ കേൾക്കുന്നത്. കാത്തള്ളുർ പടയുടെ സഹായത്തോടെ ചോളനെ തോൽപ്പിക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങളുപദേശിച്ചു തന്നിരുന്ന നീ എന്ന ദ്രുകൊടുക്കുകയായിരുന്നോ? നീയെതിനാണ് ഇങ്ങോടു വന്നിരിക്കുന്നത്. എന്താണ് ഇതിന്റെയൊക്കെ അർത്ഥം?

ദേവനായകിക്ക് താൻ പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെനു മനസ്സിലായി. പക്ഷേ, രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ഒരു ശ്രമവും അവൾ നടത്തിയില്ല. തന്ത്രപരമായ നീക്കങ്ങളിലുടെ എതിരാളിയെ തോൽപ്പിക്കുന്ന പഴയ ദേവ നായകിയല്ലാണോ അവളിപ്പോൾ. അവൾ അക്ഷോദ്ധയായി, ശാന്തയായി മറുപടി പറത്തു:

“ഈന്നലെയായിരുന്നു ഈ ചോദ്യമെങ്കിൽ താൻ പറയുന്ന മറുപടി ഇതായിരിക്കില്ല. എന്തേ കുഞ്ഞു കുവേണിയെ കുറമായി പീഡിപ്പിച്ചു കൊന്നവനോടുള്ള പ്രതികാരം അപ്പോഴും മനസ്സിൽ ജപിച്ചിരുന്നു. നിങ്ങൾക്കു സമ്മാനമായിത്തന്ന രത്നബുദ്ധമാരെപ്പാലെയൊരു ബുദ്ധനിൽ രാജവെന്നാലയുടെ വിഷം നീറച്ച് താൻ തഞ്ചാരായി വന്നതിനായിരുന്നു. പക്ഷേ, നിങ്ങൾ കൊന്നാടുക്കിയത് എന്തേ കുവേണിയെ മാത്രമല്ലാണോ. നുറുക്കണക്കിനു കുഞ്ഞുങ്ങളെയല്ലോ? നുറുക്കണക്കിനു സത്രീകളെയല്ലോ ബലമായി പിടിച്ചുകൊണ്ടുവന്ന് മാനദംഗപ്പെടുത്തിയത്? അതുകൊണ്ടു പെട്ടെന്ന് അവസാനിക്കുന്ന ശിക്ഷ നടപ്പാക്കാൻ മനസ്സു വനില്ല. ചോളപ്പട ലക്ഷ പിടിച്ചെടുക്കുന്നോൾ കയ്യും കാലുംകെട്ടി തന്റൊവുരിലേക്കു കൊണ്ടുപോയി തുറുക്കിലടയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു ആഗഹം. നിങ്ങൾ കാരാഗൃഹത്തിൽ കിടന്ന് നരകിച്ചു. നരകിച്ചു മരിച്ചാലേ എന്തേ കുവേണിയുടെ ആത്മാവിനു ശാന്തികിട്ടു എന്ന് താൻ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്തേ മനസ്സിൽ അത്തരം ചീനകളൊന്നുമില്ല. ഹിന്ദു ഹിന്ദുക്കൊണ്ടല്ല സ്ത്രേഹംകൊണ്ടാണ് നേരിടേണ്ടതെന്ന് ശുരുവെന്ന പറിപ്പിച്ചു. സ്ത്രേഹം മാത്രമേ സത്യമായിട്ടുള്ളു. സ്ത്രേഹത്തിലുടെ മാത്രമേ മനുഷ്യ

ജീവിതം ആനദമയമാക്കാൻ കഴിയു. ഭഗവാൻ ബുദ്ധനേപ്പാലെ, മഹാനായ അശോക ചക്രവർത്തിയേപ്പാലെ, മഹീന രാജകുമാരനേപ്പാലെ നിങ്ങളും ഹിന്ദുസ്ഥിൽനിന്നു പിന്നാറുക. ഈ ലോകത്തിലെ സകലചരാചരങ്ങളെയും സ്നേഹിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക."

ബന്ധനസ്ഥയാണെങ്കിലും ദേവനായകിയുടെ മുഖത്തേപ്പാഴും പ്രശ്നാന്തമായൊരു പുഞ്ചിരിയുണ്ടായിരുന്നു. മഹീനനോ അവിടെ കൂടിയിരുന്ന മറ്റാളുകൾക്കോ അവർ പറഞ്ഞതെന്നും മനസ്സിലായില്ല. അവർ ‘വഞ്ചകി അവളെ കൊല്ലുക! വഞ്ചകി അവളെ കൊല്ലുക!’ എന്നാർത്ഥവിളിച്ചു. അതിനിടയിൽ ഒരു മിന്തൽക്കോടിപോലെ ഉയർന്നുതാണ് മഹീനന്റെ പാർ അവളുടെ രണ്ട് മുലകളും അരിത്തുവീഴ്ത്തി. “നാശം, ഈ രണ്ടുമാണെന്ന് ഉറക്കിം കെടുത്തിയതും ഈ അപകടങ്ങളിലോകെ കൊണ്ടുചാടിച്ചതും” എന്ന് അധാർ പിറുപിറുത്തു. ദേവനായകിയുടെ നേമവിൽനിന്നും ചോര നാലുഭാഗത്തേക്കും ചീറിയോഴുകി. രണ്ടായി മുറിച്ചു വലിയ മാതളപ്പിംപോലെ ചോരയിൽ കൂളിച്ചു ചുവന്നുതുടുത്ത അവളുടെ മുലകൾ മണ്ണപത്തിന്റെ നടവിൽ കീടനു. ദേവനായകി ഉറക്കെ അലറിക്കരണതു. മഹീനൻ വീണ്ടും വാളുയർത്തിയേപ്പാഫേക്കും അദ്യശ്രൂനായ ആരോ അധാരുടെ കൈ കടന്നുപിടിച്ചു. പിന്നീടന്നാണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല. അമാനുഷികമായ എന്നോ ശക്തി കൈകവന് ദേവനായകി പെട്ടെന്ന് ആകാശത്തോളം വളർന്നു. ഒരു കാൽ സിഗിരിയയിലും മറ്റൊരു കാൽ ശ്രീപാദമലയിലുംവെച്ച് അവർ ആകാശത്തിലുടെ നടന്നുപോയി. അവളുടെ രണ്ടു മുലകളും പ്രകാശിക്കുന്ന ചുവന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായി അവളോടൊപ്പം ആകാശത്തിലേക്കു പറന്നു.

അതേ സമയത്തുതന്നെന്നയാണ് ചോളപ്പട സിംഹശ്രേണം വളരെത്ത്. ചാരമാർ നൽകീയ വിവരങ്ങളുടെ അടീസ്ഥാനത്തിൽ അവർ ആദ്യം സിംഹകവാടത്തിലെ കരുത്ത ബുദ്ധമാർക്ക്

തീകൊടുത്തു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അതിശക്തമായ സ്വേച്ഛനങ്ങളുടെ പരമ്പര സിംഹശലത്തിലുയ്യർന്നു. സിംഹകവാടം പുർണ്ണമായി തകർന്നുവീണു. മുകളിലേക്കു കയറിച്ചെന്ന് ചോളപ്പടയുടെ കയ്തിൽ കുറച്ചുകൂടി മെച്ചപ്പെട്ട വെടിക്കോപ്പുകളുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അതുപയോഗിച്ച് കൊട്ടാരവും ഗണികാഗ്നഹാഞ്ഞളും മണ്ഡപങ്ങളും തകർത്തു. ചുതാടത്തിനുവന്ന് നുറുക്കണക്കിന് അതിമികളും അതിലേറെ ഗണികകളും കൊള്ളപ്പെട്ടു. ഒടുവിൽ ലക്ഷക്കണക്കിനു പൊൻപണവും വിലകുടിയ രത്നങ്ങളുമായി മഹീനനെ പിടികുടി. ഭന്നാർ അയാളെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി രാജേന്ദ്ര ചോളൻ്റെ മുന്നിൽ കൊണ്ടുവന്നു. അയാളെ റഹനയിൽ കൊണ്ടു പോയി പണ്ഡു നഷ്ടപ്പെട്ട ചോളസിംഹാസനവും കിരീടവും വീണ്ടുത്തിട്ടുവേണം തന്ത്വാവുരിലേക്കു മടങ്ങാൻ. അകയുടെ ആശഹരം പോലെ ഇയാളെ മരിക്കുന്നതുവരെ കാരാഗ്നഹാഞ്ഞടയ്ക്കണം.

‘എൻ്റെ അക്ക ദേവനായകി എവിടെ?’ എന്ന ഒരോറു ചോദ്യമേ രാജേന്ദ്രചോളൻ്റെ മഹീനനോടു ചോദിച്ചുള്ളു. അയാൾ മറുപടിയോന്നും പറയാതെ തലകുനിച്ചു നിന്നു. ചാരന്മാരാണ് സംഭവിച്ച കാരുങ്ങങ്ങളെല്ലാം വിശദമായി പറത്തത്. രാജേന്ദ്രന് ഒന്നും ശരിക്കു മനസ്സിലായില്ല. ദേവനായകി ആകാശത്തോളം വളർന്ന് ഒരു കാൽ സിഗിരിയയിലും ഒരു കാൽ ശ്രീപാദമലയിലുംവെച്ച് നടന്നുപോവുക. മഹീനൻ അറുത്തു വീഴ്ത്തിയ മുലകൾ ചുവന്ന നക്ഷത്രങ്ങളായി അവളോടൊപ്പം പറന്നു പോവുക. കാരുങ്ങൾ വളരെ വിച്ചിത്രമായി തോന്തി. വിശ്രസ്തനായ നക്കിരുന്നെന്ന് വിളിച്ച യമാർത്ഥത്തിലെന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് അനേപശിച്ചു.

“എല്ലാം യമാർത്ഥത്തിൽ സംഭവിച്ചതുതന്നയാണ് രാജൻ. നിശാക വജ്രനിൽനിന്നും താന്തികവിദ്യ അഭ്യസിച്ചതോടെ മാദേവിയാർ അമാനുഷികമായ ചില കഴിവുകൾ നേടിയിരുന്നു. അതോടൊപ്പം ആളാകെ മാറുകയും ചെയ്യു. സ്നേഹമൊഴിക്കുക മറ്റൊള്ളാ വികാരങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമായി. യുദ്ധത്തിനുള്ള സന്നാഹരങ്ങളെല്ലാം ഉടനെ ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നാണ്

എന്നോട് അവസാനമായി പറത്തത്. അല്ലെങ്കിൽ മാദേവിയെപ്പാലെ യീരയും തന്ത്രശാലിയുമായ ഒരാളുടെ മുലകളുടെത്തിയാൻ ഈ ദുഷ്ടനു കഴിയുമോ? മാദേവിയുടെ പഴയ കാലമായിരുന്നുകും ഇയാളുടെ തല അവർ കൊയ്തേനേ.”

“അക്കയെ ഏങ്ങനെയാണോനു കാണാൻ കഴിയുക?”

“അറിയില്ല. തീർച്ചയായും മാദേവിയാർ രാജനെ കാണാൻ വരാതിരിക്കില്ല.”

റഹനയിൽ പോയി സിംഹാസനവും കിരീടവും വീണ്ടുത്ത ദിവസം രാത്രിയാണ് ദേവനായകി രാജേന്ദ്ര ചോളൻ്റെ കൂടാരത്തിലെത്തിയത്. തല മുണ്ഡനം ചെയ്ത ഇരുണ്ട കാവിവസ്ത്രം ധരിച്ച് ഒരു ബുദ്ധിക്ഷകിയുടെ വേഷമായിരുന്നു അവർക്ക്. ദുന്നോട്ടത്തിൽ രാജേന്ദ്രന് ആളെ മനസ്സിലായില്ല. മനസ്സിലായപ്പോൾ സന്തോഷം സഹിക്കാനുമായില്ല.

“അക്ക, മഹീനൻ്റെ തല ഒരു തളികയിൽവെച്ച് താൻ കാൽക്കൽ സമർപ്പിക്കുന്നോ?”

“യുവരാജൻ, എന്താ ഈപ്പോഴും കൊച്ചുകൂട്ടിയെപ്പാലെ. അതോക്കെ അന്നത്തെ മനോവിഷമംകൊണ്ടു പറത്തത്താലും.. താനിപ്പോൾ അത്തരമൊരു മാനസികാവസ്ഥയിലേ അല്ല. ചോര കാണാൻ എനിക്കു തീരെ കൊതിയില്ല.”

“അക്ക, ഗംഗാതീരംവരെയുള്ള അയൽരാജ്യങ്ങളും ലക്കയും ഈപ്പോൾ ചോളസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ കീഴിലാണ്. ഗംഗയെക്കാണ്ടചോളപുരം എന്ന പുതിയ തലസ്ഥാനത്തിന്റെ പണി തീരാറായി. അക്കയില്ലായിരുന്നുകും ഇവ വിജയങ്ങളാണും എനിക്കു സാധ്യമാവുകയില്ലായിരുന്നു.”

“രക്തം ചൊരിഞ്ഞു നേടുന്ന ജയങ്ങളാണും ജയങ്ങളല്ല. സ്നേഹം കൊണ്ടു നേടുന്ന ജയമാണ് ജയം, അക്കയെ അങ്ങനെയെല്ലാം ജയിച്ചത്?”

“മഹീനൻ അക്കയെ വല്ലാതെ വേദനിഷ്ഠിച്ചുവോ?”

“വേദനിച്ചു. ശരീരത്തിന്റെ വേദനയെക്കാൾ മനസ്സിനായിരുന്നു വേദന. നഷ്ടപ്പെട്ട നിന്നക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നുവല്ലോ. പട്ടസംഭവൻ അത്തല്ലാമെനിക്കു ഇടട്ടിയായി തിരിച്ചുതന്നു. പക്ഷേ,

ഇന്ത്യാരു രാത്രി മാത്രമേ എനിക്കിനി ഭൂമിയിൽ കഴിയാൻ അനുവാദമുള്ളു.”

“പിന്ന്?”

“മടങ്ങണം. പഴസംഭവങ്ങൾ മടിയിൽ ഇടുവശത്താണ് എന്ന് സ്ഥാനം. പുലരുംവരെ യുവരാജന്റെ ഗുരുവായിരിക്കും. ഇത്രയും ഉത്തമനായൊരു ശിഷ്യനെ എളുപ്പത്തിൽ കിട്ടുമോ? പിന്ന ഭാഗമുണ്ടാക്കിൽ താൻ അന്ന് ആഗഹിച്ചപ്പോലെ കുവേണിയെപ്പോലെ മിടുക്കിയായൊരു കുഞ്ഞ്.”

ദേവനായകി അതു പറഞ്ഞപ്പോൾ രാജേന്ദ്രപ്പോള്ള് വലിയ കുറ്റവോധം തോന്തി. അദ്ദേഹം അവലെ തന്റെ സ്വകാര്യ കൂടാരത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. കാവിയഴിച്ചപ്പോൾ യുവരാജൻ ശരിക്കും അതകുത്തപ്പെട്ടു. അനുത്തുമാറ്റിയതെല്ലാം മുന്പിലത്തേക്കാൾ സുന്ദരവും മനോഹരവുമായിരിക്കുന്നു. ആ രാത്രി പുലരുന്നതുവരെ അവർ ഗുരുവും ശിഷ്യനുമായി. കർമ്മമുദ്ദവരെ എത്തിയില്ലക്കിലും താന്ത്രികാ നൃജിംഗാദാദ ബാലപാഠങ്ങൾ രാജേന്ദ്രനെ പറിച്ചിക്കാൻ അവർക്കു കഴിഞ്ഞു. പുലരുന്നതിനു മുമ്പേ മടങ്ങുന്നോൾ “സാരമില്ല ഇത്തവണയും എനിക്കെതിന് യോഗമുണ്ടാകുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല” എന്നു പറഞ്ഞ് യുവരാജന്റെ നെറ്റിയിലൊരു ഉമകുടി കൊടുത്തു. പുരത്തെക്കിരിങ്ങിയ അവർ പെട്ടന് അപ്രത്യക്ഷയായി. പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോലെ ആകാശത്തോളം വളരുന്നുണ്ടോ എന്നിയാൻ രാജേന്ദ്രൻ പുരത്തുവന്നു നോക്കിയെങ്കിലും ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല.

പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് സിംഹശ്രീത്തിൽനിന്ന് മുന്നു നാഴിക ദുരെ ഒരു ശ്രാമത്തിൽ മുലകൾ മുറിച്ചുമാറ്റിയ ഒരു യുവതിയുടെ മൃതദേഹം ശ്രാമീൻറെ കണ്ണത്തി. നരഭോജികളായിരുന്ന അവർ സന്തോഷം അത് മുന്നു ദിവസത്തെക്കുള്ള ആഹാരമാക്കി.

രൂപവത്തി

BHAGYANATH '14

മഹീനഞ്ചേരി സപ്ലാനഗരം ചോളപ്പടയുടെ അക്രമണത്തിൽ പുർണ്ണമായി നശിച്ചു. അതിമീകൾ, ഗണികകൾ, കൊട്ടാര ജോലിക്കാർ, ഭട്ടാർ എന്നിങ്ങനെ ആയിരത്തിലേറെ പേര് കൊല്ലപ്പെട്ടു. കൊട്ടാരവും ഗണികാ ഗൃഹങ്ങളും ചുതാടമണ്ഡപങ്ങളും തീവേച്ച് നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. ഗണികകളായിരുന്നു ചോളപ്പടയുടെ പ്രധാന ഇരകൾ. ശിവലേവയുർപ്പെടെ നൂറുകണക്കിന് ഗണികകളെ കുറമായി പീഡിപ്പിച്ചതിനുശേഷം കൊലപ്പെടുത്തി. മൃതദേഹങ്ങൾ സംസ്കരിക്കാൻപോലും തയ്യാറാക്കാതെ കൊള്ളയടിച്ച സന്പത്തുമായി ചോളപ്പട മലയിരങ്ങി. ശവങ്ങൾ കൊത്തിവലിക്കുന്ന കഴുകമാർ നിരത്തെ ആ സിംഹശ്ശൈലത്തെയാണ് ശീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ സുസാന സുപ്പിന എന്ന് വിളിച്ചത്. യുദ്ധം കഴിത്തെ ഏഴാമത്തെ ദിവസം സന്യായ്ക്ക് ത്രിക്കോൺമലെ വിഹാരത്തിൽ ധ്യാനത്തിലായിരുന്ന ശീവല്ലഭ ബുദ്ധനാരുടെ മനസ്സിൽ ദേവനായകി പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു. രണ്ടു മുലകളും ചേരടിക്കപ്പെട്ട് രക്തത്തിൽ കൂളിച്ച് പ്രതികാരരൂദ്രയായി നിൽക്കുന്ന അവളെ കണ്ട് അദ്ദേഹം തെട്ടി. ചിലപ്പതികാരത്തിലെ കണ്ണകിയുടെ അന്തേ മുഖം. അന്തേ നിശ്ചയദാർശ്യം. ബുദ്ധനാരെ അധികം ഭയപ്പെടുത്തേണ്ടിന് കരുതി ദേവനായകി നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ശ്രിരോമുണ്ഡനം ചെയ്യ കാഷായവസ്ത്രധാരിണിയായ ഒരു ബുദ്ധഭിക്ഷുകിയായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുന്നിലെത്തി. അവളുടെ കയ്യിലെ വെള്ളിത്താലത്തിൽ ഒരു വലിയ മനോഹരമായ മാതളപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാണു താൻ കാണുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ ബുദ്ധനാർ അപരന്നേപ്പാർ ദേവനായകി തന്നെ കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു:

“വണക്കം ആചാര്യ. താൻ കാന്ത മാദ്ദേവി, ദേവനായകി. സിംഹശ്ശൈലത്തിലെ സംഭവങ്ങളെല്ലാം താങ്കൾ അറിത്തുകാണുമെന്നു കരുതുന്നു. എന്നിക്കു അങ്ങയോട് ഒരു കടം വീട്ടാനുള്ളതുകൊണ്ട് നേരിട്ടുവന്നതാണ്. ദയവായി ഈ മാതളപ്പാം

സ്പീകരിച്ചാലും. പാപത്തിന്റെ കറയെല്ലാം ചോരകൊണ്ട് കഴുകിക്കള്ളഞ്ഞിട്ടാണിൽ സമർപ്പിക്കുന്നത്.”

ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർക്ക് അപ്പോഴാണ് കാര്യം മനസ്സിലായത്. കുറ്റബോധത്താൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തല താണു.

താൻ മനസ്സിലാക്കിയതുപോലെ ജഥാനത്തിലേക്ക് ഒരു വഴി മാത്രമല്ല ഉള്ളതെന്ന സത്യം അദ്ദേഹത്തെ വിനയാന്പിതനാക്കി. ബുദ്ധനാർ രണ്ടു കയ്യും നീടി ദേവനായകിയുടെ കയ്യിൽനിന്നും ആ വെള്ളിത്തളിക്ക് സ്പീകരിച്ചു. നീശാങ്കവജ്ജന്ന് സമാധിയും ദേവനായകിയുടെ നിർവ്വാണവും അപ്പോഴേക്കും ബുദ്ധസന്ധാസിമാർക്കിടയിൽ ചർച്ചാവിഷയമായിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വജ്രാനത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ സാധ്യതകളുടെ ഉദാഹരണമായിട്ടാണ് എല്ലാവരും അതിനെ കണക്കാക്കിയത്. തൊഴുകയേണ്ട അദ്ദേഹം ദേവനായകിയെ ആശ്രമത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു.

“ക്ഷമിക്കണം, എഴുപത്തിയാർ വയസ്സുവരെ ചിട്ടയായി ആചാരങ്ങളുംജിച്ചിട്ടും നിർവ്വാണത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യപടിപോലും കയറാൻ ഭാഗ്യം കിട്ടാത്തവനാണ് താൻ. ബുദ്ധനാർ എന്ന് എല്ലാവരും വിളിക്കുന്നുവെന്നല്ലാതെ എനിക്കിതുവരെ ബോധ്യാദയത്തിനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായിട്ടില്ല. എന്നെ അറിവില്ലായുംകൊണ്ട് അപ്രിയമായി എന്തെങ്കിലും പറത്തു പോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ക്ഷമിക്കണം.”

“ആചാരു, നിർവ്വാണത്തിലേക്കുള്ള ആദ്യത്തെ ചുവടുവെച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്ന പ്രിയാപ്രിയങ്ങളില്ല. സ്വന്തബന്ധങ്ങളോ സുഖദഃവങ്ങളോ ഇല്ല. പരമമായ ആനന്ദം മാത്രമേയുള്ളു. ഈ കാണുന്ന എന്ന് രൂപം പോലും അങ്ങയുടെ മനസ്സിലെ തോന്തൽ മാത്രമാണ്. പിന്ന ഈ മാതളപ്പശ്വുമായി വന്നതെന്തിനാണെന്നോ? വിശ്വലു സ്വന്നേഹത്തിന്റെ മധുരം ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി കണ്ട ടിക്കഷ്വുമായി പങ്കുവയ്ക്കാനാണ്. എന്ന് അരുതെത്തിന്ത്ത മുലകളെ ഭഗവാൻ തന്റെ വിശ്വലുമായ സ്വന്നേഹംകൊണ്ടു ഒരുമിച്ചുചേർത്തപ്പോഴാണ് ഈ മാതളപ്പശ്വുണ്ടായത്.”

അവൾ പഴമെടുത്ത് രണ്ടായി മുറിച്ച് പകുതി ബുദ്ധനാർക്കു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ അതു വാങ്ങി. അവർ രണ്ടുപേരും വളരെ സന്തോഷത്തോടെ ആ മാതളപ്പും മുഴുവന്നും തിന്നു. പിശുഡമായ സന്നേഹത്തിൽ മധുരം നുണ്ടത്തപ്പോൾ ദേവനായകിയുടെ മുഖത്ത് തേജോമയമായൊരു പുഞ്ചിരി വിടർന്നു. ആ പുഞ്ചിരിയിൽ താൻ രൂപവതിയെ കണ്ണുവെന്നാണ് ബുദ്ധനാർ പറയുന്നത്. തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഹരിഭട്ടൻ ജാതകമാലയിലെ രൂപവതിയുടെ കമ പറയുന്നു:

ഉത്തരഭാരതത്തിലെ ഉത്പലാവതിയെന്ന നഗരത്തിൽ രൂപവതിയെന്നാരു സുന്ദരിയായ യുവതി ജീവിച്ചിരുന്നു. പേരുപോലെതന്നെ അതിസുന്ദരിയായിരുന്നു അവൾ. കടുത്ത വരൾച്ചയും കഷാമവും കാരണം ഉത്പലാവതിയിലെ ജനങ്ങൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന കാലത്താണ് കമ നടക്കുന്നത്. സാമ്പത്തികമായി ഉയർന്ന കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ച രൂപവതിക്ക് കഷാമത്തിൽ വലിയ കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കേണ്ടി വരുന്നില്ല. അവൾ ഒരു ദിവസം തെരുവിൽ നടക്കാനിറങ്ങിയപ്പോൾ അടുത്താരു വീടിൽനിന്ന് വലിയ കരുച്ചിൽ കേട്ടു. അവിടെ, അപ്പോൾ പ്രസവിച്ചാരു സ്ത്രീ വിശ്വസ സഹിക്കാനാവാതെ സുന്ദരനായ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ തിനാനൊരുങ്ങുകയായിരുന്നു. രൂപവതി അവളെ അതിൽ നിന്നു പിന്തിരിച്ചിക്കാൻ പരമാവധി ശ്രമിച്ചു; രൂപവതി ആ സ്ത്രീയോട് എന്ത് ഭ്രാന്താണ് കാണിക്കുന്നത്, നിനക്ക് മറ്റൊന്തക്കിലും തിനുകൂടും? എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ, ‘സഹോദരി ഈ വീടിൽ, ഈ കുഞ്ഞില്ലാതെ വേരെയോന്നുമില്ല’ എന്നായിരുന്നു മറുപടി. ഉടനെ എന്തെങ്കിലും ക്ഷേണം കഴിച്ചില്ലെങ്കിൽ താൻ വിശ്വസുകൊണ്ടു മരിച്ചുപോകുമെന്നു പറത്ത് അവൾ കരയാൻ തുടങ്ങി.

ആ സ്ത്രീക്കു കൊടുക്കാൻ വീടിൽനിന്ന് എന്തെങ്കിലും എടുത്തു കൊണ്ടുവരാനായി പോയാൽ തിരിച്ചുവരുമ്പോഴേക്കും അവൾ കുഞ്ഞിനെ കൊന്നുതിന്നും. രക്ഷിക്കാനായി കുഞ്ഞിനെയും കൂടെ കൊണ്ടുപോകാമെന്നുവെച്ചാൽ തിരിച്ചുവരുമ്പോഴേക്കും

അവൾ വിശനു മരിക്കുകയും ചെയ്യും. രണ്ടിൽ എന്തു
 ചെയ്യാലും ഒരു ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടും. ഈ അവസ്ഥയിൽ ആ
 സ്ത്രീയെയും കുത്തിനെയും എങ്ങനെ
 ക്രഷിക്കണമെന്നറിയാതെ രൂപവതി കുഴങ്കി. ഓടുവിൽ
 വേരേ വഴിയില്ലാതെ ആ സ്ത്രീയോടൊരു കത്തി വാങ്ങി
 അവൾ തന്റെ രണ്ടു മുലകളും അനുത്ത ഭക്ഷണമായി
 നൽകി. അവൾ അതു ഭക്ഷിച്ച് തന്മകാലം
 വിശ്രദിപ്പിക്കിനിന് ആശ്രാസം നേടി. ഭാനത്തിന്റെ
 മഹത്ത്വത്തെക്കുറിച്ച് ശിഷ്യമാരെ ഉദ്ദേശ്യിപ്പിക്കാൻ
 ശ്രദ്ധാർ ബുദ്ധാർ തന്നെ പരിത്ത കമയാണിത്. രൂപവതി
 ബുദ്ധാന്റെനെ പുരിപ്പജമാൺ. ഒരു ജീവൻ
 ക്രഷിക്കാർവ്വേണ്ടി സ്വന്തം മുലകൾ തൃജിച്ച്
 രൂപവതിയുടെ ത്യാഗത്തെ അനുളുടെ ഭർത്താവുപോലും
 പ്രകീർത്തിച്ചപ്പോൾ അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ട മുലകളും
 സൗന്ദര്യവും തിരിച്ചുകിടുന്നു. പക്ഷേ, തന്റെ
 സ്ത്രീത്വത്തിൽ മോചിതയായ രൂപവതി
 പുരുഷനാവുകയും ഉത്പലവതിയിലെ രാജാവ്
 അനന്തരാവകാശികളില്ലാതെ മരിച്ചപ്പോൾ രൂപവതി
 രാജകുമാരനായി അനുപതു വർഷം രാജ്യം ഭരിക്കുകയും
 ചെയ്യു. മുലകൾ നഷ്ടപ്പെട്ട ദേവനായകിയും
 രൂപവതിയെപ്പോലെ സംസാരദുഃഖങ്ങളിൽനിന്നു
 മോചിതയായി അത്ഭുതസിദ്ധികളുള്ളവളായി
 മാറിയതിൽ സന്തോഷമുണ്ടാവു ബുദ്ധനാർ പരിത്വു.

രൂപവതിയുടെ കമ ദേവനായകി വളരെ
 താത്പര്യത്തോടെ കേട്ടിരുന്നു. ശ്രദ്ധാർ ബുദ്ധനിൽ
 സുന്ദരിയായെങ്കു സ്ത്രീ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെയെന്ന്
 അവർക്ക് പലപ്പോഴും സംശയം തോന്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ,
 താൻ രൂപവതിയെപ്പോലെ ഭാനം ചെയ്തല്ലല്ലോ.
 അനുത്തതുകുകയായിരുന്നില്ലോ? കാമത്തിനെ കാമം
 കൊണ്ടുപോലെ ഹിംസയെയും ചിലപ്പോൾ
 ഹിംസകൊണ്ട് ജയിക്കാൻ കഴിയു എന്ന നിശാകവജ്ഞന്റെ
 വാക്കുകൾ അവളോർത്തു. പിന്നെ ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ
 വളരെ സൗമ്യയായി ഒരു കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു:

“തോൻ രൂപവതിയെപ്പോലെയല്ല. തമിഴകത്തിൽ
 ഏതെങ്കിലുമൊരു പെൺണ്ണെന്ന് ഉടലോ മന്ത്രം
 വേദനിക്കാനിടയായാൽ ഈ സൗമ്യതയോക്കെ പോകും.”

“ദയവായി അങ്ങനെയൊന്നും തോന്നരുത്.
രാജേന്ദ്രചോളൻ ഭരിക്കുന്ന കാലത്തോളം ഒന്നും
ഡൈപ്പടാനില്ല.”

“എനിക്കെന്തോ അതു വിശ്വാസമില്ല.
സിംഹശൈലത്തിൽ ചോളപ്പട ജയിക്കുകയായിരുന്നില്ല.
കാമത്തിന്തീയും ഹിന്ദുദൈയും പ്രബോദനങ്ങൾക്കു
മുമ്പിൽ തോൽക്കുകയായിരുന്നു. ഹിന്ദ ആരുടെ
ഭാഗത്തു നിന്മായാലും തെറ്റുതന്നെയല്ല ആചാരു്?”

“യുദ്ധങ്ങളിൽ ചിലപ്പോൾ...”

“കൗടില്യൻ അർത്ഥശാസ്ത്രവും മറ്റു
രാജതന്ത്രസംഖ്യമായ ശന്മാങ്ങളും ചെറുപ്പത്തിലേ
ണ്ടാൻ പഠിച്ചതാണ്. കാന്തള്ളൂർ കോയിക്കെൻ്റെ മകൾ
യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളും രാജനീതിയും പഠിപ്പിക്കുന്നതു കെട്ടു
തന്നെയാണ് വളർന്നത്. പക്ഷെ, അതിലെവിടെയും
നിരപരാധികളായ സാധാരണ ജനങ്ങളെ
കൊന്നാടുക്കാനോ സ്ത്രീകളെ മാനദംഗഘൈട്ടുത്താനോ
പറയുന്നില്ല. ചോളപ്പടയും സിംഹളപ്പടയും
എല്ലാക്കാലത്തും അതുതന്നെയാണു
ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിർവാണത്തിന്റെ എത്ര
പരമമായ അവസ്ഥയിലെത്തിയാലും
അത്തരത്തിലെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ എനിക്കു
സഹിക്കാൻ കഴിയില്ല. പെണ്ണിന്റെ കണ്ണുനീർ
വീഴുന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം ഓടിയെത്തേണ്ടി വരും.
തെറ്റുചെയ്യുന്നവരുടെ നഗരങ്ങൾ ചുട്ടേരിക്കേണ്ടിവരും.”

ചിലപ്പതികാരത്തിലെ കണ്ണകിയുടെ
അവതാരംതന്നെയാണ് ദേവനായകിയെന്ന് ബുദ്ധനാർക്ക്
അതോടെ ഉറപ്പായി. അദ്ദേഹം എഴുന്നേറ്റ് അവളെ
സാഷ്ടാംഗം നമസ്കരിച്ചു. സാധാരണക്കാരുടെ
അറിവിലേക്കായി ‘ദേവനായകിയിൻ കത്തെ’ എഴുതാൻ
തന്നെ അനുവദിക്കണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അവൾ
ആദ്യം വിസ്മയതിച്ചു. മറ്റൊരു സ്ത്രീകളെയും പോലെ
രു സാധാരണ മനുഷ്യസ്ത്രീ മാത്രമാണ്
താനെന്നായിരുന്നു അവളുടെ മറുപടി. രു സാധാരണ
സ്ത്രീകൾ സാധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിലും ചെയ്യുന്നതെന്നു
പറഞ്ഞപ്പോൾ അവൾ അരമന്നേണ്ട സമ്മതിച്ചു.
ദേവനായകി മുന്നു സന്ധ്യകളിലായി സ്വന്തം കമ്പ

അദ്ദേഹത്തോടു പരഞ്ഞകേൾപ്പിച്ചു. എന്നാൽ താൻ പരഞ്ഞതിന്റെ മാത്രം അടിസ്ഥാനത്തിൽ എഴുതരുതെന്നും തന്നക്കുറിച്ച് തന്നോടൊപ്പം ജീവിച്ചവർ പരയുന്നതുകൂടി കേൾക്കണമെന്നും അവൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു.

ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ കാത്തള്ളുർമുതൽ ദേവനായകി ജീവിച്ചിരുന്ന പ്രദേശങ്ങളും അതിനുവേണ്ടി സന്ദർശിച്ചു. നിരവധിയാളുകളെ കണ്ണു. തിരുപ്പാവെമുതൽ താന്ത്രികാനുഷാനങ്ങളും മന്ത്രങ്ങളും വരെ പഠിച്ചു. ഒരുവിൽ സിംഹാശലത്തിനു മുകളിലേക്കു കയറാൻ വയ്ക്കാതെ വിഷമിച്ചുനിൽക്കുന്നോൾ ദേവനായകി തന്ന അദ്ദേഹത്തെ ആകാശത്തിലും വന്ന് രണ്ടു കഴുപ്പുമെടുത്ത് മുകളിൽ കൊണ്ടിരുത്തി. അപ്രോഫേക്കും സ്പള്ളനഗരം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ട് എഴു വർഷം കഴിഞ്ഞ രൂപ്പു. കാടുപിടിച്ചുകിടക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്ത് ആയിരക്കണക്കിന് അസ്ഥികൂടങ്ങൾ പരന്നുകിടന്നു. സ്പള്ളനഗരം വലിയൊരു ശൃംഗാരമായിമാറിയിരുന്നു. ദേവനായകി അവിട ബുദ്ധനാർക്കൊരു കൊച്ചു വിഹാരം നിർമ്മിച്ചുകൊടുത്തു. അവിടയിരുന്നാണ് അദ്ദേഹം നാൽപ തത്തിയൊന്നു ദിവസംകൊണ്ട് ‘ദേവനായകിയിൽ കത്തെ’ എഴുതി തീർത്തത്. സുസാന സുപ്പിന എന്ന ദേവനായകിയിൽ കത്തെക്ക് പേരിടാനുള്ള കാരണം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാർ കൂടി അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്. സ്പള്ളങ്ങളുടെ ശൃംഗാമെന്നാൽ മോക്ഷമാണ്. ദുഃഖങ്ങൾക്ക് കാരണമായ എല്ലാവിധ ആഗ്രഹങ്ങളും ജീവിതത്തിൽനിന്ന് അപ്രത്യക്ഷമാക്കുന്ന അവസ്ഥ.

സുസാന സുപ്പിന എഴുതിത്തീർന്ന ദിവസംതന്ന ബുദ്ധനാരും നിർവ്വാണം പ്രാപിച്ചുവെന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. നായാട്ടിനെത്തിയ ആദിവാസികളായ വേടമാർക്കാണ് സിംഹാശലത്തിൽനിന്നും സുസാന സുപ്പിന യുടെ പ്രതി കണ്ണുകിടുന്നത്. നരഭോജികളായ അവർ ബുദ്ധനാരുടെ എല്ലുംതോലും മാത്രമായ മൃതശരീരം ഉപേക്ഷിച്ച താളിയോലഗ്രന്ഥം മാത്രമെടുക്കുകയാണ്.

അക്ഷരാദ്യാസമില്ലാത്തതിനാൽ അവർ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് എന്തോ അതഭുതശക്തിയുണ്ടെന്നു വിശ്വസിച്ച് അതിനെ പുജിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു. പക്ഷേ, അതിനെ തുടർന്ന് എലഹഗല ശ്രമത്തിൽ പല അതഭുതങ്ങളും സംഭവിക്കുന്നു. അധിനിവേശക്കാരായ സിംഹാളരുടെ ആക്രമണങ്ങൾ പുരണ്ണമായും അവസാനിക്കുന്നു. പന്ത് മൃഗങ്ങൾ ബഹുമാനത്തോടെ വഴിമാറിപ്പോകുന്നു. പ്രകൃതി അവരുടെ ഇച്ചയ്ക്കുസരിച്ച് മാത്രം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മഴ വേണമെന്നു തോന്തിയാലുടനെ മഴ. വെയിൽ വേണമെങ്കിൽ വെയിൽ. വയലുകളപ്പോഴും വിളഞ്ഞുകിടക്കുന്നു.

ദേവനായകിയുടെ മുത്ശരീരം ഭക്ഷിച്ചതും ഈതേ എലഹഗല ശ്രമത്തിലെ പേടമാർത്തന്നയായിരുന്നു. അവർ ദേവനായകിയുടെ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ച പ്രത്യേക വംശമായിട്ടാണ് കണക്കാക്കപ്പെടുന്നത്. കാരണം നിർവാണം പ്രാപിച്ചേഷം ദേവനായകി അവർക്കാണ് ആദ്യ ദർശനം നൽകിയത്. തന്റെ മുലയറുത്ത മഹീനങ്ങാടുള്ള കോപത്തിൽ ജ്യലിക്കുന്ന പ്രതികാരദേവതയായിട്ടാണ് അവർക്കു മുന്നിൽ അവർ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടത്. ആരുസിംഹാളവംശത്തെ തന്റെ കോപാശിയിൽ ഉന്മുലനം ചെയ്ത ദേവനായകിയെ അവർ തങ്ങളുടെ ദേവതയായി ആരാധിച്ചു. ചോളപ്പട സിംഹശ്രേഷ്ഠം ആക്രമിച്ചതും കാതടപ്പിക്കുന്ന സ്ഥേഘനങ്ങളിലുടെ മഹീനങ്ങൾ സ്പഷ്ടനഗരം തകർത്തതും അവളുടെ കഴിവുകൊണ്ടാണെന്ന് അവർ വിശ്വസിച്ചു. അതിന്റെ ഓർമ്മയ്ക്കായി അവർ എല്ലാ വർഷവും ദേവനായകി കോലം കെട്ടിയാടാൻ തുടങ്ങി. അതാണ് പിന്നീട് ദൈവക്കോലമായി മാറിയത്.

ദൈവക്കോലം സിഗിരിയയ്ക്ക് സമീപമുള്ള എലഹഗല ശ്രമത്തിലും അടുത്തുള്ള മറ്റു ചീല ശ്രമങ്ങളിലും മാത്രമേ കെട്ടിയാടാറുള്ളൂ. ശ്രീലക്ഷ്മിയിലെ മറ്റു കോലങ്ങളിൽനിന്നു വൃത്യുമായി പൊയ്യുവങ്ങളു പയ്യാഗിക്കാതെയാണ് ഈ കോലം കെട്ടിയാടുന്നത്. നല്ല ആരോഗ്യവും അവയവ സൗഖ്യവുമുള്ള യുവതിയാണ് ദൈവക്കോലം കെട്ടുക. എന്നക്കരിയും അരിമാവും മഞ്ഞളും നുറും വാക്കപോടിയുമെല്ലാം ചേരുന്ന

വർണ്ണാദമായ മുവമെഴുത്താൺ ദൈവക്കോലത്തിന്റെ
 ശാംഭീര്യം. കുരുതേതാലകൊണ്ടാണ് കിരീടവും
 ഉടയാടകളും. ദൈവക്കോലതേതാടോളം സിംഹത്തിന്റെ
 പൊയ്യുവംവെച്ച രാജാക്കോലവും മറ്റ്
 രാക്ഷസക്കോലങ്ങളുമുണ്ട്. പതിനാല് ദിവസം
 നീഞ്ഞുനിൽക്കുന്ന വളരെ സക്കിർണ്ണമായ നിരവധി
 അനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു ശേഷം ഒരു അമാവാസി
 ദിവസത്തിലാണ് അവസാനത്തെയാട്ടം. അർദ്ധരാത്രി
 ആളിക്കത്തുന്ന അശ്വികുണ്ണയത്തിനു മുന്നിൽ
 ബേരചെണ്ടയുടെ ചട്ടുലതാളം
 ഉച്ചസ്ഥായിയിലാവുംപോൾ ദൈവക്കോലത്തിന്റെ
 മുലകൾ രാജാക്കോലം അരുതെത റിയുന്നതോടെയാണ്
 ചടങ്ങുകളവസാനിക്കുക. സിംഹളരിൽനിന്നു
 നാടിനെയും വേട വംശത്തെയും രക്ഷിക്കാനായി
 നടത്തുന്ന ഇന്ന കോലം സിംഹള
 ഭരണാധികാരികളിൽയാതെ വളരെ രഹസ്യമായിട്ടാണ്
 നടന്ന വന്നിരുന്നത്. ഭൂരിപക്ഷ
 സിംഹളർക്കെതിരെയുള്ള ആചാരമായത്തിനാൽ
 അതോരിക്കലും ശ്രീലക്ഷ്മിയുടെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ
 ഭാഗമായി പരിശോധിപ്പിച്ചുമില്ല. പത്രാസതാം
 നൂറാണ്ടിന്റെ തുടക്കത്തിൽ ബീട്ടീഷുകാർ പ്രാകൃതമായ
 ആചാരമാണെന്നു പറഞ്ഞ ദൈവക്കോലം
 നിരോധിക്കുകയും ചെയ്യു. എങ്കിലും വളരെ രഹസ്യമായി
 അതിപ്രാഭും ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ നടക്കുന്നുണ്ട്.
 അത്രരത്തിൽ മുല മുറിക്കപ്പെടുന്ന പെൺകുട്ടികൾ
 അമാനുഷമായ സിഡികൾ കൈവരുമെന്നും അവർ
 അതുപയോഗിച്ച് ദുഷ്ടരായ സിംഹള ഭരണാധികാരികളെ
 കൊന്നാടുകൂമെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു.

രാജേന്ദ്രചോളൻ ജനാനസരസപതിയായിട്ടാണ് തിരുവാരുരിലെ ദേവനായകിയുടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി	ദേവനായകിയെ ആരാധിച്ചത്. വൈജയന്തികക്കേന്ദ്രത്തിനു ദേവനായകിയും ദേവശാലെ എന്നു
---	--

പേരിട്ടു. അവിടെ പുതിയതായി താന്ത്രികാനൂഷാനങ്ങൾ അദ്യസിക്കാനുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ കൂടി ഏർപ്പെടുത്തി. ശംഗയെക്കാണ്ട് ചോളപുരത്തും തിരുവാരുരിലും കൊല്ലംതോറും ദേവനായകിക്കു നിർവാണം ലഭിച്ച ദിവസം പ്രത്യേക ആരാധനകളും സംഗീത നൃത്ത പരിപാടികളും നടത്തി. അതു ദേവനായകി ആരാധന എന്ന പേരിൽ പിന്നീട് നിരവധി നൂറാണ്ടുകളോളം തുടർന്നു നടന്നു. മറ്റൊരു തിരക്കുകളുണ്ടായാലും രാജേന്ദ്ര ചോളൻ ദേവനായകി ആരാധനയെന്തിൽ പക്ഷെടുക്കാതിരിക്കാറില്ല. അങ്ങനെ പതിനാലാമത്തെ ആരാധന നടന്ന ദിവസം രാത്രി അരങ്ങീൽ ചിലക്കയണിത്തെത്തത്തിയ ദേവനായകിയെ കണ്ടപ്പോൾ രാജേന്ദ്ര ചോളൻ തെട്ടിപ്പോയി. അവർ തനിക്കേറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ട തിരുപ്പാവെയിലെ മാർഗ്ഗി തിക്കൾ പാടി ചുവടുവെച്ചപ്പോൾ ദിവ്യമായ അനൂഭൂതിയിൽ സദസ്യ എല്ലാം മറന്നിരുന്നുപോയി. പക്ഷേ, നൃത്തം കഴിത്തെ വേദിയിൽ നിന്നിരഞ്ഞിയത് മറ്റാരു പെൺകുട്ടിയായിരുന്നു. അന്നു രാത്രി രാജേന്ദ്ര ചോളൻ്റെ മനസ്സിലേക്കു ദേവനായകിയെത്തി. “എന്ന ഇപ്പോഴും ഓർത്തിരിക്കുന്നതിലും എനിക്കുവേണ്ടി ഇത്തയേറെ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിലും വളരെ സന്തോഷം” എന്ന വാക്കുകൾ എവിടെ നിന്നാണ് കേൾക്കുന്നതെന്നറിയാതെ രാജേന്ദ്രൻ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. തന്നെ തിരയുന്ന രാജേന്ദ്രനോട് അവർക്ക് ദയവുതോന്നി. “യുവരാജൻ താനിപ്പോൾ താങ്കളുടെ ഉള്ളിൽത്തന്നെയാണ്. നിർവാണത്തിന്റെ ഈ ഘട്ടത്തിൽ എനിക്ക് ആരുടെ ശരീരവും സ്വന്തം ശരീരമായി സ്പീകരിക്കാം.” രാജേന്ദ്രൻ അതു വിചിത്രമായി തോന്തി. അയാൾ അത്ഭുതപ്പെട്ട കിടക്കുന്നതിനിടയിൽ ദേവനായകി തുടർന്നു: “ഈനോടുകൂട്ടി എൻ്റെ ഈ അവസ്ഥ അവസാനിക്കുകയാണ്. പിന്നെ ഇഹലോകത്തിലെ സഹജീവികളോട് ഇതു പോലെ സംസാരിക്കാനോ കൂടുകൂടാനോ കഴിയില്ല. പക്ഷേ, പരമമായ നിർവാണത്തിലേക്കെത്താൻ പിന്നെയും ഒരു സഹസ്രാബ്ദം കൂടി വേണ്ടിവരും. അതയും കാലംകൂടി എൻ്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ ഭൂമിയിലുണ്ടാകും. ആ സമയത്ത്

വേണമെങ്കിൽ ദിവ്യാംഗമുള്ള ജമദാർക്കു
 കാരണമാകാം. ഇപ്പോൾതന്നെ തമിഴകത്തും ലക്ഷയിലും
 എന്ന ആരാധിക്കുകയും പല കാര്യങ്ങൾക്കും സഹായം
 അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന നിരവധിയാളുകളുണ്ട്.
 അവരെ സഹായിക്കാനും രക്ഷിക്കാനും എനിക്കപ്പോഴും
 കഴിയും. ഒരു കാര്യം മാത്രമേ ഓർമ്മിപ്പിക്കാനുള്ളൂ.
 ഹിന്ദി ആരുടെ ഭാഗത്തുനിന്നായാലും
 പൊറുക്കാനാവില്ല. ചോളപ്പടയ്ക്ക് അതെ നല്ല പേരല്ല
 ഉള്ളതെന്നറിയാമല്ലോ. നിന്നക്കും മഹാനായ അശോക
 ചക്രവർത്തിയെപ്പോലെ ഈ യുദ്ധവും
 അക്രമങ്ങളുമുപേക്ഷിച്ച് അഹിന്ദയുടെ വഴി
 സ്വീകരിച്ചുകൂടെ?”

തീരുവന്ന മാദ്ദേവി ആ ചിന്തയിൽനിന്നൊരു
 ചുംബനംകൊണ്ടുണ്ടത്തിയതിനാൽ രാജേന്ദ്രൻ
 ദേവനായകിയോടു മറുപടി പറയാൻ കഴിത്തെല്ല.

ദേവനായകിയുടെ ആഗ്രഹംപോലെ മഹിന്ദൻ
 നിരവധി വർഷം ചോളരാജധാനിയിലെ
 കാരാഗ്നഹരത്തിൽക്കിടന്ന് നരകിച്ചു മരിച്ചു.
 നിർഭാഗ്നവശാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടുംബത്തിനും
 അതേ ശ്രീകഷ്ണതന്നെ അനുഭവിക്കേണ്ടിവന്നു.
 പിന്നീടാരികലും അനുരാധപുരയിൽ
 സിംഹളഭരണമുണ്ടായിട്ടില്ല. സുമാർ മുക്കാൽ
 നൂറ്റാണ്ടൊള്ളം നീം ചോളഭരണത്തിനു ശേഷം
 വിജയബാഹുവിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ സിംഹളർ ലക്ഷ
 തിരിച്ചുപിടിച്ചേക്കിലും അനുരാധപുരയോ സിഗിരി
 യയോ രാജധാനിയാക്കാൻ ആരും ദൈരുപ്പേട്ടില്ല.
 ചോളമാർ നിർമ്മിച്ച രാജധാനിയായ
 പൊള്ളാനുറവയിൽനിന്നുതന്നെന്നയാണ് വിജയബാഹു
 ഭരണം നടത്തിയത്. മഹിന്ദൻ എന്ന പേരു
 സ്വീകരിക്കാൻപോലും പിന്നീക് സിംഹളരാജാക്കമൊർ
 ഭയപ്പെട്ടു. പന്തണ്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തിൽ
 വിജയബാഹു രണ്ടാമതെന്ന വധിച്ച് അധികാരം
 പിടിച്ചെടുത്ത മഹിന്ദൻ ആരാമൻ വെറും അഞ്ച് ദിവസം
 മാത്രമാണ് ഭരിക്കാൻ കഴിത്തെന്ന്. നിശാക്കമല്ലൻ
 അദ്ദേഹത്തെ വധിച്ച് അധികാരം
 പിടിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു. ഈ നിശാക്കമല്ലൻ

നിശാകവജ്ഞന്തനെ അവതാരമാണെന്നും ദേവനായകിയുടെ പ്രതികാരമാണ് അദ്ദേഹം മഹീന്തൻ ആരാമനോടു നിറവേറ്റിയതെന്നും വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. അതിനുശേഷം ഒരു സിംഹള രാജാവും മഹീന്തനെ പേരു സ്പീകരിച്ചിട്ടില്ല.

ദേവനായകിയുടെ കമ വായിച്ചവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ പീറിന് താൻ ഒരു സഹസ്രാബ്ദം പുരക്കിലേക്കു പോയപോലെ തോന്തി. കരുപ്പിലെ പോലെ വായനക്കാർക്ക് അഭിപ്രായം രേവപ്പെടുത്താനുള്ള സൗകര്യം ബംബരായകിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ വിമർശനങ്ങളൊന്നും വായിക്കാൻ കഴിത്തില്ല. വായനക്കാർക്ക് വേണമെങ്കിൽ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനത്തിനെതിരെ കരുപ്പിൽ ഉന്നയിച്ചപോലെയുള്ള ആരോഹണങ്ങൾ ഇവിടെയും ഉന്നയിക്കാവുന്നതാണ്. പക്ഷേ, അതിലുപരിയായി തീരെ അപരിചിത മായ ഒരു പുതിയ ലോകം മുന്നിലേക്കു തുറന്നുകിട്ടിയതായാണ് തോന്തിയത്. ഉടനെതനെ കില്ലിയോട് കാരുങ്ങേൾ ചർച്ചചെയ്യാനുള്ള ആവേശവുമായി മുറിപ്പുട്ടി പുരത്തിരിങ്ങി. സമയം അപ്പോൾ രാത്രി രണ്ടു മൺ കഴിത്തിരുന്നു.

Enemies are Your Best Teachers

കുള്ളിയും മേരിയും വളരെ താത്പര്യത്തോടെയാണ്
ദേവനായകിയുടെ കമ കെട്ടത്. ഏതാണ്ട് പുലരുംവരെ

ഇരുന്ന് തെങ്ങശ്രീ സുസാന സുപ്പിന യിലെ കാര്യങ്ങൾ
 ചർച്ച ചെയ്യു. മേരി അനീന്ന് ദേവനായകിയെ വള്ളരെ
 ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ഒരു സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പേ ഒരു സ്ത്രീ
 ഇങ്ങനെയെക്കെ ചിന്തിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും
 ചെയ്യുവെന്നത് ചെറിയ കാര്യമല്ല എന്നായിരുന്നു
 അവളുടെ അഭിപ്രായം. കീസ്റ്റി ഈ മിത്തരുകുടി
 ഉപയോഗിച്ച് തന്റെ സിനിമ എങ്ങനെ
 മെച്ചപ്പെടുത്താമെന്നാണ് ചിന്തിച്ചത്.
 ദേവനായകിയുടേതുപോലെ ദരേസമയം സ്ത്രീപക്ഷവും
 സ്ത്രീവിരുദ്ധവുമാകുന്ന സക്രിയ്ന്റത്തനെന്നയാണ്
 ഇയക്കത്തിലെ പെൺപോരാളികളുടെ
 ജീവിതത്തിലുണ്ടായിരുന്നതെന്ന് അയാൾ പറഞ്ഞു. അതിനു
 അതിനോടു തീരെ യോജിച്ചില്ല.
 ദേവനായകിയെപ്പോലെയാരു മഹത്തായ വ്യക്തിയുടെ
 ജീവിതത്തെ അങ്ങനെ ചുരുക്കി കാണാൻ പാടില്ല
 എന്നവർ വാദിച്ചു. അവർ തമിലുള്ള തർക്കം താൻ
 ഗുഡ് നെന്ന് പറഞ്ഞു പിരിയുന്നോഴും
 അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല. ദേവനായകി മിത്തരുകുടി
 ഉൾപ്പെടുത്തി The Woman behind the Fall of Tigers നേരു സ്കീപ്പർ
 മാറ്റിയെഴുതണമെന്ന് കീസ്റ്റി പറഞ്ഞു. എനിക്കു വളരെ
 സന്തോഷമായി. താനും മനസ്സിൽ അതുതനെന്നയാണ്
 ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ, എങ്ങനെ
 വേണമെന്നതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല.
 അങ്ങനെയാണൊക്കിൽ നമുക്കു സിഗിരിയയിലൊനു
 പോകണം എന്നു പറത്തപ്പോൾ കീസ്റ്റി
 സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. അവർ രണ്ടുപേരും
 ഇതുവരെ സിഗിരിയ കണ്ടിടില്ലായിരുന്നു.

സുരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങൾ ചുണ്ടിക്കാണിച്ച്
 സമരവീരയും കേണലും ജാഹ്നവിൽനിന്ന്
 സിഗിരിയയിലേക്കു റോധുമാർഗ്ഗമുള്ള തെങ്ങളുടെ യാത്ര
 നിരുത്സാഹപ്പെടുത്തി. കൊള്ളംബോയിൽ മടങ്ങിയെ
 തതിയതിനു ശ്രേഷ്ഠം ഹെപ്പള്ളറ്ററിൽ സിഗിരിയയിലേക്കു
 പോയാൽ പോരേയെന്നാണ് സമരവീര ചോദിച്ചത്.
 പക്ഷേ, കീസ്റ്റിക്ക് ജാഹ്നവിൽ നിന്നു കാറിൽതന്നെ
 പോകണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമായിരുന്നു. കൂടുതൽത്തിൽ
 മുലെത്തീവും മറ്റ് യുദ്ധങ്ങാരകങ്ങളും കാണണമെന്നും

പറത്തു. കമയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭൂപ്രദേശം നേരിട്ടു കാണാതെ എങ്ങനെ സിനിമ ചെയ്യുമെന്ന് ചോദ്യത്തിന് സമർപ്പിരയ്ക്ക് മറുപടിയില്ലായിരുന്നു. അയാൾ മനസ്സില്ലാമനസ്സാടെ കേണലിനോട് തൈങ്ങളുടെ യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്യാൻ പറത്തു. അനുരാധ മെൻഡിന് സിഗിരിയയിലെ കുടുകാരിയെ വിളിച്ച് തൈശർക്കു വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളെല്ലാം ഏർപ്പാടാക്കിത്തന്നു. എന്തേ കുസ്തിചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി പറയാതെ ഒഴിത്തു മാറിയ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിനെ നേരിട്ടുകാണാനുള്ള അവസരം ഇതു പെടുന്നുതന്നെ വീണുകിട്ടിയതിൽ വലിയ സന്തോഷം തോന്തി.

പിറ്റേന്നു കാലത്ത് എടുമണിയോടെ, ഒരു കുറുത്ത മേളിയസ് ബൈൻസിൽ തൈശർ യാത്ര പൂറപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തിയുടെ നിർബ്ബന്ധം കാരണം സുരക്ഷയ്ക്കായി പട്ടാളക്കാരെ ഒപ്പം ചേർത്തില്ല. അവർ കുടെ വന്നാൽ നമുക്കൊരു കാരുവും സമാധാനമായി ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലെന്ന് എനിക്കും തോന്തിയിരുന്നു. പക്ഷേ, കേണൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ചെക്ക് പോയിന്ത്രെകളിലേക്കെല്ലാം തൈശർ വരുന്ന വാഹനത്തിന്തേ നൃനം മറ്റു വിവരങ്ങളും അറിയിക്കുകയും മറ്റു സുരക്ഷാ ക്രമീകരണങ്ങളെപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാവാം സെക്കൂറിറ്റി ചെക്ക് നടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലോന്നും തൈശർക്ക് കാരുമായി കാത്തു നിൽക്കേണ്ടിവന്നതെയില്ല. ശ്രീവപാലൻ എന്ന മധ്യവയസ്സനായ ജാഹ്നവക്കാരനായിരുന്നു തൈശളുടെ ദൈവവർ. ജാഹ്ന കാൻഡി A 9 ദൈവവേദങ്ങളുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും അറുകൂറപ്പണികൾ നടക്കുന്നതിനാൽ വളരെ വിഷമിച്ച് വണ്ടിയോടിക്കുന്നോഴ്സും അയാളെനോട് വാതോരാതെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാം തമിച്ച് വൃഥാപാര സിനിമയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ശ്രോസിപ്പുകളായിരുന്നു. രജനിയുടെയും കമലിന്തേയും പുതിയ സിനിമകളെപ്പറ്റി തുടങ്ങി സിനിമാനടമാരുടെയും നടികളുടെയും വ്യക്തിജീവിതത്തിലെ പ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റിവരെ അയാൾ സംസാരിച്ചു. താൻ ബാലു മഹോന്ത്രയുടെ സഹായിയായി

പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടനു കേടപ്പോൾ ശിവപാലനു വലിയ സന്തോഷമായി. ബാലുസാർ തൈഞ്ഞുടെ നാടുകാരനാണെന്ന് അഭിമാനത്തോടെ പറത്തു. തൈഞ്ഞെള്ളടക്കാൻ പോകുന്ന സിനിമയിൽ അവർ ആരക്കിലുമുണ്ടായെന്നറിയാൻ ശിവപാലൻ വലിയ അകാംക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു. ഈത് അത്തരത്തിലുള്ള സിനിമയല്ലെന്നു പറത്തപ്പോൾ പിന്ന എത്തരത്തിലുള്ളതാണ് എന്നായി അടുത്ത ചോദ്യം. പക്ഷേ, തൈഞ്ഞൾ രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ കൊല്ല പാതകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമയാണ് എടുക്കാൻ പോകുന്നതെന്നു കേട്ടതോടെ ശിവപാലൻ നിഴ്ഞ്ഞബുന്നായി. അതുവരെ തമാശകൾ പറത്തു ചിരിച്ച അധ്യാളുടെ മുഖം പെട്ടെന്നു കാനമായി.

“എന്താ ശിവപാലൻ പെട്ടെന്നു സംസാരം നിറുത്തിയത്? ”

“പേടികൊണ്ടാണ് സാർ.”

“അതെന്തിനാണ് രജനി മാധ്യത്തിന്റെ പേരു കേട്ടാൽ പേടിക്കുന്നത്? ”

“മാധ്യത്തെ പേടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദോക്കുറമു ഒരു നല്ല സ്ത്രീയായിരുന്നു. അണ്ണൻ അവർ പറത്തതുപോലെ ജനനായകമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ഇന്തപ്പോരിൽ ഇയക്കത്തിന് ഇന്ന് ഗതി വരില്ലായിരുന്നു. പക്ഷേ, ശാപ്പാണ്ടത്തിലാരും ആ കൊല്ലയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ ദയവുപെടാറില്ല സാർ.”

“അതെന്താ?”

“വേണ്ട സാർ. അതിനെപ്പറ്റി ചോദിക്കണ്ട. എൻ്റെ രണ്ടാണ്മകളും ഇന്തപ്പോരിൽ മരിച്ചു. ഒരു പെൺകുട്ടിയുണ്ടായിരുന്നതിനെ പട്ടാളക്കാർ കർപ്പൂരിച്ച കൊന്നു. ഭാര്യയെയും വെറുതെ വിട്ടില്ല. ബോംബാകമണ്ണത്തിൽ ഒരു കാൽ നഷ്ടപ്പെട്ട അവർക്ക് ഇനി താൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇന്തത്തിലിപ്പോൾ ആരും രാഷ്ട്രീയം സംസാരിക്കാറില്ല. നമുക്കു സിനിമയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാം സാർ. അജിത്തിനെപ്പറ്റി, അസിനെപ്പറ്റി അല്ലെങ്കിൽ വിക്രമിനെപ്പറ്റി. അശ്വിയൽ നമുക്കു വേണ്ട സാർ.”

അതു വാക്കുകൾ എന്നെന്ന നടുക്കി. ഒരു
മഹാദുരന്തത്തിന്റെ ഓർമ്മകൾ സിനിമ
ഗോസിപ്പുകളിലൂടെ മരക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അതു
മനുഷ്യനോടു വലിയ സഹതാപം തോന്തി.
ശിവപാലനോട് തുടർന്നു സംസാരിക്കാൻ കഴിയാതെ
ഞാൻ വെറുതെ പുരത്തെക്കു നോക്കിയിരുന്നു. അപ്പോൾ
ഇരുവശത്തമുള്ള കടലിനു നടുവിൽ നീംഭുകിടക്കുന്ന
എലിഫ്റ്റ് പാസ്സിലൂടെ തങ്ങൾ
കടന്നുപോവുകയായിരുന്നു. കീസ്റ്റിയും അനും
ആകാംക്ഷയോടെ ചുറുമുള്ള കാഴ്കൾ കണ്ട്
ഹാൻഡികാമിൽ രേക്കോർഡ് ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

“കീസ്റ്റി ഇള്ളഫ്ലോറിലെ നിരവധി നിർബ്ലായകമായ
എറുമുടലുകൾ നടന്ന സ്ഥലത്തുകൂടിയാണ് നമ്മളിപ്പോൾ
കടന്നുപോകുന്നത്.”

“അമരിയാം പീറ്റർ. മുഖ്യമായി വരെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ
ഞാൻ മുന്പ് രണ്ടു തവണ വന്ന് വിശദമായി കണ്ടതാണ്.
അനിന്നുവേണ്ടിയാണ് ഈ ധാത്രയ്ക്ക് ഞാൻ നിർബ്ലായം
പിടിച്ചത്.”

“അതു ശരിയാണ്, കൂമര ചെയ്യുന്നയാളല്ലോ എല്ലാ
നേരിട്ടു കാണേണ്ടത്.”

“വണ്ടർഫൂൾ ലാൻഡ് സ്കേപ്പ്. ഏത് അരുംഗിളിൽ
നോക്കിയാലും ഓന്നാന്തരം ഹൈയിമുകൾ. ഗ്രേറ്റ്. പക്കേഷ്,
എനിക്കു മടുത്തു പീറ്റർ. എവിടെ നോക്കിയാലും വാൻ
മെമ്മോറിയലുകൾ. വാൻ മുഴുസിയങ്ങൾ. അതു കണ്ട്
ആഹ്വാനിക്കുന്ന കുറെ ടൂറിസ്റ്റുകളും.”

“ഈപ്പോൾ ശ്രീലങ്കയിൽ വാൻ ടൂറിസ്റ്റത്തിന്റെ കാലമാണ്.
തെക്കു നിന്ന് നൂറുകണക്കിന് ടൂറിസ്റ്റ് ബസ്സുകളാണ്
ദിവസേന ജാഗ്രതയിലേക്കു വരുന്നത്. വാൻ എന്ന വാക്കിന്
സിംഹാളസമുഹരത്തിൽ ഇന്ന് മാനൃതയുടെ പരിവേഷം
കൈവന്നിരിക്കുന്നു. ജനാധിപത്യത്തക്കുറിച്ചോ
സമാധാനത്തക്കുറിച്ചോ ആരും സംസാരിക്കാരേയില്ല.
രജനിയുടെ പ്രസക്തിയീവിടെയാണ്.”

“പക്കേഷ്, അതാരും തിരിച്ചറിയുന്നില്ലല്ലോ.”

“ഈല്ലെന്നു പറയാൻ വയ്ക്കുന്ന പക്കേഷ്, വയ്ക്കുന്ന
കോലാഹലങ്ങൾക്കിടയിലും കാര്യങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്ന
ഒരു ചെറിയ വിഭാഗമിവിടെയുണ്ട്. അവരിൽ

സിംഹളരും തമിഴരും മുസ്ലിങ്ങളുമെല്ലാമുണ്ട്. വെറും ഇന്ത്യൻകൾക്ക് ചപരിസിനെപ്പറ്റി മാത്രമല്ല തോൻ പറയുന്നത്. സാധാരണക്കാരിലും അത്തരക്കാരുണ്ട്. അവർക്ക് ചിലപ്പോൾ നമ്മൾ ചെയ്യുന്ന സിനിമ പ്രചോദനമായേക്കാം.”

“പക്ഷേ, പീറ്റർ.... കീസ്റ്റി അശേഹിക്കുന്നപോലെ എങ്ങനെയാണ് രജനിയുടെ വധത്തോട് ദേവനായകിയുടെ കമ ബന്ധിപ്പിക്കുകയെന്ന് എനിക്ക് ഇനിയും മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല.”

“എൻ്റെ മനസ്സിലുള്ളതാരു എൻഡിയ പറയാം. നമുക്ക് എലഹഗലയിലെ ദേവനായകി കോലം ഒരു മിത്തായി ഉപയോഗിക്കാം. ഏതെങ്കിലും പെണ്ണിന്റെ ഉടലോ മനസ്സോ വേദനിച്ചാൽ തനിക്കു സഹിക്കില്ലെന്നും വേണ്ടിവന്നാൽ ദിവ്യാംശമുള്ള ജനങ്ങളെടുക്കുമെന്നും സുസാന സുപിര യിൽ പറയുന്നുണ്ടാലോ.”

“അത്തര മോഷം എൻഡിയയല്ലാലോ കീസ്റ്റി. ദേവനായകി വളർന്നു വലുതായി ഒരു കാൽ സിഗിരിയയിലും മറ്റൊക്കാൽ ശ്രീപാദമലയിലും വെച്ച് ലക്കയുടെ മുകളിലും നടക്കുന്നത് ഗ്രാഫിക്സ് ഉപയോഗിച്ചു ചെയ്താൽ ഗംഭീരമാക്കാം.”

“സോറി, നോ ഗ്രാഫിക്സ്. തോൻ നൃഗുഖതമാനം റിയലിസ്റ്റിക്കായി സിനിമ ചെയ്യണമെന്നു നിർബന്ധമുള്ളയാളാണ്.”

“പിന്നെയെന്തു ചെയ്യും. പീറ്റർ വേറെയെന്തെങ്കിലും എൻഡിയ മനസ്സിലുണ്ടോ?”

“ദേവനായകീയുടെ കമതനെ തീരെ റിയലിസ്റ്റിക്കല്ലെ. അതിലെ പല കാര്യങ്ങളും ശ്രീവല്ലഭ ബുദ്ധനാരുടെ വെറും ഫാൻസിയായിട്ടാണ് എനിക്കു തോന്തിയത്. അതുപയോഗിക്കുമ്പോൾ പിന്നെയെങ്ങനെയാണ് റിയലിസ്റ്റിക്കാവുക?”

“പക്ഷേ, ഒരു മെറ്റാറിയാലിറ്റിയുടെ സാധ്യതയുണ്ടാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.”

അങ്ങനെ സംസാരിച്ചും തർക്കിച്ചും സമയം പോയതറിഞ്ഞില്ല. പരന്തെ പട്ടണത്തിലെത്തിയപ്പോൾ കാർ A 9 ഹൈവേയിൽനിന്ന് മുണ്ടുതീവിലേക്കുള്ള A 35 ഹൈവേയിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. സുമാർ പതിനൊന്നര്

മണിയോടെ തങ്ങൾ പുതുകുടിയിരുപ്പിലെത്തി. ഇഫ്പോരിന്റെ അന്തിമപ്രകാരം നടന്ന ആ പ്രദേശത്തെത്തിയപ്പോൾ മനസ്സാനു പിടിച്ചു. 2009 മേയിൽ യുദ്ധം അവസാനിച്ചതിനുശേഷം ഇവിടേക്കു വരാൻ പല അവസരങ്ങളുണ്ടായെങ്കിലും ഒഴിവാകുകയായിരുന്നു. എന്തോ മനസ്സിലൊരു ഭയം. വി പിയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം അപ്പോഴും അവിടെയുള്ളതുപോലെ എന്നിക്കു തോന്തി. ഇയക്കവുമായി വലിയ അടുപ്പമൊന്നുമില്ലാത്തതുകൊണ്ടോ എന്തോ ക്രിസ്തീക്കും ആന്റിനും വലിയ ഭാവക്കേടുമൊന്നും കണ്ടില്ല. അവർ ചീരിച്ച് തമാഴ പറത്തു കാരിനു പുറത്തെക്കിറങ്ങി. ശിവപാലൻ കണ്ണുകൾ നന്ദിയുന്നത് താൻ കണ്ടു. വണ്ടി നിർത്തിയിട്ടും അയാൾ പുറത്തെക്കിറങ്ങി വന്നതെയില്ല. ഇതും ഒരു സുസാന സുപിനയാണെന്ന് എന്തേ മനസ്സു പറത്തു. ഒരു ജനതയുടെ മുഴുവൻ സ്പഷ്ടങ്ങളുടെ ശൃംഖലാനും.

ശ്രീലങ്കൻ മിലിട്ടറിയിലെ മേജർ പിന്റോ തങ്ങളെ സഹായിക്കാനായി കാത്തുനിന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹം തങ്ങളെ നേരേ മിലിട്ടറിയുടെ കൂബംപിലേക്കാണ് കൊണ്ടുപോയത്. അവിടെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമാരുമായി പരിചയപ്പെടലും ഉച്ചദക്ഷണവും കഴിഞ്ഞതിനു ശ്രേഷ്ഠമായിരുന്നു യുദ്ധസ്ഥാരകങ്ങളുടെ സന്ദർശനം. സ്പാഭാവികമായും ആദ്യം വി. പിയുടെ ബങ്കറിലേക്കുതന്നെന്നയാണ് പോയത്. നിരവധി ചെറിയ ബങ്കറുകൾക്ക് നടുവിൽ അതീവ സുരക്ഷിതമായ സ്ഥലത്തായിരുന്നു അതു നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. പുറമേക്കു നോക്കിയാൽ ഒരു ദറനില കെട്ടിടമായേ തോന്നുവെങ്കിലും നാൽപത് അടി ആഴത്തിൽ നാല് നിലകളിലായി പണിത ഇയക്കത്തിന്റെ ഭരണസിരാക്രമേണ്ടമായിരുന്നു അത്. കനത്ത കോൺക്രീറ്റ് സ്റ്റാബുകളുപയോഗിച്ച് എത്ര ശക്തമായ ബോംബാകമണ്ണത്തെത്തയും ചെറുക്കാനുള്ള കരുതേതാടെ നിർമ്മിച്ച ആ ബങ്കറിൽ എയർ കൺടീഷനുശ്രേഷ്ഠദൈ എല്ലാ സ്നകരുങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നതിന്റെ അടയാളങ്ങൾ വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. ആൻ എല്ലാം തന്റെ കൂബംപിലേക്കു പകർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രധാന

കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യു തീരുമാനമെടുക്കുന്ന
 ഓപ്പറേഷൻസ് രൂമിൽ മാവുകൾ തുക്കിയിടാൻ
 ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്റ്റാൻഡുകൾ ഇപ്പോഴുമുണ്ടായിരുന്നു.
 ഇവിടെവെച്ചായിരിക്കില്ലെ വി. പി. പല കടുത്ത
 തീരുമാനങ്ങളും എടുത്തിരിക്കുക എന്ന് ആൻ
 ചോദിച്ചപ്പോൾ തോൻ നടങ്കിപ്പോയി. രാജീവ് ഗാന്ധി,
 പ്രേമദാസ തുടങ്ങി രജനി തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ച
 എത്രയോ വൃക്കത്തികളുടെ ജീവനെടുക്കാൻ തീരുമാനിച്ച
 സ്ഥലം. ഇയക്കത്തിന് ഇതുപോലെ വേരെയും പല
 കേന്ദ്രങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും എല്ലാ തീരുമാനങ്ങളും
 ഇവിടെവെച്ചുതന്നെ എടുത്തിരിക്കണമെന്നില്ലെന്നും
 തങ്ങളുടെ മേജർ പിന്നോട്ടോ വിശദീകരിച്ചു. അക്കത്തെ
 അരണ്ട് വെളിച്ചവും വായു സത്ത്വാരക്കുറവും കാരണം
 എന്നിക്ക് എത്രയും വേഗം അവിടെ നിന്ന്
 പുറത്തുകടന്നാൽ മതിയെന്നു തോന്നി.

തങ്ങൾ പ്രധാനമായി പോകാനുദ്ദേശിച്ചത്
 സിഗിരിയയിലേക്കായതിനാൽ ഇവിടെ അധികം സമയം
 ചെലവഴിക്കാതെ എല്ലാം പെട്ടെന്നു
 കണ്ടുതീർക്കുകയായിരുന്നു. വാൻ മുഴുസിയത്തിൽ
 ഇയക്കത്തിന്റെ

നിരവധി ആയുധങ്ങൾ പ്രത്യേകം പ്രദർശിപ്പിച്ചിരുന്നു.
 ഡി.പി.യിലപ്പോലെ ഇവിടെയും അവയുടെ
 ഉപയോഗവും പ്രവർത്തനവും മിലിട്ടറി ഓഫീസർമാർ
 വിശദീകരിച്ചുതന്നു. അതിൽ വിമതരെ
 പീഡിപ്പിക്കാനായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന സ്റ്റീൽകൊണ്ടുള്ള
 കൂട് അതിഭീകരമായി തോന്നി. കഷ്ടിച്ച് ഒരാൾക്ക്
 നിൽക്കാൻ കഴിയുന്ന അതിന്റെ ഉൾഭാഗം നിരയെ
 കുറർത്തമുള്ളുകളായിരുന്നു. അക്കത്തു കിടക്കുന്നയാൾ
 ഓന്നങ്ങളിയാൽ മതി. എവിടെയെങ്കിലും മുറിയും.
 ഇയക്കത്തിന്റെ ഏറ്റവും കൃത്യമായ പ്രതീകമായിരുന്നു
 അത്. വളരെ സുക്ഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ പ്രസ്താനവുമായി
 ബന്ധപ്പെടുന്ന എല്ലാവരുടെയും മനസ്സും ശരീരമോ
 മുറിയും. തകർന്ന ടാങ്കുകളുശ്ശെങ്കെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ട
 വാഹനങ്ങളുടെ നിര ഒരു അഖ്യർഡ് അർട്ട്
 ഇൻസ്റ്റിലേഷൻപോലെ തോന്നി. കൂപ്പലുകളെ
 ആക്കമിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന സുയീബേസി

ബോട്ടുകളും അന്തർവാഹിനിയും നിർമ്മിച്ചിരുന്ന
സ്ഥലവും ഏതാണ്ട് അതുപോലെയായിരുന്നു.
കടൽപ്പുലികൾക്കു പരിശീലനത്തിനായി നിർമ്മിച്ച
വിശാലമായ സ്പിമ്മിങ്പുൾ ശ്രീലക്ഷ്യിലെത്തനെ
എറിവും വലിയ സിമ്മിങ്പുളാബന്ന് അവർ പറത്തു.
മുലേഷ്ഠീവിനടക്കത്ത് യന്ത്രതകരാറായി
നിൽക്കുന്നേപോൾ ഇയക്കം പിടിച്ചെടുത്ത MV Farha III എന്ന
ജോർദ്ദാനിയൻ കപ്പലിൽനിന്ന് കുറെ ഭാഗങ്ങൾ പൊളിച്ചു
മാറ്റിയിരുന്നു. ആ ഭാഗങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് ഇയക്കം
ടാങ്കളും മറ്റ് അയുധങ്ങളുമുണ്ടാക്കിയതെന്തെ.
കപ്പലിൽനിന്ന് 14000 ടൺ ക്രഷ്ണാനൃഞ്ഞലും കിട്ടിയതെന്തെ.
അറൂപതിലേരെ സെല്ലുക്കളുള്ള ഇയക്കത്തിന്റെ ജയിലും
തങ്ങൾ പോയി കണ്ടു. എന്നാൽ അവിടെനിന്നും
മടങ്ങുന്നേപോൾ ഓർമ്മയിൽ മായാതെ തങ്ങി നിന്നത്
കടൽപ്പുലികളുടെ തലവനായിരുന്ന വീടിൽ എഴുതിവെച്ചിരുന്ന ENEMIES ARE OUR BEST
TEACHERS എന്ന വാചകമായിരുന്നു.

വെകുന്നേരത്തോടെ മുഖ്യമായി വിൽനിന്നു
പുറപ്പെട്ട തൈസൾ രാത്രി വളരെ വെകിയാൻ
സിഗിരിയയിലെത്തിയത്. യുദ്ധസ്ഥാരകങ്ങൾ കണ്ട
മനംമടുത്തതുകൊണ്ടോ യാത്രാക്ഷീണം കാരണമോ
എന്തോ തൈസൾ മുന്നുപേരും കാര്യമായി ഒന്നും
സംസാരിച്ചില്ല. അതിന്റെ ഹാൻഡി കാം
ബാഗിൽവെച്ച ഇരുന്ന മയങ്ങി. ശിവപാലൻ തൈളുടെ
മയക്കത്തിനു ഭംഗം വരുത്താതെ വളരെ ശ്രദ്ധയോടെ
വണ്ടിയോടിച്ചു. 30 ബുള്ളവരെയുള്ളത് A 9
ഹൈവേപോലെതന്നെ അവിടെനിന്ന് സിഗിരി
യിലേക്കുള്ള രോധും വളരെ നല്ലതായിരുന്നുകിലും
ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കുള്ള ടാഫിക് ഷ്ടോക്ക് കാരണം യാത്ര
പ്രതീക്ഷിച്ചതിനെക്കാളേറെ നീണ്ടു പോയി. പോരേങ്കിൽ
കൂടക്കുംതയുള്ള മഴയും. സുസാന സുപ്പിന യിൽ
പറയുന്ന കാടുമുഴുവൻ ഇന്ന് ഒന്നാന്തരം
ജനവാസക്കേന്നങ്ങളായ പോലെ തോന്തി. രാത്രി
പതിനൊന്നു മണിയോടെ ഹോട്ടൽ സിഗിരിയ യിൽ
ചെന്ന് ചെക്കുചെയ്ത് നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എന്നിക്കു
പ്രതീക്ഷിച്ചയാളുടെ ഹോസ്റ്റ് വന്നു. അവർ ഒരു

മുവവുരയും കൂടാതെ ‘താൻ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ്’ എന്ന്
ഇൻഡോഡ്‍യൂസ് ചെങ്ങപ്പോൾ എനിക്കും വളരെ
സന്തോഷമായി.

“താൻ വൈകിട്ട് എടുമണിവരെ ഹോട്ടലിൽ നിങ്ങളെ
വെയ്ക്ക് ചെയ്തിരുന്നു. വരാൻ പിന്നെയും
വൈകുമെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നാളെ കാണാമെന്നുവെച്ചു.
മുഖ്യമായിരുന്നുവല്ലോ, യാതെ സുവമായിരുന്നോ? ”

“വിശദമായിട്ടോന്നും കണ്ടില്ല. ഒരു ദുരന്തത്തിന്റെ
ഓർമ്മകളുടെ കാഴ്ച അതെ സുവമായിരിക്കില്ലല്ലോ. ആ
വിഷമമെല്ലാം ഈ ശബ്ദം കേടപ്പോൾ പോയി.”

“അതിന് നമ്മൾ തമ്മിൽ പരസ്യരം
കണ്ടിട്ടുപോലുമില്ലല്ലോ....”

“അതിനെന്താ, കേട് സംഗീതത്തിനെക്കാൾ എത്രയോ
മധുരതരമായിരിക്കും കേൾക്കാൻ പോകുന്ന
സംഗീതമെന്ന് അനുരാധ പറഞ്ഞിരുന്നു.”

ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിനാകെ കണ്ണഫൂഷനായെന്നു
തോന്നുന്നു. അവൻ നാളെ കാലത്ത് കാണാമെന്നു പറത്ത
ശുഭരാത്രി നേരിന് ഹോം വെച്ചു. ഉടനെതന്നെ വീണ്ടും
വിളിച്ച് സുരൂൾ ഉടിച്ചുയരുന്ന സമയത്ത് പടിഞ്ഞാറു
ഭാഗത്തുനിന്നു സിഗിരിയ കാണാൻ മറക്കണ്ട. നല്ല
ഭംഗിയാണ്, എന്ന് പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു.
കൂളിയും ഡിന്നരും കഴിഞ്ഞ് ഒരു പെട്ട് വിസ്തിയുമായി
ബാൽക്കണിയിലിരുന്നപ്പോൾ അൽപ്പമകല
നക്ഷത്രങ്ങളുടെ നേരീയ പ്രകാശത്തിൽ ഇരുണ്ട
സിഗിരിയ കണ്ഡു. അന്ന് അമാവാസിയായിരുന്നു. ആ
അർദ്ധരാത്രിയിൽ എന്താ എൻ്റെ മെയിലിനു മറുപടി
അയയ്ക്കാതിരുന്നത്? എന്ന് ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിനൊരു
എസ് എം എസ് അയച്ചു. സിംഹത്തിന്റെ ശവസംസ്ഥാരം
കഴിഞ്ഞക്കിലും അതിന്റെ പ്രതം ഇപ്പോഴും എന്നീക്കു
ചൂറും കാവൽ നിൽക്കുകയാണ് എന്ന്
നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ മറുപടി വന്നു. നല്ല
യാത്രാക്ഷീണമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ വേഗം കിടന്നു.
പെട്ടെന്നുറങ്ങുകയും ചെയ്യു. വളരെക്കാലത്തിനുശേഷം
അന്നു രാത്രി താനൊരു സ്പഷ്ടം കണ്ഡു.

സുസാന് സുപ്പിന് യിലെ ദേവനായകി ഒരു വെള്ളത്തെ
കുതിരപ്പുറത്തു നിന്നിരങ്ങി എൻ്റെ അടുത്തേതെക്കുവന്നു.
കംബുജത്തിലെ അൾക്കര സുന്ദരിമാരുടെ അതേ വേഷം.
വളരെ പരിചിതയെപ്പാലെയാണ് പെരുമാറ്റവും
സംസാരവും. എന്താ എൻ്റെ കൊട്ടാരം കാണാൻ
വന്നതാണോ? എന്നായിരുന്നു ആദ്യത്തെ ചോദ്യം. താൻ
എന്താണ് മറുപടി പറഞ്ഞതെന്നറിയില്ല. അവൾ എൻ്റെ
വലതു കൈ പിടിച്ച് അതിലെരു മുത്തം തന്നു. പിന്നെ
എന്ന കുതിരപ്പുറത്തെക്കു കയറ്റിയിരുത്തി മുന്നോട്ടു
കുതിച്ചു. കുതിര കുത്തനെയുള്ള ആ പാറയുടെ
മുകളിലേക്ക് ഓടികയറ്റി. കുതിര ഭൂമിക്കു ലംബമായും
താനും ദേവനായകിയും സമാന്തരമായും മുകളിലേക്ക്
കയറുന്നതു കണ്ണ് താൻ ഭയന്നു വിരച്ചു.
നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ തൈസർ മുകളിലെത്തി. അവൾ
എന്നയുംകൊണ്ട് കുതിരപ്പുറത്തുനിന്ന് ചാടിയിരുന്നീ. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ആ കുതിര എങ്ങോടോ
അപ്രത്യക്ഷമായി. സിംഹശ്രേഷ്ഠത്തിന്റെ മുകളിൽ പഴയ
കൊട്ടാരവും മറ്റു ചുതാട കേന്ദ്രങ്ങളും
ഗണികാഗ്നഹാങ്ങളുമെല്ലാമുണ്ഡായിരുന്നു. എവിടെ
നോക്കിയാലും സുന്ദരിമാരും ചുതാടക്കാരും. എല്ലാവരും
ദേവനായകിയെയും എന്നയും വളരെ
ബഹുമാനത്താടെ വന്നുണ്ടാണ്. ദുരിതിൽ തൈസർ
കൊട്ടാരത്തിലെ പ്രധാനമുറിയിലെത്തി. ചുവരിലെ
പാളിസംഭവമണ്ണയലമെല്ലാം ഇപ്പോഴും അതു
പോലെതന്നെയുണ്ട്. ശ്രീചട്ടകം വരച്ച നിലവിളക്കുകൾ
കത്തിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ഡായിരുന്നു. ദേവനായകി പെട്ടെന്നു
വേഷം മാറിയെത്തി. താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾക്കു വേണ്ടി
എല്ലാം ഒരുക്കിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. താൻ എത്രയോ
ദിവസങ്ങളായി ദേവനായകിയുടെ ശിഷ്യനായി
താന്ത്രികാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ അഭ്യസിക്കുകയായിരുന്നുവെന്ന
കാര്യം അപ്പോഴാണ് ഓർമ്മവന്നത്. ഇന്ന് കർമ്മമുട്ട്
അഭ്യസിപ്പിക്കുന്ന ദിവസമാണ്. അനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെ
പാരമ്പര്യത്തിൽ ഗുരു ശിഷ്യനെ മാറ്റേണ്ടിച്ചു.
അവളെന്നോട് മുലാധാരത്തിൽനിന്ന്
കുണ്ണിശക്തിയെ പതുക്കെ പതുക്കെ മുകളിലേക്കു
കൊണ്ടുവരാൻ പറഞ്ഞതു. താൻ അൽപ്പാർപ്പമായി

അതിനു ശ്രമിക്കുന്നതിനിട ആരോ പിന്നിൽനിന്ന് ‘നിർത്ത്’, നിശാകവജ്ഞൻ്റെ ഗതി നിന്നക്കു വരും. നിർത്ത് എന്നു പറയുന്നതു കേട്ട് തോൻ തെട്ടിയുണ്ടാണു. കിടക്കയിൽ പുർണ്ണനഷ്ടനായി വിയർത്തു കുളിച്ചു കിടക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ടത് വെറും സ്പഷ്ടം മാത്രമാണെന്ന് മനസ്സിലായിട്ടും അനു രാത്രി പിന്നെ ശരിക്ക് ഉറങ്ങാൻ കഴിത്തില്ല. പുലർച്ചേ വീണ്ടും മയങ്ങിപ്പോയതിനാൽ സുരോദയസമയത്ത് സിഗിരിയ കാണാനും കഴിത്തില്ല.

ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ് കൃത്യം എടു മണിക്കുതന്നെ തെങ്ങെല്ല സിഗിരിയയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ വന്നു, എൻ്റെ പ്രതീക്ഷകൾ അസ്ഥാനത്തായില്ല. അനുരാധയൈക്കാൾ സുന്ദരിയായിരുന്നു അവർ. ഇളംനീല കാൻഡിയയൻ സാരിയും ഷ്ടൗസുമായിരുന്നു വേഷം. മുകളിലേക്കുള്ള യാത്രയിൽ അവർ തെങ്ങൾക്കു സിഗിരിയയുടെ ഒന്തേറ്റാഗിക ചരിത്രം മുഴുവൻ പറഞ്ഞതുതന്നു. ഏകദേശം പത്തു മണിയോടെ തെങ്ങൾ മുകളിലെത്തി. തോൻ പറഞ്ഞത്തിലും എത്രയോ മനോഹരമാണ് ആ സ്ഥലമെന്നു ബോധ്യപ്പെട്ട കുറിസ്തിയും ആനും കൂാമറ കയ്യിൽ നിന്ന് താഴേവയക്കാതെ ഹോട്ടോ എടുത്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ജുലിയർ

അനീട്ടുകൾ ആദ്യത്വസമംതരെ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ്
ചില കാര്യങ്ങൾ സ്പകാരുമായി സംസാരിക്കാനുണ്ടെന്നു

പറമ്പത്തക്കിലും ഒരാഴ്ച കഴിഞ്ഞിട്ടാണ് അതിനുള്ള സൗകര്യം കീടിയത്. അതുവരെ സ്കീപ്പർ റിവേസ് ചെയ്യുന്നതിന്റെ തിരക്കായിരുന്നു. ഓരോ ദിവസവും കാലത്ത് സിഗിരിയയുടെ മുകളിലേക്കു കയറുകയും വെകുന്നേരംവരെ അവിടെയിരുന്ന് നിരന്തരമായ ചർച്ചകളിലുടെയും ഭാവനയുടെ സാധ്യതകൾ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിയും കമ പുതുക്കി എഴുതുകയായിരുന്നു. മുന്നാമത്തെ ദിവസം സന്ധ്യയ്ക്ക് ദേവനായകി കോലത്തെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ വിവരങ്ങളെത്തക്കിലും കിട്ടുമോയെന്നറിയാൻ എല്ലാഗില ശ്രാമത്തിൽപ്പോയി. അവിടെനിന്നാണ് ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിന് സുസാന സുപിന കണ്ണുകിട്ടിയത്. പക്ഷേ, അവിടെയുള്ളവർക്കാർക്കും അത്തരമാരു ആചാരത്തെക്കുറിച്ച് യാതൊരു അറിവുമില്ലായിരുന്നു. മുന്നോ നാലോ തലമുറകൾക്കു മുമ്പ് അങ്ങനെയെന്നോ നടന്നിരുന്നതായി ചില പ്രായമായവർ പറഞ്ഞു. ക്രിസ്തി നുറുക്കണക്കിന് ഓപ്പഷനുകൾ തിരിച്ചും മറിച്ചും നോക്കിയതിനു ശേഷം നാലാം ദിവസം ഉച്ചയോടെ അവസാനമാരു തീരുമാനത്തിലെത്തി. അതനുസരിച്ച്, പുക്കതമായ തെളിവുകളില്ലെങ്കിലും ദേവനായകി മിത്തിനെ രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ കോലപാതകത്തിനോടു ബന്ധിപ്പിച്ച് സ്കീപ്പർ പുതുക്കിയെഴുതിയപ്പോൾ അതു ശ്രീലക്ഷ്മിയിലെ സ്ത്രീകളുടെ മുഴുവൻ കമയായിമാറി. ദേവനായകിയുടെ വളരെ വ്യത്യസ്തമായ ഭാവങ്ങൾ അവർ ഓരോരുത്തർക്കും കൃത്യമായി ചേർന്നു. രജനി സമാധാനത്തിന്റെ സന്ദേശവുമായി എല്ലാ ഹിംസകളെയും എതിർക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിൽ മറ്റു ചിലർ പ്രതികാരത്തിന്റെ ജ്പാലകളായി ആളിക്കേതെങ്കിലും എത്തുതര ത്തിലായാലും പെൺിന്റെ ഉടലോ മനസ്സാം വേദനിക്കുന്നതിനെതിരെയുള്ള പ്രതികാരംതന്നെ. പ്രഥമവും രതിയും കാരുണ്യവും ശാന്തിയും പ്രതികാരവുമെല്ലാം അതിൽ ഇടകലർന്നുകിടന്നു. ഒരു സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പു നടന്നുവെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ കമയ്ക്ക് പുതിയൊരു

മാനം ലഭിച്ചു. സ്കീപ്പർ പുതുക്കിയെഴുതിയതിൽ ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിന്റെ സംഭാവന നിസ്സാരമായിരുന്നില്ല. അവളാണ് തൈങ്ങളുടെ സർബ്ബാത്മക ഭാവത്ത് മുഴുവൻ സഹിച്ചത്. അർദ്ദരാത്രി സിഗിരിയയുടെ മുകളിൽ കയറണമെന്ന എന്തെല്ലാം വാശിമുതൽ ഹെലിക്കോപ്പറിൽ മണിക്കൂരുക്കളോളം സിഗിരിയയ്ക്കു ചുറ്റും വട്ടമിട്ട പറക്കാനുള്ള കീസ്റ്റിയുടെ ആഗ്രഹംവരെ അവളുടെ സഹായംകൊണ്ടാണ് നിഷ്പ്രയാസം നടന്നത്. ആ ദിവസങ്ങളിൽ അവളുമായി വളരെ അടുക്കാനുള്ള അവസരം കിട്ടി. അധികം സംസാരിച്ചില്ലെങ്കിലും പരസ്യരം കാണാതിരിക്കാൻ വയ്ക്കുന്നാരു തോന്തൽ തൈശർക്കൾ രണ്ടു പേരുക്കുമുണ്ടായി. സ്കീപ്പർ പുർത്തിയായ ദിവസം രാത്രി കീസ്റ്റി തൈശർക്കൊരു പാർട്ടി തന്നു. സ്പാഡാവികമായും ആർക്കിയോളജിസ്റ്റായിരുന്നു മുവുാമിതി.

ഹോട്ടൽ സിഗിരിയയിലെ ലോണിൽ പാർട്ടി അർദ്ദരാത്രിവരെ നീംബു. കീസ്റ്റി എല്ലാവരെയും ആവോളം പ്രശംസിച്ചു. ആർക്കിയോളജിസ്റ്റിന്റെ സേവനങ്ങളെ പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം എടുത്തു പറത്തു താനും കീസ്റ്റിയും രണ്ടുപേരും നന്നായി മദ്യപിച്ചു. ആൻ പതിവു പോലെ വളരെക്കുറച്ചേ കൂഴിച്ചുള്ളു. ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ് വെറുതെ ഫ്രൂട്ട് ജൂസ് മാത്രം കുടിച്ചിരുന്നു. മത്ത കലർന്ന പച്ചസാരിയും സ്പീവ് ലെസ് ഷൈസുമായിരുന്നു അവളുടെ വേഷം. സാധാരണ സിംഹള യുവതികളെപ്പോലെ അത്രപം തടിച്ച പ്രകൃതമായിരുന്നു അവർക്കും. മുപ്പതുകളിലേക്കു കടന്തിനാൽ സന്നദ്ധും തുള്ളുന്നി നിന്നു. പക്ഷേ, ആ നീം കണ്ണുകളിലെ പ്രലോഭിപ്പിക്കുന്ന നോട്ടമാണ് എന്ന കൂടുതലാകർഷിച്ചത്. ഒടുവിൽ ശുഭരാത്രി ആശംസിച്ച് പിരിയുന്നോൾ വേച്ചുവേച്ചു നടന്ന എന്ന അവളാണ് വീഴാതെ രൂമിലെത്തിച്ചത്. ആൻ അതുകണ്ട് എന്ന നോക്കി അർത്ഥംവെച്ചാനു പുതിയിരിച്ചു.

മുറിയിലെത്തിയശേഷം എന്താണ് സംഭവിച്ചതെന്ന് എന്നിക്കോർമ്മയില്ല. സ്പകാരുമായി സംസാരിക്കണമെന്നു പറത്തെ കാര്യങ്ങളെന്തെങ്കിലും അവർ പറത്തേതാ ആവോ? പിറ്റേഡിവസം കാലത്ത്

ഉണർന്നപ്പോൾ സുപിനയിൽ പറയുന്നപോലെ അർക്കിയോളജിസ്റ്റ് ഡിഗംബര വിശുദ്ധയായി എൻ്റെ മാറിൽ മയങ്ങകയായിരുന്നു. അവളെ ഉണർത്താതെ കുറേനേരം അങ്ങനെ നോക്കി കിടന്നു. പാർട്ടിക്കൽ നന്നായി ഒരുങ്ങിത്തന്നെയാണ് കള്ളി വന്നിരിക്കുന്നത്. മന്ത്രാരയിട്ട് കള്ളുകളിലെ ഇളം പച്ച ദീപി ഷാഡോ മനോഹരമായിരിക്കുന്നു. തൊൻ ആ കള്ളുകളിൽ മൃദുലമായി ചുംബിച്ചുകൊണ്ട് അവളെ ഉണ്ഠത്തി. അവൾ പാതിയുറ ക്കെത്തിൽ “ഗുഡ് മോർണിം പീറ്റർ” എന്നു പറത്ത് വീണ്ടും കള്ളുകളുടച്ചു. അപ്പോഴാണ് അവളുടെ യമാർത്ഥ പേരുംയില്ലാണോ എന കാര്യം തൊനോർത്തത്. അർക്കിയോളജിസ്റ്റ്, മാധ്യം എന്നാക്കേ മാത്രമാണ് ഇതുവരെ വിളിച്ചിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ ഇന്ന് അവസ്ഥയിൽ അവളെ അങ്ങനെ വിളിക്കുന്നത് ശരിയല്ലാണോ. പക്ഷേ, ഉണ്ഠന് കുളി കഴിത്തെ ഓരോ കോഫിയും കുടിച്ചിരിക്കുന്നോപ്പാൾ അവൾ ചോദിക്കാതെതന്നെ തന്റെ പേരു പറത്തു.

“ശരി, ഈനി എനിക്കു പറയാനുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറയാം. ഇന്നലെ രാത്രി അതോന്നും കേൾക്കാനുള്ള കഷമയുണ്ടായിരുന്നില്ലാണോ. തൊൻ ദേവനായകി.”

തൊൻ തെട്ടിപ്പോയി. എൻ്റെ തെട്ടൽ കണ്ടിട്ടാവണം അവളോന്ന് നിർത്തി. പക്ഷേ, നീമിഷങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സിലെ ഉർക്കളു മരച്ചു വെക്കാനെന്നിക്ക് കഴിത്തു.

“വെറുതെ ഫ്രൂട്ട് ജൂസും കുടിച്ച് അക്ഷമയായി പാർട്ടി തീരാൻ കാത്തിരുന്നതാരായിരുന്നു? ”

“പാവം കുറെക്കാലമായി പട്ടിണിയാണ് നീ, നില്ലാരു സദ്യ കൊടുക്കണമെന്ന് അനുരാധ പ്രത്യേകം പറത്തിരുന്നു.”

“പട്ടിണി ഓരാൾക്കു മാത്രമല്ലാണോ.”

“ശരി ശരി.... ഈനി അതിലോരു തർക്കം വേണ്ട. തൊൻ ദേവനായകി. പക്ഷേ, നിംബു കുടുകാരിയെപ്പോലെ ആണ്ടാൾ ദേവനായകിയല്ല; വെറും ദേവനായകി. മുത്തഴി എന്ന അങ്ങനെയാണു വിളിച്ചിരുന്നത്. മമ്മിയുടെ വീടിലെ സ്ത്രീകൾ പരമ്പരാഗതമായി ആ പേരുപയോഗിച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ഡാഡിക്കും മമ്മിക്കും അത്തരെ പോരെന്നു തോന്നി. അവരെന്നിക്ക് ജുലിയർ

ഡിസുസ് എന്നു പേരിട്ടു. തോൻ പറയാനുണ്ടെന്നു പറത്തെത്തർ മറ്റു ചീല കാരുങ്ങേണ്ടാണ്.

കഴിത്തെ മുന്നുനാല് വർഷങ്ങളായി ശ്രീലങ്കയിൽ SSF (Save Sri Lanka from Facism) എന്നാരു പ്രസ്ഥാനം ശക്തി പ്രാപിച്ചുവരികയാണ്. കഴിത്തെ കൊല്ലം മകൻ മരിച്ചതിനു ശ്രേഷ്ഠം തൊന്തും അവരോടൊപ്പമുണ്ട്. ഫേസ്ബുക്കിലെ ഓൺലൈൻ കൃംപയിനായിട്ടാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനം രൂപം കൊണ്ടത്. രാഷ്ട്രീയസാഹചര്യങ്ങൾ വളരെ പ്രതികുലമായതിനാൽ രഹസ്യമായിട്ടാണ് SSF നേരു പ്രവർത്തനം. വ്യാജപ്പേരെലുകളിലുടെ വളരെ തന്ത്രപരമായിട്ടാണ് തങ്ങൾ മുന്നോട്ടു പോകുന്നത്. ചരിത്രപരമായ രൂപകങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് സ്വാധീനിച്ചു കമറ്റുകളുമെല്ലാം. സ്വാലിനെ ഹിറ്റലർ തോൽപ്പിച്ച യുദ്ധമെന്നാണ് ഈഫോറിനേഷ്ററി പറയുക. കൊല്ലപ്പേട്ട സ്വാലിനെയും കൊന്ന ഹിറ്റലരെയും തങ്ങൾ ഒരുപോലെ എതിർക്കുകയാണ്. എന്നാൽ ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിന് കൃത്യമായാരു നേതൃത്വമോ സംഘടനാ സംവിധാനമോ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. അമവാ ഉണ്ടക്കിൽത്തനെ അതിനേഷ്ററി എന്നിക്കരീയില്ല. യുവതീയുവാക്കളാണ് ഈ പ്രസ്ഥാനത്തിൽ സജീവമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. പ്രസിഡന്റിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഫാസിസ്റ്റ് സർക്കാരിൽ നിന്ന് ഈ രാജ്യത്തെ മോചിപ്പിക്കുകയെന്നതാണ് ലക്ഷ്യം. അതുപോലെതന്നെ ഫാസിസ്റ്റുകളായ ഇയക്കത്തിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനെ പ്രതിരോധിക്കുകയും. ടുണീഷ്യയിലും ഇംജിനീയറുമാക്കി നടന്ന ജനാധിപത്യമുന്നോട്ടേള്ളോലെതന്നെയാണിതും. ഇംജിനീയർിൽ ഫ്രോസ്റ്റി മുഖ്യാർക്ക് എന്ന പൊതുശത്രുവിനെതിരെയായിരുന്നു സമരം. നിർദ്ദാഗ്യവശാൽ ഈവിടെ ഒരേ സമയം രണ്ട് ശത്രുകളുണ്ട്. ചെക്കുത്താനും കടലിനുമിടയ്ക്കല്ല രണ്ടു ചെക്കുത്താനാർക്കിടയിൽ. കടലിന്റെ നടുവിലാണ് ഈ കൊച്ചു രാജ്യം. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ തങ്ങളെ സഹായിക്കാമോ?”

“ജുലിയർ ഫൂതു സഹായമാണ് എന്നിൽനിന്നു
പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത്?”

“കുലയെ എങ്ങനെ ഹാസിസത്തു
പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള അയുധമാക്കാമെന്ന്
നിങ്ങളേപ്പാലെയുള്ള കലാകാരന്മാർക്കല്ലേ
കൂടുതലറിയുക. പിന്നെ വിരോധമില്ലക്കിൽ ഈ
സീനിമയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ കഴിയുന്നതുവരെ എൻ്റെ
സേവനം നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുണ്ടെന്ന് സർക്കാരിനെ
അറിയിച്ചാൽ നന്നായിരുന്നു. എനിക്കു കുറച്ചുകാലം
ഒന്നേറ്റു ഗിക്ക് ചുമതലകളിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞതു
നിൽക്കാമല്ലോ.”

“അതിൽ സന്തോഷമെയുള്ളു. പക്ഷേ, ഒരു നിബന്ധന:
സേവനം മുഴുവൻസമയമായിരിക്കണം.”

“അതിലെന്താണു സംശയം?” കീസ്റ്റിക്ക് അൻ എന്ന
പോലെ പീററിനൊരു ജുലിയർ.

“പക്ഷേ, എനിക്കൊരു രോമിയോ അവാൻ
സാധിക്കുമോയെന്ന് സംശയമാണ്.”

“ഈനലെ രാത്രി കഴിഞ്ഞതോടെ എനിക്ക് അത്തരം
സംശയങ്ങളാക്കേ മാറി.”

ജുലിയർ സന്തോഷത്തോടെ എഴുന്നേറ്റ് എൻ്റെ
അടുത്തേക്കു വന്നു. താനവളെ സോഫ്റ്റൈൽ എൻ്റെ
അരുകിലേക്കിരുത്തി. യഥാർത്ഥ ദേവനായകിയെ
ഇതുവരെ കണ്ണത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ലക്കിലും മറ്റാരു
ദേവനായകിയെ കിട്ടിയതിൽ ചെറിയ സന്തോഷം
തോന്തി. ജീവിതം മുഴുവൻ അല്ലത്തുല്ലത്ത് അവസാനം
തന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനം കണ്ണത്തിയ യാത്രികയെപ്പാലെ
അവളെനെ തോളത്ത് തല ചായ്ച്ചു. അവളുടെ ചുരുണ്ട
മുടിയിൽ വിരലുകളോടിച്ച് എൻ്റെ കമ മുഴുവൻ
താനവളോട് പറഞ്ഞു. അമ്മയെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഒരു
തുള്ളി കണ്ണുനീർ താനറിയാതെ അവളുടെ
കവിളിലേക്കു വീണു. അവൾ തലയുയർത്തി എന്നെ
നോക്കി. ഒരു നീംബ് ചുംബനത്തിലും അവൾ
ചോദിക്കാൻ തുടങ്ങിയ ചോദ്യത്തിന് താൻ മറുപടി
നൽകി.

ബേപ്പ് ഹാസ്സ് സമയത്തുതന്നെ ജുലിയറിന്റെ കാര്യം
കീസ്റ്റിയുടെ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അവർക്ക്

രണ്ടുപേരക്കും വലിയ സന്തോഷമായി. മേരിക്കായിരുന്നു അധികം സന്തോഷം. കുറീസി ഉടനെ സമരവീരയെ വിളിച്ച് കാര്യം അവതരിപ്പിച്ചു. സ്കീപ്പർ പുർത്തിയായെന്നും അടുത്ത മാസം ഷുട്ടിൽ തുടങ്ങാമെന്നും കേട്ടപ്പോൾ അയാൾക്ക് സമാധാനമായി. ജുലീയറ്റിനെ സിനിമയുടെ വർക്ക് തീരുന്നതുവരെ ഞങ്ങളുടെ ടീമിൽ പ്രവർത്തിക്കാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഉത്തരവ് മണിക്കൂറുകൾ കുള്ളിൽ ഫാക്ട് ചെയ്യു തന്നു. ആ നിമിഷം മുതൽ ജുലീയറ്റ് എന്തെല്ലാം സഹിരമായി താമസമാരംഭിച്ചു.

ഒരേ സമയത്ത് അകലെ കൊള്ളംബോ നഗരത്തിൽ സ്റ്റോർ എല്ലാംഡിലെ ചേരിപ്പേരേശത്ത് പകുതി തകർന്നൊരു കെട്ടിടത്തിലെ കുടുസു മുറിയിൽ പതിനേണ്ടാളം ചെറുപ്പക്കാൻ ഒരുക്കുടിയിരുന്നു. അവരിൽ തമിഴരും സിംഹളരും മുസ്ലിങ്ങളുമുണ്ടായിരുന്നു. മുറിയുടെ കതകുകളും ജനാലകളും ഭദ്രമായി അടച്ചിരുന്നതിനാൽ ഒരു വശത്തെക്ക് ചെരിച്ചു വെച്ചു ചെറിയ എൽ.എ.ഡി.പാസിഞ്ച് വെളിച്ചും മാത്രമേ മുറിക്കൈത്തുള്ളൂ. ഗായത്രി പരേര വളരെ പതിനേര ശബ്ദത്തിൽ അവരോടു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി:

“വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ചർച്ചചെയ്യാനാണ് ഈ നമ്മളിവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്നത്. സേവ ശ്രീലക്ഷ ഫ്രോ ഫാസിസം (SSF) എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഒരു ഹേസ്റ്റബുക്ക് കാമ്പയിൻ എന്നതിനപുരോത്തേക്ക് എങ്ങനെ കൊണ്ടുപോകണമെന്നതാണ് നമ്മുടെ മുന്നിലുള്ള പ്രശ്നം. രാജുത്തിന്റെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലായി നാനുറിലേരെ സ്ഥലങ്ങളിൽ SSF ന് ശാവകളുണ്ട്. കാന്യ, ബീട്ടു, മറ്റ് യുറോപ്പൻ രാജുങ്ങൾ, ആസ്ത്രോപിയൻ, അതിന്തെലിയ എന്നിവിടങ്ങളിലായി ആയിരത്തിലേരെ ശാവകൾ വേറെയുമുണ്ട്. ശ്രീലക്ഷയുടെ ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സിംഹളൻ, തമിഴൻ, മുസ്ലിങ്ങൾ എന്നീ

വേർത്തിരിവുകളില്ലാതെ കുറെ ചെറുപ്പക്കാർ
 ജനാധിപത്യത്തിനും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും
 ഒത്തുചേരുകയാണ്. ഭാഗ്യവശാൽ ഇന്നത്തെ
 ലോകത്തിൽ അത്തരത്തിലുള്ള മുന്നേറങ്ങേശ്രക്ക്
 സമൂഹത്തിൽ കാര്യമായ ചലനങ്ങൾ സ്വീകരാൻ
 കഴിയുന്നുണ്ട്. ടുണീഷ്യയിലും ഇഞ്ജിനീയർലും
 ലിബിയയിലും സമീപകാലത്തു നടന്ന ജനകീയ
 മുന്നേറങ്ങേശ്ര അതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. ഇരുപതും
 മൂപ്പത്തും വർഷം ഭരിച്ച ഏകാധിപതികളായ
 ഭരണാധികാരികളിൽനിന്ന് ജനങ്ങേശ്ര അധികാരം
 പിടിച്ചെടുക്കുന്നതാണ് നമ്മൾ അവിടെ കണ്ടത്.
 ഇന്ത്യയിലും അതുപോലെയുള്ള ചില പ്രസ്ഥാനങ്ങേശ്ര
 രൂപം കൊള്ളുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ
 സ്ഥിതിഗതികൾ അതിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യസ്തമാണ്.
 മൂപ്പത്തു കൊല്ലേതൊള്ളം നീം അടിയന്തരാവസ്ഥയ്ക്കു
 ശ്രേഷ്ഠമാണ് ഇഞ്ജിനീയർമാരുടെ മുഖ്യക്രമിന്ന് ഭരണത്തിൽ നിന്ന്
 താഴെയിരുന്നേണ്ടി വന്നത്. ലിബിയയിൽ കേണൽ
 ഗ്രൗണ്ടിയുടെ ഭരണം അതിലുമേരെക്കാലം
 നീംകുന്നിന്നതാണ്.

ଭରଣ୍ୟିକାରିକଲ୍ପନା ଅନୁଭବରେ କୋଣ୍ଠ ଜନଙ୍ଗଶୀ
ପୋରୁତିମୁଦ୍ରିତିକୁ ଶେଷମାଣ ଜନଙ୍ଗଶୀ ଅଧିକାରର
ପିଟିଚ୍‌କୁ ପାଇବାକାହିଁ ନାହିଁ.

“ശ്രീലക്ഷ്മീയിലെ സാഹചര്യം അതിൽനിന്ന് വളരെ
വ്യത്യസ്തമാണ്. കാൽനുറാണ് നീണ്ടുനിന്ന് ഇഷ്ടപ്പോരിൽ
വിജയശ്രീലാളിതനായ പ്രസിദ്ധന്തിനു സാമാന്യം നല്ല
ജനപിതുണ്ടായുണ്ട്. സിംഹഭ്രംഗ സമുഹത്തിലെ
ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും, എന്തിന് ചെറുപ്പക്കാർപ്പോലും,
അദ്ദേഹത്തെ പിന്തുണായ്ക്കുന്നുണ്ട്. ബുദ്ധമത
സ്ഥാപനങ്ങളും സന്ധാരി സമുഹവും അദ്ദേഹത്തെ
തങ്ങളുടെ രക്ഷകനായിട്ടാണ് കാണുന്നത്.
സൈന്യത്തിലെ വലിയൊരു വിഭാഗം
അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പമാണ്. കോർപ്പറേറുകൾക്ക് ഏറെ
പ്രിയങ്കരനാണെന്നേറും. ഇന്ത്രനാഷണൽ കാസിനോ
ബിസിനസ്കാരുടെ ഉറ്റതോഴൻ. ഇസ്വായേൽ, ചെന്ന
മുതലായ രാജ്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ
താത്പര്യസംരക്ഷണത്തിനായി അദ്ദേഹത്തെ

കൈയ്യയച്ച സഹായിക്കുന്നുണ്ട്. ഇയക്കത്തിന്റെ
മനുഷ്യത്വരഹിതമായ പ്രവർത്തനങ്ങളോടുള്ള വിരോധം
പൊതുവേ സമാധാനകാംക്ഷികളായ സാധാരണ
കാർക്കിടയിൽ അദ്ദേഹത്തിനു വലിയ
പിന്തുണയുണ്ടാകാൻ കാരണമായിട്ടുണ്ട്.
മുഖ്യാർക്കിനേയോ ഗദാഫിയേയോപോലെ ജനങ്ങളാൽ
പുർണ്ണമായി വെറുക്കപ്പെട്ടവന്നു പ്രസിദ്ധമാണ് എന്ന
യാമാർത്ഥ്യം നമ്മൾ മനസ്സിലാക്കണം.

പിന്നെയെന്തിനാണ് നമ്മൾ അദ്ദേഹത്തെ
എതിർക്കുന്നത്? വളരെ കൃത്യമാണ് ഉത്തരം.
ലോകചരിത്രത്തിലെ ഏറ്റവും സമർത്ഥനായ
എക്കാധിപതിയാണ് അദ്ദേഹം. വെളുത്ത കുപ്പായത്തിനും
വെളുക്കെയ്യുള്ള ചിരിക്കും പിന്നിൽ ഹാസിസത്തിന്റെ
പല്ലും നവവും വ്യക്തമായി കാണാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ
എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ഹാസിന്റെ സ്വഭാവമുള്ളതാണ്.
എതിർപ്പിന്റെയും വിയോജിപ്പിന്റെയും ശമ്പൂങ്ങളെല്ലാം
തന്റപുർവ്വം അടിച്ചുമർത്തുകയാണ്.
അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും ആവിശ്വാരസ്വാതന്ത്ര്യവും
പുർണ്ണമായും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.
സത്യസന്ധമായ പത്രപ്രവർത്തനം അസാധ്യമാണിവിട.
ലസാന്ത വിക്രമതുംഗയേഴ്വാലെ നിരവധി
പത്രപ്രവർത്തകരാണ് കഴിത്തെ ഏതാനും
വർഷങ്ങളിലായി കൊല്ലപ്പെട്ടത്. അതുപോലെതന്നെ
ലോകം കണ്ണ ഏറ്റവും വലിയ യുദ്ധിക്കുറവാളികൂടിയാണ്
അദ്ദേഹം. ഇന്ത്യയോരിൽ സുമാർ മുകാഡ് ലക്ഷ്യത്തോളം
സാധ്യ മനുഷ്യരെ കൊന്നാടുക്കയ്യും അതിന്റെ
മുന്നോ നാലോ ഇരട്ടിയാളുകളെ
അഭയാർത്ഥികളുക്കയ്യും ചെയ്തിന്റെ പുർണ്ണമായ
ഉത്തരവാദിത്തം അദ്ദേഹത്തിനാണ്. അന്താരാഷ്ട്ര
സമൂഹം മുഴുവൻ അപലാപിച്ചിട്ടും അത്
ആളുന്നരപ്പഴമാണെന്നു പറത്തെ സ്വയം
സ്വാധീകരിക്കുകയാണ് നമ്മുടെ പ്രസിദ്ധമാണ്.
കുടുംബസ്വപത്തിൽ തന്റെ ഭാഗം ചോദിച്ച
സഹോദരനെയും ഭാര്യയെയും കുഞ്ഞുങ്ങളെയും
കൊന്നു കുഴിച്ചുമുടിയ ശ്രേഷ്ഠം അത് കുടുംബത്തിന്റെ
ആളുന്നര കാര്യമാണെന്നു പറയുന്ന ജേപ്പണാണ് ഈ

പ്രസിഡ്ന് അനുജൻ പിടിവാഗിക്കാരനും
റഹിയുമായിരുന്നുവെന്നത് അയാളുടെ ഭാര്യയെ
മാനദംഗപ്പെടുത്താനും കുത്തുങ്ങലെ
കൊന്നാടുക്കാനുമുള്ള നൃായ മാകുന്നില്ലല്ലോ.

പ്രസിഡ്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത ബന്ധുക്കളും
ചേർന്നാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ഭരണം മുഴുവൻ
നിയന്ത്രിക്കുന്നത്. ഗോത മിലിട്ടറിയും നഗരവികസനവും
ബേസിൽ ധനകാര്യം എന്നിങ്ങനെ പ്രസിഡ്നിന്റെ 39
ബന്ധുക്കൾ പ്രധാന അധികാര കേന്ദ്രങ്ങളിലുണ്ട്.
മിലിട്ടറിയും നഗരവികസനവും തമിലുള്ള
ബന്ധമെന്നാണെന്ന് വന്നതോതിൽ കുടിയേണിപ്പിക്കൽ
നടക്കുന്ന ഈ സേവ് ഏലപ്പണിയിലെ ചേരികളിൽ
ജീവിക്കുന്നവർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലാക്കുന്ന
കാര്യമാണ്. ഈഫക്ഷ്യോറിൽ മിലിട്ടറിയുടെ പുരണ്ണമായ
നിയന്ത്രണം ഗോതകായിരുന്നു. പഴയ പട്ടാളക്കാരനായ
അയാളാണ് ശ്രീലങ്ക മിലിട്ടറിക്ക് ഇയക്കത്തിന്റെ
നേതൃത്വത്തെ ഉമ്മുലനം ചെയ്യാനുള്ള ഉത്തരവ്
നൽകിയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. വിജയാഹ്ലാദത്തിൽ
സമനിലതെറ്റിയ സർക്കാർ സുപ്രീം കോടതി ചീഫ്
ജസ്റ്റിസിനെ ഇപ്പോൾ ചെയ്യുന്ന സ്ഥിതിയിൽവരെ
കാര്യങ്ങളെത്തിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ഗോതയുടെ
നഗരവികസന വകുപ്പിന് ലക്ഷ്യിലെ ഏതു ഭൂമിയും
എറ്റെടുക്കാൻ അധികാരം നൽകുന്ന ബില്ല് സംബന്ധിച്ച്
കേസിൽ സർക്കാരിനെതിരെ വിധി പറഞ്ഞതാണ്
ശ്രിരാമി ബണ്ടാരനായകെ ചെയ്ത കുറം. ഈഫഷ്യോറിലെ
സേനാതലവൻ ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റ്,
പ്രസിഡ്നിനെതിരെ തിരിത്തപ്പോൾ പിടിച്ച്
തുറുക്കില്ലച്ചതും നമ്മൾ കണ്ടതാണ്.

ഈതിനു സമാനരമായിത്തന്നെന്നയാണ് സർക്കാരിന്റെ
വിദ്യാഭ്യാസ സാംസ്കാരികരംഗങ്ങളിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ.
വളരെ ആസൂത്രിതമായിട്ടാണ് ഓരോ കാര്യങ്ങളും
നടപ്പാക്കുന്നത്. ചരിത്രം തീരുത്തിയെഴുതാനുള്ള വലിയ
ശ്രമങ്ങളാണ് നടക്കുന്നത്. മഹാവംശ മിത്തിന്
ബലംപോരെന്നു തോന്തി ആർക്കിയോളജി
സിബാർക്ക് മെന്റീലെ ശിക്കിട്ടിക്കളെ ഉപയോഗിച്ച് ഒരു
വ്യാജചരിത്രംതന്നെ തയ്യാറാക്കുകയാണ്. നമ്മുടെ

കലയും സംഗീതവും, എതിന് സിനിമവരെ, സർക്കാർ അതിനു വേണ്ടി വളരെ സമർത്ഥമായി മാനിപ്പുലേറ്റ് ചെയ്യുകയാണ്. അതിന്റെ ഫോറുവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ് രജനി തിരഞ്ഞാമയുടെ ജീവിതത്തെക്കുറിച്ച് ഗവൺമെന്റ് കോപ്പൊധ്യുസറായി Woman Behind the Fall of Tigers എന്നപേരിൽ സിനിമയെടുക്കുന്നത്. രജനി മുന്നോട്ടു വെച്ച് നിലപാടുകൾക്ക് യാതൊരു വിലയും കല്പിക്കാത്ത പ്രസ്തിയൽക്കും കൂടുതും അവരുടെ ജീവിതക്കമ ഇയക്കേതെത്തു ആക്ഷേപിക്കാനുള്ള ആയുധമെന്ന നിലയിലാണ് ഉപയോഗിക്കുന്നത്.

ഈ രാജ്യം ഒരു വലിയ ഭൂരംത്തിലേക്കു പോവുകയാണെന്ന സത്യം നമ്മളെങ്കിലും തിരിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഹാസിസമെന്ന ഭൂരംതമാണെത്. ഇന്ത്യൻ വാസ്തവത്തിൽ രണ്ട് ഹാസിസ്സുകൾ തമ്മിലാണു നടന്നത്. അതിൽ കൂടുതൽ ശക്തനായ, സ്നേറ്റിന്റെ അധികാരമുള്ള ഹാസിസ്സ് ജയിച്ചുവെന്നേയുള്ളൂ. ജയിച്ച ഹാസിസ്സ് തോറു ഹാസിസ്സിനെക്കാൾ അപകടകാരിയാവുന്നത് അധാർക്കൾ നമ്മുടെ സമൂഹത്തിലെ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ പിന്തുണയുള്ളതുകൊണ്ടാണ്. ജനാധിപത്യവീശ്വാസികളായ നമൾ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അടിപ്രായങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുകയും താൽപര്യങ്ങൾക്കുനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുകയുമല്ലേ വേണ്ടതെന്ന് ചിന്തിക്കുന്നവരുണ്ടാകാം. അവിടെയാണ് ചരിത്രം നമുകൾ മാർഗ്ഗദർശകമാകേണ്ടത്. ഹിറ്റ്‌ലറുടെ നാസിപാർട്ടി ജർമ്മനിയിൽ വലിയ ഭൂരിപക്ഷത്തോടെയാണ് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടത്. ടുണീഷ്യയിൽ ബെൻ അലിയും ഇംജിനീയർ ഹോസ്റ്റി മുഖാറക്കും ഓരോ തിരഞ്ഞെടുപ്പിലും 90 ശതമാനത്തിലേറെ വോട്ടു നേടിയാണ് ജയിച്ചിരുന്നത്. ഈ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ കണക്കുകൾ വ്യാജമാണെന്ന ആക്ഷേപം വേറെയുണ്ട്. എന്തായാലും ഭൂരിപക്ഷം യാമാർത്ഥ്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുകയും തെറ്റായ വഴിക്കു പോവുകയും ചെയ്യാൽ അതു തിരുത്താനുള്ള ബാധ്യത നമ്മളേപ്പോലെയുള്ളവർക്കുണ്ട്. അതു നമ്മുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്.

രാജ്യം നേരിട്ടന് പ്രഫോസി ഇത്തയേറെ
ഗുരുതരമാണെങ്കിലും SSF ന് സ്വതന്ത്രമായി
പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയാണെപ്പോൾ
നിലനിൽക്കുന്നത്. പ്രസിഡന്റിനെ വിമർശിച്ചാൽ നമ്മൾ
ഇയക്കെത്തിന്ത്തേയോ JVP യുടെയോ ആളുകളാണെന്ന്
ആക്ഷേപിക്കേണ്ടും. പിന്ന നിരീക്ഷണവും അനുസൂതി
കൊലപാതകങ്ങളുമാവും. നമ്മൾ അതല്ല എന്ന് ജനങ്ങളെ
ബോധ്യപ്പെടുത്തുകയെന്നതാണ് SSF ന്റെ മുന്നിലുള്ള
ആദ്യത്തെ വെള്ളുവിളി. ഓൺലൈൻ കാമ്പയിൻ
കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തുകതന്നുണ്ടാണ് അതിനുള്ള
പ്രധാനമാർഗ്ഗം. പിന്ന എന്നും നേരിട്ടാനുള്ള ദൈര്ഘ്യവും
കരുത്തം ആർജിക്കുകയും വേണം. ഇന്നുബേജിൽ നാളേ
സർക്കാരിനെതിരെ വലിയൊരു ജനകീയ മുന്നേറ്റത്തിന്
നമ്മൾ തയ്യാറെടുക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ ദില്ലി
ബലാൽസമാഗ്രി കേസിൽ ജനങ്ങൾ തെരുവിലിരിക്കേണ്ടത്
കണ്ടില്ല. അത്തരത്തിലോരു മുന്നേറ്റം കൊള്ളംബോ
തെരുവുകളിൽ നടക്കണം.

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മുന്നിൽ അത്തരമൊരു
സാധ്യതയുണ്ട്. കോമൺ വെൽത്ത് ഉച്ചകോടി അടുത്ത
നവംബരിൽ കൊള്ളംബിൽ വെച്ച് നടക്കുക യാണ്.
പ്രസിഡന്റ് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അന്താരാഷ്ട്ര
സമൂഹത്തിന്റെ അംഗീകാരം നേടാനുള്ള
അവസ്രമായിട്ടാണ് അതിനെ കാണുന്നത്. പക്ഷേ,
നമ്മളൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹാസ്തിന്റെ രീതികളോട്
പ്രതിഫേഡിക്കാനുള്ള അവസ്രമായി ഉപയോഗിക്കാൻ
തീരുമാനിച്ചിരിക്കുകയാണ്. ശ്രീലങ്കയുടെ വിവിധ
ഭാഗങ്ങളിലായി പതിനായിരത്തൊളം ചെറുപ്പക്കാർ
നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ട്. അതിലിട്ടോ പേര് വിദേശ
രാജ്യങ്ങളിലുമുണ്ട്. കാനഡ, ബീട്ടു, ആസ്ത്രേലിയ
എന്നിവിടങ്ങളിലാണ് നമുക്ക് ഏറ്റവുമധികം
പിന്തുണയുള്ളത്. യു.കെ.യുടെ പ്രധാനമന്ത്രിപോലും ഒരു
പരിധിവരെ നമ്മളെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നുണ്ട്. ഈ
പ്രതിഫേഡം എങ്ങനെ വേണമെന്ന കാര്യത്തിൽ
നിങ്ങളോരുത്തരുടെയും നിരദ്ദേശങ്ങൾ വളരെ
പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്. അത് ഇന്നത്തെ ചർച്ചയിലുടെ
ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വരുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.”

ഗായത്രി സംസാരിച്ചു കഴിത്തെ ശ്രേഷ്ഠം കുറച്ചു നേരത്തെക്കൊരു നീണ്ട നിഘ്നബൃതയായിരുന്നു. പിന്നീട് വളരെ നേരം ചർച്ച തുടർന്നെങ്കിലും അർക്കും കൃത്യമായൊരു നിർദ്ദേശം മുന്നോട്ടു വെക്കാൻ കഴിത്തില്ല. മുന്നോ നാലോ ദിവസത്തിനു ശ്രേഷ്ഠം വീണ്ടും കുടാമെന്നും അപ്പോൾ നിർദ്ദേശങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യാമെന്നും പറത്തേ എല്ലാവരും തൽക്കാലത്തെക്ക് പിരിയാൻ തീരുമാനിച്ചു. അപ്പോൾ അതുവരെ പുറകിൽ നിഘ്നബൃന്ധായി തുരുന്ന പീര മുഹമ്മദ് എഴുന്നേറ്റ്, ‘നിങ്ങൾക്ക് കേൾക്കാൻ വിരോധമില്ലങ്കിൽ എന്നിക്ക് ചില കാര്യങ്ങൾ പറയാനുണ്ട്’ എന്നു പറത്തു. എല്ലാവരും അകാംക്ഷയോടെ പീര മുഹമ്മദിന്റെ വാക്കുകൾക്കായി കാതോർത്തു.

“സീംഹാള ദേശീയത അതിന്റെ ഏറ്റവും നീചമായ തലത്തിലേക്ക് വളരുന്നുവെന്നതാണ് ഈ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രശ്നമെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. പ്രസിദ്ധിന്റെ ഹാസില്ല് പ്രവണതകൾ അതിന്റെ ഭാഗമാണ്. ശ്രീലങ്കയിലെ ബുദ്ധില്ലുകൾ ബുദ്ധനെ മറന്നിരിക്കുന്നു. ശ്രീബുദ്ധന്റെയല്ല അനഗാരിക ധർമ്മപാലയെപ്പാലെയുള്ള ഹംഡെമൺഡില്ലുകളുടെ ചിന്തകളാണ് ഈപ്പോൾ പ്രസിദ്ധിനെ നയിക്കുന്നത്. ഹിന്ദുക്കളായ തമിഴരെ അടിച്ചുതുക്കിയതിനു ശ്രേഷ്ഠം അവരിപ്പോൾ മുസ്ലിങ്ങൾക്കു നേരേ തിരിത്തിരിക്കുകയാണ്. ബുദ്ധ ബല സേന എന്ന സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ അതിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ഉദാഹരണമാണ്.”

വിഷയം മറ്റാരു വീക്ഷണ കോണിലെത്തിയപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വലിയ താത്പര്യമായി. “ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രതാപകാലത്ത് ജാഹ്നവിൽ നിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കപ്പെട്ടതോക്കെ മറന്നുവോ?” എന്ന ചോദ്യവുമായി ഗായത്രി ഇടപെടപ്പോൾ പീര മുഹമ്മദ് വളരെ വിശദമായിത്തന്നെ മറുപടി പറത്തു:

“അതൊരിക്കലുമെന്നിക്കു മറക്കാൻ കഴിയില്ല. ആ ദുരന്തം മറ്റാരു രൂപത്തിൽ കൊള്ളിബിലും ആവർത്തിക്കപ്പെടുമോയെന്ന ഭയംകൊണ്ടാണ് BBS നെപ്പറ്റി പറത്തുത. ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ

ഇടതു വിളവപാതയിൽനിന്നു വൃത്തിചലിച്ച് ഹൈസ്വാഹിനി സ്ഥാപിക്കിയിരിച്ചപ്പോഴാണ് അവർ മുസ്ലിങ്ങൾക്കെതിരെ തിരിത്തെത്ത്. സിംഗളു ഹാസിസവും ഇപ്പോഴത്തെ രീതിയിൽ ശക്തിപ്രാപിച്ചാൽ സ്പാബാവികമായും മുസ്ലിങ്ങളായിരിക്കും അതീൻ ഇരകൾ. ഇയക്കത്തിന്റെ കിഴക്കൻ മേഖലയിലെ നേതാവായിരുന്ന കരികാലനാണ് മുസ്ലിങ്ങൾക്കെതിരെയുള്ള അക്രമങ്ങൾക്ക് തുടക്കം കുറിച്ചത്. മട്ടക്കളപ്പിൽ തുടങ്ങി കിള്ളിനോച്ചിയിലും മുഫുവൻ അട്ടിപ്പായിച്ചതിനു ശേഷം അവസാനമാണ് അവർ ജാഫ്രയിലെ മുസ് ലിങ്ങളുടെ നേരേ തിരിത്തെത്ത്.

തൊന്ന് ജാഫ്ര ഉസ്താനിയ കോളജിലെ വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. ജാഫ്രയിലെ മുസ് ലിം വിദ്യാർത്ഥികൾ പ്രധാനമായും അവിടെയായിരുന്നു പഠിച്ചിരുന്നത്. ഉസ്താനിയ കോളജേജനാണ് പേരേക്കിലും 1800 കുട്ടി കൾ പഠിക്കുന്ന റായർ സെക്കണ്ടറി സ്കൂളായിരുന്നു അത്. 1990 കുടോബർ മുസ്തിന് കാലത്ത് എല്ലാ മുസ് ലിങ്ങളും ഉച്ചയ്ക്കു പറ്റണ്ടു മണിക്ക് ഉസ്താനിയ കോളജ് ഗ്രാംഡിൽ റാജരാക്കണമെന്ന് ഇയക്കത്തിന്റെ ആളുകൾ മെക്കിൽ അനുഭവിച്ച് ചെയ്യു പോയി. മുസ് ലിങ്ങൾ തിങ്കിപ്പാർക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളിലെ ഓരോ ദ്രോഹവിലും വന്ന് അവർ പ്രത്യേകം അനുഭവിച്ചുമെന്തു നടത്തി. ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനരീതികളിയാവുന്നതിനാൽ ഭയന് എല്ലാവരും കൃത്യസമയത്തുതന്നെ അവിടെ റാജരായി. ശാപ്പാണ്ടത്തിലെ ഇയക്കത്തിന്റെ നേതാവ് ആഞ്ചേരിയാണ് തങ്ങളെ അഭിസംബോധന ചെയ്ത്. മുസ് ലിങ്ങൾ ഒറ്റു കാരാണ്ണനും കച്ചുവടാവശ്യങ്ങൾക്കായി കൊള്ളംബിൽ പോയി വരുന്ന മുസ് ലിങ്ങളാണ് ഇയക്കത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി സർക്കാരിനു വിവരങ്ങൾ നൽകുന്നതെന്നും അയാൾ ദേശ്യത്തോട് പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് തമിഴ്ക്കളുടെ സുരക്ഷയക്കായി എല്ലാ മുസ് ലിങ്ങളും രണ്ട് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ ജാഫ്ര വിട്ടുപോക്കണമെന്ന് ആജത്തോപിച്ചു. എൻ്റെ ഉപ ഉർപ്പേട ചില മുസ് ലിം

ചെറുപ്പക്കാർ അതു ചോദ്യം ചെങ്ങല്ലോൾ അതിന്റെയേരിൽ
അകാശത്തേക്ക് വെടിവെക്കുകയും പോകാൻ
വിസമ്മതിക്കുന്നവർക്കെതിരെ കടുത്ത
നടപടികളുണ്ടാകുമെന്ന് അതേകൊഴിക്കുകയും ചെയ്യു.

ഉള്ളയെയും മറ്റു രണ്ടുപേരെയും കൈകകൾ
പുറക്കിലേക്കു കെട്ടി വെടിവച്ച്
കൊല്ലാനൊരുങ്ങിയപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരെല്ലാം ചേരിന്
'വേണ്ട അവരെ കൊല്ലുത്. തെങ്ങെല്ലാം ഒഴിത്തു
പോയെങ്കാളളാം' എന്ന് ഉറക്കെ കരഞ്ഞു പറഞ്ഞു.
തുടർന്ന് തെങ്ങെല്ല വരിവരിയായി നിർത്തി കയ്യിലെ
വിലപിടിപ്പുള്ള സാധനങ്ങെല്ലാം പിടിച്ചെടുത്തു. വെറും
നൂറ്റിയുമതു രൂപയും ഒരു ജോഡി ഡ്രസ്സും മാത്രമാണ്
കുടക്കൊണ്ടുവരാൻ അനുവദിച്ചത്. തുടർന്ന് അവർ
തെങ്ങളുടെ വീടുകളെല്ലാം കൊള്ളയടിച്ചു. അവിടെ
നിന്നു കിടിയ സാധനങ്ങൾ ഇയക്കത്തിന്റെ മകൾ
കടകളിൽ കുറത്ത വിലയ്ക്ക് വിറ്റഴിച്ചു. ഇയക്കത്തിന്റെ
പെൺ പോരാളികൾ സ്ത്രീകളുടെ ആഭരണങ്ങൾ
അഴിച്ചെടുക്കാനുള്ള ക്ഷമ പോലും കാണിക്കാതെ
ബലമായി പോടിച്ചെടുക്കുകയായിരുന്നു. മുറിത്ത
കാതുകളിൽ ചോരയോലിപ്പിച്ചാണ് ഉമ്മ എന്നെന്നും അന്നി
യത്തിമാരെയുംകൊണ്ട് അവിടെ നിന്നു പോന്നത്.
സുമാർ തൊണ്ടുറായിരുന്ന മുസ്ത ലിങ്ങേൾക്ക് അന്നു ജാഹ്ന
വിട്ടു പോരേണ്ടി വന്നു. എൻ്റെ വല്ലുമു ആ യാത്രയിൽ
മരിച്ചു. ഉള്ള കൊള്ളംബിലെ ജാവത്തെരുവിൽ വന്ന്
പലതരം ജോലികൾ ചെയ്ത് തെങ്ങെല്ല വളർത്തി.
തെങ്ങളാരും പിന്നീടിതുവരെ ജാഹ്നയിലേക്ക് പോയിട്ടില്ല.
പീർ അതു പറയുന്നോൾ വിതുന്പുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

ശായത്തി പരേര

BN/4

സിഗിരിയയിൽനിന്ന് തിരിച്ചെത്തിയതിനു ശേഷമുള്ള
 ഓരോ ദിവസവും വളരെ തിരക്കേറിയതായിരുന്നു.
 ടോറി ബർബാസ് തൈങ്ങളെത്തുന്നതിനുമുന്പേതന്നെ
 കൊള്ളംബൊധിയിൽ ടാൻസനാഷണൽ പികേച്ചുള്ളിന്റെ ഒരു
 താത്കാലിക ഓഫീസ് തുറന്ന
 പ്രവർത്തനമാരംഭിച്ചിരുന്നു. കുറ്റിയുടെ
 സഹായികളുടെ ഒരു വലിയ സംഘംതന്നെ വിദേശത്തു
 നിന്നെന്തെങ്കിലും അവിടെ പ്രവർത്തനം തുടങ്ങിയിരുന്നു.
 ഹോളിവുഡ് സിനിമ പ്രോഡക്ഷൻ എത്ര
 സക്കീറ്റുമാണെന്ന് തുടർന്നുള്ള ദിവസങ്ങളിലാണെ
 നിക്കു മനസ്സിലായത്. ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്സ്കൂളിൽ നിന്നു
 പഠിച്ചതൊന്നുമാണ് ഇവരുടെ ഫിലിം മേക്കിങ്. ജുലിയർ
 കൂട്ടിനുള്ളത് വലിയ ആശ്വാസമായി.
 ശ്രീലങ്കൻസംസ്കാരവും ചരിത്രവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട
 സാഘ്യമാരുടെ സംശയങ്ങൾക്കുള്ളാം ഉത്തരങ്ങൾ
 നൽകാൻ അവൾ തുണ്ടായി. ആഹാരരീതി,
 വസ്ത്രധാരണം, സംസാരഭാഷ, സിംഹളരുടെയും
 തമിഴരുടെയും പെരുമാറ്റരീതികളുടെയും
 ശരീരഭാഷയുടെയും സവിശേഷതകൾ എന്നിങ്ങനെ
 നിരവധികാര്യങ്ങൾ വളരെ സുക്ഷമായി ചർച്ച ചെയ്തിന്നു
 ശേഷമായിരുന്നു ഓരോ സീനും ഹെന്ദലേസ് ചെയ്ത.
 കോസ്റ്റും ഡിസെന്റ് ഉന്റസുല ആൻഡ്യേൽസും ആൻട്ട്
 ഡയറക്ടർ ഇയാൻ ലീയും ഓരോ മണിക്കൂറിലും പുതിയ
 ചോദ്യങ്ങളുമായി എത്തി. എല്ലാത്തിനും ഉത്തരം
 പറയാനുള്ള ബാധ്യത സംവിധായകനും സ്കീപ്പർ
 രെറ്റർക്കൂമായിരുന്നു.

കാസ്റ്റിങ് ഡയറക്ടർ ഡേവിഡ് സ്കീത്ത് ഓരോ റോളിനും
 പത്തും പന്ത്രണ്ടും പേരെ ഷോർട്ട് ലിസ്റ്റ് ചെയ്തിരുന്നു.
 അവരുടെയൊക്കെമേയ്ക്ക് ടെസ്റ്റും സ്കീപ്പർ ടെസ്റ്റും
 ഹോട്ടൽ ഹിൽട്ടൺിൽ വെച്ചാണ് നടന്നിരുന്നത്.
 കുറ്റിയും ആനും അതിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി
 കുടക്കുടെ ഹിൽട്ടൺലേക്ക് പോകേണ്ടിവനു.
 രജനിതിരണ്ണഗാമയുടെയും സുഗന്ധിയുടെയും
 റോളുകളിലേക്ക് പ്രശ്നപ്പരായ
 ശ്രീലങ്കൻസാധികമാരെയാണു പരിഗണിച്ചത്. എന്നാൽ

പഴയ കാലത്തെ ദേവനായകിയായി ഒരു വമർ നടിയെയും ചില ഹോളിവുഡ് നടിമാരെയും പരിഗണിച്ചിരുന്നു. വി. പി. അയി അഭിനയിക്കാൻ പല പ്രശ്നങ്ങൾ നടന്നാരും വിസമ്മതിച്ചതായിരുന്നു യേവിഡ് നേരിട്ട് പ്രധാന വെല്ലുവിളി. പീറ്റിന്റെ വേഷത്തിൽ പീറ്റർത്തനെ മതിയെന്ന കീസ്റ്റി പറഞ്ഞെങ്കിലും താൻ ഒഴിഞ്ഞുമാറി. അനുഭവിച്ച കാരുങ്ഗശ്ര അതുപോലെ അഭിനയിച്ചു ഫലപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്ന കാരുത്തിൽ എനിക്ക് സംശയമുണ്ടായിരുന്നു.

കൊള്ളംവോ സിനമൺ ഗാർഡൻസിൽ വിക്ടോറിയ പാർക്കിന് എതിരെയുള്ള ഒരു പോഷ് വില്ലയാണ് സമരവീര തൈദേശുടെ താമസത്തിനായി ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നത്. നാല് എയർക്കണ്ടീഷൻഡ് ബൈഡ് റൂമുകളും മറ്റ് അനുബന്ധ സൗകര്യങ്ങളുമുള്ള ഒരു വലിയ ഇരുന്നില കെട്ടിടം. കീസ്റ്റിയും മേരിയും ഫല്ല് ഹ്രോറിലും താനും ജുലിയറും സെക്കൻഡ് ഹ്രോറിലുമാണ് താമസിച്ചത്. മുറ്റത്തെ മനോഹരമായ കൊച്ചു പുന്നോട്ടവും മട്ടവാവിലെ സ്വിമ്മിംഗ് പുള്ളം സ്നേഹത്തോടെയും ബഹുമാനത്തോടെയും പെരുമാറുന്ന ജോലിക്കാരും ചേർന്നപ്പോൾ അവിടത്തെ ജീവിതം വളരെ സന്തോഷകരമായി. തെന്നും എന്ന പ്രശ്നപായിരുന്നു വില്ലയിലെ താരം. തെന്നും തയ്യാറാക്കിത്തരുന്ന ആഹാരത്തിന്റെ രൂചി കാരണം തൈദേശാരും ഹോട്ടലിൽപ്പോയി ക്രഷ്ണം കഴിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കാതെയായി. ഗ്രാഡ് ഹ്രോറിലെ ബൈഡ് റൂമുകളിൽ കീസ്റ്റിയുടെ പ്രധാന അസിസ്റ്റന്റുമാർ താമസിച്ചു. മറ്റ് ടെക്സീഷ്യറുമാർക്ക് താമസിക്കാനായി അടുത്തുതനെ രണ്ട് അപ്പാർട്ട് മെസ്റ്റുകളും ഏർപ്പാടാക്കിയിരുന്നു.

മുകളിലത്തെ നിലയിൽ തൈദേശർ രണ്ടു പേര് മാത്രമായതിനാൽ ‘ഹണിമുൺ’ ശരിക്കും ആശ്വാഷിക്കാൻ കഴിത്തു. സുഗന്ധിയുമായുള്ള പ്രണയം ഓക്കലും ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേക്ക് എത്താത്തത്തിനാലും മത്ജുവിനെപ്പോലെയുള്ള കുട്ടകാരികൾ ഒരു രാത്രിയോ ഏതാനും മണിക്കുറുകളോ മാത്രം

വന്നുപോകുന്നവരായതിനാലും ഇത്തരമൊരു അനുഭവം എന്നിക്കാദ്യമായിരുന്നു. ഒരുമിച്ച് താമസിക്കുന്നതിൽ ശാരീരികമായ അസ്പദനത്തിന്പുറമൊരു അനന്തമുണ്ടൻ ഇപ്പോഴാണെനിക്ക് മനസ്സിലായത്. ജുലിയറ്റിന്റെ സാമീപ്യം മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും വലിയൊരു ഉണർവ്വ് നൽകി. അവളുടെ ഒരു പുതിയിരി, കുസൃതി നിറങ്ങു ഒരു നോട്ടം, സ്നേഹത്തിൽ പോതിന്തു ഒരു വാക്ക്, ഒരു സ്പർഷം എല്ലാം എന്നിക്ക് പ്രിയപ്പെട്ടതായി. എന്നുക്കാൾ ദന്തം രണ്ടോ വയസ്സു മാത്രമേ കുറവുള്ളവെങ്കിലും ഒരു കുസൃതിക്കാരിയായ പെൺകുട്ടിയെപ്പോലെയായിരുന്നു അവളുടെ പെരുമാറ്റം. ശാരീരികമായി സുഗന്ധിയെക്കാളും മത്യുവിനെക്കാളും എറെ സന്ദനയായിരുന്നു അവർ. അതു സമർത്ഥമായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ഒട്ടും മടി കാണിച്ചതുമില്ല.

റൂഫ് ടോപിലെ സ്പിംഡ് പുളിൽനിന്ന് നന്നതെന്തൊടി കയറി വന്നൊരു സന്ധ്യയിൽ താനവള്ളോടൊരു തമാഴ പറത്തു: “ജുലീയർ, നീ ചെറുപ്പത്തിൽ മിസ് ലക്ഷ മത്സരത്തിന് പങ്കടക്കേണ്ടതായിരുന്നു.” പുൾ ചെയറിൽ കാലുകൾ നീട്ടിവെച്ച് ടവൽക്കാണ്ട് മുഖം തുടച്ചുകൊണ്ട് അവൾ ചിരിച്ചു: “ഹ...ഹ... ഒരു മിസ് ലക്ഷയുടെ ഭർത്താവു ചെയ്ത തെമ്മാടിത്തങ്ങൾ കാരണമാണ് ഈ രാജ്യമൊരു കൊലക്കളമായത്.” കുടുതൽ വിശദീകരിക്കാതെതന്നെ എന്നിക്ക് കാര്യം മനസ്സിലായി. “പീറ്റർ ലോകത്തിലെ എല്ലാ സമൂഹങ്ങളെല്ലാംപോലെ സിംഹളർക്കിടയിലും സ്റ്റീക്കൾക്ക് സൗന്ദര്യമൊരു ശാപമാണ്. സുന്ദരിയല്ലായിരുന്നുങ്കിൽ സുപ്പാദേവിയെ സിംഹം തട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുമായിരുന്നോ?” എന്നിക്കെത്ത് വലിയൊരു തമാഴയായി തോന്തി. സിംഹങ്ങൾക്കെന്ത് സൗന്ദര്യബോധം? ചേയ്തേ റൂഫിൽപ്പോയി സരോംഗ് ധരിച്ചു വന്നതിനു ശേഷം അവളത്തിന് വിശദമായ ഉത്തരം തന്നു: “ഹാസിസവും ഏകാധിപത്യവും ഏറ്റവും പ്രതീക്കുലമായി ബാധിക്കുക. സ്റ്റീക്കളയാണ്. ഏകാധിപതിയുടെ സൗന്ദര്യബോധത്തെക്കാൾ അധികാരബോധമാണ് ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. എല്ലാ സുന്ദരിമാരും തനിക്കു കീഴ്പ്പുടേണ്ടവരാണ് എന്നൊരു ചിന്ത അതിൽനിന്നുണ്ടാകുന്നു. മുൻ മിസ് ലക്ഷയെക്കാൾ

സുന്ദരിയായതു കൊണ്ടാണ് ചീഫ് ജല്ലീസ് ഇംപീച്ച് ചെയ്യപ്പെട്ടതെന്ന് കേൾക്കുന്നു. എൻ്റെ ദുരന്തത്തിന്റെ കാരണവും ഈ സന്ദർഭം തന്നെയാണ്. പക്ഷേ, തൊന്തൊക്കെ മറന്നു. നിന്നെ കണ്ണമുട്ടിയതോടെ ജീവിതം ആദ്ദോഷിക്കാനുള്ളതാണെന്നു ബോധ്യമായി.” അവൾ എൻ്റെ ചുമലിൽ തുങ്ങി രൂഫ് ടോപിൽ നിന്ന് താഴേക്കിറങ്ങേപ്പാൾ മേരിയും കീസ്റ്റിയും പൂളിലേക്ക് വരിക്കയ്യായിരുന്നു. “വാ! വാ! ഓൺ ജൂലിയ ആൻപ്രസ്റ്റ്സ്കിപ്പർ റെറ്റർ” എന്ന മേരി കളിയാക്കി. ആ തമാഴ എനിക്കും ജൂലിയറ്റിനും ഒരുപോലെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. യോസയുടെ നോവൽ തെങ്ങൾക്കു രണ്ടു പേരക്കും എറെ പ്രിയപ്പെട്ടതായിരുന്നു.

ജൂലിയർ കൂടെ താമസിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ എൻ്റെ ജീവിതത്തിനൊരു അടുക്കും ചീട്ടിയും വന്നു. മുറി വൃത്തിയായി സുക്ഷിക്കണമെന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്ക് വലിയ നിർബ്ബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതുപോലെതന്നെയായിരുന്നു മറ്റൊരു കാര്യങ്ങളും. വെകുന്നേരം അത്യുമണി വരെ ജോലി. പിന്നെ ജീവിതം —അതായിരുന്നു അവളുടെ രീതി. കീസ്റ്റിയും ആനും ഏതാണ്ട് അതുപോലെയായതിനാൽ വലിയ ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ടായില്ല.

എഴുത്തുകാർക്കും സീനിമാകാർക്കും അങ്ങെനെ ഓഫീസ് സമയമനുസരിച്ച് ജോലി ചെയ്യാൻ പറ്റില്ലെന്നു പറഞ്ഞു നോക്കിയെങ്കിലും അവളും പരിഗണിച്ചതേയില്ല. സന്യ കഴിത്തോൽ കഴിയുന്നതെന്നും അവളുടെ കൂടെ ചെലവഴിക്കണമെന്നാണ് അലിവിത നിയമം. ബാൽക്കണിയിൽ ഓരോ പെട്ട് വിസ്തിയുമായി വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് ജൂലിയറ്റിന് ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട കാര്യം. അപ്പോൾ അവൾ തന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ അനുഭവങ്ങൾെ പറയും. എന്നെല്ലാം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ചോദിച്ചരിയും. അങ്ങെനെ സംസാരിച്ചു സംസാരിച്ചു പരസ്യരം അറിയാത്ത കാര്യങ്ങളാണുമില്ലെന്ന് അവസ്ഥയിലെത്തിയപ്പോൾ അവർ അതുവരെ പറയാതിരുന്ന ഒരു പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യം തൊന്നു മടിച്ചുമടിച്ചു ചോദിച്ചു.

“മകന് എന്താണു സംഭവിച്ചത്?”

“അമ്പു പറയേണ്ട എന്നാണ് തൊൻ കരുതിയിരുന്നത്. വേദനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ എന്തിനാണ് വെറുതെ ഓർക്കുന്നത്.”

“സോറി, എന്നാൽ പറയേണ്ട.”

“അല്ല പറയാം. എന്നായാലും നീയത് അറിയേണ്ടതാണെല്ലാ. സിംഹത്തിനെ വെറുപ്പായിരുന്നുകും മോനെ എനിക്ക് വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. സുളിൽ നിന്നാണ് അവനെ അധ്യാളുടെ ആളുകൾ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയത്. പിറ്റേഡിവസം കൊള്ളംബോ ബീച്ചിൽനിന്ന് മുത്തേഹറം കണ്ടുകീട്ടി. തന്റെ വന്നിച്ചു സ്വത്തിന് അവകാശം പറത്തു ചെല്ലാതിരിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുതെന്ന് പിന്നീടിയാൻ കഴിഞ്ഞു. പീറ്റർ എനിക്ക് ഒരു കുഞ്ഞിനെക്കൂടി പ്രസവിക്കണമെന്നാഗ്രഹമുണ്ട്.”

“അമ്പു വേണ്ടോ?” തൊന്തരിയാതെ ചോദിച്ചുപോയി.

അവളെന്തെന്നു കണ്ണുകളിലേക്ക് സുക്ഷിച്ചു നോക്കി. യാചനയുടെ നിറമായിരുന്നു ആ നോട്ടത്തിന്. എനിക്കു സഹിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അവളെ നെന്തോടു ചേർത്തു നെറ്റിയിലൊരു മുത്തം കൊടുത്തു. ശരി എന്നു പറത്തില്ലെങ്കിലും അതാണ് ആ ചുംബനത്തിന്റെ അർത്ഥമെന്ന് അവർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ മനസ്സിലായി. എത്രനേരമാണ് അവളെന്തെന്നു കൈകൾക്കുള്ളിൽ അങ്ങനെയിരുന്നതെന്നിയില്ല. അവർ സന്തോഷം കൊണ്ട് വിതുന്നുകയായിരുന്നു. ‘താങ്ക് യു. താങ്ക് യു.’ എന്നീ വാക്കുകൾ ആ വിതുന്നലിനിടയിൽ അവ്വകതമായി പുറത്തു വന്നു. അന്നുമുതൽ അനാവശ്യമായ മുൻകരുതലുകളെല്ലാം തങ്ങൾ സന്തോഷത്തോടെ ഉപേക്ഷിച്ചു. ആ രാത്രി പുലരുന്നതുവരെ ഉറങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നാണ് തോന്നു നന്ന്. സന്നഹത്തിന്റെ ആനന്ദക്കയെത്തിലേക്ക് ഉള്ളിയിട്ടു പോയ ലക്ഷക്കണക്കിന് ജീവബിന്ദുകളിലേതെങ്കിലുമൊന്നിന് സായുജ്യം ലഭിച്ചുവോ എന്നറിയില്ല, പുലർച്ചു ഓന്നു മയങ്ങാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ മത്ജുവിന്റെ ഫോൺ വന്നു.

“എട്ടാ നീ കൊള്ളംബോയിലുണ്ടോ?”

“ഉണ്ട്.”

“തൊൻ ഇന്നലയെത്തി. ഇത്തവണ മറ്റാരു അസൈൻമെന്റാണ്. ഈ കുറച്ചുകാലം ഇവിടെ സ്ഥിരമായി കാണും.”

“അതെന്നൊ അങ്ങനെയോരു അസൈൻമെന്റ്?”

“ചുതാടക്കാരുടെ ഭാഗ്യതാരകയായ എന്ന ഇപ്പോഴാണ് ഭാഗ്യം കടക്കിച്ചത്. ജെയിംസ് പാക്കർ എന്ന് നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടോ, വേൾഡ് കാസിനോ ഇൻഡിസ്ട്രിയിലെ ബിൽ ഗ്രേറ്റ്‌സ്. ആദ്യമായി വഞ്ചിയേ കീക്കരു തുടങ്ങിയ ആസ്ത്രേലിയക്കാരൻ കെറി പാക്കരില്ലോ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകൻ. ബില്യുണയറാണ്. ക്രൂൺ റിസോർട്ട്സ് എന്ന കാസിനോ ശുപ്പിന്റെ ഹൈ. പുള്ളിക്കാരൻ കൊളംബിലോരു വലിയ കാസിനോ തുടങ്ങാൻ പോവുകയാണ്. 450 മുറികളുള്ള 36 നീലകെട്ടിടം. ക്രൂൺ കൊളംബിലേ കാസിനോ കിങ്ങായ റവി വിജരത്തിനെയാണ് ഇവിടത്തെ പാർട്ടിൻറെ. റവി എൻ്റെ അടുത്ത സുഹൃത്താണ്. ബുദ്ധസന്ധാസിമാരുടെ ഏതിൽപ്പോക്കെ അവഗണിച്ച് പ്രസിഡന്റ് അതിന് കൂണ്ടിന്റെ തന്നു. ഭാഗ്യത്തിന് മറ്റു ചുതാടക്കാരെപ്പോലെ ഇന്ന് പാക്കരും റവിയുമെല്ലാം എൻ്റെ കാരുത്തിൽ വലിയ അന്യവിശ്വാസികളാണ്. അവർ ഇന്ന് ഭാഗ്യതാരകയെ ക്രൂൺ കൊളംബോയുടെ പ്രോജക്ട് കോർഡിനേറ്ററായി നിയമിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തൽക്കാലത്തെക്ക് കാരുമായ പണിയെന്നുമീല്ല. സർക്കാരിൽ വേണ്ടപോലെ സ്പാധിനിച്ച് പ്രോജക്ട് ഇംപ്രിമേണ്ടേഷൻിൽ എത്തങ്കിലും പ്രശ്നങ്ങൾ വന്നാൽ പരിഹരിക്കുകയാണ് ഇപ്പോഴത്തെ എൻ്റെ ജോലി. കേട്ടാൽ തെട്ടിപ്പോകുന്ന ശമ്പളമുണ്ട്. ഈ വെളുപ്പിന് നീണ്ടു കീടക്കയിൽനിന്നെന്നും പോകുന്നോൾ പ്രേക്ഷണിലെ 100 ഡോളർ നോട്ട് എടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്ന് ചുരുക്കം. കൂടാതെ പാർക്ക് ടവറിലോരു പോഷ്ട് അപ്പാർട്ട്മെന്റും മറ്റ് സ്റ്റക്കറുങ്ങളും ക്രൂൺ ശുപ്പ എൽപ്പാടാക്കിത്തനിട്ടുണ്ട്.”

“കണ്ണിഗ്രാറ്റ് മഞ്ജു, കണ്ണിഗ്രാറ്റ്... പക്ഷേ, ആ കീടക്കയിപ്പോൾ ഒഴിവില്ല.”

“അയ്യോ! അതെന്നൊ പറ്റി? നീ ദേവനായകിയെ കണ്ടത്തിയോ?”

“ഇല്ല, പകേഷ, കൂടെ ജുലിയറ്റെന്നാരു കുട്ടുകാരിയുണ്ട്. ഗവൺമെന്റ് സർവ്വീസിൽ അൻകിലേയോളജിസ്റ്റാണ്. ഫിലിം പ്രോജക്ടിൽ എൻ്റെ കൂടെ അസോസീയേറ്റ് ചെയ്യുന്നു. എന്തായാലും കൊളംബിലുണ്ടല്ലോ; ഇടയക്കാക്കേ കാണണം.”

“തീർച്ചയായും. വല്ലപ്പോഴുമൊരു രാത്രി എനിക്ക് നീകിവെച്ചാൽ നിന്റെ ജുലിയറ്റ് പിണങ്ങുമോ?”

എയ്യ് ഒരിക്കലുമില്ല. തൈങ്ങളുടെ ഒരു വർക്കിൽ അരേന്ത്‌മെന്റ്‌മാത്രമാണ്.”

“ഹഹ... ഹഹ... നല്ല വർക്കിൽ അരേന്ത്‌മെന്റ്. ബെസ്റ്റ് വിഷസ്. താൻ ഇന്ത്യാഴ്ച കുറച്ച് ബിസിയാണ്. ബോസ് വരുന്നുണ്ട്. കോമൺവെൽത്ത് ബിസിനസ്സ് മീറ്റിൽ പുള്ളിക്കാരൻാണ് കീ നോട്ട് അധ്യാസ്സ് തയ്യാറാക്കേണ്ട ചുമതല എനിക്കാണ്. നമുക്ക് അടുത്തയാഴ്ച കാണാം. അയാം തോയിൽ എ പാർട്ടി. ഓകെ.”

“മിടുകിയാണല്ലോ. പാക്കൂടെ കീയിൽതന്നെയാണല്ലോ കയറി പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്.”

“ഒന്നു ജീവിച്ചുപോട്ടേ മാണേം. നിന്നെപ്പോലെ സർക്കാർ ചെല്ലും ചെലവും തന്ന താമസിപ്പിക്കാൻ താൻ വലിയ കലാകാരിയെന്നുമുഖല്ലേം...”

“ആശ ദി ബെസ്റ്റ്. പ്രോജക്ട് ലോത്ത് ചെയ്യാൽ സേപ്റ്റ് ഇന്റെ പിരി (വിയർപ്പിന്റെ ഓഹരി) കണക്കു പറത്ത വാങ്ങാൻ മറക്കണ്ട്.”

“അതിലെതാ സംഗ്രഹം? പകേഷ, ഇന്ന് ബുദ്ധിസ്സുകളെക്കാണു് പ്രക്ഷിം. പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഫാമിലിയിലെ നൃജന്നരേഷൻ ടാർഗറ്റ് ചെയ്യാനാണ്. ബോസ് പറത്തിരിക്കുന്നത്. അവർക്ക് മലയാളിപെണ്ണുങ്ങളോടുള്ള വീക്കന്നസ്സ് പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ.”

“നിനെ അ നൃ ജനരേഷനിലാരകിലും റാത്രിയെടുക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ട്, സുകഷിച്ചോ?”

“ഒന്ന് റാത്രിക്കിട്ടായാൽ മതി, രക്ഷപ്പെട്ടു.”

അവൾ കുടകുടാ ചിരിച്ച് ബെ പറത്തു ഫോൺ വെച്ചു. ജുലിയറ്റിന് തൈങ്ങളുടെ മലയാളത്തിലുള്ള സംസാരം മുഴുവൻ മനസ്സിലായില്ല. പകേഷ, സംഗതിയുടെ

കിട്ടു എതാണ്ടു പിടിക്കിട്ടി. അവൻ എന്തേ നേരേ അതെ സുവമല്ലാത്താരു നോട്ടു നോക്കി.

“എൻ്റെ കൂട്ടുകാരി മത്ജു ശ്രീപാൽ, ജൈയിംസ് പാക്കർ തുടങ്ങാൻ പോകുന്ന കൊളംബോ ക്രൂൾ കാസിനോയുടെ പ്രോജക്ട് കോർഡിനേറ്ററായി ജോയിൻ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. കൊളംബോ കാസിനോകളിലേക്ക് ഒഴുകിയെത്തുന്ന ഇന്ത്യൻ അപ്പർ മിഡിൽ ക്ലാസിനെ പ്രകശ്യാം വെച്ചാണ് പാക്കർ അവളെ കോർഡിനേറ്ററാക്കിയെത്തെന്ന് തോന്തുന്നു.”

“ഇത്തരം കാസിനോക്കാരികളാക്കേണ്ടായിട്ടാണോ നിന്റെ കൂട്ട്?”

“അവളെയും ഫെയിൽഡ് ആക്ട്ടേൺ. പാവം അവസാനം ഇന്ന് വഴിയിൽക്കൂടി രക്ഷപ്ലേറ്റുവെന്നേയുള്ളൂ.”

“രക്ഷപ്ലേറ്റാനുള്ള ഓരോ വഴികൾ...”

അവൻ പുച്ചതേതാട പുറം തിരിത്തു കിടന്നു. പിണക്കം നടിച്ചുകിടക്കുന്ന അവളുടെ മുവം ഡ്രൈംഡ് ടെബിളിലെ കണ്ണാടിയിൽ വ്യക്തമായി കാണാമായിരുന്നു. പിണക്കം ഭാവിക്കുന്നോഴും ആകണ്ണുകളിൽ സംതൃഷ്ടിയുടെയും സന്തോഷത്തിന്തേയും പ്രകാശം കണ്ടു. നന്നായിയോന്ന് ഇക്കിളികൂടിയാൽ തീരുന്നതെയുള്ളൂ ഇന്ന് പിണക്കമെന്ന് ഇത്ര ദിവസംകൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അവൻകുട്ടി എറ്റവും പേടി ഇക്കിളിയാക്കുന്നതാണ്. ചിരിക്കാൻ തുടങ്ങിയാൽ പിന്നെ നിർത്താൻ കഴിയില്ല. താൻ ആയുധം പ്രയോഗിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ ‘അയ്യോ, അയ്യോ! വേണ്ട വേണ്ട’ എന്നു പറത്തു തടഞ്ഞു. പിണക്കം അങ്ങനെ ഒരുവിധം മാറിയെങ്കിലും അവൻ ചോദിക്കാനുള്ളതു മുഖത്തു നോക്കി ചോദിച്ചു.

“ശരി, അവൻ നിന്നോട് കൊഞ്ചിക്കുഴയുന്നതു കേടപ്പോൾ സപ്ലാം അസുയ തോന്തി, സമതിച്ചു. പക്ഷേ, നീയെന്തിനാ വർക്കിംഗ് അരേഞ്ച് മെണ്ട് എന്നു പറത്തത്?”

“അത്... അത്... വേറെയെന്താണു പറയുക?”

“ഷീ ഇന്ന് മെ വെവപ്പ് എന്ന് പറയണം. അങ്ങനെ പറയാൻ മടിയാണെങ്കിൽ വി ആർ ലിവിംഗ് ടുഗെതർ എന്നെങ്കിലും പറയണം.”

“സോറി. ജുലി ഇന്നി എല്ലാവരോടും അങ്ങനെയേ പറയു..”

“താങ്ക് യു ഡിയർ... താങ്ക് യു വെരി മച്ച്.”

അവൾ സന്തോഷത്തോടെ എൻ്റെ കയെടുത്ത്
അവളുടെ നേണ്ടോട് ചേർത്തു.

“പീറ്റർ ഇന്ന് വെകിട്ട് നമുക്കൊരു കൂട്ടുകാരിയെ
കാണാൻ പോകണം.”

“തീർച്ചയായും.”

“സിറ്റിക്കു പുറത്താണ്. നാളെ കാലത്തെ തിരിച്ചു
വരാൻ പറ്റു. നീ കില്ലിയോട് വിവരം പറത്തേതുകൂം.”

“അതോന്നും പ്രശ്നമില്ല. നാളെ കാലത്ത് നേരത്തെ
ഇങ്ങനെത്തിയാൽ മതി.”

തൈഞ്ചർ സന്ധ്യയ്ക്കു മുമ്പേ ഇരഞ്ഞി. ജുലിയറ്റിന്
കൊളംപോസിറ്റി നന്നായിട്ടിരിയാവുന്നതിനാൽ
അവളാണ് കാറ് ദൈവവ് ചെയ്ത്. സിറ്റിയിലെ
തിരിക്കിൽനിന്ന് പുറത്തു കടന്ന് കഷ്ടിച്ചുവരു മണിക്കൂർ
കൊണ്ട് 28 കിലോമീറ്റർ ദൂരത്തുള്ള ഗംപഹരയൻ ചെറിയ
പട്ടണത്തിലെത്തി. അവിടെയായിരുന്നു. ജുലിയറ്റിന്റെ
കൂട്ടുകാരിയുടെ വീട്.

വീടിനകത്തേക്ക് കയറുന്നതുവരെ അവൾ¹
വലിയോരു രഹസ്യം എന്നിൽനിന്ന് മറച്ചുവെച്ചു. അത്
ഗായത്രി പരേരയുടെ വീടായിരുന്നു. അവിടെ അന്ന് SSF
എൻ്റെ ഒരു രഹസ്യയോഗം നടക്കുകയായിരുന്നു.
യോഗമെന്ന പറയാൻ പാകത്തിന് വലിയ
യോഗമൊന്നുമല്ല. അകത്തെ മുറിയിൽ അഞ്ചേട്ടുപേര്
ഒരുമിച്ചിരുന്നുള്ള വർത്തമാനം തൈഞ്ചർ
ചെല്ലുപോഴേക്കും അവർ ആരംഭിച്ചിരുന്നു. സ്റ്റീക്കൾ
മാത്രമേ ആ യോഗത്തിൽ പങ്കെടുക്കാനുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.
കുസുമ ബണ്ടാരനായകെ എന്ന മധ്യവയസ്കയാണ്
അപ്പോൾ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നത്. അവർ ശ്രീലങ്കൻ
വാൻ വിഡോസ് എന്ന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ
സെക്രട്ടറിയാണെന്ന് പിന്നീട് അറിയാൻ കഴിത്തു.
തൈഞ്ചർ അവരുടെ സംഭാഷണത്തിന് തടസ്സം
വരുത്താതെ നിഴ്ഞ്ഞബുരായി നിന്നു.

“ശ്രീലങ്കൻ വാൻ വിഡോസ് എന്നത് ഈന്ന് വലിയോരു
പ്രസ്ഥാനമാണ്. മുമ്പത്തെപ്പോലെ യുദ്ധത്തിൽ
കൊല്ലപ്പെട്ട പട്ടാളക്കാരുടെ വിധവകൾ മാത്രമല്ല ഇപ്പോൾ

നമ്മളോടൊപ്പമുള്ളത്. കൊല്ലബേദ ടെറി സ്റ്ററുകളുടെ വിധവകളുമുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ രണ്ടു വിഭാഗത്തെക്കാളുമധികം നിരപരാധികളായ സിവിലിയൻസിന്റെ വിധവകളാണ്. ലക്ഷ്യിൽ ഒരു ലക്ഷ്യത്തോളം വാർ വിധോസുണ്ടെന്നാണ് കണക്കാക്കബേദുന്നത്. ഇവരിൽ ബഹുഭുരിപക്ഷവും നമ്മളോടൊപ്പമാണ്. തങ്ങൾക്ക് ഈ സ്ഥിതി വരുത്തിയവരോട് പ്രതികാരം ചോദിക്കാൻ അവരെല്ലാം ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ SSF മായി സഹകരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചുത്. കോമൺവെൽത്ത് ഉച്ചകോടി നടക്കുന്ന സമയത്ത് എന്തു പ്രതിഷ്യയം സംഘടിപ്പിച്ചാലും തങ്ങൾ നിങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടാകും.”

“അക്കെ നമ്മുടെ പ്രതിഷ്യയം പ്രകടനമോ മുദ്രാവാക്കും വിളിയോ ആയിരിക്കില്ല. ലക്ഷ്യക്കൈത്തും പുറത്തുമായി ലക്ഷ്യക്കണക്കിനാളുകൾ ഒപ്പമുണ്ടക്കില്ലും കൊളംബോയിൽ അത്തരമൊരു പ്രതിഷ്യയം നടത്താവുന്ന സാഹചര്യം ഇപ്പോൾ നിലവിലില്ല.”

“അതെന്നാ?”

“ലോകം കണ്ട എറ്റവും വലിയ കൂട്ടക്കുരുതികളിലൊന് നടത്തിയിട്ടും പൗരാവകാശങ്ങളും അഭിപ്രായസ്വാതന്ത്ര്യവും ആവിശ്വാരസ്വാതന്ത്ര്യവും പുർണ്ണമായി നിഷ്യിച്ചിട്ടും പ്രസിഡന്റിനെ പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ഒരു വലിയ വിഭാഗം ജനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തുണ്ട്. ഹാസ്റ്റിസം ഒരു വ്യക്തിയെ മാത്രമല്ല സമൂഹത്തിലെ ഒരു വിഭാഗത്തെ മൊത്തമായി ബാധിച്ചിരിക്കുകയാണ്. അതിനാൽ വളരെ സുക്ഷിച്ചു നമുക്ക് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയു. ജീവൻപോലും നഷ്ടപ്പെടാം.”

എല്ലാവരും ഒരു നിമിഷനേരത്തെക്ക് നിശ്ചിയമായി. അപ്പോൾ ഗായത്രി തങ്ങളെ ശ്രദ്ധിച്ചു. അവർ തങ്ങളെ ഒപ്പചാരികമായി സദസ്സിന് പരിചയപ്പെടുത്തി. പിന്നീട് ഒരു മണിക്കൂറിലേറെ നേരം ചുടുപിടിച്ച ചർച്ചയായിരുന്നു. ജൂലീയർ കാര്യങ്ങൾ ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ണോൾ എന്നിക്ക് അഭിമാനം തോന്തി. കാര്യമായ നിർദ്ദേശങ്ങളോനും

ഉയർന്നുവന്നില്ലെങ്കിലും ഓരോരുത്തരുടെയും നിശ്ചയദാർശ്യം എന്ന അതഭുതപ്പെടുത്തി. മീറ്റിങ്ങേം അത്താഴവും കഴിത്ത് എല്ലാവരും പിരിത്തതിനു ശേഷം ജുലിയറ്റിനെ ഒറ്റയ്ക്കു കിട്ടിയപ്പോൾ ഗായത്രിയുടെ സ്വഭാവം മാറി.

“ജുലീ നിന്നക്കിത്തെനുപറ്റി?”

“എന്തു പറ്റാനാണ്? ഏ ലൗ പീറ്റർ, ഹി ലൗസ് മീ. തെങ്ങേൾ ഒരുമിച്ചു താമസിക്കുന്നു; അതെന്നെന്ന്.”

“തൊന്തല്ല ചോദിച്ചത്. നീ ആരുടെകൂടെ ഉറങ്ങുന്നുവെന്നതു നിന്റെ സ്വന്തം കാര്യം. പക്ഷേ, ഇവൻ രാജപക്ഷയുടെ പിച്ചകാൾ വാങ്ങി സീനിമ പിടിക്കാൻ നടക്കുന്നവനാണ്. അത്തരമൊരു പ്രോജക്റ്റിൽ നിന്നക്കുങ്ങെന്ന സഹകരിക്കാൻ കഴിയുന്നു?”

“ഗായത്രീ. ഈ ജുലി ഓന്നും കാണാതെ അങ്ങെനെയോരു നീക്കം നടത്തുമോ?”

“മനസ്സിലായില്ല.”

“എന്നീക്കു വേണ്ടിയിരുന്നത് ടെന്റിശ്രീ ടൈസിലേക്കൊരു ആക്കിസ്സാണ്.”

ഗായത്രി പെട്ടെന്ന് നിള്ളബ്ബയായി. പിന്നീടുവർഷി ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാനും ചോദിച്ചില്ല. മറ്റു പല വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും ധാരാളം സംസാരിച്ചു. പതിവുപോലെ തർക്കിച്ചു. അവസാനം വിഷയം സുസാന സുചിന യിലെത്തി.

“പീറ്റർ നീ ബംബരായക്ക് വായിച്ചോ?

“വായിച്ചു. ചില ഭാഗങ്ങൾ വല്ലാതെ ചുരുക്കിയെഴുതിയതുപോലെ തോന്തി.”

“അതെഴുതിയ മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തെ നിന്നക്കു കാണണ്ടോ?

“തീർച്ചയായും.”

“അവൾ കാന്ദയയിലാണ്. ഈനു രാത്രി 10 മണിക്ക് സ്കേക്കപ്പിൽ വരാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് സംസാരിക്കാം.”

Save SriLanka from Fascism

എന്നെപ്പാലെതനെ ഗായത്രിയും ജുലിയറും
 അദ്യമായിട്ടായിരുന്നു മീനാക്ഷിയെ കാണുന്നത്.
 അതിന്റെ അക്കാംക്ഷി എല്ലാവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നു.
 അതിനാൽ തങ്ങൾക്കാണിയാവുന്ന കാര്യങ്ങൾ പരസ്യരം
 പക്കുവെച്ച് തങ്ങൾ പത്ത് മനിയാകാൻ
 അക്കാംക്ഷിയോടെ കാത്തിരുന്നു. ഗായത്രിയാണ്

മീനാക്ഷിയെ തൈദർക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് ആദ്യം സംസാരിച്ചത്.

“SSF എന്ന മുൻമെന്റിനു തുടക്കം കുറിച്ചത് മീനാക്ഷി രാജരത്തിനമാണ്. 2009-ൽ ഇന്ത്യൻ അവസാനിച്ച് ഏതാനും മാസങ്ങൾക്കുശേഷം ആഗസ്റ്റിലാണ് ശ്രീലങ്കൻ ബൂക്ക് വിഡോസ് എന്ന പേരിൽ മീനാക്ഷിയുടെ ആദ്യത്തെ പോസ്റ്റ് ഫോൺ ബുക്കിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നത്. കുറമായി ബലാത്തസംഗ്രഹം ചെയ്തപ്പെട്ട് അർഥമന്ദിരായി കിടക്കുന്ന ശ്രീലങ്കയെന്ന യുവതിയും അവളുടെ നേരിലിൽ ചവിട്ടി വിജയാഗ്രാമത്തോടെ നിൽക്കുന്ന മിലിട്ടറി യുണിഫോമിലുള്ള പ്രസിഡന്റുമായിരുന്നു Don't you feel shame? എന്ന അടിക്കുറിപ്പെഴുതിയ ഒരു കാർട്ടുണായിരുന്നു പോസ്റ്റിന്റെ പ്രമേയം. മീനാക്ഷിയുടെ പോസ്റ്റ് വളരെ പെട്ടെന്ന് ആയിരക്കണക്കിനു പേര് ഷൈയർ ചെയ്യു. ശ്രീലങ്കൻ ആകുവിഡിസുകളുടെ ശുപ്പുകളിൽ നീണ്ട സംവാദങ്ങൾക്കും തുടക്കം കുറിച്ചു. എങ്കിലും ഒരു സ്ത്രീയാണ് ഈ പോസ്റ്റുകളിടുന്നതെന്ന് എനിക്ക് വിശ്വാസം വന്നിരുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ തോൽവിക്കെപ്പെട്ട ഇയക്കത്തിന്റെ അനുഭാവികളായിരിക്കും അതിനു പിന്നിലെന്ന് തോന്നിയിരുന്നു. എങ്കിലും ആ സംവാദങ്ങളിൽ താൻ സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ചെള്ളിയിൻ ബൂക്ക് വിഡോസിനെപ്പോലെയാരു സംഘം തുടങ്ങാനാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതെങ്കിൽ തൈദർക്ക് അതിനെതിരാണെന്ന് എന്നപ്പോലെ വലിയോരു വിഭാഗമാളുകൾ പറയുകയുംചെയ്യു.

എന്നാൽ ഈ അത്തരമൊരു ശുപ്പിലേന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്ന പോസ്റ്റുകളാണ് പിന്നീടു വന്നത്. മിലിട്ടറിയെയും ഇയക്കത്തെയും അമെമ്പതിപ്പടയായും ഒരുപോലെ വിമർശിക്കുകയും രജനിതിരണ്ടാമയെ കുടക്കുടെ ഉദ്ദരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നുതന്നെ തൈദളുടെ സംശയം അസ്ഥാനത്താണെന്നു മനസ്സിലായി. 2010 -ൽ ഫെക്ട്രാഷ് ട്രസ്റ്റ് ജൂൺ-23 അന്താരാഷ് ട വിധവാദിനമായി ആചരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ എനിക്കൊദ്യമായി മീനാക്ഷിയുടെ മെയിൽ വന്നു. ശ്രീലങ്കൻ വാർ വിഡോസ് എന്ന പ്രോഫേഴ്സ് തന്റെതാണെന്നും അതാരാഷ് ട വിധവാദിനം ലക്ഷയിലും

ആചരിക്കാൻ വേണ്ട ഫോറൈറ്റുകൾ
 ചെയ്യണമെന്നുമായിരുന്നു ആ സന്ദേശം. ടൊറണ്ടോയിൽ
 താമസിക്കുന്നതിനാൽ തനിക്കു നേരിട്ടു വരാൻ
 സാധിക്കില്ലെന്ന് പ്രത്യേകം സുചിപ്പിച്ചിരുന്നു. 2010 ജൂൺ
 23-ന് കൊളംബിൽ അന്താരാഷ്ട്ര വിധവാദിനം
 ആചരിക്കാനുള്ള ഫോറൈറ്റുകൾ തൈജർ ചെയ്യു.
 ശ്രീലങ്കൻ വാർ വിധോസ് ഡേ ഫൂനാണ് തൈജർ ആ
 സമേളനത്തിന് പേരു കൊടുത്തത്. അതു കൊണ്ടുതന്നെ
 മീറ്റിങ്ങിന് ഗവൺമെന്റ് അനുവാദം നിഷ്പയിച്ചു. വാർ
 വിധോസ് എന വാക്കാണ് കാരണമായി പറഞ്ഞത്.
 തൈജർ പ്രസിദ്ധീനെ തുടർച്ചയായി
 വിമർശിക്കുന്നവരാണെന്ന് ഇൻലീജൻസ്
 റിപ്പോർട്ടായിരുന്നു യഥാർത്ഥ കാരണം. ഗവൺമെന്റിൽ
 പിന്തുണയുള്ള മറ്റേതോ ശുപ്പ് വിധവാദിനം
 ‘ആഫോഷിച്ചു’. അനു രാത്രി ഓൺലൈൻ നിൽ നടന്ന
 നീം ചർച്ചകളിൽ നിന്നാണ് SSF എന പ്രസ്താനം രൂപം
 കൊള്ളുന്നത്.

പിന്നീട് വളരെ ശക്തമായ കാവയിനായിരുന്നു. യുദ്ധ
 വിധവകളെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചകൾ സ്വാഭാവികമായി മറ്റു
 വിഷയങ്ങളിലേക്ക് കടന്നു. യുദ്ധത്തിന്റെ ചരിത്രപരവും
 വംശീയവും രാഷ്ട്രീയവും സാംസ്കാരികവുമായ ഓരോ
 കാരണവും വളരെ വിശദമായി ചർച്ചചെയ്യപ്പെട്ടു.
 ഭരണകൂടത്തിന്റെ ഫാസിസ്റ്റ് പ്രവണതകളെ കൃത്യമായി
 തിരിച്ചറിയാനും അതിനെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള
 ബാധ്യത ഫോറൈറ്റുക്കാനും ആ സംവാദങ്ങൾ കാരണമായി.
 മുന്നു വർഷംകൊണ്ട് ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേറെ ഫോളോവേഴ്സ്
 ശുപ്പിനുണ്ടായി. പൊതുചർച്ചകൾക്ക് പുറമെ ഓരോ
 അംഗത്തിനും കുടുക്കുടെ പേജുണ്ട് മെയിൽ അയച്ച്
 എല്ലാവരുമായി വളരെ നല്ലാരു
 ബന്ധമുണ്ടാക്കിയെടുക്കാൻ മീനാക്ഷികൾ കഴിഞ്ഞു.
 എന്നാൽ അവളോരിക്കലും താനാരാണ്ണന്നോ തന്റെ
 പേരെന്തെണ്ണനോ വെളിപ്പെടുത്തിയില്ല. sww@gmail.com
 എന ഇ-മെയിൽ അധിസ്ഥാനാതെ മറ്റാനും
 തൈജർക്കാർക്കും അറിയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ
 കഴിഞ്ഞയാഴ്ച എനിക്കൊരു പേജുണ്ട് മെയിൽ വന്നു.
 അത് ശരിക്കും പേജുണ്ടെന്നയായിരുന്നു.”

“ എന്തായിരുന്നു അതു മെയിൽ? ” അതകാംക്ഷി സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ തോൻ ചോദിച്ചു.

“മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും എന്ന എഴുത്തകാരിയാണ് താനെന്ന് അവർ ആദ്യം സ്വയം പരിചയപ്പെടുത്തി. പിന്നു, ഗായത്രീ, SSFന്റെ വളർച്ചയും അതിലെ ഓരോ അംഗവും എന്നിൽ അർപ്പിക്കുന്ന പ്രതീക്ഷയും വല്ലാതെ ഭയപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. തോന്നെൻ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ ഇതുവരെ നിങ്ങളോടാരോടും വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ല. അത് നീയെക്കിലും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. കാരണം, ഈ പ്രസ്ഥാനം കൂടുതൽ ശക്തമായി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുക, ഗായത്രി പരേരയ്ക്കാണ് എന്നെനിക്കു തോന്നുന്നു. എനിക്ക് വ്യക്തിപരമായി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തു തീരുക്കാനുമുണ്ട്.” എന്നും തീരുമാനിക്കുന്ന അനുഭവം നേരിട്ട് കണ്ടാലോ, എന്ന നിർദ്ദേശം വെച്ചത്. ആദ്യം തീരെ താൽപര്യം പ്രകടിപ്പിച്ചില്ലെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഇന്ന് ഓൺലൈൻഡിക്കാനും കാണാമെന്ന് സമ്മതിച്ചു.”

“ദേവനായകിയുടെ കമ്മയുടെ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും തന്നെയാണോ ഇവരും?”

“ആയിരിക്കണം. മീനാക്ഷി രാജരത്തിമെഴുതിയ ദേവനായകിയുടെ കമ്മയിൽ ശ്രീലക്ഷ്മി ചരിത്രത്തിന്റെ മറ്റാരു വായനയുണ്ടെന്ന് SSW ത്ര ഒരു പോസ്റ്റിരുന്നു.”

“പക്ഷേ, ബംബരായികിൽ മീനാക്ഷി പറയുന്നത് സിഗിരിയയിലെ ഒരു ആർക്കിയോളജിസ്റ്റ് സുസാന സുപ്പിന് വായിക്കാൻ തന്നു എന്നാണ്ടേ. അങ്ങനെയെന്തെങ്കിലും സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ ജുലി?”

ഉണ്ട്. സുസാന സുപ്പിന് കണ്ടെടുത്ത് മുന്നോ നാലോ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ബീട്ടിഷ് ആക്കണ്ടിൽ നന്നായി സംസാരിക്കുന്നൊരു യുവതി അതനേപ്പശിച്ച് വന്നിരുന്നു. അവർക്കു വേണ്ട എല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും തോൻ ചെയ്യുകൊടുത്തിരുന്നു. പിന്നീടാരും അതു ശ്രമം അനേപ്പശിച്ച് വന്നിട്ടില്ല. ബംബരായകിലെ കമ്മ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ഉടനെ സർക്കാർ സുസാന സുപ്പിനു യുടെ പ്രതി കൊളംബിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവരത്ത് നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞുവോ എന്നുപോലും സംശയമുണ്ട്.

വിദേശത്തുനിന്നു പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിനാൽ
ബംബരായകിന്നതിരെ നടപടികളാണും
സ്വീകരിക്കാൻ അവർക്കു പറ്റിയില്ല.”

“ഈ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനുംതന്നെയായിരിക്കുമോ ആ
യുവതി?”

“അവാനുള്ള സാധ്യതയുണ്ട്. ഉള്ളില്ല. അവൾ അന്ന്
മറ്റൊന്തോ പേരാണു പറത്തുത്. മലയാളിയാണെന്നും
കേരളത്തിലെ ഏതോ യുണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ റിസർച്ച്
ചെയ്യുകയാണെന്നും പറത്തു.”

തെങ്ങൾ ആകെ കണ്ണഹ്രഷനിലായി. കൃത്യം പത്തു
മണിക്ക് മീനാക്ഷി സ്കേക്കപ്പിൽ വന്നു. മുന്നു പേരക്കും
വ്യക്തമായി കാണാൻ ഗായത്രി ലാപ, ടി വിയിലേക്കു
കണക്ക് ചെയ്തിരുന്നു. വളരെ ഇരുണ്ടാരു
പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് മീനാക്ഷി ഇരുന്നിരുന്നത്. മുഖം
ഷ്ടാണ്ട് മുക്കാൽ ഭാഗവും മുസ് ലിം സ്റ്റൈക്കൾ
യരിക്കുന്ന പർദ്ദപോലെയുള്ള വസ്ത്രംകൊണ്ട്
മറച്ചിരുന്നതിനാൽ കണ്ണുകളും നെറ്റിയും മാത്രമേ
കാണാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. ആ കണ്ണുകൾ ഏനിക്ക് വളരെ
പരിചിതമായി തോന്തി. അവളുടെ നേർത്ത വാക്കുകൾ
അപ്പക്തമായി പുറത്തേക്കു വരാൻ തുടങ്ങി.

“ഗായത്രീ, ഈതാരു രേക്കോർഡ് ചെയ്തെങ്കിലും വീഡിയോ
സംഭാഷണമാണ്. നേരിട്ടു നിന്നേ മുന്നിലേക്കു വരാവുന്ന
അവസ്ഥയില്ലല്ല തോൻ. ഇതുവരെ എൻ്റേ പേരിൽ
ഫേസ്ബുക്കിലും ടിറ്റിലും വന്ന എല്ലാ പോസ്റ്റുകളും
തോനയച്ച ഇംഗ്ലീഷിൽ സന്ദേശങ്ങളും അരുൾമാഴി
നാകെ, യമുന ശ്രീയർ എന്നീ രണ്ടു പെൺകുട്ടികൾ
എനിക്കു വേണ്ടി ചെയ്താണ്. കാന്യായിലെ SAD എന്ന
പ്രശ്നം ബാന്ധിയിൽ പാടുന്ന റാപ് സിംഗാളാണ് അവർ.
തോൻ അവർക്കു വേണ്ടി പാടുകളെഴുതിയിട്ടുണ്ട്. യമുന
നല്ലാരു കാർട്ടൂണിസ്റ്റ് കൂടിയാണ്. SSF എൻ്റെ ആദ്യത്തെ
പോസ്റ്റിലെ കാർട്ടൂൺ അവളാണു വരച്ചത്. തോൻ
അടിക്കുറിപ്പ് മാത്രമേ പറത്തുകൊടുത്തുള്ളൂ. രണ്ടു
കൈകളുമില്ലാത്തതിനാൽ അവരുടെ സഹായമില്ലാതെ
എനിക്കൊരു കാര്യവും ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. കഴിഞ്ഞ
മുന്നു വർഷമായി കവിതകളും കമകളും
പാടുകളുമെല്ലാം തോൻ പറത്തു കൊടുത്ത്

അവരെക്കാണ് ദൈപ്പ് ചെയ്തിക്കുകയാണ്. ഈ സംഭാഷണംപോലും അവർ രേക്കേറിയ് ചെയ്ത ഇന്റർനെറ്റിൽ ഇടതാണ്. എൻ്റെ ജീവിതകമ എൻ്റെ വാക്കുകളിൽതന്നെ രേക്കേറിയ് ചെയ്ത സുക്ഷിക്കണമെന്ന അരുൾമൊഴി നാജൈയുടെ ആഗ്രഹത്തിനു വഴങ്ങിയാണ് താനിതു പറയുന്നത്.

ഈ വേഷവും പത്രുന്ന വാക്കുകളും കണ്ണ് നീ അതഭുതപ്പെടുന്നുണ്ടാണ് എനിക്കരിയാം. ഹേസ്റ്റ്ബുക്കിൽ തീപാരുന്ന പോസ്റ്ററുകളിട ആള്ളാണോ ഇങ്ങനെ തപ്പിത്തട്ടെത്തു സംസാരിക്കുന്നതെന്ന സംശയം തോന്നാം. അതെ, ഈ താനിതനെന്നയാണ്. മുഖം മുഴുവൻ ആസിയ് വീണ് പൊള്ളലേറ്റ് വികൃതമായതുകൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ മാച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈതാ നോക്കു, രണ്ട് കൈകകളും തോളിന് അല്ലോ താഴേ വരെ മാത്രമേ യുള്ളൂ. 2009 -ൽ മുഖ്യമായി നടന്ന അവസാനത്തെപ്പോരാട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷിലും എന്നയും ശ്രീലങ്കൻ പട്ടാളക്കാർ പിടിക്കുടി. സൗന്ദര്യം കുറച്ചു

കൂടുതലുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ ഉന്നതർക്ക് കാഴ്ച വെയ്ക്കാനായി ഒരു മിലിറ്ററി ബോട്ടിൽ കയറ്റി കൊള്ളംബോവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അതിനു മുമ്പ് ദിവസം മുമ്പ് ശ്രീലങ്കൻ നേരിയുമായുള്ള ഏറ്റവും ഭർത്താവ് മേജർ സ്റ്റാലിൻ കൊണ്ടുപെട്ടിരുന്നു. കേണൽ സുന്നേനസയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള കടൽപ്പുലികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു സ്റ്റാലിൻ. മുമ്പു വയസ്സുള്ള കടൽപ്പുര എന്ന കൊച്ചുമകൾക്ക് എന്താണു സംഭവിച്ചതെന്നിയില്ല.

കൊള്ളംബിൽ ടെൻപിൾ ടൈസിനടുത്തുള്ള ഒരു വലിയ കെട്ടിടത്തിലെ റഹസ്യമുറിയിൽ വെച്ച് മുമ്പു ദിവസം പലരും ക്രുരമായി പീഡിപ്പിച്ചു. ഈഴപ്പോരിലെ വിജയം സർക്കാരിലെ ഉന്നതർ എൻ്റെ ശരീരത്തിലാണ് ആദ്ദോഷിച്ചത്. പുറത്തു നടക്കുന്ന വിജയാദ്ദോഷങ്ങളുടെ ആരവത്തിൽ എൻ്റെ നിലവിളികൾ അലിഞ്ഞുപോയി. ഒരുവിൽ തളർന്നവശയായപ്പോൾ നാലാം ദിവസം കാലത്ത് ഒരു മിലിട്ടറി ട്രക്കിൽ കയറ്റി അവരെന്ന ഡിവേപൻ പേൾ എന്ന റഹസ്യക്രൈസ്തവിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അവിടെ പിന്നെയും മുന്നാഴ്യേങ്ങളം താമസിപ്പിച്ചു. മറ്റ് ഈഴത്തമിച്ച

പെണ്ണുങ്ങളെക്കാൾ വെളുപ്പിലും
 സൗന്ദര്യവുമുണ്ടായിരുന്നതിനാൽ പട്ടാള മേധാവികൾക്ക്
 എന്നോട് വലിയ അർത്ഥത്തിയായിരുന്നു. അതീവ
 സുരക്ഷയുള്ള അവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെടാൻ നടത്തിയ
 ശ്രമത്തിന്റെ ശ്രീക്ഷയാൻ എന്തെല്ലാം അവസ്ഥ.
 അർദ്ധരാത്രി കാവൽക്കാരൻ വേഷത്തിൽ പുറത്തു
 കടക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നോൾ പിടിക്കപ്പെട്ടു. പിറ്റേഡിവസം
 പ്രാർത്ഥനയാമുറിയെന്നു വിളിക്കുന്ന ഉള്ളരോഗേഷൻ
 ചേന്നവിൽ മണിക്കുരുക്കളോളം ചോദ്യം ചെയ്യു. പലതരം
 അധുനിക ഉപകരണങ്ങളുപയോഗിച്ചുള്ള പീഡനം
 സഹിക്കാനാകാതെ ഞാൻ എല്ലാം ഏറ്റുപറഞ്ഞു. കൂറി
 സമ്മതിച്ചപ്പോൾ മുഖം അസിഡാഴിച്ച്
 വികൃതമാക്കാനും രണ്ടുകൈകളും ബെട്ടിക്കളയാനും
 മുഖം പട്ടാള മേധാവി ഉത്തരവിട്ടു.

പിറ്റേ ദിവസം കാലത്ത് ശ്രീക്ഷയുടെ അദ്യാല്പം
 നടപ്പാക്കി. പുലരും മുന്നേ എഴുന്നേൽപ്പിച്ച് അതിനായുള്ള
 പ്രത്യേക മുറിയിലേക്കെന്ന കൂട്ടിക്കാണ്ഡുപോയി. ഇരുന്നുകട്ടിലിൽ നിന്നയാക്കി കിടത്തി കൈ കാലുകൾ
 കെട്ടിയിട്ട് അസിഡ് പുരട്ടലായിരുന്നു അദ്യം. “ബഹാളം
 വെക്കാതെ അനങ്ങാതെ കിടന്നാൽ നിന്തേ മുവത്തിന്റെ
 ഭംഗി മാത്രമേ നഷ്ടപ്പെട്ടു. പകുതി നേർപ്പിച്ച അസിഡിൽ
 ഈ പ്രത്യേക ബേഷം മുക്കി പെയിന്റു ചെയ്യുന്നപോലെ
 കവിളിൽ മൃദുവായി തുടയ്ക്കുകയെയുള്ളൂ. കിടന്നു
 പിടയുകയോ തടയാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്യാൽ മറ്റു പല
 ‘പ്രധാന’ സ്ഥലങ്ങളിലും അസിഡ് വീണു പോള്ളും”
 എന്ന മുന്നിയിപ്പോടെയാണ് ശ്രീക്ഷ നടപ്പാക്കുന്ന
 ഓഫീസറായ രോബർട്ട് ജയവർദ്ദന വന്നത്. അയാളെനെ
 ഇവിടെ വന്ന അദ്യാദിവസങ്ങളിൽ തന്ന രണ്ടൊ മുന്നോ
 തവണ പീഡപ്പിച്ചതായിരുന്നുവെങ്കിലും എന്തെല്ലാം അതു
 കിടപ്പ് കണ്ടപ്പോൾ അസിഡ് പുരട്ടുന്നതിന് മുമ്പായി
 ഒന്നുകൂടി ചുംബിക്കണമെന്ന് തോന്തി. ‘നിനക്കുള്ള
 അവസ്ഥാനെത്ത ചുംബനും എന്തെല്ലാക്കട്ട. ഈ ശ്രീക്ഷ
 കഴിഞ്ഞതാൽപ്പിനെ ഒരു പുരുഷനും നിനെ ചുംബിക്കാൻ
 ദെയ്യുപ്പെട്ടില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞ കവിളിൽ തുരുതുരാ
 മുത്തമിട്ടു. ഒരു വിൽ ചുണ്ടിലൊരു ദീർഘചുംബനും തന്ന്

സന്ദേശവാനായി അസിഡ് നിരച്ച സ്റ്റിക്കപ്പാത്രം കയ്യിലെടുത്തു.

ഒരു ബുദ്ധിഷിൽ ശ്രദ്ധയോടെ ബേശ് അസിഡിൽ മുക്കി എൻ്റെ ഇടത്തെ ചുണ്ടുവിരലിന്റെയറ്റത്ത് ഓ തൊട്ടു. ചുട്ടുപൊള്ളിയ തൊൻ കയ്യനക്കാൻ കഴിയാതെ ഉരക്കെ കരഞ്ഞതു. ‘ഇല്ല ഇല്ല നിന്നെ തൊൻ വേദനിപ്പിക്കില്ല’ എന്നു പറഞ്ഞെങ്കിൽ അയാൾ അസിഡ് പാത്രവും ബേശും മാറ്റിവെച്ച് എൻ്റെ തലയ്ക്കെടുത്തുവന്നിരുന്ന് ചുരും മുടിയിൽ സ്നേഹത്തോടെ തലോടി. വിരലിലെ വേദന അല്ലോ കുറഞ്ഞപ്പോൾ കവിളിൽ ഒരുമ കൂടി തന്നു. ‘എൻ്റെ സുന്ദരിക്കൂടി നിന്നെ ഈ ശ്രീക്ഷയിൽ നിന്നൊഴിവാക്കിത്തരാം.’ തൊൻ പ്രതീക്ഷയോടെ അയാളെ നോക്കി. ‘നീ റീഹാബിലിയേഷൻ തയ്യാറാക്കണം. തൊൻ സമ്മതഭാവത്തിൽ തലയാട്ടി. സത്യം പുറയാമല്ലോ എനിക്കെത് സമ്മതമായിരുന്നു. അയാൾക്ക് വളരെ സന്ദേശമായി. ‘മിടുക്കി. അങ്ങനെയാണ് നല്ല പെൺകുട്ടികൾ. പക്ഷേ, നീയതിന് അർഹയാക്കണമെങ്കിൽ നാലു പ്രധാന കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യണം. മാധ്യമങ്ങൾക്കു മുന്നിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ ഹൃമാനിറേറിയൻ ഓഫോഷൻ അനുകൂലിച്ച് സംസാരിക്കണം. വി. പി. യെയും ഈക്കത്തെത്തയും പുർണ്ണമായി തളളിപ്പറയണം. പ്രസിഡന്റിനെ വ്യക്തിപരമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളും പരമാവധി പുക്കഴ്ത്തി സംസാരിക്കണം. മഹീന ചിന്തനയാണ് ഇനി ശ്രീലങ്കയുടെ പുരോഗതിക്കുള്ള ദരേയോരു മാർഗ്ഗമെന്നു പറയണം. ഇതിനെല്ലാം സമ്മതമാണെങ്കിൽ ഈ ശ്രീക്ഷ ഇവിടെ വെച്ച് അവസാനിപ്പിക്കാം. നിന്നൊക്കാൾ കുടുത്ത പല പെൺപുലികളും ഇതൊക്കെ ചെളിട്ടാണ് ഇവിടെനിന്ന് രക്ഷപ്പെട്ടത്. അവരിൽ പലരും സിംഹളയുവാക്കളുടെ പാവം ഭാര്യമാരായി സുഖമായി ജീവിക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ പെണ്ണുങ്ങൾക്ക് അതൊക്കെ പോരേ? കരുണ അമ്മൻ വകുപ്പിൽ ഓന്നാന്തരമാരു ജോലി തരും, കൊള്ളളാവുന്ന ഏതെങ്കിലും സിംഹള പട്ടാളക്കാരനെക്കാണ്ട് കല്യാണവും കഴിപ്പിക്കും. ഇനിയുള്ള കാലം നിന്നക്ക് സമാധാനമായി ജീവിക്കാം.’

ഇത്തും കേടപ്പോഫേക്കും ദേശ്യം സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ അയാളുടെ കരണത്ത് ആത്മത്രിക്കണ്ണനു തോനി. പക്ഷേ, കൈകാലുകൾ കെട്ടിയിട്ടിരുന്നതിനാൽ അനങ്ങാൻ കഴിയാതെ മുവത്തേക്ക് ആത്മതു തുപ്പി. ‘മഹീന ചിന്തന... അവന്റെ...’ സിംഹാളത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ തെരിയാൻ എന്തേ നാവിൽനിന്ന് വന്നത്. രോബർട്ട് ജയവർദ്ദന എന്നിട്ടും പ്രകോപിതനായില്ല എന്നതാണ് അതുകൊം. ടവലെടുത്ത മുഖം തുടച്ച് വീണ്ടും ആസിയും ബേഷ്യം കയ്യിലെടുത്തു.

അയാൾ എന്തേ വലത് കവിളിൽ ആസിയ പെയ്ഞ്ചു ചെയ്യ നിമിഷം ജീവിതത്തിലോരിക്കലും മറക്കാൻ കഴിയില്ല. കവിളിൽ പെട്ടെന്ന് തീയാളിക്കത്തിയതുപോലെയാണ് തോനിയത്. വേദന സഹിക്കാൻ കഴിയാതെ ഉറക്കെ കരണത്തപ്പോൾ അയാളെന്തേ വായിൽ പൂണ്ടു ടെച്ചു. മുവത്തെ മാസു കരിയുന്നതിന്റെ രൂക്ഷമായ ഗന്ധം മുക്കിലേക്ക് ഇരച്ചു കയറി. കൈകാലുകൾ ബന്ധിച്ചിട്ടും കട്ടിലിൽ കിടന്ന പിടിത്തു. ആ പിടച്ചുലിൽ ചില ആസിയുതുള്ളികൾ മറ്റ് ഭാഗങ്ങളിലേക്ക് ദേവുകൾ. അതോക്കെ കണ്ടിട്ടും ധാതോരു വിഷമവുമില്ലാതെ അയാൾ ഒട്ടതേതെ കവിളിലും ശിക്ഷ നടപ്പാക്കി. അല്ലോ മുന്ന് ചുംബിച്ചു രസിച്ചു കവിളുകളാണിങ്ങനെ കരിച്ചുകളയുന്നതെന്ന് രോബർട്ട് ഓർത്തുവോ ആവോ? അയാൾ മാത്രമല്ലോ എത്രയോ പേര് ചുംബിച്ചാസ്പദിച്ച കവിളുകളോ. രാഷ്ട്രീയനേതാക്കൾമുതൽ സാധാരണ പട്ടാളക്കാരൻ വരെ. എല്ലാവരും തോൻ വെറുത്തവരായിരുന്നു. ഭർത്താവായിരുന്ന സ്ഥാലിനേപ്പോലും എന്നിക്കു വെറുപ്പായിരുന്നു. ഇയക്കത്തിലെ അച്ചടക്ക നടപടികളുടെ ഭാഗമായിട്ടാണ് എന്നിക്കയ്യാളെ ഭർത്താവായി സ്പീകരിക്കേണ്ടി വന്നതും അയാളുടെയൊരു കുഞ്ഞിനെ പ്രസവിക്കേണ്ടി വന്നതും. വൃത്തികെട്ട് മനുഷ്യൻ. തേവടിയാ... എന്നേ നാവെടുത്താൽ വിളിക്കു. ജീവിതത്തിൽ തോൻ പ്രണയിച്ച ഒരേയൊരു പുരുഷൻ്തേ ചുംബനും ഒരിക്കൽപ്പോലും ലഭിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായതുമില്ല. ജീവിതത്തിലോരു വ്യക്തിയെ മാത്രമല്ലോ നമുക്ക്

പ്രണയിക്കാൻ കഴിയു. മറ്റല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വരും മഹത്പവൽക്കരിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിചാരമല്ലോ? അപ്പോൾ തേവടിയാ എന്നു വിളിച്ച സ്നാലിനെ കുറപ്പടുത്താനുമാകില്ല.

ആസിഡ് പ്രയോഗത്തിന്റെ മുറിവുകൾ ഒന്നുണ്ടെടു എന്ന കരുതിയായിരിക്കണം അടുത്തയാഴ്സി സംസ്ഥാനത്തിനു കൈവെടുന്ന ശ്രീക്ഷ. ഡിവേൾ പേളിന്റെ താഴ്വരത്തെ നിലയിലെ ഹാളിൽ വെച്ചാണ്ടു നടവാക്കുന്നത്. മുഴുവൻ തടവുകാരും ജയിൽ ഉദ്യോഗസ്ഥരും അതു കാണാൻ തടിച്ചു കുടിയിരുന്നു. ആസിഡ് പുരട്ടുന്നത് കാണാൻ അരുമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ ഇതെന്നു പറ്റിയെന്ന് താൻ മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചു. മുവമാകെ പൊള്ളി വികൃതമായതിന്റെ അപമാനവും വേദനയും കാരണം എന്നിക്കാരുടെയും നേരേ നോക്കാൻപോലും വയ്ക്കായിരുന്നു. ഇടത്തേ കണ്ണിന്റെ കാഴ്ച ഒരു പരിധിവരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ഡിവേൾ പേളിലെ ഏറ്റവും ഉയർന്ന മിലിട്ടറി ഓഫീസർക്കായിരുന്നു ശ്രീക്ഷ നടപ്പാക്കാനുള്ള ചുമതല (അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് പറയുന്നതു പോലും പാപമായതിനാൽ ജനറൽ എന്ന് മാത്രം വിളിക്കാം). പട്ടാളക്കാർ എന്ന ഹാളിലെ ഉയർന്ന വേദിയിൽ എല്ലാവർക്കും മുന്നിലായി കൊണ്ടു നിർത്തി. അതിനടുത്ത മേശപ്പുറത്ത് കൈവെട്ടാനുള്ള വാളും മറ്റ് സാമഗ്രികളും തയ്യാറാക്കി വെച്ചിരുന്നു. വലതെത കണ്ണുകോണു മാത്രമാണെങ്കിലും കത്തിയുടെ തിളക്കം കണ്ണു താൻ ഭയനു വിരുച്ചു.

ഒരു ഇടത്തരം റാങ്കിലുള്ള പട്ടാള ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വേദിയിൽ കയറിവന്ന് എന്നിക്കെതിരേയുള്ള കുറപ്പത്രം വായിച്ചു. പ്രധാന കാവൽക്കാരനെ ലൈംഗികമായി പ്രലോഭിപ്പിച്ച് ജയിൽ ചാടാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നതായിരുന്നു പ്രധാന കുറും. അങ്ങനെ ഇനിയാരെയും പ്രലോഭിപ്പിക്കാതിരിക്കാൻ ആസിഡോഫിച്ച് മുഖം വികൃതമാക്കാനും ജയിൽ ചാടാൻ ശ്രമിക്കാതിരിക്കാൻ രണ്ടു കഴുതും പെട്ടിക്കളെയാനുമുള്ള വിധിയുടെ രണ്ടാം ഘട്ടമാണ് ഇന്നു നടപ്പാക്കുന്നതെന്നു പറത്തു. ശ്രീക്ഷയുടെ ഓന്നാംഘട്ടം അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞിട്ടും പ്രതി

യാതൊരു പശ്ചാത്താപവും പ്രകടിപ്പിക്കത്തിനാൽ
 ഇന്നു രണ്ടാം ജല്ലം നടപ്പാക്കുകയാണെന്നും പറഞ്ഞു.
 അപ്പോൾ പ്രധാന മിലിട്ടറി ഓഫീസർ താനോരു ശിക്ഷ
 നടപ്പാക്കാൻ പോവുകയാണെന്ന യാതൊരു
 ഭാവവുമില്ലാതെ പുതിയിരിച്ചുകൊണ്ട് പ്ലാറ്റേഫാമിലേക്ക്
 കയറിവന്നു. രണ്ട് പട്ടാളക്കാർ എന്ന മേശക്കു പിന്നിലെ
 തുണിനോടു ചേർത്തു നിർത്തി. കാലുകൾ മുതൽ
 കഴുത്തു വരെ നല്ല മിനുസമുള്ള കയറുകൊണ്ട്
 തുണിനോട് ചേർത്തു കെട്ടി. അതിനുശേഷം കൈകൾ
 രണ്ടും മേശയുടെ മുകളിൽ നീട്ടിവെച്ച് കണ്ണടച്ച്
 കുന്നിത്തു നിൽക്കാൻ പറഞ്ഞു. താൻ ഒരു
 യന്ത്രത്തെപ്പാലെ എല്ലാമനുസരിച്ചു. കൈമുട്ടിനല്ലോ
 മുകളിലായി വെട്ടിക്കളയാനുള്ള ഭാഗം ആരോ വന്ന
 മാർക്കർ പേനകൊണ്ട് അടയാളപ്പെടുത്തി.

അപ്പോൾ ജനറൽ സഹതാപസ്പരത്തിൽ അവരോടു
 പറഞ്ഞു. “അയ്യോ പാവം രണ്ടു കയ്യുംകൂടി ഒരുമിച്ച്
 വേണ്ട. വണ്ണി ബൈവണ്ണി. ഓ കെ.”

പട്ടാളക്കാർ എൻ്റെ ഇടതുകെക കൂടി തുണിലേക്ക്
 ചേർത്തു കെട്ടി. ‘വേണ്ട രണ്ടു കയ്യും. ഒരുമിച്ചുതന്നെ
 മതി’ എന്നു പറയണമെന്നു തോന്തി. എന്നാൽ വേദന
 ദറയടിക്കനുഭവിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. പക്ഷേ,
 പ്രതിയുടെ സൗകര്യമനുസരിച്ചല്ലാണ് ശിക്ഷ
 നടപ്പാക്കുക. വലതുകെക നീട്ടിവെച്ച് താൻ
 കണ്ണടച്ചുനിന്നു. ഏതു നിമിഷവും കൈയ്ക്കു മുകളിൽ
 വാൾ വീഴുമെന്ന് ചിന്തയുമായി ഭയന്നു വിരച്ചു
 നിൽക്കുന്നോപ്പാൾ ആരോ എൻ്റെ പുറത്ത് കൈ വെച്ചു. അത്
 അദ്ദേഹമായിരുന്നു. ജനറൽ. അദ്ദേഹം വളരെ
 സൗമ്യമായി എന്നോടു പറഞ്ഞു: “ഈ ശിക്ഷ താൻ
 ഒഴിവാക്കാം. പ്രസിഡന്റിന്റെ നടപടികളെ അനുകൂലിച്ച്
 ടെലിവിഷൻിൽ സംസാരിക്കാൻ തയ്യാറാണോ?”
 റോബർട്ടിന്റെ വാക്കുകൾതന്നെ ഇദ്ദേഹവും
 ആവർത്ത്തിക്കുകയാണോ? ഇത്തവണ അല്ലോ
 ബുദ്ധിപരമായി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നു തോന്തി.
 വികാരാവേശംകൊണ്ട് പ്രയോജനമാനുമില്ല. താൻ
 മുവമുയർത്തി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ നോക്കി
 സമ്മതിച്ചുവെന്ന മട്ടിൽ തലയാട്ടി. അദ്ദേഹം എന്ന

സപ്തന്ത്രയാക്കാൻ പട്ടാളക്കാരോട് പറഞ്ഞു.
നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അവർ എന്ന സപ്തന്ത്രയാക്കി.
രോബർട്ടും ഉടനെ വേദിയിലേക്ക് കയറി വന്നു.

“സാർ ദയവായി എൻ്റെ കൈകൾ വെട്ടരുത്. ഏത്
ടെലിവിഷൻ ചാനലുകാരെ വേണമെങ്കിലും വിളിച്ചൊള്ളു.
ഞാൻ താങ്കൾ പറയുന്ന പോലെ അവരോടു പറയാം.
ദയവായി എൻ്റെ കൈകൾ വെട്ടരുതു സാർ.”

ഞാൻ എല്ലാവരുടെയും മുന്നിൽ നിന്ന് ഉറക്കെ തേങ്ങി
തേങ്ങി കരഞ്ഞ. രോബർട്ട് അത്
വിശ്വസിക്കാനാവാത്തപോലെ മിച്ചിച്ചു നീനു. ജനറലും
മറ്റ് ഓഫീസർമാരും എന്നിക്ക് സംഭവിച്ച മാറ്റത്തിൽ
അതീവ സന്തുഷ്ടരായി. നിരവധി ചോദ്യങ്ങൾ തിരിച്ചും
മറിച്ചും ചോദിച്ച എൻ്റെ മനം മാറ്റത്തിലെ സത്യസ്ഥാത
പുർണ്ണമായി ഉറപ്പ് വരുത്തി. ഇത്തും നാളത്തെ
ശ്രീക്ഷകകാണ്ക് ഞാൻ പുർണ്ണമായി മാറിയെന്നും
പ്രസിഡന്റ് f സ്റ്റേയും മിലട്ടറിയുടെയും നമകൾ
തരിച്ചറിഞ്ഞുവെന്നും അവർക്ക് ബോധ്യമായി. ലെംഗികമായി
പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടതിൽ വിഷമം
തോന്നുന്നില്ലെയെന്ന ജനറലിന്റെ ചോദ്യത്തിന് ഞാൻ
വളരെ വിഷമിച്ച് ഇല്ല എന്ന് തലയാട്ടി. അപ്പോൾ മറ്റാരു
ഓഫീസർ ‘സാർ അത് ടോർച്ചറല്ലോ. I remember she was really
enjoying those moments...ha ha ...’ എല്ലാവരുംകൂടി തമാഴ
പറഞ്ഞ് ചിരിച്ച് വേദിയിൽ നിന്ന് ഓഫീസേഴ്സ്
മെസ്സിലേക്ക് നടന്നു. രോബർട്ട് എന്ന കൈ പിടിച്ച്
അവരോടൊപ്പം ചെല്ലാൻ ക്ഷണിച്ചു. ഞാൻ അയാളുടെ
കുടെ നടന്നു.

“എന്നാൽ മുഖത്ത് പൊള്ളലേൽപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്
നിന്നകിടിക്കി സമ്മതിക്കാമായിരുന്നില്ലോ?”

“അത്... സാർ...” ഞാനുത്തരം കിട്ടാതെ വിഷമിച്ചപ്പോൾ
അയാൾ തന്ന പുർത്തിയാക്കി. “അതിനിപ്പാഴലേ
നീയോരു പാഠം പഠിച്ചത്.”

ലഞ്ച് അവരോടൊപ്പമായിരുന്നു. അന്നു രാത്രിതന്നെ
എന്ന സെല്ലിൽ നിന്ന് ഓഫീസർമാരുടെ മുറികളോടു
ചേർന്ന അതിമിക്കൾക്കുള്ള മുറിയിലേക്കു മാറ്റി.
കൊളംബിയൻിന് മുഖത്തെ പൊള്ളൽ ചികിത്സിക്കാൻ
സ്പെഷ്യലിസ്റ്റ് ഡോക്ടർമാരുടെ വിദഗ്ദ്ധദാഹിനിയും

ചികിത്സയ്ക്കായി അദ്ദേഹം വിശദമായ
 പരിശോധനയ്ക്കു ശേഷം പിറ്റെ ദിവസം കൊള്ളംബിലെ
 സ്വകാര്യ ആശുപത്രിയിൽ അധികിട്ട് ചെയ്യണമെന്ന്
 പറഞ്ഞു. പൊള്ളൽ നന്നായി ഉണങ്ങിയതിനു ശേഷം
 മീഡിയയുടെ മുന്നിലേക്കു പോകുന്നതിലേ നല്ലതെന്ന്
 താൻ രോബർട്ടിനോട് ചോദിച്ചു. “എനിക്ക് ഈ
 പൊള്ളലുകൾ ഇയക്കത്തിലെ കാലത്ത്
 സംഭവിച്ചതാണെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യാം.”
 പുലിയാണൈകിലും നല്ല ബുദ്ധിയുണ്ടനായിരുന്നു
 അയാളുടെ മറുപടി. ഇവർ എൻ്റെ ബുദ്ധി അറിയാൻ
 പോകുന്നേയുള്ളൂവെന്ന് താൻ മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

പിറ്റെ ദിവസം തന്നെ എന്ന കൊള്ളംബിലെ സ്വകാര്യ
 ആശുപത്രിയിലേക്കു മാറ്റി. വളരെ
 രഹസ്യമായിട്ടായിരുന്നു എനിക്കുവിട ചികിത്സ
 ഏർപ്പാടാക്കിയത്. രോബർട്ടിനുതന്നെയായിരുന്നു എൻ്റെ
 സുരക്ഷിതപെം ഉറപ്പു വരുത്താനും എന്ന
 നിരീക്ഷിക്കാനുമുള്ള ചുമതല. അയാൾ രാഖും പകലും
 എന്നോടൊപ്പമിരുന്നു. മീഡിയയുടെ മുന്നിൽ താൻ
 എങ്ങനെ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കണമെന്നതിന്റെ
 പരിശീലനമായിരുന്നു ആ ദിവസങ്ങൾ മുഴുവനും.
 മാധ്യമപ്രവർത്തകൾ ചോദിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള ഓരോ
 ചോദ്യത്തിനും ഗവൺമെന്റിനെ പിന്തുണയക്കയും
 ന്യായീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറുപടികൾ എന്ന
 പറഞ്ഞു പറിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഒരാഴ്സ് കഴിഞ്ഞെപ്പാൾ ആ
 ഹോസ്പിറ്റലിൽ വെച്ചു തന്നെ അവർ ഒരു പത്രസമേളനം
 ഏർപ്പാട് ചെയ്യു. പുലിമടയിൽനിന്ന് അവർ
 രക്ഷിച്ചുത്തു പാറം പെൻകൂട്ടിയായിട്ടാണ് എന്ന
 പ്രതകാരകൾ മുന്നിൽ അവതരിപ്പിച്ചത്. ശ്രീലങ്കൻ
 ചാനലുകൾക്കു പുറമെ നിരവധി വീഡോ ചാനലുകളും
 ആശപത്രിയിലേക്കെത്തി.

പകേശ, പ്രതകാരുടെ മുന്നിൽ വെച്ച് താൻ വാക്ക്
 തെറ്റിച്ചു. അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് എനിക്കില്ലെങ്കിലുള്ള
 മറുപടി പറഞ്ഞു. മഹീനചിന്തനയെപ്പറ്റി രോബർട്ടിനോടു
 പറഞ്ഞ അതെ മുട്ടൾ തെറിതന്നെ അവരോടും പറഞ്ഞു.
 ഇയക്കത്തിന്റെ മീഡിയ കോർഡിനേറ്ററെന്ന നിലയിൽ
 എന്ന കിളളിനോച്ചിയിൽ വെച്ച് കണ്ണു പരിചയമുള്ള

ചില വിദേശ പ്രത്പരവർത്തകൾക്ക് കാര്യം പെട്ടെന്നു
 മനസ്സിലായി. പത്രസമേളനം പെട്ടെന്നവസാനിപ്പിച്ച്
 എത്രയും പെട്ടെന്ന് എന്ന മറ്റേതെങ്കിലും
 കേന്ദ്രത്തിലേക്കു കൊണ്ടുപോകാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടു
 നുറുക്കണക്കിന് പത്രക്കാരും പ്രതിപക്ഷപാർട്ടിയുടെ
 അണികളും മനുഷ്യാവകാശ പ്രവർത്തകരും. ആശുപ്രതി
 വള്ളത്തിനാൽ സാധിച്ചില്ല. മിലിട്ടറിക്ക് ഇങ്ങനെനയാരു
 അപമാനം വരുത്തിവെച്ചത്തിന് രോബർട്ട്
 ജയവർദ്ദനയെ ഉടനടി സന്ധിപ്പെന്ന് ചെയ്യുകയും പകരം
 മറ്റാരു ഉയർന്ന പട്ടാള ഓഫീസരെ എന്തേ സുരക്ഷയുടെ
 ചുമതലയേൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു. ആ അവസരം
 ഉപയോഗപ്പെടുത്തി ചില വിദേശ ജേണലിസ്സുകളും HOPE
 എന്ന മനുഷ്യാവകാശ സംഘടനയുടെ പ്രവർത്തകരും
 ചേർന്ന് എന്ന അവിടെ നിന്ന് സമർത്ഥമായി
 രക്ഷപ്പെടുത്തി. എനിക്കു പകരം ഒരു മനുഷ്യാ
 വകാശപ്രവർത്തക പൊള്ളളവുപോലെയുള്ള
 മെയ്ക്കവുമായി ഒരാഴ്വു ആശുപ്രതിയിൽ കിടന്നു.
 മിലിട്ടറിക്കും ഗവൺമെന്റിനും തങ്ങൾക്കു പറ്റിയ
 മണ്ഡത്തരം മനസ്സിലാക്കുമ്പോഴേക്കും തോന്ത് ബോട്ടിലും
 കപ്പലിലും വിമാനത്തിലുമൊക്കെ കയറി
 കാന്ധയയിലെത്തിയിരുന്നു.

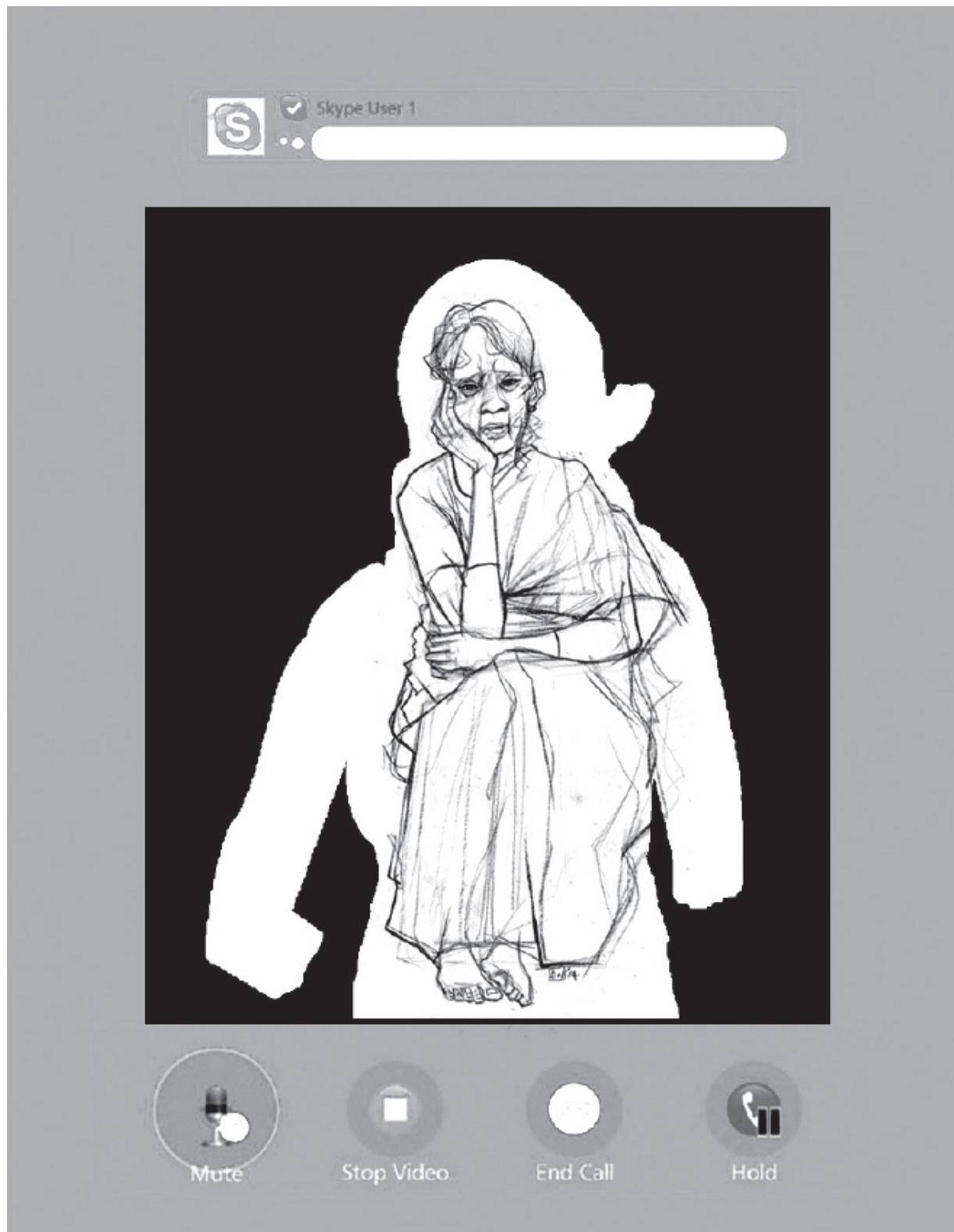
പക്ഷേ, എനിക്കു വിധിച്ച ശ്രീക്ഷ അവർ
 നടപ്പാക്കുകതനെ ചെയ്യു. കാന്ധയയിലെത്തി മുന്നാം
 മാസം ഒരു തിക്കളാഴ്വു തോനെന്തോ ആവശ്യത്തിനായി
 പുറത്തു പോയപ്പോൾ ഒരു വാടക കീമിന്തൽ
 അപ്പാർട്ടമെന്റിനകത്തു കയറി ഒളിച്ചിരുന്നു. സന്ധ്യയ്ക്ക്
 തിരിച്ചുവന്ന് കതകു തുറന്ന ഉടനെ അയാളെനെ
 ആക്രമിച്ചു. നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ അയാളെനെ
 ബന്ധനസ്ഥയാക്കി. കളവ് നടത്താനായിരിക്കുമെന്നാണ്
 തൊനാദ്യം കരുതിയത്. പക്ഷേ, അയാളെനോട് പണമോ
 വിലപിടിപ്പുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും സാധനമോ
 ആവശ്യപ്പെട്ടില്ല. ആടിയിലേരു ഉയരവും അതിനൊത്ത
 തടിയുമുള്ള കരുത്തനായ അയാൾക്ക് നിഷ്പ്രയാസ
 മെന്ന രേപ് ചെയ്യാമായിരുന്നെങ്കിലും
 അത്തരത്തിലോന്ന് തൊട്ടതു പോലുമില്ല. ‘നീഞ്ഞേ രണ്ടു
 കൈകളുമെന്നിക്ക് വേണം’ എന്ന് നീർവ്വികാരനായി

പറമ്പതു. തോൻ തെട്ടി. നീയാരാൺ എന്ന എൻ്റെ
നിസ്സഹായമായ ചോദ്യത്തിന് അയാൾ മറുപടി
പറമ്പതില്ല. പകരം തന്റെ കയ്യിലെ അത്യാധുനികമായ
ദായുധമുപയോഗിച്ച് എൻ്റെ കൈകൾ ഓരോന്നായി
അരുതെത്തടുത്തു. ഡിവേൻപേളിൽ വെച്ച് മാർക്ക് ചെയ്ത
അതേ സ്ഥാനത്തുതന്നെ. എത്ര അത്യാധുനിക
സൗകര്യങ്ങളുള്ള ഹോസ്റ്റിറലിൽപോയാലും
രക്ഷപ്പെടരുതെന്നു കരുതി വെട്ടിയെടുത്ത് കൈകൾ
തന്റെ ഇളം മത്ത ബാഗിലിട്ടാണ് അയാൾ പോയത്. ഒരു
രാത്രി മുഴുവൻ ചോരയിൽ കൂളിച്ച് കിടന്ന എനിക്ക്
ഭാഗ്യത്തിന് ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല.

മീനാക്ഷിയുടെ വാക്കുകൾ പെട്ടെന്നവസാനിച്ചു.
തെങ്ങൾ ഒരു നടുക്കത്തോടെ സ്വന്തം കൈകൾ അതേ
സ്ഥാനത്തില്ലെയെന്നു നോക്കി.

മീനാക്ഷി രാജരത്നിനം

രണ്ടു കൈകളും നഷ്ടപ്പെട്ട മീനാക്ഷിക്ക് പിന്നീടെന്തു
സംഭവിച്ചു എന്നറിയാതെ തെങ്ങെല്ലാക്ക

വിഷമിച്ചിരിക്കുന്നോൾ അരുൾമൊഴി നാകയുടെ മെസേജ് വന്നു. ബാക്കി നാളെ രാത്രി തുറെ സമയം. എനിക്കൊരു മനസ്സുമാധാനവുമില്ലാതായി. ഗായത്രി തെങ്ങേർക്കായി തന്ന മുറിയിൽ കിടന്നിട്ട് ഉറങ്ങാനേ കഴിത്തെതില്ല. അടുത്ത് ജുലി കിടക്കുന്നതുപോലും താനറിയെത്തില്ല. കണ്ണടച്ചാൽ ആ കണ്ണുകൾ. പതിനെത്തു ശബ്ദത്തിലുള്ള അവളുടെ വാക്കുകൾ. അത് സുഗന്ധിയാണെന്ന നിക്ക് ഉറപ്പായിരുന്നു. പക്ഷേ, ജുലിയോട് പറയാൻ ദെയരും വനില്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പിന്ന ആരാൺ മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനു? സുഗന്ധിക്ക് ദേവനായകിയിൽ കത്തേപോലെ ചരിത്ര പശ്വാത്തല മുള്ളേഞ്ചാരു കൃതി എഴുതാൻ കഴിയുമോ? ഉറക്കം വരാതെ തിരിയെത്തും മറിയെത്തും കിടന്നു. കുറേകഴിയെത്തപ്പോൾ എഴുന്നേറ്റ് ബാൽക്കണിയിൽ പോയി നിന്നു. എന്തെല്ലാം പെരുമാറ്റത്തിലെ മാറ്റം കണ്ണ് ജുലിയും എഴുന്നേറ്റു വന്നു.

“എന്തുപറ്റി... പീറ്റർ...”

“ഒന്നുമില്ല... നല്ല ഉണ്ണിം.... കുറച്ച് കാറുകൊള്ളാമെന്ന് കരുതി...”

“അല്ല മറ്റൊന്തോ പ്രഫൗണ്ട്... എന്നോടു പറത്തുകൂടെ...”

“എയ ഒന്നുമില്ല...”

അവൾ എന്തെന്തെങ്കു വന്നു. കൈ പതുക്കെ ചുമലിൽ വെച്ചു.

“എന്താ... എന്നോടു പറയില്ലോ...?”

താൻ പറത്തില്ല. വിഷയം മാറ്റാനായി “ഈ വിധോസ് മീറ്റിൽ എന്തിനാണ് നീയും ഗായത്രിയുമൊക്കെ പക്കടുക്കുന്നത്?” എന്ന് ചോദിച്ചു. ജുലിയുടെ ഭാവം പെട്ടെന്ന് മാറി. അവൾ ചുമലിൽ നിന്ന് പെട്ടെന്ന് കയ്യടുത്ത് മുവം വെട്ടിച്ചൊരു നോട്ടംനോക്കി. പിന്നക്കെത്തിന്തെ നിറമായിരുന്നു ആ നോട്ടത്തിന്. അവളെ പിന്നങ്ങാൻ അനുവദിക്കാതെ എന്നിലേക്ക് ചേർത്തുപിടിച്ച് വേഗം മുറിക്കുത്തെക്ക് കയറി... “എന്തെ ജുലി പീസ് അംഡർ സ്ലാൻഡ്... നീ ഇപ്പോളോരു വിധോയല്ല... ഫോർഗ്ഗ് ദാറ്റ് പാസ്.” ബൈഡ് റൂം. ലാബിന്റെ അംഗീകാരം അവളുടെ കണ്ണുകൾ തിളങ്ങുന്നത് താൻ കണ്ടു. ജുലിക്ക് സന്തോഷം

നിയന്ത്രിക്കാനായില്ല. മീനാക്ഷിയുടെ കമ്മയും നിമിഷങ്ങൾ കൊണ്ടവർ മറന്നു. പതിവിലും ആവേശത്തോടെ അവളെനെ കെട്ടിപ്പുണ്ടിനു. ഉള്ളിലെ വിഷമം പുരത്ത് കാണിക്കാതെ താനും അവളെ കഴിയുന്നതു സന്തോഷിപ്പിച്ചു. ഹാസ്തിയാബന്ന കാണിക്കാൻ ഇടയ്ക്കിടെ ചില ചീതു തമാശകൾ പറത്തു. ജുലി എന്തേ ഉള്ളറിയാതെ ആ തമാശകൾ കേട്ട കുടുകുടാ ചിരിച്ചു.

പതിവുപോലെ കുസൃതിച്ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ചാണ് അവളെനെ തോൽവിച്ചത്. സിംഹത്തിന് പെൺകടുവയിലുണ്ടാകുന്ന കുഞ്ഞ് സിടുവ, ആൺകടുവയ്ക്ക് സിംഹിയിലുണ്ടാകുന്ന കുണ്ഡത്താ? അതായിരുന്നു. ജുലിയുടെ സ്വാർ ക്രപ്പസ്യൻ. Tigon എന്ന പറത്തപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിൽ പോര, സിംഹളത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ തമിഴിൽ പറയണമെന്നായി. കിംഹം എന്നായാലോ? വേണ്ട. അതിലെ ഹം എനിക്കിഴ്ത്താണ്. സിംഹത്തിന്റെ അഹംഭാവം മുഴുവൻ ആ ‘ഹം’ ലാണ്. എന്നാൽ കിന്ന എന്നാവാം. അതു കേടപ്പോൾ അവർക്ക് ചിരിയടക്കാനായില്ല. അയ്.. സിംഹളത്തിൽ അതൊരു ചീതു വാക്കാണ്. മറ്റൊന്തക്കിലും? കിംസ എന്നാവാം. അതു മതി... നന്നായിട്ടുണ്ട്. ശരി എന്നാണ് നീ എന്തേ കിംസയെ തരുന്നത്? അതിനു നീ കടുവയാണോ? എന്താ സംശയം. ഇന്ത്യൻ കടുവ. ദി ഓരിജിനൽ പെരിയാർ ദെഗർ... കടുവയുടെ ശരീരത്തിൽ വരകളുണ്ടായെന്ന നോക്കെടു. അവൾ രണ്ടു കൈകൈകാണ്ടും എന്ന ഇക്കിളി കൂട്ടാൻ തുടങ്ങി. ചിരിച്ച് ചിരിച്ചു വയറു വേദനിക്കാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ താൻ തോൽവി സമ്മതിച്ചു. അവളെനെ വലതുകൈ പിടിച്ച് തന്റെ അടിവയറിനോടു ചേർത്ത് വെച്ചു. നന്നായി ശ്രദ്ധിച്ചു നോക്ക്. കിംസയുടെ നെഞ്ചിടിപ്പ് കേൾക്കുന്നില്ലോ? ശരിയാണ്. കേൾക്കുന്നുണ്ട്. ചെവിവെച്ചു നോക്കിയാൽ കുറച്ചുകൂടി നന്നായി കേൾക്കാം. താൻ അൽപ്പം താഴോട്ട് നീങ്ങിക്കിടന്ന് ചെവി വെച്ചുനോക്കി. ശരിയാണ് ആരോ ഡാഡി എന്ന വിളീക്കുന്നപോലെ തോനി... അതു വെറുമൊരു തോന്നലായിരുന്നുങ്കിലും ജീവാസ്ത്രങ്ങളാണ് ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തിയെന്ന

അവൾ രണ്ടു ദിവസം മുമ്പ് പറത്തതോർത്തു. ഈ ചിരിയും ബഹളവുമെല്ലാം ഗായത്രി കിടക്കുന്ന അടുത്ത മുറിയിലേക്കു കേൾക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് താൻ സംശയം പ്രകടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അവൾ നിഴ്ഞ്ഞുബുധായി. ഓന്നും മിണ്ടാതെ എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കിടന്നുവെങ്കി. എന്തേ മനസ്സിലപ്പോഴും മീനാക്ഷിയുടെ മുക്കാൽ ഭാഗം മറച്ച മുഖമായിരുന്നു. ജീവിതത്തിലൊരു വ്യക്തിയെ മാത്രമല്ലെങ്കിൽ പ്രണയിക്കാൻ കഴിയു. മറ്റല്ലാ ബന്ധങ്ങളും വെറും മഹത്പരത്തിക്കരിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിപാരമല്ലെങ്കിനു ചോദ്യമായിരുന്നു. എനിക്കവളോട് പുർണ്ണമായി യോജിക്കാൻ കഴിത്തില്ല. താൻ ജുലിയെ പ്രണയിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.

കാലത്ത് കാറിൽ കയറി കൊളംബിലേക്കു യാത്ര തിരിച്ച് ഉടനെ ജുലി എന്തോ മറന്നകാര്യം ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നപോലെ “പീറർ എന്തേ കാര്യം ശരി... ഗായത്രിയെ നോക്കു. അവളെപ്പോലെയുള്ള ശ്രീലക്ഷ്മിയിലെ ഒരു ലക്ഷ്മതോളം വിധവകൾക്കുവേണ്ടി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തേ പറ്റു.” എന്നു പറത്തു. ഗായത്രി വീടുമുറ്റത്തു നിന്ന് റാറ്റാ പറയുന്നത് അപ്പോഴും കാണാമായിരുന്നു. പാപം അവളും യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു ഇരയാണെന്ന് താനറിത്തിരുന്നില്ല. വ്യക്തിപരമായ പ്രശ്നങ്ങളോന്നും അവളങ്ങനെ പറയാറില്ല. തിരക്കു കുറത്തെ പുലരിയിൽ അനായാസമായി ദൈവം ചെയ്യുകൊണ്ട് ജുലി ഗായത്രിയുടെ ദുരന്തകമം പറത്തു.

ഫിലിം ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിൽനിന്ന് മടങ്ങി വന്ന് മുന്നാമത്തെ മാസം ഗായത്രി വിവാഹിതയായി. അനിരുദ്ധ ജയതിലകെ എന്ന മിടുകനായ പത്രപ്രവർത്തകനായിരുന്നു വരൻ. നിർഭാഗ്യവശാൽ വെറും രണ്ടാഴ്ച മാത്രമേ അവർക്കൊരുമിച്ച് ജീവിക്കാൻ കഴിത്തുള്ളൂ. അനിരുദ്ധ ശ്രീലക്ഷ്മി ഗാർഡിയൻ അസിസ്റ്റന്റ് എഡിററായിരുന്നു. സേറിന്റെ മനുഷ്യാവകാശ ധ്യാനങ്ങളെ നിശ്ചിതമായി വിമർശിക്കുന്ന അധ്യാളുടെ

റിപ്പോർട്ടുകൾ ഗവൺമെന്റിനു വലിയ തലവേദന സ്വീച്ചിച്ചിരുന്നു. അത്തരം റിപ്പോർട്ടുകൾ പുറത്തു വരുന്നത് ഓറിവാക്കാനായി അനിരുദ്ധയെ അവസാനിപ്പിക്കാൻ ഗവൺമെന്റ് തീരുമാനിച്ചു. ഗായത്രിയെയും കൂട്ടി മാലി ദീപിൽ ഹണിമുണിനു പോയ അവസരത്തിൽ അവർ അനിരുദ്ധയെ കൊലപ്പെടുത്തി. റിസോർട്ടിൽ അനിരുദ്ധയെ ബന്ധനസ്ഥനാക്കി ഗായത്രിയെ ക്രമുരമായി രേപ് ചെഴു ശേഷമായിരുന്നു കൊലപാതകം. മൃതദേഹം കടലിൽ കെട്ടിത്താഴ്ത്തി. ശോത ബാധയുടെ കൊലയാളി സംഘമാണ് അത് നടവാക്കിയതെന്ന് പറയപ്പെടുന്നു. മാലി ഗവൺമെന്റ് അവർക്ക് പരിപൂർണ്ണ സംരക്ഷണം നൽകി.

ആ ഷോകകിൽ ഗായത്രിയുടെ പിതാവ് നോവലിന്റെ കരുണരത്തെ പരേര മരിച്ചു. ഗായത്രിക്ക് നേരേയും ഭീഷണികളുണ്ടായി. അവളതൊന്നും വകവെയ്ക്കാതെ ലസാന്ത വിക്രമശിങ്കേയുടെ സഖ്യയേ ലീഡിൽ ചേർന്നു. പിന്നീട് അദ്ദേഹവും വധിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അൽജസീറയ്ക്ക് വേണ്ടി വിറ്റുന്ന എന്ന പരമ്പര ചെയ്താൻ തുടങ്ങി. എല്ലാത്തിനും കൊളംബോ ബാറിലെ അഭിഭാഷകയായ അവളുടെ അമ്മയും സഹോദരനും പിന്തുണ നൽകി. ഇതു കടുത്ത പ്രതിസന്ധികൾ നേരിട്ടേണ്ടി വന്നിട്ടും തന്റെ വേദനകൾ പുറത്തു കാണിക്കാതെ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ പൊരുതുന്ന ഗായത്രിയോട് എനിക്ക് വലിയ ബഹുമാനം തോന്തി. “പീറ്റർ ലകയിലെ ആക്കിവിന്റുകളായ ഏതാണ്ടല്ലോ സ്റ്റീക്കളും ഒരു പ്രാവശ്യമെങ്കിലും രേപ് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകും.” എന്നു നിർവ്വികാരയായി അവർ കൂട്ടിച്ചേര്ത്തപ്പോൾ കരച്ചിൽ വന്നത് എനിക്കായിരുന്നു. എങ്ങനെയാണ് ശ്രീലക്ഷ്മിയിലെ സ്റ്റീകൾ ചാവേർ ബോംബസുകളാകുന്നത് എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം ആ വാക്കുകളിലുണ്ടായിരുന്നു.

കൊളംബിൽ സിനിമാസംബന്ധമായി വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ചില തീരുമാനങ്ങളുകേൾഡ് ടിവിസമായിരുന്നു അത്. ദേവനായകിയായി അഭിനയിക്കാൻ പരിഗണിച്ച വമർ നടിയുടെ സ്കീൻ

ടെസ്സ് ഹോട്ടലിൽപോയി കണ്ണു. ഇവർ ശരിയാവില്ല എന്ന് കീസ്റ്റിയോട് ഉടനെ പറയേണ്ടിവന്നു. ദേവനായകി അത്രയ്ക്ക് മെല്ലിന്തെല്ലാം മുവത്തിന് മാത്രമേ ഒരു അരകംബുജചരായയുള്ളൂ.

ശാരീരികമായി

സന്പന്നയായിരുന്നു ദേവനായകിയെന്ന് കീസ്റ്റിയെ പ്രത്യേകം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അനു രാത്രി തൃജേശ് ഗംപഹയിലെ ഗായത്രിയുടെ വീട്ടിലേക്കുതന്നെ മടങ്ങിയെത്തി. ഇന്നലത്തെപ്പോലെ ഇന്നും കൂത്യും പത്ത് മണിക്ക് മീനാക്ഷി സ്കേക്കപ്പിൽ വന്നു. ഇത്തവണ രേക്കോർഡാഡി സ്കീച്ചായിരുന്നില്ല. ലൈവായി സംസാരിക്കുകയായിരുന്നു. അവർക്കൊപ്പം സുമാർ അറുപത് വയസ്സ് തോന്തിക്കുന്ന വെള്ളത്ത് പ്രഞ്ചിയായൊരു സ്കീയുമുണ്ടായിരുന്നു. മീനാക്ഷി ഇന്നലത്തെപ്പോലെ ഇന്നും മുഖം കരുത്ത തുണികൊണ്ട് മറച്ചിരുന്നു. പക്ഷേ, ബീട്ടീഷ് ആക്കൺിലുള്ള ആദ്യും വാചകം കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ ആൾ സുഗന്ധിയാണെന്ന് എനിക്കുറപ്പായി. അധികം താമസിയാതെ അവർത്തനെ അത് തുറന്നു പറയുകയുംചെയ്യു.

ഇന്നലെ തോൻ പറത്തെ കാര്യങ്ങൾ കേട്ട് നിങ്ങളാകെ കണ്ണീഹ്യൂഷ് നിലാണെന്നറിയാം. അതുകൊണ്ട് ഈ ഒളിച്ചുകളി അവസാനിവാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. തോനാൻ സുഗന്ധിയെന്ന് ആണ്ടാൾ ദേവനായകി. ഇയ്ക്കത്തിനോട് വിട പറത്തശേഷം സുഗന്ധിയെന്ന പേര് ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇപ്പോൾ വെറും ആണ്ടാൾ ദേവനായകി. ഇതെന്തെന്ന് അമ്മ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും.

ഈ

അമ്മയില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തോനിന് ജീവനോടെയുണ്ടാവില്ലായിരുന്നു. കൊള്ളംബിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുത്തിയ സുഹൃത്തകൾ ഏർപ്പാടാക്കിത്തന്ന അവാർട്ടമെന്റിൽ കൈകൾ വെട്ടിമാറ്റി ചോരയിൽ കൂളിച്ച് കിടക്കുന്നോൾ അമ്മയാണ് ഓടിവന്നു രക്ഷിച്ചത്. അമ്മ അടുത്ത അവാർട്ടമെന്റിലായിരുന്നു താമസിച്ചിരുന്നത്. കേരളത്തിൽ തിരുവനന്തപുരമാണ്

അമ്മയുടെ സ്വദേശം. എൻ്റെ സ്വന്തം അമ്മ യോക്കുർ കനകവല്ലിയോടൊപ്പം കൊളംബോ കാസിൽ സ്ട്രീറ്റ് ഹോ സ്കീറ്റലിൽ ഹൈ നേഴ്ദായി ജോലി ചെയ്തിരുന്നു. അതേ ഹോസ്റ്റ് പിറ്റലിലെ യോക്കുർ രാജരത്തിനമായിരുന്നു അമ്മയെ വിവാഹം കഴിച്ചിരുന്നത്. 1983-ലെ കുടക്കലാലയിൽ എൻ്റെ മാതാപിതാക്കലെപ്പോലെ യോക്കുർ രാജരത്തിനവും കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഭാഗ്യത്തിന് അമ്മ രക്ഷപ്പെട്ടു

ഇയക്കത്തിലുള്ള അവസാന കാലത്ത് താൻ രഹസ്യമായി ഇഷ്ടത്തിച്ചി എന്ന പേരിൽ കവിതകളെഴുതിയിരുന്നു. ഇയക്കത്തിന്റെ ജനാധിപത്യവിരുദ്ധതയെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്ന കവിതകളായിരുന്നു അവ്. ജനാധിപത്യ വിരുദ്ധമായ പ്രവർത്തന ശൈലിയാണ് ഇയക്കത്തിന്റെ സന്ധുർണ്ണ പരാജയത്തിന് കാരണമായത്. വിമർശനങ്ങളെ പരിഗണിക്കാനോ തെറുകൾ തിരുത്താനോ നേതൃത്വം ദരിക്കലും തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പകരം വിമർശിക്കുന്നവരെ ഉമ്മുലനും ചെയ്യുകയെന്ന ഫാസിസ്റ്റ് ശൈലിയാണ് സ്വീകരിച്ചത്. വിമർശിക്കാൻ തയ്യാറാകുന്നത് എന്നപ്പോലെയുള്ള സ്തരീകളാണെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും പുലിതലവനെക്കാണ് വിവാഹം കഴിപ്പിച്ച് കുടുംബമന തടവരയിലോതുകൂം. വളരെ പാടിയാക്കലായ മുല്യവോധമാണ് ഇയക്കത്തിനുണ്ടായിരുന്നത്. പിന്ന പ്രസവമായി, കുട്ടികളായി. വിമർശനപരമായ ചിന്തകളെല്ലാം അതോടെ അവസാനിക്കും. അതിന് വിപരീതമായാണ് താൻ ഇഷ്ടത്തിച്ചി എന്ന പേരിൽ കവിതകളെഴുതിയത്. പാരീസിലുള്ള അപ്പായുടെ സുഹൃത്ത് നല്ല ശിവചിദംബരത്തിന് കവിതകൾ ഇ-മെയിലായി അയച്ചുകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം കരുപ്പ് എന്ന ഓൺലൈൻ മാസികയിൽ ആ കവിതകൾ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. കവിതകൾക്ക് നല്ല പ്രതികരണം കിട്ടിയപ്പോൾ ഒരു പെണ്ണഹോരാളിയിൽ വാഴ്ക്കെക കുറിപ്പുകൾ എന്ന പേരിൽ എൻ്റെ ആത്മകമായ കരുപ്പിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. പക്ഷേ അതിന്റെ പരസ്യം കൊടുത്ത്

ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ശിവചിദംബരം കൊല്ലപ്പെട്ടു; ഏതാണ്ട് അതേ സമയത്തുതന്നെന്നയാണ് മുഖ്യവായ്ക്കലിലെ അവസാനത്തെ യുദ്ധവും നടന്നത്. അതോടെ എൻ്റെ എഴുത്തും കരുപ്പിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണവും താത്കാലികമായി നിന്നു.

കാന്നധിക്കാൻ വന്ന് ഒന്നുരണ്ട് കൊല്ലങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും എഴുതാൻ തുടങ്ങി. ഇവിടത്തെ ചില സുഹൃത്തുക്കൾ ചേർന്ന് കരുപ്പിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം പുനരാരംഭിച്ചു. സുരക്ഷാപരമായ കാരണങ്ങളാൽ അമ്മയുടെ പേരിലാണ് എഴുതിയത്. ഇയക്കത്തെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർിൽ നിന്നും ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ഒരുപോലെ എൻ്റെ ജീവൻ ഭീഷണിയുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ അതു മാത്രമല്ല മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും എന്ന പേരിൽ എഴുതാനുള്ള കാരണം. കവിതയിൽനിന്ന് കമയിലേക്കേന്ന കൊണ്ടുവന്നത് അമ്മയാണ്. ഒരു സഹസ്രാബ്ദം മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന കാന്തള്ളൂർശാലയിലെ ദേവനായകിയുടെ ആദ്യകാല കമ അമ്മയാണ് പറത്തുതന്നത്. പിന്നീട് സുസാന സുപ്പിന എന്നാരു കൃതി സിഗിരിയയിൽ കണ്ടെടുത്തു എന്നു കേട്ടപ്പോൾ യമുന അവിടപ്പോയി അതു മുഴുവൻ സ്ഥാൻ ചെയ്യുകയുണ്ടായിരുന്നു. പലരുടേയും സഹായത്തോടെ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടിയാണ് അത് വായിച്ചു മനസ്സിലാക്കിയത്. അങ്ങനെയൊക്കെ കിട്ടിയ വിവരങ്ങൾ പൊടിപ്പും തൊങ്ങലും വെച്ച് തോൻ കമയാക്കിയെന്നുള്ളൂ. SSF ന്റെ സജീവ പ്രവർത്തകർക്കിടയിൽ തോൻ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനമെന്ന് അറിയപ്പെടാനുണ്ടായ സാഹചര്യമതാണ്.

അവളോന്ന് നിരുത്തിയപ്പോൾ യമാർത്ഥ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനും സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങി. “തോനും 1983-ലെ ലഹളയിൽ മരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഒരു സിംഹള പോലീസുകാരൻ രക്ഷിച്ചു. മലയാളിയാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ അയാൾക്കുന്നേതോ എന്നോട് ദയ തോനി.... പക്ഷേ, നാട്ടിലേക്കു മടങ്ങാവുന്ന സ്ഥിതിയായിലാരുന്നില്ല തോൻ. കൊളംബിയൻപോയി ശിക്കളെന്ന കെട്ടി ജീവിക്കുന്നു എന്ന ചീതപ്പേരു കാരണം നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലാൻ വയ്ക്കുന്ന കെട്ടിയ ആൾ നല്ല

തമിഴ് വെള്ളാള പിള്ളയായിരുന്നുവെന്ന്
നാട്ടുകാർക്കരിയില്ലാണ്ടോ. അന്ന് അരുളിനെ മുന്ന് മാസം
ഗർഭമാണ്. പിന്നീട് ദരഭയാർത്ഥി കൃാമ്പിൽവെച്ചാണ്
അവലേ പ്രസവിച്ചത്. മുന്നു കൊല്ലം അവിടെ കഴിഞ്ഞു.
ആ സമയത്ത് കാന്ദയയിൽ ജോലി ചെയ്യുന്ന ഡോക്ടർ
ശ്രീധരൻ സാർ തൈങ്ങളുടെ കൃാമ്പിൽ വന്നു.
കലാപത്തിൽ വീടും കുടുംബവും നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ
പുനരധിവാസത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു
സംഘടനയിൽ അംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം.
വെക്കേഷന്ന് നാട്ടിൽ വന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യയും
കുട്ടികളും ‘83-ലെ കലാപത്തിൽ കൊല്ലപ്പെട്ടിരുന്നു.

ഒറ്റനോട്ടത്തിൽ സാറിന് തോൻ മരിച്ചുപോയ ഭാര്യ
മണിമേവലയാണെന്ന് തോന്തി. ഒരു സംശയവുമില്ലാതെ
നേരേവന്ന് എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ച് കരഞ്ഞു.
തോനോരുപിടിയും കിട്ടാതെ അന്തംവിട്ടുങ്ങെന്ന്
നിൽക്കുകയാണ്.... അദേ ഹം എൻ്റെ തോളത്ത് തല
ചായ്ച്ച് മണി മണി എന്നു വിളിച്ച് തൈങ്ങിക്കരഞ്ഞു.
അവസാനം അബുദാം മനസ്സിലായപ്പോൾ കാലുപിടിച്ച്
മാപ്പു ചോദിച്ചു. എന്നെക്കാൾ ദത്തിരി പ്രായം
കുടുതലുള്ള ആളാണ്. പത്തവതു വയസ്സാണ്.
അങ്ങനെയാരാളാണ് കാലു പിടിച്ച് മാപ്പു
ചോദിക്കുന്നത്. തോനും കരഞ്ഞുപോയി. ആ നല്ലവനായ
മനുഷ്യൻ എന്നോട് കുടെ വരാൻ തയ്യാറാണോ എന്നു
ചോദിച്ചു. തോൻ സമ്മതിച്ചു. അത്തരമൊരു
സാഹചര്യത്തിൽ ആരാധ്യാലും അങ്ങനെ
പറഞ്ഞുപോകുറു. രണ്ട് വയസ്സുള്ള അരുളുമായി തോൻ
കാന്ദയയിലേക്ക് പോന്നു. അടുത്ത കൊല്ലമാണ് യമുനയെ
പ്രസവിച്ചത്. അവൾ കുറച്ച് വലുതായപ്പോൾ തോനും
സാർ പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന ടൊറോളോ ജനറൽ ഹോസ്പിറ്റലിൽ
നേഴ്തായി ജോലിക്കു ചേർന്നു.”

“ശ്രീധരൻ സാർ ആരുടെ മുന്നിലും തല കുന്നിക്കാത്ത
ആളായിരുന്നു. ആരോടും മുഖത്തു നോക്കി കാര്യം
പറയും. അങ്ങനെ ഇയക്കത്തിന്റെ ആളുകളുമായി തെറ്റി.
പ്രശ്നം പണംതന്നെ. കാന്ദയയിലെ ഓരോ ഇളംതമിച്ചും
ഇയക്കത്തിന് മാസവരി കൊടുക്കണം.
ഓരോരുത്തരുടെയും ശമ്പളമനുസരിച്ചായിരുന്നു വരി.

അതു പിരിക്കാൻ ചില അള്ളുകളുണ്ട്. എല്ലാ മാസവും അവർ കൃത്യമായി വരും. തെങ്ങേൾക്ക് മാസം മുപ്പത് ഡോളറായിരുന്നു വരി. എനിക്കു കൂടി ജോലി കിട്ടിയിപ്പോൾ അത് അവർ നാൽപതാക്കി ഉയർത്തി. അതിനു പുറമേ കൊല്ലുത്തിലോരിക്കൽ ആയിരവും രണ്ടായിരവും മറ്റൊന്തക്കിലും കാര്യം പറഞ്ഞത് വാങ്ങും. കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ നാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു ചെല്ലാൻ പറ്റില്ലെന്നു പറഞ്ഞത് വിരട്ടും. അരുളിന് എട്ടാമതെത്ത വയസ്സിൽ ഒരു വലിയ സർജജി വേണ്ടിവന്നു. ദത്തിരി പണം ചെലവായി. അപ്പോൾ വരി മുടങ്ങി. ചോദിക്കാൻ വന്നയാളുകളോട് സാർ കാര്യം പറഞ്ഞു. പക്ഷേ, ആരു കേൾക്കാൻ. നാളെ പണം തന്നില്ലെങ്കിൽ വിവരമറിയുമെന്ന് അവർ ഭീഷണിപ്പെടുത്തി. നിങ്ങൾക്ക് തുപ്പാക്കി വാങ്ങാനും ബോംബ് പൊട്ടിക്കാനും താൻ പണം തരില്ല എന്ന് സാർ ദേഹ്യപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു. പിറ്റേന് വെകുന്നേരം കോളേജിൽ നിന്നു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ അപ്പാർട്ട്മെന്റിനു മുമ്പിൽ വെച്ച് ഇയക്കത്തിന്ത്യാളുകൾ അദ്ദേഹത്തെ വെടി വെച്ചു. താനപ്പോൾ സ്കൂളിയിലായിരുന്നു. അയൽക്കാരും കൂട്ടികളും ചേർന്നാണ് ഹോസ്പിറ്റലിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നത്. അവിടെയെത്തിയപ്പോഴേക്കും എല്ലാം കഴിത്തിരുന്നു.... തെങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന പ്രദേശത്ത് പിന്നീടാരും ഇയക്കത്തിനുള്ള വരി മുടക്കിയിട്ടില്ല.”

കരച്ചിൽ അടക്കാൻ പണിപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവർ തുടർന്നു:

“ഈ അന്തരാജ്യത്ത് താനൊറ്റയ്ക്ക് കൂട്ടികളെയും പറിപ്പിച്ച് കഴിത്തു. ജോലിയുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് പണത്തിനു മാത്രം ബുദ്ധിമുട്ടുകാഡായില്ല. ഇയക്കക്കാരുടെ ശല്യമുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ അവർക്ക് കൃത്യമായി പണം കൊടുത്തു. പക്ഷേ, അവരോട് എനിക്ക് വലിയ ദേഹ്യമായിരുന്നു. സാറിനെ വധിച്ചതുകൊണ്ട് മാത്രമല്ല അത്. ഇങ്ങനെയാണോ ഒരു സ്പാതന്ത്ര്യസമരം നടത്തുന്നത്. നിങ്ങൾ മഹാത്മാഗാന്ധിയെപ്പറ്റി കേട്ടിട്ടില്ലോ? അദ്ദേഹം തുപ്പാക്കിയും ബോംബുമൊന്നു മില്ലാതെയാണ് തെങ്ങളുടെ ഇതെ വലിയ

ഇന്ത്യാരാജ്യത്തിന് സ്വാതന്ത്ര്യം വാങ്ങിത്തന്നു. ഇവർ കൊന്നും കൊല്ലിച്ചും അവസാനം എന്ന നേടിയത്?

തിരുവനന്തപുരത്തെ സംഗീതപാരമ്പര്യമുള്ളാരു വീടിലാണ് തോൻ ജനിച്ചത്. അതുകൊണ്ട് കുട്ടികളെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പാട്ടും ഡാൻസുമൊക്കെ പറിപ്പിച്ചു. വലുതായപ്പോൾ അവർക്ക് ഇംഗ്ലീഷ് പാട്ടുകളായി ഇംഗ്ലീഷ്. അരുൾമൊഴി നാജൈയും യമുന ശ്രീധരും ഇന്ന് കാന്ദയയിലെ അറിയപ്പെട്ടുന്ന പാട്ടുകാരികളാണ്. നാലു കൊല്ലം മുന്പ് അവർക്കൊരു അക്കദൈ കിട്ടി ഇന്ന് ആണ്ടാൾ ദേവനായകിയെ. അക്കദൈഫുതുന്ന പാട്ടുകളാണ് അവർ ഇപ്പോൾ അധികവും പാടുന്നത്. അവരുടെ ടൃപ്പിന്റെ പേരു തന്നെ SAD എന്നാണ്. പക്ഷേ, ഇവളുടെ സുരക്ഷയെ കരുതി സുഗന്ധി ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ല എന്നാണ് അവരെല്ലാവരോടും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ദേവനായകിയെ എൻ്റെ മുത്തമകളുപ്പോലെയാണ് തോൻ കരുതുന്നത്. അടുത്ത അപ്പാർട്ടമെന്റിൽനിന്ന് ഇവരെ എടുത്ത് ഹോസ്റ്റിറ്റിലേക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നോൾ അമിത രക്തസാവംമുലം ഏതാണ്ട് മരിച്ച നിലയിലായിരുന്നു. മുന്നുമാസംകൊണ്ടാണ് മുറിവുകളുണ്ടായത്. പീന്നയും ഒരുമാസം കഴിത്തു നന്ന സംസാരിക്കാൻ. ആ ഷോകിൽ മാനസികമായി ഇവളാകെ തകർന്നുപോയിരുന്നു. ഇവർ ഡോക്ടർ കനകവല്ലി മാധ്യത്തിന്റെ മകളാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ എൻ്റെ ഉത്തരവാദിത്തമിരട്ടിച്ചു. കാന്ദയയിൽ PSTD (Post Traumatic Stress Disorder) കു ചികിത്സിക്കുന്ന ഏറ്റവും നല്ല ഡോക്ടർമാരെക്കൊണ്ട് ചികിത്സിപ്പിച്ചു. മുവത്തെ പരിക്കുകളും കുറെയൊക്കെ ശരിയാക്കാൻ കഴിത്തു. ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെ നോക്കുന്നതുപോലെ കമക്കൾ പറഞ്ഞും പാട്ടു പാടിയും തോനവരെ ക്രമേണ സാധാരണജീവിതത്തിലേക്ക് കൊണ്ടു വന്നു. ഇപ്പോഴെല്ലാം ശരിയായി. ഒരു കണ്ണും രണ്ടു കയ്യും നഷ്ടപ്പെട്ടക്കിലും അവർക്ക് ഒരുവിധം ജീവിക്കാം. ദേവനായകിയെ നായികയാക്കി ഇയക്കം രജനിതിരണ്ടാമയെപ്പറ്റി സിനിമയെടുക്കാൻ ഷാൻ

ചെങ്കിരുന്നുവെന്ന് കേട്ടപ്പോൾ ഫുണ്ട് കണ്ണുനിറ്റെത്തു. കൊള്ളംബോ മെഡിക്കൽ കോളജിൽ ശ്രീധരൻ സാറിന്റെ സ്ഥാധന്മായിരുന്നു രജനി. അദ്ദേഹത്തിന് അവളെപ്പറ്റി വലിയ അഭിമാനമായിരുന്നു. രജനി കാന്ധയയിൽ ഈ വീടിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ ഏതോ സാധിപ്പമാർ വന്ന് ആ സിനിമ യെടുക്കുന്നുണ്ടെന്ന് കേട്ടു. വേരെ അതെങ്കിലുമായിരിക്കും രജനിയായി അഭിനയിക്കുന്നതു സാരമില്ല. ഈ ഫുണ്ട് കുഞ്ഞിന് അതിനു കഴിയില്ലല്ലോ.

ഈ കമകളിലുടെയും പ്രസ്താവനത്തയാണ്. കൊണ്ടുപോകുന്നത്. ഇള്ളിനെറ്റിൽ അതിന്റെ പക്ഷേ, പോകാൻ അതുകൊണ്ട് നിന്ന് അതുകൊണ്ട് എൽപ്പിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്.	അവസ്ഥയിലും ചെറുതെയിരിക്കുകയല്ല. നടത്തുകയാണ്. ചെറുപ്പക്കാരുടെ അവൾ അരുളും ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും മുഖ്യാരു മുന്നോട്ടു യമുനയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെങ്കിലും മുന്നോട്ടു മുന്നിൽ സാധിക്കില്ല. ഗായത്രിയെ വേച്ച്	ദേവനായകി പാട്ടുകളിലുടെയും ലക്ഷ്യിലെ പോരാട്ടം വലിയോരു മുന്നോട്ടു യമുനയുമാണ് പോരാട്ടം വലിയോരു മുന്നോട്ടു യമുനയുമാണ് പോരാട്ടം വലിയോരു മുന്നോട്ടു മുന്നിൽ സാധിക്കില്ല. ഗായത്രിയെ വേച്ച്
---	--	--

മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനു പറഞ്ഞുകഴിത്തപ്പോൾ ദേവനായകി തെങ്ങെല്ല തലതാഴ്ത്തി വന്നാണ്. അവളുടെ മുഖവും ശരീരവും മറച്ചിരുന്ന കറുത്ത തുണി അമ്മ അഴിച്ചുമാറ്റി. തോൻ നടുങ്ങിപ്പോയി. ഒരു കണ്ണും അല്ലോ ചില ഭാഗങ്ങളുമൊഴികെ മുഖം ചുവന്ന മാംസത്തിന്റെ നിറത്തിൽ വികൃതമായിരുന്നു. കൈകൾ രണ്ടും മുട്ടിനു മുകളിൽ വെച്ച് വെട്ടിക്കള്ളത്തിരുന്നു. ഓരോറു നോട്ടമേ എന്നിക്കെത്ത് കാണാൻ ദെയരുമുണ്ടായുള്ളൂ, തെങ്ങിക്കരുത്തുകൊണ്ട് തോൻ മുറിയിൽ നിന്ന് പുറത്തെതക്കിറാണ്. പിന്നീടുതാണു നടന്തെന്ന് എന്നിക്കറിയില്ല. എത്ര പെട്ട് വിസ്തിയാണ് കഴിച്ചതെന്ന് ഓർമ്മയില്ല. ആ മുഖം ഓർമ്മയിൽ നിന്ന് മറയുംവരെ മദ്ധപിച്ചിരിക്കണം. പിറ്റേന്നുകാലത്ത് കൊള്ളംബിലേക്ക്

മടങ്ങിവരുമ്പോഴും എനിക്ക് സ്വപ്നോധമുണ്ടായിരുന്നില്ല. മുന്നു ദിവസത്തിനു ശേഷമാണ് തൊൻ മദ്യമല്ലാതെ എന്തെങ്കിലും കഴിച്ചത്. അപ്പോഴും ഒരു കൊച്ചുകുഞ്ഞിനെപ്പോലെ ജുലിയുടെ തോളിൽ തലചായ്ച്ചു കരയുകയായിരുന്നു. ഓടുവിൽ അവർ അല്ലോ ദേഹപ്പെട്ട “പീറർ, പ്ലീസ്... പ്ലീസ്, സ്നോപ്. നീ സുഗന്ധിയെ പ്രണയിച്ചപോലെ തൊൻ നീനെയും പ്രണയിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ കരച്ചിലോന്ന് നിർത്തത്. നിന്നക്ക് രണ്ടും കയ്യും കണ്ണും നഷ്ടപ്പെട്ട കാന്ധയയിൽ കിടക്കുന്ന അവളെ വേണ്ടോ അതോ എന്ന വേണ്ടോ എന്ന് തീരുമാനിക്ക്...” തൊൻ ആ ചോദ്യത്തിനു മുമ്പിൽ തളർന്നു. സുഗന്ധിയെന്നിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ടവളാണ്. എന്നോ നഷ്ടപ്പെട്ടവളും. ജുലിയില്ലാതെ ഇനിയോരു ജീവിതം സകല്ലിക്കാൻപോലുമാവില്ല. അവളുടെ വയറിൽ തന്റെയോരു കുഞ്ഞ് വളരുന്നുമുണ്ട്. എന്നിലെ സ്വാർത്ഥമനും പ്രായോഗികവാദിയുമായ പുരുഷൻ ജുലിയെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു കരഞ്ഞു. “ജുലി എനിക്ക് നീ മാത്രം മതി” എന്നു പറഞ്ഞു. അവൾ അതു വിശ്വസിച്ചോ എന്ന് സംശയമാണ്.

തങ്ങളോടൊപ്പം ഇന്ത്രനെറ്റിൽ ആ കാഴ്ച കണ്ട SSF -ഡേംഗു സജീവപ്രവർത്തകൾ ഗായത്രിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ വലിയോരു ജനകീയ മുന്നേറ്റത്തിന് തയ്യാറെടുത്തു. മുന്നുലട്ടങ്ങളിലായിട്ടായിരുന്നു അവർ കോമൺവെൽത്ത് ഉച്ചകോടിക്കെതിരേയുള്ള പ്രക്ഷോഭം പോൻ ചെയ്ത്. ഒന്നാം ഘട്ടം ഓൺലൈൻ കാമ്പയിനായിരുന്നു. പ്രസിഡന്റിനെ യുദ്ധിക്കുറവാളിയായി വിചാരണ ചെയ്യുക, ഏകാധിപത്യം അവസാനിപ്പിക്കുക എനിവയായിരുന്നു പ്രധാന മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ. അഭിപ്രായ സ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിക്കുക, മുസ്ലിങ്ങൾക്കെതിരേയുള്ള അക്രമങ്ങൾ അവസാനിപ്പിക്കുക, വിധവകളെയും വികാലാംഗരെയും പുനരധിവസിപ്പിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പ്രധാനപ്പെട്ട

കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതോടൊപ്പം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഓൺലൈൻ കാമ്പയിൽ വൻ ജനമുന്നേറ്റമായി മാറി. ഏകാധിപത്യ നടപടികളിൽ അസംത്രുതരായ ചെറുപ്പക്കാർ കൂടും കൂടുമായി കൊളംബിലേക്ക് മാർച്ച് ചെയ്യുന്നതാണ് രണ്ടാംലഭട്ടം. ഉച്ചകോടി നടക്കുന്ന ദിവസങ്ങളിൽ കൊളംബോ നഗരം ജനങ്ങളെക്കാണ്ട് നിന്നയണം. അപ്പോൾ നിസ്സഹായനായ ഏകാധിപതികൾ ജനരോഷ്ടത്തിനു മുമ്പിൽ കീഴടങ്ങേണ്ടി വരും. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളാണ് ജൂലിയിൽ നിന്ന് ഏനിക്ക് അറിയാൻ കഴിത്തെത്ത. മുന്നാമത്തെ ലഭ്യം വളരെ രഹസ്യമായിരുന്നു. ആ രഹസ്യത്തിന്റെ സുക്ഷിപ്പുകാരി ഗായത്രിയായിരുന്നു.

കോമൺവൽത്ത് ഉച്ചകോടി കഴിയുന്നതുവരെ വിവാദങ്ങൾക്ക് സാധ്യതയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാറ്റിവെക്കണമെന്ന ശോതബാധയുടെ നിർദ്ദേശം വലിയ വിഷമതേതാടെയാണ് സമരവീര തെങ്ങെലെ അറിയിച്ചത്. പക്ഷേ, അതു കേടുപ്പോൾ ക്രിസ്തീക്ക് വലിയ സന്തോഷമായി. ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു ചെറിയ ഭേക്ക് നഘ്താണെന്ന് ഏല്ലാവർക്കും തോന്തി. ക്രിസ്തി മേരിയെയും കൂട്ടി ഒരു മാസത്തെ വേക്കേഷനായി നൃസിലാൻഡിലേക്ക് തിരിച്ചു. ഒപ്പം കുടാൻ തെങ്ങെലെ നിർബൂധിച്ചകിലും ജൂലീ വലിയ താൽപര്യം കാണിച്ചില്ല. കൊളംബോയിൽതന്നെ താമസിച്ച് സ്കീപ്പറ്റിലെ സുക്ഷ്മമായ കാര്യങ്ങളോക്കെ ശരിയാക്കാമെന്ന് പറത്ത് താൻ ഫീതെതുമാറി. വലിയ വില്ലയിൽ നിന്ന് തെങ്ങൾ മഞ്ഞു താമസിക്കുന്നതിനടുത്തുള്ള ഒരു അപ്പാർട്ടമെന്റിലേക്ക് താമസം മാറി. അപ്പോഴും തെങ്ങെലുടെ ഏല്ലാ സൗകര്യങ്ങളും ഉറപ്പുവരുത്താൻ സമരവീര ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. സ്കീപ്പറ്റ് സംബന്ധമായ കാര്യങ്ങൾ തുടരുന്നതിനോടൊപ്പം ഉച്ചകോടിയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായി സഹകരിക്കാൻ സമരവീര തെങ്ങെലെ ക്ഷണിക്കുകയും ചെയ്യു. “നിങ്ങെലേപ്പാലെയുള്ള കലാകാരന്മാർ തെങ്ങെലെ സഹായിക്കേണ്ട സമയമാണിത്. ഓപ്പണിങ്ങ് സെറിമണിയുടെ ഭാഗമായി ലക്ഷയുടെ ചുരിതും ഒരു

നൃത്തഗിൽപമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. തുടർന്ന്
വിവിധ കോമൺവെൽത്തത് രാജുങ്ങളിലെ
സാംസ്കാരികത്തനിമ വ്യക്തമാക്കുന്ന
നൃത്തപരിപാടികളും. ജുലിക് അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട്
പ്രവർത്തിച്ചുകൂടേ?”

അവൾ ആഗഹിച്ചിരുന്നതും അതായിരുന്നു.
എങ്ങനെയെങ്കിലും പ്രസിഡന്റിന്റെ ഒന്ദ്രോഗിക
വസതിയായ ടെൻസി ടീസിലേക്കൊരു ആക്കസ്.
പ്രഷാതി രണ്ടിക്കൈയായിരുന്നു ഓപ്പണിങ്ങ്
സെറിമണിയുടെ കൊറിയോഗാഫർ. സമരവീരയുടെ
നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് അവർ തെങ്ങളെ വന്നുകണ്ടു.
ജുലിയെ അവർക്ക് വളരെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു. ശ്രീലങ്കയുടെ
ചരിത്രത്തയും പാരമ്പര്യത്തയും കുറിച്ച് നല്ല
വോധുമുള്ള ഒരാളെ ഒപ്പുകൊടിയതിൽ പ്രഷാതിയാൻസ്
കമ്പനിക്കാർക്ക് സന്തോഷമായി. ഈത് നാഷണൽ
ഇൻഡസ്റ്റ്രിയൽ വലിയോരു അവസരമാണെന്നും
തമിഴിലെ ആണ്ടാളിന്റെ മാർഗ്ഗി തിക്കൾക്കുടി
പരിപാടിയിലുശ്രദ്ധപൂർത്തിയാൽ നന്നായിരിക്കുമെന്നും
ഞാൻ സമരവീരയോടു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് അതു
നല്ലാരു ആശയമായിതോന്നി. അതിനു പറിയ
നർത്തകികളെ കണ്ണുപിടിക്കാനുള്ള ചുമതല സമരവീര
ജുലിയെത്തന്നെ എൽപ്പിച്ചു.

ലഭിച്ച അവസരം നന്നായി ഉപയോഗിക്കാൻ ജുലി
തീരുമാനിച്ചു. വേണമെങ്കിൽ മത്തജുവിനെന്നും ഒപ്പം
കൂട്ടാൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ “വേണ്ട, കണ്ണ
കാസിനോക്കാരികളെയെന്നും ഈതിൽ കൂടേണ്ട്” എന്ന
മറുപടിയാണ് കിട്ടിയത്. ഗായത്രിയുമായി ചർച്ച ചെയ്ത്
ഓപ്പണിങ്ങ് സെറിമണിതന്നെ പ്രതിഷ്ഠയത്തിന്റെ സ്വരം
കേൾപ്പിക്കാനുള്ള അവസരമാക്കാനായിരുന്നു അവളുടെ
പ്ലാൻ. പക്ഷേ, അതെങ്ങനെ വേണമെന്ന
കാര്യത്തിൽമാത്രം ഒരു ധാരണയുണ്ടായിരുന്നില്ല.
വിഷയം പാട്ടും നൃത്തവുമായതിനാൽ അരുൾമൊഴി
നാക്കയെ വിളിച്ച് കാര്യം പറഞ്ഞു. പിറ്റേനു കാലത്ത്
‘തെങ്ങൾ’ ആ അവസരം ഉപയോഗപൂർത്താനുള്ള
വലിയോരു പദ്ധതി തയ്യാറാക്കുന്നുണ്ടെന്നും ബാക്കി
കാര്യങ്ങൾ പിന്നീടറിയിക്കാമെന്നും മറുപടി കിട്ടി.

അതേസമയം പത്രങ്ങളിലും സോഷ്യൽ നെറ്റ് വർക്ക്
സെസറുകളിലുമൊക്കെ കോമൺവെൽത്ത
ഉച്ചകോടിക്കെതിരെ വലിയ കാമ്പയിൻ
നടക്കുകയായിരുന്നു. ആഗോളതലത്തിൽ
ശ്രീലക്ഷ്മീക്കെതിരെ കനത്ത പ്രതിഷ്ഠയങ്ങളുയർന്നു.
നിരവധി രാഷ്ട്രതലവനാർ ഉച്ചകോടിയിൽ
പങ്കടുക്കിണ്ട് പ്രവൃഥിച്ചു. ഇന്ത്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി
പങ്കടുക്കരുതെന്ന് തമിഴ്നാട്ടിലെ രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾ
ആവശ്യപ്പെട്ടു. കാന്തി, ആസ്സേതലിയ, ബൈട്ടൻ,
ഹാൻസ്, മഹീഷ്യൻ എന്നീ രാജുങ്ങളീലെ
പ്രവാസികളായ ഇന്ത്യത്തമിശ്രരുടെ പ്രതിഷ്ഠയം വളരെ
ശക്തമായിരുന്നു.

സുഗന്ധി എൻ അരുൺഡാൾ
ദേവനായകി

SSF -ന്റെ പ്രധാന പ്രവർത്തകരായ ഗായത്രിയൈയോ കൂടുകാരേയോ പോലീസ് അറള്ള് ചെയ്തില്ല. അവരെ പിന്തുണയ്ക്കാൻ അതുമില്ലാത്ത അവസ്ഥയുണ്ടാക്കി

පොතුජනමයුත්තිත් අපහාසුරාකුක ඩුන
 තැගමාග් ගවබ්මෙන් ප්‍රයෝගිചුත්. ඇභ්‍යිතිකිනුවූ
 තෙස්මාන්තෙකුලුව Save Sri Lanka from Facism මාර්චිත්
 රාජුතිතින් ඩිබිය කෙරුණැලිකිනිකායී ගරු
 එක්ස්තේතාභ්‍යමාභ්‍යක්ස් ගෙතුචේරුමෙනුව අවබරුත
 ඕවසං බෙංකිලුව කොලංඩිත් තඟාම්
 තයුරාගාකුමෙනුමුලුව SSF -න් ප්‍රතීක්ෂ
 පතිකායීරතිලෙකුව අයුරායිරතිලෙකුව
 ඡුරුණී. කිමෙන අතුපොලුව ඉංජාකුමා ඩුනු
 සංශයමායි. තඟාලුව නියෙලොඨාසුමුභ්‍යමෙනිනු
 පරයුන්තදුවත ප්‍රතිහේස්‍යතිත් ගෙරිංගු
 පස්කුකාම් පළරුව බිමුවත කාඩ්චු.
 තහීරිස්කුයාගිලෙපුවලයාරු ඇමුණුදීම්
 ප්‍රතීක්ෂිත අරුලුව යමුනයුව බදුවත්
 නිරාසයිලායි. මීකාක්ෂී රාජරතිනතින්
 උපදෙශමනුසරිචුලුව සමායානපරමාය ගාසියාම්
 සමරමාර්ගුණෙලාං තුടකෙතිලේ යොජිකාතිරුන
 අවබ දෙවනායකියුද මුඩිත් තඟාලුද
 අර්ථක්ක්ස් පකුවෙචු.

“අමක්, අමමා පරයුනතුව ගියාලිටියුව තමිල්
 බලිය අමතරමුඳේ. ගාසියාම් ග්‍රීලංකා
 මාසිසතිනොතිරෙයුලුව පොරාදතිත්
 ප්‍රායෝගිකමාග් තොනුනිලු. මුඩිලුවෙයා
 දුඩීජුයිලෙයාපොල ලකාතිත් බලියාරු
 ඇමුණුදීම් ඉංජාකානුලුව සායුතයුව බඳුරු
 කුරුවාග්. කාත් නුදාඹු නිශ්චානු
 තීකරතයේකාතිරෙයුලුව යුතුතිත්
 බිජය්‍රීලාභිතනාය ප්‍රසියානීග ඇමැඳුලිත්
 බලියාරු බිජාගම පිළුවෙයුකුනුඳේ,
 බිජාසිකුනුඳේ. අතාග් අඟුරුහතින් මක්ති.
 සිංහල දෙශීයතය තැන් තාත්පරුණාස්කනුසරිචු
 මානිතුවෙද් ටෙයුනතිත් අඟුරුහා සමර්තමාග්.
 මාසිසතින් ඩුරුවු අරුයුන්කාය මුවමාගිත්.
 ඩිග්ලරුයෙනුව මුශ්‍යාලුනියුයෙනුව කාලතුනිනු
 මාසිසං බඳුරු මාගියිරිකුනු. සුදෙයා
 දෙමාකාසියුයෙනුව

വികസനത്തിന്റെയും മുന്തിന് സമാധാനത്തിന്റെ തന്നെ
 മുഖംമുടിയണിത്താണ് ഫാസിസം ഇരുപത്തിയൊന്നാം
 നൂറ്റാണ്ടിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അധികാരത്തിന്റെ
 വളരെ തന്ത്രപരമായ ആവിജ്ഞാരമാണത്. രാജ്യത്തെ
 ഭൂരിപക്ഷ സമുദായത്തിന്റെ സങ്കുചിത
 വംശീയബോധത്തെ മഹത്പരവത്കരിച്ച് അവർക്കെന്നും
 ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം നൽകിയാണത്
 പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. നമ്മൾ മഹത്തരമൊന്നു
 വിശ്വസിക്കുന്ന ജനാധിപത്യംപോലും അപ്പോൾ
 ജനവിരുദ്ധമാക്കും. ഭൂരിപക്ഷം നൂനപക്ഷത്തെ
 അടിച്ചുമർത്തുകയും കൊന്നാടുക്കുകയും രേപ്
 ചെയ്യുകയും കൊള്ളുയടിക്കുകയും ചെയ്യും. മാനൃവും
 സമാധാനപരവുമായ ഒരു പോരാട്ടത്തിലൂടെ അതിനെ
 നേരിടാൻ കഴിയുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ
 ഇയക്കത്തിന്റെ ഫാസിസിന്റെ രീതികളെ നമുക്ക്
 സ്വീകരിക്കാനുമാവില്ല. നമ്മൾ ഒരുപുതിയവഴി
 കണ്ണഡത്തെണ്ണിയിരിക്കുന്നു. ശത്രു ഒരു വ്യക്തിയോ
 സ്നേഹി മാത്രമല്ല സമുഹത്തിലെ വലിയൈരു
 ജനവിഭാഗത്തെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന മനോഭാവമാണ്.”

“അരുൾ പക്ഷേ, അതിനെതിരെ ഹിംസാത്മകമായ
 മാർഗ്ഗംതന്നെ സ്വീകരിച്ചാൽ നമ്മളും അവരും
 തമിലെന്താണ് വ്യത്യാസം? നമ്മളും ഇയക്കവും
 തമിലെന്താണ് വ്യത്യാസം?”

“വ്യത്യാസമുണ്ട്. നമ്മൾ ഹിംസയെ ആയുധമാക്കുന്നത്
 നില്ലഹായൻ്റെ നേരേയല്ല. അധികാരത്തിന്റെ
 ഉമാദത്തിൽ മനുഷ്യത്പോ മറന്നവർക്കു നേരേയാണ്.
 ഇളംത്തിലെ ഓരോ പെൺഡിനും തന്റെ ശരീരത്തിലേക്ക്
 അതിക്രമിച്ചു കടക്കുകയോ കടക്കാൻ ശ്രമിക്കുകയോ
 ചെയ്യുന്ന കൊല്ലാനുള്ള അവകാശമുണ്ട്. അക്കയല്ലെല്ല
 ദേവനായകിയിൽ കത്തെയിൽ ‘എനിക്ക് പെൺഡിന്റെ
 കണ്ണിരു വീഴുന്നിടങ്ങളിലെല്ലാം ഓടിയെത്തെണ്ണി വരും.
 നഗരങ്ങൾ ചുടുരിക്കേണ്ടി വരും എന്നെഴുതിയത്.’ ആ
 ദേവനായകിയുടെ അവതാരംതന്നെയായിരുന്നില്ലെ
 രജനി തിരഞ്ഞാമ? ആ ദേവനായകിയുടെ
 അവതാരംതന്നെയല്ലെല്ലാം ഒഴുകുന്നത്?”

“അക്ക, അരുൾ പറയുന്നതിൽ കാരുമുണ്ട്. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ നമ്മൾ സമാധാനപരമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. ഹിന്ദു അവസ്ഥയിൽ നിന്നീടാം. അക്കയുടെ ഈ അവസ്ഥയ്ക്ക് ആരാൺ ഉത്തരവാദി? തൈങ്ങളുടെ അപ്പായുടെ കൊലയ്ക്ക് ആരാൺ ഉത്തരവാദി? ശീലങ്കയിലെ ലക്ഷ്യക്കണക്കിനാളുകളുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനും സ്ത്രീകളെ മാനഭംഗപ്പെടുത്തിയതിനും ആരാൺ ഉത്തരവാദി? അവരോട് സമാധാനത്തിന്റെ ഭാഷയിൽ സംസാരിച്ചിട്ട് എന്നാൺ കാരും?”

“അതോക്കെ നീങ്ങേശ്വരൻ ചെറുപ്പമായതുകൊണ്ട് തോനുന്നതാണ്. എന്നിക്കും നീങ്ങളുടെ പ്രായത്തിൽ ഇങ്ങനെത്തന്നെന്നയാണ് തോനിയത്. കുറച്ചുകൂടി നമുക്ക് കാത്തിരിക്കാം. ജനങ്ങൾ ഭരണകൂടത്തിന്റെ ധമാർത്ഥ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് തെരുവിലിരിങ്ങുമോയെന്നു നോക്കാം.”

“അക്കാ നമുക്കങ്ങെന കാത്തിരിക്കാൻ പറ്റില്ല. ജനങ്ങൾ കാരുങ്ങാൻ തിരിച്ചറിയുമ്പോഴേക്കും ഇനിയും പതിനായിരങ്ങൾ കോല്ലപ്പെട്ടും. പതിനായിരക്കണക്കിന് തമിഴ് പെണ്ണുങ്ങാൻ രേപ് ചെയ്യപ്പെട്ടും.”

“ശരി നീങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച ചെയ്യുക. ഈ മണിൽ കഴിയുന്നതെ ചോര വീഴാതെ നോക്കുക. പീനെ നിവർത്തിയില്ലെങ്കിൽ മാത്രം... ”

പാരീസിൽനിന്നൊരു പ്രോഗ്രാം കഴിഞ്ഞ്
മടങ്ങുമ്പോഴാണ് എനിക്ക് ജുലിയുടെ ഫോൺ വന്നത്.
കേടപ്പോൾ കാരും തരേക്കേടില്ലെന്നു തോന്തി.
ടോറന്റോയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അതിനെപ്പറ്റി
കുടുകാരുമായി ചർച്ച ചെയ്യു. SSF -ന്റെ കനേഡിയൻ കോർ
ഗൃഹിലെ എല്ലാവർക്കും വലിയ സന്തോഷമായി. ഇതോരു
മികച്ച അവസരമാണ്. ശത്രുവിനോടുള്ള പ്രതികാരം
അവന്റെ മുറ്റത്തു പോയി നടത്താനുള്ള അവസരം.
ഇതുവരെ പാൾ ചെയ്യ എല്ലാ പദ്ധതികളുക്കാലും

വിജയസാധ്യതയുണ്ട്. പക്ഷേ, ആർ, എങ്ങനെ? ആ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്നാരു ഉത്തരം കണ്ണെത്താൻ കഴിത്തില്ല. വിഷയം ദേവനായകിയുമായി ചർച്ച ചെയ്യാലോ, വേണ്ട അക്കെ പിന്തിരിപ്പിക്കുകയേയുള്ളൂ. നമുക്ക് ചെഞ്ചിയിൽ ബുക്ക് വിഡ്യാസ് ആക്കണ്ട എന്ന നിലപാടിൽ അവളിപ്പോഴും ഉച്ചു നിൽക്കുകയാണ്. അമ്മയുടെ ഗാന്ധിയൻചിന്തകൾ അക്കയെ ശരിക്ക് സ്വാധീനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ദുഷ്ടമാരോടുള്ള പ്രതികാരം തീർക്കാൻവേണ്ടി നമ്മളിലൊരാളുടെ വിലപ്പെട്ട ജീവൻ ബലി കഴിക്കാൻ പാടില്ല എന്നാണ് അക്കെ പറയുന്നത്. പക്ഷേ, മിലിട്ടറിയുടെ ക്രൂരതകൾക്കിരയായി ജീവിതത്തിൽ ഇന്നീ മറ്റാനും നഷ്ടപ്പടാനില്ലാത്തവിധി തകർന്നുപോയ നിരവധി പേര് അത്തരമൊരു അവസരത്തിനായി കാത്തുനിൽക്കുകയാണ്. രാത്രി അമ്മ അടുത്തില്ലാത്ത അവസരം നോക്കി അരുൾ കാര്യം ദേവനായകിയുടെ മുന്പിൽ അവതരിപ്പിച്ചു. അവർ മുഴുവൻ നിഴ്സ്ഥമായി കേട്ടിരുന്നു. ഒടുവിൽ പതിവുപോലെ ചീല ചോദ്യങ്ങൾ തീരിച്ചു ചോദിച്ചു.

“ശ്രീ. അരുൾ ഇതൊരു മികച്ച അവസരമാണ്. സമ്മതിച്ചു. പക്ഷേ, അതിനുവേണ്ടി നമ്മളിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേരുടെ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തേണ്ടി വരും. അതോടൊപ്പം കൊല്ലപ്പെടുന്നവരിൽ നിരവധി നിരപരാധികളുമുണ്ടാകും. ഉദ്ഘാടനചടങ്ങിലെ വേദിയിൽ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രത്തലവന്മാരുണ്ടാവില്ലോ. യുദ്ധക്കുറവാളിയായ ഓരാളെ ശിക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ഒരുപാട് നിരപരാധികളെ കൊല്ലേണ്ടി വരും. അതു വേണ്ട്.”

“മറ്റാർക്കും ഒരപകടവും സംഭവിക്കാതെ അത് നടപ്പാക്കാൻ കഴിയുകയാണെങ്കിലോ?”

“അതെങ്ങനെ?”

“ഈയക്കെത്തിന്റെ പഴയ സുയിശെസ്യ് ബോംബുകളുടെ കാലമൊക്കെ കഴിത്തു അക്കെ. ഈ നാനോ വെള്ളംസിന്റെ കാലമാണ്. നാനോ വെള്ളം റബോട്ടിക്ക് ഈനു വളരെ ഡലവപ്പെട്ടാണ്. ഒരീച്ചയുടെ അഖ്ലാങ്കിൽ കൊതുക്കിന്റെ വലിപ്പത്തിൽ റിമോട്ടിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാവുന്ന ആയുധങ്ങളുണ്ട്. താനുദ്ദേശിച്ചത്

അത്തരം ആയുധങ്ങളുപയോഗിച്ചുള്ളാരു ആക്ഷനാണ്. ഒരു Mosquito Drone -നെ നർത്തകിയുടെ മുടിയിലെ മുള്ളുകൾക്കിടയിൽ നിഷ്പ്രയാസം ഒളിപ്പിച്ചുവെയ്ക്കാം. അകലെയിരുന്നു റിമോട്ടുകൊണ്ടത് പ്രവർത്തിപ്പിക്കാം. ആ യന്ത്രക്കൊതുകിനുള്ളിൽ രാജവൈദ്യാലയുടെ വിഷമോ സയനേഡ്യോ എന്തുവേണമെങ്കിലും നിറയ്ക്കാം. സാധാരണ കൊതുക്കടിക്കുന്നതുപോലെയേ തോന്നു. വിഷത്തിന്റെ അളവ് വളരെ കുറവായതിനാൽ ഉടനെ മരിക്കുകയുമില്ല. നാലോ അഞ്ചോ മണിക്കൂറ് കഴിത്ത് വളരെ സ്പാഭാവികമായി.”

“അത് കൊള്ളാമല്ലോ. പക്ഷേ, നൃത്തം ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് അത് റിമോട്ടിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനാകുമോ?”

“ഇല്ല... അതിന് സദ്ധിൽ വേറേ ആരെങ്കിലും വേണോ. അവിടേക്ക് ഒരാളെ കടത്തിവിടുക അത് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല.”

“പക്ഷേ, ഒരു വ്യക്തിയെ ഉമുലനു ചെയ്യുന്നതിലുടെ ഹാസിസം അവസാനിക്കുമെന്ന് എന്നാൻ ഉറപ്പ്. ശ്രീലക്ഷ്മിയിലെ ഹാസിസം വെറുമൊരു വ്യക്തിയിൽ കേന്ദ്രീകരിച്ച് നിൽക്കുന്നതല്ലല്ലോ. അതോരു സമൂഹത്തെ മുഴുവൻ ബാധിച്ചിരിക്കുകയല്ലോ. പകരമൊരാൾ ഉടനെ രംഗത്ത് വരില്ലോ. അല്ലെങ്കിൽ പട്ടാളം ഭരണം പിടിച്ചട്ടുകില്ലോ?”

“പിനെ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണ് അക്ക പറയുന്നത്. ഈ അവസരം ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നോ?”

“എന്നു താൻ പറയില്ല. നിങ്ങളുടെ വികാരമെന്നിക്ക് മനസ്സിലാക്കും. അതിലേരെ വികാരം എന്നിക്കുണ്ടെന്ന് നിന്നക്കരിയാമല്ലോ. താൻ യമുനയെക്കാണ്ട് വേറേ ചില പദ്ധതികളും ആസൂത്രണം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നീ കഴിത്ത ദിവസങ്ങളിൽ പാരീസിലായതുകൊണ്ടാണ് ആ കാര്യങ്ങൾ ഡിസ്കൗണ്ട് ചെയ്യാതിരുന്നത്. സെന്റ് ലൂസിയ എന്ന കൊച്ചു കരീബിയൻ രാജ്യത്തിന്റെ പ്രതിനിധിസംഘത്തിൽ നിന്നും അള്ളുകളുണ്ട്. അവർ പ്രസിഡന്റിനു സമ്മാനമായി നൽകാൻ പോകുന്നത് ഒരു സ്പർശ്ചന്ന ബുദ്ധനെന്നയാണ്. കിടപ്പുമുറിയിൽ വെച്ചാൽ

സർവൈശ്വര്യങ്ങളുമുണ്ടാകും എന്നു പ്രത്യേകം പറത്താൻ നൽകുക. അദ്ദേഹം ഓന്നാന്തരം അധിവിശ്വാസിയായതിനാൽ കിടപ്പുമുറിയിൽത്തന്ന സ്വർണ്ണബുദ്ധന് സ്ഥാനം കീടും. ഇവിടെ കാന്ദയയിലിരുന്ന് ഒരു മൊബൈൽക്കാണ്ക് ആ ബുദ്ധന് തിരികൊള്ളുത്താം. അതുപോലെ ഗയാനയുടെ സംഘത്തിലും നമ്മുടെ ആളുകളുണ്ട്. അവർ കോമൺവെൽത്ത് റാജ്യങ്ങളുടെ ഐക്യസുചകമായി 53 ബുദ്ധപ്രതിമകൾ സമേളനവേദി അലങ്കരിക്കാനായി നൽകും. അതിലും ചില പ്രതിമകൾ നമുക്കുവേണ്ടി പ്രത്യേകം തയ്യാറാക്കിയതായിരിക്കും. ബുദ്ധന്റെ പേരിൽ ഹിന്ദ ചെയ്യുന്നവർക്കെതിരെ ബുദ്ധനെന്തെന്ന നമ്മൾ ആയുധമാക്കുകയാണ്.”

“അക്ക അതെല്ലാം കൃത്യമായി നടക്കണമെന്നുണ്ടോ? ഈ ബുദ്ധനാർ സെക്കൂരിറ്റി പരിശോധനകളിൽ പിടിക്കപ്പെട്ടാലോ?”

“ശ്രീയാണ് പിടിക്കപ്പെടാം. നമ്മൾ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കാതെ പോകാം. നർത്തകി നമ്മുടെ ആളാണെനിയുന്നോൾ അവളുടെ ജീവന്തന്ന നഷ്ടപ്പെടാം. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലുമൊരു പദ്ധതി വിജയിക്കാതിരിക്കില്ല. എല്ലാം വിശദമായി ഷാൻ ചെയ്യേണ്ടം എന്നോട് പറയു.”

അരുളും യമുനയും വളരെ വിശദമായ അന്പേഷണങ്ങൾക്കും ചർച്ചകൾക്കും ശേഷമാണ് കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിച്ചത്. അവർ രണ്ടു പേരുമല്ലാതെ മറ്റാരേയും അതിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലീച്ചില്ല. മൊസ്ക്കപിറ്റോ ദേഖാണുകളെ യു.എസ്. മിലിട്ടറി ഗവേഷണരംഗത്തെ ദോഖനാർഥിയെ ഹൃദാം എന്ന ഏജന്റാണ് യമുനയ്ക്ക് നൽകിയത്. വാസ്തവത്തിൽ ഇതുവരെ പ്രയോഗിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ദോധുരം പരീക്ഷിക്കാനുള്ള അവസരം എന്നതായിരുന്നു അവരുടെ താൽപര്യം. ചെന്ന ശ്രീലങ്കയിൽ വല്ലാതെ ദോമിനേറ്റ് ചെയ്യുന്നതിലുള്ള അതൃപ്പിയും ഒരു കാരണമായിരുന്നു. എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഏകോപിപ്പിച്ചശേഷം, ഫെന്നലെസ് ചെയ്യ ഷാൻ അവർ ദേവനായകിയുടെ മുന്നിലവതരിപ്പിച്ചു.

“മറുള്ളവരെ ഇത്ര പ്രധാനപ്പെട്ടാരു കാര്യം എൽപ്പിക്കുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു തോന്തി. തങ്ങൾ രണ്ടുപേരും തന്നെയാണ് കൊളംബിലേക്ക് പോകുന്നത്. നമ്മൾക്കു മുന്നുപേരക്കുമല്ലാതെ ജുലിക്കു മാത്രമാണ് ഈ പദ്ധതിയിരിയാവുന്നത്. യു. എസ്. മിലിട്ടറിയുടെ ഏജൻ്റ് ഹൃദം മൊസ്കപ്പിറ്റോ ദ്രോൺ നേരേ അവിടെ എത്തിച്ചുതരും. അയാൾ മുന്നു ദിവസം തങ്ങൾക്ക് രഹസ്യപരിശീലനം നൽകും. ഏഴു മിനിട്ടാണ് വേദിയിൽ നമുക്ക് അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം. യമുന ആദ്യം മാർഗ്ഗി അവതരിപ്പിക്കും. അതിനുശേഷം ബുദ്ധപുജയാണ്. ധ്യാനബുദ്ധൻ്റെ പ്രതിമയ്ക്കു മുമ്പിൽ താൻ സിംഹാളത്തിലും യമുന തമിഴിലും സ്കൂതികൾ പാടി നൃത്യം ചെയ്യും. പ്രതിമയ്ക്കു തോട്ടു മുകളിലായിട്ടാണ് മൊസ്കപ്പിറ്റോ ദ്രോൺ വെയ്ക്കുക. അത് റിമോട്ടിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാനുള്ള ചുമതല പീറ്റിന്റെ ജുലിക്കാണ്.”

“ശരി; കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഭംഗിയായി നടക്കേടു. വേദിയിൽ കയറുന്നതിന് മുമ്പ് എല്ലാം നല്ലതുപോലെ പ്രാക്കീസ് ചെയ്ത് പെർഫോക്യൂക്കണം. തോന്തും നിങ്ങളോടൊപ്പം വരുന്നുണ്ട്. ഇത്ര ഭാരിച്ചുാരു ഉത്തരവാദിത്വം നിങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ച് എനിക്കിവിടെ കിടക്കാൻ പറ്റുമോ?”

“അക്കാ, ഈ അവസ്ഥയിൽ...”

“സാരമില്ല. എനിക്കെന്നെല്ലെ പീറ്റിനെയും ഒന്നു കാണണം.”

“ഗവൺമെന്റിന്റെ ആളുകളറിത്താലോ?”

“അവർ അറിയാതെ എന്ന കൊണ്ടുപോകാൻ നിങ്ങളെക്കാണ്ടാവില്ലോ?”

അരുൾ ഗായത്രിയെയും ജുലിയെയും വിളിച്ച് കാര്യങ്ങൾ വിശദമായി ചർച്ച ചെയ്യു. ദേവനായകി വരുന്നതിൽ സന്തോഷമെയുള്ളുവെന്നും അതിനുവേണ്ട ഏൽപ്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്യാമെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവർ അവർ രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ വിശദമായ യാത്രാപരിപാടി തയ്യാറാക്കി.

അക്ക അമുഖ പീർ മുഹമ്മദ്, തൊൻ ഭോഗിയ ഫെർണാഡോ, യമുന ദമയന്തി വിരശിങ്കേ. ആ പേരുകളിലാണ് നമ്മൾ യാത്ര ചെയ്യുന്നത്. യാത്രാവേകളെല്ലാം തയ്യാറാക്കി കഴിഞ്ഞു. പരസ്വരം അറിയാത്ത വരെപ്പോലെയാണ് നമ്മൾ ഹംഗെറ്റിൽ യാത്ര ചെയ്യുക. നമ്മുടെ സുരക്ഷ ഉറപ്പു വരുത്താൻ ബാണാർഡി ഹൃദാം രണ്ട് യൂ.എസ്സ്. മീലിട്ടറി ഉദ്യോഗസ്ഥമാരെയും ഒപ്പമയയ്ക്കുന്നുണ്ട്. കൊളംബിയ ചെന്നാൽ മുന്നുപേരെയും മുന്നു വൃത്ത്യസ്വാത്തിലേ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുക. അവരുടെ വീടുകളിലാണ് താമസം. പ്രോഗ്രാമിൽ പങ്കടക്കുന്നതും അതേ പേരുകളിലായിരിക്കും. അക്കയ്ക്ക് പീർ മുഹമ്മദിന്റെ വീട്ടിൽ വെച്ച് പീറുനിനെ കാണുന്നുള്ള സൗകര്യം ഏർപ്പുകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അമ്മയെ തത്കാലം ഇക്കാര്യമൊന്നും അറിയിച്ചിട്ടില്ല. തെങ്ങും സേജ്ഞിൽ ഒരു പ്രോഗ്രാമിന് പോവുകയാണെന്നും അവിടെയുള്ള ഒരു പ്ലാസ്റ്റിക് സർജനെ കാണിക്കാൻ അക്കയെ കൊണ്ടുപോവുകയാണെന്നും മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു.

CHOGM അടുക്കാറായപ്പോഴേക്കും ജൂലിക്ക് വലിയ തിരക്കായി. കോറിയോഗ്രാഫിയിൽ അസോസിയേറ്റ് ചെയ്യുതിനു പുറമേ ഉദ്ഘാടന ചടങ്ങിന്റെ സേജു മാനേജ്മെന്റിലും അവർക്ക് പ്രധാനപ്പെട്ട ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നു. പല ദിവസവും രാത്രി വളരെ വൈകിയേ തിരിച്ചു വരാൻ പറ്റിയുള്ളു. ഉദ്ഘാടനചടങ്ങിന് മുന്നു ദിവസം മുമ്പ്, കാലത്ത് ഗായത്രി അവളെ കാണാൻ വന്നു. SSF ന്റെ പദ്ധതികളെല്ലാം പറഞ്ഞുറപ്പിക്കാനായിരുന്നു ആ വരവ്. ഏതാണ്ടാരു മണിക്കൂറോളം അവർ മുറിയിലടച്ചിരുന്നു സംസാരിച്ചു. പുറത്തു വരുന്നോൾ ഗായത്രിയുടെ മുവത്താരു കള്ളച്ചിരിയുണ്ടായിരുന്നു.

“പീറു... ഈന്നു കാലത്താണ് ദേവനായകി എത്തിയത്. താനവർക്കൊരു പ്രോമിന് കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്.”

“അമതെന്നാണ്?”

“അവർക്ക് നിന്നെയോന്ന് കാണണം. അതിനുവേണ്ടി മാത്രമാണ് അവൾ വന്നിരിക്കുന്നത്.”

“ശരീ..”

“അവൾ ആമിന പീരീ മുഹമ്മദ് എന്ന പേരിലാണ് വന്നിരിക്കുന്നത്. SSF പ്രവർത്തകനായ പീരീ മുഹമ്മദിന്റെ സ്നേഹി ഷൈലണ്ടിലെ ചേരിപ്രദേശത്തുള്ള വീട്ടിലാണ് താമസം. നമുക്ക് രാത്രി ആ വീട്ടിലേക്ക് പോകണം.”

തൊൻ സന്തോഷത്തോടെ സമ്മതിച്ചു. ജൂലിക്ക് ജോലിത്തിരക്കു കാരണം കൂടെ വരാൻ പറ്റിയില്ല. തെങ്ങെഴ്ക്ക് ശല്യമാകേണ്ടനു കരുതി അവൾ ഒഴിഞ്ഞുമാറിയതാണെന്ന് പിന്നീട് മനസ്സിലായി. പീരീ മുഹമ്മദിന്റെ വീടിലെത്തുബോൾ സമയം സന്ധ്യ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. വീടെന്നാനും പറയാൻ വയ്ക്കുന്നതു അത്. പീരീ തെങ്ങെഴ്ക്ക് ആ വീട്ടിലെ ദരേയാരു മുറി ഒഴിഞ്ഞുതന്നു. മുറിയിൽ വെളിച്ചം തീരെ കുറവായിരുന്നു. തൊൻ മുറിക്കുക്കെത്തേക്ക് കടന്നുചെന്നപ്പോൾ അവളെളുന്നേറ്റു. കരുത്ത പർദ്ദയിട്ട് ഏതോ മുസ്ലീം സ്ത്രീയാണെന്നേ ദറി നോട്ടത്തിൽ ആർക്കും തോന്നു. ‘ഹായ് ആനും ...’ അവളുടെ അല്ലോ പതരിയ ശബ്ദം കേടുപ്പോൾ എനിക്കു സമാധാനമായി. എന്ന ആനും എന്ന വേരെയാരും ഇതുവരെ വിളിച്ചിട്ടില്ല.

“സുഗന്ധി ...”

“അല്ല ദേവനായകി. തൊൻ ആ പേര് എന്നേ ഉപേക്ഷിച്ചു...”

തൊന്ത്രിയാതെ അവളുടെ നേരേ കൈ നീട്ടി. എനിക്ക് കൈ തരാൻ അവൾക്കു കൈകളിലേണ്ട കാര്യം തൊൻ മറന്നുപോയിരുന്നു. തൊൻ അവളോടൊപ്പം ആ കിടക്കയിലിരുന്നു.

“തൊൻ എവിടെയോകെ നിന്നെ അനേപഷിച്ചലഞ്ഞു!”

“എല്ലാം തൊന്ത്രിയുന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിന്റെ നമ്മയെക്കരുതി ശല്യം ചെയ്യാതിരുന്നതാണ്. എന്തിനാണ് വെറുതെ തൊൻ കാരണം നിന്റെ ഭാവി ഇല്ലാതാകുന്നത്. പുലിയുടെ ദേഹത്തിലെ വരകൾ എത്ര മായ്ച്ചാലും മായില്ല പീറ്റർ.”

“ദേവനായകീ... നീയെന്തുകൊണ്ടാണ് അന്ന് എന്നോടൊപ്പം രക്ഷപ്പെടാതിരുന്നത്?”

“അമ്പ്ലോഫേക്കും എൻ്റെ വിധി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. നീ രക്ഷപ്പെട്ടതിന്റെ തലേ ദിവസം ഇയക്കം സ്ഥാലിനുമായുള്ള എൻ്റെ തിരുമണം തീരുമാനിച്ചിരുന്നു. ആ തീരുമാനത്തെ അനുസരിക്കാതിരിക്കാൻ എന്നിക്കു കഴിയില്ലായിരുന്നു. ശരി, അതോക്കെ പോട്ടെ, എന്തായി നമ്മുടെ സിനിമ്?”

“അടുത്ത മാസം ഷൂട്ടിങ് തുടങ്ങും.”

“അനു നമ്മൾ ഉദ്ദേശിച്ചപോലെതന്നെയാണോ എടുക്കുന്നത്?”

“അല്ല, അതിൽനിന്ന് ഒരുപാട് മുന്നോട്ടു പോയി. ഇയക്കത്തിന്റെ കാലത്ത് രജനി മാധ്യത്തക്കുറിച്ചാരു സിനിമ ചെയ്യാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും പരാജയപ്പെടുന്നതുമാണ് ഈ സിനിമ. പക്ഷേ, സിഗിരിയയും ദേവനായകിമിത്തുമെല്ലാം അതിനോടൊപ്പമുണ്ട്.”

“ഓ! അത് നന്നായി... അമ്പ്ലോൾ...?”

“നിനെ രജനി മാധ്യമായി അഭിനയിച്ചിക്കാനാണ് അന്ന് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ പുതിയ സിനിമയിൽ തോന്തും നീയുമെല്ലാം കമാപാത്രങ്ങളാണ്. ചില പ്രശ്നങ്ങൾ ഹോളിവുഡ് നടീനടമാരാണ് നമ്മുടെ വേഷത്തിൽ അഭിനയിക്കുന്നത്.

തെങ്ങൾ ആ രാത്രി മുഴുവൻ അങ്ങനെ സംസാരിച്ചിരുന്നു. പുലർച്ചു സുഖപ്പെട്ട നിസ്താരത്തിനായി അടുത്ത മുറിയിൽ പീർ മുഹമ്മദ് എഴുന്നേറ്റപ്പോഴാണ് നേരം പുലരാഗായി എന്നു മനസ്സിലായത്.

“താൻ ഈ അവശന്തിലയിലും വേഷംമാറി ഇവിടേക്കു വന്നതെന്തിനാണെന്നറിയാമോ? നീ പറയാറില്ലേ ഇതു ഭംഗിയുള്ള കവിളുകളും ചുണ്ടുകളും വേരെയാർക്കും കണ്ടിട്ടില്ലെന്ന്. എന്നിക്കു നിന്നേയോരു മുത്തം വേണം. ഈ മുഖാവരണമഴിച്ചാൽ നിനക്ക് ചിലപ്പോൾ അതിന് കഴിയില്ല. നെറ്റിയിൽ മതി. എൻ്റെ തുടുത്ത കവിളുകളോക്കെ ഇപ്പോൾ വെറും മാംസക്കശണങ്ങളാണ്.”

ഞാൻ അവളെ എന്നിലേക്കു ചേർത്ത് പതുക്കെ പർദ്ദ അഴിച്ചു മാറ്റി. അസിധുകൊണ്ട് പൊള്ളളിച്ചു ആ മുഖം എന്ന ഭയബുദ്ധത്തിയതേയില്ല. ആ പൊള്ളളുകളാണും ഞാൻ കണ്ടില്ല. എന്തേ മനസ്സിൽ അവളുടെ തുടുത്ത കവിളുകൾ മാത്രമേയുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഞാനവളെ കെട്ടിപ്പിടിച്ചു ആ കവിളുകളിൽ ആവേശത്തോടെ ഉമ്മ കൊടുത്തു.

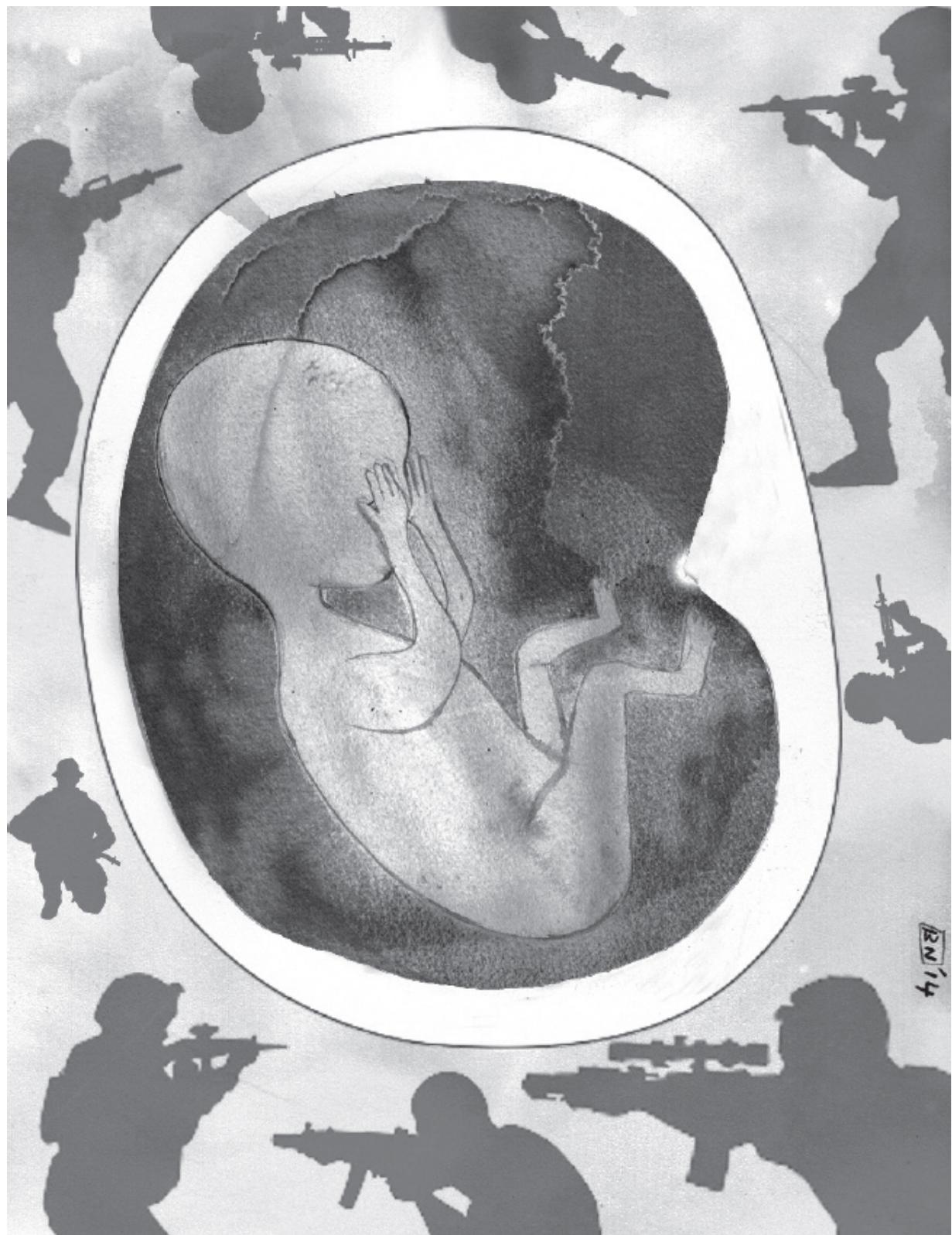
‘ആനന്ദ എൻ്റെ മുഖം മാത്രമേ വികൃതമായിട്ടുള്ളു...’ അവൾ ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. ഉമ്മകൾക്കാണ്ട് അവസാനിപ്പിക്കരുതേ എന്ന അപേക്ഷയായിരുന്നു അത്. ഞാനവളെ നിരാശബുദ്ധത്തിയില്ല. ആനന്ദത്തിന്റെ പാരമ്യത്തിൽ ‘നിന്നെയെണ്ണം കെട്ടിപ്പിടിക്കാനെന്നിക്കു കഴിയുന്നില്ലഡ്രോ’ എന്നു പറഞ്ഞവൾ തേങ്ങി. അപ്പോഴേക്കും നേരം പുലർന്നു കഴിത്തിരുന്നു. പുറത്ത് പീർ മുഹമ്മദിന്റെ കുട്ടികളുടെ ശ്രദ്ധം കേട്ടപ്പോൾ തേങ്ങൾ വേഗം എഴുന്നേറ്റു. പീർ മുഹമ്മദിന്റെ ഭാര്യ തേങ്ങൾക്ക് ഓരോ ശ്രാവം കട്ടി ചായയും ശർക്കര വെള്ളവും തന്നു.

‘ഭാര്യാഭർത്താക്കമൊരായിരുന്നുവഡ്രോ?’ അവർ പുതിയിരിയ്യാടെ ചോദിച്ചു. ദേവനായകി അതേയെന്ന് തലയാട്ടി.

‘മോളിനി എവിടേക്കും പോകണ്ട ഇവിടെ തേങ്ങളുടെക്കുടെ താമസിച്ചാൽ മതി.’ ആ ശർക്കരവെള്ളത്തിനേക്കാൾ മധുരം അവരുടെ വാക്കുകൾക്കുണ്ടായിരുന്നു.

ദൈപ്പരോഷം നാനോ

ദേവനായകിയോട് യാത്രപറത്തെ മടങ്ങുമ്പോൾ
 ജൂലിയുടെ SMS വന്നു. Enjoy ur Old Flame, very busy in coming
 days. can meet only after CHOGM, Bye Julie. അവളുടെ
 തിരക്കെന്നാണെന്ന് മനസ്സിലായി. പീർ മുഹമ്മദിന്റെ
 വീടിൽനിന്നു പിരിയുന്നതിനു മുമ്പ് ഒരു കാരണവശാലും
 ആരോടും പരയരുതെന്ന വ്യവസ്ഥയിൽ ഓഫ്രേഷൻ
 നാനോയുടെ വിശദാംശങ്ങളും ദേവനായകി
 പറത്തിരുന്നു. അതിനായി അരുൾമൊഴിനാക്കയും
 യമുന ശ്രീയറും അവളോടൊപ്പം വനിട്ടിട്ടുണ്ട്.
 ദൊണാൾഡി ഹൗസിൽ ആളുകൾ അവർക്കേതക്കിലും
 രഹസ്യക്രൈസ്തവത്തിൽ വെച്ച് പരിശീലനം
 നൽകുകയായിരിക്കും. CIA -യുടെ
 പിന്തുണയുള്ളതിനാൽ എല്ലാം മുറപ്പോലെ നടക്കും.
 പക്ഷെ, ഈ CIA ബന്ധം തുറന്ന് സമ്മതിക്കാൻ
 ശ്രദ്ധിക്കും ജൂലിക്കുമെല്ലാം വിഷമമായിരിക്കും.
 ശത്രുവിന്റെ ശത്രുമിത്രം എന്നു വേണമെങ്കിൽ
 ന്യായീകരിക്കാം. പ്രതീക്ഷിച്ചപ്പോലെ
 ജനമുന്നേറ്റമുണ്ടാകാത്തതിലെ നിരാൾ ഇവരെ
 ഇത്തരമൊരു നീക്കത്തിലേക്കെത്തിച്ചത് തീരെ
 ശരിയായില്ലെന്ന് എനിക്കു തോന്തി. പക്ഷെ,
 പിന്തിരിപ്പിക്കാനൊരു വഴിയും കാണുന്നില്ല. പീർ
 മുഹമ്മദിന്റെ വീടിൽനിന്നിരങ്ങുമ്പോൾ ആ
 മനഃപ്രയാസമായിരുന്നു എൻ്റെ മനസ്സിൽ.

പ്രതികാരം ചെയ്യാനുള്ള അവകാശം അവർക്കുണ്ടെന്ന
 കാര്യത്തിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല. അവരത്തെയ്ക്ക് പീഡനം
 അനുഭവിച്ചവരാണ്. പക്ഷെ, ഇത്തരമൊരു
 പ്രതികാരംകൊണ്ട് എന്താണു പ്രയോജനം? SSF
 ജനങ്ങളിൽനിന്ന് ഒറ്റപ്പെടുപോകാനല്ലോ ഇതു
 വഴിയോരുക്കുക? ഇയക്കത്തിന് പറ്റിയ തെറ്റ്
 അതായിരുന്നില്ലോ? ഹാസിസത്തിനെതിരെ വലിയ
 ജനമുന്നേറ്റം സ്വീകരിക്കേണ്ട
 വഴിയാണോ ഇത്? എത്ര എളുപ്പത്തിലാണ് CIA ആ
 അവസരം തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾക്കായി
 മാറ്റിയെടുത്തത്. കൃത്യമായ എധിയോളജിക്കൽ
 ബാക്സ് ഗ്രൂപ്പുകൾ
 പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്ന
 സേതുത്രമോ ഇല്ലാതെ
 ജനകീയ മുന്നേറ്റങ്ങളുടെ

പ്രശ്നമാണിത്. ജൂലി എടുത്തുചാട്ടങ്ങൾക്കൊന്നും മുതിരാത്രിരുന്നാൽ മതിയായിരുന്നു.

അമ്പാർട്ട്‌മെന്റിലേക്ക് തിരിച്ചുചെല്ലുന്നോൾ മത്ജു
ലിപ്പറ്റിൽ നിന്നിരിങ്ങികയായിരുന്നു. കറുത്ത ബാൻഡിസ്
സ്കീറ്റ് സൂട്ടും അതേ നിറത്തിലുള്ള ബിർക്കിൻസ്
ബാഗുമൊക്കെയായി ആളാക്കേയാരു കോർപ്പരേറ്റ്
ബൈലിലാണ്. ആദരണമായി പാറിനു ദൈമണ്ഡ് സ്റ്റീ
മാത്രം. മെയ്ക്കപ്പും വളരെ ലെറ്റായിട്ടുള്ളൂ. എ വിഭാഗി
പശ്ചിമക്കോവൻ. ഈ യുദ്ധത്തിന്റെയും കണ്ണിരിന്റെയും
പ്രതികാരത്തിന്റെയും നാട്ടിൽ ഇങ്ങനെ കളിച്ചു ചീരിച്ച്
നടക്കാൻ ഭാഗ്യം ചെയ്ത കുറച്ചുപേര്. എല്ലാംകൂടി
ചേർത്തുവെച്ചു നോക്കുന്നോൾ വളരെ വിച്ചിത്രമായി
തോന്തി.

“എവിടെനിന്നാണ് ദറയ്ക്ക്, എവിടെ നിന്നും
അസുയകാരിയായ കൂടുകാരി...?”

“അവൻ ഗവൺമെന്റ് ഫോറൂംസ് ലൈബ്രറി ചോഗം - ന്റെ തിരക്കിലാണ്. അല്ല? ഇതെന്നും ഇങ്ങനെയാരു വേഷം?”

“හුන් කොමිෂන්වෙතිතත් බිජින්සු හෝටල්
ලර්ඩාරුනමාගේ. කාලතු පත්‍ර මණික් හෝටල්
සිංහල ග්‍රැන්ඩ් තිල්. බොස් නාගු Sri Lanka 21st Century
Destination ඩුන සෙසුන්ලාගේ සංසාරිකුණු.
ගුරුත්වා බොරිකුණු ගෙඹුවෙන් කුද බා.
අත්‍යුත්‍යෙන් නිශ්චිත කුරේ හෝ ප්‍රෝපේඩ්‍රේ
සෙක්ටර් මාර්ට බඟින්සුලුතිනාත් තාබ් මීයාගේ.
කාරුණීය ලේඛා අවබෝ ගොකී කොළඹ්.”

“ഇന്തു വേണ്ട. നാളെയാവാം. താങ്ക് യും...”

സിനമൾ ശ്രാവിലേക്ക് അവളുടെ കൂടെ പോകാൻ ഇ വേഷം പോര. കൂളിയും ഭേക്ക് ഫാസ്സും കഴിഞ്ഞത് ജുലിയെ വിളിച്ചു. അവൾ പരിധിക്ക് പുറത്താണ്. ഗായത്രിയും പരിധിക്ക് പുറത്തുതന്നെ. ഭാഗ്യത്തിന് പീരു മുഹമ്മദിനെ കിട്ടി. തൊൻ ഇങ്ങി അല്ലെന്നും മാറ്റി ദിനും ദിനും പോരായിരുന്നു. ദിനം ദിനം വേദിയിൽ വരുന്ന കാരി വന്ന കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയി എന്നു പറത്തു. സമരപീര കൊടുത്തയച്ച ഉർജ്ജാടനച്ചടങ്ങിഞ്ഞേ കഷണക്കെത്തും പാസ്സും മേശപ്പുറത്തിരിക്കുന്നു. ജുലി

വെച്ചതായിരിക്കണം. ലാപ് തുറന്ന് സ്കീപ്പർ ഓവർത്തികൂടി വായിച്ചു നോക്കി. പിന്നെ ദേവനായകിയുടെ ഇപ്പോഴതെത്തു. അവസ്ഥ വ്യക്തമാക്കുന്ന രണ്ട് സീൻ കൂടി എഴുതിച്ചേർത്തു. ദറയടികൾ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ട രജനി തിരഞ്ഞാമ എത്രയോ ഭാഗവതി. ഇത് രണ്ടു കയ്യുമില്ലാതെ, ഒരു കണ്ണിന് കാഴ്ചയില്ലാതെ പാവം. ദേവനായകിയിൽ കത്തെയീലെ മുലകൾ മുറിച്ചടക്കപ്പെട്ട നായികയെക്കാൾ കഷ്ടമാണ് ഇവളുടെ അവസ്ഥ.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജുലി തിരിച്ചു വിളിച്ചു.

“എന്നാ ഒരു റിപ്പോൾ മെസേജുപോലും അയയ്ക്കാത്തത്. താൻ എൻഡ്രോയ്ഡ് യുവൻ ഓഫീസ്പ്രൈസ്സിലേം എന്നു പറഞ്ഞത് ഇൻസർട്ടുയിപ്പോയോ, സോറി ഒരു തമാഴ പറഞ്ഞതല്ല. അല്ലംമുന്ന് ദേവനായകിയെ നേരിട്ടു കണ്ടു. വളരെ വിഷമം തോന്തി. പക്ഷേ അവളുടെ നിശ്ചയദാർശ്യം. സമതിക്കണം. ബാക്കി കാരുങ്ഗങ്ങൾ നിന്നൊടുപോലും പറയാൻ എനിക്ക് അനുവാദമില്ല. ചടങ്ങിൽ പങ്കടക്കാനുള്ള പാസ്സും കഷണക്കത്തും മേശപ്പുറത്തുവെച്ചിട്ടുണ്ട്. തീർച്ചയായും വരണം. താൻ മുന്പിൽ തന്നയുണ്ടാകും. അതീമികകളെ സ്പീകരിക്കുന്ന രോൾകൂടി എനിക്കുണ്ട്.”

“തീർച്ചയായും വരും. നിങ്ങളുടെ രഹസ്യങ്ങൾ താൻ ചോദിക്കുന്നില്ല. പക്ഷേ, വലിയ റിസ്കുള്ള കാരുങ്ഗളാനും ഏൽക്കരുത്. ഉള്ളിലെന്തെന്തും വളരുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം മറക്കണ്ട്.”

“എല്ലാം എനിക്കോർമ്മയുണ്ട്. പക്ഷേ, ചില ഉത്തരവാദിത്തങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിയാൻ പറ്റില്ലല്ലോ.”

“നിന്തേ സേപ്പറ്റിയെ ബാധിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ ഒഴിയുകതനെ വേണം.”

“ശ്രമിക്കാം... ബെബി...”

“ബെബി, ടേക്ക് കൈയർ....”

പക്ഷേ, ശ്രമിക്കാം എന്ന വാക്കിന് വലിയ ബലമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ‘ഉള്ളിലെന്തെന്തും കുത്തത്തും വളരുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം മറക്കണ്ട്’ എന്ന് പീറ്റർ പറഞ്ഞത് ജുലിയെ വല്ലാത്ത പ്രതിസന്ധിയിലാക്കി. ടെപിശ് ടീസിലേക്കൊരു അക്കണ്ട് അതശ്ശഹിച്ചതു പ്രതികാരം

നിന്നവേറ്റാൻ തന്നെയായിരുന്നു. വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവൻ ബലിക്കാടുത്തും. ഇപ്പോൾ പീറ്റർ... അവൻ പറയുന്നതും ശരിയല്ലോ... വയറ്റിൽ കിടക്കുന്ന കുഞ്ഞ് എന്തു പിഴച്ചു. ശരിയാണ്, പാവം ആ കുഞ്ഞിന്റെ ജീവൻ ബലിക്കാടുക്കാൻ തനിക്കവകാശമില്ല.

സംപരിയിലെ ഗായത്രിയുടെ വീടു തന്നെയാണ് ഓപ്പറേഷൻ നാനോയുടെ കാര്യങ്ങൾക്കായി അവൻ ഉപയോഗിച്ചത്. ദേവനായകി ആൺഡിയിയ എന്ന ഏജന്റിന്റെ കുടെ അവിടേക്കു വരുന്നോൾ അരുൾമൊഴി നാജീവ്യം യമുനയും ദിവാണാർഡി ഹൃദമും അവരെ കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. ജുലിയും ഗായത്രിയും തൊട്ടുപിന്നിൽ മറ്റാരു കാറിൽ വന്നു. മേശപ്പുറത്ത് മൊസ്കപിറ്റോ ദ്രോണുകളടങ്ങിയ പ്രത്യേക സ്കൂടിക്കപ്പാത്രവും ഒരടിയോളം വലിപ്പമുള്ള ഒരു ബുദ്ധപ്രതിമയും വെച്ചിരുന്നു. കയ്യിൽ വലിയൊരു ഹാൻഡ് ലെൻസുമായിട്ടാണ് ഹൃദം ഇരുന്നിരുന്നത്. എല്ലാവരും എത്തി കതകുകളെല്ലാം ഭദ്രമായി അടച്ചപ്പോൾ ഹൃദം കാര്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചു.

“ഓപ്പറേഷൻ നാനോ, മൊസ്കപിറ്റോ ദ്രോണീ ഉപയോഗിച്ചുള്ള ആദ്യ പരീക്ഷണമല്ല. ഈ തൈങ്ങൾ പലതവണ പരീക്ഷിച്ച് വിജയിച്ചതാണ്. പക്ഷേ, ആദ്യമായിട്ടാണ് ഒരു പൊളിറ്റിക്കൽ പർപ്പസിനുവേണ്ടി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. പക്ഷേ, ഈ ഓപ്പറേഷൻ യു. എസ്സ് ഗവൺമെന്റിന്റെ അനുവാദമില്ല. തൈങ്ങൾ ഈ ഗവൺമെന്റിനെ അറിയിച്ചിട്ടുമില്ല. ഉത്തരമൊരു കാര്യം തൈങ്ങൾക്കു ഗവൺമെന്റിനെ ഒരുദ്ദോഗികമായി അറിയിക്കാനോ അവർക്കതിന് അനുവാദം തരാനോ കഴിയില്ല. അതിനാൽ പരാജയപ്പെടുകയോ എന്തെങ്കിലും കാരണവശാൽ പിടിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യാൽ ഗവൺമെന്റ് ഇതിന്റെ ഉത്തരവാദിത്തം ഏറ്റെടുക്കില്ല. നമ്മളെ തളളിപ്പിറയുകയും ചെയ്യും. തൊന്ത്രത്തു പറയാനുള്ള കാരണം ഈ ഓപ്പറേഷൻ നുറുശതമാനവും

SSF -ൻ താൽപര്യമനുസരിച്ചാണെന്ന് ഉറപ്പ് വരുത്താനാണ്. പക്ഷേ, അനുദേശഗീകരായി യു. എസ്സ്. ഈ ഓപ്പറേഷൻ പിന്തുണയ്ക്കുന്നുണ്ട്. നമുക്കു വേണ്ട എല്ലാ സ്വകരൃതിയും നൽകുന്നുണ്ട്. ശ്രീലങ്കയിലെ ചെന്നയുടെ ശക്തമായ സാന്നിദ്ധ്യവും സ്വാധീനവും തടയുക എന്നതാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം.”

“മീസ്സർ ഹൃദാം, ഈ ഓപ്പറേഷൻ ഉത്തരവാദിത്തം പുർണ്ണമായും തൈശർക്കാണെന്നതിൽ സംശയമാനും വേണ്ട. പക്ഷേ, മറ്റു കാരൂജങ്ങളിൽ അടിപ്രായവൃത്താസങ്ങളുണ്ട്. കാരണം, തൈശർ യു. എസ്സിന്റെ നയങ്ങളെ പുർണ്ണമായി പിന്തുണയ്ക്കുന്നവരല്ല. സാമ്രാജ്യത്പരമാഹത്തിന്റെ കാരൂത്തിൽ നിങ്ങളും ചെന്നയും തമിൽ തൈശർക്ക് വലിയ വ്യത്യാസമാനുമില്ല. ശരി താങ്കൾ ഈതൈഞ്ചെനയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് കാണിച്ചു തരു.”

ഗായത്രിയുടെ ഉച്ച വാക്കുകൾ കേടുപ്പോൾ ഹൃദാം ഇവർ നിസ്സാരകമാരല്ല എന്ന മനസ്സിലായി. അയാൾ സ്റ്റിക്പ്രാത്രം തുറന്ന വളരെ സമുക്ഷതയോടെ ഒരു യന്ത്രക്കാതുകിനെ കയ്യിലെടുത്തു. ഹാൻഡ് ലെൻസ് അടുത്തു പിടിച്ച് ഗായത്രിയോട് നോക്കാൻ പറത്തു.

“ഓക്കെ... മീസ് ഗായത്രി നോക്കു. എല്ലാ തരത്തിലും ഇതൊരു കൊതുകാണ്. നീണ്ടുമെലിഞ്ഞ കാലുകളും ചിറകുകളുമെല്ലാം സാധാരണ കൊതുകിന്റെ പോലെതന്നെ. ഈ ചിറകുകൾ സെക്കന്റിൽ ആയിരത്തിലേറെ തവണ വെബ്ബേറ്റ് ചെയ്യും. ഈ ആൺിനയിലുടെയാണ് നമ്മൾ നൽകുന്ന സിംഗലുകൾ സ്പീകരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ അറുതെത്താരു മെമ്പേകൊക്കാമറയുമുണ്ട്. നോക്കു, ഈതാണ് Proboscis. ഇതിനെ നിങ്ങൾക്ക് കൊബേനോ മുള്ളേനോ എന്തു വേണമെങ്കിലും വിളിക്കാം. ഈ വലിയ ഭാഗം ഉദരമാണ്. അതിലാണ് കുത്തിവെക്കാനുള്ള സയനെയും സമുക്ഷിക്കുന്നത്. അതിന് താഴേയുള്ള മെമ്പേകൊപ്പാസസ്റ്റരാണ് കൊതുകിന്റെ ബൈയിൻ. സാധാരണ കൊതുക കൊബുകൊണ്ട് മനുഷ്യശരീരത്തിൽ കുത്തിച്ചോര വലിച്ചെടുക്കുകയാണ് ചെയ്യുക. എന്നാൽ ഈ യന്ത്രക്കാതുകൾ ഉദരത്തിലെ വിഷം മനുഷ്യ

ശരീരത്തിലേക്ക് കുത്തിവെക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിനെല്ലാം കുടി വെറും മുന്ന് ശാമാണ് ഭാരം.

നമുക്കിൽ ഈ ബുദ്ധി സ്ഥാപ്യവിന്റെ മുകളിൽ വെയ്ക്കാം. വളരെ ചെറുതായതിനാൽ ആർക്കും പെട്ടുന്ന കണ്ണുപട്ടിക്കാൻ പറ്റില്ല. അമവാ കണ്ണാൽത്തന്നെ സാധാരണ കൊതുകാണ്ണേണ്ടെന്നു. നിങ്ങൾക്ക് സ്നേജിൽ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന സമയം ഏഴ് മീറ്റിട്ടാണെന്നല്ല പറഞ്ഞത്. യമുനയുടെ നൃത്തം തുടങ്ങി ഒരു മീനിറ്റ് കഴിഞ്ഞാൽ റിമോട്ടുപയോഗിച്ച് ആദ്യത്തെ കൊതുകിനെ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തിക്കാം. ഒന്നോ രണ്ടോ ബൈറ്റ് കൊണ്ട് മുന്നു മില്ലിഗ്രാം സയംനെയ്യ് അകത്ത് കയറും. രണ്ടാമത്തെ നൃത്തം തുടങ്ങുമ്പോൾ അടുത്ത കൊതുകിനെയും പ്രയോഗിക്കാം. നൃത്തത്തിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്ന ടാർജ്ജ് ഇതറിയുകയേയില്ല. ഡാൻസ് കഴിയുമ്പോഴേക്കും രണ്ടു കൊതുകുകളെയും ബുദ്ധി നെറുകയിലേക്ക് തിരിച്ചെത്തിക്കണം. ഈ പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ഈ ഓഫ്രോഷ്ടിൽ സക്കി മുഴുവനും റിമോട്ടു പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്ന അളവുടെ കഴുവാണെന്ന മനസ്സിലായല്ലോ. അവുപതടി അകലാത്തിൽ നിന്നുവരെ നിങ്ങൾക്കിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കാം. കൊതുകിൽ മുവ്‌മെന്റ് റിമോട്ടിന്റെ സ്കൈനിൽ കാണാവുന്നതിനാൽ നമുക്ക് വളരെ കൃത്യമായി കാര്യം എക്സിക്യൂട്ട് ചെയ്യാം.”

ഹ്യൂം ഒരു സ്കാർട്ട് ഫോൺപോലെ തോന്തിക്കുന്ന റിമോട്ടുമായി മുറിയുടെ അറ്റത്തെക്ക് മാറിനിന്നു. അയാൾ ആ യന്ത്രക്കൊതുകിനെ ഒരു സാധാരണ കൊതുകിനെപ്പോലെ പറപ്പിച്ച് ഗായത്രിയുടെ കഴിൽ കൊണ്ടുവെച്ചു. ഗായത്രിയൈന് തെട്ടി

“പേടിക്കണ്ട. ഈ എംബുഡിയാണ്.”

ഹ്യൂം റിമോട്ടിലുടെ കുത്താനുള്ള സിഗ്നൽ കൊടുത്തു. ഗായത്രി അതിനിൽത്തെയെല്ലാം. സാധാരണ കൊതുക കടിക്കുമ്പോഴുള്ള ചൊറിച്ചിൽ പോലുമില്ലാത്തതിനാൽ ഈ കൊതുക കടിക്കുന്നത് അറിയുകയേയില്ല. ഹ്യൂം റിമോട്ടുപയോഗിച്ച് യന്ത്രക്കൊതുകിനെ ബുദ്ധി ശ്രീരംസ്സിലേക്ക് തന്നെ തിരിച്ച് കൊണ്ടുവന്നു.

“ശരി ഇന്നി നിങ്ങളാരെക്കിലും പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു നോക്കു.” എല്ലാവരും ജുലിയെ നോക്കി. അവളുടെ കാതിൽ ഉള്ളിലെന്തെന്തെല്ലാം കുറെത്ത് വളരുന്നുണ്ടെന്ന കാര്യം മറക്കണ്ട എന്ന പീറ്ററിന്തേ വാക്കുകളായിരുന്നു. അവൾ ഹ്യൂമിന്റേ കയ്യിൽ നിന്ന് റിമോട്ടു വാങ്ങി അയാളുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളുണ്ടാക്കിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. എന്തോ അവളുടെ കൈ വിറച്ചു. അവർക്കൊരിക്കലും യന്ത്രക്കൊതുക്കിനെ കുത്തുസ്ഥാനത്ത് കൊണ്ടിരുത്താൻ കഴിഞ്ഞില്ല. “നമ്മൾ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് വെറും മുന്നു ശ്രാം മാത്രം ഭാരമുള്ള മെമ്പേകാ ഒഞ്ചുക്കിനെയാണ്. വളരെ സുക്ഷുതയേഡ് വേണും കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ.” ഹ്യൂം അവളുടെ കൈ പിടിച്ച് പലതവണ ചെയ്യു കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പകേഷ്, സ്വയം അതിനു ശ്രമിക്കുന്നോൾ യന്ത്രക്കൊതുക്ക് ശായത്രിയുടെ കയ്യിലിരിക്കേണ്ടതിനു പകരം നിലത്തോ ദേവനായകിയുടെ കയ്യിലോ പോയി ഇരിക്കും. കുറെയായപ്പോൾ ഹ്യൂമിനു മടുത്തു.

“സോറി ഇവളെ ഈ പണിക്ക് പറില്ല. മറ്റാരെക്കിലും വരു...”

“വേറേ ആരാധ്യാലും സദസ്സിലേക്ക് എല്ലപ്പത്തിൽക്കുയറാൻ പറില്ലല്ലോ.” ശായത്രി പ്രശ്നം ഹ്യൂമിനോട് പറത്തു. അയാൾ അത് പ്രതീക്ഷിച്ചപോലെ ഓന്നു പുണ്ണിരിച്ചു.

“ഓക്കെ... ആൻഡ്രിയ വിൽ ഡു ഇംഗ്ലീഷ്. അവർക്ക് ഉദ്ഘാടനചുടങ്ങിനൊരു പാസ് നമ്മുടെ എംബസി വഴി സംഘടിപ്പിക്കാം. പകേഷ്, നിങ്ങൾ അതിനുള്ള ഫീസ് വേറെ തരേണ്ടിവരും.” ശായത്രി സമ്മതിച്ചു. എല്ലാവർക്കും ആശ്വാസമായി. ആൻഡ്രിയ ബോണ്ട് സീനിമകളിലെ നായികമാരെ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വെളുത്ത സുന്ദരിയായിരുന്നു. അവൾ നിഷ്പ്രയാസം യന്ത്രക്കൊതുക്കിനെ ശായത്രിയുടെ കയ്യിലേക്കും അവിടെനിന്ന് തിരികെ ബുദ്ധിന്തേ ശിരസ്സിലേക്കും കൊണ്ടുപോയി. ഹ്യൂമിന് വളരെ സന്തോഷമായി.

“കണ്ണിഗ്രാറ്റ്സ് ആൻഡ്രിയ, The Farm -ൽ പരിശീലനം നേടിയ എജൻഡിന് ഇത് സാധിച്ചില്ലെങ്കിലേ അതഭൂതമുള്ളു....”

ദേവനായകിക്ക് ഹഴുമിഞ്ചീ നാനോ ഓപ്പറേഷൻ തീരെ
ബോധ്യമായില്ല. ബുദ്ധപ്രതിമകളുപയോഗിച്ചുള്ള
ആദ്യത്തെ റണ്ടു നീക്കങ്ങളും പരാജയപ്പെട്ടതാവാം
ചീലപ്പോൾ അതിനു കാരണം. സെസ്റ്റ് ലുസിയ സംഘം
സമ്മാനമായി നൽകാൻ കൊണ്ടുവന്ന ബുദ്ധനെ ഇന്നലെ
വിമാനത്താവളത്തിൽവെച്ച് സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥർ
പിടികൂടിയിരുന്നു. ഗയാനക്കാർ വാഴ്വാനം ചെയ്യ
ബുദ്ധപ്രതിമകൾ ശീലക്കൾ സർക്കാർ സുരക്ഷാപരമായ
കാരണങ്ങൾ പറഞ്ഞ് നിരസിക്കുകയും ചെയ്യു. ഈ
ബുദ്ധനും ചതിക്കില്ലെന്ന് എന്നാണുറപ്പ്? ഈനി
വിജയിച്ചാൽതന്നെ മണിക്കൂറുകൾക്കോ
ദിവസങ്ങൾക്കോ ശ്രേഷ്ഠം സംഭവിക്കുന്ന തികച്ചും
സ്വാഭാവികമെന്നു തോന്തിക്കുന്ന ഒരു മരണത്തിലുടെ
ശക്തിയായൊരു പ്രതിഷ്ഠയം സമൂഹത്തെ അറിയിക്കാൻ
കഴിയുകയുമില്ല. അല്ലെങ്കിലും വളരെ കുറമായി ഒരു
ജനതയെ അടിച്ചുമർത്തുകയും പീഡിപ്പിക്കുകയും
കൊന്നാടുക്കുകയും ചെയ്യവർ ഈതു സുവകരമായൊരു
മരണം അർഹിക്കുന്നില്ല. ഹഴുമും ആൻഡ്രിയിയയും
ഹോട്ടലിലേക്ക് മടങ്ങിയപ്പോൾ അവർ തന്റെ വിയോജിവ്
ഗായത്രിയെ സപകാരുമായി അറിയിച്ചു. അരുളിനോട്
പറഞ്ഞ് അവരുടെ ആത്മവിശ്വാസം കെടുത്തേണ്ട എന്നു
പ്രത്യേകം പറയുകയുംചെയ്യു.

“ശരിയാണ്, എനിക്കും അങ്ങനെ തോന്തി. കൂട്ടികൾ
അതു ചെയ്തോടു. നമ്മൾ മറ്റാരു പദ്ധതി ആസൃതണം
ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

“അതെന്നാണ്?”

“അപേത്തിയഞ്ച് പുതിയ ബൈൻസ് എസ്സ് 400 കാറുകൾ
CHOGM -നു വേണ്ടി ഇരക്കുമതി ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അതിൽ
അപേത്തിനാലും ഓരോ
രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർക്കുള്ളതാണ്. കോമൺവേൽത്തത്
സമൂഹത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രസിഡന്റിന് പിന്തുണ വളരെ
കുറവായതിനാൽ പകുതി രാഷ്ട്രത്തലവന്മാർപോലും ഈ
CHOGM -ൽ പങ്കെടുക്കുന്നില്ല. മൗറീഷ്യസ് സമേളനം
ബോധ്യക്കാട്ട് ചെയ്യുകയാണ്. കാന്യ, ഇന്ത്യ എന്നിങ്ങനെ
പല പ്രധാന രാജ്യങ്ങളും വിദേശകാരുമന്ത്രിയേയോ മറ്റ്
മന്ത്രിമാരെയോ .. ആണ് അയയ്ക്കുന്നത്.

അവരെകയാണ് ഈ പുത്തൻ കാരുകൾ ഉപയോഗിക്കുക. ഈ വാഹനങ്ങൾക്ക് പ്രത്യേക CHOGM നമ്പർ ഫേറൂകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ആ നമ്പർ ഫേറൂളള എസ് 400 കാരുകൾക്ക് എല്ലാ സുരക്ഷാ ബാരിയറുകളും കടന്നുപോകാൻ അനുവാദമുണ്ട്. അക്കമ്പടിയായി മുന്നിലും പിന്നിലും ഓരോ മിലിട്ടറി ജീപ്പുകളുമുണ്ടാക്കിൽ പിന്ന ആരും തടയില്ല. CHOGM -225 എന്ന നമ്പർ ഫേറ്റ് വെച്ച് സ്ഥേഡക വസ്തുകൾ നിറച്ചാരു പുത്തൻ ബൈൻസ് കാർ വെകിയെത്തിയ രാഷ്ട്രത്തലവൻ്റെ വാഹനമെന്നപോലെ ഉദ്ഘാടന സമേളനം നടക്കുന്ന സ്ഥലത്തെക്ക് നമ്പർ ഓടിച്ചു കൊണ്ടുപോകും. അക്കമ്പടിക്കായി രണ്ട് മിലിട്ടറി ജീപ്പുകളുമുണ്ടാകും. മിലിട്ടറിയിലെ നമ്പള്ള പിന്തുണയ്ക്കുന്ന ആളുകൾത്തെന്നയാണ് ഈ ജീപ്പുകൾ ഏർപ്പാടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഒരു തടസ്സവുമില്ലാതെ നമ്പുടെ കാറിന് ലെലം പൊകുന്ന (താമരെ തടാകം) രാജപക്കം തിയേറ്ററിന്റെ മുന്നിലെത്താൻ കഴിയും.

അപ്പോൾ ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങുകളുടെ ആരംഭമായ നമോ നമോ മാത എന്ന ദേശീയഗാനം ആലപിക്കുന്ന സമയമായിരിക്കും. ദേശീയഗാനം പാടുപോൾ ഏതു കമാൻഡോയും ഓൺ കണ്ണടച്ചുപോകും. പെട്ടു കാറിന്റെ ഡോൾ തുറന്ന് ശരീരം മുഴുവൻ സ്ഥേഡക വസ്തുകൾ കൊണ്ട് പൊതിത്തെ മുന്നുപേര് താമരെ തടാകത്തിലേക്ക് ഓടിക്കയെറും. ആരെങ്കിലും തടയാൻ ശ്രമിച്ചാൽ അവരെ തുരുതുരാ വെടിവെച്ച് വീഴ്ത്തും. തെങ്ങളിൽ ഓരാളേക്കിലും ജീവനോടെ വേദിയിലെത്തിയാൽ ഈ ഓപ്പേഷൻ വിജയിച്ചു. ഇരുപത്തിനാല്ലോ സെക്കന്റുകൊണ്ട് കാറിൽ നിന്നിരഞ്ഞുവരിലോരാൾ വേദിയിലെത്തുമെന്നാണ് കണക്കുകൂടിയിരിക്കുന്നത്. അടുത്ത സെക്കന്റിൽ തെങ്ങൾ വന്ന കാർ പോട്ടിത്തറിക്കും. തീർച്ചയായും കുറെ നിരപരാധികൾ മരിക്കും. നിരപരാധികളായ തെങ്ങളും മരിക്കുകയാണല്ലോ. അതോഴിവാക്കാനാവില്ല. പക്ഷേ, ഒരു പ്രയ്ക്കുണ്ട്. കാർ ഓടിക്കാമെന്നേറ്റിരുന്നയാളെ ഈന്നലെ TID -കാർ കണ്ണഡിയിലെടുത്തു. തെങ്ങൾക്ക്

നാലുപേരിക്കല്ലാതെ
പദ്ധതിയിറിയില്ല.”

വേരെയാർക്കും

ഈ

“അമ്പ്രോഗ്രി ഇനിയെന്തു ചെയ്യും?”

“അറിയില്ല. ബാക്കി കാര്യങ്ങളെല്ലാം ദെഡിയാണ്.
പുതിയ ദരാശ്രീ ഇക്കാര്യത്തിനു വേണ്ടി
അനേപഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.”

“തോൻ വന്നാൽ മതിയോ?”

“നിന്നക്ക് കയ്യില്ലാതെ കാരോടിക്കാൻ പറ്റുമോ?”

“കാറ് കൈകൊണ്ടുതന്നെ ഓടിക്കണമെന്നില്ലാണോ...”

“പിനെ.... ?”

കോമൺവൈൽത്ത് ബിസിനസ്സ് ഹോറം വളരെ
കേമമായിരുന്നു. ഇന്ത്യയിൽനിന്ന് രാഹുൽ
ബജാജുശ്രേഷ്ഠദേശ ബിസിനസ്സ് രംഗത്തെ പല
പ്രധാനികളുമുണ്ടായിരുന്നുകൂടിലും ജയിംസ് പാക്കർ
എന്തു പറയുന്നുവെന്ന് കേൾക്കാനായിരുന്നു
ഈല്ലാവർക്കും താൽപര്യം. അവരെ പാക്കർ
നിരാശപ്പെടുത്തിയതുമില്ല. ശ്രീലക്ഷ്മൂദെ പുന്നോഗതിക്കും
വികസനത്തിനും വേണ്ടി ഗവൺമെന്റ് ചെയ്യുന്ന
കാര്യങ്ങളെ വാനോളും പുക്കശ്തതിയാണ് പാക്കർ തന്റെ
പ്രസംഗം ആരംഭിച്ചത്. ഇന്ത്യയെപ്പാലെയുള്ള പ്രധാന
അയൽരാജ്യങ്ങളിലെ മധ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ വളർച്ചയെ
കൃത്യമായി വിശകലനം ചെയ്ത പാക്കർ അവരുടെ
ഉല്ലാസക്രമേണ നിലയിൽ ശ്രീലക്ഷ്മീക്ക്
വികസിക്കാനുള്ള സാധ്യതയാണ് മുന്നോട്ടു വെച്ചത്.
ചെന്നയ്ക്ക് മെക്കാവുപോലെ ഇന്ത്യൻ ഉപദ്രവണ്ടിന്
ശ്രീലക്ഷ. അതോടൊപ്പം തന്റെ സ്പഷ്ട പദ്ധതിയായ കൂൺ
കൊളംബോയെ ഭംഗിയായി അവതരിപ്പിച്ചു. ലഭ്യ
സമയത്ത് മത്തജു ബോസിനെ പരിചയപ്പെടുത്തി
തരികയും ചെയ്തു.

CHOGM നേതിരേ ചെറിയ തോതിലുള്ള
പ്രതിഫേഡിംഗ്സ് രാജ്യത്തിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഈ
സമയത്തു നടക്കുകയായിരുന്നു. പാക്കർക്കെതിരെ

പ്രതിപക്ഷ പാർട്ടികളും ബുദ്ധിസ്സുകളും വലിയ പ്രതിഷ്ഠയവുമുയർത്തി. പ്രസിദ്ധീനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഗവൺമെന്റിനോ ഇതാനും ഒരു പ്രധിമേ ആയിരുന്നില്ല. ചാന്തൽ ഫോറിന്റെ ആളുകളെ ഭരണകക്ഷിയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നവർ ജാഫ്രയിലേക്ക് കടത്തി വിടാതെ വഴിയിൽ വെച്ചു തടങ്ങു. ബിസിനസ് ഫോറം കഴിത്തു മടങ്ങുന്നോൾ താന്ത മത്ജുവിനോട് സുചിപ്പിച്ചു. അനായാസമായി ദൈവവ് ചെയ്യുകൊണ്ട് അവർ ഒരു വലിയ തമാഴ കേടുപോലെ ചിരിച്ചു.

“തെരുവിൽ നിന്ന് കുരയ്ക്കുന്ന പട്ടികളെ ആരക്കിലും പേടിക്കുമോ പീറ്റർ...”

“അതിൽ പേപ്പട്ടികളുണ്ടെങ്കിലോ?”

“തല്ലിക്കൊല്ലം. അല്ലാതെ...”

താനോന്ന് തെട്ടി. അപ്പാർട്ട്മെന്റിലെത്തുന്നതുവരെ പിന്നെയോന്നും സംസാരിച്ചില്ല. കാറിൽനിന്നിരങ്ങിയ ഉടനെ ഗുഡ്യൻറെ പരഞ്ഞപ്പോൾ മത്ജു തടങ്ങു:

“ഇന്നാരു രാത്രി എനിക്കു വേണ്ടി മാറ്റിവെച്ചു കൂടേ?”

സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. പക്ഷേ, അവളെ വേണ്ടപോലെ സന്തോഷിപ്പിക്കാനേന്നിക്ക് കഴിത്തില്ല. എന്തോ ഒരു ഭയം എന്ന ബാധിച്ചിരുന്നു. അവൾ തളർന്നുരങ്ങിയിട്ടും താനുരങ്ങാതെ കിടന്നു. പിന്നെ എപ്പോഴോ ഒരു ദുഃസ്പഷ്ടത്തിലേക്ക് വഴുതി വീണു.

മുലകൾ രണ്ടും ചേറ്റിക്കപ്പെട്ട് ചോരയിൽ കൂളിച്ച ദേവനായകി ചോഗം ഉർജ്ജാടനച്ചടങ്ങ് നടക്കുന്ന താമരെ തടാകം അരംഗത്തിലേക്ക് ആകാശത്തിൽനിന്നിരങ്ങി വന്നു. അത്യുചുത്തിലുള്ള അവളുടെ അലർച്ച കേട്ട ഭയന് വേദിയിലും സദ്ഗുണമുള്ളവരെല്ലാം ചാടിയെഴുന്നേറ്റു... അവൾ ദേവനായകിക്കോലത്തിലെപ്പോലെ ചുവടുവെച്ച്; ‘എവിടെയാണ് ഈ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാജ്ഞി? എവിടെയാണ് ന്യായാധിപനാർ? എന്തെ മുലയരുത്തവൻ്റെ തലയരുക്കാതെ അവരെവിടെയാണോളിച്ചിരിക്കുന്നത്? എവിടെയാണ് നിങ്ങൾ? നിങ്ങളുടെയും വന്നില്ലെങ്കിൽ എന്നെപ്പോലെ ലക്ഷക്കണക്കിന് ഇള്ളംപ്പണ്ണുങ്ങളുടെ ചോരയക്കും കണ്ണിരിന്നും പകരം താൻ ചോദിക്കും. ഈ താമരെ തടാകവും ചുതാട് കേന്ദ്രങ്ങളും ചുട്ടുരിക്കും. എന്തെ ഈ.. മുലകൾ

നിലത്തറിഞ്ഞാൽ സുരൂനെപ്പോലെ തീയായ് ജപലിക്കും. ഈ കൊളംബ് നഗരം കത്തിയെറിയും. എവിടെ, എവിടെയാണ് നിങ്ങൾ? എന്നു ചൊല്ലിയാടുകയാണ്. ആ വാക്കുകളുടെ പ്രതിധനി പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അറ്റവരെ മുഴങ്ങി. അവളുടെ മുലകളിൽനിന്നൊഴുകിയ ചോരയിൽ വേദിയോരു ചോരക്കടലായി. ഞാൻ ആ കടലിൽ മുങ്ങിത്താഴുകയാണ്. ദൈവമേ..! എന്നു വിളിച്ച തെട്ടിയുണ്ടാപ്പോൾ അവളെള്ളെല്ലാത്ത് കിടക്കുന്നു... രണ്ടു കൈകളും വെട്ടിമാറ്റി ചോരയിൽ കൂളിച്ചു കിടക്കുന്ന ദേവനായകി. ഞാൻ രണ്ടു കയ്യും തലയിൽ വെച്ച് ഉറക്കെ കരയുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അവളെഴുന്നേറ്റു. പീറ്റർ, നിന്നുക്കുന്ന പറ്റി? അത് മത്ജുവായിരുന്നു. അവളും കരയുകയായിരുന്നു.

സമാധി

ഭൂരിപക്ഷമാളുകളും
സ്വാർത്ഥരോ

മതഭാന്തരോ
ആയൊരു

ഭീരുക്കാളോ
സമൂഹത്തിൽ

സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു വിശ്വസികളായിരിക്കാം. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു പക്ഷം, വേണ്ടി പോരാട്ടവർ അഭ്യർത്ഥിക്കാതിരിക്കാനാവില്ല. സ്വാതന്ത്ര്യത്തകാൾ വലുതായി തങ്ങേർക്കാനുമില്ല. ഏകാധിപതിയുടെ കൈയിൽ നിന്ന് അധികാരം പിടിച്ചെടുക്കാനായി കൊള്ളംബോ നഗരത്തിലേക്ക് ജനങ്ങളിൽനിവരുന്നൊരു ദിവസം തങ്ങളില്ലോഴും സ്വാം കാണുന്നുണ്ട്. അതിനു വേണ്ടിയുള്ള നിരന്തരമായ പോരാട്ടത്തിന് തങ്ങളുടെ ജീവത്യാഗം പ്രചോദനമാക്കുമെന്ന പ്രതീക്ഷയോടെ... എല്ലാ സുഹൃത്തുക്കൾക്കും ശുഭ ദേശം...

-മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനു.

ചോഗം ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ക് നടക്കുന്ന 2013 നവംബർ-15 വെള്ളിയാഴ്ച കാലത്ത് മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിന്റെ ഫോസ്റ്റുകൾ സ്കൂളാൺ കണ്ണ് എന്നപ്പോലെ ആയിരക്കണക്കിനുപേര് തെട്ടി. ഗായത്രിയുർപ്പെട അറിയപ്പെടുന്ന SSF പ്രവർത്തകരെയെല്ലാം ഇന്നലെത്തന്നെ കല്ലുഡിയിലെടുത്തിരുന്നുകും. ശ്രീലക്ഷ്മി മിലിട്ടറി സുരക്ഷാക്രമീകരണങ്ങൾ കൂടുതൽ ശക്തമാക്കി. TID -യും ചോഗമിന്റെ സുരക്ഷാകാരുങ്ങളിൽ ശ്രീലക്ഷ്മി ഗവൺമെന്റിനെ അനുദോധിക്കമായി സഹായിക്കുന്ന ചെചനീസ് ചാരസംഘടനയായ MSS -ഉം മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനായി രാജ്യംമുഴുവൻ തിരച്ചിലാറുംഭിച്ചു. TID -യുടെ സെബർസെൽ എവിടെ നിന്നാണ് മീനാക്ഷി ഈ പോസ്റ്റ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതെന്ന അനേപശണം തുടങ്ങി. എഴുമണിയായപ്പോഴേക്കും ഫോസ്റ്റുകൾക്കിൽ മീനാക്ഷിയോട് ഈ കടുത്ത തീരുമാനത്തിൽനിന്ന് പിന്നാറണമെന്നഭ്യർത്ഥിച്ചു കൊണ്ട് ആയിരക്കണക്കിന് കമളുകൾ വന്നു. പക്ഷം, എല്ലാം മുൻകൂടി തീരുമാനിച്ചുറപ്പിച്ചപോലെ അവർ പ്രതികരിച്ചതേയില്ല. ഫോസ്റ്റുകൾ വിളിച്ചപ്പോൾ വളരെ നിസ്സംഗമായിരുന്നു മറുപടി.

“ആനന്ദ... ഇനി തൈഗർക്കൊനും നഷ്ടപ്പെടാനില്ല...”

“നീങ്ങളുടെ ജീവൻ ഒരു വിലയുമില്ലോ?”

“ഇംഗ്ലോറിൽ ചത്താടുങ്ങിയ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേരെ
മനുഷ്യരുടെ ജീവനെക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതല്ല തൈഗളുടെ
ജീവൻ. രജനി തിരഞ്ഞെടുത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും
വിക്രമശിംഗയെപ്പാലെ സമാധാനത്തിനും പോരാട്ടങ്ങളിൽ
കൊല്ലപ്പെട്ട അയിരക്കണക്കിന്
മനുഷ്യസന്നേഹികളുടേതിനെക്കാൾ വിലപ്പെട്ടതല്ല
തൈഗളുടെ ജീവൻ.”

“ദരിക്കലും ചെച്ചിയിൽ ബോക്ക്
വിധോസിനെപ്പാലെയാകില്ലെന്ന് പറത്തതോ?”

“അപ്പോൾ ഇന്ന് സമൂഹത്തിന്റെ
പ്രതികരണശേഷിയെക്കുറിച്ച് പ്രതീക്ഷയുണ്ടായിരുന്നു.
അവർ തൈഗളുടെ പിന്നിലൊരു കൊടുക്കാറുപോലെ
വരുന്നത് സ്വഭാവം കണ്ടിരുന്നു.”

“നീയൊരു എഴുത്തകാരിയല്ല, എഴുത്തിലും
സമൂഹത്തെ ബോധവൽക്കരിക്കാൻ നിന്മക്കു
കഴിയില്ലോ?”

“എനിക്ക് വിശ്വാസമില്ല. ശ്രീലക്ഷ്മിയുടെ ചരിത്രംതന്നെ
തിരുത്തിയെഴുതേണ്ട ദേവനായകിയിൽ കത്തെ
വായിച്ചിട്ട് ഇവിടുത്തെ സോ കോർഡ് ബുദ്ധിജീവി
സമൂഹംപോലും പ്രതികരിച്ചില്ല. എഴുത്തുകാരും ബുദ്ധി
ജീവികളും വെറും നോക്കുകുത്തികളായ രാജ്യമാണിൽ.
ലക്കയിൽ എഴുത്തുകാരില്ലാത്തിട്ടാണോ?
ബുദ്ധിജീവികളില്ലാത്തിട്ടാണോ? പിച്ചച്ചട്ടിയിലേക്കിട്ടുന്ന
ചില്ലിക്കാശുപോലെയുള്ള ലക്കാശിവാമണിക്കും
ലക്കാതിലകത്തിനും വേണ്ടി അവരെല്ലാം
ഹാസിസ്സുകളുടെ കുഴലുത്തുകാരായി
മാറിയിരിക്കുകയല്ലോ? ഇവിടെ എഴുത്തുകൊണ്ടാനും
ഒരു പ്രയോജനമില്ല...”

“പിന്നെ എന്തീനാണ് നീ ദേവനായകിയിൽ കത്തെ
എഴുതിയത്?”

“അതെൻ്റെ കമയായതുകൊണ്ട്...”

“നീയെന്നാണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്?”

“അതെൻ്ണെ കമയാണ് എന്നുതന്നെ. ഒരു സഹസ്രാംശ്ചും മുമ്പ് ജീവിച്ചിരുന്ന ദേവനായകിയുടെ തുടർച്ചയാണ് ഞാൻ. ദേവനായകിയിൽ കത്തെ മുഴുവൻ നീ വായിച്ചതല്ലോ... ഇതെൻ്റെ അവസാനത്തെ മനുഷ്യ ജനമാണ്. **ഈതവസാനിപ്പിച്ച്** പരമമായ നിർവാണത്തിലേക്ക് **പ്രവേശിക്കാനുള്ള** സമയമായിരിക്കുന്നു. ഗുരു നിശാക്കവജ്ജെൻ്റെ ആത്മാവി തിരിച്ചുവരാനുള്ള സമയമായി എന്നറിയിച്ചു കഴിത്തു. ഒരു കാൽ സിംഹാശലത്തിലും മറ്റൊ കാൽ ശ്രീപാദമലയിലും ചവിട്ടി ലക്ഷയിൽ നിന്ന് വിഹായസ്തിലേക്ക് പറന്നുപോകാനുള്ള സമയമായി. പോകുന്ന വഴിയിൽ കാത്തള്ളുർശാലെയിലിറങ്കി പട്ടനാട്ടെൻ്റെ മുന്നിൽ ആഞ്ചാളിഞ്ഞേ മാർഗ്ഗി തിക്കൾ പാടി എല്ലാം മറന്ന് ചുവടുവെയ്ക്കണമെന്നുണ്ട്. അതിന് ഗുരു അമുവദിക്കുമോ ആവോ?”

“ദേവനായകി, ഒരേ സമയം വളരെ റാഡിക്കലായും അതുപോലെ മിസ്റ്റിക്കായും നിന്നെങ്കണ്ണെന്നയാണ് സംസാരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്?”

“കാര്യങ്ങൾ അതു ലളിതമല്ല ആന്നോ....”
കൂടുതൽ കേൾക്കാൻ നിൽക്കാതെ ഞാൻ ഹോൺ കട്ട ചെയ്യു. **ഇവർക്കെന്തു പറ്റി?** മനസ്സിന്റെ സമനില തെറ്റിയോ? **ഭ്രാന്ത്** പറയുകയാണോ? **എഴുത്തുകാരി** ടുവിൽ താനെഴുതിയ കമയുടെ തടവുകാരി ആവുകയാണോ? എനിക്കൊന്നും **പിടികിടിയില്ല.** കുറച്ചു കഴിത്തപ്പോൾ **plz check your mail** എന്ന് SMS വന്നു.

പ്രിയ ആന്നോ...

നീ വലിയ കണ്ണധൂഷണിലാബന്നനിയാം. പക്ഷേ, ഞാൻ പറഞ്ഞതു സത്യമാണ്. രണ്ടു കയ്യും നാശപ്പെട്ട വേദനകാണ്ട് പൂളത്തെ ആശുപത്രിയിൽ അമ്മയുടെ പരിചരണത്തിൽ കിടന്നാരു രാത്രിയിലാണ് എനിക്ക് ബോധ്യാദയമുണ്ടായത്. എൻ്റെ ഓർമ്മയുടെ പൂട്ടു തുറന്ത് അമ്മയാണ്. കാത്തള്ളുർ ദേവനായകിയുടെ കമ പറയുമ്പോൾ അതെൻ്റെ കമയാണെന്ന് അമ്മപോലും അറിഞ്ഞതിരുന്നില്ല. **ഇപ്പോഴും** **അറിഞ്ഞതിട്ടില്ല.**

ദേവനായകിയുടെ കമ ഓരോ ജനത്തിലും വ്യത്യസ്ത
രീതികളിൽ ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയാണ്. അന്ന് മഹീനമുൾകളാണ് മുറിച്ചട്ടുത്തതെങ്കിൽ ഇന്ന്
കൈകളാണെന്ന വ്യത്യാസമെയുള്ളു. ഈ ദേവനായകി
പരമ്പര എന്നിൽ അവസാനിക്കുകയില്ല. പല
വ്യക്തികളിലും പെണ്ണിൽ മാനത്തിനും
സ്പാതാന്ത്ര്യത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടങ്ങൾ
തുടരുകതനെ ചെയ്യും. ഈ ജനത്തിൽ ഒരു
രാത്രിയിലെക്കിലും സഹാസപ്രദാനങ്ങളിലേക്കെത്തിയ
പരമാനന്ദം അനുഭവിപ്പിച്ച നിനക്ക് നമി... ജൂലിക്കും
ജനിക്കാൻ പോകുന്ന കുത്തിനും മല്ലാവിധ
ആശാസകളും നേരുന്നു.

-ദേവനായകി

നെലം പൊകുന്ന (Lotus Pond) മഹീന രാജപക്ഷ തിയേറ്റർ
ആധുനിക വാസ്തുകലയുടെ ഏറ്റവും ഉദാത്തമായ
മാതൃകയാണ്. എ.ഡി. പത്രഭാം നുറ്റാണ്ടിൽ മഹാനായ
പരാക്രമഖാഹു പൊള്ളാനവുവയിൽ പണി കഴിപ്പിച്ച
താമരെ തടാകത്തിൽ അതേ മാതൃകയിലാണ് ഈ
തിയേറ്റർ നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. എട ഇതലുകളുള്ള
താമരപ്പുവിൽ ആകുത്തിയിൽ 1288 പേരേക്ക് ഇരിക്കാവുന്ന
അത്യാധുനിക സൗകര്യങ്ങളുള്ള പ്രധാന
ഓഡിറ്റോറിയവും അതിനു മുകളിൽ മനോഹരമായ
ഓപ്പൺ എയർ തിയേറ്ററും ചേർന്നതാണ് നെലം പൊകുന്ന.
തങ്ങൾക്ക് തന്റപ്രധാനമായ പല സൗകര്യങ്ങളും
അനുവദിച്ച് നൽകിയതിന് പ്രത്യുപകാരമായി പീപ്പീൾസ്
റിപ്പ്ലാറ്റിക്ക് ഓഫ് ചെന്ന നൽകിയ സാമ്പത്തിക
സഹായംകൊണ്ടാണ് ഈ താമരെ തടാകം
നിർമ്മിച്ചിരിക്കുന്നത്. 2011 ഡിസംബർിൽ നാഷണൽ
പേര്സോൽമിങ്സ് ആർട്ട് തിയേറ്റർ എന്ന പേരിലാണ്
ഉദ്ഘാടനം ചെയ്തപ്പെട്ടതെങ്കിലും ചോഗം പ്രമാണിച്ച്
നെലം പൊകുന്ന മഹീന രാജപക്ഷ തിയേറ്റർ എന്ന
പുനർനാമകരണം ചെയ്യുകയായിരുന്നു. ചടങ്ങിൽ

സംഖ്യാസിക്കാൻ കഷണിക്കപ്പെടവരെല്ലാം കാലത്ത്
 ഒപ്പതു മണിക്കൂത്തനെ എത്തണമെന്നും
 ഒപ്പതരയ്ക്കുശേഷം യാതൊരു കാരണവശാലും
 പ്രവേശമനും അനുവദിക്കില്ലെന്നും കഷണക്കത്തിൽ
 പ്രത്യേകം പറത്തിരുന്നതിനാൽ താൻ മത്ജുവിനേയും
 കൂട്ടി കൃത്യം ഒപ്പതു മണിക്കൂത്തനെ നെലം
 പോകുന്നയിലെത്തി. ചടങ്ങിൽ പങ്കടുക്കാനായി
 നൃസിലാണ്ടിൽനിന്ന് മടങ്ങിയെത്തിയ കീസ്റ്റിയും
 ആനും തൈങ്ങളോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നു. നെലം
 പോകുന്നയ്ക്ക് ഏതാണ്ട് ഒരു കിലോമീറ്റർ ദൂരയുള്ള
 പ്രത്യേക കേന്ദ്രത്തിൽ വെച്ച് വളരെ കർശനമായി
 സുരക്ഷാപരിഗ്രാധനകൾക്കു ശേഷമാണ് തൈങ്ങളെ
 അക്രേതക്കു കടത്തിയത്.

ജുലി അതിമിക്കളെ സ്വീകരിക്കുന്ന ചുമതലയുമായി
 മുന്നിൽ തന്നെയുണ്ടായിരുന്നു. നീലയും മത്തയും
 വെള്ളയും നിറമുള്ള സാരികളുടുത്ത് കുപ്പുകയ്യുമായി
 നിൽക്കുന്ന അതിമേയകളുടെ നീംഭനിരതനെ നെലം
 പോകുന്നയിലുണ്ടായിരുന്നു. പുറവും അടിവയറും
 നല്ലപോലെ പ്രദർശിപ്പിച്ച് ശ്രീലങ്കൻ രീതിയിൽ
 സാരിയുടുത്ത ആ സുന്ദരികളായിരുന്നു ചോഗമിന്റെ
 സൗന്ദര്യം. നീല സാരിയിൽ ജുലി കൂടുതൽ സുന്ദരിയായ
 പോലെ തോന്തി. അവളാണ് തൈങ്ങളെ
 ഇരിപ്പിടങ്ങളിലേക്കാനയിച്ചത്. മത്ജുവിനെ കൂടു
 കണ്ടത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും മറ്റ്
 കാര്യങ്ങളാലോചിച്ചുള്ള ടെൻഷൻ കാരണം അവളുടെ
 പുറത്തെതക്കു പ്രകടിപ്പിച്ചില്ല. എന്തെല്ലാം മനസ്സിലും
 തീയായിരുന്നു. എന്താണു സംഭവിക്കാൻ
 പോകുന്നതെന്നാലോചിക്കുമ്പോൾ നെന്തു പിടയ്ക്കുന്നു.
 മത്ജുവിന് തൊന്തുവെിക്കുന്ന ടെൻഷൻപെട്ടി
 യാതൊന്നും അറിയില്ല. അവൾ ഇതു പ്രധാനപ്പെട്ടൊരു
 ചടങ്ങിൽ പങ്കടുക്കാനുള്ള അവസരം ലഭിച്ചില്ലോ എന്ന
 സന്തോഷത്തിലായിരുന്നു. എന്നാൽ കൂടുന്ന വരുന്നില്ല
 എന്നതായിരുന്നു കീസ്റ്റിയെയും ആനിനെയും
 വിഷമിപ്പിച്ച കാര്യം. പ്രിൻസ് ചാർസിനോട്
 അവർക്കെന്തോ അതു താൽപര്യമില്ലായിരുന്നു.
 ചരിത്രത്തിലാദ്യമായിട്ടാണ് കൂടുന്ന ഇല്ലാതെ

കോമൺവെൽത്ത് രാഷ്ട്രടത്തലവന്മാരുടെ സമേളനം
നടക്കുന്നതെന്ന് അൻ കുടൈക്കുടെ
പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു.

പേര് അന്നൺസ് ചെയ്യുന്നതനുസരിച്ച് ഓരോ
രാഷ്ട്രടത്തലവന്മാരായി സ്റ്റേജിലേക്ക് കടന്നുവന്നു.
അവരെ സഹായിക്കാനും ഇരിപ്പിടങ്ങൾ
കാണിച്ചുകൊടുക്കാനുമായി ജുലിയേഴ്സാലെ നീല
സാരിയുടുത്ത സുന്ദരികളുണ്ടായിരുന്നു. ഇന്ത്യയെ
പ്രതിനിധികരിച്ച് വിദേശകാരുമന്ത്രി സൽമാൻ വുർഷിദ്
വന്നേഴ്സ് മത്ജു വളരെ വിഷമതേതാടെ എന്നെന്നു
നോക്കി. “കഷ്ടമായിപ്പോയി നമ്മുടെ പ്രധാനമന്ത്രിയോ
പ്രസിഡണ്ടോ വരേണ്ടതായിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു.
ഞാന്ത് ശ്രദ്ധിച്ചതായി ഭാവിച്ചതെയില്ല. എല്ലാ കോമൺ
വെൽത്ത് രാജ്യങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികളുടെ ഉള്ളി
കഴിഞ്ഞേഴ്സൾ പ്രസിഡണ്ടും ചാർഡ് രാജകുമാരനും
വേദിയിലേക്ക് വന്നു. എല്ലാവരും ബഹുമാനതേതാടെ
എഴുന്നേറ്റു. പിന്നെ ശ്രീലക്ഷ്മിയുടെ ദേശീയ
ഗാനാലാപനമായിരുന്നു. ശ്രീലക്ഷ്മിയും നമോ നമോ
മാതാ എന്ന ഗാനമാലപിച്ചത് കൊള്ളംബിലെ വിവിധ
സ്ഥലുകളിൽ നിന്ന് തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട
കൂട്ടികളായിരുന്നു. ദേശീയഗാനം കഴിഞ്ഞ് എല്ലാവരും
ഇരുപ്പിടങ്ങളിലിരുന്നു. “ആരാൺ ഈ പാട്ടുചൂതിയത്
പീറ്റർ?” എന്ന് മത്ജു ചോദിച്ചു. “ആനു സമരക്കുണ്ട്”,
ഞാനവളോട് സ്വകാര്യമായി പറഞ്ഞു.
അന്യവിശ്വാസികളായ മതമേധാവികളുടെ
സമർപ്പത്തിനു വഴങ്ങി ശ്രീലക്ഷ്മി പാർലമെന്റ് ആനു
സമരക്കുണ്ട് എഴുതിയ ഗാനം തിരുത്തിയെന്നും അതു
സഹിക്കാനാവാതെ അദ്ദേഹം ആത്മഹത്യ ചെയ്തെന്നും
കേടേഴ്സൾ മത്ജു തെട്ടി. “ഈതെന്തു ഭാന്താൺ പീറ്റർ...”

“ആ ഭാന്തമാരാൺ ഈ രാജ്യത്തെ ചോരകളുമാക്കി
മാറ്റിയത്” മറുള്ളവർ ശ്രദ്ധിക്കുമോഡേന്നു ഭയൻ
കൂടുതൽ വിശദീകരിച്ചില്ല.

കയ്തിൽ വിടർന്ന ആസ്ത്രപ്പുകളുമായി വന്ന
നർത്തകിമാരുടെ അയുബൊവാൻ എന്ന
സ്വാഗതന്നുത്തത്തിനുശേഷം പ്രസിഡണ്ട് സ്വാഗത
പ്രസംഗത്തിന് എഴുന്നേറ്റു. സദസ്സ് മുഴുവൻ

ആവേശത്തോടെ കയറ്റിച്ചു. വളരെ മിത്തപ്രമാളള മാനൃമായ ശ്രേഖിയിലാണ് അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങളുവരത്തില്ലിച്ചത്. വെൽത്തിനെക്കുറിച്ചല്ല പോവർട്ടിയെക്കുറിച്ചാണ് നമ്മൾ ആകുലരാകേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം ഉന്നിപ്പറത്തു. വളരെ സമർത്ഥമായി തയ്യാറാക്കിയ പ്രസംഗമായിരുന്നു അത്. ഭരണനേടങ്ങളുക്കുറിച്ചും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിയെക്കുറിച്ചും പറത്ത് തനിക്കെതിരായ ആരോപണങ്ങളെ തന്റപൂർവ്വം തമസ്ത്രിക്കാനുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ കഴിവ് അതീലെ ഓരോ വാചകത്തിലും വ്യക്തമായിരുന്നു. “എ വണ്ടർഫൂഷ് മാൻ, ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചാണോ ആളുകൾ അനാവശ്യമായി ആരോപണങ്ങളുന്നയിക്കുന്നത്?” എന്ന ആനിന്റെ ചോദ്യത്തിനെ മഞ്ജുവും പിന്തുണച്ചപ്പോൾ താൻ നിഴ്സ്സുനായി വേദിയിലേക്ക് നോക്കിയിരുന്നു.

വീണ്ടും പാട്ടും നൃത്തവുംതന്നെ. ഇത്തവണ ശ്രീലക്ഷ്മിദ ചരിത്രം അവതരിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായ നൃത്തശ്രീലൂപമായിരുന്നു. നെലം പോകുന്ന തിയേറ്ററിന്റെ സാധ്യതകൾ പുർണ്ണമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചത്. മുന്ന് തട്ടുകളിലായി ഉയർത്തുകയും താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യാവുന്ന വേദിയിൽ പശ്വാത്തലമായി വിഡിയോകൾകൂടി ഉപയോഗിപ്പിച്ചാണ് അത് അവതരിപ്പിച്ചത്. ഇന്ത്യൻ മഹാസുദര്ശനിൽനിന്ന് ഒരു മുത്തുച്ചിപ്പി ഉയർന്നു വരികയാണ്. ചിപ്പി മുകളിലേക്കു തുറന്ന് അതിൽ സുന്ദരിയായ നർത്തകി പതുക്കെ എഴുന്നേറ്റ് വരുന്ന കാഴ്ച അതി മനോഹരമായിരുന്നു. ഓന്നാന്തരം കോറിയോഗ്രാഫി. ജുലിയെ വിളിച്ച ഉടൻതന്നെ അഭിനന്ധിക്കണമെന്ന് തോന്തിയെങ്കിലും അവലേ അടുത്തങ്ങളും കണ്ടില്ല. കോമൺ വെൽത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ വ്യത്യസ്തസംസ്കാരങ്ങളെ സമന്പയ്ക്കിക്കുന്ന അടുത്ത ഫൂഷൻ നൃത്തത്തിൽ കമകളി വികൃതമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ അതു ചെയ്യവരെ രണ്ടു പൊട്ടിക്കണമെന്നും തോന്തി. പക്ഷേ, എവിടെ അരുൾമൊഴി നാകെ? എവിടെ യമുന? എവിടെ മാർഗ്ഗചി തിക്കൾ? പത്തര മണിക്ക് ആരംഭിച്ച

ചടങ്ങ് പന്തണ്ഡു മണിക്കല്ലും മുന്പായി അവസാനിച്ചിട്ടും അവരാറും വന്നില്ല. ജൂലിയേ എവിടെയും കാണാനുമില്ല.

പീറ്റിനോ ദേവനായകിക്കോ അരുളും യമുനയും പിടിക്കല്ലുട് വിവരം അറിയില്ലായിരുന്നു. കഴിത്തെ രാത്രിയിൽ അവരെ ബാണാർഡ് ഹ്രസ്വമിഞ്ഞേ ഹോട്ടൽമുറിയിൽനിന്ന് TID ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ അറബ്സ് ചെങ്കീരുന്നു. ഷിയോലി എന്ന ചെന്നീസ് ചാരസുന്നരി നൽകിയ വിവരമനുസരിച്ചായിരുന്നു അറബ്സ്. ബാണാർഡ് അതിഭിയയും കൊളംബോയിലെത്തിയ ദിവസംമുതൽ ഷിയോലിയുടെ നിരീക്ഷണത്തിലായിരുന്നു. യു. എസ്സ് പൗരമാരായതിനാൽ കൂടുതൽ പ്രഫൗണ്ടാക്കേഡന്ന കരുതി അഭ്യന്തരവകുപ്പ് ബാണാർഡിനോടും അതിഭിയയോടും മുന്ന് മണിക്കൂറിനുള്ളിൽ രാജ്യം വിടാൻ ഉത്തരവിട്ടു. യു. എസ്സ്. എംബസി അവരെ അടുത്ത ഫ്ലൈറ്റിന് നാട്ടിലേക്ക് മടക്കി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്യു. പക്ഷേ, അരുളിനെയും യമുനയെയും കന്നേഡിയൻ പൗരമാരാണെന്ന പരിഗണനയോനും നൽകാതെ കൂടുതൽ ചോദ്യം ചെയ്യാനായി ഡി.പി.യിലേക്ക് കൊണ്ടുപോയി.

ഡി.പി.യിൽ അരുളിനും യമുനയ്ക്കും അതികുരമായ പീഡനങ്ങളാണ് എൽക്കേണ്ടി വന്നത്. ചോദം ഉദ്ഘാടനച്ചടങ്ങിൽ വെച്ച് രാജ്യത്തിന്റെ പരമാധികാരിയെ വധിക്കാൻ പദ്ധതിയിടത് നിന്മാർക്കുറമല്ലോ. അവരെ ഡി.പി.യിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന ഉടനെ ഫല്ല് വേൾ ദൈർക്ക് കപ്പളിന് എന്നാണ് പുതിയ മേധാവി കേണൽ വിക്രമ രണ്ടുംഗെ തന്റെ ഓഫീസർമാരോട് അജഞ്ചാപിച്ചത്. ദേവനായകിയെ ആസിഡ് പുരട്ടിയ കാലത്ത് അദ്ദേഹം അവിടെ ഉപമേധാവിയായിരുന്നു. ഡീക്രപ്രവർത്തകരെ പീഡിപ്പിക്കുമ്പോൾ മൃദുവായ സമീപനങ്ങളാണും സ്പീകരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നായിരുന്നു രണ്ടുംഗെയുടെ

നിലപാട്. അരുളും യമുനയും ഇയക്കത്തിന്റെ
പ്രവർത്തകരണ്ണോലെ മാനസികമായോ
ശാരീരികമായോ കരുത്തരല്ലാത്തതിനാൽ ഡി.പി.യിലെ
ഓഫീസർമാർക്ക് അവരെ എളുപ്പത്തിൽ കൈകാര്യം
ചെയ്യാമായിരുന്നു.

ടീക്രപ്രവർത്തനത്തിനെതിരെ ഇതു ശക്തമായ
നടപടികൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടും അതിനു പദ്ധതിയിട്ടും വന്ന
ഒവർ കടുത്ത പുള്ളികളായിരിക്കുമെന്ന
മുൻവിധിയോടൊക്കെ ഉദ്യോഗസ്ഥരും അവരെ
നേരിട്ട്. രണ്ടുപേരെയും ഉടനെ പ്രത്യേക മുറികളിലേക്ക്
ചോദ്യം ചെയ്യാനായി കൊണ്ടുപോയി. ഫല്ല് പേപ് ദേശ
കപ്പല്ലിന് എന്ന രണ്ടുംഗയുടെ ആജ്ഞയുടെ
നടുക്കത്തിൽ ആ പെൺകുട്ടികളണ്ണോൾ ഭയന് കിട്ടുകിടാ
വിന്നയ്ക്കുകയായിരുന്നു.

വളരെ പുരുക്കനൊയ്യ ലഹ്രന്തർ സീസർ എന്ന
ഓഫീസരാണ് അരുളിനെ ചോദ്യം ചെയ്ത്. മുറിയിലേക്ക്
കടന് ഉടനെ ഒരു ചോദ്യം പോലും ചോദിക്കാതെ
അയാളവള്ളോട് ‘വേഗം തുണിയഴിക്കെടി’-എന്നാണ്
ഉത്തരവിട്ട്. ഡി.പി.യിലെ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച്
കേട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ അരുൾ എതിർക്കാൻ ദേയരുപ്പട്ടില്ല.
ഭയനു വിരുച്ച് കഴിയുന്നതെ വേഗം ജീൻസും മറ്റ്
വസ്ത്രങ്ങളും അഴിച്ചുമാറ്റി. തന്റെ നശതയെക്കുറിച്ച്
അവളണ്ണോൾ ചീതിച്ചുതേയില്ല. ഈ

കെണിയിൽനിന്നെങ്ങെന്നെയക്കിലും ജീവനോടെ
രക്ഷപ്പെടണ്ണെയെന്ന് മനസ്സിൽ
പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. കട്ടിലിലേക്ക് ചുണ്ടി ‘കേറി
കിടക്കെടി’ എന്നായിരുന്നു അടുത്ത ഉത്തരവ്. അതും
അവൾ അനുസരിച്ചു. എന്നാൽ ആ അനുസരണയ്ക്ക്
യാതൊരു പരിഗണനയും നൽകാതെ അടുത്ത നിമിഷം
ഇരയെ കണ്ട സിംഹത്തണ്ണോലെ സീസർ അവളുടെ
നേരേ ചാടി വീഴുകയായിരുന്നു. അരുൾ പേടിച്ച് വിരുച്ച്
രണ്ടു കണ്ണുമടച്ച് കിടന്നു. അതിനീകരമായ രേഖാണ്
പിന്നീട് നടന്നത്. സിംഹം ഇരയെ ശരിക്ക് കടിച്ച്
കുടഞ്ഞു. സീസറിന്റെ പാണ്ഡാ നവമോ കൊണ്ട്
പോറലേൽക്കാത്ത ഒരിഞ്ഞ് സ്ഥലം പോലും അവളുടെ
ശരീരത്തിൽ ബാക്കിയായില്ല. ഒടുവിൽ അയാളുടെ

കരുതേതറിയ കൈകൾക്കുള്ളിലവർ നിസ്സഹായയായി കിടന്നു പിടത്തു. അയാളുടെ തിരക്കിലും ആവേശത്തിലും വല്ലാതെ ശ്രാസം മുട്ടിയ അവർക്ക് താനിപ്പോൾ മരിച്ചുപോകുമെന്നുതന്നെ തോന്തി. ദുവിൽ എല്ലാമൊന്നു തണ്ണുത്തപ്പോൾ സീസർ തന്റെ വലതു കൈ ചുരുട്ടിപ്പിടിച്ച് അവളുടെ നാഭിക്ക് അൽപ്പം താഴെ ആത്തേതാരു കുത്തുകുത്തി. വേദന സഹിക്കാൻ വയ്ക്കാതെ അടിവയറിലമർത്തിപ്പിടിച്ച് അവർ ഉരക്കൈ കരഞ്ഞു. “പോലയാടിമോളേ നീ ഫോറിയ ഫെർണാഡോ ആണല്ലോ..?” “അല്ല... സോറി... അല്ല താൻ ഫോറിയയില്ല. താൻ അരുൾ മൊഴിനാക്കയാണ്” അവളെഞ്ഞാരു വിധത്തിൽ പറത്തേപ്പിച്ചു. “അപ്പോൾ നിനക്ക് സത്യം പറയാനറിയാം. താനുടനെ തിരിച്ചു വരും. ബി ദൈ ഫോർ ഇന്റ്രോഗേഷൻ...”

അരുൾ ആ ഷോകകിൽനിന്ന് മോചിതയാകുന്നതിനു മുമ്പേ വിശദമായ ചോദ്യം ചെയ്യലിനായി സീസർ തിരിച്ചുത്തി. ആകെ തള്ളിനുവശയായ അവർ തേങ്ങിക്കരഞ്ഞതുകൊണ്ടാണ് ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറത്തത്. എന്താണ് ജോലിയെന്ന് ചോദ്യത്തിനു പാട്ടുകാരിയാണെന്ന് ഉത്തരം കേട്ടപ്പോൾ അയാൾ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു. കൂടെ “അതാണല്ല നിന്റെ കരച്ചിൽ കേൾക്കാൻ ഇത് സുവം, നിനെ താൻ ശരിക്ക് പാട്ടു പാടിക്കും” എന്ന പരിഹാസവും. അവളെപ്പറ്റിയുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്കല്ലാം ഉത്തരം പറത്തു കഴിത്തപ്പോൾ ആരാടി മീനാക്ഷി രാജരത്തിനു? എന്നായി അടുത്ത ചോദ്യം. അമ്മയാണെന്ന് ഉത്തരം സീസർ വിശ്വസിച്ചില്ല. ‘സത്യം പറയെടി പട്ടവേഴ്സി’ എന്നു പറത്ത് അവളുടെ മുടി കുത്തിപ്പിടിച്ച് കവിളത്താഞ്ഞടിച്ചു. എത്ര പീഡിപ്പിച്ചിട്ടും അരുൾ, മീനാക്ഷി രാജരത്തിനു തന്റെ അമ്മയാണെന്നുതന്നെ പറത്തപ്പോൾ സീസറിന് വാശിയായി. അയാൾ തന്റെ കയ്യിലെ പെൻ ടോർച്ച് പോലെയുള്ള ഉപകരണമെടുത്ത് അവളുടെ നേരേ നീട്ടി. “എടീ നിനക്കിതെന്താ സെഡനിയാമോ?” അവർ ഇല്ലെന്നു തലയാട്ടി. അറിയില്ലോ? എന്നു വീണ്ടും ചോദ്യപ്പോൾ അവർ പേടിച്ച് പതുക്കൈ ‘പെൻ ടോർച്ച്’ എന്ന് പറത്തു. “പെൻ ടോർച്ചല്ല, ടോർച്ചർ പെൻ. ഇനിയും

സത്യം പറത്തില്ലെങ്കിൽ നിന്റെ കിന്വയിലെനിക്കിൽ പ്രയോഗിക്കേണ്ടി വരും.”

അവൾ പേടിയോടെ ആ പേനയിലേക്കു നോക്കി. അല്ലോ കുർത്ത അഗ്രവും താഴെത്തെ ഭാഗത്ത് അങ്ങിങ്ങായി നേരിയ ലോഹമുള്ളുകളുമുള്ള കറുത്ത ടോർച്ചർ പേനയ്ക്ക് സാധാരണ പേനയുടെ മുന്നിരടി വണ്ണവും കഷ്ടിച്ച് ഇട്ടിയോളം നീളവുമുണ്ടായിരുന്നു. സീസർ അതിന്റെ ടോപ് ബട്ടൻ അമർത്തിയപ്പോൾ പേനയുടെ അറുത്തുനിന്ന് അതിശക്തമായ ചുവന്ന പ്രകാശം അവളുടെ മുവത്തേക്ക് പതിച്ചു. അയാൾ ഈന്താണു ചെയ്യാൻ പോകുന്നതെന്നിയാതെ പേടിച്ചുനിന്ന് അവരെ പെട്ടെന്ന് രണ്ടു പട്ടാളക്കാർ വന്ന് പിടിച്ച് കട്ടിലിൽ കിടത്തി നശയാക്കി കൈകാലുകൾ കെട്ടിയിട്ടു. ഒരു തുറിച്ച നോട്ടവുമായി അടുത്തു വന്നിരുന്ന സീസർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. ‘എടീ മരുബദ്ധയ്ക്ക് പറയ് ആരാൻ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനു?’ അമ്മ എന്ന് ഉത്തരം പറത്ത അടുത്ത നിമിഷത്തിൽ ടോർച്ചർ പെൻ അവളുടെ ശരീരത്തിനകത്തേക്കു തുളച്ചു കയറി. വേദനക്കാണ്ക് പുള്ളെത അവൾ ‘അഫ്യോ അമേ’ എന്നു വിളിച്ച് ഉറക്കെ കരഞ്ഞു. പേന കടന്നുപോയ ഭാഗമെല്ലാം സുചി കോർത്ത് വലിക്കുന്ന വേദനയായിരുന്നു. അവൾ ‘അമേ... അമേ...’ എന്നു തേങ്ങി കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കിടന്നു. അപ്പോൾ സീസറിന്റെ തളളവിരൽ ടോർച്ചർ പെന്നിന്റെ ടോപ് ബട്ടണിലായിരുന്നു. ‘സത്യം പറയെടീ... ആരാൻ മീനാക്ഷി രാജരത്തിനു?’ അയാളുടെ ചോദ്യം മുറിയുടെ ഭിത്തികളിൽ തട്ടി മുഴങ്ങി. അരുൾ എന്താണു പറയേണ്ടതെന്നിയാതെ ഒന്ന് കണ്ണടച്ചു. ആ നിമിഷത്തിൽ സീസർ ടോർച്ചർ പേനയുടെ ടോപ് ബട്ടണമർത്തി. പേനയുടെ അറുത്തുനിന്നും വെദ്യുതി പ്രകാശവേഗമുള്ള ഒരു വെടിയുണ്ടപോലെ അവളിലേക്ക് പാതയു കയറി. ജീവിതത്തിൽ അനുഭവിച്ചതിലേറ്റവും കടുത്ത വേദനയായിരുന്നു അത്. വേദന മാത്രമല്ല വേദനയ്ക്കപ്പുറമുള്ള ഭീകരമായ അനുഭവം. മിനിട്ടുകളോളം ആ ഇലടിക്ക് ഷോക്കിന്റെ ആശ്വാതം നീണ്ടുനിന്നു. അവൾ ആർത്തത് കരഞ്ഞുകൊണ്ട് കട്ടിലിൽ കിടന്നു പിടഞ്ഞു. ടുവിൽ തേങ്ങി തേങ്ങി.

“എന്നോടു കഷമിക്കണം സാർ. താനെല്ലാം പറയാം. ഇയക്കത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സുഗന്ധിയാണ് മീനാക്ഷി രാജരത്നത്തിനും.”

“അങ്ങൻ വഴിക്ക് വാ... നായിഞ്ചേ മോളേ...” സീസർ ടോർച്ചർ പെൻ വേഗത്തിൽ പുറതേതക്കു വലിച്ചെടുത്തു. മുള്ളുകൾ വിപരീത ദിശയിലായതിനാൽ നുറുക്കണക്കിന് ബ്ലോക്കർക്കാണ് കീറിമുറിക്കുന്ന പോലെയാണ് അവർക്ക് പ്രോഫൈലിംഗ് തൊന്തിയത്. പിന്നു ചോദിച്ച ചോദ്യങ്ങൾക്കും വേഗം വേഗം മറുപടി പറത്തു. എത്തെങ്കിലും ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം പറയാൻ അൽപ്പം വെക്കിയാൽ സീസർ ടോർച്ചർ പെൻ കയ്യിലെടുക്കും. അപ്പോളവൾ തേങ്ങി കരത്ത് അരുതേ എന്ന അപേക്ഷിച്ച വേഗം ഉത്തരം പറയും.

അടുത്ത മുറിയിൽ യമുനയും ഇതേ രീതിയിൽത്തന്നെയാണ് പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടത്. സീസറിനേക്കാൾ പരുക്കനായ കേനൽ റോഡില്ലായിരുന്നു അവലെ ചോദ്യം ചെയ്ത്. രണ്ടുംഗയുടെ ഫല്ല് രേപ് ദെൻ കപ്പല്ലിന് എന്ന ആജ്ഞയും അതേപോലെ നടപ്പാക്കി. സീസർ അരുളിന് നൽകിയതുപോലെ വസ്ത്രമഴിക്കാനുള്ള സവാകാൾ പോലും അധികാർഡ് യമുനക്ക് നൽകിയില്ല. വളരെ കുമുരമായിട്ടാണ് അധികാർഡ് കീഴ്പ്പെടുത്തിയത്. ചുണ്ടുകളും മുലകളും ചോര പൊടിയുന്നതുവരെ കടിച്ച മുറിവേൽപ്പിച്ചും, തീരെ മെലിഞ്ഞ അവലെ തന്റെ കനത്ത ശരീരം കൊണ്ടമർത്തി ശ്രാസം മുടിച്ചും പൊക്കിളിനും മുലക്കണ്ണുകൾക്കും ചുറ്റും സിഗററുക്കാണ് പൊള്ളലേൽപ്പിച്ചും പലതരത്തിൽ വേദനപ്പിച്ച രസിച്ച ശേഷമാണ് റോഡില്ല യമുനയെ രേപ് ചെയ്ത്. കഷ്ടിച്ച അരമണിക്കുറുക്കാണ് അവലെ ശാരീരികമായും മാനസികമായും പുർണ്ണമായി തകർക്കാനയാർക്ക് കഴിത്തു. പക്ഷേ, ചോദ്യം ചെയ്യലിന്റെ അടുത്തല്ലട്ടം അൽപ്പം വ്യത്യസ്ഥമായിരുന്നു. ടോർച്ചർ പെനിനു പകരം രേപ്പിൽ റോബോട്ടിനെയാണ് റോഡില്ല ഉപയോഗിച്ചത്.

സ്ലീലുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ യന്ത്രമനുഷ്യന്റെ ആലിംഗനം തന്നുത്തുറത്തായിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ

ശക്തിയിൽ

ഇരുന്നുകൈകകളുടെ
വാരിയെല്ലുകളോടിത്തുപോകുന്നതുപോലെ
യമുനയ്ക്കു തോന്തി. ലോഹ ചുണ്ടുകൊണ്ടുള്ള
ചുംബനവും അതുപോലെ കടുത്തതായിരുന്നു.
അതെല്ലാം ഒരുവിധം സഹിച്ചുനിന്നെങ്കിലും രോദ്ദോട്
ഗരീത്തിനകത്തേക്കു പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ യമുന
വേദനകൊണ്ട് പുള്ളത്തുപോയി. രോദ്ദോട്ടിൽ
ലഡിച്ചിച്ചിരുന്നതും ലോഹമുള്ളുകളുള്ള ടോർച്ചുൾ പെൻ
തന്നെയായിരുന്നു. ആ പേന മുന്നിലേക്കും പിന്നിലേക്കും
ചലിക്കുന്നതുമായിരുന്നു. അവൾ വേദനകൊണ്ട് പിടിത്ത
വാവിട്ട് കരിത്തു. രോധിയ്ക്ക് റിമോട്ടിൽ രോദ്ദോട്ടിന്റെ
ടോർച്ചുൾ പെൻ നിശ്ചാലമാക്കി ചോദ്യം ചെയ്യാനാരംഭിച്ചു.
അവൾ തേങ്ങിതേങ്ങി ഓരോ ചോദ്യത്തിനും ഉത്തരം
പറഞ്ഞു. ഡോണാർഡിനെയും ആൻഡ്രീയയെയും
കുറിച്ചുള്ള ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഉത്തരം പറയാൻ ഒന്നു
മടിച്ചപ്പോൾ ടോർച്ചുൾ പേനയിൽ നിന്ന് അവളിലേക്ക്
വെദ്യുതി പാതയും കയറി. യമുന ആർത്തു കരിത്ത
മിനുട്ടുകളോളം രോദ്ദോട്ടിന്റെ
ഇരുന്നുകൈകൾക്കുള്ളിൽ കിടന്നു പിടിത്തു. പിന്നെ
അവൾ ഒരു കോച്ചുകൂട്ടിയെപ്പോലെ രോധിയ്ക്കിന്റെ ഏല്ലാ
ചോദ്യങ്ങൾക്കും ഉത്തരം പറഞ്ഞു. അവസാനം
ജുലിയെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾക്കുടി പറിത്ത
യന്ത്രമനുഷ്ടുന്നിൽ നിന്ന് സ്വതന്ത്രയായപ്പോൾ
അരുളിനേക്കാൾ മോശമായിരുന്നു. യമുനയുടെ അവസ്ഥ.
രണ്ടുപേരെയും വരും ദിവസങ്ങളിൽ കൂടുതൽ ചോദ്യം
ചെയ്യാനായി സെല്ലുകളിലേക്ക് മാറ്റി.
മുറിവുകളുണ്ടാനുള്ള ചികിത്സ നൽകാൻ
കൊളംബിൽനിന്ന് വന്ന ശൈനക്കോളജിസ്റ്റ്
കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു.

മൺജുവിന്റെ കൂടെ നെലം പോകുന്നയിൽനിന്ന്
പുറത്തിറങ്ങുമ്പോൾ പീറ്ററിന് വല്ലാത്ത
ടെൻഷനായിരുന്നു. അല്ലോ മുന്പ് വന്ന ജുലിയുടെ മെസേജ്

മത്തജുവിനെ കാണിക്കാൻപോലും ദൈരുമുണ്ടായില്ല.
‘പീറ്റർ അവരെനെ സംശയിക്കുന്നു
കാരണമെന്താണെന്നിയില്ല. എത്ര നിമിഷവും അറബ്സ്
ചെയ്യപ്പെടാം. മരിച്ചാലും നിന്നെങ്കുറിച്ചാരക്ഷരം
പറയില്ല. ഏങ്കിലും ഏതെങ്കിലും വേഗം രക്ഷപ്പെടുന്നതാണു
നല്ലത്. -ജുലി’ നെറ്റിയിലേക്ക് പാത്തുവരുന്ന
വെടിയുണ്ടപോലെയായിരുന്നു ആ വാക്കുകൾ.
അവർക്കൊന്നും സംഭവിക്കാതിരുന്നാൽ
മതിയായിരുന്നു. ദൈവമേ അവളുടെ വയറ്റിൽ എന്തെല്ലാം...
അവരെ ഈ നരകത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ച്
താനെവിടേക്ക് രക്ഷപ്പെടാനാണ്. മുറിയിലെത്തിയ
ഉടനെ ടെലിവിഷൻ ഓൺ ചെയ്യു. ചോഗതെത
പുക്കശ്ശത്തുന്ന വാർത്തകളില്ലാതെ മറ്റാനുമില്ല. ഭാഗ്യം
പ്രത്യേകിച്ചാനും സംഭവിച്ചിട്ടില്ല. എന്തേ പരിഭ്രമവും
ടെൻഷനും കണ്ടപ്പോൾ എന്തോ പ്രധിമുണ്ടന്
മത്തജുവിനു തോന്തി. അവൾ ഓരോ പെട്ട്
വിന്റിയുമെടുത്ത് വന്നു.

“എടാ, എന്താ? എന്തു പറ്റി...? വലിയൊരു ടെൻഷൻ...”

“നെലം പോകുന്നയിൽനിന്നു മടങ്ങുന്നോപാൾ നമ്മൾ
ജുലിയെ എവിടെയും കണ്ടില്ലഫോ...”

“അതിന്?”

“അവൾ കാരീയിങ്ങാണെന്ന് നിന്നക്കരിയില്ലോ....”

“ഓ, അച്ചനാകാൻ പോകുന്നതിന്തെ ടെൻഷനാണോ...?”

“എടീ അവൾ ഈ സമയത്ത്....”

“ഈങ്ങനെ ഓട്ടിച്ചാടി നടന്ന് വല്ല അബോർഷനോ മറ്റോ
ആയാലോ അല്ലോ... സാരമില്ല ഒന്നും സംഭവിക്കില്ല.
അങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽത്തന്നെ ടെക്ക് അന്തർ ചാൻസ്.
അല്ല നിന്നക്കാരു അച്ചനായാൽ മതി
എന്നേയുള്ളുവെങ്കിൽ താനെപ്പോഴേ ഗെയി...”

“പോടി... മനുഷ്യന് ഭ്രാന്തു പിടിക്കുന്ന സമയത്ത്
തമാശ പറയാതെ...”

“അതിന് ഭ്രാന്തു പിടിക്കാനുള്ള കാര്യമെന്താണെന്നു
പറ...”

മെസേജ് മത്തജുവിനെ കാണിച്ചു. അവൾ
തെട്ടിപ്പോയി. ഉടനെ സമരവീരയെ വിളീച്ച് അമ്മയ്ക്ക്
അസുഖമാണെന്നു നുണ പറഞ്ഞ വെക്കിട്ട്

കൊച്ചിയിലേക്കുള്ള പ്രദേശറിൽ ടിക്കർ ശരിയാക്കി. വലിയ വിഷമത്തോടെയാണ് കൊളംബിൽനിന്നു പെട്ടെന്ന് മടങ്ങാൻ തീരുമാനിച്ചത്. സ്വപ്നപദ്ധതിയായ രജനി തിരഞ്ഞെംഗാമയെക്കുറിച്ചുള്ള സിനിമയുടെ ഷുട്ടിങ് തുടങ്ങാനിരിക്കേ..ഗർഡിണിയായ സ്വന്തം പെണ്ണിന്റെ സുരക്ഷ ഉറപ്പുവരുത്താനാകാതെ ഓടിപ്പോക്കുന്ന ഭീരു എന്ന് സ്വയം കുറപ്പുടുത്തി. പെട്ടെന്ന് അപ്പാർട്ടമെന്റിൽ പോയി യാത്രയ്ക്കു വേണ്ട അത്യാവശ്യ സാധനങ്ങളുംമെടുത്ത വന്നു. എയർപോർട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകാനായി മത്ജു കാരുമെടുത്ത് തയ്യാറായി നിൽക്കുകയായിരുന്നു. കാർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങിയപ്പോൾ അവൾ എഹോണ്ടുത്ത കയ്യിലേക്കു തന്നു.”

“പീറി ഇതുനോക്കം... നമ്മൾ ഭാഗ്യത്തിന് രക്ഷപ്പെട്ടു. ചോഗം തുടങ്ങി ഏതാനും മീനുടുകൾക്കുള്ളിൽ ലിബർട്ടി ഷാസ കാർ പാർക്കിൽനിന്ന് ചോഗം നമ്മൾ ഫേറ്റ് വെച്ചാരു ബൈൻസ് എൺ്റ് 400 കാർ ആനുങ്കുമാരസ്വാമി റോഡിലും നെലം പൊകുന്നയിലേക്ക് പാതയുംവന്നുവരുത്തെ. സംശയം തോന്തിയ പട്ടാളക്കാർ നാച്ചപറിൽ ഹിന്ദുരി മുസിയത്തിന് മുമ്പിൽവെച്ച് ആ കാർ തടങ്കു. ദൈവവർ പുരത്തിനാജി നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ കാർ ശക്തിയായി പോട്ടിത്തറിച്ചു.

സ്ഥോടകവസ്തുകളുമായിട്ടാണ് ആ കാർ വന്നതെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നു. സ്ഥോടനത്തിൽ പതിനാല് സുരക്ഷാ ഉദ്യോഗസ്ഥമാർ കൊല്ലുപ്പെടുന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്. ഗവൺമെന്റ് ഈ വാർത്ത സെൻസർ ചെയ്തിരിക്കുകയാണ്. രണ്ടു കയ്യുമില്ലാത്തതാരു സ്റ്റ്രീ ദറയ്ക്കാണ് ആ കാർ ഓടിച്ചിരുന്നതെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്.. അവൾ കാർ നിർത്തി ഇരങ്ങുന്നതിന്റെയും സ്ഥോടനം നടക്കുന്നതിന്റെയും വാള്പിലെ ചിത്രങ്ങളാണിത്. ഈ ചിത്രങ്ങളുടുത്ത ആൾ പറയുന്നത് സ്ഥോടനത്തിൽ തീയാളിക്കത്തുനോശി ആ സ്റ്റ്രീ ആകാശത്തെക്കു പറന്നുയർന്നു വെന്നാണ്. ചില പട്ടാളക്കാരും അവിടെയുണ്ടായിരുന്നു ദൃക്കാക്ഷികളും മേസ് ബുക്കിൽ അങ്ങനെന്നെന്ന കമൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.”

ആ ചിത്രങ്ങളിലേക്കു നോക്കിയപ്പോൾ താൻ നടുങ്ങി. അത് ദേവനായകിതന്നെ. എങ്കിലും ടെൻഷൻ പുറത്തു കാണിക്കാതെ മോൺ മത്ജുവിന് തിരികെ കൊടുത്തു.

“സാരമില്ല. നമുക്കൊന്നും പറ്റിയില്ലല്ലോ.”

“ എന്നാലും രണ്ടു കയ്യുമില്ലാത്തതാരു സ്ത്രീ കാരോടിക്കുക, പിന്ന ആകാശത്തെക്ക് പറന്നുപോവുക എന്നാക്കെ പറഞ്ഞതാൽ...”

“വെറുതെ പറയുന്നതാൻ. കൂടെ വേരേ സഹായികൾ കാണും. സ്ഥോടനത്തിൽ ശരീരം ചിതറിപ്പോയതാവും. കമകളുണ്ടാക്കാൻ പട്ടാളക്കാരെപ്പോലെ മിടുക്കമൊർ മറ്റാരക്കിലുമുണ്ടാ?”

വിമാനം പറന്നുയർന്നപ്പോൾ താൻ ദേവനായകിയെ കണ്ടു. കത്തിയെറിയുന്ന കൊള്ളംബിൽനിന്ന് ഒരു കാൽ സിഗിരിയയിലും അടുത്ത കാൽ ശ്രീപാദമലയിലുംവെച്ച് കാന്തളളുരിലേക്ക് അവൾ എന്നോടൊപ്പം ആകാശത്തിലുടെ നടക്കുകയാൻ. അതോടൊപ്പം അവലെഴുതി അരുൾമൊഴിനാക്കെ പാടിയ വരികൾ എന്തെന്നും ചെവിയിൽ മുഴങ്ങി.

I am SAD SAD SAD

I am MAD MAD MAD

Kill me Kill me Kill me

Fxxk MeFxxk MeFxxk Me

കനവ് തുലെന്തവർ നാൻ
കവിതെത മറന്തവർ നാൻ
കാതൽ കരിന്തവർ നാൻ
കർച്ച് മുറിന്തവർ നാൻ

I am SAD SAD SAD

I am MAD MAD MAD

Kill me Kill me Kill me

Fxxk Me Fxxk Me Fxxk Me

കി.എസ്. രാമകൃഷ്ണൻ

1961-ൽ തത്തമംഗലത്ത് ദാമോദരൻ ഇളയതിന്റെയും ശ്രീദേവി അന്തർപ്പജനത്തിന്റെയും മകനായി കൃഷ്ണൻ ജില്ലയിലെ ഏറ്റവും ജനിച്ചു. ആലുവ യു.സി. കോളേജ്, മരിരാശി സർവ്വകലാശാല എന്നിവിടങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസം. ഇപ്പോൾ സതേൺ റെയിൽവേ പാലക്കാട് ഡിവിഷൻിൽ ചീഫ് കൺഫെറൻസ്. 2003-ൽ പ്രശ്നപ്പം സേവനത്തിനുള്ള റെയിൽവേ മന്ത്രാലയത്തിന്റെ ദേശീയ അവാർഡും 2007-ൽ മികച്ച തമിഴ് മലയാള വിവർത്തക നൂൽ ഇ.കെ. ദിവാകരൻപോറ്റി അവാർഡും ‘നല്ലിറിശൈഫ്ട്’ അവാർഡും നേടി. ഫാൻസിസ് ഇട്ടിക്കോർ എന്ന നോവലിന് 2010ലെ ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ ബഹീർ അവാർഡും പെട്ട നിരവധി അവാർഡുകൾ ലഭിച്ചു.

സിഗിരിയയിലെ ചുവർച്ചിത്രം

ഇന്താനസരസ്പതിശിലപ്പം

എറ്റവും
പുതിയ സാംസ്കാരിക
വാർത്തകൾക്ക്
www.dcbooks.com

പുസ്തകവാർത്തകൾ
നിങ്ങളെ തെടിവരും
ബൈബിൾ ചെയ്യും

[/dcbooks](https://www.facebook.com/dcbooks)

പുസ്തകശാല
നിങ്ങളുടെ വിരൽത്തുനിൽക്കുള്ള
www.onlinestore.dcbooks.com

ഹൗസോഫും നിങ്ങളോടൊപ്പം
9846133336
customercare@dcbooks.com
www.support.dcbooks.com

സുഗന്ധി എന്ന ആൺഡാൾ ദേവനായകി

ടി.ഡി. രാമകൃഷ്ണൻ

“പർത്തമാനകാലരാഖ്ഷീയവും ഭൂതകാലമിൽത്തും കൂട്ടിയിണക്കി രാമകൃഷ്ണൻ സുഗന്ധി എന്ന ആൺഡാൾ ദേവനായകി എഴുതുന്നേപോൾ മലയാളനോവൽ ഇന്നോളം കാണാത്ത ഒരു ഭാവനാഭൂപടം നമ്മക്കു മുന്നിൽ ചുരുശർ നിവരുകയാണ്. പാണ്യു-സിംഹാള യുദ്ധവെറികൾ നിന്ന് ക്കുന്ന ദേവനായകി മിത്തിന്റെ മായികതീവ്രതപോലെതന്നെ യാണ് മനുഷ്യാവകാശങ്ങൾ ഒന്നാന്നായി യുംസിക്കേണ്ടുന്ന ശ്രീല കാൻ രാഖ്ഷീയത്തിന്റെ സമകാലിക യാമാർത്ഥ്യങ്ങളും. ശ്രീലകയിൽ തമിഴ്‌വിമോചനഫോറാട്ടങ്ങൾക്കു നേതൃത്വം നൽകിയ എൽ.റി.റി.ഇ പോലുള്ള സംഘടനകളും അടിമുടി ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവും ഹാഷിസ്സ്‌സബാവങ്ങൾ ഉള്ളിൽശൈറ്റിയ പുരുഷാധിപത്യ സംഘങ്ങളും മായിരുന്നുവെന്നോവൽ അടിവരയിട്ടു പറയുന്നു. തമിഴ് ഇടപെ നധാനങ്ങളെ ബെഞ്ഞപുശുകയല്ല രാമകൃഷ്ണൻന്റെ നോവൽ. മരിച്ച് നാം ഇന്നോളം കേട്ടില്ലാത്തവിധം ജനാധിപത്യവിരുദ്ധവും ഏകാധി പത്യപരവുമായ ആളുതരംഭനയിൽ സ്വന്തം പോരാളിക്കൈത്തന്നെ കൊന്നുതിന്നുന്ന ഒരു ഹിന്ദുജനത്വവിനേശാലെ ഭ്രാന്തവിച്ഛതാ യിരുന്നു ആ പ്രധാനം എന്നു ചുണ്ടിക്കൊണിക്കുകയുണ്ട്....നേണ കൂടണികരതപോലെയോ അതിലധികമോ ആയിരത്തെന്ന ഇം നോവൽ മുഴുന്നാടുവയ്ക്കുന്ന രാഖ്ഷീയം വിപ്പവസംഘടനകളിലും വിമോചന പ്രധാനങ്ങളിലും നിലനിൽക്കുന്ന സ്വർത്തിവിരുദ്ധവയും ജനാധിപത്യ രാഹിത്യവും നേതൃത്വങ്ങളുടെ ഹാഷിസ്സു സബാവവുമാണ്. സ്വർത്തികൾ ചരിത്രത്തിന്റെ വിധാതാക്കളാകുന്നതിന്റെ അസാധാരണവും അപൂർവ്വവുമായ നോവൽപരിക്കരണമാകുന്നു ‘സുഗന്ധി....’”

ഷാജ്ജി ജേക്കേബ്

കവർ ഡിസൈൻ: എൻ. അജയൻ

 ഡി.ബി.സി.ബുക്സ്

www.dcbooks.com

നോവൽ

